

TIISTAI 21. LOKAKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

5. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

6. Työehtosopimuksiin kohdistuvat haasteet EU:ssa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Jan Anderssonin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö työehtosopimuksia koskevista haasteista EU:ssa (2008/2085(INI)) (A6-0370/2008).

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, toivottavasti komission jäsen saapuu pian. Hän ei ole vielä paikalla.

Aion puhua mietinnöstä aluksi yleisellä tasolla. Olemme keskustelleet Euroopan parlamentissa usein siitä, millaista politiikkaa globalistuneessa yhteiskunnassa olisi toteutettava. Meidän ei pitäisi kilpailla matalapalkkaisista työpaikoista, työehtojen olisi oltava hyvät, meidän olisi keskityttävä inhimilliseen pääomaan, ihmisiin, investointeihin ja muihin seikkoihin, jotta voisimme menestyä. Olemme keskustelleet monesti avoimien rajojen ja vahvasti sosiaalisen EU:n välisestä tasapainosta, ja tämän tasapainon löytäminen on tärkeää.

Olemme keskustelleet usein myös tärkeästä ihmisten yhdenvertaisesta kohtelusta sukupuoleen, etniseen alkuperään tai kansalaisuuteen katsomatta ja todenneet, että EU:ssa on noudatettava yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

Mietinnössä käsitellään tarvetta pitää rajat avoimina. Valiokunta puoltaa rajojen pitämistä avoimina ilman rajoituksia tai siirtymäaikoja. Samalla on kuitenkin ylläpidettävä sosiaalista Euroopan unionia, jossa emme kilpaile keskenämme esimerkiksi pakottamalla palkkoja alas ja heikentämällä työoloja.

Mietinnössä käsitellään myös yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, mikä tarkoittaa työntekijöiden yhdenvertaista ja syrjimätöntä kohtelua kansalaisuudesta riippumatta. Latvian, Puolan, Saksan, Ruotsin tai Tanskan kansalaisia ei voida kohdella eri tavoin samoilla työmarkkinoilla. Tämä on myös mietinnössä esitettyjen ehdotusten perusta. Tärkeimmät ehdotukset liittyvät työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin, sillä kolme tuomiota koskee lähetettyjä työntekijöitä. On äärimmäisen tärkeää, ettemme tee työntekijöiden lähettämistä koskevasta direktiivistä vähimmäisdirektiiviä.

On totta, että direktiivi sisältää kymmenen vähimmäisehtoa, jotka on täytettävä. Nämä ehdot on otettava huomioon, mutta perusperiaatteena on yhdenvertainen kohtelu. Asia on siis tehtävä selväksi. Yhdenvertainen kohtelu koskee kaikkia kansalaisuudesta riippumatta. Millä tahansa työmarkkinoilla, esimerkiksi Ala-Saksin osavaltion työmarkkinoilla Saksassa, ehtoja on sovellettava kaikkiin työntekijöihin riippumatta siitä, mistä he tulevat. On kysymys tärkeästä periaatteesta, jonka pitäisi olla annettujen tuomioiden jälkeen entistäkin selvempi.

Toinen tärkeä näkökohta on se, että työmarkkinamalleissamme on eroja. Kaikkia näitä malleja on pidettävä samanarvoisina direktiiviä täytäntöön pantaessa. Direktiivissä on myös muita kohtia, joita olisi syytä tarkistaa.

Lisäksi meidän on tehtävä ehdottoman selväksi, että lakko-oikeus on perustuslaillinen oikeus, eikä liikkumisvapaus voi mennä sen edelle. Tämä pitää paikkansa uuden sopimuksen osalta, mutta se pitää paikkansa eri tavalla myös primaarioikeudessa.

Kolmanneksi yhteisön lainsäädäntö ei saa olla ristiriidassa Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen kanssa. Asia Rüffert liittyy julkisista hankinnoista tehtyyn ILO:n yleissopimukseen. Tässä tapauksessa sovelletaan niitä työehtoja, jotka ovat voimassa työn suorittamispaikassa. Tämä on syynä esittämiimme ehdotuksiin. Kuuntelen keskustelua ja haluaisin samalla käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiittää kaikkia työhön osallistuneita, esimerkiksi varjoesittelijää, rakentavasta yhteistyöstä.

(Suosionosoituksia)

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensiksi haluan pyytää anteeksi pientä myöhästymistäni. Valitettavasti en osannut ajoissa varautua liikennemuutoksiin.

Hyvät kollegat, yhteisöjen tuomioistuimen äskettäin antamat tuomiot tapauksissa Viking, Laval ja Rüffert ovat käynnistäneet EU:ssa laajan keskustelun työntekijöiden oikeuksien suojelemisesta globalistumisen ja työvoiman liikkuvuuden lisääntyessä. Jotta Euroopan unionin työmarkkinat voisivat toimia moitteettomasti, meidän on laadittava kunnolliset säännöt. Työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi on keskeinen väline, jolla tähän päämäärään voidaan päästä. Muistuttaisin teitä siitä, että direktiivin tarkoituksena on löytää tasapaino toisaalta toiseen jäsenvaltioon lähetetyn työntekijän oikeuksien asianmukaisen suojelun ja toisaalta sisämarkkinoita koskevan palveluiden vapaan liikkuvuuden välillä.

Komissio aikoo päättäväisesti varmistaa, etteivät perustamissopimuksen mukaiset perusvapaudet ja perusoikeuksien suojele ole keskenään ristiriidassa. Komissio on ilmoittanut haluavansa käynnistää avoimen keskustelun kaikkien asianosaisten kanssa, jotta voimme analysoida yhdessä yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden seurauksia. On äärimmäisen tärkeää, että käymme tällaista keskustelua, sillä se selvittäisi oikeudellista asemaa ja antaisi lopulta jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa käyttöön asianmukaisia oikeudellisia järjestelyjä. Komissio järjesti 9. lokakuuta 2008 asiaa käsittelevän foorumin, johon kaikki asianosaiset osallistuivat. Foorumin pitäisi olla lähtölaukaus kipeästi kaivatulle keskustelulle.

Komissio on samaa mieltä siitä, että työntekijöiden lisääntynyt liikkuvuus Euroopan unionissa on tuonut mukanaan uusia haasteita, sillä se vaikuttaa työmarkkinoiden toimivuuteen ja työehtojen sääntelyyn. Komissio katsoo, että työmarkkinaosapuolet pystyvät parhaiten vastaamaan tähän haasteeseen ja ehdottamaan mahdollisia parannuksia. Tästä syystä komissio on kehottanut Euroopan unionin työmarkkinaosapuolia tutkimaan Euroopan unionissa lisääntyneen liikkuvuuden ja yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden seurauksia. Olen iloinen, että Euroopan unionin työmarkkinaosapuolet ovat tarttuneet haasteeseen. Komissio tukee tarvittaessa niiden työtä.

Komissio haluaa ilmoittaa, että ne jäsenvaltiot, joihin tuomioistuimen tuomio eniten vaikuttaa, laativat parhaillaan oikeudellisia järjestelyjä, joilla varmistetaan yhdenmukaisuus yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden kanssa. Komissio ei voi hyväksyä ehdotusta, jolla työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin halutaan lisätä viittaus liikkumisvapauteen. Tällainen soveltamisalan laajentaminen johtaisi väistämättä direktiivin toimivuutta koskeviin väärinkäsityksiin, koska tällä tavoin tasoitettaisiin kahden erilaisen työntekijäryhmän, toisin sanoen lähetettyjen työntekijöiden ja siirtotyöläisten, välistä eroa. Korostan, että lähetettyjen työntekijöiden ja siirtotyöläisten välillä on selvä ero.

Komissio on parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että lähetettyjä työntekijöitä koskevan direktiivin toimintaa ja täytäntöönpanoa on parannettava. Tässä yhteydessä haluan muistuttaa, että huhtikuussa 2008 komissio hyväksyi suosituksen tiivistetystä hallinnollisesta yhteistyöstä, jota jäsenvaltiot ovat pyytäneet nykyisten puutteiden korjaamiseksi. Vahvistaakseen yhteistyötä komissio aikoo myös perustaa tulevaisuudessa jäsenvaltioiden edustajista koostuvan asiantuntijaryhmän. Komissio katsoo, että ehdotetussa Lissabonin sopimuksessa sosiaalisia oikeuksia vahvistetaan todella merkittävästi esimerkiksi uusien sosiaalilausekkeiden kaltaisten muutosten avulla. Niiden ansiosta sosiaalikysymykset on otettava huomioon kaikissa muissa Euroopan unionin politiikoissa. Sosiaalisia oikeuksia vahvistetaan myös toteuttamalla käytännössä sopimuksessa olevaa oikeudellisesti sitovaa viittausta perusoikeuskirjaan.

Małgorzata Handzlik, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (PL) Arvoisa puhemies, tänään keskustelumme aiheena olevassa mietinnössä nykyisestä työntekijöiden lähettämistä koskevasta direktiivistä on tehty työehtosopimuksia koskeva haaste. Ymmärrän sen, että tietyissä jäsenvaltioissa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioihin ei ole suhtauduttu myönteisesti. Tuomioilla kuitenkin varmistetaan tasapaino kaikkien direktiivin tavoitteiden välillä, nimittäin palvelujen tarjoamista

koskevan vapauden, työntekijöiden oikeuksien kunnioittamisen ja oikeudenmukaista kilpailua koskevien periaatteiden säilyttämisen välillä. Haluan korostaa, että tämän tasapainon säilyttäminen on meille ehdoton edellytys.

Suurin direktiivin asianmukaiseen täytäntöönpanoon liittyvä ongelma on sen virheellinen tulkinta jäsenvaltioissa. Niinpä meidän pitäisi keskittyä direktiivin tulkintaan eikä niinkään sen säännöksiin. Tämän vuoksi tilannetta olisi analysoitava perusteellisesti ennen kaikkea jäsenvaltioissa. Tällä tavoin voidaan tunnistaa tuomioistuimen päätöksistä johtuvat ongelmat ja mahdolliset haasteet. Mielestäni meidän ei siis tässä vaiheessa pidä pyytää muuttamaan direktiiviä. On tärkeää pitää mielessä, että työntekijöiden lähettäminen liittyy erottamattomasti palvelujen tarjoamista koskevaan vapauteen, joka on yksi EU:n sisämarkkinoiden peruseriaatteista. Sitä ei saisi missään olosuhteissa pitää työehtosopimuksia koskevana rajoituksena.

Tadeusz Zwiefka, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (PL) Asiaan liittyvistä tuomioista huolimatta ei ole hyväksyttävää kritisoida Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä. Tuomioistuin on riippumaton, puolueeton ja Euroopan unionin toiminnan kannalta elintärkeä toimielin. Emme ehkä ole samaa mieltä lainsäädännöstä, ja voimme tietenkin muuttaa sitä, mutta minun on vaikea hyväksyä tuomioistuimeen kohdistuvaa kritiikkiä. Tuomioistuin tekee aina päätöksensä voimassa olevan lainsäädännön nojalla.

Haluan korostaa kahta tärkeää näkökohtaa, jotka liittyvät tänään käsiteltäviin kysymyksiin. Ensinnäkin tuomioistuimen päätökset eivät vaikuta mitenkään vapauteen liittyä työehtosopimukseen. Toiseksi yhteisöjen tuomioistuimen selvityksestä ilmenee, että jäsenvaltiot eivät saa ottaa käyttöön vähimmäisvaatimuksia muilla kuin työntekijöiden lähettämistä koskevassa direktiivissä 96/71/EY mainituilla alueilla. Yhteisöjen tuomioistuin myöntää selkeästi, että oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin on perusoikeus, joka on osa yhteisön lainsäädännön yleisperiaatteita. Muiden sisämarkkinoita koskevien vapauksien tavoin myös palvelujen vapaan liikkuvuuden periaate on tärkeä perusta Euroopan yhdentymiselle.

Mietinnön sisällöstä totean, että esittelijä kehottaa tarkistamaan työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä ja väittää, ettei tuomioistuimen tulkinta ole lainsäätäjän tarkoituksen mukainen. Olen täysin eri mieltä hänen näkemyksestään.

Jacek Protasiewicz, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, joka vuosi Euroopan unionin alueella on noin miljoona työntekijää, jotka on lähetetty työhön eri jäsenvaltioon kuin se, missä heidän työnantajayrityksensä päätoimipaikka sijaitsee.

Viime vuosien aikana on ollut vain muutama tapaus, joissa direktiivin säännösten ja alaa sääntelevän EU:n lainsäädännön tulkinnassa on ollut ongelmia. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin käsitteli näitä muutamia tapauksia. Yleisesti puhuen tuomioistuin totesi, että ongelma ei johdu direktiivin sisällöstä vaan ennemminkin siitä, etteivät yksittäiset jäsenvaltiot ole panneet direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön. Tämä tarkoittaa sitä, että työntekijöiden lähettämistä sääntelevä EU:n lainsäädäntö on moitteeton ja hyvin laadittu. Ainoa mahdollinen ongelma liittyy lainsäädännön täytäntöönpanoon yksittäisissä jäsenvaltioissa.

Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, ettei lainsäädännössä olisi lainkaan parantamisen varaa. On kuitenkin todettava, että ensinnäkin voimassa oleva direktiivi suojelee työntekijöiden perusoikeuksia antamalla palkkiota sekä työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat vähimmäistason takeet. Toiseksi direktiivi ei estä luomasta työehtosopimusten avulla järjestelyjä, jotka ovat suotuisampia kuin työtä koskevat vähimmäisehdot. Tätä haluan korostaa. Direktiivillä luodaan myös erinomainen tasapaino palvelujen tarjoamista koskevan vapauden ja toiseen jäsenvaltioon lähetettyjen työntekijöiden palvelujen tarjoamista koskevien oikeuksien suojelun välillä. Tämän vuoksi päätimme Anderssonin mietinnössä pyytää komissiota tarkastelemaan direktiiviä uudelleen. Vastustamme ehdottomasti näkemystä, että tämä olisi huono direktiivi ja että alaa koskevaa Euroopan unionin lainsäädäntöä olisi radikaalisti muutettava.

Stephen Hughes, *PSE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen jäsen Anderssonia erinomaisesta mietinnöstä. Aluksi haluan siteerata osittain mietinnön 12 kohtaa. Siinä todetaan seuraavaa: ”katsoo, että lainsäätäjän tarkoitus työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin ja palveludirektiivin suhteen ei ole yhteensopiva tuomioistuimen tulkintojen kanssa”. Olen samaa mieltä. Olin lainsäätäjänä kummassakin direktiivissä enkä koskaan oletanut, että ne saisivat – kun direktiivejä tarkastellaan perustamissopimuksen rinnalla – yhteisöjen tuomioistuimen tekemään johtopäätöksen, että taloudelliset vapaudet ovat työntekijöiden perusoikeuksia tärkeämpiä.

Kun näin tapahtuu, lainsäätäjän olisi ryhdyttävä toimiin oikeusvarmuuden vahvistamiseksi. Olemme toinen lainsäätäjä, ja tässä päätöslauselmassa tehdään erittäin selväksi, mitä mielestämme on tehtävä. Arvoisa

komission jäsen, emme voi kuitenkaan täyttää lainsäätäjän velvollisuuttamme, ellei komissio käytä aloiteoikeuttaan. Olen Euroopan parlamentin ammattiyhdistysten laajennetun työryhmän yhteispuheenjohtaja ja neuvottelija. Työryhmään kuuluvat kaikki suurimmat poliittiset ryhmät, ja olen sen kautta yhteydessä moniin ammattiyhdistysten jäseniin – en vain Brysselissä ja Strasbourgissa, vaan myös muilla alueilla – ja voin todeta, että näiden tuomioiden aikaansaama epätasapaino on aiheuttanut yhä laajenevaa huolestumista. Arvoisa komission jäsen, tämä on hyvin vakava asia, kun otetaan huomioon ensi vuonna pidettävät Euroopan parlamentin vaalit. Mikäli ammattiyhdistysten jäsenet päättävät, että Euroopan unioni on osa ongelmaa eikä ratkaisua, se voi aiheuttaa suurta vahinkoa kaikille parlamentin toiminnan osa-alueille ja koko demokraattiselle prosessille.

Olen iloinen kuullessani, että mielestänne työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä on parannettava. Me nimittäin haluamme muun muassa sitä, että direktiiviä tarkastellaan uudelleen tai ainakin selvennetään, miten työehtosopimusten avulla voidaan ottaa käyttöön vähimmäisehdot, ja kerrotaan, miten näitä oikeuksia voidaan suojella työtaistelutoimilla.

Arvoisa komission jäsen, kuunnelkaa siis tätä suoralla vaalilla valittua toimielintä. Me todella seuraamme tapahtumia valppaasti. Käyttäkää aloiteoikeuttanne ja osoittakaa ymmärtävänne, että nyt on toimittava.

Luigi Cocilovo, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan kiittää Anderssonia tästä aloitteesta sekä kaikkia työryhmiä ja esittelijöitä heidän työpanoksestaan valiokunnassa hyväksyttyä lopullista tekstiä laadittaessa. Pidän Euroopan parlamentin muodostamaa kantaa todella tärkeänä. Haluan sanoa tämän selvästi: parlamentti ei kyseenalaista eikä kritisoi yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä sinänsä; ne ovat aina oikeutettuja. Parlamentti kuitenkin pyrkii vastaamaan työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tulkintaan liittyviin kysymyksiin, joita muun muassa nämä tuomiot herättävät.

On väärin olettaa, että tämä vastaus sisältää tiettyihin perusvapauksiin, kuten rajatylittävien palvelujen tarjoamista koskevaan vapauteen, liittyviä epäilyksiä; pyrimme säilyttämään tämän vapauden täysimääräisesti, samoin kuin pyrimme säilyttämään terveen ja avoimen kilpailun periaatteen. Emme voi kuitenkaan hyväksyä sellaista kilpailua, joka perustuu ”polkumyynnillä” saavutettuun etuun. Emme voi hyväksyä sellaiseen harhakuvaan perustuvaa kilpailua, että tiettyjä peruseriaatteita, kuten yrityksen vapaata liikkuvuutta ja syrjimättömyyttä, voidaan rikkoa. Kinastellaanpa tulkinnasta kuinka paljon tahansa, tämä periaate perustuu yksinkertaiseen totuuteen: työntekijöitä ei saa kohdella eri tavoin siinä maassa, missä he tarjoavat palvelujaan, olivatpa he sitten lähetettyjä työntekijöitä tai liikkuvia työntekijöitä, ja olipa heidän kansalaisuutensa mikä tahansa. Samoja sääntöjä, lakko-oikeus mukaan luettuna, on sovellettava sekä toimintamaan yrityksiin että työntekijöitä lähettäviin yrityksiin.

Uskomme, että mikä tahansa muu Euroopan malli hylättäisiin, ja sitä pidettäisiin epäilyttävänä. Liikkumisvapaus koskee myös periaatteita, ja kaikki muut toimintatavat vahingoittaisivat ennen kaikkea Euroopan unionia, tulkittiinpa tiettyä direktiiviä miten tahansa.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yhdenvertainen kohtelu on Euroopan unionin peruseriaate. Jäsenvaltioiden on voitava taata, että yhdenvertaisen kohtelun periaate todella toteutuu käytännössä. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on asettanut meidät tässä hyvin hankalaan asemaan. En voi salata sitä tosiasiaa – mikä on tietenkin hyvin tiedossa – että ainakin yhdessä tapauksessa komissio tarjosi apuaan. Emme voi vain kyseenalaistaa lakko-oikeutta ja oikeutta neuvotella työehtosopimuksista. Meidän on nyt toimittava. Tuomioistuimen päätös on antanut Euroopan unionista niin kielteisen kuvan, että monet ovat nyt kääntämässä sille selkänsä: emme voi vain katsoa vierestä, kun tämä tapahtuu.

Kaikkien, jotka haluavat edistää liikkuvuutta Euroopan unionissa, on varmistettava, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sovelletaan käytännössä. Yhteisöjen tuomioistuin on todella tehnyt meille tässä karhunpalveluksen, ja samalla se on vahingoittanut sosiaalista Eurooppaa.

Meidän on lainsäätäjinä ryhdyttävä toimiin ja selvitettävä tämä sotku, sillä yhteisöjen tuomioistuin on myös paljastanut erään heikkouden työntekijöiden lähettämistä koskevassa direktiivissä. Se on osoittanut, että kun työntekijät ovat palveluntarjoajina, syntyy ongelmia. Työntekijöitä on taas kohdeltava työntekijöinä, ja tämän vuoksi direktiiviä on muutettava.

On taattava periaate, jonka mukaan samasta työstä samalla työpaikalla on maksettava sama palkka. On käynyt ilmi, että yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaan työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi ei enää takaa tätä periaatetta. Direktiiviä on muutettava, jotta Euroopan unionin uskottavuus voidaan

palauttaa, sillä emme voi toteuttaa vaalikampanjaa ilman tätä hanketta. Muussa tapauksessa sisämarkkinoiden tarjoama vapaus ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen käytännössä aiheuttavat ongelmia.

Kuten jäsen Cocilovo totesi, on mahdotonta hyväksyä sitä, ettei kilpailu perustu laatuun vaan sosiaaliseen polkumyyntiin. Meidän on toimittava. Kehottaisin parlamenttia uudelleen hyväksymään Anderssonin mietinnön sen nykyisessä muodossa. Tämä on todella välttämätöntä, sillä mietinnössä tarjotaan myös hyvin erityistä strategiaa työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tarkistamiseksi. Yhdenvertaisen kohtelun periaate on sosiaalisen Euroopan periaate. Sosiaalisen Euroopan vahvistaminen on se syy, miksi meidät on valittu parlamenttiin, ja siksi meidän on hyväksyttävä mietintö.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, valitettavasti olen pannut merkille, että aivan liian usein taloudelliset oikeudet menevät perusoikeuksien ja -vapauksien edelle. Tämä koskee erityisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä asioissa Laval ja Viking sekä muissa asioissa.

On tärkeää panna nämä oikeudet oikeaan tärkeysjärjestykseen ja ottaa huomioon se tosiasia, että ihmiset ovat tärkeämpiä kuin raha. Taloudellisiin vapauksiin liittyvät oikeudet eivät saa olla esteenä yksilöiden järjestäytymisoikeudelle eivätkä heidän oikeudelleen puolustaa yhdessä oikeuksiaan. Erityisesti työntekijöillä on oikeus perustaa yhdistyksiä ja neuvotella työehdoista yhteisesti. Työehtosopimusneuvottelut ja neuvotteluissa laadittavat työehtosopimukset ansaitsevat tunnustusta ja kannatusta. Loppujen lopuksi vastuullisten työmarkkinaosapuolten yksimielisyys varmistaa yhteiskunnallisen sopusoinnun ja antaa tehdyille sopimuksille mahdollisuuden onnistua. ILO:n yleissopimukset ovat esimerkkinä tästä lähestymistavasta.

Tällä hetkellä tärkein haasteemme työehtosopimusten alalla liittyy sen tosiseikan huomioon ottamiseen, että siirtotyöläisille, lähetetyille työntekijöille ja kotimaassaan työhön otetuille työntekijöille on kaikille taattava samat oikeudet. Esittelijä ansaitsee onnittelut.

Mary Lou McDonald, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, vuosien saatossa työntekijät ja ammattijärjestöt ovat luottaneet siihen, että Euroopan unioni parantaa ja suojelee heidän työehtojaan.

(EN) Työntekijöillä on kaikkialla Euroopan unionissa oikeus ihmisarvoiseen työhön, kaikkien työntekijöiden yhdenvertaisuuteen. Heillä on oikeus järjestäytyä, toimia ja kampanjoida parantaakseen työolojaan. He odottavat oikeutetusti, että nämä oikeudet tunnustetaan ja vahvistetaan lainsäädännössä.

Niissä yhteisöjen tuomioistuimen päätöksissä, joihin Anderssonin mietinnössä muka vastataan, hyökätään törkeästi näitä perusoikeuksia vastaan. Näissä päätöksissä on näytetty vihreää valoa täydelliselle työntekijöiden hyväksikäytölle. Tuomioistuimen päätökset heijastavat vallitsevaa oikeudellista tilannetta, sitä, että kun työntekijöiden oikeudet ja kilpailusäännöt törmäävät yhteen, kilpailusäännöt voittavat. Tuomioistuimen päätökset ovat antaneet oikeutuksen niin sanotulle kilpailulle alimmista mahdollisista oikeuksista.

Olen erittäin pettynyt tähän mietintöön. Siinä jätetään tarkoituksella pyytämättä EU:n perussopimukseen muutoksia, joita tarvitaan työntekijöiden suojelemiseksi, kuten me kaikki tiedämme. Perussopimusten muuttamista koskeva pyyntö poistettiin tarkoituksellisesti ja kyynisesti mietinnön ensimmäisestä luonnoksesta siitä huolimatta, että sosiaalista kehitystä ajavat ammattijärjestöt vaativat kaikkialla Euroopan unionissa todella voimakkaasti sosiaalista kehitystä koskevan lausekkeen lisäämistä perussopimukseen.

Työntekijöiden oikeuksien suojattomuus oli yksi tärkeimmistä syistä, miksi irlantilaiset äänestivät Lissabonin sopimusta vastaan, vaikka EU:n johtajat jättivät tämän epämurheen mieluummin huomiotta. Mikäli halutaan, että ihmiset voivat hyväksyä uuden sopimuksen kaikkialla Euroopan unionissa, siinä on varmistettava työntekijöiden riittävä suojelu.

Meillä parlamentin jäsenillä on nyt mahdollisuus vaatia, että perussopimukseen lisätään sitova sosiaalista kehitystä koskeva lauseke tai pöytäkirja. Ellei tässä tarkoituksessa tehtyjä tarkistuksia tänään hyväksytään, Euroopan parlamentti ottaa jälleen yhden askeleen kauemmas kansalaisista, joita väitämme edustavamme. Mikäli näin käy, olen varma, että irlantilaiset työntekijät ovat kanssani pettyneitä siihen, että Euroopan parlamentti on pettänyt heidän luottamuksensa.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, se kehitys, jota olemme nähneet työmarkkinoilla asioista Rüffert, Laval ja Waxholm annettujen hyvin kauaskantoisten tuomioiden valossa, eivät sovi lainkaan yhteen sen ajatuksen kanssa, että haluamme ottaa joustoturvamallin Euroopan taloudelliseksi malliksi. Näyttää nimittäin siltä, että olemme täydellisesti unohtaneet, että juuri joustoturvamalli perustuu satavuotiseen perinteeseen, jonka mukaisesti työmarkkinoilla on ollut oikeus neuvotella määrätietoisista ja riippumattomista sopimuksista. Euroopan unionin työmarkkinoilla ei siis voida ottaa

käyttöön joustomallia ja samanaikaisesti panna täytäntöön sellaista lainsäädäntöä tai antaa sellaisia tuomioita, jotka estävät ammattijärjestöjä toteuttamasta ja ylläpitämästä työehtosopimuksiin perustuvaa järjestelmää. Jos joustoturva otetaan käyttöön ja jos samalla hyväksytään se tosiasia, että EU:n sisämarkkinoita koskevat säännöt ovat tärkeämpiä kuin palkkaneuvottelut ja työympäristön turvallisuus, sadan vuoden aikana käytyjen työtaistelujen tulokset menettävät lopulta merkityksensä. Anderssonin mietintö on vain laastari siihen haavaan, jonka yhteisöjen tuomioistuin on viiltänyt sadan vuoden aikana käytyjen työtaistelujen tuloksiin, eikä mietinnössä mennä läheskään riittävän pitkälle.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mietintö on selvästikin oikeansuuntainen, koska siinä pidetään työvoimaa tärkeämpänä kuin taloutta ja sosiaalisia oikeuksia tärkeämpinä kuin yrittämisen vapautta. Pohjimmiltaan siinä puolustetaan yleistä käsitystä sosiaalisista periaatteista, jotka ovat osa eurooppalaista perinnettä.

On kuitenkin todettava, ettei mietinnössä käsitellä päivän polttavaa kysymystä eli sitä, että kansallisille markkinoille tulvii valtavasti lähetettyjä tai ulkomaalaisia työntekijöitä. Tämän vuoksi meidän on kiinnitettävä huomiota polkumyyntiin, jota tapahtuu esimerkiksi Italiassa, jossa valtava määrä esimerkiksi romanialaisia on vallannut työmarkkinat. Tämä merkitsee varmasti ”polkumyyntiä”, ja se vaikuttaa myönteisesti suuriin yrityksiin, mutta kielteisesti paikallisiin työntekijöihin.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan painottaa sitä, mitä mietintö sisältää ja mitä se ei sisällä. Haluan kiittää esittelijää. Hän oli myötsämielinen valiokunnassa esitetyille erilaisille näkemyksille, ja tämä tarkoittaa sitä, jäsen Špidla, ettei mietinnössä vaadita repimään tai laatimaan uudelleen työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä. Aluksi mietinnössä tuomittiin ja kritisoitiin kovasti yhteisöjen tuomioistuinta, mutta nämä kohdat on poistettu. Tästä me puhumme nyt.

Painottaakseni asiaani, siteeraan englanninkielistä tekstiä:

(EN) Siteeraan englanninkielisen tekstin 27 kohtaa: ”paneer tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen siitä, että se on nyt valmis tarkastelemaan uudelleen sisämarkkinoiden vaikutusta työntekijöiden oikeuksien suojeluun ja työehtosopimuksiin” ja ”ehdottaa, että tässä uudelleentarkastelussa ei unohdeta työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin osittaista uudelleentarkastelua” – eli ”ei unohdeta”.

(SV) Arvoisa puhemies, tämä tarkoittaa sitä, ettei direktiiviä ole tarpeen tarkistaa. Mietinnössä kuitenkin suhtaudutaan myönteisesti siihen, että komissio tarkastelee, miten direktiivi toimii käytännössä eri jäsenvaltioissa. Mikäli tässä tarkastelussa löytyy perusteita muutoksille, niitä ei pitäisi sulkea pois.

Halusin sanoa tämän, sillä työntekijöiden lähettämistä koskevalla direktiivillä on erittäin tärkeä tehtävä. Miljoonalla ihmisellä on mahdollisuus työskennellä eri maissa. Kysymys on myös yhdenvertaisesta kohtelusta, yhtäläisistä oikeuksista työskennellä kaikkialla Euroopan unionissa, vaikka jollakin olisi kotimaassaan tehty työehtosopimus. Tästä tässä on kysymys. Niin kauan kuin ihmiset noudattavat työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin säännöksiä, heillä on oikeus työskennellä missä tahansa EU:ssa. Tämän johtopäätöksen teki myös yhteisöjen tuomioistuin esimerkiksi asiassa Laval.

Arvoisa komission jäsen, arvoisa puhemies, tuomioistuimeen kohdistunut kritiikki poistettiin valiokunnan ehdotuksesta, eikä työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä tarvitse repiä. On tärkeää muistaa tämä, kun jatkamme keskustelua.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Tämänpäiväistä ongelmaa kuvaa hyvin latinankielinen sanonta, jonka mukaan mikään tuuli ei ole suotuisia merimiehelle, joka ei tiedä, mihin satamaan on menossa. Valitettavasti mekään emme näe tämänpäiväisessä keskustelussa satamaa, jonne jokainen voisi tyytyväisenä laskea ankkurinsa. Lähetettyjen työntekijöiden liikkumisvapauden sääntely jätettiin pois vuonna 2006 hyväksytyn palveludirektiivin kompromissitekstistä. Ongelma on kuitenkin edelleen olemassa, kuten yhteisöjen tuomioistuimen päätösten herättämistä reaktioista voidaan päätellä, ja nyt olemme vihdoinkin joutuneet tiedostamaan sen. Vastaavasti Maastrichtin sopimusta, perustuslakisopimusta ja kangertelevaa Lissabonin sopimusta ei voida irrottaa palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen liittyvistä kysymyksistä, eli toistuvasta keskustelusta siitä, kumpaa on suojeltava enemmän, neljää perusvapautta vai sosiaalisia oikeuksia, vaikka se koituisikin näistä toisen vahingoksi.

Niinpä, EU:n säännöt antavat palveluntarjoajille tilapäisen kilpailuedun uusissa jäsenvaltioissa. Toisaalta tavaroiden ja pääoman vapaa liikkuvuus on luonut suotuisat markkinaolot kehittyneemmille jäsenvaltioille. Väitän, että nämä ovat tilapäisiä eroja, sillä tavara- ja rahamarkkinoiden sekä työvoima- ja palvelumarkkinoiden laatu ja olosuhteet lähenevät väistämättä toisiaan. Tämän vuoksi meidän ei pidä ensimmäiseksi kirjoittaa

lainsäädäntöä uudelleen ja vastustaa tuomioistuimen päätöksiä, vaan meidän on pantava voimassa olevat säännökset täytäntöön johdonmukaisesti ja tehokkaasti. Nykyisin sotia ei käydä ensisijaisesti asein, mutta nykyinen finanssikriisi voi saada yhtä paljon hävitystä aikaan kuin sota. Toivon, että parlamentti ja kaikki muut päätöksentekofoorumit ottavat huomioon, että toisen maailmansodan jälkeen haluamme pysyvää rauhaa ja yhteistyötä, ja pyrkivät oikeudenmukaiseen ratkaisuun varmistaakseen, että olemme pitkäikäisen, vauraan, vastavuoroista tukea antavan ja yhtenäisen yhteisön jäseniä. Samalla ahdasmielinen protektionismi pitäisi jättää kyydistä. Kiitos, arvoisa puhemies.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, jäsen Andersson, kiitos tärkeästä mietinnöstä. Lavalin tapaukseen liittyy monia asioita. Siinä ruotsalainen ammattiyhdistys meni liian pitkälle. Mietinnössä on paljon asioita, joista en pidä. Siinä tulkitaan yhteisöjen tuomioistuinta tiettyyn sävyyn, ja monessa kohdassa on merkkejä siitä, mitä Andersson alun perin halusi, eli työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin romuttamisesta. Tätä ei kuitenkaan mainita tarkistetussa mietinnössä, kuten jäsen Hökmark jo aivan oikein totesi. Nyt kysymys on siitä, että direktiivin osittaista tarkistamista ei suljeta pois. Tämä kanta on lähempänä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausuntoa, josta minä vastasin.

Toivottavasti myös äänestyksessä vahvistetaan, ettei työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä tarvitse romuttaa. Viittaan Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän esittämiin ehdotuksiin 14 ja 15.

Jäsen Andersson, on väärin luulla, että ruotsalaista mallia suojellaan parhaiten kulkemalla Brysselin kautta. Asia on juuri päinvastoin. Jos kuljemme Brysselin kautta, saatamme vaarantaa vastuullisiin osapuoliin perustuvan ruotsalaisen mallin, ja Ruotsi saa lainsäädännön ja minimipalkan. Tämä ei voi mitenkään olla ruotsalaisten ammattiyhdistysten edun mukaista.

Roberts Zile (UEN). - (LV) Kiitos, arvoisa puhemies ja jäsen Špidla. Usein kun yritetään näennäisesti suojella työvoimaa koskevia vähimmäisstandardeja ja tarjota yhdenvertaisia työehtoja, taustalla on itse asiassa protektionistinen asenne ja selkeä halu rajoittaa vapaata ja oikeudenmukaista kilpailua. Yksittäisen henkilön palkan pitäisi perustua hänen menestymiseensä ja tuottavuuteensa työssä eikä työmarkkinaosapuolten sopimukseen. Tästä syystä kaikki Euroopan unionin sisämarkkinoille osallistuvat ovat nyt häviöllä, sillä EU:n kilpailukyky maailmanmarkkinoilla on heikkenemässä. Meidän ei tarvitse tarkistaa työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä, jotta sitä voitaisiin soveltaa muutaman jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmiin. Euroopan unionin perusvelvollisuutena on varmistaa, että sekä vanhojen että uusien jäsenvaltioiden yrityksillä on yhdenvertaiset oikeudet toimia palvelujen sisämarkkinoilla. Ellemme pidä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksistä, me muutamme lakia. En ole varma, tehdäänkö Euroopan unionista näin helpommin ymmärrettävä kansalaisilleen.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). - (DE) Arvoisa puhemies, ensiksi haluaisin vastustaa ajatusta, jonka kuulimme muutama minuutti sitten. Tarkoitin sitä, että ulkomaiset työntekijät olisivat vallanneet työmarkkinamme.

Toiseksi olisin halunnut työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnalta selkeämmän, yksiselitteisemmän mietinnön. Luottamus Euroopan unionin sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen voidaan saavuttaa ainoastaan niin, että perustavanlaatuiset sosiaaliset oikeudet määritetään EU:n primaarioikeudeksi. Meidän on lähetettävä neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle vahvempi signaali, emmekä saa vain tyytyä vaatimaan tasapainoa perusoikeuksien ja sisämarkkinoita koskevien liikkumisvapauksien välille. Tällä tavoin emme saa muutosta aikaan. Vapauksien tavoin perustavanlaatuiset sosiaaliset oikeudet ovat ihmisoikeuksia, eikä niitä voida heikentää sisämarkkinoita koskevien liikkumisvapauksien vuoksi.

Tärkeätä tässä on se, että meidän on puolustettava ja parannettava Euroopan sosiaalista mallia ja että nyt on aika sisällyttää voimassa oleviin EU:n perussopimuksiin sosiaalista kehitystä koskeva lauseke sitovana pöytäkirjana. On aika tarkistaa työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä niin, etteivät palkkoja ja vähimmäisstandardeja koskevat vaatimukset jää vähimmäistason vaatimuksiksi.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Arvoisa puhemies, yksi Anderssonin tärkeimmistä päätelmistä on, että työmarkkinoita olisi suojeltava tarkistamalla EU:n työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä. Ruotsin kannalta paras ratkaisu olisi se, että EU:n perustamissopimuksessa määrättäisiin selkeästi, että työmarkkinoita koskevista asioista päätetään jäsenvaltioissa. Meidän olisi pitänyt oppia asiassa Laval tehdystä päätöksestä ainakin se, ettei tungetteleva EU:n lainsäädäntö saisi ohjata työmarkkinoitamme.

Junilistan puoltaa Ruotsin vapauttamista EU:n työmarkkinoita koskevasta lainsäädännöstä. Olisi kiinnostavaa kuulla, mitä mieltä Andersson on tästä ehdotuksesta. Onko EU:n lainsäädäntö aina edistävää tekijä? Asiassa Laval tehty päätös on tulosta siitä, että EU:n sosiaalidemokraatit ja oikeisto-keskustalaiset ovat hyväksyneet EU:n perustamissopimukseen tehdyt muutokset ja antaneet näin EU:lle ja Euroopan yhteisöjen

tuomioistuimelle yhä enemmän valtaa työmarkkinapolitiikassa. Äänestyksessä aiomme tietenkin vastustaa Anderssonin kunnianosoitusta Lissabonin sopimukselle.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, PPE-DE-ryhmä ei kannattanut Jan Anderssonin mietintöä sen alkuperäisessä muodossa. Koska varjoesittelijämme teki kuitenkin hyvää työtä muiden varjoesittelijöiden kanssa, ja he kirjoittivat mietinnön suurelta osin uudelleen, saatoimme kannattaa mietintöä valiokunnassa. Ryhmämme aikoo todellakin kannattaa sitä myös tänään sen nykyisessä muodossa. Lisäksi mietinnössä on tiettyjä tarkistuksia, joiden haluamme kovasti saavan kannatusta. Toivottavasti hän pohtii tätä omalta osaltaan.

Nostan esiin vielä yhden todella tärkeän asian. Stephen Hughes totesi – ja tämä on varmasti totta – että ammattiyhdistysten keskuudessa ollaan erittäin huolissaan lakko-oikeuden mahdollisesta rajoittamisesta. En kiistä tätä, mutta toivon, ettei hänkään väitä vastaan, kun sanon, että työntekijät ovat erittäin huolissaan siitä, rajoitetaanko mahdollisesti heidän oikeuttaan tehdä työtä. En ole kuullut tarpeeksi – en tässä keskustelussa enkä valiokunnassa – tästä tärkeästä oikeudesta. Lakko-oikeus on tietenkin perusoikeus: se on päivänselvää. Mutta oikeus työhön – vapaus työskennellä – on myös hyvin tärkeä oikeus, ja haluaisimme tällä puolella salia, että tätä asiaa korostettaisiin.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkinat eivät ole itse tarkoitus. Sisämarkkinat ovat väline, jolla parannetaan kaikkien elin- ja työoloja. Sen vuoksi työntekijöiden lähettämistä koskevasta direktiivistä on poistettava kiireellisesti ne heikkoudet, joiden avulla alimpien mahdollisten oikeuksien tavoittelu tehdään helpommaksi.

Sosiaalidemokraattinen ryhmä on onnistunut kokoamaan työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsenistä murskaavan enemmistön tällaisten uudistusten taakse. Ainoat ryhmät, jotka ovat jättäytyneet tämän yksimielisyyden ulkopuolelle, ovat äärioikeisto ja äärivasemmisto, ja ne haluavat mieluummin pelata puoluepolitiikkaa kuin löytää poliittisen ratkaisun näihin ongelmiin.

Täällä parlamentissa meidän on selkeästi vaadittava komissiolta ja jäsenvaltioiden hallituksilta, ettei asianmukaista palkkaa ja asianmukaisia työoloja saa uhrata sisämarkkinoiden alttarille. Euroopan unionin menestyminen ja kilpailukyky voivat perustua vain korkealaatuisiin palveluihin ja tavaroihin, eivät elintason heikentämiseen.

Suhtaudun myönteisesti siihen, että komissio ilmoitti tänään olevansa valmis tarkastelemaan uudelleen työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä, joka tarvitsee uudistamista. Arvoisa komission jäsen, kysymme kuitenkin, milloin aiotte sen tehdä? Milloin esitätte parlamentille aloitteen, jossa esitellään selkeästi ne muutokset, joita ehdotatte työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin?

On selvää, että yhdenvertaista kohtelua ja samasta työstä samalla työpaikalla maksettavaa samaa palkkaa koskevaa periaatetta on suojeltava ja vahvistettava, kuten EY:n perustamissopimuksen 39 ja 12 artiklassa määrätään. Palvelujen tarjoamista koskeva vapaus tai sijoittautumisvapaus ja työnantajan, työntekijöiden tai lähetettyjen työntekijöiden kansalaisuus eivät voi olla perusteena työoloihin, palkkaan tai perusoikeuksien – kuten työtaistelutoimia koskevan oikeuden – toteuttamiseen liittyvälle eriarvoiselle kohtelulle.

Anne E. Jensen, (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että jättäkää yhteisöjen tuomioistuin ja työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi rauhaan. Nyt olisi jäsenvaltioiden ponnisteltava enemmän. Asiassa Laval annetun tuomion jälkeen Tanskassa ollaan nyt panemassa täytäntöön lakimuutosta, jonka molemmat työmarkkinaosapuolet hyväksyivät. Yhdeksän riviä lakitekstiä varmistaa, että ammattiyhdistykset voivat ryhtyä työtaistelutoimiin suojellakseen normien mukaisia työehtojaan tietyllä alalla. Ilmeisesti myös ruotsalaiset tarkastelevat parhaillaan, miten työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä voidaan käytännössä toteuttaa. Meidän ei pidä muuttaa direktiiviä. Meidän on parannettava tiedottamista, jotta työntekijät tietävät oikeutensa ja työnantajat velvollisuutensa. Direktiiviä on toteutettava paremmin käytännössä.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, muutaman kuukauden päästä käännyimme jälleen kerran Euroopan unionin kansalaisten puoleen ja pyydämme heitä valitsemaan edustajansa Euroopan parlamenttiin. Jälleen kerran kansalaiset eivät ymmärrä, miksi heitä pyydetään tekemään näin tai mitä tarkoitusta parlamentti palvelee. Tämän vuoksi vaalien äänestysprosentti on jälleen kerran alhainen.

Tämänpäiväinen keskustelu työntekijöiden lähettämistä koskevasta direktiivistä ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksestä osoittaa, että yksi Euroopan parlamentin tehtävistä on suojella kansalaisia tietyiltä menettelytavoilta, joita heidän omat hallituksensa puoltavat. Nämä menettelytavat voivat olla

lyhytnäköisiä ja puolueellisia. Tässä tapauksessa ne ovat myös kohtuuttoman liberaaleja. Tällä hetkellä Euroopan parlamentti ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin pitävät tärkeämpänä työntekijöiden oikeuksien suojelua kuin yrittämisen vapauden suojelua. On mahdotonta vastustaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, joka koskee työntekijöitä kaikkialla Euroopan unionissa. Kauppojen hinnat ovat meille kaikille samat, ja vaadimme samaa palkkaa samasta työstä kaikkialla Euroopan unionissa.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, yksi Euroopan parlamentin eniten huomiota herättäneistä saavutuksista on niin sanotun Bolkesteinin direktiivin muuttaminen niin, että alkuperämaata koskeva periaate korvattiin vapaudella tarjota palveluja. Työntekijät tarvitsevat oikeudenmukaiset työehdot, ja yrityksiä, erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä, on suojeltava alennuskilpailulta, joka uhkaa niiden selviytymistä. Huolehtikaamme siitä, että pitkällä aikavälillä tulos varmistetaan.

Kuten tämä keskustelu on juuri paljastanut, äskettäin asioissa Viking, Laval ja Rüffert annetut tuomiot herättävät tältä osin epäilyksiä. Onko totta, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin pitää vapautta tarjota palveluja tärkeämpänä kuin työntekijöiden suojelua? Onko sen mielestä lakko-oikeus alempi oikeus kuin oikeus vapaaseen liikkuvuuteen? Vaikka onkin hyväksyttävää kyseenalaistaa yksittäisiä tuomioita, on mahdotonta hyväksyä sitä, että tuomioistuimen riippumattomuus tai legitimiys asetetaan kyseenalaiseksi.

Asian selkiyttäminen ei edellytä työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin muuttamista, vaan sen yhdenmukaista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Siihen tarvitaan liikkumisvapauden ja työntekijöiden suojelun tasapainottamista. Periaatetta, jonka mukaan samasta työstä samalla työpaikalla on maksettava sama palkka, ei saa heikentää.

Vähimmäistason ylittävät työehdot eivät estä kilpailua, eikä työehtosopimusneuvotteluja saa missään tapauksessa vähentää. Meidän on sanottava selkeästi ”ei” kaikenlaiselle sosiaaliselle polkumyynnille ja meidän on sanottava selkeästi ”ei” yrityksille luoda postilokeroyrityksiä, joiden tarkoituksena on olla noudattamatta palkkaa ja työoloja koskevia vähimmäisstandardeja. Sosiaalisia periaatteita ei saa pitää vähempiarvoisina kuin taloudellisia vapauksia.

Vasta sitten, kun pelisäännöt ovat kaikille samat, Euroopan unioni voi saada sekä suurilta yhtiöiltä että pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä kipeästi tarvitsemaansa kannatusta sosiaalisen markkinatalouden käsitteelle.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yksi parlamentin arvostetuista ominaisuuksista on, että se pystyy muodostamaan kantansa johdonmukaisesti. En hyväksy työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin romuttamista. Päinvastoin nyt sitä on noudatettava täysimääräisesti. Yhteisöjen tuomioistuimen päätökset näyttävät selkeän suunnan. Työehtosopimuksia koskevassa mietinnössä hyökätään näitä päätöksiä sekä Euroopan parlamentissa käydyssä keskustelussa aikaan saatua palveludirektiiviä koskevaa kompromissia vastaan. En voi kannattaa tällaista. Polkumyyntiä toteutetaan laittomilla työhönottokäytännöillä ja kiertämällä direktiivin säännöksiä. Sen vuoksi pyydän teitä, hyvät kollegat, kannattamaan tarkistusehdotuksiamme, joissa viitataan voimassa olevaan lainsäädäntöön. Yrittäjillä on oikeus rajatylittävään palvelujen tarjoamiseen voimassa olevan direktiivin mukaisesti, ja minunkin mielestäni on varmistettava, että ihmiset, toisin sanoen työntekijät, tietävät tämän yleisesti.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Puolalaisen putkimiehen kummituksen tilalle on nyt tullut latvialaisen rakennustyöläisen uhkaava varjo. Toistuva epäasiallinen keskustelu on aiheuttanut paljon harmia kaikkialla EU:ssa. Toiset soittavat hälytyskelloja sosiaalisen polkumyynnin vuoksi, koska uusista jäsenvaltioista tulvii jatkuvasti työntekijöitä markkinoillemme. Tämä ei pidä lainkaan paikkaansa. Realistisesti puhuen: emme saa uhkailla äänestäjiä tällaisilla puheilla, sillä 12 uudella jäsenvaltiolla ei ole juuri mitään kilpailuetuja. Yksi näistä eduista, suhteellisen halpa työvoima, katoaa muutamassa vuodessa. Onneksi palkat nousevat myös meidän maissamme. Pyydän, että kun puhutte yhdenvertaisesta kohtelusta – tämä on asian toinen puoli – sen täytyy koskea yhtä lailla sekä uusia että vanhoja jäsenvaltioita. Jos rajoitamme sisämarkkinoilla käytävään kilpailuun luonnostaan kuuluvaa potentiaalia, jos rajoitamme yrittämisen vapautta, se vahingoittaa koko EU:ta. Pidän kuitenkin myös sosiaalista näkökohtaa erittäin tärkeänä. Kiitos.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, äskettäin Irlannissa käydyssä Lissabonin sopimusta koskevassa keskustelussa Lavalin ja Vikingin tapausten esiin tuomat kysymykset olivat keskeisessä asemassa monissa yhteyksissä ja aiheuttivat todellista epävarmuutta ja levottomuutta. Tänä aamuna olen kuullut monen kollegani toistavan näitä tuntemuksia, ja siksi olen tyytyväinen parlamentin tänäaamuisiin ponnistuksiin.

Myös komission jäsenen sanat rauhoittavat, kun hän sanoo komission olevan parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä on parannettava ja että se on saatettava asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Parlamentin näkemys on varsin selvä. Mietinnön 33 kohdassa se vahvistaa uudelleen, että sosiaaliset perusoikeudet eivät ole alempia kuin taloudelliset oikeudet perusoikeuksien hierarkiassa. Jäljempänä mietinnössä parlamentti korostaa, että vapaus tarjota palveluja ei ole ristiriidassa lakko-oikeutta koskevan perusoikeuden kanssa tai missään nimessä sitä tärkeämpi. Nämä väittämät ovat päivänselejä, ja ne osoittavat parlamentin kannan. Nyt luotamme siihen, että komissio tarttuu viestikapulaan ja vie sitä eteenpäin.

Aloitin viittauksella Lissabonin sopimukseen ja lopetan samalla tavalla: perusoikeuskirjan ratifiointi ja sosiaalilausekkeen sisällyttäminen Lissabonin sopimukseen olisi parantanut työntekijöiden tilannetta kaikkialla EU:ssa.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). - (GA) Arvoisa puhemies, ammattiyhdistykset ovat menettämässä oikeuksiaan neuvotella paremmasta palkasta ja paremmista ehdoista jäsenilleen. Hallituksia estetään säättämästä lakeja työntekijöiden olojen parantamiseksi.

Olen tänään samaa mieltä kollegojeni kanssa siitä, että sitovan sosiaalista kehitystä koskevan lausekkeen sisällyttäminen EU:n perussopimukseen on vähimmäisvaatimus, jos halutaan varmistaa, ettei näin käy.

Tästä huolimatta Anderssonin mietinnössä ei pureuduta asian ytimeen. Mietintöä voitaisiin vahvistaa useilla tarkistuksilla. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tekee päätöksensä perussopimusten nojalla. Niin kauan kuin perussopimukset mahdollistavat työntekijöiden oikeuksien rajoittamisen sekä palkan alentamisen ja työolojen heikentämisen, tuomioistuin ei voi tehdä muunlaisia päätöksiä.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen tyytyväinen Anderssonin mietintöön, koska siinä keskitytään niihin periaatteisiin, joiden mukaisesti sisämarkkinoita pitäisi hallita, kun otetaan huomioon palvelujen vapaan liikkuvuuden ja työntekijöille erottamattomasti kuuluvien oikeuksien välinen tasapaino.

Mikäli ongelmat pyritään ratkaisemaan käytännössä jäsenvaltioissa, täällä meidän on puolestaan torjuttava työntekijöiden vapaan liikkuvuuden aiheuttamia kielteisiä yhteiskunnallisia ja poliittisia vaikutuksia. Tämän vuoksi meidän on tarkasteltava uudelleen työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä, tiivistettävä Monti-direktiivin ja palveludirektiivin sosiaalilausekkeet ja hyväksyttävä tilapäisiä työntekijöitä koskeva direktiivi. Heihin pitäisi soveltaa samoja sääntöjä kuin vakituisiin työntekijöihin.

Lopuksi totean kannattavani sitä, että ryhdytään asianmukaisiin toimiin postilokeroyritysten torjumiseksi. Näiden yritysten tarkoituksena on tarjota palveluja sijoittautumisvaltion ulkopuolella ja kiertää palkkaan ja työoloihin liittyviä sääntöjä siinä valtiossa, jossa ne harjoittavat toimintaansa. Lopuksi totean, että muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kannatan mietintöä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten muut ovat sanoneet, asiassa Laval ja muissa asioissa annetut tuomiot aiheuttivat hieman kiistaa Irlannissa käydyssä Lissabonin sopimusta koskevassa keskustelussa, ja niitä käytettiin tässä tarkoituksessa hyväksi.

Mietinnössä käsitellään pääasiassa sisämarkkinoiden periaatteita, mutta siinä vaaditaan yhdenvertaista kohtelua ja samaa palkkaa samasta työstä, ja tämän on oltava tänään pääperiaattemme. Sosiaalinen polkumyynti on todella suuri huolenaihe, mutta voisinko todeta, että Euroopan unioni saattaa vielä löytää itsensä kummallisesta ja ainutlaatuisesta tilanteesta, jossa Irlannin kaltaisissa maissa, joihin aiemmin on tulvinut työntekijöitä, tilanne voi vielä muuttua? On meidän kaikkien etu, että työntekijämme missä tahansa Euroopan unionin alueella saavat hyvät ja yhtäläiset oikeudet.

Haluan myös todeta, että Euroopan unioni on kasvotusten paljon pahemman ongelman kanssa: kokonaiset yritykset ja yhtiöt siirtyvät Euroopan unionin ulkopuolelle. Ne vievät tietenkin yrityksensä työn ja liiketoiminnan rajojemme ulkopuolelle, ja me tuomme EU:hun vain niiden toiminnan tulokset. Tähän ongelmaan meidän on puututtava.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, mielestäni Anderssonin mietintö on rohkea veto Euroopan unionilta, sillä pelissä on nyt oikeudellisten periaatteiden ja poliittisten näkemysten välinen tasapaino, jonka suorat vaikutukset eivät ulotu ainoastaan työntekijöihin vaan kaikkiin kansalaisiin.

Ei ole sattumaa, että käsittelemissämme tapauksissa kiteytyvät sekä oikeusoppineiden – uskokaa minua, olen lakimies ja tiedän kyllä – että kaikkien niiden Euroopan unionin kansalaisten vastalauseet, jotka kokevat, ettei Euroopan unioni ymmärrä heitä. Kuten kuulumme, nämä tapaukset olivat yksi tärkeimmistä syistä, miksi Irlannin kansa ei hyväksynyt Lissabonin sopimusta.

Merkkillistä mutta totta, tässä tapauksessa juuri Lissabonin sopimus olisi kuitenkin todennäköisin ratkaisu, sillä se asettaisi asiassa sovellettavien säännösten tulkinnan hieman eri valoon. Sosiaalilauseke ja perusoikeuskirjan erityislausekkeet pakottaisivat hyvin todennäköisesti yhteisöjen tuomioistuimen omaksumaan erilaisen kannan.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Arvoisa puhemies, kollegani Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä totesi aikaisemmin, että Waxholm-asiassa annetun tuomion aiheuttama ongelma oli ratkaistu Tanskassa. Minun on sanottava, että tämä ei ole totta. Ihmiset saattavat luulla ratkaisseensa ongelman, mutta itse asiassa kaikki ratkaisut riippuvat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksistä. Ongelma onkin juuri tämä: nyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päättää, onko ihmisillä oikeus ryhtyä lakkoon eri jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi perustamissopimus olisi pitänyt laatia uudelleen: siinä pitäisi erityisesti määrätä, ettei tällainen ole oikein. Valitettavasti Anderssonin mietinnössä asiaa ei täsmällisesti mainita. Mietinnössä on muutamia rakentavia kohtia, mutta juuri tästä asiasta siinä ei mainita mitään. Mietinnössä ei myöskään vaadita selkeästi, että työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä pitäisi muuttaa. Siksi haluan kehottaa teitä äänestämään niiden tarkistusten puolesta, joissa näitä asioita selvennetään, niin että Euroopan parlamentti voi antaa meille selkeän menettelytavan.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan sanoa tästä aiheesta vielä pari sanaa.

Liikkumisvapaus on yksi Euroopan unionin suurista saavutuksista. Meidän on kuitenkin myös tehtävä selväksi – ja tietyt alempien standardien maat ymmärtävät tämän pian, kun heidän standardejaan nostetaan – että liikkumisvapaus ei saa johtaa tietäntyyppisen kilpailun vakiintumiseen niin, että luovutaan jo saavutetuista sosiaalistasandeista. Euroopan unioni ei saa puoltaa sosiaalisten ja työntekijöiden oikeuksien kumoamista, sillä niiden puolesta on taisteltu pitkään. Tämän vuoksi haluamme tehdä selväksi, ettei tämä ole koskaan ollut meidän menettelytapamme ja ettei sitä pidä koskaan toteuttaa.

Jos työ tehdään yhdessä maassa, samasta työstä on maksettava sama palkka. Luokkayhteiskuntaa, jossa ulkomaiset työntekijät tekevät työtä pienemmällä palkalla, ei voida hyväksyä. Tämän on epäoikeudenmukaista kummankin osapuolen kannalta, ja siksi tämä on tehtävä selväksi.

Yannick Vaugrenard (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää kollegaamme Anderssonia hänen tekemästään työstä. Mitä Euroopan unioni tarkasti ottaen sitten haluaa? Haluaako se hillittömän kilpailun armoille jätetyt sisämarkkinat, joilla kaikki kollektiiviset oikeudet kumotaan, vai haluaako se säännellyt sisämarkkinat, joilla kansalaiset voivat tehdä ihmisarvoista työtä kaikkialla Euroopan unionissa?

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viestit, usein komission viestit ja toisinaan myös neuvoston puheenjohtajan viestit ovat joko epäselviä tai epä johdonmukaisia. Yhteiskunta on vain sen sopimuksen arvoinen, jonka se on itse tehnyt, ja se myös selviää vain tämän sopimuksen avulla. Sääntelyn purkaminen, ”jokainen pelastakoon itsensä” -mentaliteetti, johtaa vahvempaan sääntelyn purkamiseen ja lopulta järjestelmän tuhoutumiseen.

Tätä me emme halua. Haluamme tietenkin sisämarkkinat, mutta sellaiset markkinat, joiden avulla voidaan parantaa kansalaisten elin- ja työoloja. Lissabonin sopimuksessa esitetään useita periaatteita, muun muassa oikeus neuvotella työehtosopimuksista. Varmistakaamme, että Euroopan unionissa ja kaikissa jäsenvaltioissa kunnioitetaan tätä periaatetta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, ei riitä, että kritisoidaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksissä omaksuttuja kantoja, jotka ovat vakava hyökkäys työntekijöiden tärkeimpiä oikeuksia vastaan. On mentävä pitemmälle ja muutettava kattavasti Euroopan unionin perussopimuksia, etteivät tällaiset tilanteet enää toistu.

Niin sanottua Euroopan unionin perustuslakia ja Lissabonin sopimusluonnosta koskevien kansanäänestysten kielteiset tulokset ovat selvä todiste kansan tyytymättömyydestä Euroopan unioniin, joka väheksyy työntekijöiden arvoa eikä kunnioita heidän ihmisarvoaan. On valitettavaa, ettei mietinnössä tehdä samoja päätelmiä, vaikka siinä kritisoidaan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksissä omaksuttuja kantoja ja puolustetaan työntekijöiden oikeuksia. Tämä ei kuitenkaan riitä.

Vladimír Špidla, *komission jäsen*. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää teitä ja esittelijää nyt alkaneesta keskustelusta, sillä tämän keskustelun aihe on poikkeuksellisen arkaluonteinen ja syvälinen. Mielestäni keskustelussa esitettiin hyvin monenlaisia näkemyksiä, jotka voivat herättää kiivasta keskustelua, sekä monenlaisia vastakkaisia näkemyksiä. Tämä korostaa ennen kaikkea keskustelun merkitystä ja haasteellisuutta. Haluan korostaa muutamaa perusajatusta. Ensinnäkin Luxemburgissa tehdyillä tuomioistuimen päätöksillä ei ole heikennetty perusoikeuksia eikä hyökätty niitä vastaan. Tämä ei yksinkertaisesti pidä paikkaansa. Haluan myös todeta, että yhteisöjen tuomioistuin oli nimenomaan ensimmäinen, joka osoitti oikeuskäytännöllään, että lakko-oikeus on perusoikeus. Tätä ei ollut koskaan aiemmin vahvistettu oikeuskäytännössämme tai oikeusjärjestelmässämme.

Haluan myös vastata keskustelussa useaan otteeseen mainittuun käsitykseen, että työntekijöiden lähettämistä koskevassa keskustelussa tehdään ero vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välille. Voin kertoa, että eniten työntekijöitä lähettävä maa on Saksan liittotasavalta. Toiseksi eniten työntekijöitä lähettää Puola, kolmanneksi eniten Belgia ja neljänneksi eniten Portugali. Ajatus, että työntekijöiden lähettämisessä liikutaan idästä länteen, uudesta vanhaan, ei myöskään pidä paikkaansa. Yhtä lailla virheellinen on ajatus, että työntekijöiden lähettämiseen liittyy ehdottomasti sosiaalinen polkumyynti. Haluan todeta, että komission pääasiallinen menettelytapa on vastustaa ja torjua aktiivisesti kaikkia polkumyynnin muotoja, ja tämä koskee myös sosiaalista polkumyyntiä. Komission menettelytapoihin kuuluu myös saavuttamiemme sosiaalisten standardien suojeleminen, eikä komissio pyri millään tavoin heikentämään näitä standardeja missään olosuhteissa.

Haluan todeta myös, että työpajassa käynnistetyssä keskustelussa useimmat niistä jäsenvaltioista, joihin asioissa Laval ja Rüffert annettuja tuomioita sovelletaan, eivät olleet sitä mieltä, että direktiiviä pitäisi muuttaa. Selkeä enemmistö näistä maista näki ratkaisun piilevän kansallisen lainsäädännön soveltamisessa, ja monet kyseisistä maista ovat jo edenneet hyvin tässä prosessissa. Haluaisin mainita Tanskan ja Luxemburgin, ja haluan todeta myös, että Ruotsista saamani tietojen mukaan maassa tehdään erittäin tärkeä päätös parin viikon kuluessa. Työmarkkinaosapuolet ja hallitus ovat keskustelleet tästä päätöksestä hyvin perusteellisesti ja yksityiskohtaisesti.

Vaikka tämä onkin pikkuseikka, haluan todeta, että yritykset, joilla on postilokero-osoite, eivät ole merkki työntekijöiden lähettämisestä tai liikkumisvapaudesta. Niitä löytyy varmasti satoja yksittäisten jäsenvaltioiden sisämarkkinoilta, ja mielestäni tämä on avoin kysymys. Toinen hyvin merkittävä seikka, jota haluan painottaa, on se, että tähän asti yhteisöjen tuomioistuimen tuomioilla on vastattu aiempaan ongelmaan. Kansallisten tuomioistuinten tehtäväksi jää tehdä lopulliset päätökset, sillä se kuuluu kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan.

Hyvät kollegat, mielestäni on ehdottoman tärkeä painottaa, että tämä on hyvin perustavanlaatuinen kysymys. Komissio seuraa tilannetta niistä näkökulmista, joista olemme puhuneet, ja on valmis ryhtymään tarvittaviin toimiin tilanteen ratkaisemiseksi ja saavuttamaan vastaavan yksimielisyyden. Toistan nimittäin vielä kerran, ettei edes tässä keskustelussa ole ollut selvää, missä raja kulkee. Työtä on vielä paljon, mutta haluan todeta ja korostaa, että työmarkkinaosapuolten merkitys tällä alalla on elintärkeä.

Jan Andersson, *esittelijä*. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutaman lyhyen kommentin.

Tuomioistuimen tehtävät ja meidän tehtävämme lainsäätäjinä ovat erilaiset. Tuomioistuin on sanottavansa sanonut. Lainsäätäjinä meidän on nyt toimittava, jos huomaamme, ettei tuomioistuin ole tulkinnut lainsäädäntöä toivomallamme tavalla. Mietinnössä toteamme, että meidän ja komission olisi ryhdyttävä toimiin. Kiinnitämme huomiota myös siihen, ettemme saisi sulkea pois työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin muuttamista. Liikkumisvapaus ja hyvät sosiaaliset olot eivät ole keskenään ristiriidassa. Pikemminkin päinvastoin.

Sanon muutaman sanan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän ehdottamista tarkistuksista. Valitettavasti niissä on useita ristiriitaisuuksia asioissa, joissa pyritään kompromisseihin. Toisaalta niissä kritisoidaan neuvoston kantoja ja toisaalta niissä suhtaudutaan kantoihin myönteisesti. Heidän tarkistuksissaan on monia ristiriitaisuuksia. Vastustan tiettyjä maita koskevia vapautuksia, koska nämä ovat yhteisön ongelmia, jotka meidän pitää ratkaista yhdessä. Eri työmarkkinoiden pitäisi toimia rinnakkain.

Sanomme ”kyllä” uudelle perustamissopimukselle, sillä tuomioihin liittyvät ongelmat ilmenivät vanhan perustamissopimuksen yhteydessä. En vastusta jäsenvaltioissa toteutettavia toimenpiteitä. Tällaisia toimenpiteitä tarvitaan esimerkiksi Ruotsissa ja Saksassa, mutta tarvitsemme myös yhteisön toimenpiteitä.

Lopuksi haluan sanoa, että nyt on komission vuoro toimia. Ellei komissio kuuntele parlamenttia ja erityisesti sitä, mitä Irlannin, Saksan, Ruotsin ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisilla on sanottavana, Euroopan unionin hanke kärsii suuren tappion. Tämä on Euroopan unionin kansalaisille yksi tärkeimmistä kysymyksistä. Liikkumisvapaus – kyllä, mutta myös hyvät sosiaaliset olot eikä sosiaalista polkumyyntiä. Meidän on tehtävä työtä saavuttaaksemme tämän, joten parlamenttia on kuunneltava.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 21. lokakuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ole Christensen (PSE), kirjallinen. – (DA) Liikkuvuutta Euroopan unionin työmarkkinoilla on lisättävä. Tämän vuoksi on keskityttävä enemmän yhdenvertaiseen kohteluun ja syrjimättömyyteen.

On vain oikein, että kenen tahansa, joka siirtyy maasta toiseen työpaikan vuoksi, on työskenneltävä tässä uudessa maassa sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Maiden olisi tarkasteltava sitä tapaa, jolla ne panevat työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä täytäntöön, jotta ne voisivat tuoda tilanteeseen lisää selkeyttä.

Ratkaisuja tarvitaan kuitenkin myös yhteisön tasolla.

– Lakko-oikeutta ei saa alistaa sisämarkkinoita ohjaaville säännöille.

– Työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi on sovitettava sen taustalla alun perin olleisiin tavoitteisiin. Mailla on oltava mahdollisuus luoda lähetetyille työntekijöille vähimmäisvaatimuksia paremmat olot. Tällä tavoin lisäämme työntekijöiden liikkuvuutta ja yhdenvertaista kohtelua sekä työehtosopimuksia, joihin sisältyy oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Anderssonin mietintö tuo hyödyllisen lisän tähän kiistanalaiseen ja oikeudellisesti hyvin monimutkaiseen keskusteluun. Olen tyytyväinen erityisesti mietinnössä esitettyyn suositukseen, että EU:n jäsenvaltioiden pitäisi noudattaa asianmukaisesti työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä, sekä vaatimukseen, että komission lainsäädäntöehdotuksissa tukittaisiin tuomioiden aikaan saamat porsaanreiät ja estettäisiin kaikenlainen lainsäädännön ristiriitainen tulkitseminen. Meidän on varmistettava, ettei työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi mahdollista sosiaalista polkumyyntiä ja sitä, että muista jäsenvaltioista tulevat työntekijät heikentävät työehtosopimuksia, mahdollistamalla palkkojen alentamisen ja työolojen huonontamisen vastaanottajavaltiossa.

Meidän ei pidä moittia yhteisöjen tuomioistuinta, joka vain selventää sitä, mitä laissa sanotaan – loppujen lopuksi yhteisöjen tuomioistuin on antanut myös monia tuomioita, jotka ovat myönteisiä sosiaalisesta näkökulmasta tarkasteltuna. Sen sijaan meidän olisi keskityttävä huomiomme taustalla olevan oikeudellisen tilanteen korjaamiseen. Komissio on itse todennut tämän vuoden huhtikuussa, että lakko-oikeus ja ammattiliittoon kuulumista koskeva perusoikeus eivät ole tärkeämpiä kuin oikeus tarjota palveluja.

On ehdottoman tärkeää, ettei keskustelu pääty tähän mietintöön. Tarvittaessa meidän pitäisi käyttää uutta komissiota koskevaa veto-oikeuttamme, ellei se sisällytä tarvittavia lainsäädäntöehdotuksia ensimmäiseen työohjelmaansa.

Gabriela Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Haluan esittää yhden selvennyksen. Euroopan itäosista tulevat työntekijät eivät osallistu sosiaaliseen polkumyyntiin eivätkä he halua sitä. He eivät halua myydä itseään halvalla. Valitettavasti työvoiman rukkaamisen ja uudistamisen kustannukset ovat vertailukelpoisia sekä idässä että lännessä. Jotkin kustannukset ovat jopa korkeammat Romaniassa kuin muilla alueilla, mutta laskut on maksettava myös täällä.

Vastuu tämän epävarman työmarkkinatilanteen syntymisestä ja työolojen huononemisesta Euroopan unionissa ei ole työntekijöillä vaan niillä, jotka yrittävät kaikin keinoin painostamalla kumota voimassa olevat työvoimalain mukaiset takeet. Heidän mielessään on vain yksi tavoite: he haluavat maksimoida voitot

keinoja kaihtamatta, myös uhraamalla kaikki ne arvot ja periaatteet, joita pidämme Euroopan yhteiskuntien saavuttamina yhteisinä etuinä.

Tässä tapauksessa velvollisuutemme on suojella itäeurooppalaisten työntekijöiden oikeutta nauttia tietystä perusoikeudesta: oikeudesta saada sama palkka samasta työstä. Ennen kaikkea sosiaalidemokraattien ja ammattiyhdistysten on vältettävä luomasta valheellista ja keinotekoista erimielisyyttä niiden keskuudessa, jotka voivat saavuttaa nämä oikeudet vain siinä tapauksessa, että he ylläpitävät solidaarisuutta. Solidaarisuuden lisäksi heillä ei ole muuta vaikutusvaltaa.

Marianne Mikko (PSE), kirjallinen. – (ET) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus on yksi sisämarkkinoiden neljästä vapaudesta. Jos haluamme Euroopan yhdyntävän nopeammin, on tärkeää, että lievennämme länsieurooppalaisten työntekijöiden itäeurooppalaisiin työntekijöihin kohdistuvaa pelkoa pitämällä samalla kuitenkin työmarkkinat avoimina. Valitettavasti monen länsieurooppalaisen ammattijärjestön halu sulkea markkinat jälleen uusilta jäsenvaltioilta ei auta Eurooppaa yhdyntymään. Tämä on taloudellisesti toteutuskelvoton tie, joka antaa työntekijöille vääränlaista tietoa, luo epäluottamusta ja on vastoin kansainvälisen solidaarisuuden henkeä.

Työvoiman liikkuvuus on yksi ratkaisu, jolla voidaan korjata tiettyjen alojen työvoimapulaa. Tietyillä alueilla bussinkuljettajilla on kova kysyntä, ja toisilla alueilla on puutetta pätevistä lääkäreistä. Tällaista liikkuvuutta ei pidä pysäyttää.

Koska yhdenvertainen kohtelu on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista, työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen on sovellettava yhtäläisiä ehtoja. Laajalle levinnyt käytäntö, että ulkomaisille työntekijöille maksetaan vähemmän kuin vastaanottajamaan kansalaisille, ei ole kyseisen periaatteen mukainen. Kannatan mietinnössä korostettua periaatetta – yhdenvertainen kohtelu ja sama palkka samasta työstä.

Kun työntekijöitä lähetetään Euroopan unionin alueella, on tärkeää, että heille taataan ainakin minimipalkka.

Työntekijöiden suojelumekanismeissa on historiallisia eroja Euroopan alueiden välillä. On kuitenkin aika myös muuttaa käytäntöjä tällä alalla. Jos työntekijät nyt puolustavat vain kansallista omalaatuisuuttaan, he luovuttavat vapaaehtoisesti. On hyvin vaikea selittää uusien jäsenvaltioiden kansalaisille, miksi muutos ei olisi mahdollinen, kun otetaan huomioon, että Viro pystyi panemaan koko yhteisön säännösten täytäntöön alle kuudessa vuodessa. Työntekijöiden suojelu on riittävän jalo tavoite, ja meidän olisi pyrittävä pääsemään yksimielisyyteen.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Käsiteltävänä oleva valiokunta-aloitteinen mietintö on epätasapainoinen ja siinä on protektionistisia piirteitä. Kukaan ei kyseenalaista lakko-oikeutta, mutta siinä ei saa mennä niin pitkälle, että se vaarantaa palveluntarjoajien kilpailukykyä.

Tänään olemme keskustelleet tietyistä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksistä erityisesti asioissa Laval, Rüffert ja Viking Line. Haluan kiinnittää huomiota siihen, ettei yksikään edellä mainituista tuomioista koske minkään sellaisen työehtosopimuksen sisältöä, joka voitaisiin allekirjoittaa jäsenvaltioissa, tai oikeutta tehdä tällaisia sopimuksia. Oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin sisältyy Euroopan yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan, ja sen vuoksi sen oikeutuksen on perustuttava merkittävään yleiseen etuun. Lisäksi tätä oikeutta on toteutettava oikeasuhteisesti.

7. Eurooppa-neuvoston kokous (15. ja 16. lokakuuta 2008) (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Eurooppa-neuvoston selonteko ja komission julkilausuma Eurooppa-neuvoston kokouksesta (15. ja 16. lokakuuta 2008).

(FR) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Sarkozy, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, olemme viime viikkojen kuluessa käyneet läpi erittäin vaikeita hetkiä, joiden aikana Euroopan unioni on teidän puheenjohtajuutenne alaisuudessa osoittanut kykynsä toimia. Jos EU:n jäsenvaltiot eivät olisi löytäneet yhteistä ratkaisua, jos eurooppalaisten kumppaneiden välistä sovintoa ei olisi saatu aikaiseksi ja jos meillä ei olisi ollut euroa, me olisimme ajautuneet hyvin todennäköisesti kohtalokkaaseen tilanteeseen.

Euroryhmän kymmenen päivää sitten tekemät ehdotukset, Eurooppa-neuvoston viime keskiviikkona tekemät päätökset ja Camp Davidin huippukokouksessa tänä viikonloppuna tehdyt lupaukset ovat kaikki onnistuneita edistysaskeleita, jotka kertovat todellisesta toimien ja pyrkimysten koordinoinnista niiden uudistusten toteuttamiseksi, joita maailmanlaajuisen talouden ongelmien tehokas ratkaiseminen edellyttää. Hallitukset eivät kuitenkaan ole olleet kriisin edessä yksin. Euroopan unioni on johtamane Eurooppa-neuvoston sekä

Euroopan komission ja Euroopan parlamentin yhteistyön ansiosta vaikuttanut ratkaisevalla tavalla kansalaistemme hyvinvoinnin turvaamiseen – kansalaisten, joille me kaikki vastaamme toimistamme.

Euroopan unioni on usein osoittanut todellisen voimansa nimenomaan kaikkein vaikeimpina aikoina. Kiitos tästä kuuluu neuvoston puheenjohtaja Sarkozylle ja komission puheenjohtaja Barrosolle. EU:n toimet ovat olleet yhteisiä toimia. Sen vuoksi haluan ennen tämän aamun keskustelun avaamista esittää onnitteluni teille, arvoisa neuvoston puheenjohtaja ja arvoisa komission puheenjohtaja.

Nicolas Sarkozy, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on kunnia saada jälleen kerran esittää Euroopan parlamentille neuvoston puheenjohtajuuden selonteko hetkellä, joka on EU:lle erittäin tärkeä. Jos sallitte, aion puhua hyvin vapaasti, mikä onkin vain oikein tässä salissa, joka on tavoittelemamme demokraattisen Euroopan sydän.

Mitä me olemme yrittäneet saavuttaneet? Ensinnäkin me toivoimme, että EU:n toimielimet toimisivat yhdessä kaikkien meitä kohdanneiden kriisien ratkaisemiseksi. Halusin, että Euroopan parlamentti voisi olla osallisena kohtaamissamme merkittävissä tapahtumissa. Haluankin esittää kiitokseni niille parlamentin ryhmien puheenjohtajille, poliittiseen vakaumukseen katsomatta, jotka ovat osallistuneet tähän vuoropuheluun ja tehneet yhteistyötä neuvoston puheenjohtajuuden kanssa.

Oli myös minun toiveeni tehdä läheistä yhteistyötä komission ja erityisesti komission puheenjohtajan kanssa, sillä – vaikka parlamentin jäsenten välillä on näkemyseroja ja erimielisyyksiä – me olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että EU:n toimielinten välinen hajaannus heikentää EU:tä ja että yhteistyön tekeminen on vastuullisessa asemassa olevien velvollisuus. Me voimme viedä EU:ta eteenpäin, jos Euroopan parlamentti, komissio ja neuvosto pääsevät yksimielisyyteen keskeisistä kysymyksistä. Siten me voimme olla varmoja, että EU saa äänensä kuuluviin.

(Suosionosoituksia)

Me halusimme ennen kaikkea, että EU seisoo yhtenäisenä, mikä ei ole ollut helppo tavoite. Me halusimme, että EU ajattelee itse, sillä maailma tarvitsee eurooppalaista ajattelua, ja että EU ajattelee ennakkoivasti. Jos EU:lla on jotain sanottavaa, me haluamme, että se ei ainoastaan tuo viestiään julki, vaan myös toteuttaa sen.

Ensin oli sota ja venäläisten täysin kohtuuton reaktio Georgian konfliktin aikana. Sanoilla on merkityksensä. Käytän sanaa ”kohtuuton”, sillä venäläisten toimet Georgiassa olivat täysin kohtuuttomia.

(Suosionosoituksia)

Käytän kuitenkin sanaa ”reaktio”, sillä jos reaktio oli kohtuuton, se johtui siitä, että sitä edelsi täysin sopimaton toiminta. EU:n täytyy olla oikeudenmukainen. Sen ei pidä epäröidä astua ulos ideologisista puitteista viedäkseen eteenpäin rauhan sanomaa.

Konflikti alkoi 8. elokuuta. 12. elokuuta me olimme Bernard Kouchnerin kanssa Moskovassa tavoitteenamme saada aikaan tulitauko. En väitä, että tilanne olisi hoidettu moitteettomasti. Haluan vain sanoa, että EU onnistui saamaan tulitauon aikaan neljän päivän kuluessa. Syyskuun alussa EU:lle annettiin lupaus palata ennen konfliktin alkamista vallinneisiin rintamalinjoihin. Kahden kuukauden kuluessa EU varmisti sodan päättymisen ja miehitysjoukkojen vetäytymisen.

Asiasta oli monia näkemyksiä. Jotkut sanoivat – eivätkä täysin syyttä –, että vuoropuhelu oli hyödytöntä ja että sotilaallisen hyökkäykseen tulee vastata sotilaallisesti. Mielettömyyttä! Eurooppa on nähnyt Berliinin muurin murtumisen ja kylmän sodan päättymisen. EU ei saa ryhtyä osalliseksi uuteen kylmään sotaan, jonka ainoana syynä on maltittomuus.

(Suosionosoituksia)

Tämän ongelman me jouduimme ratkaisemaan yhdysvaltalaisen liittolaistemme kanssa; he pitivät Moskovon-vierailua ennenaikaisena. Kaikesta huolimatta me teimme yhdysvaltalaisen liittolaistemme kanssa yhteistyötä rinta rinnan. Heidän näkemyksensä erosi meidän näkemyksistämme. Me pyrimme rakentamaan yhteistyötä pikemmin kuin vastakkainasetteluja. Suoraan sanoen en usko, että maailma kaipaa tämänhetkessä tilanteessa Euroopan ja Venäjän välistä konfliktia. Se olisi vastuutonta. Ajatuksemme Georgian koskemattomuuden ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamisesta sekä ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja näkemyseromme Venäjän johtajien kanssa ovat siis perusteltavissa. Olisi kuitenkin ollut vastuutonta luoda perusta konfliktille, jota me emme suinkaan tarvitse.

Genevessä on aloitettu keskustelut Georgiaan kuuluvien Ossetian ja Abhasian tulevasta asemasta. Kuulemani mukaan ne ovat alkaneet huonoissa olosuhteissa, mutta oliko joku kuvitellut toista? Tärkeintä on se, että ne ovat ylipäänsä alkaneet. Minun täytyy myös sanoa, että presidentti Medvedev on pitänyt lupaukset, jotka hän antoi komission ja neuvoston puheenjohtajille vieraillessamme Moskovassa syyskuun alussa.

EU on saanut aikaan rauhan. EU on turvannut maata miehittäneen armeijan vetäytymisen ja käynnistänyt kansainväliset neuvottelut. EU ei uskoakseni ole pitkään aikaan ollut yhtä tärkeässä asemassa tämänkaltaisen konfliktin ratkaisemisessa.

Olen toki tietoinen kaikista epäselvyyksistä ja epäonnistumisista sekä kompromisseista, joihin meidän oli suostuttava. Uskon kuitenkin, että me olemme saavuttaneet kaiken saavutettavissa olevan ja ennen kaikkea että, jos EU ei olisi tuonut vuoropuhelun ja järjen ääntä kuuluviin, kukaan muu ei olisi tehnyt sitä. Kun me lähdimme Bernard Kouchnerin kanssa kohti Moskovaa ja Tbilisiä 12. elokuuta, kaikki kansainväliset tiedotusvälineet olivat tietoisia siitä, että venäläiset olivat 40 kilometrin päässä Tbilisistä ja että heidän tavoitteenaan oli kaataa presidentti Saakashvilin hallinto. Tilanne oli päässyt siihen pisteeseen. Me olimme hyvin lähellä katastrofia, mutta EU:n määrätietoisien toiminnan ansiosta välttyimme siltä. On toki selvää, arvoisa puhemies, että alueella on yhä jännitteitä, joiden lieventäminen vaatii vielä paljon työtä.

Toinen tärkeä asia on rahoituskriisi. Systeeminen, uskomaton, odottamaton rahoituskriisi, joka alkoi – sanotaan asiat niin kuin ne ovat – 15. syyskuuta, ei 7. elokuuta 2007. 7. elokuuta 2007 alkoi kriisi, joka oli vakava ja huolestuttava, mutta kuitenkin, sanoisinko, normaali. 15. elokuuta 2008 alkoi toinen kriisi. Mitä tapahtui 15. elokuuta 2008? Lehman Brothers teki konkurssin. Koko maailma järkyttyi ja ymmärsi 15. elokuuta 2008, että pankki voi tehdä konkurssin.

Ei ole meidän asiamme, eikä ole minun asiani, arvostella sitä, mitä Yhdysvaltojen hallitus teki tai ei tehnyt. Haluan vain sanoa, että 15. syyskuuta 2008 vakavasta kriisistä tuli systeeminen kriisi: Yhdysvaltojen rahoitusjärjestelmä romahti, sitä seurasi Euroopan rahoitusjärjestelmä ja vähitellen myös muut pörssit ja rahoitusjärjestelmät.

Mitä tuolloin yritettiin tehdä? Laadittiin ensimmäinen Paulsonin suunnitelma, joka ei toiminut. En halua tällä kritisoida ketään, kuvailen ainoastaan tapahtumien kulkua. Me yritimme tuolloin laatia yhdessä komission puheenjohtajan kanssa yhteisen eurooppalaisen ratkaisun, ensin euroalueelle. Arvoisa puhemies, te olette puhunut tästä; olimme sitten puolesta tai vastaan, tosiasia on se, että euroalueella meillä on yhteinen pankki ja yhteinen valuutta ja sen vuoksi sama velvollisuus yhdistyä.

Yhteisen kannan aikaan saaminen ei ollut helppoa. Aloitimme ehdottamalla neljän G8-valtioihin kuuluvan EU:n jäsenvaltion tapaamista. Ei ole loukkaus ketään kohtaan sanoa, että esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan vaikutus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmään on muiden EU:n jäsenvaltioiden vaikutusta merkittävämpi. Ajattelin, että jos me onnistuisimme jollain ihmeellisellä tavalla saamaan aikaan Yhdistyneen kuningaskunnan, Saksan, Italian ja Ranskan välisen sopimuksen, se ei olisi haitaksi muille EU:n jäsenvaltioille, vaan hyödyksi.

Meillä oli toki näkemyseroja, mutta se oli vain luonnollista. Kriisin alkupäivinä me emme tienneet, miten kriisiin pitäisi reagoida. Sen kaltaista ei oltu nähty koskaan aiemmin taloushistorian tai ainakaan 1900-luvun aikana. Niinpä ajattelin, että kun neljä G8-valtiota olisivat päässeet yhteisymmärrykseen, meidän pitäisi yhdistää euroryhmän maat sekä Slovakia, joka liittyy ryhmään piakkoin. Se lisäviikko antoi meille mahdollisuuden löytää yhteisen ratkaisun, jonka ansiosta pankit saattoivat harjoittaa jälleen tehtävänsä. Se ratkaisu oli lainaaminen. Me jouduimme kuitenkin tilanteeseen, jossa pankit eivät enää lainanneet toinen toisilleen, sillä niillä ei enää ollut rahaa lainata, ja koko järjestelmä uhkasi luhistua. Yhdistyneessä kuningaskunnassa pankkeja valtiollistettiin, Belgiassa pankkeja ajautui konkurssiin ja Islannissa – Euroopan ulkopuolella, mutta kuitenkin aivan lähellä – koko järjestelmä oli sortumassa, Sveitsistä kuului huonoja uutisia ja vähitellen myös Saksa, Ranska ja muut maat tempautuivat mukaan. Me onnistuimme euroryhmän sisällä sopimaan valtavasta 1 800 miljardin euron suunnitelmasta, jonka tarkoituksena oli auttaa rahoituslaitoksia jatkamaan työtään sekä rauhoitella EU:n säästäjiä ja yrittäjiä.

Sen jälkeen me käännyimme Eurooppa-neuvoston puoleen, joka hyväksyi saman strategian, ja sen ansiosta me saatoimme rauhoittaa markkinat. Toisen Paulsonin suunnitelman saapuminen oli myönteinen yllätys. Oli selvä, että se perustui suurelta osin EU:n suunnitelmaan. Se ei ole mikään syy rehvasteluun. Se antaa ainoastaan ajattelemisen aihetta: kohtaamamme kriisi on maailmanlaajuinen ja myös sen ratkaisun on oltava sitä. Yhdysvaltojen ja EU:n on kuljettava rinta rinnan.

Arvoisa puhemies, kaikki tämä on kuitenkin vain kriisinhallintaa, ei sen enempää, ei sen vähempää. Mitä olisi tapahtunut, jos me emme olisi ryhtyneet toimiin?

Meillä on yhä avoimia kysymyksiä. Miten tämä kaikki on voinut tapahtua? Miten voimme estää samaa tapahtumasta uudelleen? Onko EU:lla ajatuksia, joita puolustaa, tai politiikkaa, jota ehdottaa? Tämän vuoksi ehdotin EU:n puolesta syyskuun alussa pidetyssä YK:n yleiskokouksessa kansainvälistä huippukokousta, jossa luotaisiin perusta uudelle Bretton Woods -järjestelmälle; tällä viittasin tietenkin toisen maailmansodan jälkeiseen aloitteeseen luoda uusi maailmanlaajuinen rahoitusjärjestelmä. Tämä ehdotus on ottanut tuulta alleen. Minkä on oltava EU:n tavoite tämän huippukokouksen suhteen? EU:n on ajettava ajatusta maailmanlaajuisen kapitalismin radikaalista uudistamisesta.

Viimeaikaisissa tapahtumissa on kyse kapitalismin arvojen pettämisestä, ei markkinatalouden kyseenalaistamisesta. Sääntöjä ei ollut, ja keinottelijat menestyivät yrittäjien kustannuksella. Meidän on ajettava ajatusta uudesta sääntelystä. EU:n täytyy ja EU aikoo tehdä ehdotuksia. Ensimmäinen niistä, arvoisa puhemies, on se, että mikään valtion varoin toimiva pankki ei saa työskennellä veroparatiisien kanssa.

(Suosionosoituksia)

Kaikkien rahoituslaitosten tulee toiminnassaan noudattaa rahoitusta koskevaa sääntelyä. Kaupanharjoittajien korvausjärjestelmät tulee laskea ja järjestää siten, että ne eivät kannusta ottamaan havaitunkaltaisia tarpeettomia riskejä. Pankkiemme kirjanpitosääntöjen ei pidä vaikeuttaa kriisiä, vaan auttaa pikemminkin lieventämään sitä. Valuuttajärjestelmä olisi laadittava uudelleen huomioiden valuuttojen välisten kiinteiden kurssien ja valuuttakurssien puuttumisen mahdollisuus. Me olemme yrittäneet kaikkea mahdollista. Voimmeko me, muu maailma, kantaa suurimman maailmanvallan tappiot sanomatta mitään? Vastaus on ehdottomasti "ei".

(Suosionosoituksia)

Syyttelystä ei ole hyötyä kenellekään. Meidän on vain löydettävä keinot varmistaa, että nämä tapahtumat eivät pääse toistumaan. Voisin puhua tästä vielä pidempäänkin, mutta toivoisin erityisesti, että EU tarkastelisi 2000-luvun maailman hallintojärjestelmiä. Ei ole mikään ihme, että järjestelmämme ei toimi. Me elämme 2000-luvulla, mutta instituutiomme ovat peräisin 1900-luvulta. Yhdysvaltain presidentti ja EU ovat tämän vuoksi ehdottaneet marraskuun puolivälistä lähtien useita huippukokouksia, joissa käsitellään uudenlaista sääntelyä, uutta maailmanlaajuisia hallintojärjestelmää. Toivon, että EU voi keskustella tästä.

Minä saan tilaisuuden ehdottaa tapaamista kaltaisilleni valtioiden ja hallitusten päämiehille näiden huippukokousten valmistelua varten. Kapitalistisen järjestelmän ja kansainvälisen järjestelmämme radikaali uudistaminen on keskeinen kysymys Euroopan parlamentille, jonka on keskusteltava asiasta ja esitettävä siitä ajatuksiaan. Jos EU haluaa tulla kuulluksi, sen on kuitenkin puhuttava yhdellä äänellä.

Kuka osallistuu huippukokoukseen? Tässä asiassa on monia koulukuntia. Mielestäni yksinkertaisin ratkaisu on G8-maat, joiden läsnäolo on välttämätön, venäläiset luonnollisesti mukaan lukien. Sen lisäksi mukaan on ehdottomasti syytä laskea myös G5-maat, jolloin erityisesti Kiina ja Intia voisivat osallistua tähän tärkeään keskusteluun. Presidentti Barroson kanssa tekemämme Kiinan-matkan tarkoitus tulee olemaan tämä: saada Aasian mahtivaltiot vakuuttuneiksi osallistumisesta tähän radikaaliin uudistukseen.

Arvoisa puhemies, Ranskan puheenjohtajuuskauden aikana on tullut esiin myös kolmas aihe, joka on osoittautunut äärimmäisen haastavaksi: energia- ja ilmastopaketin tulevaisuus. Tiedän hyvin, että Euroopan parlamentti ja osa parlamentin ryhmistä on erimielisiä siitä, miten asiassa tulisi edetä. Haluan esittää teille oman vakaan näkemykseni ja politiikan, jota aion ehdottaa. Energia- ja ilmastopaketti, joka on varsin kunnianhimoinen, perustuu käsitykseen, että maailma ajautuu katastrofiin, jos se jatkaa nykyisenlaista tuotantoa. Se on tosiasia.

(Suosionosoituksia)

En ole nähnyt yhtäkään merkkiä, joka osoittaisi, että maailman ympäristön tila olisi nyt parempi, koska elämme rahoituskriisin aikoja. Kun me päätimme sitoutua energia- ja ilmastopakettiin, me teimme niin velvollisuudesta lapsiamme ja planeettamme tulevaisuutta kohtaan. Tässä on kyse rakenteellisesta politiikasta ja tässä on kyse historiallisesta politiikasta. Olisi traagista luopua siitä rahoituskriisin varjolla.

(Suosionosoituksia)

Se olisi traagista ja se olisi vastuutonta. Minkä vuoksi se olisi vastuutonta? Se olisi vastuutonta, sillä siten EU viestittäisi, että se ei ole päättänyt ryhtyä lupaamiinsa tätä asiaa koskeviin toimenpiteisiin, ja jos me emme

ryhdy toimenpiteisiin, me emme voi saada muuta maailmaa vakuuttuneeksi maailmanlaajuisen tasapainon säilyttämisen tärkeydestä. Kyse ei olisi siis vain siitä, että EU laiminlyö omaa vastuutaan ympäristöasioissa, vaan siitä, että me laiminloisimme koko maailman vastuun. Sillä jos EU ei näytä esimerkkiä, sitä ei kuunnella, sitä ei kunnioiteta ja sitä ei huomata, ja jos EU ei näytä esimerkkiä, niin kukaan ei tee sitä. Niin me menettäisimme historiallisen tilaisuuden.

(Suosionosoituksia)

Mitä oikein tarkoitetaan tilaisuuden menettämisellä? Mielestäni sillä tarkoitetaan kahta asiaa: ensinnäkin sitä, että meidän täytyy harkita uudelleen 20 prosentin päästötavoitteita, ja toiseksi sitä, että meidän täytyy harkita uudelleen aikataulua, toisin sanoen tämän vuoden loppuun asetettua määräaikaa. Minulla ei ole kuitenkaan minkäänlaista aikomusta väheksyä yhteispäätösmenettelyä. Minulla ei ole valtuuksia, eikä halua tehdä niin. Vain ilkeä mieli voi lukea tällaisen ajatuksen minun nimiini, vaikka toisaalta ajatusten lukeminen nimiini on toki melkoinen kohteliaisuus, Dany. Me teimme presidentti Barroson kanssa Eurooppa-neuvostossa kaikkemme, jotta näitä tavoitteita ja tätä aikataulua noudatettaisiin. Tehtävä ei ollut helppo. Näin ollen meillä on jäljellä muutama viikko, joiden kuluessa meidän on vakuutettava useita yhteistyökumppaneitamme, joiden huolen kyllä ymmärrän, sillä kompromisseja on mahdotonta laatia yrittämättä ensin ymmärtää vastapuolen näkemyksiä.

On talouksia, jotka ovat 95-prosenttisesti riippuvaisia kivihielestä. Niille ei voida asettaa kohtuuttomia vaatimuksia, sillä ne kärsivät jo nyt valtavista ongelmista. Sen vuoksi meidän täytyy löytää tapoja ja keinoja olla joustavia laiminlyömättä kuitenkaan kahta neuvostolle ehdottamaani punaista lankaa: tavoitteiden noudattamista ja aikataulun noudattamista.

Arvoisa puhemies, saan kenties jossain toisessa yhteydessä tilaisuuden kertoa näistä näkemyksistä tarkemmin, mutta en halua nyt koetella kärsivällisyyttänne. Haluan kuitenkin sanoa yhden asian: me pyrimme tähän ja toivon, että kaikki voivat seurata meitä.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan neljännestä asiasta: maahanmuuttosopimuksesta. Sopimus on hieno esimerkki eurooppalaisesta demokratiasta. Huolimatta alun erimielisyyksistä kaikki pääsivät yksimielisyyteen valikoivasta maahanmuuttopolitiikasta, josta on sovittu alkuperämaiden kanssa, niin että me voimme hyötyä Schengen-sopimuksesta, joka koskee kolmea neljäsosaa Euroopan valtioista. Viisumivaatimukset on poistettu EU:n jäsenvaltioiden väliltä. On vain oikein, että valtiot, joiden kansalaiset eivät tarvitse viisumia liikkuaan valtiosta toiseen, soveltavat samaa periaatetta myös eurooppalaiseen maahanmuuttopolitiikkaan.

Haluan vielä käsitellä kahta näkökohtaa ennen kuin päätän puheenvuoroni. Niistä ensimmäinen on se, että rahoituskriisi on tuonut mukanaan talouskriisin. Talouskriisi on täällä nyt. On turhaa ennustella sitä, sillä me käymme sitä läpi parhaillaan. Haluan sanoa täysin tietoisena tiettyjen valtioiden välisistä näkemyseroista, että en saata kuvitella jonkun selittävän, että rahoituskriisin edessä me tarvitsimme yhteistä EU:n tasolla laadittua ratkaisua, mutta että talouskriisin edessä tällaista yhteistä lähestymistapaa ei tarvita.

Haluaisin sanoa muutaman sanan käsitteen ”yhteinen” merkityksestä. ”Yhteinen ratkaisu” ei tarkoita, että meidän kaikkien olisi omaksuttava sama ratkaisu. Rahoituskriisin voittamiseksi me ehdotimme työkalupakkia, tiekarttaa, yhdenmukaistamista ja koordinoitua. Uskon, että myös talouspolitiikan kunnostaminen edellyttää tällaista lähestymistapaa. Tämä ei tarkoita, että meidän kaikkien olisi toimittava samoin. Sen sijaan se tarkoittaa, että meillä on ainakin velvollisuus keskustella asiasta, velvollisuus pitää toisemme ajan tasalla ja joidenkin asioiden osalta velvollisuus pyytää neuvoa toinen toisiltamme. Lähestymistapoja on monia. Haluan tuoda esiin erään ajatuksen: osakemarkkinat ovat historiallisen matalalla tasolla. En haluaisi, että eurooppalaiset tajuaavat muutaman kuukauden kuluttua eurooppalaisten yritysten siirtyneen Euroopan ulkopuoliseen omistukseen, omistajille, jotka ovat hankkineet yritykset omistukseensa osakemarkkinoiden alimpaan hintaa, puoli-ilmaiseksi. EU:n kansalaiset kysyisivät silloin: ”Mitä te olette tehneet?”

Toivon, että me kaikki voisimme pohtia mahdollisuuksia, joita voisimme saavuttaa, jos kussakin jäsenvaltiossa luotaisiin valtion sijoitusyhtiöitä ja jos näitä kansallisia sijoitusyhtiöitä voitaisiin kenties ajoittain koordinoita teollisen ratkaisun laatimiseksi kriisiin. Olen seurannut suurella mielenkiinnolla Yhdysvalloissa laadittua suunnitelmaa autoteollisuuden pelastamiseksi. Yhdysvaltojen kolme autovalmistajaa pyritään pelastamaan konkurssilta tarjoamalla 25 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta korkoja lyömättömin hinnoin.

Myös EU:ssa olisi syytä käyttää hetki tämän asian pohtimiseen. Me vaadimme autovalmistajiamme – aivan oikeutetusti – valmistamaan nyt vähäpäästöisiä autoja ja uudistamaan tuotantojärjestelmänsä täysin. Ympäristötukien ansiosta puolet Ranskassa myydyistä autoista tulee tästä lähtien olemaan vähäpäästöisiä. Voimmeko me antaa EU:n autoteollisuuden joutua tilanteeseen, jossa kilpailu sen yhdysvaltalaisiin

kilpailijoihin nähden on vakavasti vääristynyttä, kysymättä edes, minkälaisia EU:n teollisuutta suojelevia EU:n alakohtaisia politiikkoja meillä on?

Se ei tarkoita yhtenäismarkkinoiden kyseenalaistamista. Se ei tarkoita kilpailun periaatteen kyseenalaistamista. Se ei tarkoita valtiontuen periaatteen kyseenalaistamista. Se tarkoittaa, että vastatakseen maailman muilta merkittäviltä alueilta tulevaan kilpailuun EU:n on laadittava yhteinen vastine ja vastine, joka ei ole naiivi. On meidän velvollisuutemme varmistaa, että lentokoneiden, laivojen, junien ja autojen valmistus jatkuu EU:ssa, sillä EU tarvitsee vahvaa teollisuutta. Puheenjohtajavaltio aikoo puolustaa tätä tavoitetta kaikin keinoin.

Lopuksi haluan sanoa muutaman sanan toimielimistä. En tiedä, oliko tuo helpotuksen huokaus puheen päättymisen vuoksi vai tarkoittaako kohahdus sitä, että tämä aihe herättää muita enemmän mielenkiintoa. Toimielimet eivät ole EU:n ainoa puheenaihe ja olisi väärin omistautua niille liiaksi ja laiminlyödä muita asioita. Toimielimet ovat kuitenkin ongelmallinen kysymys. Olen vakuuttunut siitä, että kriisi edellyttää EU:n toimielinten uudistamista. Kriisistä selviytyminen edellyttää, että EU voi vastata tilanteeseen yhtä painokkaasti ja nopeasti kuin mikä tahansa muu maailmanmahti, kuten Yhdysvallat, reagoi rahoituskriisin ongelmiin.

Kuulun niihin, joiden mielestäni olisi vakava virhe olla uudistamatta toimielimiä. Hyvin vakava virhe. Ei vähiten sen vuoksi, että monitahoisten ongelmien, kuten Georgian ja Venäjän tilanteen, rahoituskriisin tai talouskriisin, seuraamisen kannalta puolivuositain vaihtuva puheenjohtajuus ei ole kovin järkevä ratkaisu. Huolimatta viime äänestyksen tuloksesta minun täytyy sanoa suoraan, että jos me välitämme EU:sta ja jos me haluamme EU:n puhuvan yhdellä äänellä, mielestäni ei ole kovin järkevää, että neuvoston puheenjohtaja vaihtuu puolen vuoden välein. Sen vuoksi meidän täytyy yhdessä puheenjohtaja Barroson kanssa laatia joulukuuksi tiekartta nähdäksemme, miten me vastaamme Irlannin kysymykseen. Aion vakaasti ennen puheenjohtajuuden päättymistä esitellä tämän tiekartan ja tuoda yhteisymmärrykseen perustuvalla tavalla esiin tavat ja keinot, joiden avulla syntynyt tilanne voidaan korjata.

Haluan vielä esittää yhden huomion: Euroalueen toiminta ei voi jatkua ilman selvästi määriteltyä talousasioita käsittelevää hallitusta. Me emme voi jatkaa tällä samalla tavalla. Haluan antaa tunnustusta Euroopan keskuspankin työlle. Uskon vakaasti, että Euroopan keskuspankin täytyy olla riippumaton, mutta jotta Euroopan keskuspankki voisi hyödyntää täysimääräisesti potentiaaliaan, sen on voitava neuvotella talousasioita käsittelevän hallituksen kanssa. Se oli sopimuksen punainen lanka. Sopimuksen punainen lanka oli molemminpuolinen riippumattomuus, vuoropuhelu ja demokratia. Katson lisäksi, että euroryhmän todellinen talousasioita käsittelevä hallitus on euroryhmä, joka tapaa valtion tai hallitusten päämiesten tasolla. Tyrmistyin tapaamisen koolle kutsumisen yhteydessä kuullessani, että tällaista tapaamista ei oltu järjestetty euron perustamisen jälkeen.

Meillä on yhteinen valuutta, meillä on keskuspankki ja meillä on yhteinen rahapolitiikka, mutta meillä ei ole kunnollista talousasioita käsittelevää hallitusta. Arvoisa komission jäsen Almunia, puheenjohtajan valitseminen valtionvarainministereiden joukosta oli hyödyllinen päätös; olin mukana päätöstä tehtäessä, sillä toimin tuolloin itse valtionvarainministerinä. Haluan myös osoittaa kiitokseni Jean-Claude Junckerille ja teille tekemästänne työstä. Haluan kuitenkin sanoa yhden asian: Kun kriisi kasvaa näkemämme kaltaisiin mittasuhteisiin, pelkkä valtionvarainministereiden kokous ei riitä vastaamaan sen vakavuuteen. Kun meidän hiljattain täytyi saada kokoon huomattavia summia, me emme olleet silloin yhteydessä valtionvarainministereihin, vaan valtion- ja hallituksen päämiehiin, joilla yksin on demokraattiset valtuudet tehdä näin merkittäviä päätöksiä.

Hyvät parlamentin jäsenet, minulla olisi paljon lisää sanottavaa. Haluan lopuksi kuitenkin vain todeta, että maailma tarvitsee EU:ta, joka puhuu painokkaasti. Vastuu tästä lepää teidän hartioillanne, komission hartioilla ja neuvoston hartioilla. Haluan kertoa teille kaikille, kuinka paljon apua puheenjohtajavaltiolle on ollut siitä, että Euroopan parlamentti on tukenut sitä erimielisyyksistä huolimatta, että se oli jo aluksi analysoinut kriisin vakavuuden ja että se oli halukas ylittämään näkemyseromme ja luomaan otolliset puitteet Euroopan yhdentymiselle. Te ansaitsette siitä kiitokset. Halusin sanoa tämän, sillä se on vakaa näkemykseni.

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, viimeviikkoinen Eurooppa-neuvoston kokous oli Euroopan talouskriisin ratkaisemiseksi tehdyn ennennäkemättömän intensiivisen työn huipentuma. Kokous sulki pois tilapäisten ja huonosti koordinoitujen toimenpiteiden mahdollisuuden, jotta me voisimme löytää yhteisen kannan EU:n rahoitusjärjestelmän vakauden palauttamiseen. Haluan esittää kiitokseni presidentti Sarkozylle, joka

dynaamisuutensa ja ihailtavan määrätietoisuutensa ansiosta onnistui antamaan jäsenvaltioille tarvittavan yllykkeen toimia yhteisten tavoitteiden ja periaatteiden hyväksi.

Olen myös ylpeä komission panoksesta. Kuten presidentti Sarkozy totesi, komissio on koko ajan tehnyt läheistä yhteistyötä Ranskan puheenjohtajuuden kanssa ja on lisäksi painottanut, että vain EU:n tason ratkaisu voi olla riittävän tehokas.

Saman yllykkeen, jota todistimme Eurooppa-neuvostossa ja joka auttoi meitä myös hyväksymään erittäin tärkeän maahanmuuttoa koskevan sopimuksen, täytyy innoittaa meitä myös joulukuussa pidettävän Eurooppa-neuvoston eurooppalaisen asialistan laatimisessa.

Meidän on erityisesti laadittava tiekartta Lissabonin sopimukselle valmistautuaksemme asianmukaisesti vuoden 2009 vaaleihin.

Energia- ja ilmastopaketin suhteen meidän on tehtävä valtavasti työtä, jotta sopimus saadaan allekirjoitettua vuoden loppuun mennessä. Komissio tekee läheistä yhteistyötä puheenjohtajavaltion kanssa löytääkseen ratkaisun, joka vastaa kaikkien jäsenvaltioiden tarpeisiin. Me toivomme, että parlamentti tukee pyrkimyksiämme sopimuksen aikaan saamiseksi myös jatkossa.

Haluan kuitenkin keskittyä tämänpäiväisessä puheessani äärimmäisen ajankohtaiseen ja ensisijaisen tärkeään aiheeseen: Euroopan talouteen. Meidän on tehtävä töitä kolmella taholla. Ensinnäkin meidän on ryhdyttävä EU:n tasolla välittömästi toimeen rahoituskriisin ratkaisemiseksi. Toiseksi meidän on uudistettava kansainvälistä rahoitusjärjestelmää. Kolmanneksi meidän on vahvistettava niin kutsuttua ”reaalitaloutta” minimoidaksemme rahoituskriisin seuraukset ja luodaksemme otolliset olosuhteet kasvun ja työllisyyden elpymiselle.

Uskon vilpittömästi, että EU on asemassa, jossa se voi valinnoillaan vaikuttaa kriisin kansainväliseen ratkaisuun. Camp Davidin viimeviikkoinen huippukokous antoi vahvoja viitteitä siitä, mitä EU voi yhtenäisenä saavuttaa. Tämä lopputulos ei ollut mikään itsestäänselvyys. Kuukausi tai kaksi sitten oli sula mahdollisuus saada Yhdysvaltain presidentti puolellemme. Sittenkin me olemme kuitenkin onnistuneet saamaan yhdysvaltalaiset kumppanit puolellemme ja uskon, että me olemme luoneet puitteet maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän perustavanlaatuiselle uudistukselle.

Me elämme todellakin ennennäkemättömiä aikoja, jotka edellyttävät vastaavasti ennennäkemättömän tiivistä yhteistyötä. Tällainen maailmanlaajuinen ratkaisu edellyttää aidosti eurooppalaista ratkaisua. EU:n on laadittava kansainvälinen ratkaisu kansainvälisiin ongelmiin. Globalisaation perussääntö on avoimuuden ja keskinäisen riippuvaisuuden periaatteen noudattaminen. Globalisaation seurausten kärsimisen sijaan EU:n täytyy muovata globalisaatiota arvojensa mukaisesti ja myös suojella etujaan. Olen pannut iloisena ja ylpeänä merkille, että EU on tämän kriisin aikana osoittanut olevansa haasteittensa veroinen.

(EN) Arvoisa puhemies, haluan antaa joitain tarkempia tietoja EU:n vastauksesta tähänhetkiseen kriisiin.

Ensisijainen tavoitteemme oli tehdä Euroopan komission osamme vaikeuksissa olevien rahoituslaitosten pelastamiseksi. Tässä tehtävässä me saatoimme luottaa erinomaiseen yhteistyöhön, jonka olemme rakentaneet jäsenvaltioiden ja Euroopan keskuspankin kanssa.

Tämän jälkeen esittelimme tarkkaan suunnattuja toimenpiteitä sisältävän paketin, jonka tarkoituksena oli ratkoa eräitä pääomavaatimuksia, talletussuojaa ja kirjanpitosääntöjä koskevia puutteita. Tilanteeseen on pitänyt puuttua nopeasti, ja me olemme kiristäneet työtahtiamme. Olen tästä syystä myös kiitollinen Euroopan parlamentille siitä, että se käsitteli kirjanpitosääntöjen muutokset varsin ripeästi. Tiedän, että ymmärrätte myös muiden nyt käsiteltävänä olevien ehdotusten kiireellisyyden.

Meidän on myös tarkasteltava, mitä muita ehdotuksia me tarvitsemme päivittääksemme ja täydentääksemme nykyistä sääntelyjärjestelmää.

Ensi kuussa käsiteltyyn tulevat luottoluokituslaitokset. Esittelemme johtajien palkkioita koskevan aloitteen, joka perustuu tarkistettuun vuoden 2004 suositukseen. Tarkastelemme johdannaisinstrumenttien sääntelyä. Me teemme rakentavaa yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa parlamentin viimeaikaisten päätöslauselmien seurannan yhteydessä ja tarkastelemme komission vuoden 2009 työohjelmaan aiheutuvia vaikutuksia. Tässä tarkastelussa käydään läpi kaikki rahoitusmarkkinoiden alat.

Tulevien toimien suunnitteluun tulevat merkittävällä tavalla vaikuttamaan muun muassa tulokset, jotka saadaan Jacques de Larosièren johtamalta, eurooppalaista rajatylittävää rahoitusvalvontaa tarkastelevalta korkean tason ryhmältä. Voin tänään ilokseni ilmoittaa teille tämän ryhmän kokoonpanon. Ryhmän jäsenet

ovat Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Pérez Fernández ja Ono Ruding. Pyydän ryhmää esittämään ensimmäiset tuloksensa ennen kevään Eurooppa-neuvoston kokousta. Aion lisäksi tänä iltapäivänä keskustella parlamentin puheenjohtajakokouksen kanssa siitä, miten parlamentti voisi osallistua ryhmän työhön.

Kuten jo totesin, meidän on myös edistettävä maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudistamista. Viime kuukaudet ovat osoittaneet, että Bretton Woodsin instituutiot eivät ole pysyneet maailmanlaajuisen rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen tahdissa.

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen yhteistyö tulee olemaan ratkaisevan tärkeässä asemassa.

Kuten tiedätte, Euroopan unioni ja Yhdysvallat kattavat lähes 80 prosenttia rahoituksen tukumarkkinoista.

Yhteistyötä tarvitaan ei vain tämän kriisin voittamiseksi, vaan myös samankaltaisten kriisien välttämiseksi tulevaisuudessa. Tässä suhteessa keskustelut, joita kävimme presidentti Sarkozyn ja presidentti Bushin kanssa viime viikolla, olivat merkittävä askel eteenpäin.

Ne eivät kuitenkaan riitä. Meidän on saatava mukaan myös muita merkittäviä osallistujia. Olen lähdössä presidentti Sarkozyn kanssa myöhemmin tällä viikolla Kiinaan. Aion ottaa tämän asian puheeksi Kiinan presidentin ja pääministerin sekä muiden aasialaisten yhteistyökumppaneiden kanssa ASEANin huippukokouksessa. Meidän täytyy saada kokoon riittävä määrä osallistujia.

Meidän pitäisi pyrkiä laatimaan maailmanlaajuinen rahoitusalan hallintojärjestelmä, joka pystyy tehokkuutensa, avoimuutensa ja edustavuutensa puolesta vastaamaan 2000-luvun haasteisiin.

EU toimii tiennäyttäjänä. Tästä me voimme olla yhdessä ylpeitä. Haluan tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta EU:n panos tähän kansainväliseen keskusteluun olisi mahdollisimman painokas.

Meidän täytyy kuitenkin ottaa huomioon myös realitalous. Kuten me kaikki tiedämme, todisteet talouden selvästä taantumisesta lisääntyvät päivä päivältä. Sen vaikutus näkyy työpaikoissa, kotitalouksien tuloissa ja niin pienten kuin suurtenkin yritysten tilauskirjoissa.

Yksi asia meidän on tunnustettava: tätä kriisiä ei ratkaista kansallisella tasolla, sillä jäsenvaltioiden taloudet ovat liiaksi sidoksissa toisiinsa. Me olemme kaikki samassa veneessä. Me emme saa sortua protektionismiin; me emme saa kääntää selkäämme globalisaatiolle tai vaarantaa EU:n yhtenäismarkkinoita. Tämä tulee jatkossakin olemaan Euroopan unionin kasvun moottori.

Me emme voi myöskään jatkaa niin kuin mitään ei olisi tapahtunut. Euroopan talous tarvitsee lisäpotkua elpyäkseen, jatkaakseen kasvamistaan ja tarjotakseen työpaikkoja. Ensin Euroopan sisäpuolella. Meidän on tehtävä entistä enemmän töitä ratkaistaksemme pitkän aikavälin ongelmia ja kohentaaksemme kuntoamme, jotta voimme vastata tuleviin haasteisiin, tehdä EU:sta tietopohjaisen talouden sekä investoida enemmän tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin. Tarkistettu vakaus- ja kasvusopimus jättää riittävästi joustonvaraa, jotta jäsenvaltiot voivat mukauttaa talousarviopolitiikkansa nykyisiin poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja tukea kasvua ja työllisyyttä.

Meidän täytyy kuitenkin suunnata katseemme myös rajojemme ulkopuolelle. Kaupalla on ollut ratkaisevan tärkeä vaikutus EU:n kasvuun viime vuosina. Nyt on tullut aika suhtautua aktiivisesti markkinoille pääsyyn, tehdä selväksi, että kaupan esteistä ei ole etua kenellekään. Toivon meidän kaikkien jo oppineen, että protektionismi vaikeuttaa elpymistä entisestään.

Eurooppalainen teollisuus tarvitsee tukea. Pk-yritysten on voitava keskittyä markkinoihinsa vapaasti. Sen vuoksi me esimerkiksi ehdotimme hiljattain, että pienimmät yritykset tulisi vapauttaa liiallisista kirjanpidollista ja tilastollisista rasitteista.

Myös suurvalmistusteollisuus tarvitsee tukea. Haluan olla varma, että me hyödynnämme EU:n ohjelmia, kuten kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelmaa sekä tutkimuksen puiteohjelmaa, mahdollisimman tehokkaasti. Meidän on vahvistettava Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian sekä ilmasto- ja energiaa koskevien suunnitelmien välisiä yhteisvaikutuksia.

Vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan teknologiaan tehtävien investointien edistäminen ja energiatehokkuutta parantavat toimenpiteet tukevat samanaikaisesti EU:n kilpailukykyä, energiavarmuutta ja ilmastomuutosohjelmaa. Euroopan investointipankki tulee olemaan tässä tehtävässä arvokas yhteistyökumppani.

Myös EU:n kansalaiset, ja heistä erityisesti vaikeimmassa asemassa olevat, tarvitsevat tukea. On ratkaisevan tärkeää, että aikoina, jolloin työttömyys on kasvussa, me jatkamme investoimista koulutukseen, kehitämme uusia taitoja ja autamme ihmisiä valmistautumaan työmahdollisuuksien palautumiseen. EU:n mahdollisuuksia, väyliä ja yhteisvastuuta koskevan sosiaalisen toimintaohjelman eteenpäin vieminen on nyt tärkeämpää kuin koskaan. Me aiomme tarkastella asemaa, joka Euroopan globalisaatiorahastolla tässä asiassa on.

Meidän on toimittava kaikilla näillä aloilla älykkäästi. Meidän on hyödynnettävä jokainen askelemme mahdollisimman hyvin. Älykäs toiminta tarkoittaa kahden kärpäsen lyömistä yhdellä iskulla. Me voimme esimerkiksi tukea rakennusteollisuutta, mutta tavalla, joka samalla edistää energiatehokasta asuntokantaa. Me voimme tarvittaessa käyttää valtiontukea, mutta noudattaen suuntaviivoja, joiden mukaan valtiontuki suunnataan ympäristön sekä tutkimuksen ja kehittämisen tukemiseen. Me voimme tukea teollisuuden avainaloja, kuten autoteollisuutta, mutta se on tehtävä tavalla, joka auttaa autoteollisuutta valmistautumaan tuleviin puhtaiden autojen markkinoihin. Eurooppalainen teollisuus tarvitsee älykästä tukea protektionismin sijaan. Haluan, että tämä tulee selväksi.

Joulukuussa laadittu Lissabonin strategia on tilaisuus tuoda nämä eri tekijät yhteen. Euroopan unionin talouden elvyttämiseen ei ole ihmelääkettä. Sen sijaan meidän täytyy käyttää kaikki tilaisuudet, tutkia kaikki mahdolliset tavat, joilla Euroopan unionin politiikat voivat auttaa jäsenvaltioita käyttämään kaikki tilaisuudet saada EU kasvun tielle. Se on meidän tehtävämme tulevina viikkoina. Sitä me parhaillaan valmistelemme, ja tämän tehtävän haluan ratkaista yhdessä Euroopan parlamentin kanssa.

Me elämme todella historiallisia aikoja. Kriisi on asettanut kaikki itsestäänselvyydet kyseenalaisiksi, ja mielet ovat avoimempia muutokselle. Tällaiset hetket ovat poikkeuksellisia; ne eivät toistu joka päivä. Meidän on syytä ymmärtää, että tämänkaltaiset hetket ovat muutoksille erityisen otollisia. Silloin, kun me voimme saada aikaan todellisia muutoksia, me tiedämme, että tämän päivän päätöksillä on ratkaiseva vaikutus huomispäivän todellisuuteen. Me tarvitsemme nyt muutosta. Meidän ei pidä turvautua aiemmin tehtyihin ratkaisuihin, vaan löytää tulevaisuuden ratkaisuja, jotka vastaavat globalisoituneen, 2000-luvun maailman tarpeisiin.

EU voi tänään ehdottaa periaatteita ja sääntöjä, jotka muovaavat uutta maailmanlaajuista järjestystä. Meillä on tilaisuus esitellä ehdotuksia, jotka perustuvat eurooppalaisiin arvoihin, avoimeen yhteiskuntaan ja avoimeen talouteen. Kuten sanoin viime viikonloppuna Camp Davidissä, avoimet yhteiskunnat tarvitsevat oikeusvaltiota ja demokratiaa. Avoimet taloudet tarvitsevat myös sääntöjä – avoimuuden, järkevän sääntelyn ja järkevän valvonnan sääntöjä.

EU näyttää vaikeina aikoina todelliset vahvuutensa. Georgiassa Eurooppa onnistui lopettamaan sodan. Talouskriisin puhjettua EU on näyttänyt tietä kohti maailmanlaajuista ratkaisua. Seuraavien viikkojen aikana meidän on osoitettava, että me pystymme myös jatkossa johtamaan ilmastonmuutoksen torjuntaa ja rakentamaan tulevaisuuden energiapolitiikkaa, sillä me olemme sen velkaa kansalaisillemme, talouksillemme ja yhteistyökumppaneillemme ympäri maailman sekä Euroopan tuleville sukupolville.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, EU ja maailma kohtasivat viime kesän aikana kaksi merkittävää kriisiä. Kahdesti EU osoitti, että poliittisen tahdon ja yksimielisyyden ansiosta se pystyy paitsi hyväksymään ripeästi selkeän kannan myös vaikuttamaan kumppaneihinsa ympäri maailman ja johtamaan niitä, esimerkkinä Georgia.

Haluan ryhmäni puolesta onnitella Ranskan puheenjohtajuutta ja puheenjohtaja Sarkozya erinomaisesta työstä, jonka ne tekivät näiden kahden kriisin aikana. Puheenjohtaja Sarkozy ei ole tosiaankaan lomaillut, vaan hän on tehnyt töitä puheenjohtajuuden alusta lähtien. Nykyinen puheenjohtajavaltio on tekemässä EU:lle ja eurooppalaisille suurta palvelusta. Se osoittaa, että EU:lla voi olla merkittävä asema kansainvälisellä näyttämöllä...

(Kuiskauksia)

Arvoisa puhemies, toivoisin, että puhettani kuunneltaisiin.

Se osoittaa, että EU on rakentamisen ja kokemisen arvoinen. Lisäksi viimeisimmässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa vahvistettiin yksimielisesti euroalueen valtioiden suuntaviivat, jotka koskevat sekä sääntelymekanismien, valvontamekanismien että "kultaisista laskuvarjoista" lopun tekevien eettisten sääntöjen käyttöönottoa. Kaikki nämä päätökset ovat muutoksia oikeaan suuntaan.

Taluskriisi ei luonnollisestikaan ole vielä takanapäin, mutta sääntöjä tulevaisuuden varalle voidaan ja on syytäkin hyväksyä nimenomaan kriisitilanteissa. Silloin tällöin kuulee arveluja, että kyse on kapitalismin romahduksesta ja että koko kriisi on vapaiden markkinoiden syytä. Tosiasia on se, että vaikka vapaat markkinat ovat osoittaneet toimivuutensa, ne tarvitsevat kuitenkin sääntöjä. On selvää, että tällaisia sääntöjä ei ole ollut riittävästi tai niitä ei ole pantu täytäntöön tarpeeksi tiukasti. Meidän on työstettävä keskuspankkien tuella ja yhdessä koko kansainvälisen yhteisön kanssa nimenomaan tätä asiaa ja mitä lie ideologisia haasteita.

Haluan vielä sanoa tästä samasta aiheesta, että olen tyytyväinen puheenjohtajuuden aloitteeseen koota yhteen yhteistyökumppaneitamme uuden maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusjärjestyksen laatimiseksi. Meidän on taattava, että pienet säästäjät eivät menetä säästöjään yhdessä yössä. Meidän on taattava, että yrittäjät, ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset, voivat jatkossakin rahoittaa toimintaansa – ja siten tarjota työpaikkoja ja tukea kasvua – kohtuullisin kuluin.

Ryhmäni tukee kaikkia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on suojella eurooppalaista yhteisvastuun ja sosiaalisen markkinatalouden mallia, jonka arvon me huomaamme todella vasta vaikeimpina aikoina. Lissabonin sopimuksen osalta haluan jälleen kerran vedota sopimuksen mahdollisimman nopean ratifioimisen puolesta jäsenvaltioihin, jotka eivät ole vielä ratifioineet sitä, jotta me saisimme kokonaiskuvan ratifioinnin lopullisesta tilasta.

Me pyydämme tätä, koska on selvää, että EU:n on vaikea toimia tehokkaasti yksimielisyysvaatimuksen ja vaihtuvan puheenjohtajuuden vuoksi. Me toivomme, että joulukuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa päätetään tiekartasta sekä realistisesta mutta myös kunnianhimoisesta aikataulusta kriisin lopettamiseksi. Haluan myös lisätä, että jos Nizzan sopimuksen soveltamista yhä jatketaan tulevina kuukausina, sen tulisi koskea Euroopan parlamenttia samalla tavoin kuin Euroopan komissiota. Vetoan siksi kaikkiin tässä salissa istuviin: tehkää velvollisuutenne. Tulevassa komissiossa, joka asetetaan syksyllä 2009 ja jonka puheenjohtajaa parlamentti haastattelee 15. heinäkuuta, tulee olemaan vähemmän jäseniä kuin EU:ssa on jäsenvaltioita. Sen lisäksi on Nizzan sopimus ja parlamentti, jossa on vähemmän jäseniä ja jolla on vähemmän valtaa, ja komissio, jonka jäsenmäärää on pienennetty.

Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt Euroopan maahanmuuttosopimuksen. Sopimuksen hyväksyminen on merkittävä edistysaskel, mutta meillä on yhä edessämme monia haasteita, kuten ilmasto, energia ja puolustus, vain muutamia mainitakseni. Me voimme tarjota tuleville sukupolville uskottavia ja kestäviä ratkaisuja vain sosiaalisen mallimme pohjalta ja lujittamalla sosiaalista markkinatalouttamme. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, pyydän, että työtämme viedään eteenpäin. Me teemme Euroopan parlamentissa kaikkemme, jotta myös meillä olisi tämän vuoden loppuun mennessä uskottava visio koko maailman tähden sekä lastemme ja lastemme lasten tulevaisuuden vuoksi.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, näimme viikonloppuna todellakin historiallisen näyn. Me näimme miesmuistiin huonoimman Yhdysvaltain presidentin rinnallaan aikaansaava Euroopan unionin puheenjohtaja ja Euroopan komission puheenjohtaja, joka alkaa tulla järkiinsä EU:n sisämarkkinapolitiikan suhteen.

Tämä oli todellakin historiallinen hetki ja EU:lle hieno tilaisuus ottaa sille kuuluva paikka kansainvälisessä politiikassa. Bushin hallituksen politiikka, jonka mukaan maailman markkinoita ei säädellä lainkaan ja jonka mukaan kuka tahansa voi ryhtyä mihin tahansa toimiin missä tahansa, on tehnyt konkurssin. EU:lla on tilaisuus täyttää syntynyt tyhjiö uudella, sosiaalisemmalla talousjärjestyksellä Euroopassa ja koko maailmassa. Tämä tehtävä meillä on edessämme ja se on todella historiallinen tehtävä.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ensimmäiset askeleet ovat olleet hyviä. Te olette toteuttanut kriisin edellyttämät toimenpiteet, ja sen vuoksi ryhmäni tukee teitä tässä suhteessa. En aio peitellä sitä, että me olemme varsin vaikuttuneita muun muassa siitä määrätietoisuudesta, jota te ja – sanon sen suoraan – puheenjohtaja Barroso henkilökohtaisesti, toisin kuin komissio, olette osoittaneet.

Haluan sanoa tilaisuuksien hyödyntämisestä vielä toisen asian: Ennen tarvittaviin toimiin ryhtymistä meidän on tehtävä selväksi, että tämän tapauksen tulee jäädä viimeiseksi. Tällaiset tapahtumat eivät saa koskaan enää toistua näillä markkinoilla. Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden katastrofille ja sitä seuranneelle reaalityökalouden kriisille on pantava päätepiste. Ne eivät saa toistua.

Tätä varten me tarvitsemme sääntöjä. Näiden uusien sääntöjen on tultava myös teiltä, arvoisa komission puheenjohtaja. Kollegani jäsen Rasmussen kertoo hetken kuluttua tarkemmin, mitä me odotamme teiltä.

Me odotamme saavamme juuri lupaamamme ehdotukset tämän vuoden loppuun mennessä, sillä meidän on toimittava nopeasti. Meillä ei ole paljon aikaa.

Jos me toimimme nopeasti, säännöt saavat keskeisen aseman. En tarkoita vain pankkeja koskevia sääntöjä, vaan myös hedge-rahastoja ja yksityisiä osakesijoituksia koskevia välttämättömiä sääntöjä. Euroopan parlamentti päätti tästä varsin yksimielisesti muutama viikko sitten.

Olen kuullut tänään todellista sosiaalidemokraattista puhetta. Nicolas Sarkozy, UMP-puolueen pitkäaikainen puheenjohtaja ja Ranskan konservatiivipresidentti, puhuu kuin oikea eurooppalainen sosialisti.

(Suosionosoituksia)

Puheenjohtaja Barroso, kalpeana heijastuksena trotskilaisesta, maolaisesta menneisyydestään, puhuu kuin aito vasemmistolainen. Myös jäsen Daulin puheessa on puhdasta sosiaalidemokraattisuutta. Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän jäsenhakemuskavakkeita löytyy salin sisäänkäynnin luota.

(Yleistä hilpeyttä)

Aion nyt lukea teille erään lainauksen; kuunnelkaa tarkkaan, hyvät herrat.

(Huuto: "naiset")

"Kuluneina vuosikymmeninä joistain jäsenvaltioista ja Euroopan unionista kokonaisuutena on tullut liian säänneltyjä ja suojelevia – – Tämä liiallinen sääntely – – haittaa kilpailua..." Tämä oli lainaus Euroopan kansanpuolueen vuoden 2006 ohjelmajulistuksesta, jonka ovat allekirjoittaneet Nicolas Sarkozy, puheenjohtaja Barroso ja jäsen Daul. Hyvät herrat, te liitytte joukkoomme myöhään, mutta myöhään on parempi kuin ei milloinkaan.

(Suosionosoituksia)

(Huuto: "ja puhemies Pöttering myös")

Kuunnelllessani puheitanne ihmettelen: Mihin Euroopan unionin tavalliset kansalaiset ovat joutuneet? Kuka muistaa kriisin uhkien painamia veronmaksajia? Kuka muistaa puhua ostovoimasta, jota sisämarkkinoiden elvyttäminen vaatii?

Me elämme nyt laman uhan alla, ellemme jo ole ajautuneet lamaan. Me tarvitsemme lisää ostovoimaa. Me emme tarvitse ainoastaan sosiaalista suojelua pankeille, vaan myös ja etenkin suojaa uhkia vastaan tavallisille kansalaisille, sillä jos suunnitelmamme – joille ei ole vaihtoehtoa – epäonnistuvat, maksumiehiksi joutuvat ennen kaikkea Euroopan unionin tavalliset kansalaiset, työntekijät. Sen vuoksi me haluamme tarjota näille kansalaisille saman turvan kuin suurille pankeille on jo annettu laatimalla enemmän sääntöjä sekä lisäämällä valvontaa ja todellakin myös valtion suojelua. Tämä on tärkein vaatimus erityisesti jäsenvaltioissa.

(Suosionosoituksia)

Angela Merkel totesi CDU-puolueen vuoden 2000 kokouksessa, että valtion on pysyteltävä talous- ja sosiaalipolitiikassa taka-alalla. Olen toista mieltä. Valtion ei pidä pysytellä taka-alalla. Sen pitää puuttua asioihin nykyistä enemmän, sen pitäisi valvoa talousasioita tarkemmin. Olen kiitollinen puheenjohtaja Barrosole ja puheenjohtaja Sarkozylle heidän toteamuksistaan, jotka vahvistavat meidän tarvitsevan nykyistä enemmän sääntöjä ja nykyistä enemmän valvontaa. Te olette oikeilla jäljillä. Olette oikeilla jäljillä myös, jos te ette anna ilmastopaketin, joka voi luoda työpaikkoja ja joka mahdollistaa kestävä taloushallinnon, jäädä nykyisessä tilanteessa rahoituskriisin jalkoihin. Tälle saatte ryhmäni tuen.

Kuten Jean-Claude Juncker osuvasti totesi, rahoituskriisi menee ohi aikanaan, mutta ilmastokriisi ikävä kyllä ei. Sen vuoksi olisi virhe antaa ilmastopaketin jäädä rahoituskriisin jalkoihin. Neuvoston puheenjohtaja on kuitenkin oikeassa sanoessaan, että myös tämän ongelman ratkaisemisen on perustuttava heikompien ja vahvempien väliseen yhteisvastuuseen sekä yhteistyöhön niin täällä parlamentissa kuin neuvostossa.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää teille vilpittömät kiitokseni – puhemiehelle siitä, että hän antoi minulle minuutin lisää puheaikaa. PSE-ryhmän selkeä kanta on se, että tämän kriisin yhteydessä arvot, joiden suhteen meitä on aina estetty saavuttamasta enemmistöä Euroopan parlamentissa, ovat nyt asialistalla. Jos te nyt annatte meille tukenne, niin olette viimein ottaneet opiksenne. Teidän täytyy kuitenkin myöntää, että tarvitsemiamme sääntöjä ei ole aiemmin laadittu ennen kaikkea teidän virheidenne vuoksi.

(Suosionosoituksia vasemmalta, vastalauseita oikealta)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, osoitan huomioni neuvoston puheenjohtajalle. Arvoisa puheenjohtaja, te toitte meille lämpimiä ja kannustavia terveisitä viime viikon Eurooppa-neuvoston kokouksesta. Te sanoitte, että neuvoston ja parlamentin täytyy tehdä työtä käsi kädessä – *“travailler main dans la main”* –, mutta meidän tehtävämme on lukea myös pienellä pranttäty teksti.

Miksi neuvoston päätelmissä viitataan ainoastaan neuvoston ja komission väliseen yhteistyöhön?

(Suosionosoituksia)

Miksi yhdessäkään ilmastonmuutosta koskevassa kohdassa ei viitata sanallakaan Euroopan parlamenttiin? Asiakirjan 16 kohdassa teidän olisi pitänyt kehottaa myös Euroopan parlamenttia, ei ainoastaan komissiota, tekemään yhteistyötä kanssanne ja myöntää, että päätöksiä ei tee neuvosto yksinään, vaan neuvosto ja parlamentti yhdessä. Lisäksi, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tullette huomaamaan, että tarvitsette Euroopan parlamenttia, koska eräät jäsenvaltiot yrittävät purkaa asianmukaisesti laadittuja sopimuksia. EU:n täytyy pitää kiinni neuvottelemistaan tavoitteista. On epärehellistä joidenkin hallitusten taholta sanoa, että muuttunut taloustilanne tekee laatimistamme sopimuksista mahdottomia toteuttaa. Uudet autoteollisuutta koskevat päästörajoitukset tulevat voimaan vasta vuonna 2012 ja päästöjen jakamista koskevat ehdotukset pannaan täytäntöön vasta vuoden 2013 jälkeen – kauan maailman talouden ennustetun elpymisen jälkeen. Toimenpiteiden lykkääminen nyt edistää ilmastotuhoja ja käy lopulta entistä kalliimmaksi. Neuvoston viimeviikkoiset sopimukset eivät riitä.

Arvoisa puheenjohtaja, te tunnustatte markkinoiden vallan. Sitten Berliinin muurin murtumisen, 50 miljoonaa eurooppalaista on päässyt köyhyydestä, sillä tavaroiden, palveluiden ja ihmisten vapaa liikkuvuus on EU:n vaurauden avaintekijä. Se on myös ratkaisevan tärkeä vapautemme kannalta. Tänä päivänä me voimme todeta, mitä tapahtuu, kun markkinoilla ei ole tilintekovelvollisuutta. Maailmanlaajuinen rahoitusjärjestelmä horjui kuluneina viikkoina kuilun partaalla, ja me saimme sen vedettyä turvaan vain yhteisvoimin. Näin ollen ryhmäni pitää neuvoston vahvistusta euroalueen sopimille toimenpiteille tervetulleena. Ne ovat lievittäneet pankkien välisten markkinoiden painetta. Nyt meidän on saatava korkokantoja laskettua taantuman lieventämiseksi.

Ryhmäni on tyytyväinen myös komission vakavaraisuusdirektiiviin, uusiin tilinpäätösstandardeihin ja suunnitelmiin valvoa luottoluokituslaitoksia. EU:n täytyy lisäksi johtaa maailmanlaajuisesta rahoitusalan hallintojärjestelmästä käytäviä neuvotteluja. Sääntöjen ohella me tarvitsemme myös keinoja panna säännöt täytäntöön. Huippukokouksessa ei saatu aikaan sopimusta Euroopan rahoitusjärjestelmän tehokkaasta valvonnasta. Olen tukenut eurooppalaisen rahoituspalveluista vastaavan viranomaisen perustamista, ja huhujen mukaan myös neuvoston puheenjohtaja kannattaa tiukkaa EU:n tason valvontaa. Yrittäkää ihmeessä saada aikaan maailmanlaajuinen sopimus amerikkalaisten kanssa, mutta jos he eivät suostu yhteistyöhön, menkää eteenpäin ilman heitä. Rahoituspalvelualan valvonta on yhä palapelin puuttuva pala.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, te olette toiminnan mies. Toimenne korostavat tarvetta neuvoston täysipäiväiselle puheenjohtajuudelle. Te kiinnitätte huomion onnistumisiimme. Elokuussa EU esti tankkeja vyörymästä Tbilisiin. Tässä kuussa EU on estänyt pankkeja kaatumasta. Jos EU joulukuussa toimii ympäristön pelastamiseksi, niin uskon, että me onnistumme vakuuttamaan skeptisimmätkin epäilijät Lissabonin sopimuksen tarpeellisuudesta.

(Suosionosoituksia)

Daniel Cohn-Bendit, VERTS/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, uskon vakaasti, että energia ja tahto ovat välttämättömiä politiikassa, ja on totta, että Ranskan puheenjohtajuus on osoittanut energisyyttä ja vahvaa tahtoa, jotka ovat olleet EU:lle hyödyksi.

Toisinaan näitä keskusteluja kuunnellessani en vain ole uskoa korviani. En ole uskoa korviani kuunnellessani keskusteluja kriiseistä, sillä nämä kriisit – niin rahoituskriisi, ympäristökriisi kuin elintarvikekriisikin – ovat kaikki sidoksissa toisiinsa, emmekä me voi ratkaista yhtä niistä ratkaisematta niitä kaikkia. Sen vuoksi on väärin väittää, että kriisi alkoi heinäkuussa, syyskuussa tai elokuussa. Se alkoi vuosia sitten! Toivoisin Ranskan entiseltä valtionvarainministeriltä ja komissiolta, joka vielä vuosi sitten torjui kaikenlaisen rahoitusvirtojen sääntelyn EU:ssa, hiukan itsekritiikkiä. Se voisi lisätä heidän uskottavuuttaan vastaisuudessa...

(Suosionosoituksia)

En todellakaan ole uskoa korviani. Aivan kuin nykyinen kriisi olisi jonkinlainen luonnonkatastrofi, jota oli mahdoton ennakoida. Se ei pidä paikkaansa. Tältä pohjalta on mahdollista keskustella.

Yksinkertaisesti sanottuna kriisit aiheuttaa pyrkimys saada aina lisää ja mahdollisimman nopeasti. Tällainen ajattelu aiheutti rahoituskriisin, luo parhaillaan ympäristökriisiä ja lisää nälkää maailmassa. Sen vuoksi meidän täytyy lopettaa puheet kontrolloimattomasta kasvusta. Toisin sanoen eniten merkitystä on muutoksen sisällöllä. On mielenkiintoista, että kaikki ovat tänään puhuneet radikaalista kapitalismin ja markkinatalouden uudistamisesta, mutta kukaan ei ole kertonut tämän radikaalin uudistuksen perusteita. Me tarvitsemme ympäristönäkökohdat huomioon ottavaa markkinataloutta ja sosiaalista markkinataloutta. Toisin sanoen meidän on asetettava kyseenalaisiksi tuotantomenetelmiemme ja elämäntyyliimme keskeisimmät perusteet. Jos me emme käsittele näitä vaikeita – erittäin vaikeita – kysymyksiä, me joudumme jälleen tielle kohti uutta katastrofia.

Sen vuoksi mielestäni on täysin ristiriitaista, että neuvoston puheenjohtaja sanoo apua tarvittavan esimerkiksi autoteollisuuden elvyttämiseen, kun samaan aikaan saksalaiset haluavat autoteollisuudelle hyvityksiä hiilidioksidipäästöjen suhteen. Käytännössä tämä tarkoittaa polkuhintalainsäädännön laatimista ja lisäksi rahan myöntämistä – autoteollisuudelle! Nimenomaan saksalaiselle autoteollisuudelle, joka on kuluneiden 10 vuoden aikana tehnyt eniten voittoa. Juuri saksalaiset autovalmistajat investoivat varoja veroparatiiseihin. Näin ollen me myönnämme rahaa Mercedeselle, BMW:lle ja Audille, jotta ne voivat siirtää ne veroparatiiseihin. Minä en suostu sellaiseen.

(Suosionosoituksia)

Kyllä vain, hyvä jäsen Schulz. Kuten te puhuitte juuri tovereillenne salin oikealla puolella, minä puhun tovereilleni sekä salin oikealla että vasemmalla puolella. Puhun niin sosiaalidemokraateille kuin kristillisdemokraateillekin, jotka supistivat ilmastovaatimuksia Saksan autoteollisuuden lobbauksen vaikutuksesta. Kyllä vain, hyvä jäsen Schulz, tämä on totuus.

(Suosionosoituksia)

Sen pohjalta... kyllä vain, olen oikeassa. Te voitte piileskellä tässä asiassa, hyvä herra sosiaalidemokraatti, te voitte kyllä piileskellä, mutta se oli kelvotonta teidän politiikaltanne.

Haluan vielä jatkaa tästä asiasta, haluan puhua erittäin tärkeästä asiasta nimittäin kasvusta (*puhetta ilman mikrofonia*). Hiljaa, nyt on minun vuoroni puhua. Tarkoitan, että kun te puhutte ”kasvusta”, on tärkeää puhua myös siitä, minkätyyppisestä kasvusta on kyse ja miten se aiotaan saavuttaa. Kun valtio on nyt hankkinut pankkien osakkeita – siis kansallistanut niitä osittain ja niin edelleen –, meidän täytyy keskustella siitä, miten me aiomme investoida. Millä tavoin ja mistä syystä me aiomme investoida?

Tämä on sisältökeskustelu. Jos me investoimme ilmastotilan huonontamiseen, niin me jatkamme samalla tiellä kuin ennenkin. Sen vuoksi meidän täytyy, kuten sanoitte, keskustella EU:n elvyttämissuunnitelmasta, mutta ei mistä tahansa elvyttämissuunnitelmasta, vaan suunnitelmasta, jolle Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on antanut nimen *Green Deal*.

Haluan lopuksi sanoa kaksi asiaa. Mitä tulee veroparatiiseihin, te toimitte aiemmin valtionvarainministerinä, velvoite tehdä ilmoituksia on käännettävä. Tarkoitan sitä, että kun yksityishenkilö, yritys tai pankki investoi veroparatiisiin, kyseisen veroparatiisin on ilmoitettava investoidut varat investoijan kotivaltiolle. Kääntää se, mikä ei... Ensimmäinen askel veroparatiiseja hyödyntävien yritysten hillitsemiseen on avoimuus. Tämä on merkittävä päätös, joka veisi meitä eteenpäin.

Lopuksi haluan vielä puhua ilmastopaketista. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, te olette järjestänyt – jäsen Watson oli oikeassa – toimielinten puhdistuksen. Te olette järjestänyt puhdistuksen ilmoittamalla, että tällaisen päätöksen tekisi Eurooppa-neuvosto, jonka on päätettävä yksimielisesti. Te olette avannut Pandoran lippaan antamalla Saksalle, Italialle ja Puolalle mahdollisuuden veto-oikeuteen sen sijaan, että olisitte antanut parlamentin valiokuntien äänestyksen, komission kannan ja ympäristöministereiden neuvoston ratkaista asian aiempaan tapaan. Meillä oli mahdollisuus päättää ilmastopaketista yhteispäätösmenettelyllä, määräenemmistöpäätöksellä. Hylkäämällä sen joulukuussa te suljitte pois yhteispäätösmenettelyn ja määräenemmistöäänestyksen. Maksatte tämän kalliilla, sillä olette nyt mainitsemiini valtioiden veto-oikeuden armoilla.

Minä kannatan tahtoanne Euroopan puolesta ja tarmokkuuttanne Euroopan suhteen, sen suhteen, että meidän on päästävä eteenpäin ja että Euroopan on pysyttävä riippumattomana. Samaa aikaan

näkemyksemme eroavat kuitenkin huomattavasti puhuttaessa siitä, miten näihin tavoitteisiin on pyrittävä, puhuttaessa eurooppalaisesta demokratiasta ja elvyttämisen tarpeen ympäristönäkökohdista.

(*Suosionosoituksia*)

Cristiana Muscardini, *UEN-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ryhmäni haluaa esittää täyden tukensa neuvoston puheenjohtajan äskeisille sanoille. Me arvostamme puheenjohtajavaltion näinä vaikeina kuukausina tekemää työtä ja kannatamme tehtyjä ehdotuksia. Me haluamme kuitenkin muistuttaa komission puheenjohtajaa siitä, että esittäessään tiettyjä lausuntoja, joita me saatamme tukea, hän ottaa vastuun joidenkin komission jäsenten omaksumista näkemyksistä. Tällä tarkoitan muun muassa kilpailuasioista vastaavaa komissaaria, jonka ilmoitukset parafiiniasiaissa eivät ole selvästikään edistäneet markkinoiden turvallisuutta tai vakautta.

Me olisimme myös halunneet, että komissio olisi reagoinut nopeammin johdannaisiin, tuotteisiin, jotka ovat saaneet polvilleen lukuisia kansalaisia sekä monia viranomaisia ja jäsenvaltioita. Neuvoston puheenjohtajan sanat puhuttelivat meistä niitä, jotka haluavat nähdä EU:n johdossa puolivuositain vaihtuvan puheenjohtajan sijaan puheenjohtajan, joka voi toimia aidosti yhdistyneen – ei yhdenmukaisen, mutta yhdistyneen – Euroopan edustajana, Euroopan, joka pystyy toimimaan yhdessä tunnistaakseen ongelmia ja laatiakseen strategioita niiden torjumiseksi ja ennen kaikkea ratkaisemiseksi. Nykyinen kriisi on epäilemättä systeeminen, mutta systeemisen kriisin voittamiseksi meidän on laadittava uusi järjestelmä ja – kaikella kunnioituksella puheenjohtaja Sarkozya kohtaan – luoda uusi perusta maailmanlaajuiselle kapitalismille.

Kenties olisi syytä sanoa vielä jotain muuta. Olisi syytä sanoa, että markkinoiden vapaus ei merkitse äärimmäisyyksiin vietyä liberalismia ja että nykymaailmassa järjestelmän, joka pyrkii perustumaan pääomaan, on voitava yhdistää sosiaaliset ja liberaalit näkökohdat. Meillä on vararikon tehneitä pankkeja ja vararikoon joutuvia pankkeja. Miten paljon enemmän Euroopan keskuspankki olisi voinut tehdä, jos me olisimme toteuttaneet neuvoston puheenjohtajan jo ennen puheenjohtajakauttaan esittämän ehdotuksen luoda läheisemmät suhteet poliittisen johdon ja talouden moottoreiden välille. On mahdotonta hallita taloutta ilman poliittista visiota, joka osoittaa toimintamme tavoitteet.

Me toivomme, että Euroopan keskuspankki voi tulevaisuudessa vaikuttaa rahoitusjärjestelmän laatuun voimakkaammin, mutta me emme halua sen sulkeutuvan ylhäiseen yksinäisyyteen. Arvoisa puheenjohtaja, haluan lopuksi kiittää maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen hyväksymisestä. Meillä on viimeinkin yhteiset säännöt alalla, joka koskee meitä kaikkia ja jolla meidän pitäisi toimia osin yhtenäisesti. Me toivomme, että rangaistuksia voidaan yhtenäistää joissain kiireellisissä rikos- ja siviiliasioissa, jotta keinottelijoille ja kuluttajaturvallisuuden ja sitä kautta talouden vakauden vaarantaville henkilöille voidaan langettaa rangaistukset. Kiitos, arvoisa puheenjohtaja. Me toivotamme työllenne menestystä.

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, Euroopan parlamentti ei ole vielä koskaan historiansa aikana joutunut vastaamaan yhtä syvään, vakavaan ja moniulotteiseen kriisiin, ja pelkään, että pahin on vasta tulossa.

Ensinnäkin useat etelän valtiot, jotka ovat periaatteessa Euroopan unionin kumppaneita, ovat kuilun partaalla: Elintarvike-, ympäristö- ja energiakriisin lisäksi ne kärsivät nyt myös rahoituskriisistä. Näillä valtioilla ei ollut kriisin syntymisessä osaa eikä arpaa, mutta silti ne joutuvat maksamaan siitä kalliin hinnan. Tulot, investoinnit ja kasvu ovat vähentyneet. Etelän valtiot ovat jääneet kansainvälisten toimien yhteydessä onohduksiin jopa siinä määrin, että FAO:n pääjohtaja Jacques Diouf joutui toteamaan, että vain 10 prosenttia suurvaltojen kesäkuussa lupaamasta hätäavusta on tähän mennessä myönnetty. Kapitalismin arvostelijoilla on nyt totisesti puheenaihetta enemmän kuin tarpeeksi.

Nousevan talouden maat kärsivät kriisin vaikutuksista, eikä tilanteen sosiaalisia seurauksia ole vielä mahdollista arvioida. EU:n lähinaapuri, Islanti, jota vielä jokin aika sitten pidettiin mallivaltiona, on konkurssiuhan alla. EU:n sisällä uudet jäsenvaltiot, kuten Unkari – joka ei enää edes pysty investoimaan valtionobligatioitaan – painivat äärimmäisen vaikeiden ongelmien kanssa. Ongelmat tietävät niistä kärsivien valtioiden väestölle ennennäkemättömiä uhrauksia. Talous on kääntynyt huomattavaan laskuun myös muun muassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Espanjassa, joita vielä vastikään pidettiin esimerkkivaltioina. Muutos on järjestyttynyt taloutta kaikkialla. Näin tulee käymään todennäköisesti myös Ranskassa, mikäli taantuma kiristää entisestään jännittynyttä yhteiskunnallista ilmapiiriä, jota ovat jo heikentäneet huomattavat työpaikkojen leikkaukset, julkisten varojen käytön lasku, paikallisviranomaisten rahoituksen puute sekä hankkeet julkisten palveluiden yksityistämiseksi.

Puhun asian vierestä, joku saattaa sanoa, mutta siinä hän erehtyy. Se, että kutakin jäsenvaltiota uhkaa ennennäkemättömän laaja sosiaalinen kriisi, johtuu kehitysmallista, josta kansalaisemme joutuvat nyt maksamaan kalliin hinnan. Malli kehitettiin Yhdysvalloissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta Euroopan unioni otti sen täysin omakseen kansainvälisen vallan tasapainon muuttuessa parikymmentä vuotta sitten. Siitä lähtien komissio on kuukausi toisen perään syöttänyt meille tätä mallia, ja EU:n perussopimukset, tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja monet politiikoistamme ovat tämän mallin kyllästämiä.

Tämän vuoksi, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, en voi allekirjoittaa diagnoosianne yhteiskuntiamme jäytävästä pahuudesta. Kipinä, joka sytytti tämän tulen, sai epäilemättä alkunsa New Yorkista. Polttoaine, johon tuli tarttua, oli kuitenkin peräisin yhtä lailla Euroopasta kuin Yhdysvalloista. Näin ollen kaikki poliittiset johtajat, jotka ovat työstäneet EU:n strategista suunnanmuutosta viimeisten 20 vuoden aikana, ovat kansalaisillemme selityksen velkaa. He eivät saa luulla pääsevänsä kuin koira veräjältä ryhtymällä nyt toteuttamaan tilinpäätösstandardeja, luokituslaitosten rahoituksellista valvontaa ja ”kultaisia laskuvarjoja” koskevia toimenpiteitä, vaikka ne ovatkin tarpeellisia.

Meidän on sen sijaan pureuduttava koko järjestelmän ytimeen. Meidän on kitkettävä pois rahasta tuloksiin ja tuloksista rahaan vievä noidankehä, joka johtaa työn aliarvioimiseen, palkkojen deflaatioon, sosiaalimenojen rajoittamiseen ja maapallon resurssien tuhlaamiseen sekä maapallon väestön valtaosaa koskevaan marginalisoitumiseen. Indeksit eivät valehtelee: nykypäivänä vain 2 prosenttia rahataloustoimista koskee tavaroiden ja palveluiden tuotantoa; 98 prosenttia liittyy pankkitoimintaan. Ongelman kitkeminen juurineen tarkoittaa tästä lähtien puuttumista yhä suurempiin tuottovaatimuksiin, jotka ovat räikeässä ristiriidassa inhimillisten kykyjen syrjimättömän edistämisen ja aidosti kestävä kehityksen kanssa.

Vastaavasti nimensä veroisen Bretton Woods II -järjestelmän pitäisi pyrkiä luomaan maailmanlaajuinen, yhteinen rahan luomisen valvontajärjestelmä. Toisin sanoen sen pitäisi korvata väärä kansainvälinen yhteinen valuutta, dollari, aidolla kansainvälisellä yhteisvaluutalla, joka on suunniteltu lieventämään maailmanlaajuisia tasapainoa horjuttavaa sietämätöntä epätasa-arvoisuutta ja edistämään ihmiskunnan ja maapallon tasapainoista kehitystä. Me olemme niin kaukana tästä tavoitteesta, että tässä vaiheessa on parempi olla käyttämättä käynnissä olevista radikaaleista uudistuksista liian suuria sanoja, ellei EU:n johtajien yhtäkkistä maailmanparantamishalua sitten ole inspiroinut Tiikerikissa-novellista tutun Salinan ruhtinaan motto: kaikki muuttuu, jottei mikään muuttuisi. He tosin heräävät todennäköisesti raakaan todellisuuteen ennen pitkää.

(Suosionosoituksia)

Nigel Farage, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, osoitan huomioni neuvoston puheenjohtajalle. Arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, Georgiaan ja Venäjälle neuvottelemaan teidät vei oma tarmokkuutenne, dynamisminne ja aloitteellisuutenne. Lähditte sinne omasta aloitteestanne. Te ette toiminut Euroopan unionin edustajana. Jos joku tässä salissa niin kuvittelee, hän pettää itseään. Neuvosto ei ollut keskustellut asiasta, siitä ei oltu tehty päätöslauselmaa, eikä teillä ollut neuvoston mandaattia. Te lähditte matkaan Ranskan presidenttinä, ja hyvä niin.

Jos te kuitenkin ehdotatte, että meidän pitäisi tulevaisuudessa päättää ulkopolitiikastamme tällä tavoin – siten, että pysyvä puheenjohtaja tai pysyvä ulkoministeri tekee ja toteuttaa noin vain meitä kaikkia koskevia ulkopoliittisia päätöksiä kysymättä kansallisten hallitusten tai parlamenttien näkemystä –, niin vastaus on ilman muuta: ei kiitos.

Rahoituskriisin suhteen olen huojentunut siitä, että alkuperäinen suunnitelmanne, jonka mukaan kaikkien olisi pitänyt laittaa rahansa yhteiseen kasaan, epäonnistui. Oli hyvä, että Irlanti, Kreikka ja Saksa päättivät toimia omien kansallisten etujensa mukaisesti. Huippukokouksessa nähtiin ennen kaikkea kansallisvaltioiden sopivan asioista keskenään – mikä on mielestäni oikein.

En ole kuullut, että kukaan olisi tänään myöntänyt rahoituskriisin johtuvan sääntelyn puutteesta siinä missä mistä tahansa muusta syystä. Sääntelystä ei ole ollut puutetta. Rahoituspalvelujen toimintasuunnitelma on viimeisten 10 vuoden aikana aiheuttanut sääntelytulvan. Se on heikentänyt muun muassa Lontoon kilpailukykyä, eikä se ole suojannut yhtäkään sijoittajaa. Sääntelyn lisääminen ei siis ole mikään ratkaisu. Meidän on pohdittava, mitä me olemme tähän asti tehneet.

Uskon, että meidän on ryhdyttävä toimimaan kansallisten etujemme mukaisesti. Se, että EU:n pankit eivät pysty maksamaan osinkoja seuraaviin viiteen vuoteen, mutta sveitsiläiset pankit pystyvät, osoittaa, että Euroopan unionin ulkopuolinen valtio voi jousto- ja mukautumiskykynsä ansiosta selvitä rahoituskriiseistä unionin puristuksessa olevia valtioita paljon kivuttomammin.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja ja Ranskan tasavallan presidentti, me keskustelemme potilaalle annettavasta oireista lievittävästä hoidosta, mutta olemme varsin vaitonaisia sairauden syistä. Miten on mahdollista, ettei yksikään EU:n elin osannut epäillä nykyistä kriisiä ennalta? Ei neuvosto, ei komissio, ei keskuspankki, ei edes tämä parlamentti, eikä sen paremmin yksikään kansallinen hallitus. Kriisin alkamisen oli osannut ennustaa vain kourallinen taloustieteilijöitä, kuten Nobel-palkittu Maurice Allais, ja jokunen, pääasiassa edustamaani suuntaukseen kuuluva poliitikko, kuten Jean-Marie Le Pen – joka valitettavasti jälleen kerran joutui puhumaan kuuroille korville.

Kriisi on kuitenkin selvästi eurooppalais-internationalistisen järjestelmän kriisi. Järjestelmän, jolle ominaista on valvoton vapaa kauppa sekä kauhistuttava kuilu toisaalta rahoituksellisen kuvitelman ja toisaalta taantuvien talouksien ja teollisuuden välillä. Tulevaisuudessa nämä voivat joutua tilanteesta hyödyn ottavien kolmansien maiden valtion sijoitusyhtiöiden kohteeksi. Jopa teidän toimintanne, arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, kertoo unionin mukautumattomuudesta: lauantaina 4. lokakuuta järjestettiin neljän, ei 27:n, jäsenvaltion tapaaminen; kahdenvälinen tapaaminen Saksan kanssa pidettiin 11. lokakuuta; näihin voidaan lisätä euroryhmän 15 jäsenen tapaaminen ja tapaaminen Yhdysvaltain presidentin kanssa hänen taivuttamiseksi järjestämään taas uusi tapaaminen, jonka tarkoitus teoriassa on uudistaa koko järjestelmä radikaalisti ja johon kutsuttiin, mikäli olen oikein ymmärtänyt, vain kuusi EU:n 27 jäsenvaltiosta sekä niiden lisäksi Yhdysvallat, Japani, Venäjä, Intia ja Kiina.

En kyseenalaista näiden tapaamisten hyödyllisyyttä. Tarkoitan, että nyt ollaan palaamassa kahdenväliseen tai monenväliseen diplomatiaan, mikä osoittaa selvästi, että EU:n aika toimivana kehiksenä on ohi, sillä se ei ole pystynyt reagoimaan asianmukaisesti, vaan se on jäänyt kiinni liialliseen byrokratiaan ja pakonomaiseen haluunsa kasata valtaa, jota se ei kykene käyttämään. Tämän voi todeta Eurooppa-neuvoston selonteosta lukemalla sen rivien välistä. Siinä ratifioidaan aloitteenne ja pyydetään keskuspankkia kautta rantain löysäämään hiukan Maastrichtin edellytysten puristusta, mutta siinä ei päätetä yhtään mitään.

Mainitsitte Georgian tilanteen ja toimenne tilanteen selvittämiseksi, mutta kuinka te voitte olla näkemättä sitä, että Kosovon itsenäisyyden yksipuolinen tunnustaminen avasi tien Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle? Miten te voitte perustella NATO:n määrittelemättömän laajentamisen aikana, jolloin Varsovan sopimusta itseään ei enää ole?

Arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, te ette ole oikealla tiellä. Teidän on sen sijaan otettava radikaalisti etäisyyttä internationalistiseen järjestelmään ja asetettava ihmisten, tavaroiden ja pääoman maailmanlaajuisen sekoittamisen niin kutsutut hyödyt kokonaisuudessaan kyseenalaiseksi. Itsenäisyytemme ja identiteettimme selväsanainen suojeleminen ei tarkoita eristäytymistä; se on pikemminkin edellytys maailmanlaajuisen vaikutusvaltamme palauttamiselle.

Nicolas Sarkozy, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Hyvä jäsen Daul, kiitos tuestanne. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on aina uskonut suojelemaan Eurooppaan, ja te olette itse osallistunut venäläisten naapureidemme kanssa käytyyn vuoropuheluun. Te olitte uranuurtavassa asemassa: Venäjällä on energia, Euroopalla on tarvittava teknologia. Venäjällä on vakava väestötieteellinen ongelma – sen väestö vähenee noin 700 000 hengellä vuosittain alueella, joka on kaksi kertaa Yhdysvaltojen pinta-alaa suurempi. En pidä Venäjää Euroopan leppymättömänä vihamiehenä. Päinvastoin uskon, että tulevaisuudessa tulee olemaan välttämätöntä luoda perusta Venäjän ja Euroopan unionin väliselle yhteiselle talousalueelle, mikä olisi myös paras tapa saada Venäjä kunnioittamaan Euroopalle tärkeitä arvoja: ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

Haluan vielä todeta, hyvä jäsen Daul, että syy siihen, että me halusimme tukea pankkeja, oli se, että me halusimme suojella säästäjiä. Tähän oli useita strategioita. Jotkin valtiot – palaan tähän myöhemmin – halusivat suojata ja taata pankkien tuotteet. Minä kannatin itse pankkien suojaamista ja takaamista, jotta me voisimme antaa niiden hoitaa tehtävänsä, ja teidän ryhmänne tuki oli meille kullannarvoinen.

Haluan lopuksi todeta, että vetoomuksenne Lissabonin sopimuksen ratifioimisen puolesta oli täysin oikeutettu. Lisäksi pyyntöä olla johdonmukainen ei varmaankaan voida pitää aggressiivisena: ei ole johdonmukaista sanoa jättäneensä äänestämästä, koska pelkäsi menettävänsä komission jäsenen, jos kieltäytyessään äänestämästä pakottaa pitämään voimassa perussopimuksen, jossa määrätään komission jäsenmäärän vähentämisestä. Kunnioitan kaikkien mielipiteitä, mutta en voi hyväksyä epäjohdonmukaisuuksia. Te ette voi olla EU:n laajentumisen suurin tukija ja samanaikaisesti estää EU:ta luomasta laajentumisen edellyttämiä toimielimiä. Me olemme nähneet, minkä hinnan EU on joutunut maksamaan laajentumisista, joissa ei otettu huomioon syventämistä; me emme saa toistaa samoja virheitä.

Hyvä jäsen Schulz, sanoitte, että puhun kuin eurooppalainen sosialisti. Kenties, mutta teidän täytyy myöntää, että te ette varsinaisesti puhu kuin ranskalainen sosialisti.

(Suosionosoituksia)

Suoraan sanoen sosialistien hajaannuksessa minä valitsisin jäsen Schulzin ilman katumuksen häivää. Ei pidä kuitenkaan unohtaa, että EU:n perimmäinen tavoite on pakottaa meidät tekemään kompromisseja. Kompromisseja, jollaisia jäsen Schultz ja minä teemme parhaillamme. Kävi miten kävi, jonain päivänä niin vasemmisto- kuin oikeistohallitukset hyväksyvät ja panevat täytäntöön EU:ta, sen toimielimiä ja politiikkoja, se on vuorottelun laki. Eurooppalaisten ihanteiden suuruus perustuu juuri siihen, että niitä ei voida pelkistää kysymykseen vasemmistosta ja oikeistosta.

On onni, että on olemassa sellaisia miehiä kuin te, jäsen Schulz, jotka kykenevät tunnustamaan, että toista poliittista suuntausta edustava henkilö ei välttämättä ole väärässä yksinkertaisesti siitä syystä, että hän ei ole teidän puolellanne. Haluan vielä sanoa teille, jäsen Schulz, teille ja teidän ryhmällemme, että, vaikka edustankin PPE-ryhmää, olen neuvoston puheenjohtajana arvostanut suuresti vastuuntuntoa, jota sosiaalidemokraattinen ryhmä on osoittanut toimissaan valitsemiensa tavoitteiden saavuttamiseksi. EU:n pelkistäminen pelkäsi vasemmiston ja oikeiston väliseksi vastakkainasetteluksi on rikos EU:n kompromissihakuisuutta ja EU:n ihanteita vastaan, vaikka tuo vastakkainasettelu on toki todellinen. Sen vuoksi en katso, että te kiellätte periaatteenne tukiessanne puheenjohtajavaltiota, enkä minä kiellä omia periaatteitani arvostaessani Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän tukea.

Menisin tätäkin pidemmälle. Jäsen Schulz totesi, että meillä on historiallinen tehtävä, ja siinä hän on aivan oikeassa. Hän sanoi jäsen Daulin tavoin, että kriisi voi olla uusi mahdollisuus. Te olette aivan oikeassa. Kun sanoitte, että tällaiset tapahtumat eivät saa koskaan enää toistua, olitte myös siinä aivan oikeassa. Tässä ei ole kyse kristillisdemokraateista tai sosiaalidemokraateista; tässä on kyse terveestä järjestä. Kuka meidät ajoi tähän pisteeseen? Toisaalta en kuitenkaan ole kanssanne yhtä mieltä siitä, että viimeisten 30 vuoden aikana vain oikeistohallitukset olisivat tehneet virheitä ja vasemmistohallitukset olisivat aina olleet oikeassa. Tällaisen väitteen hyväksyminen merkitsisi historian kivuliasta uudelleenkirjoittamista molemmiin puoliin.

Presidentti Merkeliä koskevien huomautustenne osalta haluan todeta, että ymmärtääkseni Saksassa on vaalit ja näin ollen sijoittaisin hänen sanansa osaksi vaaliohjelmää. Omasta puolestani olen arvostanut suuresti presidentti Merkelin solidaarisuutta ja ystävyyttä ja haluan jälleen kerran onnitella häntä Saksan puheenjohtajakaudella tekemästään työstä. Puolivuotiset puheenjohtajuudet ovat osa jatkumoa. Olen näin ollen voinut hyötyä suuresti edeltäjeni ja erityisesti presidentti Merkelin työstä.

Hyvä jäsen Watson, kunnioitan suuresti sekä teitä itseänne että ajatuksianne. Pystytte ehkä lukemaan pienellä prantätyn tekstin, ilmeisesti ilman laseja, mutta näyttää siltä, että ette ole onnistunut siinä tällä kertaa. Mitä tekstissä sanotaan? Tekstissä viitataan yksiselitteisesti Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2007 ja maaliskuussa 2008 antamiin päätelmiin. Mitä nämä kaksi neuvoston päätöstä pitävät sisällään? Niissä todetaan, että ilmastopaketti hyväksytään yhteispäätösmenettelyllä Euroopan parlamentin kanssa. Tekstien välillä on jatkumo, hyvä jäsen Watson.

Mitä minä sitten yritin tehdä? Kenties se oli virhe. Halusin tehdä lopun Eurooppa-neuvoston 50-sivuisista tiedonannoista, joita kukaan ei lue, ja ehdotin sen vuoksi kahdeksansivuista tiedonantoa. Jos haluaa pitää tiedonannon lyhyenä, on luovuttava tavasta referoida aiempien neuvostojen päätelmiä nykyisen neuvoston päättämättömyyden peittelemiseksi. Uskon näin ollen, että yhteispäätösmenettelyä käsiteltiin viittauksissa kahteen aiempaan neuvoston kokoukseen. Todistan sen mielelläni, jos haluatte, mutta haluan vielä sanoa jotain, jäsen Watson.

Mitä tulee energia- ja ilmastopakettiin, tiedän, toistan ja allekirjoitan, että me tarvitsemme asian läpiviemiseksi vielä paljon sinnikkyyttä Euroopan parlamentilta. Halusin lokakuussa saada aikaan vain yhden asian: säilyttää Eurooppa-neuvoston sisäisen yhteisymmärryksen. Myönnätte varmasti, että jos olisin tullut Euroopan parlamentin eteen esittämään Eurooppa-neuvoston päätöksen, jossa todetaan, että joka tapauksessa me emme pääsisi sopimukseen ennen joulukuuta, te olisitte aivan oikeutetusti syyttäneet minua neuvoston vuosina 2007 ja 2008 antamien päätösten rikkomisesta. En ole suinkaan asettanut energia- ja ilmastopakettia kyseenalaiseksi, vaan olen puolustanut sitä. En ole suinkaan kiistänyt yhteispäätösmenettelyä, vaan olen vaatinut sen käyttämistä. Olen sanonut tämän yhdessä puheenjohtaja Barroson kanssa myös Eurooppa-neuvoston jäsenille.

Hyvä jäsen Cohn-Bendit, te olette todella huippukunnossa. Sanoitte minulle ”kyllä” viidesti ja ”ei” vain kahdesti – olen tottunut vähemmän mairitteleviin tuloksiin. Rehillisesti sanottuna tukenne puheenjohtajuuden

määrätietoisuudelle ja joillekin sen toimille on hyödyksi. Haluan sanoa teille, jäsen Cohn-Bendit, että uskon, että komission puheenjohtaja ja neuvoston puheenjohtaja, jotka ovat näin sitoutuneita energia- ja ilmastopakettien puolustamiseen, ansaitsevat vihreiden tuen. Me emme ole yhtä mieltä kaikesta. Ette kai te, vihreät, aio kuitenkin vastustaa komission puheenjohtajaa ja neuvoston puheenjohtajaa, jotka ovat täysin sitoutuneita energia- ja ilmastopakettien läpiviemiseen? Me voimme varmasti kulkea ainakin osan matkaa yhdessä. Te olette vaaleilla valittu edustaja, minä olen vaaleilla valittu edustaja. Ei kai ole mikään häpeä tunnustaa, että jos minä tarvitsen teitä, te tarvitsette myös minua. Sen myöntäminen on todennäköisesti vaikeampaa teille kuin se on minulle, mutta niin asiat ovat. Te kehotitte minua myös itsekriittisyyteen. Olette oikeassa. Minun on syytä olla itsekriittisempi, enkä ole ainoa.

(Naurua ja suosionosoituksia)

Toimielimellisen puhdistuksen osalta haluan antaa saman vastauksen, jonka jo annoin jäsen Watsonille. Jäsen Cohn-Bendit ei pane sitä pahakseen. Toisaalta voiko kriisi ja ympäristön puolustaminen olla mahdollisuus kasvuun? Uskon, että te olette täysin oikeassa – te kutsutte sitä ”vihreäksi kasvuksi”, minä kutsun sitä ”kestäväksi kasvuksi”, mutta yhtä kaikki sitä ei voi kieltää. Sanoisin teille myös, että autojen ympäristötuet ovat osoittaneet tämän. Ranska on yksi harvoista maista, joissa autoala ei ole taantumassa. Miksi? Koska ympäristötuen ansiosta autovalmistajat ovat myyneet enemmän puhtaita kuin paljon saastuttavia autoja. Vihreät saattavat pitää ilmaisua ”puhdas auto” järkyttävänä, mutta meille se on ratkaisevan tärkeä. Grenelle de l’environnement -hanke, joka toivoakseni saa Ranskassa myös sosiaalidemokraattien yksimielisen tuen, osoittaa, että Ranska on tehnyt paljon tämän asian eteen. Uskon todella, että EU tekisi historiallisen virheen, jos se jäisi junasta energia- ja ilmastomuutospaketin suhteen.

Hyvä jäsen Muscardini, kiitos tuestanne. Viittasitte maahanmuuttosopimukseen, mistä ilahduin, sillä harvoin kukaan puhuu junista, jotka saapuvat ajallaan. EU:lle on kuitenkin todella uskomaton edistysaskel, että kaikki 27 jäsenvaltiota onnistuivat pääsemään paketista yksimielisyyteen. On totta, että jotkin seikat kaipaavat yhä tarkennuksia ja että me olisimme halunneet viedä asian pidemmälle, mutta silti. Kuka olisi osannut arvata, että teillä kaikilla olisi valtioiden ohella viisautta sopia eurooppalaisesta maahanmuuttosopimuksesta vain muutama kuukausi ennen europarlamenttivaaleja? Uskokaa pois, se on ainoa tapa estää jäsenvaltioissa ääriiliikkeitä dominoimasta aiheita, joka ansaitsee älykkään, humanin ja päättäväisen käsittelyn. Kiitän sen vuoksi teitä, jäsen Muscardini, tämän asian esiin tuomisesta.

Hyvä jäsen Wurtz, te totesitte, että me emme ole yhtä mieltä ongelmien diagnoosista, ja se pitää paikkansa. Puheenvuoronne oli kuitenkin, kuten aina, maltillinen muotoilultaan, mutta varsin liioiteltu sisällöltään. Asiat eivät muutu vähemmän järkyttäviksi, vaikka ne ilmaisee pehmeästi. Sanoja tärkeämpää on niiden takana piilevä sisältö. Uskon vakaasti, että kapitalistinen järjestelmä on uudistettava. Kapitalismi ei ole kuitenkaan koskaan aiheuttanut yhtä paljon sosiaalista, demokraattista ja ympäristöllistä vahinkoa kuin teidän jo vuosien ajan kannattamanne kollektivistinen järjestelmä. Hyvä jäsen Wurtz, laajamittaiset ekologiset katastrofit – teidän pitäisi kuunnella jäsen Cohn-Benditin puheita itsekriittisyydestä – laajamittaiset ekologiset katastrofit eivät ole kuuluneet markkinatalouteen, vaan ne ovat olleet osa kollektivistista järjestelmää. Sosiaaliset katastrofit ovat olleet osa kollektivistista järjestelmää, ja kollektivistinen järjestelmä piti pystyssä Berliinin muuria, joka riisti miljoonilta ihmisiltä vapauden. Sen vuoksi minä kannatan yhä markkinataloutta, kannatan vapaata kauppaa ja kannatan kapitalismin arvoja, mutta en kapitalismin pettämistä!

(Suosionosoituksia)

Jos me yhdessä tarkastelemme 1900-luvun tapahtumia, te voitte olla varma, että viime vuosisadan tilinpäätös ei olisi edullinen ihanteille, joita te olette uskollisesti noudattaneet vuosikymmenten ajan. Te kehotatte minua heräämään todellisuuteen. Kaikessa ystävydessä, hyvä jäsen Wurtz, valitettavasti joudun kehottamaan teitä: älkää pohtiko liian tarkoin 1900-luvun tapahtumia, sillä kaltaisenne vilpittömän miehen tajuaisi silloin tukeneensa järjestelmiä, jotka ovat ajautuneet kauas hänen nuoruutensa ihanteista.

Hyvä jäsen Farage, minulla ei ollut mandaattia – sitä ei käy kiistäminen – mutta suoraan sanoen, ei sellaista ollut myöskään Georgiaan marssineilla venäläisjoukoilla.

(Suosionosoituksia)

Te kuulutte niihin, jotka ovat jo vuosien ajan moittineet EU:ta poliittisen tahdon puutteesta. Minulla oli kaksi vaihtoehtoa: joko kysyä kaikkien mielipidettä ja pidättäytyä toimenpiteistä, tai toimia ja varmistaa jälkeensä, että muut hyväksyivät toimeni. Valitsin toiminnan. Loppujen lopuksi, jäsen Farage, EU, jollaista toivotte. Totta, se olen minä, mikä on huonompi vaihtoehto, mutta pohjimmiltaan se on silti sellainen EU, jollaista

te olette toivonut. Mitä tulee demokraattisuuteen haluan lisätä, että varmistin yhdessä Bernard Kouchnerin kanssa, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi tekemämme päätökset.

Haluan vielä todeta yhden asian: Kun Irlanti päätti – enkä aio arvostella sen päätöstä, sillä kriisi oli todella vakava – taata pankkiensa kaikki tuotteet eurooppalaisia pankkeja ja haarakonttoreita lukuun ottamatta, oli hyvä, että komissio oli paikalla valmiina korjaamaan tilanteen. Mitä tapahtui? Vuorokauden sisällä koko Lontoon talouskeskus City oli tyhjentynyt likvideistä varoista, sillä ne olivat luonnollisesti siirtyneet Irlannin valtion takaamiin pankkeihin sen jälkeen, kun Irlanti oli omasta aloitteestaan päättänyt taata 200 prosenttia BKT:staan. On selvää, että me tarvitsemme toisiamme. Jos me emme olisi koordinoineet toimiamme, jäsenvaltiot olisivat ajautuneet noidankehään, jossa ne olisivat kilpailleet siitä, kuka pystyy antamaan suurimmat takuut, ja kansalaisten säästöt olisivat päättyneet kilpailun voittajan pankkeihin muiden valtioiden kustannuksella. Te olette vankka Yhdistyneen kuningaskunnan puolustaja. Teidän on kuitenkin syytä tietää, että Cityn tasapainon palauttamisen mahdollisti EU, ei Yhdistynyt kuningaskunta yksin.

(Suosionosoituksia)

Viimeisenä, hyvä jäsen Gollnisch, vain te pidätte EU:ta hyödyttömänä. Tässä on kaksi mahdollisuutta: joko koko muu maailma on väärässä ja te olette oikeassa tai päinvastoin. Pelkään pahoin, että jälkimmäinen vaihtoehto on jälleen kerran oikea.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, me olemme jo saaneet seurata joitain ideologisia keskusteluja, jotka ovat varsin mielenkiintoisia. Katson kuitenkin omalta osaltani, että nyt ei ole oikea hetki osallistua tähän keskusteluun, vaan sen aika tulee myöhemmin. Juuri nyt keskityn ennemminkin välittömiin ja kiireellisiin toimenpiteisiin kriisin lievittämiseksi.

Haluan joka tapauksessa sanoa tämän: Kriisin syitä koskeva tarkastelumme osoittaa selvästi, että sääntelyssä on ollut puutteita, erityisesti Yhdysvalloissa. Joitain Yhdysvaltain markkinoiden aloja ei säännelty, mikä antoi kriisille alkusysäyksen. Tarkastelumme osoittaa kuitenkin myös, että kriisin pohjimmainen syy on epäilemättä kytköksissä tiettyihin perustavaa laatua oleviin tasapaino-ongelmiin, joita ilmenee sekä Yhdysvaltain taloudessa että maailmanlaajuisessa taloudessa.

Kuten monet taloustieteilijät ovat painottaneet ja painottavat yhä, totuus on se, että Yhdysvaltojen valtionvelan suuruisen velkataakan kestäminen on vaikeaa ja että suurimpia kuluttajia ovat maat, joilla velkaa on eniten, kun varakkaammat maat taas kuluttavat vähiten.

Tällainen valtionvelan ja valtion alijäämän välinen epätasapaino on keskeinen ongelma. Karkeasti sanottuna, jos Yhdysvalloilla olisi ollut vakaus- ja kasvusopimus, nykyinen kriisi olisi kenties jäänyt syntymättä. Kun makrotaloudellinen perusta on luja, meillä on nimittäin paljon suuremmat mahdollisuudet selviytyä sääntelyn puutteellisuuden aiheuttamista ongelmista.

On totta, että ongelmia oli myös sääntelyssä. Ne eivät kuitenkaan johtuneet rahoitusmarkkinoiden sääntelyn puutteesta. Päinvastoin, rahoitusmarkkinat ovat todennäköisesti talouden tiukimmin säännelty ala, myös Yhdysvalloissa. Ne eivät johtuneet eurooppalaisen sääntelyn puutteesta. Päinvastoin, EU:ssa on paljon tätä alaa koskevaa sääntelyä. On kuitenkin totta, että valvontajärjestelmissä, jotka ovat ennen kaikkea kansallisia järjestelmiä, oli puutteita.

Valvontajärjestelmät ovat asia, joiden suhteen Euroopan komissiolla ja Euroopan keskuspankilli ei ole oikeastaan minkäänlaista toimivaltaa; ne ovat yksinomaan kansallisia järjestelmiä. On totta, että meidän täytyy tarkastella myös sitä, millä tavoin me voimme kehittää lainsäädäntöä, ja tässä asiassa Euroopan parlamentin panos on erittäin tervetullut. On totta, että Euroopan parlamentti on jo vuosien ajan laatinut näistä asioista erinomaisia mietintöjä, ja me olemme valmiita tekemään kanssanne yhteistyötä.

On kuitenkin syytä muistaa, että samalla tavoin kuin sanotaan ”*no man is an island*”, voidaan sanoa myös ”*no institution is an island*”. Sen vuoksi komissio tekee näissä asioissa yhteistyötä sekä parlamentin että neuvoston kanssa. Haluan tehdä yhden asian selväksi. Vain joitain viikkoja sitten – ei vuosia, ei kuukausia, vaan joitain viikkoja sitten – olisi ollut mahdotonta muuttaa joitain näistä säännöistä, sillä, kuten hyvin tiedätte, osa jäsenvaltioista olisi vastustanut muutoksia ehdottomasti. Tämä on totuus.

Sen vuoksi meidän on tärkeää ymmärtää, että nyt meillä on olosuhteet, jotka mahdollistavat joidenkin – toivoakseni yhteisymmärryksen perustuvien – muutosten tekemisen ei vain EU:n uudistamiseksi, vaan myös jotta EU voi viedä eteenpäin maailmanlaajuisia rahoitusjärjestelmää koskevia uudistuksia.

Toinen kysymys koskee ”ilmastonmuutospakettia”, ja haluan tässä yhteydessä kiittää teitä, hyvät parlamentin jäsenet, huomautuksistanne ja tuestanne. Mitä tulee toimielimiä koskevaan kysymykseen – mielestäni puheenjohtaja Sarkozy selitti tämän jo varsin selvästi, mutta haluan sanoa tämän komission nimissä –, haluan aivan ensimmäiseksi sanoa, että me emme sekoita vakiintuneiden päätöksentekomenettelyiden, erityisesti yhteispäätösmenettelyn ja Euroopan parlamentin keskeisen aseman, kunnioittamista sekä jäsenvaltioiden välisen vahvan yhteisymmärryksen tarvetta niin tärkeään asiaan kuin ilmasto- ja energiapakettiin. Nämä kaksi näkökohtaa eivät ole toisiaan poissulkevia tai ristiriitaisia, vaan toisiaan täydentäviä. Vakuutan teille, että me teemme neuvoston puheenjohtajan kanssa aktiivista ja väsymätöntä yhteistyötä kunnianhimoisen, mutta tasapainoisen kompromissin saavuttamiseksi parlamentin kanssa.

Haluan olla tässä asiassa täysin rehellinen teille. Haluan sanoa, että ilman puheenjohtaja Sarkozyn johtajuutta ja – uskon voivani sanoa näin – ilman komission panosta me emme olisi päässeet Eurooppa-neuvostossa yhteisymmärrykseen vuosi sitten hyväksytyjen tavoitteiden voimassa pitämisestä.

Totuus on se, että tämänhetkisessä rahoitustilanteessa hallitukset ovat – melko ymmärrettävästi, sanoisin – siirtymässä puolustuskannalle ja muuttumassa varovaisemmiksi. Ne haluavat kenties palata vähemmän kunnianhimoisiin tavoitteisiin. Siihen haasteeseen meidän on vastattava yhdessä, sillä olisi todella murheellista, jos EU hylkäisi pyrkimyksensä torjua ilmastonmuutosta.

Se olisi murheellista, sillä tärkein syy joillekin vastustaa pakettia on se, että EU tekisi paketin hyväksymällä uhrauksen, jota muut eivät tee. Jos me haluamme muiden seuraavan meitä, me emme saa tässä vaiheessa antaa vihjeitä siitä, että me itse olemme tinkimässä tavoitteistamme. Juuri tällaisina aikoina meidän on ehdottomasti pidettävä kiinni viime vuonna asetetuista 20 prosentin päästötavoitteista, ja sen vuoksi meidän on annettava hyvin selvä viesti. Haluan esittää kiitokseni puheenjohtaja Sarkozylle sekä kaikille Eurooppa-neuvoston jäsenille heidän tekemästään työstä. Haluan kiittää myös liittokansleri Angela Merkelä. Hän toimi puheenjohtajana vuosi sitten, kun me hyväksyimme nämä tavoitteet, ja toivon, että me emme nyt vesitä kunnianhimoisia pyrkimyksiämme.

Hyvä jäsen Schulz, tämä on mielenkiintoista: Haluan sanoa teille samat sanat. Yhdyn täysin puheenjohtaja Sarkozyn sanoihin. Uskon, että meillä voi olla poliittisia erimielisyyksiä ja me voimme kannattaa erilaisia ideologioita. Uskon kuitenkin myös, että nimenomaan tämänkaltaisessa tilanteessa me emme saa etääntyä toisistamme, vaan meidän täytyy yhdistyä.

En usko, että mikään Euroopan parlamentin ryhmä voi väittää edustavansa yksinoikeudella eurooppalaista ajattelua. Euroopan historian kuluessa eurooppalaista politiikkaa ovat muokanneet niin kristillisdemokraatit, sosiaalidemokraatit ja liberaalit kuin muutkin vasemmalta, oikealta ja keskeltä tulevat ryhmät.

Ymmärrän tämän poliittisen keskustelun, enkä halua suinkaan väheksyä ideologisen keskustelun merkitystä. Uskon kuitenkin, että tämänkaltaisessa tilanteessa olisi tärkeää, että kaikki, jotka uskovat eurooppalaisiin ihanteisiin ja haluavat EU:n näyttelevän entistä merkittävämpää roolia maailmassa, pyrkisivät keskinäiseen yhteisymmärrykseen. On syytä muistaa, että maailma – eivät vain EU:n kansalaiset, vaan koko maailma – odottaa EU:n vievän eteenpäin tiettyjä ratkaisuja.

Omasta puolestani olen vakuuttunut, että me – komissio, neuvosto ja parlamentti – voimme tehdä yhteistyötä ja tehdä EU:sta vahvemman toimimalla tässä yhteisymmärryksen hengessä, kunnioittaen luonnollisesti poliittisten näkemysten erilaisuutta, mutta ylittäen puoluerajat.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme tänä aamuna kuulleet, että Euroopan unioni on osoittanut toimintakykynsä kahden merkittävän kriisin ratkaisemisessa, mikä pitää paikkansa. Tämä on herättänyt muun maailman luottamuksen ja kohottanut Euroopan unionin asemaa sekä palauttanut myös kansalaisten uskon EU:hun. Tämä on pääasiassa neuvoston puheenjohtajan ansiota. Arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, tämä on saavutus, josta te voitte olla aidosti ylpeä.

On tietysti mahdollista, että puheenjohtaja Sarkozy olisi voinut toimia tarmokkaasti ja aloitteellisesti vaikka hän ei olisi ollutkaan neuvoston puheenjohtaja. Tosiasia on kuitenkin se, että hän on neuvoston puheenjohtaja, ja sen vuoksi hänen toimensa ovat hyödyttäneet Euroopan unionia. Näin sen pitääkin olla.

Meidän on syytä muistaa, että on onnenpotku, että Nicolas Sarkozy on tällä hetkellä neuvoston puheenjohtajana. Euroopan unionin kriisinratkaisukyvyyn ei pitäisi kuitenkaan olla kiinni onnesta. Tämä tarkoittaa, että me tarvitsemme Lissabonin sopimusta. Tämä on jälleen yksi peruste sopimuksen voimaantulolle, ja olen vakuuttunut, että parlamentin suuri enemmistö kannattaa sopimusta.

Me emme ole aiemmin voineet sanoa tätä ääneen, mutta uskon, että nyt on tullut aika kertoa, että Euroopan parlamentti tukee Lissabonin sopimusta ja että olisi hyvä, jos parlamentti saisi sopimuksen voimaan ennen europarlamenttivaaleja. Se ei ole meidän vallassamme, mutta uskon, että tämä on kantamme.

Jäsen Schulz on tarkastellut rahoituskriisiä, löytänyt sen aiheuttajat järjestelmästä ja ilman sen kummempaa melua sysännyt syyn konservatiivien, liberaalien ja kristillisdemokraattien niskoille. Hyvä jäsen Schulz, esitätte maailmasta varsin mustavalkoisen kuvan, epäilemättä vaalien lähestymisen vuoksi. Te tiedätte varsin hyvin, että eurooppalainen hyvinvoinnin taso, josta monissa paikoin maailmaa voidaan vain haaveilla, korkeatasoinen sosiaaliturva, vertaansa vailla oleva ympäristönsuojelu, teknologinen edistys ja, ei vähäisimpänä, kaikkiin näihin saavutuksiin liittyvä henkilökohtaisen vapauden laajuus perustuvat kaikki sosiaaliseen markkinatalouteen, eivätkä sosialismiin. Meidän täytyy pitää tämä mielessämme. Järjestelmä itsessään ei ole epäonnistunut, vaan vain osa sen toimijoista on epäonnistunut ja heidät on saatava edesvastuuseen. Tätä varten me tarvitsemme uusia sääntöjä.

Haluan esittää yhden ilmastonmuutos- ja energiapakettia koskevan kommentin. Haluan todeta myös ryhmäni puolesta, että paketin tavoitteet ovat kyllä kiistämättömiä, mutta meidän on syytä keskustella vielä niiden toteutustavoista. Aikana, jolloin päästökauppa tulee komission laskelmien mukaan maksamaan asianomaisille 70–90 miljardia euroa vuodessa, me emme voi tosissamme luulla, että rahoituskriisi ja reaalitalouden kriisi eivät vaikuttaisi tähän koko järjestelmään. Tästä syystä me haluamme ilmoittaa tukevamme sovittuja tavoitteita myös jatkossa. Mielestäni on kuitenkin asianmukaista tarkastella asiaa ja keskustella siitä kattavasti ja syvällisesti mahdollisten lainsäädännöllisten virheiden poissulkemiseksi ja ennen kaikkea sen varmistamiseksi, että kaikki asianomaiset tahot ovat mukana. Tämä vaatii aikaa, ja meidän on katsottava, että otamme tarvittavan ajan.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, me elämme putkimiesten aikaa. Ensin oli puolalainen putkimies, joka vaikutti Ranskan kielteiseen tulokseen perustuslakisopimusta koskevassa äänestyksessä, ja hänen jälkeensä tuli *Joe the plumber*, joka päätti Barack Obaman ja John McCainin välisestä vaalituloksesta. Jopa valtion- ja hallitusten päämiehemme ovat ryhtyneet putkitöihin yrittääkseen tukkia luhistuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän lukemattomat vuotavat putket. Hallituksillamme on apunaan Ikea-tyyliset työkalupakit, joiden avulla kunkin valtion pitäisi voida kyhätä kokoon kuhunkin tilanteeseen sopiva ratkaisu. Jokainen tee-se-itse-mies tietää kuitenkin, että Ikean ohjeet ovat toivottoman kehoja. Ikea-menetelmä sovellettuna kansainväliseen rahatalouteen on vaarassa osoittautua riittämättömäksi. Puheenjohtajavaltio on tehnyt voitavansa, toisin sanoen huolehtinut kriisinhallinnasta, kuten puheenjohtaja Sarkozy hetki sitten painotti. Jäsenvaltioiden hallitukset ovat onnistuneet tukkimaan joitain kansainvälisen rahoitusjärjestelmän vuotokohtia. Järjestelmän osat ovat toisistaan niin riippuvaisia, että toimintahäiriöistä on tullut koko maailmaa koskettavia.

Me emme voi kuitenkaan ratkaista kriisiä vain tukkimalla yksittäisiä vuotokohtia. Meidän on otettava käsittelyyn kansainvälisen rahatalouden koko rakenne. Jos me haluamme uudistaa rahoitusmaailman palvelemaan reaalitalouden tarpeita, meidän ei tarvitse asettaa taas uutta korkean tason työryhmää; vakausfoorumin ehdotusten kokoamisesta vastaava matalan tason ryhmä riittäisi siihen hyvin. Foorumi suositteli esimerkiksi vuonna 2001 pankkien ottamia riskejä koskevan suojan parantamista. Euroopan parlamentti on useaan otteeseen alleviivannut kansainvälisen rahatalouden ilmiselviä epäkohtia, mutta sen ääntä ei ole kuultu. EU:n huippukokouksen väitettiin pyrkivän ottamaan opiksi kriisistä ja patistamaan kaikki rahoitusjärjestelmän osapuolet toimimaan vastuullisemmin muun muassa palkkojen ja muiden houkutinten suhteen. Tästä tullaan keskustelemaan kansainvälisessä konferenssissa. Saammeko me uuden Bretton Woods -järjestelmän? Se vaikuttaa epätodennäköiseltä. Liiallisesta sääntelystä varoittavia ääniä on jo kuultu muun muassa puheenjohtajuuden sisältä. Komission jäsen McCreedy on entistäkin provokatiivisempi. Hän ei halua asettaa kattoja investointirahastojen lainapääomalle. Siinä missä Eurooppa-neuvosto haluaa säädellä ”kultapojujen” muikeita lisäpalkkioita, komission jäsen McCreedy kannattaa itsesääntelyä, jonka toimintaa olemme voineet seurata kuluneina vuosina. Vaikka jopa valtionvarainministeri Paulson vaatii markkinoiden sääntelyn parantamista, komission jäsen McCreedy pelkää, että hyvää tarkoittavat yritykset korjata markkinoiden epäkohtia voivat muuttua hätäisesti laadituksi, kömpelöksi ja haitalliseksi sääteilyksi. Tämän maailman Charlie McCreedyt valmistelevat meille jo seuraavaa spekulatiivista kuplaa. Arvaan, että se muotoutuu päästökauppajärjestelmän jälkimarkkinoiden ympärille. Sillä välin, arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, reaalitalous on ajautumassa taantumaan. Nyt ei ole aika tinkiä tavoitteistamme ympäristön suhteen. Nyt ei kuitenkaan ole myöskään aika uudistaa yksipuolisesti ainoata eurooppalaista teollisuusalaa, joka on avoin kansainväliselle kilpailulle.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, näinä maailmanlaajuisen rahoituskriisin aikoina EU ottaa ensiaskeleitaan poliittisena vaikuttajana, ja valtion- ja hallitusten päämiehet ovat teidän

puheenjohtajuutenne, Ranskan puheenjohtajuuden alla tehneet oikeita päätöksiä. Pidän lisäksi EU:n suunnitelmaa Paulsonin suunnitelmaa paremmin laadittuna, ja toivon, että se voi rajoittaa vahinkoja.

Meidän on selvästi mentävä nyt pidemmälle. Kiihkeästi toivomamme maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudistus voi toteutua vain – olen tästä täysin vakuuttunut –, jos EU on vaikutusvaltaisessa asemassa. Sitä varten meidän on löydettävä uusia keinoja. Meidän on asetettava euroopalainen rahoitusmarkkinoista vastaava viranomainen ja eurooppalainen pankkikomitea. Me tarvitsemme eurooppalaista säätelintä, joka kykenee keskustelemaan yhdysvaltalaisen säätelinteen kanssa, ja meidän on tehtävä loppu veroparatiiseista omalla mantereellamme, jos me haluamme, että pyrkimyksemme puolustaa tätä ajatusta maailmanlaajuisella tasolla ovat uskottavia.

Vastaavasti, jos me haluamme vastata talous- ja sosiaalikriisiin, me tarvitsemme EU:n tason ratkaisua. Me tarvitsemme yhteistä toimintasuunnitelmaa kansalaistemme auttamiseksi, jotta me tulevaisuudessamme voimme investoida toimintaan, jota ei voida siirtää muualle, kuten raskaaseen infrastruktuuriin tai suunnitelmiin kunnostaa rakennuksia ympäristönormien vaatimalle tasolle. Me tarvitsemme euroalueen talousasioita käsittelevää hallitusta – nyt on todellakin sen aika. Sen lisäksi meidän on tulevaisuudessa laadittava, määriteltävä ja inspiroitava eurooppalainen kehitysmalli, joka on eettinen, sosiaalisesti vastuullinen ja kestävä sanan kaikissa merkityksissä.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että me olemme ottaneet itsellemme lisää aikaa hyväksyä tasapainoisempi päätös hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta. Komission ehdottama järjestelmä jakoi rajoitusten käyttöönoton kustannukset hyvin epäoikeudenmukaisella tavalla. Sen perusteella valtiot, joiden tuotanto perustuu kivihiiileen, joutuisivat maksamaan miljardien eurojen kuluja vuosittain. Nämä valtiot kuuluvat pääosin unionin köyhimpiin valtioihin. Esimerkiksi puolalaiset, jotka joutuisivat maksamaan järjestelmästä kalliin hinnan, eivät yksinkertaisesti voi ymmärtää tätä. On tärkeää pitää mielessä, että ottamalla ainoina maailmassa käyttöön tällaisen oman taloutemme perusteita heikentävän järjestelmän, me tuskin näytämme muille hyvää esimerkkiä.

Lisäksi rahoituskriisiä ei pidä käyttää tekosyynä Georgian tilanteen sivuuttamiseen. Meidän on muistettava, että kiistanalaisilla alueilla on tällä hetkellä kolme kertaa enemmän venäläisjoukkoja kuin 7. elokuuta. Venäjä harjoittaa Ossetian kansainvälisen aseman suhteen politiikkaa, jolla hyväksytään tapahtuneet tosiasiat, ja laiminlyö rauhansopimuksen täytäntöönpanoa. Se on näin ollen kumonnut oikeutensa toimia Euroopan unionin kumppanina.

Loppukevennyksenä haluan sanoa, että mitä useammin te osallistutte Euroopan parlamentin istuntoihin, arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, sitä epävarmempi olen siitä, kuuntelisinko mieluummin teitä vai vaimoani. Minun täytyy kuitenkin sanoa, että vaikka en aina ole kanssanne samaa mieltä, niin te ainakin elävöitätte istuntoja puheenvuoroillanne. Onnitteluni siitä saavutuksesta.

Philippe de Villiers (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, minulla on vain minuutti puheaikaa, mutta haluan sanoa, että tämän rahoituskriisin aikana te olette itse onnistuneet ravistelemaan institutionaalisia dogmeja, muun muassa Brysseliä, Frankfurtia, kilpailua, Maastrichtin kriteereitä, maailmanlaajuisista vapaakauppajärjestelmää sekä yrityksille ja erityisesti pankeille suunnattua valtiontukea koskevaa kieltoa.

Te viittasitte hetki sitten valtion sijoitusyhtiöiden uhkaan, joka meidän on ehdottoman tärkeää huomioida tulevaisuuden varalta voidaksemme pelastaa yrityksemme, silloin kun niiden hinnat laskevat pohjalukemiin tai kun ne ovat pohjalukemissa, sillä se on jo todellisuutta. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Lissabonin sopimus – jota Euroopan johtajat ja te erityisesti yritätte pitää keinotekoisesti hengissä – olisi kuitenkin nykyisellään estänyt teitä ryhtymästä vastikään toteuttamiinne toimiin. Sopimuksessa kielletään kaikki pääoman liikkuvuuden rajoitukset, siinä kielletään keskuspankin lisätoimet ja politiikkaan vaikuttaminen ja ennen kaikkea siinä kielletään valtiontukien myöntäminen yrityksille.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kysymys kuuluu: Kumman vaihtoehdon te aiotte valita? Annatko te sitoa kätenne vai pidätkö ne mieluummin vapaina? Jos te haluatte vapaat kädet, te ette tarvitse Lissabonin sopimusta. Te tarvitsette sopimuksen, jossa huomioidaan nykyisen kriisin meille kaikille antamat opetukset.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Kannatan Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitettyä näkemystä, jonka mukaan Euroopan unionin on pyrittävä yhdessä kansainvälisten yhteistyökumppaneidensa kanssa saamaan aikaan kattava rahoitusjärjestelmän uudistus. Tämä tilanne tulee jatkumaan vielä vähintään 10 vuoden ajan, ja kaikista virheistä joutuvat maksamaan tavalliset kansalaiset. Meidän on tehtävä nopeita päätöksiä rajatylittävää valvontaa ja kriisin hallintaa koskevasta avoimuudesta sekä maailmanlaajuisista sääntelystandardeista.

Yksittäisten maiden valtiontuet eivät saa vääristää taloudellista kilpailua esimerkiksi aiheuttamalla syrjintää, joka suosii toisten jäsenvaltioiden keskuspankkien omistuksessa olevien pankkien haarakonttoreita. Toisaalta on kuitenkin myös varmistettava, että rahavirrat haarakonttoreista emopankkeihin eivät kasva kohtuuttomiksi. Kannatan luokituslaitosten toimia sääntelevien sääntöjen ripeää vahvistamista ja laitosten valvontaa. Me tarvitsemme myös pikaisesti päätöksen talletusten turvaamista koskevista säännöistä kuluttajansuojan parantamiseksi.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, aion esitellä kohdat, joista olen samaa tai eri mieltä puheenjohtajuuden kanssa, ja lisäksi kertoa, mitä neuvoston puheenjohtajan puheenvuorosta mielestäni puuttui.

Olen puheenjohtajuuden kanssa yhtä mieltä siitä, että kriisin syyt eivät ole yksinomaan Yhdysvaltojen subprime-kriisissä. Olen yhtä mieltä periaatteesta, jota Alan Greenspan kutsuu nyt ”järjettömien ylilyöntien” tilaksi. Olen yhtä mieltä siitä, että markkinat ovat epäonnistuneet, koska sääntely on epäonnistunut, ja että hallitukset ovat joutuneet tulemaan hätiin. Olen yhtä mieltä siitä, että kyseessä on maailmanlaajuinen kriisi, ja olen sen vuoksi yhtä mieltä siitä, että me tarvitsemme Bretton Woods -järjestelmää, jota toiset kutsuvat Mark II -järjestelmäksi ja toiset Mark III -järjestelmäksi. Puheenjohtaja Sarkozyn viittaus nykyiseen järjestelmään toi elävästi mieleeni Charles de Gaullen toimet ennen ensimmäisen Bretton Woods -järjestelmän epäonnistumista, ennen Fort Knoxin ”luovuttamista”, kun presidentti Nixon päätti irrottaa dollarin kullasta.

Tästä syystä meidän on luotava eurooppalaista diplomatiaa, euron diplomatiaa, jossa EU puhuu yhdellä äänellä ja joutuu laittamaan asiansa järjestykseen. Asioiden järjestykseen laittaminen tarkoittaa kuitenkin rahoitusmarkkinoiden kehittämisen jatkamista – tässä tapauksessa vähittäismarkkinoiden kehittämisen jatkamista, jotta ne saavuttavat tarvittavan koon – ja sääntelykehyksen pohtimista.

Euroopan keskuspankin osalta olen yhtä mieltä siitä, että se on tehnyt työnsä hyvin. Se on toiminut ripeästi, mutta myös arvaamattomasti. Se on muuttanut maturiteetteja ja takuita koskevia sääntöjä kolmesti, vaikka pankit tarvitsevat rahoitustehtävässään varmuutta.

Toiseksi rahapolitiikka – lainanantaja, johon turvaudutaan viimeisenä vaihtoehtona – on yhä keskitettyä. Pankkien valvonta on sen sijaan yhä hajautettua.

Arvoisa puhemies, eikö nyt ole jo aika päättää, aiommeko kehittää perustamissopimuksen 105 artiklaa, joka antaa Euroopan keskuspankille laajemmat valvontavaltuudet?

Olen täysin samaa mieltä talousalan hallinnosta. Kun nyt kerran puhumme ideologioista, meidän on syytä muistaa Marxin sanat, joiden mukaan taloudellisten rakenteiden muuttuessa myös poliittisten ylärakenteiden tulee muuttua.

Me teimme Maastrichtin, mutta me emme ole selvittäneet toimielimellistä rakennetta.

Meidän on ennen Lissabonia määritettävä, millä tavoin me voimme edetä tässä asiassa.

Kolmanneksi haluan esittää hyvin tärkeän pyynnön. Rahataloutta on tarkasteltava reaali talouden taustaa vasten. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ennen kuin jätätte puheenjohtajuuden, antakaa komissiolle tehtäväksi luoda Lissabon+ -strategia, jonka on tultava voimaan 1. tammikuuta 2011 ja johon on sisällyttävä rahoituspuitteiden tarkistus.

Lopuksi haluan esittää lainauksen. Samassa ideologisessa hengessä espanjalainen filosofi Unamuno sanoi kerran olevansa kirkonvastainen kirkon puolustaja. Vastustan markkinoiden sääntelyn täydellistä purkamista. Uskon, että tässä suhteessa puheenjohtajuus on kanssani yhtä mieltä.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä kriisi olisi voitu välttää, sen puhkeaminen ei ollut vääjäämätön luonnonlaki. Se on pitkä tarina, enkä ehdi nyt mennä sen yksityiskohtiin, mutta yksi asia on varma: meidän on otettava opiksi kokemuksistamme ja tehtävä yhteistyötä. Meidän on pidettävä saavuttamamme vauhti yllä.

Arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, te olette täynnä energiaa, mutta alkää menettäkö sitä, sillä siinä missä pankkien romahtamisen estäminen oli kiireellinen tehtävä, niin sääntelyn parantaminen ja taantuman pitkittymisen estäminen ovat nyt yhtä lailla kiireellisiä tehtäviä. Pyydän teitä ja komission puheenjohtajaa tekemään seuraavat lupaukset.

Ensinnäkin, puheenjohtaja Barroso, antakaa meille ennenaikainen joululahja: käytännöllisiä ehdotuksia uudesta ja paremmasta sääntelystä. Olen varma, että neuvoston puheenjohtaja, presidentti Sarkozy, oli

kanssani yhtä mieltä, kun hän pyysi teitä sitoutumaan vastaamaan Euroopan parlamentin tämännäpäiväiseen mietintöön esittämällä seuraavan käytännöllisen ehdotuksen: Kyse ei ole vain pankkien sääntelystä, vaan myös hedge-rahastojen ja yksityisten osakesijoitusten sääntelystä. Tämä on ensimmäinen tarvittava sitoumus.

Olin tyytyväinen, kun te, puheenjohtaja Sarkozy, mainitsitte tämän yksinkertaisen asian Camp Davidissa heti aluksi, sillä hedge-rahastot ja yksityiset osakesijoitusyhtiöt yrittävät nyt väittää, että niillä ei ole mitään tekemistä rahoituskriisin kanssa. Se ei yksinkertaisesti pidä paikkaansa. Ne ovat toimineet liiallisen velkataakan alla ja ahneuden ajamina jo vuosien ajan, joten luvataa minulle nyt, että kaikkia toimijoita tullaan sääntelemään. Muutoin me emme ole oppineet tästä kriisistä mitään.

Toiseksi voisin tuoda esiin useita yksityiskohtia, mutta haluan vain saada komission puheenjohtaja Barrosoilta vastauksen – olkaa hyvä ja sitoutukaa noudattamaan Euroopan parlamentin ehdotuksia markkinoiden sääntelystä.

Viimeinen asiani on suunnattu puheenjohtaja Sarkozylle. Me – te ja minä – uskomme kaikkien muiden tavoin, että Euroopan unioni elää kohtalon aikoja. Älkää antako tavallisille kansalaisille sitä käsitystä, että Euroopan unioni pystyisi välttämään taantumun, joka tulee todellisuudessa vaikuttamaan moniin miljooniin viattomiin työntekijöihin. Sen vuoksi haluan toistaa teidän omat sananne: meidän on tehtävä yhteistyötä. Minulla on laskelmia, ja meidän on varmaankin pyydettävä komissiota vahvistamaan, että jos me teemme yhteistyötä ja sijoitamme vain prosentin verran lisää infrastruktuuriin, koulutukseen, työmarkkinapolitiikkaan ja yksityisen teollisuuden investointeihin vuosittain seuraavien neljän vuoden ajan, me saamme 10 miljoonaa työpaikkaa lisää. Mielestäni tämä on tavoittelemisen arvoinen muutos ja toivon vilpittömästi, että te, puheenjohtaja Sarkozy, sitoudutte toteuttamaan sen joulukuussa tai jo sitä ennen. Nyt on totisesti sen aika.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, minulla on ollut jo kahdesti tilaisuus ilmaista ulkoasiainvaliokunnassa, kuinka paljon ihailen Venäjän ja Georgian välisen kriisin aikana toteuttamianne toimia, ja haluan tuoda ihailuni esiin uudestaan. Arvostan samalla tavoin rahoituskriisin ja sen taloudellisten seurausten suhteen toteuttamianne toimia.

Haluan kuitenkin Venäjän osalta sanoa, että hätkähdin lukiessani neuvoston päätelmistä, että Venäjän kanssa tehtävän uuden sopimuksen tai strategisen kumppanuuden neuvottelujen on ilmeisesti päätetty jatkuvan kaikesta huolimatta, vaikka neuvoston ja komission päätelmät otettaisiinkin huomioon. Hätkähdin, sillä vaikka toisaalta olen teidän tapaanne, arvoisa puheenjohtaja, vakuuttunut, että meidän on jatkettava suhteiden lähentämistä Venäjän kanssa, mielestäni meidän ei pidä kuitenkaan antaa heille käsitystä – olen varma, että te ette anna sellaista käsitystä –, että voimme jatkaa niin kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Olen varma, että te haluatte sanoa Venäjälle Moskovan huippukokouksessa selvästi, että EU ei aio todellakaan olla niin kuin mitään ei olisi tapahtunut ja että me aiomme olla erittäin tarkkaavaisia tämän asian suhteen. Pyydän tätä ryhmäni puolesta.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, Robert Gwiazdowski, eräs Adam Smith -instituutin asiantuntijoista, on julkisuudessa olevien tietojen mukaan kirjoittanut, että Monty Kaczyńskin Lentävä Sirkus on lentänyt takaisin Bryssselistä, mutta että ei ollut lainkaan selvää, miksi se alun perin oli lentänyt sinne. Puolalaisille veronmaksajille tämä presidentin Bryssselin-matka maksoi noin 45 000 euroa. Haluan esittää teille, arvoisa puheenjohtaja, seuraavan kysymyksen. Miksi päästitte keskusteluihin mukaan politiikon, joka ei kuulunut Puolan hallituksen valtuuskuntaan? Kukaan ei oikein tiedä, mitä ihmettä hän saattoi siellä tehdä. Lisäksi presidentti Kaczyński on lisännyt huomattavasti suosiotaan Puolan ääriryhmien keskuudessa. Näitä ryhmiä voitaisiin luonnehtia jopa fanaattisiksi. Tämän lisäksi tietojeni mukaan presidentti Kaczyński puhuu ainoastaan puolaa. Hän ei kykene ilmaisemaan itseään yhdelläkään vieraalla kielellä. Haluaisin sen vuoksi tietää, miten te, arvoisa puheenjohtaja, onnistuitte keskustelemaan hänen kanssaan. Voisitteko selittää parlamentin jäsenille, mitä Lech Kaczyński tarkkaan ottaen teki Eurooppa-neuvoston huippukokouksessa ja mistä te keskustelit hänen kanssaan henkilökohtaisesti?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, me olemme keskustelleet globalisaation ansasta yli 12 vuoden ajan, ja nyt tämä ansa viimein sulkeutui. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluan tehdä teille käytännöllisen ehdotuksen. Ehdotan, että perustatte rahoitusmarkkinoiden historian yliopistoprofessorin. Tämä mahdollistaisi perusteellisen tutkimuksen siitä, miten nykyiseen tilanteeseen on päädytty. Kuten Martin Schulz totesi ”ei enempää”, millä hän todennäköisesti tarkoitti ”ei koskaan enää”, toisin sanoen, että tällainen tilanne ei saa toistua enää koskaan. ”Ei enempää” tarkoittaisi: mennään tähän pisteeseen asti uudelleen. Niin ei saa käydä.

Professuurin ansiosta me voisimme määrittää, missä määrin syy kuuluu yhdysvaltalaisen liioitellun uusliberalismin innoittamille konservatiiveille ja missä sosiaalidemokraateille, jotka eivät ole korostaneet riittävästi sosiaalisen tasapainon merkitystä. Meidän on käytettävä tämä tilaisuus oppia historiasta, jotta me voimme perustaa rohkean eurooppalaisen sosiaalisen demokratian ja jottei meidän tarvitse tyytyä Lissabonin sopimuksen mitättömiin väitettyihin hyötyihin, joita todellisuudessa ei edes ole.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, Georgian ja Venäjän välinen kriisi ja rahoituskriisi ovat molemmat tarjonneet Euroopan unionille tilaisuuden päästä vaikuttamaan maailman poliittisella näyttämöllä vakavasti otettavana eturivin toimijana.

Arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, määrätietoisuutenne ansiosta EU on onnistunut yhdistymään löytääkseen koordinoituja, tehokkaita ja nopeita ratkaisuja. Kriisin edessä EU on osoittanut olevansa todella olemassa ja näyttänyt lisäarvonsa.

Esimerkiksi maahanmuuton osalta "kukin itsensä puolesta" -periaate ei ollut enää muodissa. Hyväksyntä, jonka Eurooppa-neuvosto antoi Ranskan puheenjohtajuuden käynnistämälle maahanmuutto- ja turvapaikkasopimukselle, on merkittävä askel eteenpäin.

Ilmastonmuutoksen torjumisen osalta EU:n on asetettava itselleen konkreettisia tavoitteita ja näytettävä esimerkkiä kumppaneilleen muualla maailmassa. Puheenjohtaja Sarkozy, te olette jo puhunut tästä asiasta, mutta me toivomme, että tämä sopimus tulee olemaan mahdollisimman tasapainoinen, sillä sen on huomioitava jäsenvaltioiden tällä hetkellä hyvin epävakaa taloudellinen tilanne. Meidän on kuitenkin myös tarkasteltava sitä, minkä tyyppistä kasvua me haluamme tulevaisuudessa.

Voidakseen vastata kohtaamiinsa haasteisiin Euroopan unioni tarvitsee Lissabonin sopimusta nyt enemmän kuin koskaan. Me ymmärrämme irlantilaisten huolen, mutta nykyisen tilanteen säilyttäminen ei ole toimiva vaihtoehto. Irlannin on ehdotettava joulukuun Eurooppa-neuvostossa ratkaisua. Monet meistä vaativat sitä.

Me olemme viime viikkoina voineet ihailla poliittisesti vahvaa EU:ta, joka on yhdistynyt vastoin käymisten edessä, joka on määrätietoinen kumppaneidensa suhteen ja jota kuunnellaan kansainvälisellä näyttämöllä. Me toivomme, että tästä uudesta eurooppalaisesta asenteesta tulee pysyvä ja kestävä. Lissabonin sopimus on sen tavoitteen saavuttamiseen paras ulottuvillamme oleva ratkaisu.

Martin Schulz (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, en tiedä, minkä työjärjestyksen säännön nojalla sain uuden puheenvuoron, mutta kiitän teitä tästä tilaisuudesta.

Arvoisa puheenjohtaja Sarkozy, olin käsittänyt, että te piditte puheenvuoronne Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana, ja minä vastasin teille Euroopan parlamentin erään ryhmän puheenjohtajana. En ajatellut puhuvani Ranskan tasavallan presidentille, muutoin puheenvuoroni olisi ollut varsin toisenlainen, sillä minulla ei ole erimielisyyksiä ranskalaisten sosialistikollegoideni kanssa.

Nicolas Sarkozy, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkin oli aivan luonnollista, että jäsen Schulz vastasi. Ymmärtääkseni hän vastasi omana itsenään. Hyvä Martin, jos loukkasin teitä vertaamalla teitä ranskalaiseen sosialistiin, olen pahoillani.

(Suosionosoituksia)

En pitänyt sitä loukkauksena, mutta myönnän toki, että oleellista on se, miten toinen osapuoli asian kokee. Näin ollen, arvoisa puhemies, vedän sanani takaisin. Jäsen Schulz pystyy myös puhumaan kuin ranskalainen sosialisti.

Hyvä jäsen Nassauer, kiitos tuestanne. Kyllä, me tarvitsemme Lissabonin sopimusta ja suoraan sanoen aion tehdä Ranskan puheenjohtajuuden viimeiseen hetkeen asti kaikkeni vakuuttaakseni ihmiset siitä, että EU tarvitsee 2000-luvun haasteita varten kehitettyjä toimielimiä. Poliitikon on hoidettava velvollisuutensa. Minä tuin Lissabonin prosessia ja aion tehdä kaikkeni varmistaakseni, että Lissabonin prosessi saadaan päätökseen. Haluan toistaa yhden asian: jos me emme saa Lissabonin sopimusta, meille jää vain Nizzan sopimus, ja jos meillä on vain Nizzan sopimus, se tulee olemaan laajentumisten loppu, mikä olisi hyvin valitettavaa. Toivon siis, että kaikki hoitavat velvollisuutensa.

Jäsen Nassauer, totesitte, että ilmastonmuutospaketti vaatii vielä paljon työtä. Olen tästä hyvin tietoinen, mutta me emme saa tinkiä tavoitteistamme, sillä olen vakuuttunut, että meidän on helpompi saada aikaan kompromissi suuresta tavoitteesta kuin pienestä. Todella kunnianhimoisesta ehdotuksesta on helpompi

saada aikaan kompromissi kuin vaatimattomasta. Olisi virhe, jos me yrittäessämme miellyttää kaikkia päätyisimme täysin käsittämättömään politiikkaan. Meidän on tiedostettava tämä riski.

Jäsen Goebbels, te puhuitte putkitöistä ja rakenteista. Tosiaankin, minä luotan, että Luxembourgin tuella me voimme suunnitella rahatalouden rakenteen uudelleen sekä EU:n sisällä että muualla maailmassa.

Tämä ei ole kuitenkaan arvostelua, eikä minkäänlainen hyökkäys, jäsen Goebbels, vaan pelkkä huomautus.

Jäsen De Sarnez muotoili asian hyvin: me emme voi torjua tiettyjä käytänteitä EU:n ulkopuolella ja hyväksyä ne sisäpuolella. Siinä kaikki. Ne, jotka kokevat joutuneensa hyökkäyksen kohteeksi, erehtyvät. Minä en hyökkää ketään vastaan, en voisi tehdä niin.

Jäsen De Sarnez, sanoitte, että me olemme tehneet oikeat päätökset; kiitän teitä näistä sanoista. Sanoisin, että henkilökohtaisesti tuen ehdotustanne eurooppalaisesta sääntelyelimestä: se on järkeenkäypä. Miksi me emme voisi hoitaa tätä asiaa saman tien? Koska eräät pienemmät valtiot luulevat, että puolustamalla omaa sääntelyjärjestelmäänsä ne puolustavat kansallista identiteettiään. En moiti ketään. Näin ollen, hyvä jäsen De Sarnez, näkemykseni on, että loppujen lopuksi me tulemme tarvitsemaan eurooppalaista sääntelyelintä ja että sitä odottaessa meidän on vähintäänkin koordinoitava jäsenvaltioiden sääntelyelinten toimintaa. Tällaista tietä me komission kanssa ehdotamme, ja mielestäni se on ainoa realistinen vaihtoehto, sillä muutoin me päädyimme umpikujaan.

Te mainitsitte myös tarpeen luoda eurooppalainen talousasioita käsittelevä hallitus ja eurooppalainen taloussuunnitelma. Olette oikeassa tuodessanne ne esiin, mutta haluan puheenvuoronne yhteydessä haastaa väitteen, jota te ette esittänyt, joka yhdistää kaikenlaiset EU:n talousalan aloitteet alijäämän kasvuun. Tämä saa riittää. Meillä on oikeus puhua vapaasti. On mahdollista tukea eurooppalaista talouspolitiikkaa edistämättä alijäämän kasvua, emmekä me voi koordinoida EU:n politiikkoja vain elvyttämällä pyynnöstiä.

Me – en tarkoita ”te” – emme laita sanoja toistemme suuhun kuten silloin teimme niille, jotka uskalsivat esittää rahapolitiikkaa koskevia mielipiteitä. On mahdollista kannattaa erilaista rahapolitiikkaa kyseenalaistamatta EKP:n riippumattomuutta. Sanon sen suoraan: on mahdollista kannattaa EU:n taloudellista rakennepolitiikkaa edistämättä alijäämän kasvua. Meidän on lakattava väittämästä, että toiset ovat oikeassa ja toiset väärässä. Eurooppalaisen keskustelun tulee olla todellista keskustelua, kenelläkään ei ole totuuden monopolia.

Silloin tällöin meidän on vapauduttava – tämä on kenties ainoa asia, jossa olen yhtä mieltä jäsen de Villiers kanssa – meidän on toisinaan vapauduttava dogmeista, jotka ovat aiheuttaneet vahinkoa EU:n ideale, dogmeista, jotka ovat sitäkin vähemmän oikeutettuja, sillä ne useimmiten eivät ole tulosta demokraattisten ja siten oikeutettujen toimielinten päätöksistä. Oma ihanteeni EU:sta on riittävän vahva, jotta eurooppalainen demokratia voi olla todellinen demokratia. Ryhmäajattelu, dogmit, tavat ja vanhoillisuus ovat saaneet aikaan paljon vahinkoa. Palaan tähän uudelleen toisen aiheen yhteydessä.

Hyvä jäsen Szymański, ymmärrän täysin Puolan ongelmat, erityisesti maan jopa 95 prosentin riippuvuuden kivihiilitaloudesta, mutta uskon, että Puola tarvitsee EU:ta uudistaakseen kaivosteollisuuttaan ja että me voimme aivan hyvin saada Puolan kanssa aikaan sopimuksia puhtaasta kivihiilestä. Uudistaakseen kaivosteollisuuttaan Puola tarvitsee koko Eurooppaa. Me tarvitsemme Puolaa, Puola tarvitsee EU:ta. Siltä perustalta me aiomme puheenjohtaja Barroson kanssa etsiä kompromissia puolalaisten ja unkarilaisten kumppaneidemme kanssa sekä niiden kanssa, jotka ovat huolissaan maansa kasvusta.

Hyvä jäsen de Villiers, olen ravistellut dogmeja, kuten sanoitte, sillä uskon pragmaattisuuteen. Pyydän teitä kuitenkin: älkää väittäkö Lissabonin sopimuksessa olevan sellaisia puutteita, joita siinä ei ole. Asemassani tiedän varsin hyvin, että Lissabonin sopimus ei ole missään nimessä täydellinen. Meidän on kuitenkin myönnettävä, että rakkaan kotidepartementtinne Vendéen ulkopuolella, hyvä jäsen de Villiers, täydellisyyttä ei ole olemassakaan. Täydellisyyttä on sitäkin vaikeampi saavuttaa silloin, kun sitä tavoittelee 27 valtiota, joilla kullakin on omanlaisensa hallitus ja oma historiansa. Teidän on unohdettava haaveet ihanteellisesta sopimuksesta – te tiedätte varsin hyvin, että sellaista ei tulla koskaan saavuttamaan. Eurooppalaiset ovat pragmaattisia, järkeviä ihmisiä, jotka valitsisivat mieluummin tilannetta kohentavan epätäydellisen sopimuksen kuin täydellisen sopimuksen, jota ei tulla koskaan saamaan, sillä tästä abstraktista ajatuksesta ei tulla koskaan pääsemään sopimukseen.

Tästä EU:ssa on kyse: jatkuvasta edistymisestä, koska me halusimme tehdä lopun sodasta ja koska me halusimme luoda demokratian periaatteita toteuttavan alueen. Hyvä jäsen de Villiers, uskon, että teidän olisi syytä suunnata osaamisenne muihin asioihin, sillä tässä taistelussa näyttää siltä, että te olette luoneet itsellenne kuvitteellisen vihollisen, vaikka nykyisessä kriisissä on varsin selvää, että EU:n kansalaiset ovat käsittäneet,

että yhteistyö ei tee meistä heikompia, vaan vahvempia. Jopa te kaikessa vahvuudessanne ja lahjakkuudessanne olette rahoituskriisin edessä yksin voimaton. On parempi saavuttaa koko EU:n kanssa kunnollinen kompromissi, kuin jäädä yksin omaan nurkkaansa tietäen olevansa oikeassa.

Mitä tulee "vapaisiin käsiin", jäsen de Villiers, vastaukseni soveltuu teihin, se on vapaan miehen vastaus – vapaan myös ranskalaisessa poliittisessa keskustelussa. Uskon, että meidän on ennen kaikkea lakattava puhumasta pelkkiä kauniita sanoja. Uskon, että hyviä kompromisseja saavat aikaan vilpittömät ihmiset, jotka seuraavat ideoitaan loppuun asti ja että eurooppalaisen poliittisen keskustelun ongelma on ideoiden puute, joka on vaikuttanut kaikkiin meihin, kaikkiin poliittisiin ryhmiin, ikään kuin ajatus uusien ideoiden esittämisestä olisi lamaannuttanut meidät. EU:n tähänastiset edistysaskeleet ovat olleet sen ansiota, että tietyllä hetkellä naiset ja miehet ovat avanneet uusia uria. Itsekriittisyyteen, jota kuulutitte, on meillä kaikilla aihetta. Me olemme EU:ssa jo pitkään käyttäytyneet aivan kuin meidät olisi pultattu paikoillemme. Me olemme seuranneet EU:n perustajien viitoittamaa tietä, mutta me emme ole noudattaneet heidän esimerkkiään: me emme ole avanneet uusia uria, emmekä keksineet uusia ideoita. Uskon vakaasti, että meidän on tässä vaiheessa käytettävä hiukan mielikuvitusta, sillä loppujen lopuksi vaarallisinta on olla ottamatta riskejä ja menettää rohkeutensa nykyisen, täysin uuden tilanteen edessä.

Hyvä jäsen Kozlík, avoimuus on ehdottoman tärkeää. Nostitte esiin luokituslaitokset. Mielestäni luokituslaitosten suhtautuminen on ollut tämän kriisin järkyttävin piirre. Ne luokittelivat tiettyjä tuotteita perjantaina luokkaan "AAA" ja seuraavana maanantaina laskivat niin luokituksen yhtäkkiä "BBB:hen". Me emme voi jatkaa tilanteessa, jossa kolmella, pääasiassa yhdysvaltalaisella luokituslaitoksella on alansa monopoli. Luokituslaitokset ja niiden riippumattomuus tiettyihin ryhmiin nähden sekä eurooppalaisen luokituslaitoksen olemassaolo tulevat varmasti olemaan keskeisiä aiheita ensimmäisessä uutta sääntelyä koskevassa huippukokouksessa. Kilpailun osalta haluan sanoa teille – kaikille niille, jotka puhuivat kilpailusta –, että minä uskon kilpailuun, mutta olen saanut tarpeekseni ihmisistä, jotka haluavat tehdä kilpailusta itsetarkoituksen, kun se todellisuudessa on vain keino tavoitteiden saavuttamiseksi. Kilpailu on keino kasvun saavuttamiseksi, se ei ole itsetarkoitus. Aion tehdä kaikkeni tämän käsityksen sisällyttämiseksi uudelleen EU:n uuteen politiikkaan.

Minä uskon vapauteen, uskon vapaaseen kauppaan ja uskon siihen, että meidän tulee torjua protektionismia. Kilpailun tulee kuitenkin olla vain keino kasvun saavuttamiseksi. Kilpailun nostaminen tavoitteeksi, itsetarkoitukseksi on virhe. Olin sitä mieltä jo ennen kriisiä ja olen sitä mieltä vielä kriisin jälkeenkin.

Hyvä jäsen García-Margallo, te olette oikeassa. Me tarvitsemme uutta Bretton Woods -järjestelmää, sillä, kuten jäsen Daul ja jäsen Schulz juuri totesivat, ei ole mitään järkeä järjestää kansainvälistä huippukokousta, jos me aiomme vain paikkailla vuotokohtia. Huippukokousta on turha pitää, jos me aiomme uudistaa vain osan järjestelmästä.

Te puhuitte tilinpäätösstandardeista. Katsokaa meidän pankkejamme! Ensinnäkin yhdysvaltaisten tilinpäätösstandardien yksinhallinto on käynyt sietämättömäksi. Toiseksi summat, joita pankit voivat lainata, riippuvat niiden omista varoista ja vastaavista. Jos me arvioimme "market-to-market" -periaatetta hyödyntäviä vastaavia niiden markkinoiden perusteella, joita ei enää ole, koska ne ovat romahtaneet, me köyhdytämme pankkeja, jotka siten kykenevät työhönsä entistäkin huonommin. Komission puheenjohtajan esiin tuoma ajatus tilinpäätösstandardien muuttamisesta sai täyden tukemme – asia oli kiireellinen. Arvoisa puhemies, haluan tässä yhteydessä onnitella Euroopan parlamenttia sen nopeasta reagoinnista tämän muutoksen puolesta äänestäessään, sillä me pääsimme yhteispäätösmenettelyssä yksimielisyyteen hämmästyttävän nopeasti, mitä Eurooppa-neuvosto piti erittäin tervetulleena.

Hyvä jäsen Rasmussen, olisimmeko me voineet välttää kriisin? Ennen kuin me voimme vastata tähän kysymykseen, meidän on päästävä yksimielisyyteen kriisin aiheuttajasta. Mitä tapahtui? Amerikan yhdysvallat, liittolaisemme ja ystävämme, on elänyt yli varojensa viimeisten kolmen vuosikymmenen ajan. Yhdysvaltain keskuspankki harjoitti rahapolitiikkaa, johon kuului korkokantojen pitäminen erittäin alhaalla, minkä ansiosta kuka tahansa saattoi ottaa lainaa. Me olemme viimeiset 20 tai 30 vuotta kantaneet mukanaamme maailman suurimman vallan häkellyttävän suuria velkoja, ja nyt näiden velkojen selvittäminen on koko maailman tehtävä.

Näissä olosuhteissa yhdysvaltaisten on hoidettava velvollisuutensa ja hyväksyttävä seuraukset meidän kanssamme. En kuitenkaan näe, miten me yksin olisimme voineet käskä heitä tekemään lopun strategiastaan. Haluan lisätä, että osa pankeistamme ei enää hoida tehtäviään. Pankin tehtävä on lainata yksilöille ja yrityksille, tukea yksilöä tämän perheen kasvaessa ja yritystä sen hankkeiden kasvaessa, sekä ansaita rahaa tietyn ajan kuluttua. EU:n pankit ovat kehittyneet pörssisaleissa, kuten ne itse näitä paikkoja kutsuvat. Pörssisalit ovat

keinottelun paikkoja, ja pankit katsoivat vuosien ajan, että oli helpompaa ansaita rahaa keinottelemalla kuin investoimalla.

Haluaisin lisätä, että riskien yhdistäminen on merkinnyt sitä, että kaikki EU:n pankit toimivat asiallisesti. Euroopassa on 8 000 pankkia, joista 44 toimii kansainvälisesti. Jos me olisimme ottaneet vastuun pankin konkurssin sallimisesta kuten Yhdysvalloissa kävi Lehman Brothersin tapauksessa, koko järjestelmä olisi romahtanut. En tiedä, miten me olisimme voineet välttää tämän kriisin, hyvä jäsen Rasmussen, mutta uskon, että jos me emme olisi reagoineet kuten reagoimme, olisimme hautautuneet kriisin alle. Olen tästä vakuuttunut.

Te sanotte, että me tarvitsemme ehdotuksia jouluun mennessä, mutta itse asiassa me tarvitsemme niitä marraskuun puoliväliin mennessä. Aion todellakin yhdessä puheenjohtaja Barroson kanssa ryhtyä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että me eurooppalaiset keskustelemme huippukokouksessa yhdellä äänellä tavoitteenamme löytää ei pienin, vaan suurin yhteinen nimittäjä, sillä yksimielisyys sisältää aina riskin, että yrittäessämme päästä keinotekoiseen sopimukseen me saatamme tinkiä tavoitteistamme. Se uhka on todellinen. Toivon, että voimme pitää kiinni kunnianhimoisista tavoitteistamme, että me emme joudu tinkimään niistä liikaa ja että voimme samalla puhua yhdellä äänellä.

En palaa hedge-rahastoihin; totesin jo aiemmin, että niitä on säänneltävä. Yksikään rahoituslaitos, julkinen tai yksityinen, ei saa välttää sääntelyltä.

Hyvä jäsen Neyts-Uyttebroeck, te kysyitte jatkuvatko neuvottelut Venäjän kanssa tapahtuneesta huolimatta. Eivät tietenkään jatku, mutta asettukaa meidän asemaamme. Venäjä pysäytti tankkinsa 40 kilometrin päähän Tbilisistä, kuten EU oli pyytänyt. Venäjä veti joukkonsa takaisin rajan yli ennen 8. elokuuta alkanutta kriisiä. Venäjä salli tarkkailijoiden, erityisesti eurooppalaisten tarkkailijoiden, käyttämisen ja päätti vastahakoisuudestaan huolimatta osallistua Geneven neuvotteluihin. Jos me siis kaiken tämän jälkeen jäädyttäisimme EU:n ja Venäjän välisen huippukokouksen, kuka enää ymmärtäisi EU:n politiikkaa? Ei kukaan.

Me olemme puheenjohtaja Barroson kanssa varotoimenä lykanneet huippukokousta; sitä ei ole siis jäädytetty. Mitä eroa siinä on? Jos me olisimme päättäneet jäädyttää huippukokouksen, me olisimme tarvinneet jäädyttämisen purkamiseen Eurooppa-neuvoston yksimielisen päätöksen. Mielestäni tämä olisi ollut poliittisesti katsoen kiusallista. Päätös lykätä huippukokousta antaa meille mahdollisuuden käynnistää neuvottelut uudelleen jakamatta ansaitsematonta kiitosta. Pidän tätä strategiaa sen vuoksi maltillisena, rauhallisena ja selkeänä. En usko, että me olisimme voineet toimia toisin. Olen vakuuttunut, että Venäjästä tulee vielä kumppani, jonka kanssa me voimme käydä vuoropuhelua ja jolle voimme sanoa asiat niin kuin ne ovat, mutta me voimme kannustaa sitä kehittymään vain keskustelun kautta. Jos me sen sijaan emme keskustele Venäjän kanssa, se kokee joutuneensa piiritetyksi, ja meidän ajatuksiemme vaikuttavuus kärsii. Olen tästä vakuuttunut, mutta on toki mahdollista, että tulevat tapahtumat osoittavat minun olleen väärässä. Kyse on siis velvollisuuksiemme hoitamisesta.

Hyvä jäsen Wojciechowski, ei ole neuvoston puheenjohtajan asia päättää, kenen tulee toimia Puolan edustajana. Puolalla on Eurooppa-neuvostossa kaksi paikkaa, ja on Puolan asia päättää, kuka ne täyttää. Kuvitelkaa EU, jossa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja voisi määrätä "ei, sinä et saa osallistua, mutta sinä taas saat". Minkälainen Eurooppa se olisi? Puolalla on presidentti – jota te ette selvästikään kannata – ja sillä on pääministeri; on heidän tehtävänsä toimia valtiomiehinä ja eurooppalaisina päättääkseen, kenen tulee edustaa Puolaa. Loppujen lopuksi me selvisimme siitä, ja joulukuun alussa minulla on tilaisuus mennä Puolaan ja sanoa Puolan presidentille: "Teidän on pidettävä lupauksenne. Te lupasitte allekirjoittaa Lissabonin sopimuksen, jonka parlamenttinen ratifioi, ja teidän on pidettävä se lupaus." Sitä on valtiomiehen ja politiikon uskottavuus.

(Suosionosoituksia)

Uskon tarpeeksi vahvasti Puolan tärkeyteen EU:ssa voidakseni sanoa tämän ilman, että kukaan loukkaantuu.

Hyvä jäsen Martin, me tarvitsemme rohkeaa eurooppalaista demokratiaa. Olen tietoinen kampanjastanne, kampanjastanne korruptiota vastaan ja täysin toimivan demokratian puolesta. Olette aivan oikeassa, mutta voin sanoa teille, että me olemme puheenjohtaja Barroson kanssa osoittaneet olevamme rohkeita. Sen lisäksi tässä salissa on ihmisiä, jotka kokevat, että toimin ilman mandaattia. Jos minun pitäisi odottaa mandaattia ennen kuin toimin, toimisin huomattavasti harvemmin.

Hyvä jäsen Sudre, kiitän myös teitä tuestanne. Eurooppa on olemassa nyt, ja te olette aivan oikeassa siinä, että nykyinen asiointi ei voi jatkua. Uskon, että me kaikki olemme tästä yhtä mieltä. Huonoin mahdollinen tulos olisi se, jos me myrskyn laannuttua jatkaisimme vain niin kuin mitään ei olisi tapahtunut. Se merkitsisi eurooppalaisten ihanteiden loppua. Meillä ei ole oikeutta antaa tämän tilaisuuden mennä sivu suun.

Jotkut ihmettelevät, miksi järjestämme huippukokouksen näin pian. Juuri tämän vuoksi. Järjestämme sen, koska me totesimme, että jos me odotamme liian pitkään, erityisesti jos me odotamme Yhdysvaltojen uuden presidentin valitsemiseen asti, tilanne saattaisi kärjistyä, eikä meillä olisi siihen ratkaisua. Tai sitten tilanne saattaisi kohentua, eikä ensi keväänä kukaan enää muistaisi sitä, eikä mikään niin ollen muuttuisi. Sen vuoksi meidän on järjestettävä huippukokous, ainakin ensimmäinen sellainen, marraskuussa ajattelemta Yhdysvaltojen aikataulua.

Hyvät parlamentin jäsenet, luullakseni olen vastannut kaikille puhujille. Minun on noudatettava puheenjohtajuuden aikataulua ja osallistuttava komission puheenjohtajan ja parlamentin puhemiehen kanssa pidettävään lehdistötilaisuuteen. Pyydän anteeksi muilta puhujilta, jos en ole vastannut kaikille. Se ei tietenkään johdu siitä, etten haluaisi, vaan siitä, että minua on pyydetty noudattamaan tämän päivän ohjelmaa. Olen tehnyt parhaani ja saan luonnollisesti tilaisuuden palata Euroopan parlamentin eteen joulukuussa, jos haluatte niin, vastatakseni perusteellisesti kaikkien puhujien kysymyksiin.

Puhemies. – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puheenvuorojen ja saamienne suosionosoitusten perusteella näyttää selvältä, että teillä on takananne Euroopan parlamentin tuki.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Haluaisin vain vastata hyvin lyhyesti jäsen Rasmussenin minulle esittämään kysymykseen. Myös minun täytyy valitettavasti siirtyä täältä hetken kuluttua lehdistötilaisuuteen. Komissiota edustaa komission jäsen Almunia.

Kuten sanoin aiemmin, tarkastelussamme tullaan käsittelemään kaikkia rahoitusmarkkinoiden aloja. Haluan kiittää teitä panoksesta, jonka te – monien parlamentin jäsenten tuella – annoitte mietinnössänne. Me tarkastelemme kaikkia näitä vaihtoehtoja. Kuten puheenjohtaja Sarkozy äsken totesi, me haluamme johtaa tätä maailmanlaajuista työtä. Me voimme todennäköisesti toteuttaa osan ehdotuksistanne ennen joulua kuten pyysitte. Osa niistä on kuitenkin teknisesti ongelmallisia. Me teemme päätöksen ja me otamme kaikki nämä asiat käsitteilyyn kansainvälisessä keskustelussa, mutta pidän tärkeänä sitä, että meillä on myös teknisesti vankkoja ehdotuksia. Te olette varmasti huomannut, että me olemme tuoneet saatavillenne kaiken sen, mistä Ecofin-neuvoston kanssa on sovittu – rahoituksen tiekartan. Ei ole totta, että nykyisen komission aikana ei olisi laadittu rahoituspalveluita koskevia säädöksiä. Nykyisen komission aikana on tähän mennessä hyväksytty yhteispäätösmenettelyllä tai komiteamenettelyllä 32 rahoituspalveluita koskevaa lainsäädäntötoimea. Niistä 19 hyväksyttiin yhteispäätösmenttelyllä. Tulevina viikkoina ja kuukausina hyväksytään monia muita toimia, ensimmäisenä ensi kuussa hyväksyttävä ehdotus luokituslaitoksista.

Annan teille esimerkin luokituslaitoksista. Aion puhua aivan avoimesti. Keskustelin luokituslaitosten sääntelyn tarpeellisuudesta useiden hallitusten kanssa useita kertoja. Niiden vastaus oli ehdoton ”ei”. Se on totta. Sen vuoksi pyydän teitä – osa teistä on moittinut komissiota: jos voitte, niin käyttäkää omaa vaikutusvaltaanne hallituksiinne tai hallituspuolueisiinne. Siitä olisi meille paljon apua, sillä kun me joitain kuukausia sitten keskustelimme tästä – ja tässä asiassa komission jäsen McCreevy kannatti luokituslaitosten sääntelyä –, kunnianhimoisin ehdotus, jota jotkin hallitukset harkitsivat, oli käytännesääntöjen laatiminen.

Te saatatte sanoa, että näin on hyvä, ja komissiolla on oikeus toimia näin. Se on totta, mutta, kuten tiedätte, rahoituspalveluiden ollessa kyseessä asiat ovat usein toisin. Kun me olimme keskellä kriisiä – kriisin huippu koettiin tämän vuoden syyskuussa, mutta tämä tiekartta meillä on ollut viime vuoden elokuusta lähtien –, monet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat kehottivat meitä välttämään tekemästä ehdotuksia, jotka saattaisivat herättää levottomuutta tai saada aikaan jonkinlaisen paniikkireaktion. Komission täytyy olla tässä asiassa varovainen. Rahoitusmarkkinoita koskevissa hyvin herkissä asioissa ei ole mahdollista antaa pelkkiä neutraaleja ilmoituksia, ei ole mahdollista vain ilmoittaa tosiasioita. On hyvin tärkeää, että parlamentin, komission ja neuvoston välinen koordinaatio pysyy näissä asioissa. Sanoisin, että Euroopan komissio on luonnollisesti sääntelyn ja valvonnan eurooppalaisen ulottuvuuden kannalla. Sanon tämän suoraan. Se, että komissio ei usein vie esittämienne perusteltuja ehdotuksia eteenpäin, ei johdu välttämättä siitä, että me nukumme tai siitä että ehdotus herättää ideologisia ennakkoluuloja. Se johtuu siitä, että tilanteen tarkasteleminen on osoittanut ehdotuksen toteutumisen todennäköisyyden olevan täysin tai lähes olematon. Haluan vilpittömästi teidän tietävän tämän. Me ehdimme myöhemmin tarkastella kaikkia tämän prosessin syitä ja vaihteita, mutta mielestäni on tärkeää, että te tiedätte tämän keskustelun aikana.

Rehellisesti sanoen vain kaksi viikkoa sitten joidenkin jäsenvaltioiden hallitukset väittivät yhä, että EU:n toimet eivät ole tarpeen. Saatoitte huomata, että julkaisin Euroopan lehdistössä artikkelin, jossa pyysin tai anelin EU:n yhteisiä toimia, ja jotkin hallitukset vastasivat kieltävästi, sillä ne katsoivat voivansa hoitaa asian kansallisella tasolla, että ne eivät tarvitse eurooppalaista ulottuvuutta. Vetoan teihin: meidän on tehtävä yhteistyötä. Meidän kaikkien on syytä katsoa itseämme kriittisesti, mutta me emme saa antaa näin

monitahoiseen ongelmaan liian yksinkertaistavaa vastausta. Me olemme valmiita työskentelemään rakentavasti Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa löytääksemme hyviä ratkaisuja EU:lle ja mahdollisesti myös muulle maailmalle.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti
varapuhemies **Martine ROURE**

Gilles Savary (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, olen hyvin pahoillani, ettei puhemies Pöttering antanut minulle puheenvuoroa pyytäessäni sitä. Halusin vain vastata aiempaan puheenvuoroon ja olisin mieluummin puhunut neuvoston puheenjohtajan ollessa vielä paikalla.

Olen järkyttynyt tavasta, jolla ranskalaiset sosiaalidemokraatit hetki sitten sysättiin sivuun. En ole koskaan, koskaan nähnyt neuvoston puheenjohtajan asettavan mitään poliittista ryhmää kyseenalaiseksi. En ole koskaan nähnyt Ranskan tasavallan presidentin asettavan maanmiehiään naurunalaisiksi tämänkaltaisella kansainvälisellä näyttämöllä. Pidän tätä loukkaavana ja olisin sen vuoksi halunnut saada Ranskan hallitukselta virallisen anteeksipyyntöä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Robert Atkins (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää työjärjestyspuheenvuoron. Me olemme jälleen nähneet uuden esimerkin Euroopan parlamentin asioiden järjettömästä hallinnoinnista. Puheenjohtajuuden on aika tajuta, että kun äänestyksiä aiotaan pitää, ne on pidettävä sovittuun aikaan, ja että kukaan henkilö ei voi olla tärkeämpi kuin demokraattinen oikeutemme äänestää. Pyydän teitä: tehkää puheenjohtajuudelle tiettäväksi, miten parlamentin asioita hoidetaan, jotta tilanne voidaan korjata ja jotta me voimme äänestää oikeaan aikaan ja jotta puheenvuorot eivät ylitä sallittua aikaa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Atkins, jos ette pahastu, niin me jatkamme nyt keskustelua.

Hyvät parlamentin jäsenet, pyydän teitä pysyttämään tiukasti teille annetussa puheajassa. Älkää ihmetelkö, jos keskeytän puheenne.

Linda McAvan (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on vahinko, että neuvoston puheenjohtaja on poistunut. Minulla oli viesti hänelle, mutta toivon, että puheenjohtaja Jouyet välittää sen puolestani.

Se, mitä hän sanoi tänä aamuna ilmastomuutoksesta on erittäin tärkeää, ja hän oli oikeassa muistuttaessaan jäsen Nassaueria siitä, että nyt ei ole oikea aika tinkiä ilmastomuutosta koskevista tavoitteistamme ja vesittää meille esitetyt ehdotukset.

(Suosionosoituksia)

Parlamentissa ja neuvostossa on lobattu valtavasti. Lobbaus alkoi jo kauan ennen rahoituskriisin puhkeamista tänä kesänä; se alkoi viime vuonna. Muste oli tuskin kuivunut Berliinissä, kun pyrkimykset tavoitteiden vesittämiseksi aloitettiin.

Puheenjohtaja Sarkozy pyysi parlamenttia osallistumaan. Me aiomme tehdä enemmänkin kuin vain osallistua: me aiomme olla mukana yhteispäätösmenettelyssä. En edes ymmärrä, miksi me keskustelemme yhteispäätösmenettelyn merkityksestä. Ilman Euroopan parlamentin yhteispäätösmenettelyssä antamaa hyväksyntää ilmastomuutospakettia ei tule.

Me haluamme sopimuksen jouluun mennessä. Sosiaalidemokraattinen ryhmä voi sitoutua siihen. En ole varma vastapuolesta – kenties puheenjohtaja Sarkozy voi kysyä asiasta omiltaan. Sosiaalidemokraattinen ryhmä haluaa sitoumuksen jouluun mennessä, mutta ei mitä tahansa sopimusta. Me haluamme uskottavan sopimuksen, jossa ympäristö, työpaikat ja kilpailukyky ovat tasapainossa.

Me emme kuitenkaan halua sopimusta, joka perustuu pienimpään yhteiseen nimittäjään. Puheenjohtaja Sarkozy muistutti meitä juuri siitä, mitä tapahtuu, jos turvaudutaan pienimpään yhteiseen nimittäjään. Me tiedämme, että yksittäisillä valtioilla on ongelmia – ja me voimme keskustella niistä –, mutta me tarvitsemme paketin, joka on uskottava kansainvälisissä keskusteluissa. Me emme halua pakettia, joka perustuu vastikkeisiin toisissa maissa, sillä sellainen ei ole uskottava paketti. Me emme myöskään halua

pakettia, joka purkaa päästökauppajärjestelmän ja tuhoaa kivihiilen hinnan. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, toivon, että välitätte tämän viestin puheenjohtaja Sarkozylle.

Jäsen Nassauer puhui ilmastomuutospaketin kustannuksista. Me syydämme parhaillaan miljardeja ja miljardeja euroja EU:n pankkeja kohdanneeseen rahoituskriisiin. Totta kai, paketilla on kustannuksensa, jotka komissio on selvittänyt. En halua kuitenkaan parin vuoden kuluttua joutua sanomaan kansalaisillemme, että koska me emme ryhtyneet toimenpiteisiin tässä ja nyt, me joudumme käyttämään pakettiin vielä miljardeja lisää. Rahallisten menetysten lisäksi viivyttely voi aiheuttaa raskaita inhimillisiä menetyksiä ympäri maailman. Toivon, että meillä kaikilla poliittiseen ryhmään katsomatta on poliittista rohkeutta edetä tässä asiassa ja tehdä sopimus yhdessä neuvoston kanssa, ja toivon, että me voimme tehdä niin ennen joulua ajoissa kansainvälisiä keskusteluita varten.

(Suosionosoituksia)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - *(LT)* Haluan sanoa vain yhden asian. Komission puheenjohtaja sanoi, että Euroopan unionin vastaus kriisiin oli riittämätön. Itse asiassa vastaus oli vahva, jäsenvaltiot vastasivat, mutta EU:n elimet reagoivat hitaasti. Tätä kuvasti puhuttelevasti hetki sitten se, että puheenjohtaja Sarkozyn poistuessa salista myös toimittajat poistuivat. Kukaan ei ole kiinnostunut meistä. Kiinnostuksen puute johtuu ennen kaikkea siitä, että me olemme kykenemättömiä uudistamaan työskentelytapamme. Sekä Euroopan komissiossa että Euroopan parlamentissa on paljon huikean osaavia ihmisiä, mutta nykyinen byrokraattinen järjestelmä estää heitä tekemästä aloitteita. Me onnistuimme reagoimaan Aasian tsunamiin, mutta huomenna me keskustelemme talousarviosta, joka on laadittu ottamatta huomioon sitä, että EU on parhaillaan taloudellisen tsunamin pyörteissä. Me voisimme tehdä jotain, muuttaa talousarvion painopisteitä. Me voisimme myös parlamentin valiokunnissa asettaa painopisteitä, jotka auttaisivat meitä selviämään tästä kriisistä ja jotka vastaisivat kansalaisten odotuksiin. Euroopan komissiota pitää uudistaa. Haluan korostaa, että komission strategiset tehtävät olisi erotettava sen teknisistä tehtävistä. Siten se voisi toimia tehokkaammin.

John Bowis (PPE-DE). - *(EN)* Arvoisa puhemies, osoitan sanani salista poistuneelle neuvoston puheenjohtajalle. Te puhuitte tänä aamuna vaikuttavasti taloudellisen tulevaisuutemme haasteista, jotka ovat perustellusti asialistanne kärjessä. Te teitte huippukoukussa ja tänään aivan yhtä perustellusti ja vaikuttavasti selväksi, että aiotte pitää kiinni ilmastomuutoksen torjumisen aikataulusta ja tavoitteista. Osuite asian ytimeen ja olette aivan oikeassa. Te totesitte, että ilmastomuutospaketti on niin tärkeä, että me emme voi luopua siitä rahoituskriisiin vedoten.

Liittokansleri Merkel teki selväksi, että Saksa tukee ilmastomuutostavoitteiden toteuttamista ja ratkaisujen löytämistä ennen joulukuun huippukoukusta, huolimatta maansa ja muiden maiden huomattavista ongelmista; tämä oli merkittävä lausunto. Jos te osoitate meille tuon haasteen, niin uskon, että parlamentti vastaa siihen – tehokkaasti ja ripeästi.

Pallo on nyt kuitenkin neuvostolla. Tavoitteen saavuttamiseksi meidän on onnistuttava vakuuttamaan valtiot, joilla on todellisia ongelmia, kuten Puolalla on kivihiilen suhteen. Meidän on tehtävä selväksi edellytykset, jotka etukäteen nimettyjen todellisista vuoto-ongelmista kärsivien teollisuudenalojen ja sektoreiden on täytettävä voidakseen hyötyä kevyemmästä sääntelystä. Meidän on myös tehtävä hyvin selväksi, että tukemme biopolttoaineille kuljetusalalla on riippuvainen kestävästä lähteistä saatavien polttoaineiden kehittymisestä. Muutoin me saatamme aiheuttaa ympäristöllemme sekä ihmisten, eläinten ja kasvien elinpiirille korvaamattomia vahinkoja.

Haaste, jonka olemme asettaneet itsellemme, on valtava, mutta meillä ei ole varaa olla vastaamatta siihen. Nykyiset talousongelmamme kalpenisivat ympäristökatastrofin rinnalla olemattomiin.

Kuten puheenjohtaja Sarkozy totesi, näiden kahden politiikan on kuljettava käsi kädessä. Meidän on kuitenkin varmistettava – ja puheenjohtajan on varmistettava –, että parlamentti ei jää rannalle, koska neuvosto ei kykene seuraamaan hänen näyttämänsä tietä.

Bernard Poignant (PSE). - *(FR)* Arvoisa puhemies, olen ensimmäinen ranskalainen sosialisti tässä keskustelussa. On valitettavaa, että neuvoston puheenjohtaja on poistunut salista pilailtuaan ensin suuren maansa merkittävän ryhmän kustannuksella. Hänellä on toki oikeus pilailla, mutta hänellä on myös velvollisuus jäädä kuuntelemaan, mitä hänelle vastataan. Sitä velvollisuutta hän ei kuitenkaan hoitanut. Mielestäni ei ole myöskään toivottavaa, että neuvoston puheenjohtaja pyrkii luomaan eripuraa yhden Euroopan parlamentin merkittävimmän ryhmän sisälle. Jäsen Schulz vastasi puheenjohtajalle. Kun hän piikittelee ranskalaista sosialismia, mitä hän tarkkaan ottaen piikittelee? Hän unohtaa, että ranskalainen sosialismi on antanut Euroopalle François Mitterrandin, hän unohtaa sen antaneen meille Jacques Delorsin...

(Suosionosoituksia)

... ja hän unohtaa, että lisätäkseen uskottavuuttaan Euroopassa hän on lainannut käyttöönsä kaksi sosialistia, Bernard Kouchnerin ja Jean-Pierre Jouyet'n.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, haluan käsitellä kahta tärkeää asiaa. Ensimmäinen niistä on rahoituskriisi. On tärkeää, että EU puhuu yhdellä äänellä. Viimeksi kun me käsitelimme kriisin ratkaisemista yhdessä Yhdysvaltojen kanssa, oli kyse terrorismista. Sen tuloksena me saimme paljon sääntöjä, jotka vaikuttavat nyt varsin vierailta EU:n tavanomaiseen yksityisyyskäsitteeseen nähden. Meidän on löydettävä rahoituskriisin eurooppalainen lähestymistapa ja sen vuoksi me tarvitsemme yhteisiä sääntöjä ja standardeja, jotka koskevat esimerkiksi avoimuutta ja luottokelpoisuutta sekä sitä, mitä rahoitusvälineitä EU:n markkinoilla käytetään. Vakaussopimus olisi tähän erinomainen keino.

Toinen tärkeä asia on ilmastonmuutospaketti. Me olemme äänestäneet ilmastonmuutospaketista kahdessa päävaliokunnassa ja olemme suurella enemmistöllä päättäneet linjasta, joka tukee komission ehdotusta. Me emme aio peräytyä tavoitteiden emmekä aikataulun suhteen. Jos puheenjohtajuus on tosissaan korostaessaan sekä tavoitteita ja aikataulua, me jäämme odottamaan ilmoitusta siitä, milloin voimme istua neuvottelemaan asiasta tarkemmin. Mitä parlamenttiin tulee, me aiomme käyttää oikeuttamme osallistua päätöksentekoon ja noudattaa yhteispäätösmenettelyä, joka on osa toimielinten välistä tasapainoa.

(Suosionosoituksia)

Alexander Radwan (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, olisin edellisten puhujien tavoin halunnut osoittaa sanani suoraan puheenjohtaja Sarkozylle ja puheenjohtaja Barrosolle. Halusin erityisesti puhutella komission puheenjohtajaa, sillä meillä on viime vuosina ollut joidenkin komission jäsenten kanssa kehnonlainen menestys.

Kansalaiset odottavat, että EU käsittelee tärkeitä kysymyksiä eikä triviaaleja pikkuasioita. Jäsen Schulz, joka juuri poistui salista, on niputtanut kaikki konservatiivit yhteen. Kansalaiset eivät odota, että heitä holhotaan pikkuasioissa. Sen sijaan he haluavat pienille ja keskusuurille yrityksille sekä kansalaisille enemmän vapautta sääntelystä ja enemmän toimintaa merkittävässä kysymyksissä. Haluan korostaa, että Euroopan parlamentti on kehottanut komissiota jo vuonna 2003 esittämään ehdotuksen luottoluokituslaitoksista. Kumma kyllä komissio on tällä välin tullut tietoiseksi termistä hedge-rahasto, vaikka tämä ei ilmeisesti koske vielä kaikkia komission jäseniä. Komission puheenjohtaja tähyilee nyt tälle alueelle.

Jäsen Schulz teki asiat hyvin yksinkertaisiksi itselleen toteamalla, että konservatiivit ovat ainoita syypäitä. Todellinen syyllinen on neuvosto, joka vuosien ajan esti kaiken edistyksen aikaan saamisen valvonnan suhteen. Siitä vastuussa ovat Saksan valtionvarainministerit Eichel ja Steinbrück. Haluan muistuttaa parlamentille, että henkilö, joka oli toistuvasti vastuussa EU-tason kehityksen hidastamisesta – ja pyydän sosiaalidemokraatteja kertomaan tämän puhemiehelleen – oli Caio Koch-Weser, jolla nyttemmin on hyvä virka Deutsche Bankissa.

Me odotamme, että tulevaisuudessa EU sisällyttää eettiset arvonsa ja painopisteensä rahoitusmarkkinoiden sääntelyyn. Tämä tarkoittaa kestävyyttä, ei ainoastaan riskien maksimoimista voiton maksimoimiseksi. Se tarkoittaa myös keskittymistä perusasioihin kuten keskikokoinen yritys tekisi. Tämä meidän on sisällytettävä kansainväliseen keskusteluun. Ei riitä, että me järjestämme kansainvälisiä konferensseja. EU:n on oltava yksimielinen varmistaakseen kansainvälisellä tasolla, että tällaiset tapahtumat eivät pääse toistumaan.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, hämmästyin neuvoston päätelmiä lukiessani. Palkkakysymys mainittiin ja aivan perustellusti, sillä se on keskeinen kysymys, joka meidän on hoidettava yhdessä ja josta meidän on otettava vastuu. Meillä on kuitenkin myös veroparatiisien ongelma, ja sain käsityksen, että siitä päätelmissä ei puhuta edes rivien välissä, vaikka saattaa olla olen ymmärtänyt väärin.

Neuvoston puheenjohtaja on todennut, että meidän on oltava kunnianhimoisia ja ettemme saa tyytyä pienimpään yhteiseen nimittäjään. Kehottaisin häntä noudattamaan tätä periaatetta myös veroparatiisien kohdalla. Kehottaisin lisäksi puheenjohtaja Barrosaa kenties laajentamaan kriisin torjunnasta vastaavaa työryhmäänsä ottamalla joukkoon myös komission jäsen Kovácsin, jos hän haluaa todella ratkaista kriisin.

Lopuksi kehotan komissiota vetoamaan jäsenvaltioihin, jotta ne tarkistaisivat kansalliset toimintasuunnitelmansa. Mitä hyötyä on koordinoita talouspolitiikkoja sellaisten kansallisten ohjelmien perusteella, joissa ei edes ole huomioitu ennusteita meitä kohtaavasta taantumasta? Jos komissio ottaa talousalan hallinnon tosissaan, sen on vaadittava jäsenvaltioita tarkistamaan suunnitelmansa sen taloudellisen todellisuuden valossa, johon heidän on myöhemmin vastattava.

Viimeinkin kaikki ovat saaneet sanoa sanottavansa, ja meillä on loppujen lopuksi jonkin verran jäsenmaiden välistä koordinointia, mutta sitä ei ole kuitenkaan tarpeeksi. Meillä on historiallinen tilaisuus antaa jäsenvaltioille työkalut vaikuttaa talouspolitiikkojen todellisuuteen ja niiden taloutta ja teollisuutta koskeviin strategioihin. Meidän on käytettävä tämä tilaisuus. Teidän on komission puolesta tehtävä aloite puitteiden laatimiseksi tavalle, jolla jäsenvaltiot käyttävät pankkien valtiollistamista tehdäkseen niistä tarvitsemiemme investointien pitkän aikavälin rahoituksen välineitä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Jouyet, Eurooppa-neuvosto on omistanut osan päätelmistään energiavarmuudelle, mutta tämä kysymys on jäänyt huomiotta ja se on sivuutettu keskusteluissa. Energiavarmuus on nyt tärkeämpää kuin koskaan aiemmin. Kannatan neuvoston päätelmiä, mutta yksityiskohdat ovat aina ongelmallisia ja päätelmistä puuttuvat juuri yksityiskohdat ja konkretia. Haluan nostaa kaksi asiaa esiin.

Ensinnäkin meillä on tärkeä kysymys EU:n suhteista tuottaja- ja kauttakulkuvaltioihin. EU:n energiadiplomatian tehostaminen on täysin perusteltua. Meiltä puuttuu kuitenkin jäsenvaltioiden halukkuus päästä yksimielisyyteen viestistä, jonka me välitämme kolmansille maille, sekä kansallisten politiikkojemme yhtenäisyys suhteessa unionin yhteiseen etuun. Lyhyesti sanottuna meiltä puuttuu yhteinen ulko- ja energiavarmuuspolitiikka. Pienintä yhteistä nimittäjää, toisin sanoen yhtenäistä suhtautumista tuottaja- ja kauttakulkuvaltioihin, ei ole tosiaankaan vielä saavutettu eikä toteutettu. Näin ollen sen sijaan, että puhuisimme yhdellä äänellä, nykyinen politiikka kuuluu "jokainen puhukoon omasta puolestaan". Tästä kertovat useat kahdenväliset sopimukset, jotka heikentävät neuvotteluasemaamme ja tahraavat kuvan EU:n yhtenäisyydestä muuhun maailmaan nähden.

Toinen ongelma on eurooppalaisten hankkeiden puuttuminen. Päätelmissä ei ole minkäänlaista mainintaa öljy- ja kaasuputkihankkeista, jotka ovat elintärkeitä EU:n energiavarmuuden takaamiselle, ja Nabucco-hankkeen kohtalo näyttää nyt epävarmalta, vaikka siitä on puhuttu ensisijaisen tärkeänä hankkeena.

Meidän on myös otettava opiksemme Georgian kriisistä energiavarmuuden osalta luomalla tehokas järjestelmä olemassa olevan infrastruktuurin suojelemiseksi sodan tai poliittisesti epävakaiden kausien aikana kauttakulkuvaltioissa.

Haluan lopuksi muistuttaa mieliin neuvoston avainsanat: vastuullisuus ja solidaarisuus. On nyt meidän tehtävämme toteuttaa lisää toimia, muutoin on vaarana, että EU:n energiavarmuutta koskeva ulkopoliitiikka jää kuolleeksi kirjaimeksi.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan puhua tässä Eurooppa-neuvoston päätelmiä koskevassa keskustelussa kahdesta asiasta

Ensimmäinen niistä koskee rahoituskriisiä. Kriisi on osoittanut ilman epäilyksen sijaa, että sääntelyyn perustuvaa pankkien valvontajärjestelmää on kehitettävä radikaalisti. Muutosten tulisi keskittyä varojen riskinarvioinnin parantamiseen ja uusiin rahoitusvälineisiin lisättäviin varotoimenpiteisiin. Me tarvitsemme kuitenkin myös muutoksia, jotka johtavat asuntolainoja koskevien päätösten suhdanteita vahvistavan luonteen poistumiseen. Asuntolainat lisääntyvät kiinteistöhintojen noustessa ja vähenevät hintojen laskiessa. Juuri tämä mekanismi tukee spekulatiivisten kuplien ilmaantumista.

Toinen asia, jonka haluan ottaa esiin, koskee ilmastopakettia. Olen tyytyväinen neuvoston päätökseen pyrkiä löytämään kompromissi hiilidioksidipäästöjä koskevien lupien myyntijärjestelmästä. Joissain jäsenvaltioissa 90 prosenttia energiasta saadaan kivihiilen avulla. Jos näiden valtioiden pitäisi ostaa 100 prosenttia päästöluvistaan jo vuodesta 2013 lähtien, kustannukset olisivat niiden talouksille tuhoista. Terve järki ja yhdenvertaisen kohtelun periaate vaativat siirtymäaikaisten määrittämistä.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, EU:n johtajat sitoutuivat Saksan puheenjohtajuuskaudella maaliskuussa 2007 ja toisen kerran Slovenian kaudella maaliskuussa 2008 vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, mikä on jo sinällään vaatimaton tavoite. Meidän ei pidä elätellä harhakuvitelmia. Jotta Kööpenhaminassa voidaan saada aikaan vuoden 2012 jälkeinen kansainvälinen sopimus, meidän on annettava lainsäädäntömme kautta selkeä ja yksiselitteinen viesti.

Nykyinen kansainvälinen rahoituksellinen maksuvalmiuskriisi ja taloustilanne on saanut monet suhtautumaan varovaisesti pitkäaikaisten hiilidioksidipäästötavoitteiden asettamiseen tai teollisuutta sitoviin kasvihuonepäästörajoituksiin. Siten ne ajavat EU:n taloutta eteenpäin kohti vähän hiilidioksidipäästöjä

aiheuttavaa ja kestäväää taloutta, jota me epätoivoisesti tarvitsemme. Tämä antaa alkusysäyksen kolmannelle teolliselle vallankumoukselle, jossa EU:lla on uusien teknologioiden alalla hedelmällinen ja edullinen uranuurtajan asema.

EU:n vuoden 2012 jälkeisiä tavoitteita ei pidä kuitenkaan nähdä nykyisen talouskriisin valossa. Uskon, että hallituksemme kykenevät ratkaisemaan kriisin siihen mennessä. Meidän on toimittava nyt niin, että tulevat sukupolvet eivät joudu kärsimään ilmasto- ja energiapaketin mahdollisen viivästymisen ikävimmistä seurauksista mukaan lukien talouden alalla. Jos me emme toimi nyt, me joudumme tulevaisuudessa maksamaan siitä kalliin hinnan, eikä historia tule muistamaan meitä hyvällä tai, kuten puheenjohtaja Sarkozy sanoi, me menetämme historiallisen tilaisuuden.

Euroopan parlamentti on antanut minulle yhtenä ilmastopaketin esittelijöistä selvän mandaatin johtaa kolmikantaneuvotteluja neuvoston kanssa, ja suhtaudun tähän velvollisuuteen hyvin vakavasti. Meidän on pidettävä kiinni tavoitteista ja aikataulusta ja, kuten puheenjohtaja Sarkozy sanoi, meidän on pidettävä kiinni kunnianhimoisuudestamme kuitenkin tehden joitain kompromisseja. Toivon voivani tehdä sekä komission että Ranskan johtaman neuvoston kanssa hyvin läheistä yhteistyötä. Uskon, että yhdessä me voimme saada ilmasto- ja energiapaketista aikaan tehokkaan ja toteuttamiskelpoisen sopimuksen joulukuuhun mennessä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ieke van den Burg (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, on mielenkiintoista nähdä, että rahoitusmarkkinoiden valvonnasta on tullut neuvostossa keskeinen puheenaihe. Arvostan Jacques de Larosièren johtaman korkean tason ryhmän perustamista, jota me Euroopan parlamentissa olemme vaatineet jo vuosien ajan.

Haluan tehdä selväksi yhden asian: Pelkkä koordinoiminen ei riitä. Me tarvitsemme todella toimielimellisiä ratkaisuja. Kansallisten valvojen vapaaehtoinen yhteistyö, joka pohjautuu säännön noudattamista tai syiden selittämiseen perustuviin järjestelmiin, kuten Solvenssi II -ehdotuksessa ja vakavaraisuusdirektiivissä esitetään, on riittämätön ratkaisu. Vakausfoorumi, jonka vastuuvollisuus on vähäinen ja jossa on edustajia vain suurimmista valtioista omine intresseineen, on riittämätön ratkaisu. Se ei anna EU:sta selkeää ääntä. Me tarvitsemme yhtenäistä rakennetta, joka muistuttaa eurooppalaista keskuspankkien järjestelmää ja joka on kykenevä toimimaan EU:n sisällä välittäjänä ja kansainvälisesti puhetorvena.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi onnitella neuvostoa ilmastomuutos- ja energiapaketin kolmatta tietä koskevasta sovinnosta. Kyseessä on järkevä ratkaisu, jolla vältetään energiayhtiöiden pakolliset ostot ja samalla varmistetaan kilpailun johdonmukaisuus.

Toinen asia, jonka haluan sanoa, on se, että hiilidioksidikysymys on luonnollisesti erityisen tärkeä rahoituskriisin tilanteessa, sillä päästökauppa uhkaa sivuuttaa reaalitalouden ja luoda uuden spekulatiivisen rahoitusvälineen, joka ajaa paljon energiaa kuluttavan teollisuuden ulos EU:sta. Haluan siksi pyytää teitä jälleen kerran harkitsemaan hyvin tarkkaan, eikö olisi järkevämpää myöntää päästöoikeuksia ilmaiseksi selvällä 20 prosentin hyvityksellä kuin ottaa rahat pois yrityksiltä, jotka tarvitsevat niitä investoidakseen innovointiin ja tutkimukseen, jonka avulla ne voisivat vähentää päästöjään 20 prosentilla.

Meidän on tuettava investointeja, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten investointeja. Sen vuoksi pidän myös erittäin tärkeänä kehittää merkittävästi Euroopan laajuisia verkostoja erityisesti energia-alalla ja laatia tehokkaampia strategioita energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden kehittämiseksi, sillä tämä on erityisen tärkeää EU:n pienyrityksille sekä työllisyydelle ja nettopalkoille EU:ssa.

Lopuksi haluan kehottaa komission jäsen Kovácsia pohtimaan sitä, miten me voisimme saada talouden uudelleen liikkeeseen hyödyntämällä veropolitiikkaa ja erityisesti uusia ja lyhyempiä mahdollisuuksia arvonalennuksiin ja riittäviin hyvityksiin. Uudenlainen veropolitiikka ja kannustimet voisivat mahdollisesti piristää Euroopan taloutta.

Giles Chichester (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, ei ole kaukaa haettavaa verrata rahoitusmarkkinoiden kriisiä pyörremyrskyyn. Kun tuuli on työntynyt, syntyy harhakuva rauhasta, mutta jälkeen jääneiden tuhojen korjaaminen kestää vielä vuosia. Sama koskee myös rahoituskriisin taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia.

Meidän on löydettävä muuttuneissa olosuhteissa oikea tasapaino jatkuvuuden ja mukautumisen välillä. Energiapolitiikan osalta se tarkoittaa kiinni pitämistä energiavarmuuden strategisista tavoitteista, kestäväydestä ja kilpailukyvyistä pohtien samalla, onko meidän syytä muuttaa taktiikkaa, keinoja. Energia on meidän elämäntapamme ja elintasomme kannalta välttämätön tekijä. Energia on pitkän aikavälin teollisuudenala, jolla uuden kapasiteetin rakentaminen voi kestää 5, 10 tai 15 vuotta, eikä se voi tietenkään olla lyhyen

aikavälin ratkaisu tämänhetkisiin lyhyen aikavälin haasteisiimme. Samaan tapaan ilmastonmuutoksen torjuminen on pitkän aikavälin asia, eikä siihen ole mitään ihmelääkettä tai yksinkertaista ratkaisua.

Mitä tulee taktiikkaan, toiset suhtautuvat varautuneesti ilmasto- ja energiapaketin tavoitteisiin ja aikatauluun. Toiset taas olivat huolissaan hiilivuodosta tai työpaikkojen siirtymisestä pois EU:sta jo kauan ennen rahoituskriisiä. Meidän täytyy ehkä katsoa asiaa uudelleen, ei niinkään sen periaatteita, vaan yksityiskohtia.

Tällä hetkellä pidän kuitenkin tärkeimpänä sitä, miten meidän pitäisi välttää tekemästä. Meidän ei pidä astua liiallisen sääntelyn ansaan, sillä liiallinen sääntely saattaa johtaa paljon pahempaan tilanteeseen: 1930-luvun romahduksen toistumiseen. Tiedän hyvin, että asianmukainen sääntely on tärkeää markkinoiden toimivuuden ja avoimuuden kannalta. Meidän ei pidä kuitenkaan tappaa hanhea, joka munii kultamunia.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Puolan presidentin ja pääministerin panoksen ansiosta terve järki voitti Brysselin huippukokouksessa, ja ilmastopaketista välitettiin asianmukainen viesti. Huippukokouksessa tehtyjen sopimusten ansiosta, joista kiitos kuuluu Euroopan johtajille, erityisesti uusiin jäsenvaltioihin vaikuttavien kohtuuttoman raskaiden ympäristörajoitusten uhka on väistynyt. Se ei ole kuitenkaan kadonnut kokonaan.

Huippukokouksessa käsiteltiin myös rahoituskriisiä. Kummallista kyllä, pari päivää aiemmin oli järjestetty pienempi, EU:n suurimmille jäsenvaltioille tarkoitettu huippukokous. Se toi mieleen Neuvostoliiton kommunistipuolueen politbyroon. Ei ole oikein, että unionin vaikutusvaltaimmat jäsenet laativat ratkaisut, joita muiden valtioiden on noudatettava. Sen lisäksi pidän kaksinaismoralismia ärsyttävänä. Viittaen siihen tosiasiaan, että EU:n mukaan pankkien rahoittaminen jäsenvaltioissa on hyväksyttävää, kun Puolan telakoiden tukeminen on sen sijaan tuomittavaa. Tässä suhteessa Euroopan unioni muistuttaa George Orwellin *Eläinten vallankumousta*, jossa kaikki eläimet ovat tasa-arvoisia, mutta jotkin eläimet ovat tasa-arvoisempia kuin toiset.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Mielestäni keskustelu ympäristöllisten, sosiaalisten ja muiden standardien parantamisen laajuudesta ja tasosta sekä EU:n säädösten tarkistamisesta on keskeinen tekijä tämänhetkisen talouden taantumien ratkaisemisessa. Jäsen Schulz ivaili hetki sitten komission ja neuvoston edesottamuksia, mutta parlamentti voi myös vähentää unionin liiallista sääntelyä. Juuri kielteinen lisäarvo heikentää EU:n kilpailukykyä maailmanlaajuisesti. Auto-, elektroniikka-, lasi-, tekstiili- ja muut teollisuuden alat eivät tarvitse lisävaroja. Ne tarvitsevat kohtuullista sääntelyä. Rahoituskriisi ei ole seurausta sääntelyn puutteesta, vaan valvontajärjestelmien virheistä. Se epäonnistui sijoitusten suojelemissa ja uhkaa työllisyyttä. Sama koskee myös sääntelyä kansainvälisellä tasolla. Kriisi ja maailmanlaajuinen talouden taantuma tarjoaa tilaisuuden laatia kattavammat säännöt EU:n markkinoiden ohella myös kansainvälisille markkinoille pitkän aikavälin kestävä ja ympäristöllisesti ja sosiaalisesti hyväksyttävän kehityksen saavuttamiseksi. Tällainen ympäristö meidän on luotava eurooppalaisille myös maailmanlaajuisesti. Muutoin pidän neuvoston energiapakettia koskevaa sopimusta tervetulleena.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, me tarvitsemme nyt uutta talous- ja yhteiskunnallista sopimusta, ”uutta sopimusta”. Jos EU ei laadi sellaista, niin markkinoiden ahneus tulee jatkossakin ruokkimaan haitallisia investointeja, jotka vaarantavat sekä EU:n että sen työnteekijöiden ja kansalaisten tulevaisuuden.

Mitä me tarkoitamme uudella sopimuksella? Me tarvitsemme uuden talousasioita käsittelevää hallintojärjestelmän, uuden aseman Euroopan keskuspankille ja uuden käsityksen sosiaalivaltiosta, joka ei hännystele vapaita markkinoita, vaan on avain kehitykseen. Me tarvitsemme uutta eurooppalaista rahoitusta, vihreän kehityksrahaston, vakavasti otettavan globalisaattorahaston ja luonnollisesti suuremman EU:n talousarvion. Me tarvitsemme uuden työllisyyttä ja kasvua koskevan yhteiskunnallisen Maastrichtin sopimuksen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, lukuisat EU:n kansalaiset – joista edustan osaa – halusivat kysyä puheenjohtaja Barrosolta ja puheenjohtaja Sarkozylta pitävätkö he oikeudenmukaisena sitä, että tämän rahoituskriisin kustannukset lankeavat tavallisten kansalaisten maksettaviksi sen sijaan, että ne olisi maksettu niillä yhdysvaltalaisilla ja eurooppalaisilla pankinjohtajilla, jotka ansaitsivat miljoonia toimimalla piittaamattomasti – tai jopa rikollisesti joissain tapauksissa – ja jotka nyt ovat tallettaneet miljoonansa veroparatiiseihin tai turvallisille säästötileille. He halusivat myös kysyä puheenjohtaja Barrosolta ja puheenjohtaja Sarkozylta onko oikeudenmukaista, että kun Yhdysvaltojen talous saa flunssan tai sairastuu syöpään, sädehoitoon joutuvat eurooppalaiset. ”Kyllä” yhteistyölle yhdysvaltaisten kanssa, ”ei” riippuvuudelle heistä.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Jouyet, olin Tbilisissä, kun neuvoston puheenjohtaja tuli sinne neuvottelemaan rauhansuunnitelmasta, ja haluan luonnollisesti

onnitella häntä nopeista toimistaan sodan lopettamiseksi. Georgiaa uhannut sota oli kuitenkin osin meidän syyttämme. Me olemme 14 vuoden ajan olleet liian varovaisia. Me olemme vain seuranneet vierestä separatistialueiden provokaatioiden lisääntymistä. On totta, että Georgian sota herätti EU:n hoitamaan velvollisuuksiaan. Tuli Kaukasuksella kyttee kuitenkin yhä, ja meidän on koko EU:n turvallisuuden vuoksi tehtävä kaikkemme saadaksemme konflikti laukeamaan.

Arvoisa puheenjohtaja Jouyet, tiedän myös, että EU:n jäsenvaltiot ovat erimielisiä Georgian NATOon liittymisen suhteen; olen itse sitä vastaan. Teen teille ehdotuksen. Minä pyydän Euroopan unionia ehdottamaan näille Kaukasuksen valtioille puolueettomuutta. Vain puolueettomuus voi lieventää jännitteitä Venäjän suhteen ja suojata tämän alueen uusilta konflikteilta. Puolueettomuus voi taata näiden uusien demokratioiden turvallisuuden ja auttaa parantamaan myös EU:n turvallisuutta.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Yksi huippukokouksen pääaiheista oli maailmanlaajuinen rahoituskriisi yhdessä ilmastonmuutospaketin kanssa. Neuvosto oli oikeassa keskittyessään tähän ongelmaan. On kuitenkin huolestuttavaa, että keskeiset päätökset tehtiin jo huippukokousta ennen vain neljän jäsenvaltion edustajien tapaamisessa. Kanta vahvistettiin seuraavaksi niin kutsutussa euroryhmässä ja vasta sen jälkeen vietiin Eurooppa-neuvoston käsittelyyn. Tällainen menettely herättää kysymyksen siitä, otetaanko Eurooppa-neuvosto todella vakavasti vai pidetäänkö sitä vain pienen johtoryhmän päätösten kumileimasimena. Onko meidän ajateltava, että kaikkia tarkoituksia varten on nyt syntynyt kolminopeuksinen Eurooppa?

Maaailmanlaajuisen rahoituskriisin valossa on syytä pohtia uudelleen myös aiempia päätöksiä hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta. Rajoitusten välitön toteuttaminen voisi pahentaa taantumaa erityisesti Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa, kuten Puolassa, ja aiheuttaa kielteisiä seurauksia koko Euroopan taloudelle. Niille valtioille, joiden tärkein energianlähde on kivihiili, täytyy sen vuoksi laatia erillinen paketti.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti ottaen huomioon jo aiemmin annetut vastaukset.

Haluan sanoa jäsen McAvanille, että me olemme täysin samaa mieltä hänen kanssaan siitä, että paketin pitäisi olla kunnianhimoinen. Me toivomme, että pääsemme, jos mahdollista, parlamentin tuella sopimukseen jouluun mennessä. Me olemme hänen kanssaan yhtä mieltä myös siitä, että sopimus ei saa olla minkäläinen hyvänsä. Näin ollen me olemme täysin samaa mieltä hänen kanssaan ja toivomme saavuttavamme hyvän tasapainon kilpailukyvyyn ja kestäväen kehityksen välillä.

Jäsen Starkevičiūtėlle halusin sanoa, että on selvää, että rahoituskriisillä on jo ollut merkittäviä vaikutuksia. Meidän täytyy pysyä valitsemallamme tiellä; tämän sanon myös muille puhujille. Sen vuoksi me pidämme kiinni ilmastonmuutos- ja energiapaketista. EU:n talousarvion osalta totean, että me keskustelemme siitä huomenna parlamentin ensimmäisen käsittelyn yhteydessä. Uskon, että komission ehdotus keskittyy kasvuun ja kestävään kehitykseen ja että meidän on pysyttävä sillä linjalla. Me palaamme tähän huomiossa keskustelussa.

Jäsen Bowis'ille vastaan, että on selvää, että me emme voi tinkiä energia- ja ilmastonmuutospaketista rahoituskriisin vuoksi – tämä on todettu painokkaasti jo aiemmin. Meidän on kuitenkin otettava huomioon erilaiset kansalliset energianlähteet ja alakohtaiset tasapainot.

Jäsen Poignant'ille ja jäsen Savarylle haluan sanoa ennen kaikkea, että tunnustan ranskalaisten sosialistien huomattavan vaikutuksen Euroopan parlamentin keskusteluihin ja heidän merkittävän panoksensa Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattien ryhmän työhön. Toiseksi haluan sanoa, että katson itse olevani erityisen tietoinen siitä, kuinka paljon Eurooppa on velkaa Jacques Delorsille ja François Mitterrandille. Mielestäni Ranskan sosiaalidemokraattinen puolue voisi puhua sitä enemmän. Siten voitaisiin välttyä tietyiltä väärinkäsityksiltä. "Eurooppa ei ole oikeistolainen eikä vasemmistolainen aate; se on eurooppalainen aate." Tämän opin Jacques Delorsilta ja tiedän, että jäsen Savary ja jäsen Poignant jakavat tämän näkemyksen.

Jäsen Ekille totean, että totta kai me olemme vilpittömiä tavoitteiden ja aikataulun suhteen. Meidän on varmistettava, että paketti on valmiina niitä kansainvälisiä haasteita varten, jotka EU joutuu kohtaamaan.

Mitä tulee jäsen Radwanin ja eräiden muiden kommentteihin rahoituskriisistä, haluan sanoa, että me olemme luonnollisesti ryhtyneet toimiin kansalaisten ja säästäjien suojelemiseksi ja varmistaaksemme, että kriisistä vastuussa olevat eri instituutioiden edustajat joutuvat vastuuseen teoistaan. Me olemme jo todenneet, että tässä olisi noudatettava velvollisuusperiaatetta. Myönnettyjä varoja on käytettävä suojelemaan kansalaisia

ja säästäjiä. Niitä ei ole tarkoitettu lahjaksi rahoituskriisistä vastuussa oleville osapuolille, olivat he sitten Yhdysvalloissa tai Euroopassa, siitä hyvästä, että ne luottivat liikaa keinotteluun.

Kuten on todettu, jäsen Berès on oikeassa korostaessaan veroparatiisien torjumisen tärkeyttä sekä EU:n sisällä että sen rajojen ulkopuolella. Tätä asiaa ei käsitelty riittävästi Eurooppa-neuvoston päätelmissä, mutta, kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, tulossa on lisää eurooppalaisia tapaamisia – ja tarkoitan todella ”eurooppalaisia”. Kyse ei ole kaksi-, kolmi- tai nelinopeuksista Euroopasta. Kyse on EU:n tapaamisista, joissa me voimme yhdessä luonnostella kansainvälistä rahoitusalan sääntelyä – uusia kansainvälisiä rahoitusalan säädöksiä –, jotka tasoittavat tietä talouden paremmalle pitkän aikavälin rahoittamiselle. Allekirjoitan sen, mitä sanoitte komission asettaman mietintäryhmän moninaisuuden tarpeesta.

Jäsen Saryusz-Wolski on aivan oikeassa. Hän toi esiin hyvin tärkeän seikan: me emme ole riittävästi korostaneet neuvoston päätelmiä etenkin energiavarmuuden osalta. On erittäin tärkeää ottaa huomioon, mitä Eurooppa-neuvoston viime kokouksessa tehtiin energiavarmuuden suhteen. Samalla meidän on tuotava suhteita tuottaja- ja kauttakulkuvaltioihin koskevat päätökset käytännön tasolle. Me tiedämme hyvin, minkälaisia viestejä meidän on välitettävä kolmansille maille, ja meidän on ilmiselvästi pidettävä se mielessä käydessämme vuoropuhelua Venäjän kanssa. Meidän on tuotava päätelmiä käytännön tasolle myös tukemalla hankkeita, joilla pyritään monipuolistamaan toimituslähteitä, kuten äsken mainittuja lähteitä ja erityisesti Nabucco-hanketta. Viime Eurooppa-neuvoston kokouksessa sai näin ollen alkunsa tietynlainen eurooppalainen energianäkemyks.

Mitä tulee jäsen Rosatin puheenvuoroon, meidän on otettava huomioon, kuten olemme todenneet, Puolan energiatilanteen erityispiirteet etenkin kivihiilen osalta. On kuitenkin selvää, että myös Puolalla tulee olemaan velvollisuuksia hoidettavanaan valmistellessaan loppuvuodesta järjestettävää Poznánin huippukokousta.

Haluan todeta olevani täysin yhtä mieltä jäsen Doylen kanssa. Meillä on oltava vastuuntuntoa. Me emme saa rahoituskriisin vuoksi unohtaa, että myös ympäristökriisi vaatii ratkaisuamme. Me emme saa jäädä piileskelemään rahoituskriisin taakse.

Jäsen van den Burgin puheenvuoron osalta haluan myöntää, että me tarvitsemme todella parempaa toimielinten koordinoitua valvonnan tasolla. Meidän on tehtävä ero valvonnan ja sääntelyn välille ja me tarvitsemme parempaa toimielinten koordinoitua valvontaviranomaisten osalta.

Olen jäsen Rübigin tavoin tyytyväinen sovintoon, joka on saatu aikaan ”kolmannen tien” energiaehdotuksesta. Mielestäni kyseessä on kaikin puolin tyydyttävä kompromissi. Sen voin teille kertoa. Olen yhtä mieltä myös siitä, että energian säästämistä on tärkeää tukea verokannustimin.

Mitä jäsen Chichesterin puheenvuoroon tulee, on totta, että me tarvitsemme rakenteellisia ratkaisuja sekä rahoituskriisiin – joka tulee olemaan tulevien kansainvälisten huippukokousten haaste – että ilmastomuutokseen. Me tarvitsemme myös ennen kaikkea hyvää sääntelyä, emme liiallista sääntelyä.

Jäsen Czarneckille haluan vastata, että meidän on tiettyjen teollisuuden ongelmien kohdalla luonnollisesti tarkasteltava joitain valtioita koskevia mukauttamismahdollisuuksia. Tämä koskee Puolaa ja sen telakkateollisuutta; me olemme hyvin tietoisia tästä asiasta.

Lopuksi vastaan vielä jäsen Isler Béguinille. Me tiedämme, että Kaukasuksen ongelmien käsittely tulee olemaan pitkäaikainen prosessi ja että EU:n on ryhdyttävä ehkäiseviin toimenpiteisiin. Olen jäsen Isler Béguinin kanssa yhtä mieltä siitä, että meidän täytyy myös olla kaukonäköisempiä näiden alueiden ja Venäjän naapureiden aseman suhteen.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, minulla on käsiteltäväni neljä seikkaa viidessä minuutissa. Ensinnäkin EU on viimeinkin antanut yksimielisen vastauksen. Me emme olleet yksimielisiä aluksi, mutta me vastasimme yksimielisesti euroryhmän ja Eurooppa-neuvoston kokouksessa, ja meidän on jatkettava samaan tapaan. Uskon, että kaikki jakavat tämän näkemyksen. Unioni, joka siirtyy tukipaketien koordinoinnista pankkijärjestelmien koordinointiin. On ehdottoman välttämätöntä koordinoita pankkijärjestelmiä EU:n tasolla ongelmien välttämiseksi joissain valtioissa. Eurooppalainen unioni raha- ja rahoitusjärjestelmän kansainvälistä hallinnointia varten. Sitä on toistettu useita kertoja täällä, lukuisia kertoja neuvoston tasolla. Joidenkin jäsenvaltioiden kohdalla kyse on uudesta viestistä, jota ei pidä unohtaa ensi viikolla.

Toiseksi olen komission puheenjohtajan ja neuvoston puheenjohtajan tavoin täysin yhtä mieltä siitä, että siirtyäkseen uuteen rahoitusjärjestelmän parempaan EU:n tason sääntelyyn EU:n on seuraavien parin vuoden ajan toimittava kansainvälisenä tiennäyttäjänä tällaista sääntelyä käsitellessä. Olen täysin samaa mieltä

niiden kanssa, jotka tukivat määrätietoisesti EU:n tason institutionalisoitua valvontaa pelkän koordinoinnin sijaan.

Kolmanneksi olen täysin samaa mieltä niiden kanssa, jotka kannattivat kansallisten uudistusohjelmien ja Lissabonin strategioiden mukauttamista tämän päivän ja huomisen reaalitalouden haasteisiin. Tämä työ on jo käynnissä, ja komissio esittelee sen teille ja neuvostolle joulukuussa. Tämän uuden ulottuvuuden ja Lissabonin strategian mukauttamisen yhteydessä on myös välttämätöntä ottaa huomioon Euroopan teollisuus rakenne ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset, jotka kärsivät pankkijärjestelmän kriisin aiheuttamasta luottopulasta eniten.

Lopuksi sanon vielä muutaman sanan talousarviosta. On luonnollisesti välttämätöntä käyttää talousarviota ja kansallisia talousarvioita tavalla, joka ei aiheuta kestävyyttä koskevia ongelmia tulevaisuudessa. Sen sijaan olisi käytettävä vero- ja talousarviopolitiikan liikkumavaroja vuonna 2005 tarkistetun vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa. Joustavuudelle on paljon tilaa. Toisaalta on myös tarve alkaa laatia EU:n talousarviota – ja te olette yhdessä neuvoston kanssa talousarviosta vastaava toimielin. Myös siinä on aihetta todelliseen keskusteluun.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona 22. lokakuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa-neuvoston 15. ja 16. lokakuuta 2008 pidetyssä kokouksessa tehdyt päätökset ovat EU:n tulevaisuuden kannalta strategisesti merkittäviä. Ensinnäkin pidän keskusteluita Lissabonin sopimuksen ratifioinnista tervetulleina. Euroopan unionin on pantava täytäntöön sopimuksessa määrättyt uudistukset, jotta järjestelmä voi toimia tehokkaalla, johdonmukaisella ja kansalaisten näkökulmasta avoimemmalla tavalla. On sen vuoksi ensisijaisen tärkeää, että ratifiointiprosessi jatkuu ja saadaan päätökseen mahdollisimman pian kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Toiseksi Mustanmeren alueen alueellista yhteistyötä käsittelevänä esittelijänä ja ulkoasiainvaliokunnan jäsenenä haluan korostaa ulkopoliittisten näkökohtien merkitystä. Haluan vielä kerran korostaa, että meidän on kiireellisesti laadittava yhteinen eurooppalainen energiapolitiikka energiavarmuuden ja EU:n yhtenäisyyden edistämiseksi. Meidän on myös kiireesti monipuolistettava energian lähteitä tukemalla voimakkaasti strategisesti tärkeitä hankkeita, kuten Nabucco-kaasuputkea.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä haluan ilmaista tyytyväisyyteni päätökseen allekirjoittaa uusi kauaskantoinen yhteistyösopimus, jolla vahvistetaan EU:n suhteita itäisiin naapureihin, tässä tapauksessa Moldovan tasavaltaan. Lisäksi EU:n on myös jatkossa osallistuttava aktiivisesti Georgian tilanteeseen sekä Mustanmeren alueen kaikkien konfliktien ratkaisemiseen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Haluan ensiksi välittää Ranskan tasavallan presidentin, Nicolas Sarkozyn, johtamalle Ranskan puheenjohtajuudelle onnitteluni sen toimikaudellaan osoittamasta energiasta, intohimosta ja vahvasta näkemyksestä. Puheenjohtajuus on osoittanut toimillaan Kaukasuksen sodan estämiseksi ja rahoitus- ja talouskriisin ratkaisemiseksi, että me todella tarvitsemme vahvaa ja yksimielistä Euroopan unionia ja pysyvää puheenjohtajaa puolustamaan meidän arvojamme maailmassa, joka muuttuu nopeasti ja joka on paljon aiempaa monitahoisempi. Mitä tulee rahoituskriisiin ja talouden asianmukaisen toiminnan tukemiseen, kannatan sitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahoituskykyään luottamuksen palauttamiseksi. Jäsenvaltiot käyttävät resursseja, joita yksityissektorilla kutsutaan ”tilinpäätöksen ulkopuoliseksi resurssiksi”, toisin sanoen vakuuksia. Tässä yhteydessä haluaisin ehdottaa valtioiden arvioimiseen tarkoitettua kansainvälisen julkisen välineen luomista. Se voisi sijaita Kansainvälisen valuuttarahaston yhteydessä ja sen hallinto olisi täysin kiistämätön ja riippumaton. Tällainen kansainvälinen valtioita arvioiva julkinen viranomainen olisi varsin hyödyllinen kansainvälisen rahatalouden ja maailman talouden asianmukaisen toiminnan kannalta ja siten myös sosiaalisen kehityksen kannalta.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Katerina Batzeli (PSE), kirjallinen. – (EL) Eurooppa-neuvoston 15. ja 16. lokakuuta tekemä sovinto on hyvä alku, mutta se ei riitä.

Meidän on palautettava Euroopan rahaliiton tasapaino yhdessä kehitys- ja sosiaalipolitiikan kanssa. Me tarvitsemme yhteistä yhteisön politiikkaa ja uutta institutionaalista ja talousasioita käsittelevää hallitusta palauttaaksemme euroalueen talouden perustasapainon.

Yhteisen eurooppalaisen rahaston perustamista on tarkasteltava uudelleen luottolaman torjumiseksi toteutettujen välittömien toimenpiteiden seurauksena, ja meidän on tehtävä selväksi, että veronmaksajia ei voida rasittaa pitkällä aikavälillä. Näkemykseen, jonka mukaan luottolaman annetaan säännellä itseään ja jota on tähän mennessä toteutettu kansallisella tasolla, sisältyy vaara talous- ja sosiaalipolitiikkojen kansallistamisesta ja monikaistaisen eurooppalaisen talouden syntyisestä. Meidän on pyrittävä välttämään tällainen EU:n toimielimellisen profiilin pirstaloituminen.

EU:lla on käsissään ainutkertainen ja historiallinen tilaisuus ja sen on vietävä uutta talous- ja sosiaalimalliaan eteenpäin, kuten se on jo tehnyt ilmastonmuutosta, energiavarmuutta, yhteiskunnallista vakautta ja kestäväää taloutta koskevien politiikkojen välityksellä. Talouskriisin päättyessä EU:n tulisi olla paljon nykyistä vahvempi poliittisesti ja toimielimellisesti sekä nykyistä yhteiskunnallisempi ja sen pitäisi näyttää tietä ilmastonmuutospolitiikan alalla.

Titus Corlăţean (PSE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen Eurooppa-neuvoston 15. ja 16. lokakuuta 2008 pidetyn kokouksen päätelmiin Euroopan unionin itänaapureita ja erityisesti Moldovan tasavaltaa koskevan politiikan uudelleen määrittelemisestä. Euroopan unionin on tehtävä Mustanmeren alueesta ja luonnollisesti myös Moldovan tasavallasta yksi poliittinen painopistealueensa.

Meidän on määritettävä selkeä mandaatti uuden läheisempää yhteistyötä koskevan sopimuksen neuvottelemiseksi Moldovan tasavallan kanssa. Meidän on kuitenkin edellytettävä todisteiden keräämistä maan kehityksestä ja vaadittava Chişinăun kommunistihallitusta noudattamaan tiukasti demokratian sääntöjä ja EU:n lainsäädännön sääntöjä sekä kunnioittamaan oikeusjärjestelmän riipumattomuutta ja lehdistön vapautta. Sopimuksen allekirjoittamisen edellytyksiksi on asetettava kommunistiviranomaisten demokratian vastaisten väärinkäytösten ja ylilyöntien kitkeminen, lainsäädännön tarkistaminen niiden säädösten kumoamiseksi, jotka estävät kaksoiskansalaisuuden tai useampia kansalaisuuksia omaavia kansalaisia pyrkimästä julkiseen virkaan tai asemaan, sekä vaalilainsäädännön mukauttaminen vastaamaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden sääntöjä ja Eurooppa-neuvoston suosituksia.

Romania on ollut ja tulee myös jatkossa olemaan Moldovan tasavallan EU-jäsenyyden tärkein puolestapuhuja, ja odotan, että Moldovan viranomaiset ryhtyvät toimenpiteisiin tämän asian edistämiseksi.

Daniel Dăianu (ALDE), kirjallinen. – (EN) Uusi Bretton Woods -järjestelmä on valmisteltava huolella.

Johtavien poliitikkojen kasvava joukko kannattaa kansainvälisen konferenssin järjestämistä maailman nykyisen rahatalouden rakenteellisten vikojen korjaamiseksi ja rahatalouden kansainvälisen rakenteen parantamiseksi. On selvää, että tällainen historiallinen tehtävä edellyttää vanhojen ja uusien talousmahtien yhteistä tapaamista. Kansainvälinen konferenssi ja uusi Bretton Woods -järjestelmä on kuitenkin valmisteltava huolella. Ensiksi meidän on määriteltävä maailman rahatalouden uudelleenjärjestelyn analyttinen perusta. Keynes ja Dexter White tekivät käynnissä olevasta sodasta huolimatta asiantuntijoineen töitä pitkän aikaa saadakseen aikaan käyttökelpoisen suunnitelman. Meidän on varmistettava, että tällainen suunnitelma on saatavilla siihen mennessä, kun päätöksiä aletaan tehdä. Jacques de Larosieren johtama ryhmä voisi olla tässä asiassa suureksi avuksi. Toiseksi suurten talousmahtien on katsottava keskeisiä asioita silmästä silmään. Tässä kohtaa asiat käyvät mutkikkaammiksi. Toivon vilpittömästi, että EU ottaa johtavan aseman niiden pyrkimysten yhdistämisessä, jotka tähtäävät kansainvälisen rahoitusjärjestelmän kehittämiseen ja sääntely- ja valvontapuitteiden parantamiseen, jotta rahatalous voisi aidosti palvella taloutta.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) EU, Irlanti mukaan lukien, tarvitsee Lissabonin sopimusta, jos me aiomme laatia johdonmukaisia ja tehokkaita politiikkoja maailmanlaajuisien kriisien – rahoitusjärjestelmän romahduksen, ilmastonmuutoksen ja lukuisia maita koskevan alikehittyneisyyden – ratkaisemiseksi.

Tällaisia maailmanlaajuisia haasteita ei voida ratkaista taloudellisella nationalismilla. Niitä ei ratkaista myöskään antamalla rahoituslaitoksille tai monikansallisille yhtiöille vapaat kädet toimia, miten haluavat, olettaen, että veronmaksajat pelastavat ne pulasta kriisin sattuessa.

Me tarvitsemme maailmanlaajuisia valvontajärjestelmää, johon sisältyy rahoitusmarkkinoiden ylikansallinen sääntely. Järjestelmään on sisällyttävä mahdollisuus verottaa tällaisia laitoksia tavalla, joka estää niitä keinottelemasta valtioiden välillä.

Näiden markkinoiden vakauttaminen edellyttää valuutanvaihdon verotusjärjestelmää, joka voisi samalla tarjota arvokkaan tavan täyttää vuosituhanneen kehitystavoitteiden toteuttamisen rahoituksessa olevat aukot.

Tällainen maksujärjestelmä tunnetaan yleisemmin Tobinin verona. James Tobin ehdotti sitä ensimmäisen kerran Yhdysvaltojen tuhottua Bretton Woods -järjestelmän. Sen vaikutus olisi kolminkertainen. Ensinnäkin se auttaisi vakauttamaan valuuttamarkkinoita. Toiseksi se tarjoaisi merkittävästi varoja vuosituhanneen kehitystavoitteiden toteuttamiseen. Kolmanneksi se ottaisi takaisin osan tähän asti rahoitusmarkkinoille myönnetystä demokraattisesta tilasta.

Elisa Ferreira (PSE), kirjallinen. – (PT) Yhteinen eurooppalainen valuutta on luonut muurin, joka on suojannut Euroopan unionia kriisin pahimmilta vaikutuksilta. Tässä yhteydessä euro on osoittautunut kiistattomaksi eurooppalaiseksi menestystarinaksi.

Markkinoiden vapautumisen ja kriisin edessä on ryhdytty toteuttamaan lukuisia keskenään ristiriitaisia kansallisia toimenpiteitä. Nyt on saatu kiireessä aikaan sopimus, jota me pidämme pohjimmiltaan tervetulleena. Emme voi kuitenkaan olla unohtamatta komission huomattavan passiivista suhtautumista hetkellä, jolloin siltä olisi tarvittu hiukkanen maltillista ja kaukonäköistä näkemystä.

Euroopan parlamentti on viime vuosina – ei kuukausina – keskustellut hyvin perustelluista uudistusehdotuksista ja myös hyväksynyt sellaisia, erityisesti markkinoiden sääntelyn ja valvonnan alalla. Tämän uskottavuuden perusteella me vaadimme, että neuvoston puheenjohtajuus ja komissio ottavat parlamentin aktiivisesti mukaan uudistusratkaisuihin, joiden on täytettävä kolme tavoitetta.

Ensinnäkin systeemisistä riskeistä ei voida yhdistyneessä Euroopassa enää säännellä kansallisella tasolla. Meidän on ryhdyttävä rakenteellisiin toimiin noudattaen selkeitä ja vakaita sääntöjä, jotka takaavat, että järjestelmästä tulee kestävä.

Toiseksi Euroopan on toimittava globalisoituneessa maailmassa aktiivisena kumppanina uuden kansainvälisen kehityksen laatimiseksi tärkeimpien kumppaneiden kanssa.

Kolmanneksi aikana, jolloin talouden taantumasta voidaan olla jo varmoja, meidän on toteutettava koordinoitusti talouden elvytyspakettia, joka takaa kasvun ja työllisyyden sekä palauttaa perheiden ja yritysten luottamuksen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä keskustelussa on jälleen kerran sivuutettu eräs keskeinen asia. Toisin sanoen meidän on otettava etäisyyttä olemassa oleviin politiikkoihin, jotka ovat nykyisen kriisin merkittävien aiheuttajia. Oli kuitenkin mielenkiintoista kuunnella eilen uusliberalismin innokkaita puolustajia, jotka vihdoinkin myönsivät, että jonkin on muututtava, mutta vain ”kapitalismin uudelleen muotoiluun” rajoissa, kuten puheenjohtaja Sarkozy totesi. Tämän vuoksi yksi heidän painopisteistään on maahanmuuttopolitiikan kehittäminen. Poliittikkaa on kehitetty erityisesti palauttamista koskevalla direktiivillä, joka laiminlyö perusoikeuksia ja kohtelee laittomia maahanmuuttajia ikään kuin he olisivat rikollisia, eivätkä ihmisiä, jotka ovat paenneet kotimaastaan nälän vuoksi ja löytääkseen paremman tulevaisuuden itselleen ja perheelleen.

Lisääntyvä halveksunta sosiaalisia kysymyksiä kohtaan on yhä yksi heidän politiikkojensa pääpiirre. Rahoituskriisin ratkaisemiseksi he ovat ottaneet käyttöön valtavia resursseja ja löytäneet poliittista tahtoa. Mitä tulee ostovoiman laskun aiheuttamaan kriisiin ja yhteiskunnalliseen tilanteeseen, lisääntyvään köyhyyteen, työttömyyteen sekä epävarmaan ja huonosti palkattuun työhön, resurssit ja poliittinen tahto sen sijaan uupuvat yhä. Itse asiassa heidän ehdotuksensa ennemminkin heikentävät yhteiskunnallista tilannetta ja lisäävät varallisuuden epäoikeudenmukaista jakautumista.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eurooppa-neuvosto on vahvistanut aiemmin hyväksytyt toimenpiteet, joiden tarkoituksena on pelastaa rahoituspääoma, kapitalistisen järjestelmän selkäranka, ja taata ”jatkuva rakenteellinen uudistus”.

”Kapitalismin uudelleen muotoilu” tarkoittaa yksinkertaisesti lisää kapitalismia – kaikkine haitallisine ristiriitoinen –, lisää työntekijöiden riistämistä, lisää julkisten palveluiden liberalisointia ja yksityistämistä ja lisää työtulojen siirtämistä pääomaksi, mitä politiikkaa Portugalin sosialistihallitus toteuttaa uskollisesti.

Seuraavista seikoista ei ole kuitenkaan sanottu sanaakaan:

- työntekijöiden ja väestön kasvavat ongelmat, palkkojen ja sosiaaliturvaetuuksien nostaminen, keskeisten elintarvikkeiden ja palveluiden hintojen alentaminen sekä kasvavien asuntolainakustannusten tehokas hillitseminen
- tuotannollisten investointien tukeminen, työntekijöiden oikeudet, julkiset palvelut ja vahva julkinen yrityssektori – esimerkiksi pankkialalla – varallisuuden oikeudenmukaisen jakautumisen kautta
- EU:n nykyisen rahapolitiikan ja sen vakaussopimuksen lopettaminen, veroparatiisien lopettaminen sekä rakennerahastojen vahvistaminen ja niiden käyttäminen tehokkaasti taloudellisen kehityksen varmistamiseen ja työntekijöiden elinolojen parantamiseen.

Toisin sanoen kapitalistipolitiikkoihin ei ole otettu etäisyyttä lainkaan...

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Tämänhetkisissä poikkeuksellisissa markkinaolosuhteissa tarvitaan konkreettisia toimenpiteitä vakaussopimuksen riittävän joustavan täytäntöönpanon varmistamiseksi. Ennennäkemättömät tapahtumat ovat osoittaneet eurooppalaisen rahoitusalan yhdentymisjärjestelmän rajat näin laajan kriisin edessä. Kun vakaussopimusta uudistettiin, kukaan ei olisi osannut ennustaa tällaista rahoitusalan romahdusta, ja vakaussopimukseen talouden taantumisen varalta sisällytetty joustovara näyttää viimeaikaisten tapahtumien valossa riittämättömältä. Meidän on pidettävä kiinni budjettikurista, mutta me tarvitsemme enemmän joustonvaraa, jotta uudet jäsenet voisivat liittyä euroalueeseen mahdollisimman pian. Nykyisten sääntöjen nojalla rahoituskriisi voisi estää uusia jäseniä liittymästä euroalueeseen aikataulun mukaisesti. Taloudellisia periaatteita, joihin EU:n valuuttakurssimekanismin rakentaminen pohjautuu, tulisi mukauttaa nykyiseen rahoitukselliseen tilanteeseen sellaisten olosuhteiden luomiseksi, jotka mahdollistavat kestävät rahoitusmarkkinat euroalueeseen liittyvissä maissa. Prosessin nopeuttaminen antamalla kullekin liittyvälle maalle mahdollisuus omaksua euro omalla tavallaan maan taloudellisesta tilanteesta riippuen voisi olla toimiva ratkaisu, sillä rahoituskriisi on tehnyt selväksi, että liittyvien maiden on ankkuroitettava euroalueeseen.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Nykyinen kriisi näyttää olevan rahoitusalan ongelma, mutta se koskee myös energiaa ja elintarvikkeita. Se on vain huippu jäävuoresta, joka perustuu keskeisten eettisten periaatteiden rappioon ja osin myös inhimilliseen hyväuskoisuuteen. Näistä kertovat keinottelu ja epävarmat sijoitukset.

Ikuista liikettä ei ole olemassa, ei fysiikassa sen paremmin kuin taloudessakaan. Mikä ohjasi niitä henkilöitä, joiden juonittelu johti koko maailman rahoitusalan romahdukseen? Me annoimme petokselle omaisuuksia kasanneiden ihmisten huijata itseämme. Nyt veronmaksajien odotetaan pelastavan pankkijärjestelmän pulasta. Lasku tulee todennäköisesti olemaan suurempi kuin koko Euroopan unionin talousarvio. Rahoitusalan romahdus tuntui ensin Yhdysvalloissa, mutta sen seuraukset ovat sittemmin koskettaneet koko maailmaa. Eräät valtiot, kuten Islanti, joutuivat täydellisen katastrofin partaalle. Odotettavissa on vielä jälkivaikutuksia, jotka tulevat aiheuttamaan lisää tappioita. Voiko tästä tilanteesta nähdä mitään myönteistä? Ehkäpä. Se voi ehkä saada meidät ymmärtämään, että petolliselle hiekalle ja valheellisten kuvitelmien varaan ei pidä rakentaa, vaan sen sijaan tarvitaan luotettavuuden ja yhteisvastuun lujaa perustaa. Kyse ei ole siitä, että meidän pitäisi palauttaa sanonnalle ”safe as a bank” (”turvassa kuin pankissa”) sen alkuperäinen merkitys. Kyse on meidän tulevaisuudestamme ja lastemme tulevaisuudesta. Markkinatalouden, tai toisin sanoen kapitalismin, on noudatettava vakaita ja kestäviä periaatteita, ja rehellisyys on niistä yksi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, ensiksi kiitän neuvoston puheenjohtaja Sarkozya oikeasta linjanvedosta: ympäristön etu on asetettava korkealle sijalle niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. Vastauksenne kollegoille Wurtz, Cohn-Bendit ja Schultz olivat niin ikään oivallisia.

Haluan tuoda esiin huoleni erityisesti päästökaupan kohtalosta. Kun ottaa huomioon, mitä tässä talossa on kuluneena syksynä tehty, parlamentin kantaa ei voi pitää demokraattisen prosessin tuloksena. Sitä on leimannut tavaton kiire, eikä valiokunnissa ole tiedetty mistä on äänestetty. Pöydälle on tuotu muutosesityksiä hämähästaroituksessa, meitä on manipuloitu ja johdettu harhaan. Esittelijämme ja ryhmämme koordinaattori pettivät ohittaessaan ryhmän kannan vastoin äänestyspäättöstä. Tällaista toimintaa parlamentissa ei ole nähty milloinkaan.

Komissio on yksi syyppä. Se antoi valtavan lainsäädäntöpaketin liian myöhään ja varoitti sitten koskemasta pakettiin kansainvälisen ilmastososuvun nimissä. Tuloksena on huono päästökauppamalli, joka toteutuessaan nostaa kustannuksia ja uhkaa eurooppalaisia työpaikkoja. Yksipuolisesti sovellettuna huutokauppa onkin pelkkä ylimääräinen vero. En näe mitään ympäristöetua siinä, että maailman puhtaimmin tuotetut eurooppalaiset tuotteet saisivat tämän rasisen ilmastomuutoksen torjumisen nimissä.

Huutokauppa vie Euroopasta saasteita muualle ja tuo meille työttömyyttä. Se ei ole hyvää eikä vastuullista ympäristöpolitiikkaa. Tarvitaan tehokkaampaa ilmastopolitiikkaa.

Päästöt on leikattava sitoumusten mukaan. Vaihtoehtomme ansaitsee reilun kohtelun myös parlamentissa. Sitä kannattavat useat jäsenmaat, Euroopan elinkeinoelämän keskusjärjestö ja koko Euroopan ammattiyhdistysliike. Toinen lukeminen poistaisi sen demokratiavajeen, joka nyt tässä talossa on luotu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Venäjän ja Georgian välinen kriisi sekä rahoituskriisi ovat osoittaneet teoreettisella ja käytännön tasolla, että EU:n toimielimet kaipaavat uudistamista. EU:n yhtenäisyys, jonka EU ilmaisee puhumalla yhdellä äänellä, on ainoa ratkaisu tällaisissa tilanteissa. Lissabonin sopimuksen täytäntöön paneminen on välttämätöntä. Neuvoston on joulukuusta lähtien löydettävä tämän suuntainen ratkaisu huolimatta mahdollisista seurauksista. Rahoituksellinen ja poliittinen turvallisuus ja energiavarmuus sekä EU:n perusarvojen lujittaminen voidaan taata vain luomalla läheiset kumppanuussuhteet naapureihimme.

Itäinen kumppanuus -aloite lisää EU:n naapuruussuhteisiin uuden poliittisen ulottuvuuden. Se korvaa ja tukee hankkeita, jotka ovat jo käynnissä Mustanmeren alueella edistämällä institutionalisoitunutta kehystä, joka auttaa päivittämään sopimuksia vapaammasta viisumivalvonnasta, perustamaan vapaakauppa-alueen ja luomaan strategisia kumppanuussuhteita EU:n itäisiin naapureihin.

Euroopan unionin laajentumiseen on ilmeisesti jollain tavoin ”kyllästytty”, mutta me emme voi antaa Moldovan ja Ukrainan kaltaisten maiden jäädä pitkäksi aikaa Euroopan unionin ulkopuolelle. Itäiseen kumppanuuteen on sisällyttävä selkeä viesti, näille valtioille laadittu tiekartta, joka avaa mahdollisuuden liittyä EU:hun kuitenkin luonnollisesti sillä edellytyksellä, että ne saavuttavat vaaditun tason kaikilla aloilla.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) EU:n huippukokouksessa keskusteltiin siitä, miten USA:n talouden Kiina-ilmiö eli finanssitalouden ytimen sulaminen Wall Streetillä myrkytti radioaktiivisuudella myös Euroopan markkinat. Sen seurauksena maapallolla ollaan siirtymässä post-USA-aikaan. Sen arvovalta romahti, kun se ajoi KAPITALismi-laivan hyperliberalistisen ideologian karille.

Toivottavasti valtion uusköyhyys ja velansaannin vaikeus nopeuttaa USA:n sotatoimien lopettamista sen miehittämässä maissa. Siihen nähden, millainen miehitysvaltta USA on, Venäjän ylimitoitettut sotatoimet Etelä-Ossetiassa saivat suuren huomion osakseen. On oltava tyytyväisiä huippukokouksen tuloksiin siltä osin, että EU:n ääriinjan maat ja USA-fundamentalistit eivät saaneet tukea vaatimuksilleen Venäjän eristämisestä.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), kirjallinen. – (HU) Me emme saa antaa Euroopan maksaa Yhdysvalloista alkaneen rahoituskriisin ja keinottelun laskua. Tavalliset ihmiset eivät saa joutua kärsimään pankkien lyhytnäköisyyden ja keinottelijoiden ahneuden seurauksista.

Eurooppa-neuvoston hyväksymä sopimus saa toivottavasti tämän rahoituksellisen tsunamin vetäytymään. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden hallitusten tulee ennen muuta tehdä kaikkensa kriisin sosiaalisten ja taloudellisten vaikutusten lievittämiseksi, pitkän taantuman estämiseksi ja sijoitusten suojelemiseksi.

Meidän on kasattava varoja kansalaistemme suojelemiseksi. Tämän vuoksi Euroopan valtioiden on pakko laatia hätätoimenpiteitä, vähentää määrärahojen käyttöä ja jäädyttää väliaikaisesti suunniteltuja veronalennuksia ja jopa nostaa veroja. Nämä toimenpiteet ovat käynnissä niin Ranskassa kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, niin Italiassa kuin Latviassa. Ainoa tapa toteuttaa nämä toimenpiteet tehokkaasti on kansallisen yhteisymmärryksen kautta. Se, joka toimii kansallisen yhteisymmärryksen vastaisesti, vaarantaa kansakuntansa rahoituksellisen vakauden.

Meidän on tarkasteltava uudelleen markkinatalouden perusperiaatteita. Markkinoiden toiminnan valvonta yhteiskunnan toimesta on välttämätöntä, ei kilpailun estämiseksi, vaan sen asettamiseksi tarpeellisen sääntelyn alaiseksi. Euroopan parlamentti tukee ajatusta EU-tason rahoitus- ja pääomamarkkinoiden valvontaviranomaisesta, jota on aiemmin ehdottanut Unkarin pääministeri Ferenc Gyurcsány.

Me emme hyväksy sitä, että syylliset pääsevät luikertelemaan tiehensä joutumatta edesvastuuseen. Heidän monen miljoonan dollarin palkkojensa jäädyttäminen ei ole rangaistus. Rangaistustoimenpiteitä tulee käyttää empimättä. Kansainvälisen rahoituskriisin aiheuttajien omaisuus tulee takavarikoida ja heidän varansa tulee jäädyttää.

8. Äänestykset

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja).

*
* *

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, me olemme myöhässä aikataulusta. Meillä on käsiteltävänä useita mietintöjä, ja mietintö, josta vastaan, on viimeisenä äänestysluettelossa. On mahdollista, että useat jäsenet lähtevät talosta, joten toivoisin, että Anderssonin mietinnön äänestys siirrettäisiin huomiseen. Haluan myös kuulla, kannattavatko muut poliittiset ryhmät sitä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Se vaikuttaa järkevältä.

Vastustaako kukaan?

Päätetään sitten niin.

(Anderssonin mietinnön (A6-0370/2008) äänestystä siirretään; se pidetään 22. lokakuuta 2008)

*
* *

8.1. Vastatoimet öljyn hinnannousulle (äänestys)

8.2. EY:n ja Uuden-Seelannin välinen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskeva sopimus (A6-0367/2008, Angelika Niebler) (äänestys)

8.3. Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ja Euroopan yhteisön välinen turvatoimien auditointeja/tarkastuksia ja niihin liittyviä kysymyksiä koskeva yhteistyöpöytäkirja (A6-0374/2008, Paolo Costa) (äänestys)

8.4. Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus (kodifioitu toisinto) (A6-0380/2008, Diana Wallis) (äänestys)

8.5. Yksinkertaiset paineastiat (kodifioitu toisinto) (A6-0381/2008, Diana Wallis) (äänestys)

8.6. Lääkkeiden lisäsuojatodistus (kodifioitu toisinto) (A6-0385/2008, Diana Wallis) (äänestys)

8.7. EY:n perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltaminen (kodifioitu toisinto) (A6-0386/2008, Diana Wallis) (äänestys)

8.8. Tietyt sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmät lentoliikenteen alalla (kodifioitu toisinto) (A6-0379/2008, Diana Wallis) (äänestys)

8.9. Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmä (A6-0342/2008, Alain Lamassoure) (äänestys)

- 8.10. Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys rikosoikeudenkäyntejä varten (A6-0408/2008, Gérard Deprez) (äänestys)**
- 8.11. Turskakantojen elpyminen (A6-0340/2008, Niels Busk) (äänestys)**
- 8.12. Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto (A6-0399/2008, Reimer Böge) (äänestys)**
- 8.13. Lisätalousarvio nro 7/2008 (A6-0412/2008, Kyösti Virrankoski) (äänestys)**
- 8.14. Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotto (Liettua ja Espanja) (A6-0405/2008, Reimer Böge) (äänestys)**
- 8.15. Maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman luominen Euroopan unionin ja ilmastomuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille (A6-0366/2008, Anders Wijkman) (äänestys)**
- 8.16. Hallintotapa ja kumppanuus kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla (A6-0356/2008, Jean Marie Beaupuy) (äänestys)**
- 8.17. Parempi säädöskäytäntö 2006 -kertomus toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä niiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti (A6-0355/2008, Manuel Medina Ortega) (äänestys)**
- 8.18. Yhteisön oikeuden soveltamisen valvonta – komission 24. vuosikertomus (A6-0363/2008, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)**
- 8.19. Sääntelyvirastojen institutionaalisten näkökulmien tulevaa sopimusta koskeva strategia (A6-0354/2008, Georgios Papastamkos) (äänestys)**
- 8.20. Joseph Konyn syytteenpano ja saattaminen kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen (B6-0536/2008) (äänestys)**
- 8.21. Erasmus Mundus -ohjelma (2009–2013) (A6-0294/2008, Marielle De Sarnez) (äänestys)**
- 8.22. Matkustaja-alusten turvallisuussäännöt ja -määräykset (uudelleenlaatiminen) (A6-0300/2008, József Szájer) (äänestys)**
- 8.23. Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljettu käyttö (uudelleenlaatiminen) (A6-0297/2008, József Szájer) (äänestys)**
- 8.24. Tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevat tilastot (uudelleenlaatiminen) (A6-0288/2008, József Szájer) (äänestys)**
- 8.25. Jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastot (A6-0348/2008, Eoin Ryan) (äänestys)**

8.26. Avioliittoasioissa sovellettava laki (A6-0361/2008, Evelyne Gebhardt) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Panayiotis Demetriou, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää seuraavan suullisen tarkistuksen: ”Puolisot voivat sopia avioeroon ja asumuseroon sovellettavan lain nimeämisestä, edellyttäen että tämä laki on perussopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa määriteltyjen perusoikeuksien ja oikeusjärjestyksen perusteiden (*ordre public*) mukainen.”

Suullisella tarkistuksella rajoitetaan 20 artiklassa tarkoitettua puolisoiden lainvalintaoikeutta, ja käsitykseni mukaan tarkistus on PPE-DE-ryhmän poliittisen linjan mukainen. Ryhmä halusi rajoittaa lainvalintaa, jotta laki olisi perusoikeuksien ja myös oikeusjärjestyksen perusteiden mukainen, kuten tarkistuksessa toteamme. Näin ollen tuomari, jolle puolisot jättävät ulkomaisen lain soveltamista koskevan hakemuksen, ratkaisee asian ja toteaa, ettei hakemusta hyväksytä, koska laki on oikeusjärjestyksen tai perusoikeuksien vastainen.

Evelyne Gebhardt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyväksyn tämän tarkistuksen, koska se on itsestään selvä. Sovellettavan lain on luonnollisesti oltava EU:n perussopimusten ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteiden mukainen. Minulla ei ole mitään tätä tarkistusta vastaan.

Puhemies. – (FR) Vastustaako joku tämän suullisen tarkistuksen käsiteltäväksi ottamista?

Nähtävästi ei.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, on selvää, etten vastusta ihmisoikeuksien ja EU:n perusoikeuksien huomioon ottamista lainvalinnan yhteydessä. Kyse ei ole siitä. Kyse on siitä, että jos puolisoilla on lainvalintaoikeus – korostaisin, että mahdollisuus lainvalintaan on poikkeus kaikissa oikeusjärjestelmissä – onko laki valittava EU:n 27 jäsenvaltion lakien vaiko kaikkien maailman maiden lakien joukosta.

Näin ollen en vastusta tätä tarkistusta, mutta mielestäni se ei voi estää äänestyksen toimittamista Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän myöhemmin tekemistä tarkistuksista, joiden mukaan lain voi valita ainoastaan EU:n 27 jäsenvaltion lakien joukosta.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, keskustelusta on käynyt ilmi, että tämän asian parissa riittää vielä tehtävää. Näistä asioista olisi ilmeisesti pitänyt keskustella valiokunnassa. Siksi pyydän Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukaisesti teitä ystävällisesti palauttamaan tämän mietinnön valiokuntaan.

(Asian palauttamista valiokuntaan koskeva pyyntö hylättiin.)

– Tarkistuksesta 32 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Evelyne Gebhardt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä, Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä sopivat keskenään seuraavaa: jos parlamentti hyväksyy tämän PPE-DE-ryhmän esittämän suullisen tarkistuksen, kaikki muut PPE-DE-ryhmän tarkistukset peruutetaan. Oletan PPE-DE-ryhmän peruuttavan kyseiset tarkistukset.

Panayiotis Demetriou, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, pitää paikkansa, että tämä kuului sopimuksen ehtoihin. Carlo Casini oli eri mieltä. Mielestäni esittämäni suullinen tarkistus, joka hyväksyttiin, kattaa PPE-DE-ryhmän tarkistukset, eikä näistä tarkistuksista, jotka esitettiin nimenomaan oikeuden rajoittamista koskevan vaatimuksen tueksi, tarvitse äänestää.

Puhemies. – (FR) Näin ollen tarkistukset 32–37 ovat rauenneet.

Menemme siis eteenpäin. Ryhmillä oli jotakin sanottavaa.

– Ennen lainsäädäntöpäätöslauselmasta toimitettavaa äänestystä:

Cristiana Muscardini (UEN). – (FR) Arvoisa puhemies, joskus on laitettava silmälasit päähän, jotta voi nähdä, pyytääkö joku Euroopan parlamentin jäsenistä puhemieheltä työjärjestyspuheenvuoroa.

Kuten tiedätte, toinen ryhmä voi hyväksyä tarkistukset, jotka toinen ryhmä on hylännyt. Emme ole tyytyväisiä siihen, mitä Carlo Casini sanoi. Aiomme äänestää Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän hyväksymästä tarkistuksesta.

Puhemies. – (FR) Hyvä Cristiana Muscardini, totesin juuri, että tarkistukset olivat rauenneet. En voi toimittaa niistä äänestystä niiden rauettua.

8.27. Yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnointi (A6-0388/2008, Pedro Guerreiro) (äänestys)

9. Äänestysseilytykset

Suulliset äänestysseilytykset

– Anders Wijkmanin mietintö (A6-0366/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Kannatan ehdotusta maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin, vähiten kehittyneiden maiden ja pienten, kehittyvien saarivaltioiden välille. Voidaan sanoa, että ilmastomuutokseen sopeutuminen aiheuttaa 80 miljardin Yhdysvaltain dollarin kustannukset, sillä avainasemassa olisi tietenkin metsäkadon pysäyttäminen trooppisissa sademetsissä. Tähän tarkoitukseen varatut 60 miljoonaa euroa – eli alle prosentti mainituista kustannuksista – ovat kuitenkin huomattava määrä niille maille, joille ilmastomuutos on suurin uhka, mikäli varat vain käytetään tehokkaasti. Liittouma tarjoaa mahdollisuuden edellyttäen, että se toimii esimerkkinä ja metodologiakeskuksena ennaltaehkäisevälle riskinhallinnalle, joka liittyy ilmastomuutoksen köyhimmissä maissa aiheuttamiin luonnonkatastrofeihin. Suurin heikkous on se, että toimia on valtaisa määrä, mutta niitä ei ole sovitettu yhteen. Liittouma ei saisi korvata humanitaarista apua, vaan sen avulla pitäisi rajata odotettavissa olevat katastrofit mahdollisimman pienelle alueelle järjestämällä tukea innovatiivisten ohjelmien kautta, vahvistamalla kansallisia ja paikallisia hallintorakenteita ja myös kouluttamalla vaarassa olevien saarivaltioiden asukkaita.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, äänestin mietintöä vastaan, sillä mielestäni komission, Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston ehdottama suunnitelma hiilidioksidipäästöjen voimakkaasta vähentämisestä on jo sinänsä perusteiltaan virheellinen, eikä sillä ole asianmukaista oikeusperustaa. Lisäksi totean, että jos kyseinen strategia pantaisiin täytäntöön kotimaassani Puolassa, se menettäisi enemmän kuin kaiken sen, mitä se on tähän asti saanut suorien ja epäsuorien tukien sekä avustusten muodossa, ja joutuisi silti vielä maksamaan lisää. Tämä tarkoittaa, että strategia olisi tuhoisa monien kehitysmaiden taloudelle. Se ei olisi hyvä esimerkki muulle maailmalle, jonka oletetaan noudattavan maailmanlaajuisesti tätä periaatetta EU:ssa saavutettujen tulosten perusteella. Jos strategia kuitenkin toteutettaisiin vain EU:ssa, se tarkoittaisi 500 miljoonan euron täysin tarpeetonta haaskaamista.

– Jean-Marie Beaupuyin mietintö (A6-0356/2008)

Victor Boştinaru, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mietintö koskee koheesiopolitiikan tulevaisuutta. Oli vaikea löytää käytännön vastauksia, jotka pätsivät kaikkiin 27 jäsenvaltioon ja niiden erilaisiin hallinnointi- ja kumppanuusjärjestelmiin. Esittelijä on onnistunut esittämään hyvin konkreettisia ehdotuksia. Haluaisin korostaa kahta hallinnointiin liittyvää tekijää. Alue- ja paikallisviranomaisten toimintakyky on lisättävä parantamalla ja tehostamalla tehtäväjakoa. On myös äärimmäisen tärkeää keskittyä varainhoitoa ja hankkeiden toteuttamista koskevan asiantuntemuksen ja hallintokapasiteetin puutteeseen alue- ja paikallistasolla. Mietinnössä korostetaan aiheellisesti osallisuutta edistävien prosessien ja täyden päätäntävällän keskeistä merkitystä kumppanuuksissa. Suurin mahdollinen määrä sidosryhmiä on saatava mukaan politiikan ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, ja tätä varten tarvitaan pakolliset vähimmäisvaatimukset.

Olen erittäin tyytyväinen tapaan, jolla esittelijä on käsitellyt kaikkia ehdotuksiamme ja huolenaiheitamme, ja kiitän häntä vielä kerran erinomaisesta työstä.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Koska minulla on aiempaa kokemusta paikallishallinnosta, pidän esittelijä Jean Marie Beaupuyin tavoin kumppanuusperiaatetta olennaisena osana EU:n koheesiopolitiikkaa. Näin ollen äänestin mietinnön puolesta.

Onnistunut kumppanuus edellyttää määrättyä investointia, joka on tehtävä heti menettelyn alussa, mutta jatkossa se tuo ajan ja rahan säästöä sekä tehokkuutta. Erasmus-ohjelman perustaminen paikallisille edustajille edistäisi hyväksi todettujen menettelytapojen vaihtoa julkishallinnon alalla EU:n piirissä.

Kehotan asiasta vastaavia toimielimiä ja etenkin EU:n 12:ta uutta jäsenvaltiota, joihin kotimaani Slovakia kuuluu, noudattamaan huolellisesti kumppanuusperiaatetta ohjelmakaudella 2007–2013 ja hyödyntämään ainutlaatuista tilaisuutta alueiden välisten erojen poistamiseen. Paikallispoliitikot tuntevat alueensa erinomaisesti ja kykenevät löytämään kaikkein tehokkaimmat ratkaisut kaupunkiensä ja kyliensä ongelmiin, ja siksi kehotan jäsenvaltioita edistämään koheesiopolitiikan täytäntöönpanovallan hajauttamista keskusjohdolta alueille.

– Marielle De Sarnezin mietintö (A6-0294/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Kannatin lämpimästi Erasmus Mundus -ohjelman toista vaihtetta muun korkea-asteen koulutuksen ohella. Kukaan ei varmasti epäile sitä, että eri maanosista tulevien älykkäiden nuorten integrointi on avainasemassa rauhan rakentamisen ja säilyttämisen kannalta, ei vain omalla mantereellamme vaan koko maailmassa. Opiskelijoiden kokemuspiiri laajenee ja he oppivat katsomaan asioita uudelta kannalta. Tämä kaikki saadaan aikaan suorilla kontakteilla, vieraskielisillä kursseilla ja tutustumalla erilaisiin kulttuureihin. Opiskelijoista tulee avoimempia ja suvaitsevaisempia. Näistä syistä kannatan voimakkaasti Erasmus Mundus -ohjelmasta laadittuun mietintöön sisältyvää uutta suunnitelmaa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Marielle De Sarnezin mietintöä vastaan, koska en voi hyväksyä sitä, että ohjelmaa jatkettaisiin puuttumatta olennaisesti syrjintään, joka kohdistuu apurahaa hakeviin eurooppalaisiin opiskelijoihin verrattuna muista maanosista tuleviin opiskelijoihin. Euroopan ulkopuolelta tuleva opiskelija saa 21 000 euron vuotuisen apurahan, kun taas eurooppalaiset opiskelijat, jotka haluavat opiskella Euroopan unionin ulkopuolella Erasmus Mundus -ohjelman kautta, joutuvat tyytymään 3 100 euroon. Koska näin merkittävälle epäkohdonomukaisuudelle ei löydy puolueetonta selitystä tai perustetta, tällainen syrjintä ei voi jatkua – eikä sen varsinkaan pidä jatkua – enää kauempaa.

– József Szájerin mietintö (A6-0297/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Esittelijänä, tai tässä tapauksessa geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljettua käyttöä koskevasta mietinnöstä annetun ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijana haluan korostaa, että Euroopan parlamentin asemaa valvontamenettelyissä on vahvistettava. Euroopan kansalaiset pelkäävät GMO:ien käyttöä, ellei se ole avointa, ja parlamentin valvonta tarkoittaa avoimuutta ja läpinäkyvyyttä. Epäluottamusta voidaan hälventää vain täydellisellä avoimuudella. Myös geneettisesti muunnettujen mikro-organismien osalta tavoitteeksi olisi asetettava Euroopan parlamentin pakollinen osallistuminen terveyttä ja ympäristön turvallisuutta koskeviin kysymyksiin. Olen tyytyväinen siihen, että nyt myös Euroopan parlamentti on hyväksynyt tätä asiaa koskevat tarkistusehdotukseni, jotka saivat ympäristövaliokunnan yksimielisen tuen.

– Evelyne Gebhardtin mietintö (A6-0361/2008)

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, minusta tuntuu, että minun on selvitettävä tarkemmin, miksi olen eri mieltä ja pidän epäoikeudenmukaisena sitä, että tarkistukset, joita Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä esitti Evelyne Gebhardtin mietintöön, olisi ilmoitettava rauenneiksi täysin eri asiasta toimitetun äänestyksen takia.

On aivan eri asia sanoa, että voidaan valita minkä tahansa maailman maan laki edellyttäen, ettei se loukkaa ihmisoikeuksia, kuin sanoa, että on mahdollisuus valita jonkin Euroopan unionin jäsenvaltion laki. Nämä ovat kaksi eri asiaa, ja siksi on mielestäni epäoikeudenmukaista, että jälkimmäistä aihetta koskevat tarkistukset on peruutettava.

Hyväksyn kuitenkin – ja toivon, että tätä asetusta koskevan keskustelun edistyessä perusteluni hyväksytään – Euroopan oikeudellisen alueen perustamista koskevat yhdenmukaiset EU:n toimet. Ei ole järkevää soveltaa Kiinan lainsäädäntöä tai jonkin kaukaisen Tyynenmeren valtion lainsäädäntöä esimerkiksi niin arkaluonteisissa asiassa kuin avioliitto, kun sen sijaan EU:n 27 jäsenvaltion yhdistäminen on kiireellinen ja välttämätön tavoite.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Avioero kuuluu valitettavasti Eurooppalaisen kulttuurin pimeään puoleen, ja niin kutsuttujen kansainvälisten avioerojen määrä kasvaa. Lapset kärsivät aina eniten. Kansainväliset avioerot aiheuttavat myös kiistoja siitä, missä maassa pidetään lasten tulevaisuuden ratkaiseva oikeudenkäynti.

Kannatin toimenpidettä, jossa edellytetään avioeroa hakevia kansainvälisiä aviopareja koskevien sääntöjen selkeyttämistä, sillä molemmilla osapuolilla on sopimukseen perustuva mahdollisuus valita sopiva tuomioistuin ja siten sen jäsenvaltion lainsäädäntö, joka jollain tavoin liittyy heihin. Tämä on tärkeää etenkin silloin, kun avioparit elävät sellaisessa maassa, jonka kansalaisia he eivät kumpikaan välttämättä ole. Eri jäsenvaltioiden oikeussäännöissä on suuria eroja, ja niinpä lisäedistystä on sekin, että Euroopan parlamentti on antanut komissiolle toimenpiteeseen liittyvän tehtävän: erilaiset tiedot kattavan yleisen internet-tietojärjestelmän kehittämisen. Mainittakoon, että kansainväliset avioerot koskettavat nykyisin 170 000:tta avioparia ja heidän lapsiaan joka vuosi.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos kun kutsuitte minua. Minä ja parlamentin konservatiivivaltuuskunta äänestimme Evelyne Gebhardtin mietintöä vastaan. Ennen parlamenttiin tuloani toimin lakimiehenä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja hoidin toisinaan myös avioeroasioita. Mielestäni tämä veisi asioita huomompaan suuntaan. On kunkin kansallisvaltion asia ratkaista, mitä lainsäädäntöä tällaisiin asioihin sovelletaan.

Euroopan komissiolla tai muilla EU:n toimielimillä ei ole mitään syytä puuttua asiaan. Kaikilla mailla on erilaiset perinteet, erilaiset käsitykset avioerosta, erilaiset uskomukset, erilaiset uskonnot ja erilaiset taustat, ja on aivan oikein, että kukin maa ottaa sen huomioon. Meidän ei pitäisi hyväksyä sitä, että jokin ylempi elin määrää tekemisistämme.

Arvoisa puhemies, kiitos saamastani tilaisuudesta ja poliittisella uralla saavuttamastani ikimuistoisesta hetkestä, jolloin voin vilpittömästi todeta, että olen puhunut aivan kertakaikkisen tyhjälle istuntosalille, ellei teitä oteta lukuun.

Kirjalliset äänestyselitykset

– Angelika Nieblerin mietintö (A6-0367/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Angelika Nieblerin mietintöä (A6-0367/2008) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Uuden-Seelannin hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta. Uusi-Seelanti on ainoa Euroopan ulkopuolinen teollisuusmaa, jonka kanssa Euroopan yhteisö ei ole vielä tehnyt tiede- ja teknologiasopimusta.

Yhteisön ja Uuden-Seelannin välinen yhteistyö perustuu tällä hetkellä komission ja Uuden-Seelannin hallituksen väliseen epäviralliseen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevaan sopimukseen, joka allekirjoitettiin ja tuli voimaan 17. toukokuuta 1991. Sopimuksessa ei kuitenkaan edellytetä yhteistyön institutionalisoitua koordinoitua, eikä siihen sisälly erityissääntöjä immateriaalioikeuksien käsittelystä ja suojaamisesta. Uuteen-Seelantiin äskettäin tekemäni vierailun ansiosta minulla on ollut tilaisuus keskustella joidenkin kyseisen maan korkeimpien virkamiesten kanssa, jotka vahvistivat olevansa kiinnostuneita tämän yhteistyön tiivistämisestä elintarvikkeiden, maatalouden ja bioteknologian, tieto- ja viestintäteknologian, terveyden, ympäristön sekä tutkijoiden liikkuvuuden alan puiteohjelman avulla.

Kyseiset alat vastaavat täysin niitä aloja, joita komissio pitää EU:n kannalta mielenkiintoisimpina ja lupaavimpina tulevaa yhteistyötä ajatellen. Sen ansiosta yhteistyömahdollisuuksia tämän teollisuusmaan kanssa voidaan hyödyntää täysimittaisesti.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Ruotsia edustavat konservatiivijäsenet kannattavat komission ehdotusta sellaisen erityisohjelman perustamisesta, jolla autetaan köyhimpiä kehitysmaita varautumaan ja sopeutumaan ilmastomuutoksen vaikutuksiin. Hyväksymme myös komission ehdotuksesta laaditun parlamentin mietinnön pääsisällön ja olemme siksi päättäneet äänestää mietinnön puolesta.

Vastustamme kuitenkin vaatimusta lisätä maailmanlaajuiseen ilmastomuutosliittoumaan varattuja määrärahoja nykyisestä 60 miljoonasta eurosta 2 miljardiin euroon vuonna 2010. Vastustamme myös ehdotusta varata vähintään 25 prosenttia EU:n päästökauppajärjestelmän tulevista tuloista tämän talousarviolisäyksen rahoittamiseen.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Asetuksessa (EY) N:o 639/2004 säädetään joistakin poikkeuksista, jotka liittyvät elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artiklassa säädettyihin laivastoon lisäämistä ja laivastosta poistoa koskeviin järjestelyihin.

Koska komission säädös, jonka nojalla asianomaisten jäsenvaltioiden sallittiin myöntää valtiontukea, annettiin kuitenkin myöhäisessä vaiheessa, ja koska telakoiden kapasiteetti on rajallinen, on mahdotonta noudattaa asetuksessa (EY) N:o 639/2004 31 päiväksi joulukuuta 2008 vahvistettua määräaikaa, johon mennessä uusimiseen myönnettävää valtiontukea saavat kalastusalusukset on lisättävä laivastoon.

Mietinnössä Euroopan parlamentti ja erityisesti sen kalatalousvaliokunta kannattivat alusten uusimiseen ja rekisteröintiin tarkoitetun valtiontuen määräaikojen jatkamista sekä voimassa olevan nykyisen asetuksen että Euroopan komission esittämän ehdotuksen osalta. Ehdotuksen mukaan määräaikaa pitäisi jatkaa vain vuodella, toisin sanoen 31. joulukuuta 2009 saakka.

Syrjäisimpien alueiden laivastojen uusimiseen tarkoitetun valtiontuen jatkaminen 31. joulukuuta 2009 saakka ja mahdollisuus rekisteröidä aluksia 31. joulukuuta 2011 saakka auttavat merkittävästi edellä mainittujen rajoitusten huomioon ottamisessa.

Sen vuoksi äänestän mietinnön puolesta.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Vierailin 19.–27. heinäkuuta Uudessa-Seelannissa Euroopan parlamentin 11-henkisen valtuuskunnan jäsenenä. Tämä edistynyt ja vauras eurooppalaishenkinen maa on yli 27 000 kilometrin päässä Slovakiasta. Tapaamisemme Aucklandin yliopiston Eurooppa-instituutin opiskelijoiden ja Christchurchissa sijaitsevan Canterburyn yliopiston opiskelijoiden kanssa olivat hyvin mielenkiintoisia. Keskustelimme Euroopan yhteisön seitsemänneistä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta sekä EU:n ja Uuden-Seelannin välisistä yhteistyömahdollisuuksista tieteen ja tutkimuksen aloilla. Tästä syystä kannatan kuulemismenettelyn yhteydessä Euroopan yhteisön ja Uuden-Seelannin hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemistä, ja näin ollen äänestin esittelijä Angelika Nieblerin mietinnön puolesta.

Uusi-Seelanti on yksi maailman vähiten saastuneista maista, ja se on syystäkin tästä ylpeä. Uusiseelantilaisten ohjenuorana on iskulause: "Vihreä, puhdas ja turvallinen". Uuden-Seelannin sähköstä noin kaksi kolmasosaa tuotetaan vesivoimalla. Myös valtavia kuumavesivarantoja käytetään sähköntuotantoon. Ydinvoimaa ei ole lainkaan.

Olen vakaasti sitä mieltä, että ilmastonmuutoksen torjumista koskeva keskinäinen yhteistyö ja yhteisten toimintamallien kehittäminen tieteen, tutkimuksen ja innovaatioiden alalla osoittautuvat hyödyllisiksi molemmille osapuolille.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä Angelika Nieblerin mietintöä Euroopan yhteisön ja Uuden-Seelannin hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä. Kuten ehdotuksesta neuvoston päätökseksi huomataan, Uusi-Seelanti on ainoa Euroopan ulkopuolinen teollisuusmaa, jonka kanssa yhteisö ei ole vielä tehnyt virallista tiede- ja teknologiasopimusta. Tästä syystä sekä yhä monimutkaisempien teknologisten innovaatioiden ja nopean tieteellisen kehityksen takia yhteisön on mielestäni nyt jos koskaan tarkoituksenmukaisinta virallistaa nykyinen yhteistyösopimus, jotta yhteistoimintaa voidaan tiivistää erityisesti niillä aloilla, jotka ovat entistäkin tärkeämpiä, kuten terveyden, bioteknologian ja tieto- ja viestintätekniikan alalla.

Mielestäni yhteisö voi tämän ansiosta hyödyntää täysimääräisesti henkisen omaisuuden tehokkaan suojelun ja teollis- ja tekijänoikeuksien oikeudenmukaisen jakamisen periaatteisiin perustuvaa yhteistyömahdollisuutta Uuden-Seelannin kanssa.

– Paolo Costan mietintö (A6-0374/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä mietintöä ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ja Euroopan yhteisön välisen turvatoimien auditointeja/tarkastuksia ja niihin liittyviä kysymyksiä koskevan yhteistyöpöytäkirjan tekemisestä annetusta lausunnosta (KOM(2008)0335 – C6-0320/2008 – 2008/0111(CNS)).

Hyvä Paolo Costa, esittelijä on aiheellisesti korostanut, että yhteistyöpöytäkirja tiivistää yhteisön ja ICAOn välisiä suhteita yhteisön siviili-ilmailupolitiikan tavoitteiden mukaisesti. On erityisen tärkeää pitää mielessä, että neuvottelun pöytäkirjan täytäntöönpano edistää tyypillisesti niukkojen voimavarojen tehokkaampaa hyödyntämistä seurannan ja säädösten noudattamisen valvonnan alalla. Päätöksen täytäntöönpanon pitäisi tuottaa merkittäviä hyötyjä jäsenvaltioille.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tämän mietinnön aiheena olevalla yhteistyöpöytäkirjaluonnoksella pyritään vähentämään merkittävästi Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) yksittäisiä auditointeja jäsenvaltioissa. Tätä varten ICAO arvioi Euroopan komission lentoturvallisuuden tarkastusjärjestelmän.

Näin ollen yhteistyöpöytäkirja tiivistää yhteisön siviili-ilmailupolitiikan tavoitteiden mukaisesti yhteisön ja ICAOn välistä suhdetta ja mahdollistaa jäsenvaltioiden rajallisten resurssien paremman hyödyntämisen noudattamisen valvonnan alalla.

Jäsenvaltioilla on tähän saakka ollut kaksi noudattamisen valvomisjärjestelmää, joilla on sama tavoite ja suurelta osin sama soveltamisala. Totean vielä kerran, että tämän toiminnan keskeinen tavoite on saatavilla olevien voimavarojen järkevämpi käyttö.

EU:n luottamuksellisten tietojen asianmukaisen käsittelyn takaamiseksi ICAOn on noudatettava yhteisön sääntöjä, ja komissio valtuutetaan tarkastamaan paikalla, millaisia turvatoimia ICAO on toteuttanut.

Siksi äänestin Paolo Costan mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä Paolo Costan mietintöä Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ja Euroopan yhteisön välisen turvatoimien auditointeja/tarkastuksia koskevan yhteistyöpöytäkirjan tekemisestä. Mielestäni riippuvuus kahdesta noudattamisen valvomisjärjestelmästä, joilla on sama tavoite ja suurelta osin sama soveltamisala, johtaa paitsi siihen, että toimivaltaiset elimet kohdentavat voimavaroja tehottomasti myös – mikä tärkeintä – siihen, että kustannukset ja käytettävissä olevien niukkojen voimavarojen hyödyntäminen kuormittavat jäsenvaltioita. Siksi kannatan ehdotusta ICAOn ja Euroopan komission välisestä yhteistyöstä tässä asiassa.

– Diana Wallisin mietintö (A6-0380/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Englantilaisen kollegani Diana Wallisin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta. Ehdotuksen lähtökohtana on halu yhteisön lainsäädännön konsolidointiin, jota kutsutaan – mielestäni epäasianmukaisesti – kodifioinniksi. Tämä on erinomainen toive, mutta säädösten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole tarkistanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeistaa yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäissääntö ja että yhteisön oikeuden selkeyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa kodifiointi koskee lukuisia vuosina 1972, 1983, 1990, 2000 ja 2005 annettuja direktiivejä sekä niiden muutossäädöksiä. Nähdäkseni yhteisön oikeuden konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Yhteisön oikeutta on pyrittävä yksinkertaistamaan ja selkeyttämään, jotta siitä saataisiin ymmärrettävämpää ja luettavampaa kaikille kansalaisille. Näin he saisivat uusia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käyttää heille myönnettyjä erityisoikeuksia.

Tämä tavoite jää saavuttamatta, jos useita kertoja ja usein huomattavilta osin muutettuja säännöksiä ei koota yhteen, vaan jotkut niistä löytyvät alkuperäisestä säädöksestä ja toiset myöhemmistä muutossäädöksistä. Kulloinkin voimassa olevien säännösten selvittämiseksi on sen vuoksi tutkittava ja vertailtava useita eri säädöksiä.

Useita kertoja muutetut säädökset on tästä syystä tärkeää kodifoida, jotta yhteisön oikeudesta tehtäisiin selkeää ja läpinäkyvää.

– Diana Wallisin mietintö (A6-381/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Englantilaisen kollegani Diana Wallisin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yksinkertaisista paineastioista. Ehdotuksen lähtökohtana on halu yhteisön lainsäädännön konsolidointiin, jota kutsutaan – mielestäni epäasianmukaisesti – kodifioinniksi. Tämä on erinomainen toive, mutta säädösten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole tarkistanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeistaa yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäissääntö ja että yhteisön oikeuden selkeyden

ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa kodifiointi koskee lukuisia vuosina 1987, 1990 ja 1993 annettuja direktiivejä ja niiden muutossäädöksiä. Nähdäkseni yhteisön oikeuden konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin, eikä tilanne ole nykyisin kunnossa varsinkaan jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten kannalta.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Jäsenvaltioiden on kaikin tarvittavin keinoin varmistettava, että paineestiat saatetaan markkinoille ja otetaan käyttöön vain, jos ne oikein asennettuina, huollettuina ja käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettyinä ovat turvallisia ihmisille, kotieläimille ja omaisuudelle. Valmistajan on huolehdittava siitä, että astiat ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa tarkoitettun tyyppin ja valmistussuunnitelman kuvauksen mukaisia. Lisäksi valmistajan on kiinnitettävä astioihin CE-merkintä ja laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus. Direktiiviä sovelletaan sarjatuotantona valmistettaviin yksinkertaisiin paineestioihin. Soveltamisalan ulkopuolelle jäävät erityisesti ydinvoimakäyttöön suunnitellut paineestiat, laivojen tai lentokoneiden voimanlähteisiin liittyvät paineestiat ja sammuttimet.

Ehdotuksen tarkoituksena on kodifoida yksinkertaisia paineestioita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/404/ETY. Uudella direktiivillä muutetaan useita säädöksiä, joiden säännökset sisältyvät siihen. Tässä ehdotuksessa ei muuteta kodifioitavien säädösten asiasisältöä, vaan säädökset ainoastaan yhdistetään, kun niihin on tehty kodifioinnin edellyttämät muutokset.

– Diana Wallisin mietintö (A6-385/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Englantilaisen kollegani Diana Wallisin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta. Ehdotuksen lähtökohtana on halu yhteisön lainsäädännön konsolidointiin, jota kutsutaan – mielestäni epäasianmukaisesti – kodifioinniksi. Säädösten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole tarkistanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeistaa yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäissääntö ja että yhteisön oikeuden selkeyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa konsolidointi koskee vuonna 1992 annettua neuvoston asetusta ja sen neljää muutossäädöstä vuosilta 1994, 2003, 2005 ja 2006. Nähdäkseni yhteisön oikeuden konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin, eikä tilanne ole nykyisin kunnossa varsinkaan jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten kannalta.

– Diana Wallisin mietintö (A6-386/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Englantilaisen kollegani Diana Wallisin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta. Ehdotuksen lähtökohtana on halu yhteisön lainsäädännön konsolidointiin, jota kutsutaan – mielestäni epäasianmukaisesti – kodifioinniksi. Säädösten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole tarkistanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeistaa yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäissääntö ja että yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa konsolidointi koskee vuonna 1993 annettua neuvoston asetusta ja sen kolmea muutossäädöstä vuosilta 2000, 2002 ja 2005. Nähdäkseni yhteisön oikeuden konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin, eikä tilanne ole nykyisin kunnossa varsinkaan jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten kannalta.

– Diana Wallisin mietintö (A6-379/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Englantilaisen kollegani Diana Wallisin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään kuulemismenettelyn mukaisesti ehdotus neuvoston asetukseksi perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta lentoliikenteen alaan. Ehdotuksen lähtökohtana on halu yhteisön lainsäädännön konsolidointiin, jota kutsutaan – mielestäni epäasianmukaisesti – kodifioinniksi. Säädösten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole tarkistanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeistaa

yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäissääntö ja että yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa konsolidointi koskee vuodelta 1987 peräisin olevaa neuvoston asetusta ja sen viittä muutossäädöstä vuosilta 1990, 1992, 1994, 2003 ja 2004. Nähdäkseni yhteisön oikeuden konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin, eikä tilanne ole nykyisin kunnossa varsinkaan jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten kannalta.

– Alain Lamassouren mietintö (A6-0342/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Erinomaisen ranskalaiskollegani ja entisen ministerin Alain Lamassouren mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn päätöksen soveltamisesta vuonna 2000 annetun asetuksen muuttamisesta. Jäsenten suuren enemmistön tavoin on mielestäni hyvä muistaa, että neuvosto on pyytänyt komissiota tekemään kattavan ja perinpohjaisen analyysin kaikista Euroopan unionin menoihin ja omiin varoihin liittyvistä näkökohdista ja toimittamaan sille kertomuksen vuonna 2008/2009. Talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisesti kannatan sitä, että parlamentti osallistuu asianmukaisesti analyysin kaikkiin vaiheisiin. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että nykyinen rahoituskehys 2007–2013 on hyväksytty osana poliittista kompromissia, jonka tarkoituksena on tarkastella uudelleen Yhdistyneen kuningaskunnan maksuosuuteen tehtyä korjausta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskeva Alain Lamassouren mietintö on selvästi suunniteltu luonteeltaan ideologiseksi. Siteeraan mietintöä, jonka mukaan parlamentti kieltäytyy sekaantumasta "...vanhentuneena, epäoikeudenmukaisena ja kaikkea muuta kuin avoimena pitämänsä järjestelmän yksityiskohtiin...". Esittelijän mielestä järjestelmän suurin vika on siinä, että asiasta ei päättä Euroopan parlamentti.

Sen perusteella, mitä parlamentissa on sanottu, se tarkoittaa aivan samaa kuin että EU olisi jonkin ajan päästä alkanut periä uutta veroa suoraan eurooppalaisilta veronmaksajilta. (Kansalaisten tai heidän edustajiensa) vapaaseen suostumukseen perustuva verotus on oikeusvaltion olennainen periaate aivan kuten veronkanto on valtion etuoikeus.

Tässä ongelma juuri onkin. Euroopan unioni ei ole valtio eikä voi missään olosuhteissa ottaa tehtäväkseen veronkantoa. Jättämällä huomiotta sen, että ranskalaiset, hollantilaiset ja irlantilaiset hylkäsivät EU:n perustuslain, EU osoittaa lisäksi johdonmukaisesti, että se vähät välittää yksittäisten kansakuntien vapaasta suostumuksesta. Valitettavasti se turvautuu mieluummin valheisiin, manipulointiin tai jopa voimaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä Alain Lamassouren mietintöä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisöjen omien varojen järjestelmän muuttamisesta. Olen samaa mieltä järjestelmän perusteista ja yhden esittelijän näkemykseen, jossa hän myönsi, että komission uusiin päätös, jossa ilmoitetaan omia varoja koskevan soveltamisasetuksen päivittämisestä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen mukaisesti, tekisi nykyisessä sanamuodossaan menettelystä vieläkin monimutkaisemman, koska siinä säädettäisiin jatkuvista poikkeuksista ja määrättyjä jäsenvaltioita koskevista erityisehdoista.

Näin ollen väittäisin, että omien varojen järjestelmän toimintaa koskevassa yleisessä kertomuksessa, joka on välttämätöntä laatia, olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin aktiivinen osallistuminen avoimuuden lisäämiseen tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä koskevien ehdotusten tekemiseen.

– Gérard Deprez'n mietintö (A6-0408/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Belgialaisen kollegani Gérard Deprez'n mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa muutetaan luonnosta neuvoston puitepäätökseksi eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosoikeudenkäyntejä varten. Hyvin monien kollegojeni tavoin kannatan ehdotusta neuvoston puitepäätökseksi, jossa säädetään vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta eurooppalaiseen luovuttamismääräykseen esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosoikeudenkäyntejä varten. Eurooppalaisella luovuttamismääräyksellä, jäljempänä "eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys", edistetään nopeampaa ja tehokkaampaa oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa ja korvataan nykyinen rikosasioissa annettavan keskinäisen oikeusavun järjestelmä Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Sen lisäksi, että suhtaudumme hyvin varauksellisesti Euroopan parlamentin mietinnön joidenkin näkökohtien analysointiin, olemme eri mieltä lakien yhdenmukaistamisesta ja etenkin eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevien yhteisten menettelyjen käyttöön otosta. Kyseinen aloite toteutetaan Euroopan rikosoikeusalueen perustamisen yhteydessä.

Euroopan komissio on kuuluisa lukemattomista ehdotuksista, joita se on esittänyt oikeuden ylikansallistamisesta EU:n tasolla, asettaen siten keskeisiltä osin kyseenalaiseksi jäsenvaltioiden täysivaltaisuuden ja niiden velvollisuuden suojella kansalaistensa oikeuksia.

Tämänkertaisessa kuulemismenettelyssä Euroopan parlamentti kannattaa rajat ylittävää todisteiden keräämistä samalla toimintaperiaatteella eurooppalaisen pidätysmääräyksen kanssa. Euroopan parlamentin enemmistö haluaa poistaa neuvoston hyväksymän ”territoriaalisuuslausekkeen” (jonka ansiosta jäsenvaltio voisi kieltäytyä panemasta täytäntöön eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä tietyin edellytyksin) ja puuttuu siten jäsenvaltioiden täysivaltaisuuteen.

Euroopan parlamentti on ”yleensä paavillisempi kuin paavi itse”, ja sen perimmäisenä tarkoituksena on panna toimeen jo kolmesti hylätty ehdotus perussopimukseksi varsinkin oikeus- ja sisäasioiden alalla ja siten perustaa ”Euroopan rikosoikeusalue” ja, kuten esittelijä toteaa, välttää ”veto-oikeuden salliminen jäsenvaltioille”.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajan Gérard Deprez’n mietintöä, joka koskee neuvoston puitepäätöstä eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä. Olen samaa mieltä mietinnön tavoitteesta ja siinä esitetystä kannasta.

Rajat ylittävän todisteiden keräämisen helpottaminen on epäilemättä tärkeä vaihe siirryttäessä kohti oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamista. Tämä periaate toimii lähtökohtana oikeudelliselle yhteistyölle, jonka perimmäisenä tavoitteena on tehostaa ja nopeuttaa jäsenvaltioiden välistä oikeusapua. Korostaisin, että Euroopan oikeudellisen alueen yhtenäisyyden turvaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa tuottaa toivottuja tuloksia, kaikkien jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön lainsäädännölliset puitteet, ja kansallisten oikeusviranomaisten keskinäistä avunantoa olisi helpotettava säädöksillä, tietenkään henkilötietosuojaa unohtamatta.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Yhteisössä olisi asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi jäsenvaltioiden kansalaisten turvallisuuden varmistaminen ja oikeusjärjestelmän nopea ja tehokas toiminta. Tällä on merkitystä järjestäytyneen rikollisuuden, ja etenkin rajat ylittävän rikollisuuden, nopean lisääntymisen takia. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä kaikkiin säädöksiin, joilla voidaan helpottaa rikosprosesseja ja auttaa rikoksenteekijöiden tuomitsemisessa.

Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys mahdollistaa toisessa jäsenvaltiossa langetettujen tuomioistuimen päätösten automaattisen tunnustamisen. Tämä on varsin ongelmallista, koska se aiheuttaa kauaskantoisia muutoksia jäsenvaltioiden rikosprosesseihin. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen toimeenpano on erittäin vaikeaa, koska rikosoikeudellisten menettelyjen kirjo on laaja ja luovuttamismääräyksiä koskevassa laissa on suuria eroavaisuuksia. Sen sijaan, että komissio ja Euroopan parlamentti puuttuisivat niin arkaluonteisiin aloihin kuin tietyn maan rikosoikeudellisiin menettelyihin, niiden pitäisi keskittyä saamaan jäsenvaltioiden poliisivoimien välinen yhteistyö parhaalle mahdolliselle tasolle. Tämä voitaisiin toteuttaa sellaisten elinten kuin Eurojustin ja Euroopan poliisiakatemian avulla.

– Niels Buskin mietintö (A6-0340/2008)

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) EU:n noudattama kalastuspolitiikka ei perustu, eikä ole koskaan perustunutkaan, tarkoin harkittuihin yhteisiin päätöksiin. Euroopan kalakannat ovat pienentyneet jyrkästi viime vuosina, ja tilanteen muuttamiseksi on tehty hyvin vähän. EU:n pitäisi ajaa sellaista kalastuspolitiikkaa, jolle on leimallista pitkän aikavälin kaukonäköinen ajattelutapa.

Niels Buskin mietintö on kuitenkin monin tavoin muutos parempaan suuntaan. Perusteluosassa todetaan muun muassa, että turskakantojen elvyttäminen on äärimmäisen tärkeä kysymys ja että paras menetelmä olisi turskan kalastuksen kieltäminen kokonaan, vaikka tämä toimenpide tuonnempaan hylätäänkin. Valitettavasti mietintöön tehdyissä tarkistuksissa ei oteta huomioon Niels Buskin perusteluissa ilmaisemaa huolenaihetta.

Ehdotetut tarkistukset ovat aivan liian tehottomia, jotta niillä olisi mitään todellista merkitystä. On erittäin valitettavaa, että mietinnössä edistetään jo ennestään riittämättömän pyyntiponnistuksen sääntelyn uudelleentarkastelua turskakantojen "olennaisesti parannuttua". On järkevää ehdottaa, että sen sijaan pitäisi keskittyä turvaamaan kantojen nykyistä laajempi elpyminen. Vasta sitten voimme alkaa käsitellä mahdollista uudelleentarkastelua. Näin ollen mietinnössä annetaan täysin virheellisesti ymmärtää, että ongelma on pian ratkaistu ja että sen jälkeen pitäisi käynnistää järjestelmän uudelleentarkastelu. Asia on todellisuudessa päinvastoin. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) En kannattanut Niels Buskin mietintöä. Tiedämme kaikki, että turskakantojen elpyminen on tärkeää. On selvää, että turskaa voidaan saada sivusaaliiksi muiden lajien kalastuksen yhteydessä. Silti mietinnön ehdotus kokonaispyyntiponnistuksen vähentämisestä Cornwallista Severn-joen suistoalueelle ulottuvalla alueella on vaikutuksiltaan voimakas ja jyrkkä. Kyseistä aluetta edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä en ole vielä vakuuttunut siitä, että näin pitkälle meneviin ja nopeisiin toimiin on tarvetta. Lisätodisteet voisivat kyllä saada minut vakuuttuneeksi.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Mietinnön tarkoituksena on "hioa" turskakantojen elvytysstrategiaa.

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) kiinnitettyä marraskuusta 2000 huomiota siihen, että turskakannan romahtamisen riski on hyvin suuri Pohjanmerellä ja Skotlannin länsipuolella, ja joulukuussa 2000 pidetyssä neuvoston kokouksessa kalastusasioista vastaavat ministerit ja komissio ovat ilmaisseet huolensa kantojen vakavasta tilasta.

Koska tilanne eri pyyntialueilla vaihtelee, Euroopan parlamentin mietinnön tavoitteena on turvata joustavampi toiminta ja ottaa huomioon erilaiset pyyntiedellytykset ja kantojen erilainen tilanne niillä alueilla, joihin turskan elvytysuunnitelmia sovelletaan.

Yksi mietinnön painopistealoista on turvata asianomaisten alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien ja jäsenvaltioiden tiiviimpi mukanaolo turskakantojen tehokkaassa hallinnassa. Nimenomainen viittaus alueellisiin neuvoa-antaviin toimikuntiin ja jäsenvaltioihin säädöksissä on selvä osoitus siitä, että EU:n toimielimillä on vakaa aikomus ottaa kyseiset sidosryhmät mukaan kalastuksenhoitojärjestelmien kehittämiseen tulevaisuudessa.

Äänestin tämän mietinnön puolesta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Turskakannan tilanne on erittäin vakava ja edellyttää välittömiä ja tehokkaita toimia. Komission ehdotukset ovat kuitenkin riittämättömiä ja puutteellisia monilla aloilla.

On myös mielenkiintoista, että parlamentti on aivan yllättäen päättänyt, että kysymystä on käsiteltävä kansallisesti. Kyse on selvästi siitä, että komission ehdotusta pyritään heikentämään kalastusalan hyväksi. Tässä yritetään yksinkertaisesti jotain sellaista, mikä ei voi onnistua.

Olemme äänestäneet mietintöä vastaan edellä mainituista syistä.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 423/2004 muuttamisesta turskakantojen elpymisen osalta ja asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta laaditun mietinnön puolesta.

Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) mukaan Pohjanmeren turskakantojen tila on erittäin vakava. Kaloja pyydetään liikaa, ja erityisesti pyydetään liian paljon keskenkasvuisia kaloja. Tämä vähentää lajien elpymismahdollisuuksia.

Esittelijä Niels Busk on korostanut seurannan ja sääntöjen noudattamisen valvonnan tarvetta. Hän on myös taipuvainen kannattamaan komission näkemystä pyynnin uudelleentarkastelun, hallinnointijärjestelmän yksinkertaistamisen ja poisheittojen vähentämisen tarpeesta. Kalastuksen kieltäminen on mahdotonta yhteiskunnallisten ja taloudellisten seurausten takia, mutta turskakantojen elvytysuunnitelman toteuttamiseksi tarvitaan välittömiä toimia.

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä toimenpidettä turskan elvytysuunnitelmaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi. Suunnitelma laadittiin vuonna 2004, ja se on selvästi osoittautunut tehottomaksi. Lukuisista toimenpiteistä huolimatta turskakannoissa on havaittavissa vain vähäisiä elpymisen merkkejä.

Tärkein tässä ehdotuksessa esitetty näkökohta liittyy poisheittojen vähentämiseen. Nykyisen elintarvikepulan ja kalastajien äärimmäisen vaikean tilanteen takia tätä voidaan pitää vain täysin epäjohdonmukaisena käytäntönä ja tuhlausena.

Suurimpien sallittujen saaliiden kiintiö on erittäin pieni, ja kalastajien on pakko heittää suuria määriä kalaa takaisin mereen siitäkin huolimatta, ettei tällainen käytäntö millään tavoin edistä kantojen elvytystoimia.

Toimenpiteiden toteuttamista turskakantojen suojelemiseksi on luonnollisesti jatkettava. Kokonaistilanne on kuitenkin aina otettava huomioon. Ilmastomuutoksella ja ilmaston lämpenemisen vaikutuksella saattaa olla suurempi vaikutus kantojen uhanalaisuuteen kuin kalastajilla, jotka yrittävät vain saada toimeentulonsa kalastusosalta.

- Kyösti Virrankosken mietintö (A6-0412/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Suomalaisen kollegani Kyösti Virrankosken mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa, jossa on tarkoitus hyväksyä tarkistuksia tekemättä Euroopan unionin lisätalousarvio nro 7/2008, joka koskee 12,8 miljoonan euron maksusitoumus- ja maksumäärärahojen käyttöönottoa Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta. Määrä on varattu Ranskan merentakaisen departementtien, Guadeloupen ja Martiniquen, asukkaiden auttamiseen. Kyseiset alueet kärsivät huomattavia vahinkoja Dean-hirmumyrskyn seurauksena elokuussa 2007. Tällä esityksellä lisätalousarvioksi ei ole vaikutusta talousarvioon, koska siinä edellytetään vastaavan määrän ottamista budjettikohdan 13 04 02 – Koheesiorahasto maksumäärärahoista. On tärkeää panna merkille, että tämä talousarvioesitys on Euroopan parlamentin pyynnön mukaisesti ensimmäinen pelkästään EU:n solidaarisuusrahastoon osoitettu lisätalousarvio.

- Reimer Bögen mietintö (A6-0399/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Arvostetun kollegani Reimer Bögen mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa, jossa hyväksytään tarkistuksia tekemättä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta Ranskan auttamiseksi hirmumyrsky Deanin vahingoitettua sen merentakaisia departementteja Martiniquea ja Guadeloupea vuonna 2007. Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta otetaan Ranskaa varten käyttöön 12,8 miljoonaa euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoja samanaikaisesti hyväksytyn vuoden 2008 lisätalousarvion kautta. Summa on 2,5 prosenttia välittömien vahinkojen määrästä, joka on arviolta 511,2 miljoonaa euroa.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Solidaarisuusrahasto ja muut erityistoimet eivät merkitse suuria rahamääriä Euroopan unionin talousarvioon verrattuna, ja niiden perimmäinen tarkoitus on auttaa katastrofialueita ja niiden asukkaita luonnonkatastrofien jälkeen. Kannatan päätöstä tuen myöntämiseksi solidaarisuusrahastosta Martiniqueelle ja Guadeloupelle, joita hirmumyrsky Dean koetteli elokuussa 2007. Tällaisissa tapauksissa meidän on osoitettava yhteisvastuuta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Ranska jätti solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa koskevan hakemuksen hirmumyrsky Deanin koeteltua Martiniquea ja Guadeloupea elokuussa 2007. Tästä syystä komissio on ehdottanut, että Ranskan tukemiseksi otetaan käyttöön yhteensä 12 780 000 euroa EU:n solidaarisuusrahaston varoja.

Junilistan kannattaa sekä kansallisia että kansainvälisiä yhteisvastuu- ja avustustoimia katastrofeista kärsineille maille.

Silti olemme ensinnäkin sitä mieltä, että aiempien kokemusten perusteella EU ei kykene hallinnoimaan hätäapua tehokkaasti yhteisön varoilla. Toiseksi kyse on tuesta, joka on määrältään prosentin murto-osia Ranskan BKT:sta. On kohtuutonta ajatella, että EU:n pitäisi puuttua asiaan ja rahoittaa yhteisesti hankkeita, joista rikkaan jäsenvaltion pitäisi kyetä selviytymään itse.

Tämän vuoksi päätimme äänestää koko mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Komissio ehdottaa Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa Ranskan tukemiseksi.

Toimielinten sopimuksen perusteella rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 1 miljardi euroa. Vuoden 2008 aikana on otettu käyttöön yhteensä 260 411 197 euroa Yhdistyneen kuningaskunnan (162 387 985 euroa), Kreikan (89 769 009 euroa) ja Slovenian (8 254 203 euroa) tukemiseksi.

Ranska on hakenut rahastolta tukea elokuussa 2007 Martiniquea ja Guadeloupea koetelleen hirmumyrsky Deanin aiheuttamien vahinkojen johdosta. Komissio ehdottaa, että EU:n solidaarisuusrahaston varoja otetaan käyttöön yhteensä 12 780 000 euroa, jotka myönnetään koheesiorahaston käyttämättä jääneistä määrärahoista.

Kuten aiemmissakin tapauksissa, on kuitenkin kysyttävä yksi ilmeinen kysymys: miten on mahdollista, että EU myöntää rahoitusta vasta nyt, kun väestöä koetelleesta katastrofista on kulunut yli vuosi? On täysin selvää, että jokin on vialla.

On syytä panna merkkeille, että esitimme ehdotuksia, joiden tarkoituksena on nopeuttaa solidaarisuusrahaston käyttöönottonenettelyjä ja varmistaa, että alueelliset katastrofit ovat edelleen tukikelpoisia. Ehdotuksen tarkoituksena oli myös ottaa solidaarisuusrahastossa huomioon Välimeren alueen luonnonkatastrofien, kuten kuivuuden ja tulipalojen, erityisluonne.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Tarkistus 134

Vastustamme jyrkästi pakkoaborttia, pakkosterilisaatiota ja lapsenmurhaa ja olemme yhtä mieltä siitä, että ne ovat ihmisoikeusloukkauksia.

Olemme äänestäneet tarkistuksesta tyhjää, sillä EU:n varoja ei ole koskaan käytetty tällä tavoin, eikä tarkistuksessa selvitetä sen kansainvälisen kehitystyön merkitystä, jota luotettavat järjestöt tekevät tukeakseen naisia hedelmällisyyteen hallinnassa, eikä varsinkaan lisääntymiseen liittyvän valistuksen, lisääntymisterveyspalvelujen ja perhesuunnittelun eikä naisten oikeutta terveydenhuoltoon koskevan kampanjoinnin merkitystä.

Tarkistukset 130, 131, 132, 133

Vaikka äänestämmekin näiden tarkistusten puolesta asian tärkeyden takia, mielestämme olisi tarkoituksenmukaisempaa perustaa lasten oikeuksia koskeva erillinen budjettikohta, johon näissä tarkistuksissa käsitellyt kysymykset sisältyisivät.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Luonnonkatastrofien vaikutukset ovat moninaisia ja yleensä tuhoisia. Niiden aiheuttaman inhimillisen kärsimyksen lisäksi ennen kaikkea taloudelliset vaikutukset viivästyttävät näiden maiden kehitystä monilla vuosilla, kuten käsillä olevassa tapauksessa. Perusinfrastruktuuria tuhoutuu, ja sitä on erittäin vaikeaa rakentaa uudelleen kyseisten maiden omien varojen avulla.

Kannatusta saaneen solidaarisuusrahaston perustamisen pitäisi nopeuttaa tämänkaltaisia jälleenrakennustoimia mahdollistamalla valikoiva rahoitustuki, joka edellyttää myös huolellista seuranta kussakin kohteessa. On totta, että vahinkoja kärsineet alueet tarvitsevat pikaista apua, mutta näihin hankkeisiin tehtyjen investointien luotettava seuranta on myös tärkeää. Mielestäni tähän alaan olisi kiinnitettävä enemmän huomiota, ja siksi äänestän tyhjää tästä mietinnöstä toimitettavassa äänestyksessä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä Reimer Bögen mietintöä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta. Ranska jätti tätä koskevan hakemuksen hoitaakseen hirmumyrsky Deanin Martiniquella ja Guadeloupella elokuussa 2007 aiheuttaman katastrofintilanteen. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa ja yhdyn aluekehitysvaliokunnan näkemykseen, että tässä tapauksessa rahaston käyttö on täysin 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen määräysten mukaista.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti on juuri hyväksynyt Euroopan komission ehdotuksen Martiniquelle ja Guadeloupelle myönnettävästä 1 2,78 miljoonan euron tuesta, jolla on tarkoitus kattaa osa hirmumyrsky Deanin viime kesänä aiheuttamista kiireellisistä menoista.

Rahoitustuki on myönteinen asia, varsinkin kun hirmumyrsky Deanin aiheuttamien vahinkojen vaikutukset tuntuvat edelleen Martiniquella ja Guadeloupella erityisesti asutuskannassa sekä banaani- ja sokeriruokoalalla.

Solidaarisuusrahasto, jota tässä tapauksessa käytetään yleisasetuksiin sovellettavalla poikkeuksella, on erityisen tärkeä syrjäisimmille alueille niiden asukkaisiin säännöllisesti kohdistuvien moninaisten uhkien takia: esimerkiksi viime viikolla Karibianmeren saaria koetteli uusi hirmumyrsky, Omar.

Sen jälkeen kun tämä rahasto perustettiin vuonna 2002, olen ollut määrätietoisesti sitoutunut varmistamaan, että merentakaiset departementit voiva saada tämän tyyppistä tukea. Kokemus, jota Ranskan hallitus hankki hakemuksia tehdessään, sekä komission, Euroopan parlamentin ja neuvoston osoittama myötätunto vakuuttavat meidät EU:n kyvystä tukea merentakaisen alueiden asukkaita vakavissa kriisitilanteissa.

– Reimer Bögen mietintö (A6-0405/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Reimer Bögen mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa, jossa hyväksytään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi, joka koskee 10,8 miljoonan euron käyttöönottoa Euroopan globalisaatiorahastosta maksusitoumusmäärärahoina ja maksuäärärahoina varainhoitovuotta 2008 koskevan Euroopan unionin yleisen talousarvion yhteydessä Espanjan autoteollisuuden ja Liettuan tekstiiliteollisuuden auttamiseksi. Espanjan (jolle ehdotetaan 10,5 miljoonan euron tukea) hakemus koskee 1 589:ää irtisanomista, joista 1 521 tapahtui Delphi Automotive Systems España -nimisessä yrityksessä, Andalusian Cádizissa sijaitsevassa Puerto Realin maakunnassa. Tämä moottorinosia valmistava yritys kuuluu Delphi Automotive Systems Holding Inc. -yhtymään, jonka päätoimipaikka on Troyn kaupungissa Michiganissa, Yhdysvalloissa. Liettuan (jolle ehdotetaan 0,3 miljoonan euron tukea) hakemus koskee tekstiiliyritys Alytaus Tekstilės selvitustilaan asettamisen takia neljän kuukauden viitejakson aikana menetettyjä 1 089:ää työpaikkaa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Espanja on jättänyt hakemuksen 1 589 irtisanomisen vuoksi: Delphi Automotive Systems España -yritys irtisanoi 1 521 ja sen alihankkijat 68 henkilöä. Espanja on hakenut 10 471 778 euron tukea kattaakseen osan tukitoimista johtuvista kustannuksista, joiden määrä on lähes 20,94 miljoonaa euroa.

Liettua on jättänyt hakemuksen, joka koskee 1 089 työntekijän irtisanomista Alytaus Tekstilės -tekstiiliyrityksen sulkemisen takia. Liettua on hakenut 298 994:tta euroa lähes 0,06 miljoonan euron kokonaiskustannuksista.

Kuten olemme aikaisemmin todenneet, solidaarisuusrahastoa ei voida käyttää tilapäisesti ”pehmentämään” yritysten uudelleensijoittamisesta ja irtisanomisista johtuvia kohtuuttomia yhteiskunnallis-taloudellisia kustannuksia tai epäonnistuneesti muutettuja strategioita, jotka ovat syynä työntekijöiden hyväksikäyttöön, epävarmuuteen ja työttömyyteen. On oleellista estää yritysten uudelleensijoittaminen ja tehdä siitä rangaistavaa sekä tehdä loppu EU:n käynnistämistä toimista maailmankaupan vapauttamiseksi.

Valtiontuen myöntäminen edellyttää sitoutumista työllisyyteen ja aluekehitykseen pitkällä aikavälillä. Tukea ei pidä myöntää tapauksissa, joissa sillä saatetaan edistää uudelleensijoittamista.

Työntekijöiden edustajien asemaa yritysten hallituksissa ja rakenteen hallinnointia koskevassa päätöksenteossa on parannettava.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä Reimer Bögen mietintöä globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta Espanjan ja Liettuan helmikuussa ja toukokuussa 2008 tekemien hakemusten johdosta. Mielestäni rahaston käyttöönotto on tarkoituksenmukaista, sillä kyseisille maille on aiheutunut mittavia kustannuksia työntekijöille maksetun tuen muodossa. Koska rahasto on perustettu nimenomaan lisätuen myöntämiseksi työntekijöille, jotka kokevat asemansa uhatuksi uusien kilpailuolosuhteiden ja yrityksissä nykyään käytettyjen kaupallisten menettelytapojen takia, voidaan rahaston käyttöönottoa koskeva hakemus mielestäni tässä tapauksessa hyväksyä varauksetta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaluonnosta, jossa torjutaan matkustajataarkastusten käyttöönotto siviili-ilmailun turvatoimien tiukentamiseksi. Matkustajien turvallisuus on olennaisen tärkeää, mutta toteutetut toimet eivät saa loukata ihmisten perusoikeuksia. Henkilöskannauksen käyttöönotto siinä muodossa, kuin nyt on ehdotettu, ei takaa oikeutta yksityisyyden suojaan.

Mielestäni tarvitaan tutkimuksia, joissa selvitetään tämän toimenpiteen käyttöönoton vaikutus ihmisten terveyteen, sekä vaikutustenarviointi toimenpiteiden sujuvuuden määrittelemiseksi. Mielestäni myös skannattujen kuvien käsittelyä varten valittavat menettelyt ovat erittäin tärkeitä. Tätä silmällä pitäen Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi laadittava ja julkaistava kannanotto, jotta matkustajien turvallisuutta edistävät toimet toteutetaan henkilötietoja koskevien määräysten mukaisesti.

Odotamme kiinnostuneina Euroopan komissiolta lisätietoja, jotka liittyvät tarkoitamiimme siviili-ilmailun turvallisuutta parantaviin toimenpiteisiin. Kannatin tämän päätöslauselman hyväksymistä tänään, koska Euroopan unionin kansalaisten perusoikeudet on turvattava.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Maailmanlaajuistumisella on myönteisiä vaikutuksia talouskasvuun ja työllisyyteen. Sillä voi myös olla haitallisia vaikutuksia tiettyjen alojen kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin ja heikoimmin koulutettuihin työntekijöihin. Haittavaikutukset voivat

kohdistua kaikkiin jäsenvaltioihin riippumatta siitä, ovatko ne suuria tai pieniä taikka vanhoja tai uusia jäsenvaltioita.

Euroopan unionin rakennerahastoista tuetaan pitkällä aikavälillä suunnitelmallisia muutoksia ja niiden hallinnointia esimerkiksi elinikäisen oppimisen kaltaisten toimien yhteydessä. Sitä vastoin Euroopan globalisaatiorahastosta myönnetään kertaluonteista yksilöllistä tukea määrääjäksi. Sen tarkoituksena on tukea työntekijöitä, jotka on irtisanottu markkinoilla tapahtuneiden muutosten takia. Euroopan unionin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota tähän rahastoon.

– Anders Wijkmanin mietintö (A6-0366/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Ruotsalaisen kollegani Anders Wijkmanin laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä komission tiedonannon johdosta annettua päätöslauselmaa maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin ja ilmastomuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille. Nyt on todettu, että ilmastomuutos vaikuttaa ensimmäisenä ja voimakkaimmin vähiten kehittyneisiin maihin ja pieniin saarikehitysvaltioihin. Kyseisillä mailla on käytössään vähiten voimavaroja näihin mullistuksiin varautumiseksi ja elämäntapansa muuttamiseksi. Ilmastomuutos uhkaakin viivästyttää entisestään vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista suuressa osassa näitä maita, ja suhtaudun myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman perustamisesta EU:n ja ilmastomuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden, etenkin vähiten kehittyneiden maiden, pienten saarikehitysvaltioiden ja AKT-valtioiden (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot) välille. Kollegojeni suuren enemmistön tavoin pidän tälle aloitteelle varattuja 60 miljoonan euron määrärahoja täysin riittämättöminä.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Anders Wijkmanin mietintöä maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin ja köyhien kehitysmaiden ja pienten saarikehitysvaltioiden välille. Mielestäni emme voi lykätä ilmastomuutoksen vaikutusten ja köyhyden vähentämisen yhteisiä haasteita koskevien tehokkaampien toimien toteuttamista EU:n ulkopuolella. Tällaisilla toimilla edistettäisiin ilmastomuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevan EU:n toimintasuunnitelman (2004) täytäntöönpanoa. Suunnitelman perustana on parempi ymmärryksemme siitä, että ilmastomuutoksen on muutettava suhtautumistamme kehitysapuun.

Kehitysyhteistyövaliokunnan jäsenenä seuran erityisen tarkasti tätä päätöstä, joka on mahdollista yhdistää kansainvälisiin ilmastomuutoskeskusteluihin Poznańissa vuonna 2008 ja Kööpenhaminassa vuonna 2009. Meidän on päästävä eroon teollisuus- ja kehitysmaiden välisestä epäluottamuksesta, joka on ollut yksi suurimmista esteistä vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevan ilmastomuutossopimuksen tekemiselle.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Kehitysmaat ovat aiheuttaneet ilmastomuutosta vähiten, mutta kärsivät eniten sen vaikutuksista, ja niillä on heikoimmat valmiudet selviytyä näistä vaikutuksista. Historiallisesti vastuu ilmastomuutoksesta lankeaa teollisuusmaille, joilla on moraalinen velvollisuus tukea kehitysmaiden pyrkimyksiä ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseksi.

Ilmastomuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuonna 2007 toteutetun uudelleentarkastelun mukaan toimet ilmastomuutoksen huomioon ottamiseksi EU:n kehityspolitiikassa eivät ole riittäviä, ja työ edistyy erittäin hitaasti. Kannatan komission aloitetta maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman perustamisesta. Maailmanlaajuiselle ilmastomuutosliittoumalle varattu 60 miljoonan euron määräraha on kuitenkin täysin riittämätön, ja siksi komission on tärkeää järjestää pitkän aikavälin rahoitusta ja myöntää vähintään 2 miljardia euroa vuoteen 2010 mennessä ja 5 miljardia euroa vuoteen 2020 mennessä. Nykyisin kehitysmaat tarvitsevat kipeästi varoja ilmastomuutokseen sopeutumista varten. Auttamalla kehitysmaita autamme myös itseämme.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Tietenkin olemme velvollisia auttamaan kehitysmaita ja etenkin vähiten kehittyneitä maita ja pieniä saarikehitysvaltioita ja vähentämään ilmaston lämpenemisen vaikutusta, sillä kyseiset maat joutuvat ensimmäisinä ilmaston lämpenemisen uhreiksi, vaikka eivät ole vastuussa siitä.

Nykyisin Afrikka on ilmastoneuvotteluissa ”unohdettu manner”.

Tämä tavoite on kuitenkin otettava huomioon rahoitussitoumuksessa, joka on oikeassa suhteessa vaakalaudalla oleviin asioihin nähden.

Siinä ongelma onkin.

Euroopan komission varaama 60 miljoonan euron määräraha ei riitä.

Pitkäaikaisen rahoitustavoitteen pitäisi olla vähintään 2 miljardia euroa vuoteen 2010 mennessä ja 5–10 miljardia euroa vuoteen 2020 mennessä.

Komission ja jäsenvaltioiden on käytettävä tämän lisäyksen rahoittamiseen vähintään 25 prosenttia yhteisön päästökauppajärjestelmän tuloista.

Vaadimme myös taloudelliseen apuun, tekniseen tukeen sekä teknologiasiirtoihin liittyviä toimenpiteitä, jotta edistetään kasvihuonekaasuja vähän päästävän tekniikan hyödyntämistä.

Lisäksi on sallittava uudet rahoitusmenettelyt.

Jos jälleen kerran otetaan käyttöön kehitysluotot ja Euroopan kehitysrahasto, ilmastonmuutosliittouma on pelkkää huijausta.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU liioittelee vaaroja, joita suuryritysten vastuuttomasta luonnonvarojen käytöstä johtuva ilmastonmuutos nykyisin aiheuttaa. Se ei tee tätä edistääkseen määrätietoisesti merkittäviä toimia vaarojen torjumiseksi, vaan pelotellakseen ihmisiä, parantaakseen kilpailuasemaansa muihin imperialisteihin nähden ja löytääkseen ratkaisun pääoman liialliseen kasautumiseen, joka johtuu monopolien hankkimista entistäkin suuremmista voitoista.

Euroopan parlamentin mietintö maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin ja kehitysmaiden välille on suoraa puuttumista kyseisten maiden sisäisiin asioihin, jotka liittyvät niiden talous- ja yhteiskuntajärjestelmään sekä hallintomenettelyihin. Lisäksi siinä tarjotaan niukka rahallinen korvaus näiden maiden rahavallalle tai uhataan EU:n ennaltaehkäisevän politiikan mukaisella sotilaallisella väliintulolla turvallisuushkien ja ilmastoon liittyvien selkkausten ratkaisemiseksi ja tuetaan siten näitä aiheita koskevaa Javier Solanan raporttia.

Mietinnössä ehdotetaan yritysten aktiivisemmän roolin edistämistä etenkin veden saannin, kansanterveyden ja energiahuollon aloja koskevien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla ja vihreiden verojen käyttöönottoa. Lisäksi siinä kannatetaan päästökauppajärjestelmää, joka hyödyttää yrityksiä työntekijöiden ja ympäristön kustannuksella, sekä kehitysmaiden sopeutumista kaupan, maatalouden ja turvallisuuden alan kapitalistiseen rakennemuutokseen.

Ihmiset torjuvat EU:n imperialistiset suunnitelmat ja vaativat parempaa ja terveellisempää ympäristöä.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Mietinnössä käsitellään komission ehdotusta maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman perustamisesta. Valitettavasti mietinnön perustavoitteiden joukkoon on ripoteltu lausuntoja, joita *Junilistan* ei voi tukea, kuten vaatimus Euroopan unionin ympäristösitoumusten yhdistämisestä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja seikkaperäiset ehdotukset siitä, miten EU:n pitäisi käynnistää ympäristöinvestointeja kolmansissa maissa.

Joidenkin mietinnön sisältämien lausuntojen perusteella maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumaa voitaisiin pitää myös EU:n yrityksenä laajentaa metsätalous- ja merikysymyksiin liittyvää vaikutusvaltaansa. Vastustamme hyvin voimakkaasti tätä menettelyä, jossa asioita käytetään valtiomuotoisen EU:n kehittämiseen.

Junilistan suhtautuu hyvin myönteisesti rajat ylittäviä ympäristöongelmia koskevaan EU:n yhteistyöhön. Köyhyyden torjuminen ja maailmanlaajuisen ympäristöongelmien ratkaisemiseksi käynnistettävät toimet pitäisi kuitenkin toteuttaa YK:n kautta. Asiaa huolellisesti harkittuaan *Junilistan* on siksi päättänyt äänestää mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Maailmanlaajuinen ilmastonmuutos ei johdu ainoastaan luonnollisesta kehityksestä, vaan myös teollisuusmaiden noudattamasta strategiasta, johon kuuluu tehostettu luonnonvarojen hyväksikäyttö. Tämän takia ilmastonmuutos on voimistunut siinä määrin, että se aiheuttaa nyt ihmiskunnalle vakavia ongelmia.

Vastuulliset toimet luonnonvarojen mittavasta tuhlauksesta johtuvien seurausten torjumiseksi edellyttävät täydellistä luopumista kapitalistisista toimintatavoista.

EU:n johdolla kuitenkin kannatetaan strategiaa, joka perustuu kaikkien maiden yhteisvastuuseen. Tämä johtaa siihen, että kehitysmaille yritetään asettaa rajoja, jotka liittyvät niiden omien luonnonvarojen täysivaltaiseen käyttöön, ja epäilemättä tämä sopii niihin tavoitteisiin, joita suuret ylikansalliset yhtiöt asettavat näiden luonnonvarojen hyväksikäytölle.

Muiden seikkojen lisäksi Euroopan parlamentin hyväksymä asiakirja paitsi sisältää ristiriitoja myös jättää täydellisesti huomiotta nämä keskeiset ongelmat. Sen sijaan siinä puolletaan ennaltaehkäisevää turvallisuuspolitiikkaa eli politiikkaa, jolla vastataan ilmastoon liittyviin turvallisuushuihin, jotta kansainväliset suhteet voidaan turvata ja militarisoida ilmastonmuutoksen varjolla.

Kuluttaja maksaa -periaatteen perustuvassa mietinnössä myös puolletaan ”vihreiden” verojen kehittämistä (tuloihin perustuvan verotuksen sijasta). Ne antavat mahdollisuuden julkisten palvelujen yksityistämiseen ja veden kaltaisten perusluonnonvarojen yksityiseen hyödyntämiseen.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ilmastonmuutos on sellainen asia, josta saadaan aikaan mielenkiintoinen keskustelu, kun pitäisi löytää ratkaisuja. Tässä asiassa ohjenuoraksi on valittava luopuminen dogmeista ja välinpitämättömyydestä.

Sen sijaan, että omaksuisimme fatalistisen katsantokannan samastamalla maapallon väestönkasvun, kulutuksen lisääntymisen ja miljoonien ihmisten väistämättä kohenevat elinolot mahdolliseen ympäristökatastrofiin, meidän pitäisi hyödyntää nykyaikaisia tieteellisiä mahdollisuuksia ja merkittävää edistystä, joka hyödyttää kaikkia, löytääksemme tarkoituksenmukaisia ratkaisuja, joissa ei ole vaaraa haitallisista sivuvaikutuksista (usein ne johtuvat hätiköidyistä päätöksistä, joita tehdään, kun halutaan toimia nopeasti ymmärtämättä kuitenkaan kunnolla tilannetta, joka niillä on ratkaistava).

Lähestymistavasta – tai lähestymistavoista, mikäli tarvitaan useita ratkaisuja – riippumatta on myönnettävä, että joillakin mailla on heikommat toimintavalmiudet. Nämä maat ovat kehitysvaiheensa takia vailla tarvittavia voimavaroja ja erittäin heikossa asemassa. Näiden maiden ja niiden asukkaiden huomioon ottamisen on oltava olennainen osa toimintaamme, jotta lievitetään ilmastonmuutoksen haittavaikutuksia ja autetaan näitä maita sopeutumaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman perustamista koskevan Anders Wijkmanin mietinnön puolesta. Ilmastonmuutos on aihe, joka on ollut asialistalla monta vuotta: paljon on tehty, mutta se ei vielä riitä. Tavoitteena on vauhdittaa ilmastonmuutosta koskevia toimia EU:n ulkopuolella. Siksi meidän on tuettava EU:n ja kehitysmaiden välistä vuoropuhelua, jotta edistetään ilmastonmuutokseen liittyvien tekijöiden sisällyttämistä paikallisiin ja kansallisiin köyhyden vähentämissuunnitelmiin.

Kannatan tätä aloitetta. Ennen kuin se saa jalansijaa, sillä on tietenkin vastassaan monenlaisia haasteita, kuten maailmanlaajuisen koordinoinnin puute, niukka rahoitus ja niin edelleen. Kannatan myös esittelijän huomautusta, joka koskee investointeja innovatiivisten julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyömallien kehittämiseen. EU suhtautuu niihin hyvin toiveikkaasti. Ne edustavat EU:lle tulevaisuutta kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Jo jonkin aikaa on ollut selvää, että eniten ilmastonmuutoksesta kärsivät vähiten kehittyneet maat, vaikka juuri kyseiset maat ovat aiheuttaneet sitä vähiten. Heikon asemansa takia ne vajoavat yhä syvemmälle köyhyyteen, ja olen tyytyväinen siihen, että Anders Wijkman painottaa tätä voimakkaasti.

Ajatuksena on perustaa liittouma ilmastonmuutoksen torjumiseksi, mutta komissio ei varaa tähän riittävästi rahoitusta. Ilmastonmuutos voi hyvinkin aiheuttaa jopa 80 miljardin euron kustannukset. Silti komissio on myöntänyt tähän 60 miljoonan euron määrärahan, joka ei yksinkertaisesti riitä, jotta vähiten kehittyneet maat voisivat varautua ilmastonmuutokseen. Liittouman tehtävä on nyt hankkia tai saada käyttöön enemmän varoja. Näin ollen EU:n yksittäisten jäsenvaltioiden on kannettava vastuunsa. Niiden on varattava tarkoitukseen enemmän rahoitusta kuin ne tällä hetkellä tekevät.

Euroopan parlamentti ehdottaa myös, että vähintään 25 prosenttia EU:n päästökauppajärjestelmän tuloista käytetään liittouman hyväksi.

Näyttää siltä, että Euroopan unioni alkaa ilmastonmuutoksen valossa muuttaa käsitystään kehitysyhteistyöstä, mikä on toivottavaa. Tästä syystä kannatan mietintöä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin ja köyhien kehitysmaiden välille laaditun mietinnön puolesta, sillä nämä maat ovat altteimpia ilmastonmuutokselle.

Edellä mainitun, ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuonna 2007 toteutetun tarkistuksen mukaan ilmastonmuutoksen ottamisessa huomioon EU:n kehityspolitiikoissa ei ole edistytty riittävästi ja riittävän nopeasti.

Vaikka Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen johtavan aseman ilmastonmuutoksen torjumisessa, EU:n talousarviossa ei oteta huomioon näille politiikanaloille annettua etusijaa. Puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) on toistaiseksi soveltunut huonosti köyhimpien maiden tarpeisiin saada puhdasta teknologiaa koskevia investointeja.

Mietinnössä kehoitetaan EU:ta asettamaan ilmastonmuutos kehitysyhteistyöpolitiikkansa ytimeen ja kehoitetaan komissiota antamaan yksityiskohtaiset tiedot voimassa olevista finanssimekanismeista ilmastonmuutoksen sekä kansallisen tason ja kansainvälisen tason kehityksen varalta. Komission on viipymättä suositeltava, millaisia keinoja on käytettävä ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevan EU:n rahoituksen lisäämiseksi, jotta varmistetaan paras mahdollinen koordinointi ja täydentävyys nykyisten aloitteiden kanssa.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Luonnonympäristön suojelun pitäisi kiistatta olla etusijalla kussakin jäsenvaltiossa ja koko yhteisössä. Maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta voidaan parhaimmillaankin vain todeta sen olevan turha. Veronmaksajien rahojen tuhlaaminen jälleen uuteen kalliiseen poliittiseen elimeen ei varmastikaan auta parantamaan luonnonympäristön tilaa. Se tarjoaa ainoastaan uusia tuottoisia virkoja EU:n virkamiesten täytettäväksi. Kehitysmaiden saaste- ja hiilidioksidipäästöt ovat merkityksettömiä talousmahtien päästöihin verrattuna.

Huomauttaisin, että jo vuosien ajan Yhdysvallat on ollut myrkyllisiä aineita valmistavien maiden listan kärkipäässä. Se ei ole vielä ratifioinut Kioton pöytäkirjaa. Olen varma siitä, että EU:n ja kehitysmaiden välisen liittouman perustaminen ei edistä lainkaan saasteiden määrän vähentämistä. Toisaalta esimerkiksi sellaiset toimet, kuin keskustelut edellä mainittujen maiden poliittisten johtajien kanssa, voisivat olla ratkaisevia. Tämä johtuu siitä, että heidän toimensa heikentävät eniten luonnonympäristön tilaa.

– Jean-Marie Beaupuy'n mietintö (A6-0356/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä ranskalaisen kollegani Jean Marie Beaupuy'n valiokunta-aloitteisen mietinnön pohjalta esitettyä päätöslauselmaa hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla. Olen täysin samaa mieltä ajatuksesta, että yksinkertaistamisen ja tehostamisen vuoksi laadittaisiin tutkimus siitä, olisiko tulevaan koheesiopolitiikkaan vuoden 2013 jälkeen mahdollista sulauttaa yhteisön eri rahastoja.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Annan tukeni aloitteelle, joka koskee mietinnön laatimista hyvästä paikallis- ja aluehallinnosta sekä kumppanuuden käsitteen merkityksestä neljän tai useamman hallintotason välillä: paikallis- ja aluehallinnon sekä kansallisen ja EU:n hallinnon välillä. Yhteydenpidossa suorilla vaaleilla valittuihin paikallisviranomaisten edustajiin korostuvat useimmissa tapauksissa erot mainittujen hallintoportaiden tavassa käsitellä EU:n politiikanaloja.

Ellei kaikkien näiden hallintoelinten välille muodosteta sellaista todelliseen kumppanuuteen perustuvaa toimintamallia, johon toissijaisuusperiaatteesta täysin irrallinen puoluepolitiikka ei vaikuta, Euroopan parlamentin ja muiden EU:n toimielinten toimilla ei saavuteta haluttuja konkreettisia tuloksia ja vaikutuksia. Tuntemme riittävän hyvin ne ristiriidat ja sen huonosti ymmärretyn kilpailun, joka eri hallintotasolla vallassa olevien poliittisten puolueiden edustajien välillä vallitsee ja joka useimmiten johtaa siihen, että Euroopan kansalaiset jäävät ilman niitä hyötyjä, joita saadaan Euroopan parlamentissa päätettävistä hankkeista. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta siinä toivossa, että aluepolitiikoille annetaan se merkitys, joka niille kuuluu.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jean Marie Beaupuy'n mietintö on erittäin valaiseva. Siinä käsitellään rakennepolitiikan hallinnointia ja siitä selviää, että Euroopan unionin alueiden välisten kehityserojen poistamisen ohella EU:n harjoittaman aluepolitiikan todellisena tavoitteena on jäsenvaltioiden aluejärjestelyjen ja siten niiden hallinnollisten ja poliittisten rakenteiden perinpohjainen muuttaminen.

Itse asiassa tämä ei ole mikään yllätys. Euroopassa tehdään nykyisin kaikki voitava kansallisvaltioiden sivuuttamiseksi tai tuhoamiseksi: ylhäältä käsin niiden toimivalta annetaan supervaltio EU:lle ja alhaalta käsin edistetään miljardeilla euroilla – vastoin joidenkin jäsenvaltioiden perinteitä ja maakuntien luonnollisia rajoja tai niiden identiteettirajoja – "alueen" etuoikeutettua asemaa valtiollista tasoa alemman tason organisaationa tai perustamalla valtiollista tasoa pienempiä rajatylittäviä alueita. Esittelijän ylistämä "yhtenäinen lähestymistapa" EU:n lainsäädäntöön edistää tätä kehitystä. Se merkitsee aluetason ottamista

huomioon kaikilla niillä EU:n politiikanaloilla, joilla on alueellisia, taloudellisia tai yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Tämä on vaalien manipuloinnin ohella varmastikin se analyysikehys, josta käsin Nicolas Sarkozyn ehdottamaa hallinnonuudistusta on arvioitava.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Mietinnössä kannatetaan tehostettua yhteistyötä kansallisten viranomaisten kesken. On kuitenkin tärkeää muistaa, että toimielinten välisen kilpailun tuloksena selvitetään parhaat hallintotavat ja erotetaan ne niistä tavoista, jotka eivät ole yhtä tarkoituksenmukaisia. Hyvä esimerkki ovat luultavasti Euroopan moninaiset hallintotavat ja sen hallintoviranomaisten välinen kokemustenvaihto.

Mietintö on täynnä hyvää tarkoittavia toteamuksia, mutta pohjimmiltaan siitä puuttuvat konkreettiset ehdotukset siitä, kuinka rakennepoliittikojen hallintoa pitäisi parantaa niiden taloudellisten näkökohtien valvonnassa olevien valtavien puutteiden korjaamiseksi. On syytä muistaa, että EU:n rakennepoliittikat ovat Euroopan unionin suurin yksittäinen menoerä kaudella 2007–2013 ja että Euroopan tilintarkastustuomioistuin toteaa varainhoitovuoden 2006 vuosikertomuksessa, että vähintään 12 prosenttia rakennepoliittikojen hyväksi maksetuista varoista olisi pitänyt jättää maksamatta.

Mietintö sisältää myös viittauksia Lissabonin sopimukseen. Sopimus on kuitenkin hylätty demokraattisin menettelyin. Vetoaminen Lissabonin sopimukseen on näin ollen osoitus anteeksiantamattomasta ylimielisyydestä. Sopimuksen tulevaisuus on kirjoittamishetkellä niin epävarma, että vetoamista sen sisältöön pitäisi välttää. Edellä mainituista syistä *Junilistan* on päättänyt äänestää koko mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. Ilmeisesti ei ole epäilystäkään siitä, että kannattamme paikallis- ja alueviranomaisten sekä muiden viranomaisten, sosiaalisten ja taloudellisten järjestöjen ja suuren yleisön huomattavaa osallistumista tavoitteiden ja ohjelmien suunnitteluun sekä yhteisön rakennerahastojen täytäntöönpanoon ja niiden käytön valvontaan kussakin jäsenvaltiossa, sillä olemme aina puhuneet tämän puolesta.

Emme kuitenkaan voi sallia sitä, että tämän oikeutetun pyrkimyksen varjolla pyritään muihin tavoitteisiin, kuten esimerkiksi sulauttamaan ”tulevaan koheesiopolitiikkaan vuoden 2013 jälkeen” yhteisön eri rahastoja (Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto, koheesiorahasto ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto). Tämä ehdotus voisi vaarantaa sen, minkä pitäisi olla yhteisön talousarvion keskeinen tavoite, toisin sanoen sen tehtävän vaurauden uudelleen jakajana ”koheesiomaiden” ja ”vauraiden maiden” kesken. Erityisesti tähän on syynä niiden varojen poistaminen, jotka on tarkoitettu ainoastaan ensin mainituille maille (sen lisäksi, että se vaarantaisi yhteisön rahoituksen ”yhteisille politiikoille”, kuten maatalous- ja kalastuspolitiikalle).

Emme myöskään voi hyväksyä ehdotuksessa kannatettuja ”julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia”, joita käytetään ihmisten ja kunkin jäsenvaltion sosioekonomisen kehityksen kannalta keskeisten julkisten peruspalvelujen yksityistämiseen.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Jean Marie Beaupuy'n mietinnössä määritellään hyvä hallintotapa kahden toisiaan täydentävän järjestelmän tasolla: institutionaalisen järjestelmän, jossa toimivalta ja varat jakaantuvat valtion ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten välille ja kumppanuusjärjestelmän, joka yhdistää tietyn alueen samalla alalla toimivat julkisen ja yksityisen sektorin eri toimijat.

Kumppanuus voi tuoda lisäarvoa koheesiopolitiikan täytäntöönpanoon parantamalla legitimiyyttä, edistämällä yhteensovittamista sekä takaamalla avoimuuden ja varojen paremman hyödyntämisen. Kumppanien osallistuminen voi auttaa alakohtaisen ja alueellisen institutionaalisen välineen kehittämisessä. Emme saa jättää huomiotta sitä, että kumppaneilla on tarvittavat valmiudet ja voimavarat, jotka saattavat lisätä ohjelman vaikutuksia tehostamalla hankkeiden valintaprosessia.

Paikallis- ja alueviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen on äärimmäisen tärkeää päätöksentekoprosessin legitimoimiseksi ja mahdollisen poliittisen vaikutusvallan vastapainona toimintaohjelmien suunnitteluvaiheeseen kuuluvan julkisen kuulemisprosessin yhteydessä. Tämä helpottaa laajan asiantuntemuksen hyödyntämistä ja auttaa parantamaan ohjelman suunnittelua, seuranta- ja arviointia.

On ymmärrettävä, että uudet jäsenvaltiot eivät vielä ole valmiita kumppanuusperiaatteeseen, ja siksi sitä voitaisiin asteittain tehostaa ylikansallisen ja alueellisen painostuksen avulla.

Olen ilmaissut tukeni tälle mietinnölle samoin perustein, jotka on jo ilmoitettu esittämissämme tarkistuksissa ja hyväksytty ja jotka Jean Marie Beaupuy on liittänyt lopulliseen tekstiin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin hallintotapaa ja kumppanuutta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla koskevan Jean Marie Beaupuy'n mietinnön puolesta. On selvää, että aluekehityksen onnistumiseen eivät vaikuta ainoastaan saavutetut tulokset, vaan myös se, millä keinoin nämä tulokset saavutetaan, toisin sanoen hallintotapa. Siksi on kehitettävä mekanismeja, joilla parannetaan hallintojärjestelmiä ilman erilaisista toimintamalleista johtuvia esteitä.

Olen esittelijän tavoin innostunut kumppanuusperiaatteesta: uusien hallintomenetelmien ei pitäisi korvata julkisia elimiä, vaan niiden pitäisi täydentää toisiaan. Hyväksyn myös suunnitelman sen tavan uudelleenorganisoinnista, jolla hallintotapa liittyy yhteisön varoihin, erilaisiin alueellisiin ulottuvuuksiin ja luonnollisesti Euroopan unioniin. Yrityselämästä omaksutut projektinhallintataidot voivat olla erinomaisia välineitä uusien hallintotapojen toteuttamiseksi, jotta edistetään erityisesti EU:n järjestelmän kehitystä.

– Manuel Medina Ortega'n mietintö (A6-0355/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (PSE), kirjallinen. – (DA) Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän tanskalaisjäsenet ovat äänestäneet parempaa säädöskäytäntöä koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, mutta haluavat korostaa, että hallinnollisen rasituksen poistaminen voi olla varsin poliittinen prosessi. Kannatamme tavoitetta, joka koskee tarpeettoman hallinnollisen rasituksen poistamista. Tietyt hallinnolliset rasitteet saattavat kuitenkin olla sosiaalisesti erittäin tarpeellisia, vaikka niitä saatetaankin pitää esteinä yritysten kasvulle ja innovaatioille. Mielestämme hallinnollisen rasituksen keventämiseksi tarvitaan tasapainoinen lähestymistapa.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jos joudumme keskustelemaan ”paremman säädöskäytännön” tarpeesta ennen EU:n lainsäädännön sisällöstä käytävää keskustelua, olisi pohdittava, kuinka suuri osa säädöksistä on todella tarpeellisia. On totta, että yhteismarkkinoiden perustaminen ja yhdenmukaisuuden aikaansaaaminen sellaisten maiden välille, jotka ovat historialtaan ja kulttuuritaustaltaan erilaisia, mikä on usein nähtävissä niiden lainsäädännön yksityiskohdissa, edellyttävät yhteisymmärrystä ja siten kenties myös aktiivisempaa sääntelyä.

Tämän toteaminen ei kuitenkaan tarkoita samaa kuin sen myöntäminen, että tehtävämme on ennen kaikkea antaa säädöksiä nimenomaan EU:n tasolla. Vaikka olenkin vakuuttunut siitä, että EU on usein oikea toimintafoorumi, olisi myös syytä panna merkille toissijaisuusperiaatteen keskeinen asema. Usein se syrjäytetään väärän tehokkuuden ja tarpeettoman tuloksen nimissä.

Jos haluamme, että EU kykenee vastaamaan sellaisiin tarpeisiin, jotka perustellusti edellyttävät EU:n tason päätöksentekoa, meidän olisi johdonmukaisesti ja järkevästi varottava hukuttamasta Eurooppaa lainsäädäntöehdotuksiin ja -valtuuksiin, jotka voidaan tehokkaasti toteuttaa kansallisella tasolla. Tämä perustamissopimuksissa yleisesti mainittu näkökohta ei valitettavasti ole yhtä näkyvästi esillä Brysselissä, mistä seuraa väistämättä halu lisätä byrokratiaa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä niiden soveltamisesta tehtyä pöytäkirjaa koskevan Manuel Medina Ortega'n mietinnön puolesta. Euroopan unionin olisi pyrittävä käyttämään sääntelykehityksensä mittapuuna selkeyttä ja tehokkuutta. Koska lainsäädännöllisten menettelyjen parantaminen voi auttaa meitä saavuttamaan nämä tavoitteet ja koska toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate kuuluvat niihin kulmakiviin, joiden varassa yhteisö lepää etenkin määrätyillä aloilla, joilla sillä ei ole yksinomaista lainsäädäntövaltaa, kiitän oikeudellisten asioiden valiokuntaa väsymättömästä työstä, jota se on tehnyt yhteisön säännösten yksinkertaistamisen hyväksi varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntö perustuu määrän sijasta laatuun.

Lisäksi myös minulla on epäilykseni itse- ja yhteissääntelymenettelyistä. Markkinoiden nykyinen rahoituskriisi voidaan osittain lukea niiden syyksi. Sääntely on yksinkertaisin tapa pyrkiä EU:n tavoitteisiin ja lisätä yritysten ja kansalaisten oikeusvarmuutta.

– Lidia Joanna Geringer de Oedenbergin mietintö (A6-0363/2008)

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Komissio on juuri julkaissut 24. vuosikertomuksen yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta jäsenvaltioissa. On aivan oikeutettua kysyä seuraavaa: onko edelliseen kertomukseen nähden huomattavissa eroja tai edistymistä? Vaikuttaisi siltä, ettei ole. Jäsenvaltiot

ovat EU:n köyhiä opiskelijoita, kuten aina. Mitä esittelijä ehdottaa ratkaisuksi? Tinkimättömämpää suhtautumista jäsenvaltioihin, tarvittaessa yhteisöjen tuomioistuimelle tehtyjen kanteiden lisäämistä ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden määrätietoisempaa täytäntöönpanoa. Toisin sanoen EU:n toimielinten pakko- ja sortokeinojen lisäämistä jäsenvaltioita kohtaan.

Yhteisön oikeusjärjestys, joka on jo ennestään täynnä perussopimuksia, jotka ovat etusijalla kansallisiin oikeuksiin nähden, halutaan nyt tehdä entistä epäoikeudenmukaisemmaksi ja tuhoisammaksi jäsenvaltioiden kyseisten oikeuksien kannalta. Torjumme tämän määrätietoisesti, sillä kansallisten oikeuksien ja oikeudellisten näkökohtien luovuttaminen EU:lle johtaa varmasti siihen, että jäsenvaltiot joutuvat itsekin alistumaan eurooppalaismielisessä ja federalistisessa hankkeessa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Lidia Joanna Geringer de Oedenbergin yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta laatiman mietinnön puolesta. Luvut ovat objektiivisia – niitä voidaan tulkita, mutta niitä ei voida kiistää. Rikkomistapausten huomattava lisääntyminen ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden noudattamatta jättäminen tai se, että direktiivit jätetään saattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetussa määräajassa, osoittavat, että komission on välttämätöntä lisätä yksittäisten jäsenvaltioiden valvontaa.

Lisäksi olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien yhteistyötä pitäisi tiivistää, jotta edistetään ja ennen kaikkea tehostetaan yhteisön lainsäädännön soveltamista kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti. Hyväksyn myös rakennerahastojen hallintaa koskevan kysymyksen lisäämisen tekstiin. Jäsenvaltioille on muistutettava, että jos ne haluavat saada tukea rakennerahastoista vuosien 2007–2013 rahoituskehysten yhteydessä, niiden on muutettava lainsäädäntönsä EU:n lainsäädännön mukaiseksi ennen kaikkea ympäristönsuojelun alalla siten, että taloudellista ja sosiaalista kehitystä voidaan tukea asianmukaisesti aluetasolla.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Parlamentin tämännäpäiväisessä istunnossa äänestin yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta laaditun oikeudellisten asioiden valiokunnan vuosikertomuksen 2006 puolesta.

Lidia Geringer de Oedenbergin laatimassa asiakirjassa viitataan direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettujen määräaikojen noudattamatta jättämiseen sekä jäsenvaltioiden oikeuslaitosten ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen puutteelliseen keskinäiseen yhteistyöhön, ja siinä myös arvostellaan valitusten käsittelymenettelyjä.

Yksi erityisen huolestuttava ilmiö on kansallisten tuomioistuinten haluttomuus soveltaa yhteisön oikeuden ensisijaisuuden periaatetta ja hyödyntää ennakkoratkaisumenettelyä.

Mietinnössä korostetaan myös rikkomistapausten huomattavaa lisääntymistä sen takia, että jäsenvaltiot jättävät noudattamatta yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita ja määräaikoja, jotka on asetettu direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Edellä esitetyn perusteella on välttämätöntä lisätä Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välistä yhteistyötä ja tehostaa yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaa jäsenvaltioissa ja alueilla. Tällaiset toimet tuovat Euroopan unionin lähemmäs kansalaisia ja vahvistavat sen demokraattista legitimiyyttä.

– Georgios Papastamkosin mietintö (A6-0354/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin sääntelyvirastojen institutionaalisten näkökulmien tulevaa sopimusta koskevasta strategiasta annetun päätöslauselman puolesta mietinnön perusteella, joka laadittiin erinomaisen kollegani ja ystäväni, entisen kreikkalaisministerin Georgios Papastamkosin, aloitteesta. On valitettavaa, että parlamentin ja komission toimet Euroopan unionin sääntelyvirastojen oikeudellisesti sitovan valvonnan toteuttamiseksi eivät ole tuottaneet mainittavaa tulosta. Olen samaa mieltä kuin kollegojeni suuri enemmistö, joka pitää valitettavana sitä, että Euroopan unionilta puuttuu virastojen perustamista koskeva yleinen strategia. Neuvoston ja komission on välttämätöntä aloittaa kiireellinen yhteistyö parlamentin kanssa virastojen tulevaa asemaa koskevan selkeän, yhteisen ja sitovan kehyksen laatimiseksi osana eurooppalaista hallintotapaa, ja sääntelyvirastojen perustamiseen ja toimintaan on tarpeen kohdistaa parlamentaarista valvontaa.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Viime aikoina sääntelyvirastojen määrä on kasvanut merkittävästi sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa. Näiden kahden tason välillä on samankaltaisuuksia, mutta myös eroja. Näiden virastojen rakenteellinen ja toiminnallinen monimuotoisuus Euroopan unionin tasolla ja kansallisella tasolla

herättää kysymyksiä, jotka koskevat sääntelyä, hyvää hallintotapaa sekä toimielinten suhteiden tiiviyyttä keskittämisen ja hajauttamisen näkökulmasta.

Euroopan unionin sääntelyvirastot ovat suurelta osin hajautettuja tai itsenäisiä yksiköitä, ja siksi niiden perustamisen ja toiminnan käsittelyn yhteydessä on edellytettävä erityistä avoimuutta ja demokraattista valvontaa, sillä elleivät määrätyt sääntely- ja toimeenpanoelimet pidä hallussaan yksinoikeutta, niiden määrän kasvu yhteiskunnan keskeisimmillä toiminta-aloilla saattaa vahingoittaa Euroopan unionia edustavien elinten mainetta, vieraannuttaa ne ja lisätä tuntuvasti byrokratiaa.

Sovellettaessa parlamentaarista valvontaa sääntelyvirastojen rakenteeseen ja työhön olisi noudatettava klassista demokraattista periaatetta, joka edellyttää kaikkien toimeenpanovaltaa käyttävien elinten poliittisen vastuun lisäämistä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionissa on 29 virastoa, todellista eurooppalaista mikrotoimielintä, joiden kustannukset ylittävät 1 miljardi euroa ja joiden tarpeellisuuteen on suhtauduttava varauksella. Esittelijä on näin ollen oikeassa vaatiessaan näiden lukuisten virastojen avoimempaa ja vastuullisempaa hallinnointia, niiden toiminnan aitoa poliittista valvontaa, olemassa olevien virastojen arviointia, uusien virastojen perustamisen lykkäämistä ja kustannus-hyötyanalyysin tekemistä ennen päätöksentekoa.

Todellinen ongelma on kuitenkin virastojen olemassaolo. Ne ovat EU:n byrokratian lisäportaita, joista toisilla on sääntelyvaltuudet ja toisilla toimeenpanotehtäviä, joilla joko puututaan kansallisten viranomaisten työhön tai vaikeutetaan sitä. Todellinen ongelma on virastojen määrän kasvu ja niiden leviäminen koko Eurooppaan sekä niiden toimipaikkojen jakaminen ääntenkalasteluun tarkoitettujen lahjojen tavoin. Todellinen ongelma on se, että 40 prosenttia niistä on perustettu perustamissopimuksen 308 artiklan nojalla – tuon kuuluisan artiklan, jonka avulla on mahdollista lisätä EU:n toimivaltaa silloin, kun siitä ei ole nimenomaisesti säädetty laeissa ja asetuksissa.

Koska tämä mietintö ei tarjoa minkäänlaista ratkaisua, emme voi hyväksyä sitä. Koska se on tästä huolimatta yritys saada aikaan hieman järjestystä tähän sekasotkuun, emme voi hylätä sitä. Tästä syystä äänestämme tyhjää.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) On mielenkiintoista, että mietinnön ehdotuksen 5 kohdassa kiinnitetään nyt huomiota siihen, että EU:n virastojen perustamista varten ei ole yleistä strategiaa. Uusia virastoja perustetaan tapauskohtaisesti, mikä johtaa sääntelyvirastojen, toimeenpanovirastojen ja muiden yhteisön elinten läpinäkymättömään sekamelskaan.

Vieläkin mielenkiintoisempaa on huomata, että Euroopan parlamentin enemmistö on aina kannattanut uusien virastojen perustamista ja havaitsee vasta nyt, että kokonaiskäsitys on menetetty.

Junilistan tukee mietinnön pääajatuksia, mutta suhtautuu kriittisesti siihen, miten Euroopan parlamentti yrittää saada sääntelyvirastojen suhteen uusia valtuuksia: sääntelyvirastojen on toimitettava parlamentille vuosikertomus, ja virastojen johtajat kutsuttaisiin mahdollisesti ennen nimittämistään Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kuultaviksi. Suhtaudumme epäillen näihin ehdotuksiin. Ensinnäkin komission on tarkoituksenmukaista vastata sääntelyvirastojen hallinnosta ja toiseksi puoluepoliittiset riidat voivat vaikuttaa virastojen johtajien nimittämiseen. Heidän pitäisi kuitenkin olla pelkkiä virkamiehiä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen äänestänyt Georgios Papastamkosin sääntelyvirastojen institutionaalisten näkökulmien tulevaa sopimusta koskevasta strategiasta esittämän mietinnön puolesta. Kannatan komission suunnitelmaa toimielinten välisen työryhmän perustamisesta. Se vastaisi sääntelyvirastojen tehtävien määrittelystä ja kunkin Euroopan unionin elimen toimivallasta edellä mainittujen virastojen suhteen.

Ehdotuksen pitäisi kuitenkin olla mieluummin lähtökohta kuin päätepiste, sillä tavoitteet ulottuvat huomattavasti toimielinten välisen työryhmän perustamista laajemmalle. Ehdotuksella kyseisten virastojen rakennetta ja toimintaa koskevaksi yhteiseksi – sikäli kuin mahdollista – lähestymistavaksi pyritään karsimaan byrokratiaa, jotta virastot voivat toteuttaa oikeanlaisia ja tehokkaita sääntelytoimia. Tämä mahdollistaa virastojen seurannan ja tilintekovelvollisuuden vaatimusten täyttämisen edes osittain ja tukee näin merkittävän aseman edellyttämää vastuuta.

– Ehdotus päätöslauselmaksi: Päätöslauselmaesitys: Joseph Konysta kansainvälisen rikostuomioistuimen oikeudenkäyntiä varten annettu pidätysmääräys (B6-0536/2008)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Joseph Kony ja Lord's Resistance Army -kapinallisryhmä ovat syyllistyneet hirvittäviin rikoksiin kuluneiden 20 vuoden aikana, minkä vuoksi kansainvälinen rikostuomioistuin haluaa nyt asettaa hänet syytteeseen.

Selkkaus suurten järvien alueella Ugandassa ja Sudanissa jatkuu edelleen ja vaatii jatkuvasti uusia siviiliuhreja. Kansainvälinen yhteisö on selkeästi vastuussa tämän hirvittävän murhenäytelmän lopettamisesta.

Junilistan suhtautuu yleensä kielteisesti ulkopoliittisiin päätöslauselmiin. Käsillä oleva päätöslauselma liittyy kuitenkin järjestöön ja sen johtajaan, joita syytetään kansainvälisessä rikostuomioistuimessa rikoksista ihmiskuntaa vastaan. Siksi olemme päättäneet tukea tätä päätöslauselmaa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan ilmoittaa parlamentille, että äänestin Joseph Kony syytteeseenpanosta ja saattamisesta kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen annetun päätöslauselmaesityksen puolesta. On täysin käsittämätöntä, että yritykset pidättää Joseph Kony kaltainen kansainvälinen rikollinen ovat kestäneet yli kolme vuotta. Kony on syyllistynyt rikoksiin ja toiminut niiden alkuunpanijana, esimerkkinä niistä murhat, joukkotuhonta, raiskaukset, ryöstely ja raiskauksiin yllyttäminen. Kaikki yritykset tämän kansainvälisen rikostuomioistuimen etsintäkuuluttaman rikollisen pidättämiseksi ovat epäonnistuneet Ugandan hallituksen jatkuvan yhteistyöhaluttomuuden takia.

Huomauttaisin, että Uganda on allekirjoittanut Rooman perussäännön, jonka mukaan jokainen jäsen sitoutuu lopettamaan kansainvälisen yhteisön kannalta vakavimmista rikoksista rankaisematta jättämisen ja edistämään tällaisten rikosten ehkäisemistä. Haluan myös ilmaista huoleni siitä, että ei ole annettu minkäänlaista selvää sitoumusta, jonka tarkoituksena on estää (etenkin Sudanin hallituksen myöntämän) kansainvälisen avun ohjautuminen Kony johtamalle LRA-armeijalle, joka voi helposti käyttää sitä toimintansa rahoittamiseen.

– Marielle De Sarnezin mietintö (A6-0294/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Marielle De Sarnezin mietinnön perusteella äänestin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jossa muutetaan ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ohjelman käynnistämisestä korkea-asteen koulutuksen laadun parantamiseksi ja kulttuurien välisen ymmärtämyksen edistämiseksi kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla (Erasmus Mundus) (2009–2013). Tuen kompromissitarkistuksia, joilla edistetään akateemista huippuosaamista, maantieteelliseen kattavuuteen liittyvää oikeudenmukaisuutta, yleisölle tiedottamista tästä ohjelmasta ja kaikkien lainsäädännöllisten ja hallinnollisten esteiden ehdotonta poistamista Euroopan maiden ja kolmansien maiden välisiltä vaihto-ohjelmilta (viisumiongelmia). Pidän kiinni myös siitä, että on välttämätöntä toteuttaa ohjelman soveltamisalaan kuuluvia toimia sen varmistamiseksi, että vähiten kehittyneistä kolmansista maista (erityisesti AKT-valtioista eli Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista) tulevat opiskelijat, jatko-opiskelijat ja tohtorintutkimuksen suorittaneet tutkijat ja yliopistotutkijat palaavat kotimaahansa, jotta vältetään ”aivovuodoksi” kutsuttu ilmiö. Lopuksi annan kiitosta vähintään kahden eurooppalaisen kielen opiskelua ja syrjinnän torjumista sekä sukupuolten tasa-arvon kunnioittamisen edistämistä koskevalle vaatimukselle.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (PSE), kirjallinen. – (DA) Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän tanskalaisjäsenet ovat äänestäneet Erasmus Mundus II -ohjelmaa koskevaa mietintöä vastaan. Syynä ei ole se, että vastustaisimme ohjelmaa, vaan se, että rahoitusta koskeva sanamuoto uhkaa johtaa siihen, että tanskalaiset opiskelijat joutuvat maksamaan ohjelman käytöstä. Tuemme yleisesti ottaen Erasmus Mundus -ohjelmien tavoitetta.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän tanskalaisjäsenet ovat äänestäneet parempaa säädöskäytäntöä koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, mutta haluavat korostaa, että hallinnollisen rasituksen poistaminen voi olla varsin poliittinen prosessi. Kannatamme tavoitetta, joka koskee tarpeettoman hallinnollisen rasituksen poistamista. Tietyt hallinnolliset rasitteet saattavat kuitenkin olla sosiaalisesti erittäin tarpeellisia, vaikka niitä saatetaankin pitää esteinä yritysten kasvulle ja innovaatioille. Mielestämme hallinnollisen rasituksen keventämiseksi tarvitaan tasapainoinen lähestymistapa.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Erasmus Mundus -ohjelma (2009–2013) on yksi Lissabonin strategian ruohonjuuritason vastaisista toimista, ja EU käyttää sitä jäsenvaltioiden yliopistojen porvarilliseen nykyaikaistamiseen pääoman vaatimusten mukaisesti. Tavoitteena on aiheuttaa ”aivovuoto” kolmansista maista, lisätä työntekijöiden hyväksikäyttöä ja parantaa siten eurooppalaisten monopolien kannattavuutta.

Ohjelma lisää yliopistoille ja tutkimuskeskuksille asetettavia yksityisiä taloudellisia arviointiperusteita ja asettaa valtiolliset ja yksityiset koulutuslaitokset samalle lähtöviivalle. Se luo "koulutuskonsortioita", joiden perustana on "pyrkimys huippuosaamiseen" ja määrää opiskelijoille lukukausimaksuja ja evää siten väistämättä työläisperheiden lapsilta mahdollisuuden korkea-asteen koulutukseen ja jatko-opintoihin.

Kehityksmaista tapahtuvan aivovuodon estämistä koskevilla demagogisilla julkilausumilla EU ei pysty salaamaan todellista tavoitetta, joka ei valitettavasti ole mikään muu kuin kyseisten maiden työvoiman hyväksikäyttö ja nuorten oikeuksien jyrkkä rajoittaminen työläisperheen lapsille tarjottavan yleisen, korkealaatuisen ja maksuttoman julkisen koulutuksen osalta.

Näistä syistä Kreikan kommunistista puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät tätä lainsäädäntöaloitetta vastaan.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Erasmus Mundus -ohjelmaa (2009–2013) koskevan Marielle De Sarnezin mietinnön puolesta, sillä mielestäni tällä uudella ohjelmalla on olennainen merkitys Euroopan unionin tukemisessa maailmanlaajuisena koulutuksen osaamiskeskusena.

Erasmus Mundus II -ohjelmalla vastataan paremmin opiskelijoiden kasvavaan liikkuvuuden tarpeeseen, nostetaan korkea-asteen koulutuksen laatua EU:ssa ja edistetään kulttuurien välistä vuoropuhelua EU:n eri koulutuslaitosten välisen yhteistyön kautta. Korostaisin myös mietinnössä ehdotettuja merkittäviä innovaatioita, kuten tohtoriohjelman jatkamista, apurahojen sisällyttämistä ohjelmaan sekä yritysten ja tutkimuskeskusten aktiivisen osallistumisen kannustamista.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämän tärkeän ohjelman tavoitteena on tukea kolmansien maiden opiskelijoita, jotka haluavat tulla opiskelemaan Euroopan unioniin, vaikka ohjelman niukka rahoitus saattaakin aiheuttaa ongelmia niille, joiden edellytetään maksavan lukukausimaksuja mutta jotka eivät siihen kykene. Vaikka siis äänestimmekin mietinnön puolesta, pahoittelemme sitä, että ryhmämme esittämät tarkistukset hylättiin, sillä niiden tarkoituksena oli auttaa ongelman ratkaisemisessa.

Toteamme kuitenkin tyytyväisinä, että kyseisten opiskelijoiden liikkuvuutta edistävät ehdotukset hyväksyttiin, samoin kuin ne ehdotukset, joissa kiinnitettiin huomiota siihen, ettei ohjelman avulla pidä houkuttaa erityisosaamista hankkineita ihmisiä kolmansista maista Euroopan unioniin heidän kotimaansa vahingoksi. Vaadimme, että Euroopan komission on ohjelman arvioinnin yhteydessä ehdottomasti otettava huomioon "aivovuodon" mahdolliset seuraukset ja niiden yhteiskunnallis-taloudellinen tilanne, joita asia koskee.

On varmistettava, että EU:n ulkopuolisten kehitysmaiden maisterintutkinto-opiskelijat ja jatko-opiskelijat, tutkijat ja korkeakoulutetut voivat palata kotimaahansa opiskelujen päätyttyä, ja vältettävä siten "aivovuoto".

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta, ja toivon, että Erasmus Mundus -ohjelman jatkaminen vuoteen 2013 saakka toimii edelleen merkittävänä kulttuurien yhdistäjänä.

Tämän koulutusohjelman hyödyt ovat ilmeiset: sen lisäksi, että EU hyötyy paitsi houkuttelemalla älykkäitä, kunnianhimoisia opiskelijoita kolmansista maista, mikä edistää tutkimusta ja innovaatioita EU:ssa, myös omat opiskelijamme saavat paremman kielitaidon ja parantavat työllistettävyyttään sekä kotimaassa että ulkomailla.

Tämä ohjelma on mielestäni erityisen ajankohtainen ennen kaikkea siksi, että tämä vuosi on Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuosi. Yhteyksien luominen kolmansiin maihin koulutuksen avulla tukee eri kulttuurien, kielten ja uskontojen välistä yhteisymmärrystä ja viestintää. Tämä on juuri senkaltaisen ohjelma, jota Euroopan parlamentin pitäisi tukea, ja kannatan sitä vilpittömästi.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Olemme päättäneet äänestää kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietintöä vastaan. Emme varsinaisesti äänestä Erasmus Mundus -ohjelman ajatusta vastaan, vaan vastustamme sitä joidenkin valiokunnan esittämien yksityiskohtaisten ehdotusten ja joidenkin komission ehdotusten takia.

Emme kannata ehdotuksessa esitettyjen suppeiden kuvausten mukaista erityistä Erasmus Mundus -viisumia. Kullakin jäsenvaltiolla on oikeus myöntää viisumeja, ja toivomme, että ne myöntävät niitä avokätisesti Erasmus Mundus -ohjelmaan osallistuville opiskelijoille. Mielestämme tällaisesta viisumista ei ole mahdollista antaa EU:n säädoksiä.

Torjumme myös ajatuksen siitä, että EU myöntäisi tukea eri Erasmus Mundus -ohjelmia suorittavien opiskelijoiden alumnijärjestykselle. Opiskelijajärjestöjen pitäisi syntyä yksilöiden tarpeiden ja henkilökohtaisten ponnistelujen tuloksena. EU:n toimielimet eivät voi perustaa niitä ylhäältä käsin.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Erasmus Mundus on korkea-asteen koulutuksen alan yhteistyö- ja liikkuvuusohjelma, jonka tavoitteena on tehdä Euroopan unionista maailmanlaajuisesti tunnustettu oppimisen huippukeskus. Ohjelma laajentaa Erasmus-ohjelmassa tähän saakka tarjolla olleita mahdollisuuksia ja avaa EU:n ulkopuolisille maille väylän koulutusyhteistyöhön.

Koulutuksella on keskeinen merkitys nuorten elämässä. Opiskelijoiden lisäksi tulevat työnantajat arvostavat kansainvälistä kokemusta yhä enemmän. Kielten ja kulttuurien sekä kunkin maan erityisluonteen tuntemus ja kyky toimia kansainvälisessä ympäristössä ovat vain joitakin ohjelmaan osallistumisen monista hyötynäkökohdista. Liikkuvuuden edistäminen on toinen ohjelman tavoitteiden näkyvä piirre. Tavoitteet ovat erityisen tärkeitä maailmanlaajuistumisen aikakaudella, kun yhteydet kolmansiin maihin lisäävät merkitystään. Meidän pitäisi olla tyytyväisiä siihen, että eurooppalaisilla ja kolmansista maista tulevilla opiskelijoilla on jatkossakin tilaisuus hankkia tällaista kokemusta.

Olen iloinen siitä, että äänestyksessä hyväksytty ohjelma sisältää myös ehdotuksia viisumikysymysten ratkaisemiseksi. Ne hankaloittavat matkustusjärjestelyjä tarpeettomasti. Helpottamista koskevan ehdotuksen pitäisi vaikuttaa myös saatavilla olevien tietojen laajuuteen. Opiskelijoiden olisi voitava saada kaikki tarvitsemansa tieto, jotta heidän olisi helpompi valmistella oleskeluaan hyvissä ajoin etukäteen. Tässä yhteydessä kolmansissa maissa sijaitsevilta Euroopan komission edustustoilta saatu tuki voisi olla erityisen hyödyllistä.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tänään äänestimme uudesta Erasmus Mundus -ohjelmakupolvesta (2009–2013). Nykyinen Erasmus Mundus -ohjelma pantiin täytäntöön vuonna 2004, ja yli 4 000 Euroopan unionin ja kolmansien maiden kansalaista on käyttänyt tätä ohjelmaa hyvin tuloksin. Erasmus Mundus on osoittautunut luotettavaksi korkea-asteen koulutuksen alan toimenpiteeksi etenkin maisterikurssien osalta. Uuden ohjelman tavoitteena on edistää korkea-asteen koulutusta Euroopassa, auttaa tarjoamaan lisää parempia uramahdollisuuksia nuorille ja toteuttaa järjestelmällisempää kansainvälistä yhteistyötä korkeakoulujen kesken ja siten lisätä Euroopan unionin ja kolmansien maiden opiskelijoiden liikkuvuutta. Seuraavien viiden vuoden aikana Euroopan ja kolmansien maiden yliopistoille myönnetään yli 950 miljoonaa euroa ohjelmaan osallistumista ja apurahojen myöntämistä varten. Ohjelmaan lisätään ylimääräinen jatko-opinto-ohjelma, ja opiskelijoille myönnetään enemmän rahoitustukea. Kannatin äänestyksessä asiasta vastaavan valiokunnan esittämiä tarkistuksia, jotka selkeyttävät asiakirjaa koskevia säästöksiä, turvaavat opiskelijoiden valinnanmahdollisuudet ja mahdollistavat yliopistojen välisen yhteistyön tehostamisen.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan komissio ilmoitti jo taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton hallinnassa sovellettavasta EU:n strategiasta 11 päivänä tammikuuta 2005 antamassaan vihreässä kirjassa taloudellisista syistä tapahtuvaa laajamittaista maahanmuuttoa koskevasta tavoitteesta. Käsillä olevan mietinnön takia tavoite on ajankohtaisempi kuin koskaan.

Erasmus Mundus II -ohjelmalle on varattu jopa 950 miljoonaa euroa vuosiksi 2009–2013. Ohjelman tarkoituksena on houkutella ulkomaisia opiskelijoita ja opettajia Euroopan unionin alueelle. Määrä ylittää noin 654 miljoonalla eurolla ensimmäiselle ohjelmalle myönnetyn määrän.

On sinänsä kiitettävää kannustaa kolmansien maiden opiskelijoita suorittamaan opintoja Euroopassa tarjoamalla heille korkeatasoisia maisteri- tai tohtoriohjelmia. Tämän tekosyn varjolla avataan kuitenkin todellisuudessa uusi väylä laajamittaiselle lailliselle maahanmuutolle. Tosiasiassa kolmansista maista tulevien ulkomaalaisten pääsyä Eurooppaan helpotetaan erityisesti yksinkertaistamalla viisumin ja apurahojen saantia koskevia menettelyjä ja muutetuilla lukukausimaksuilla.

Sen sijaan, että Euroopan unioni asettaisi omat kansalaisensa etusijalle ja edistäisi eurooppalaista tutkimusta ja tarvitsemaansa huippuosaamista, se suosii jälleen EU:n ulkopuolelta tulevia ja ilmaisee halukkuutensa laajamittaiseen maahanmuuttoon.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Erasmus Mundus II -ohjelma on samanlainen kuin eurooppalaisille opiskelijoille tarkoitettu Erasmus-vaihto-ohjelma, mutta sen pääasiallisena tavoitteena on vaihtotoiminta kolmansien maiden kanssa. Sen tavoitteena on houkutella menestyneitä ulkomaisia opiskelijoita Eurooppaan.

Kannatan ehdottomasti kulttuurienvälistä vaihtoa, etenkin tieteellisellä tasolla. Suhtaudun kuitenkin epäillen tämän ohjelman tehokkuuteen ja ennen kaikkea sen hyödyllisyyteen jäsenvaltioiden kannalta. Kun joidenkin jäsenvaltioiden korkeakouluissa rajoitetaan nykyisin oman maan kansalaisten opiskelupaikkoja monissa oppiaineissa, olisi suhtauduttava varauksella korkeampiin tutkintoihin.

Siirtyminen Bolognan malliin koko Euroopan korkeakoulujärjestelmässä on jo riittävästi vaikeuttanut maisterintutkinnon suorittaneiden opiskelijoiden pääsyä tohtoriopintoihin. Kilpailun kiristäminen oman maan opiskelijoiden kannalta vaikuttaa minusta kielteiseltä. Lisäksi ohjelmaan liittyvien maahanmuuttosäädösten rikkomisia on vaikeaa valvoa. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Erasmus Mundus -ohjelmalla on jo ollut suuri merkitys nuorten ja aikuisten nykyiselle koulutukselle. Saadut kokemukset kuitenkin osoittavat, että haasteiden ratkaisemiseen olisi suhtauduttava tietyin varauksin. Tarpeettoman jyrkät muutokset, kuten lukukausimaksuja koskevat uudet ehdot, voisivat horjuttaa tämän jo vakiintuneen markkina-aseman saavuttaneen koulutusjärjestelmän tasapainoa. Tällaiset muutokset voisivat myös rikkoa määrättyjä akateemisten oppilaitosten itsemääräämisoikeutta koskevia periaatteita. Siksi on syytä harkita, olisiko parasta jättää päätöksenteko Erasmus Mundus -konsortiolle tai vahvistaa hallinnointiedellytykset ylhäältä käsin.

Silloin kun vakiintuneita käytäntöjä on jo olemassa ja paikallisten elinten on mahdollista tehdä päätöksiä, olisi se mielestäni otettava huomioon ja jätettävä uudet säännökset antamatta. Tämä on erityisen tärkeää siksi, että elämme hyvin erilaisilla alueilla. Joidenkin sanotaan olevan kehittyneempiä, toisten taas vähemmän kehittyneitä, ja kaikilla niillä on erilaiset perinteet ja erilaiset taloudelliset edellytykset.

Käytän tilaisuutta hyväkseni huomauttaakseni, että parlamentilla on tapana viitata perusteettomasti asiakirjoihin, jotka eivät vielä ole sitovia, kuten EU:n perustuslakiin, joka hylättiin kansanäänestyksessä, Lissabonin sopimukseen ja sitä täydentävään Euroopan unionin perusoikeuskirjaan. Lainsäädäntö ei voi perustua sellaiseen, mitä säädöskokoelmassa ei ole.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Marielle De Sarnezin Erasmus Mundus -ohjelmaa (2009–2013) käsittelevän mietinnön puolesta. Tulevaisuutemme on nuorissa, enkä sano tätä vain siksi, että se on sopiva ilmaus: Erasmus Mundus -ohjelma perustuu huippuosaamislähtöiseen ajattelutapaan ja kulttuurienvälisen yhdentymisen edistämiseen kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön kautta, jotta uudet sukupolvet voivat toimia paremman maailman puolesta. Uudessa Erasmus Mundus -ohjelmassa korostetaan erityisesti mahdollisuutta osallistua maisteri- ja tohtoriopintoihin, kumppanuuksien perustamista kolmansien maiden koulutuslaitosten kanssa ja konkreettisten viestintä- ja tiedotustoimien toteuttamista.

Kannatan tätä aloitetta, ja haluaisin kiinnittää huomiota myös Marielle De Sarnezin ehdotukseen, jonka mukaan vähintään kahden vieraan kielen oppimisesta olisi tehtävä painopistealue. Kielet ovat itse asiassa ensisijainen kulttuurisen yhdentymisen väline.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Erasmus Mundus II -ohjelma vastaa suurelta osin edellistä ohjelmaa, vaikka merkittäviä muutoksia on tehty. Tärkeitä muutoksia ovat muun muassa tasapainoisempi ja vakaampi maantieteellinen edustus niissä Erasmus Mundus -ohjelmissa, joita vähintään kolmea Euroopan maata edustavat yliopistokonsortiot voivat tarjota, ja sen ohella erityishuomion kiinnittäminen heikommassa asemassa oleviin ryhmiin.

Koulutukseen pääsyä koskevien perusteiden on oltava laadullisia, ja samalla on otettava huomioon sukupuolten tasa-arvo ja parannettava heikommassa asemassa olevien ryhmien osallistumismahdollisuuksia.

Myönnettäessä avustuksia eurooppalaisille ja kolmansien maiden opiskelijoille on opintoja tarjoavien oppilaitosten noudatettava muun muassa yhtäläisten mahdollisuuksien ja syrjimättömyyden periaatteita.

Samanaikaisesti Erasmus Mundus II -ohjelmassa olisi panostettava Euroopan ja kolmansien maiden korkeakoulutuksen kestäväan kehitykseen, jonka avulla komission olisi kaikin keinoin pyrittävä estämään aivovuoto.

Vihreät aikovat varmistaa, että nämä muutokset todella pannaan täytäntöön. Erasmus Mundus -ohjelman arvioinnin olisi myös osoitettava, että heikommassa asemassa olevien ryhmien osallistumismahdollisuudet Erasmus Mundus -ohjelmiin ovat parantuneet.

Euroopan parlamentin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on tukenut tätä mietintöä kyseisin edellytyksin.

– József Szájerin mietintö (A6-0300/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä (uudelleenlaatiminen) koskevan mietinnön puolesta (KOM(2007)0737 – C6-0442/2007 – 2007/0257(COD)).

József Szájerin tavoin olen halukas tunnustamaan puheenjohtajakokouksen määräämät periaatteet ja suuntaviivat. Ne ovat täysin lainmukaiset. Tuen myös varauksetta ehdotusta, jonka mukaan puheenjohtajakokouksen päätökseen on tehtävä teknisiä mukautuksia.

– József Szájerin mietintö (A6-0297/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) József Szájerin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljetusta käytöstä (uudelleenlaatiminen). Säädösten ja asetusten kehitys ja monimutkaisuus huomioon ottaen on mielestäni valitettavaa, että komissio ei ole muuttanut 1. huhtikuuta 1987 vahvistamaansa kantaa, jossa se ohjeisti yksiköitään toteuttamaan säädösten kodifioinnin viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Samalla komissio kuitenkin korosti, että kyseessä on vähimmäissääntö ja että yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat säädökset ja asetukset mahdollisimman lyhyin väliajoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa tarkistus koskee vuonna 1990 annettua direktiiviä sekä lakeja ja asetuksia, joita muutettiin neljä kertaa vuosina 1994, 1998, 2001 ja 2003. Alun perin kodifioitavaksi tarkoitettu direktiivi 90/219/ETY laaditaan lopulta uudelleen, jotta siihen voidaan sisällyttää tarvittavat muutokset sen mukauttamiseksi vuonna 2006 käyttöön otettuun asetuksiin koskevaan valvontamenettelyyn. Nähdäkseni yhteisön politiikan konsolidointitoimien pitäisi kuulua Euroopan komission painopistealoihin, eikä tilanne ole nykyisin kunnossa varsinkaan jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten kannalta.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Vaikka maataloustuotannossa, kasvinviljelyssä ja kotieläintaloudessa ei voida saavuttaa edistystä ja tehokkuutta ilman perinnöllisyystieteen alalla tehtyjä keksintöjä, meidän on kehitettävä parhaat mahdolliset bioturvallisuustoimenpiteet geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljettua käyttöä varten, sillä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi on noudatettava ennalta varautumisen periaatetta.

Pitää ehdottomasti paikkansa, että nykyään ihmiskunta tulisi huonommin toimeen ja olisi riittävästi ilman Mendelin ja myöhemmin Morganin, Crickin ja Watsonin tekemiä keksintöjä. On kuitenkin selvää, että muuntogeenisten organismien tuotantoa, testaamista, käyttöä ja markkinoille saattamista koskeviin menettelyihin, koskivatpa ne kasveja, eläimiä tai mikro-organismeja, on kussakin maassa sovellettava erityistä sääntely-, lupa- ja hallintojärjestelmää, jossa vahvistetaan oikeudellinen ja institutionaalinen kehys, jolla on tarkoitus torjua tai vähentää kielteisten vaikutusten aiheuttamisen vaaraa.

– Eoin Ryanin mietintö (A6-0348/2008)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen äänestänyt jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoja koskevan Eoin Ryanin mietinnön puolesta. Yhteisön oikeuden tarkoituksena on tarpeettoman ja liiallisen byrokratian vähentäminen, ja siksi jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoja koskevaa kysymystä ei voida jättää käsittelemättä.

Eurostat on perustanut työryhmän selvittämään keinoja yhteisön sisäistä tavarakauppaa koskevien ilmoitusten yksinkertaistamiseksi ja uudenaikaistamiseksi. Parhailleen tehdään myös selvitystä sisämarkkinoiden kaupallisten tavaravirtojen kehittämistä ja luettelointia koskevasta yhtenäisestä järjestelmästä. Olen samaa mieltä tästä aloitteesta, mutta toivon yhdessä Eoin Ryanin kanssa, että komissio parantaa tätä ehdotusta erittelemällä riittävän tarkasti, mitä toimenpiteitä olisi toteutettava tällaisen yksisuuntaisen mekanismin käyttöön ottamiseksi. Tässä voitaisiin hyödyntää kokeiluhankkeita järjestelmän hyödyllisyyden ja toteutettavuuden tutkimiseksi perinpohjaisesti.

Eoin Ryan (UEN), kirjallinen. – (GA) Irlannin yrityksistä 90 prosenttia on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, kuten on asianlaita kaikkialla Euroopan unionissa. Irlannissa, jonka tilanteen tunnen paremmin, on noin 250 000 pientä ja keskisuurta yritystä, jotka työllistävät yli 800 000 ihmistä. Suurin osa yrityksistä (noin 90 prosenttia) työllistää alle kymmenen ihmistä, ja puolessa niistä työskentelee vain yksi ihminen. Näin ollen aika on erittäin tärkeä voimavara, mutta kyseiset yritykset joutuvat kuluttamaan paljon aikaa pelkästään lomakkeiden täyttämiseen.

Ei ole mitenkään yllättävää, että kannatan tätä mietintöä (omaa mietintöäni), josta saavutettiin kompromissi neuvoston ja talous- ja raha-asioiden valiokuntaan kuuluvien kollegojeni yhteistyön avulla. Halusin kuitenkin antaa tämän äänestysesityksen korostaakseni mietinnön merkitystä. Mietinnön määräykset vapauttavat yli 200 000 pientä ja keskisuurta yritystä tavarakauppaan liittyvien lomakkeiden täyttämisestä ja säästävät siten aikaa ja hyödyttävät liiketoimintaa ja yrityksiä yleisesti.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Intrastat on Euroopan maille tarkoitettu yksi yhteinen järjestelmä. Sen tarkoituksena on vähentää tarpeetonta byrokratiaa ja sääntelyä. Järjestelmä on joustava, ja siksi sen avulla on mahdollista ottaa huomioon kutakin Euroopan unionin jäsenvaltiota koskevat erityistarpeet ja -ratkaisut.

Toinen tärkeä näkökohta on se, että Intrastat-järjestelmä ja kansainvälinen kaupan tilastointijärjestelmä perustuvat YK:n tilastotoimiston kehittämästä kansainvälisen tavarakaupan tilastointijärjestelmästä annettuihin suosituksiin. Tämä mahdollistaa kattavien ja täysin vertailukelpoisten tietojen saatavuuden kansainvälisestä tavarakaupasta.

Jatkuva tilastotietojen kerääminen tärkeistä taloudellisista kysymyksistä on aivan välttämätöntä. Jäsenvaltioiden olisi yritettävä kaikin keinoin nykyaikaistaa ja kehittää tätä järjestelmää.

– Evelyne Gebhardtin mietintö (A6-0361/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Malta on ainoa EU:n jäsenvaltio, jossa avioero ei ole mahdollinen. Euroopassa on vain kolme valtiota, jossa avioeroa ei voi saada: Vatikaanivaltio, Andorra ja Malta.

Malta salli kuitenkin muualla myönnetyn avioeron rekisteröinnin sillä edellytyksellä, että asianomainen henkilö on joko avioeron myöntäneen maan kansalainen, tai hänen kotipaikkansa on kyseisessä maassa.

Bryssel II -asetuksen (neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003) nojalla henkilölle voidaan nyt myöntää avioero, jos hän on jonkin jäsenvaltion kansalainen ja hänen asuinpaikkansa on ollut siellä vähintään kuuden kuukauden ajan. Muutoin henkilö voi hakea avioeroa, jos hänen asuinpaikkansa on välittömästi ennen avioerohakemuksen jättämistä ollut yhtäjaksoisesti vuoden ajan kyseisessä jäsenvaltiossa.

On erinomaista, että uusi artikla on otettu huomioon silloin, kun jäsenvaltioilla ei ole avioeroa koskevaa lainsäädäntöä, kuten Maltan tapauksessa.

Maltalla avioero on jo tunnustettu rekisteröintijärjestelmän kautta niissä tapauksissa, joihin sovelletaan asiaa koskevia säädöksiä. Ei ole kyse avioeron periaatteellisesta hyväksymisestä, sillä se on jo voimassa määrätyissä olosuhteissa. Kyse on siitä, pitäisikö avioeron olla erityinen osa oikeusjärjestelmäämme silloinkin, kun kyseiset erityisolosuhteet eivät päde.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Evelyne Gebhardtin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jossa hyväksytään tarkistettu ehdotus neuvoston asetukseksi vuonna 2003 annetun asetuksen muuttamisesta tuomioistuimen toimivallan osalta sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisesta. Koska kansalaisten liikkuvuus Euroopan unionin alueella on lisääntynyt ja seurauksena on enemmän ”kansainvälisiä” avioliittoja eli avioliittoja, joissa puolisoit ovat eri maiden kansalaisia tai joissa he asuvat eri jäsenvaltioissa tai sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansalaisuutta ainakaan toisella puolisoista ei ole, ja koska avioerojen määrä Euroopan unionissa on suuri, on välttämätöntä säätää sovellettavasta laista ja tuomioistuimen toimivallasta avioliittoasioissa näiden asioiden koskettaessa vuosi vuodelta suurempaa kansalaisjoukkoa. Lisäksi on syytä huomauttaa, että perussopimuksissa määrätään vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaisesta toteuttamisesta ja sen ohella toimenpiteistä, joilla edistetään jäsenvaltioissa sovellettavien lainvalintasääntöjen ja tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen yhteensopivuutta.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Evelyne Gebhardtin mietintö selkeyttää kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa avioliittoasioissa EU:n alueella sekä sitä, mikä laki on katsottava tarkoituksenmukaiseksi. Tarkoituksena on torjua riskiä, että toinen puolisoista yrittäisi kiireesti ehtiä ensin hakemaan avioeroa, jotta asiassa noudatettaisiin tietyn maan lainsäädäntöä kyseisen puolison etujen turvaamiseksi. Tarkoitus on sinänsä tietenkin erinomainen. Mielestäni kuitenkin asetuksen haitat ovat sen etuja suuremmat.

Ruotsissa avioliittolainsäädäntö on yksi maailman vapaamielisimmistä, ja tästä meidän pitäisi olla ylpeitä. Alkuperäiseen ehdotukseen liittyvä vaara merkitsi sitä, että Ruotsin tuomioistuinten olisi joissakin tapauksissa tehtävä ratkaisunsa Maltan, Irlannin, Saksan tai Iranin lainsäädännön mukaisesti toisen puolison hakiessa

avioeroa. Pitkällä aikavälillä tämä rajoittaisi Ruotsissa sovellettavaa yhden henkilön ehdotonta oikeutta hakea avioeroa ja myös saada se. Tällä alalla en koskaan voisi tehdä myönnötyksiä. Siksi ajattelin ensin äänestää mietintöä vastaan. Äänestyksen aikana hyväksyttiin kuitenkin suullinen tarkistus, joka liittyi olennaisesti yleistä järjestystä koskevaan oikeusperiaatteen. Olen edelleen sitä mieltä, että Ruotsin malli pitäisi säilyttää, mutta parannusten aikaansaamiseksi olen päättänyt sen sijaan äänestää tyhjää.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevan Evelyne Gebhardtin mietinnön puolesta. Ottaen huomioon kansalaisten lisääntynyt liikkuvuus EU:ssa ja eri jäsenvaltioissa sovellettavan avioerolainsäädännön moninaisuus, kannatan eri kansallisuutta olevien tai eri jäsenvaltioissa asuvien puolisoitten oikeutta valita heidän avioeroonsa sovellettava laki.

Mielestäni on kuitenkin oleellista varmistaa, että kumpikin puoliso saa tietoa, jotta molemmat ovat täysin selvillä sovellettavan lain valitsemisen oikeudellisista ja yhteiskunnallisista seurauksista.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Uusi säädösehdotus koskee ”kansainvälisten” avioparien avioeroa. Tällä tarkoitetaan sellaisia aviopareja, joissa puoliset ovat eri maiden kansalaisia tai asuvat eri jäsenvaltioissa.

Tässä on kyse toimivaltaiseen tuomioistuimeen ja sovellettavaan lakiin liittyvien sääntöjen vahvistamisesta tällä alalla vallitsevan oikeudellisen epävarmuuden vastapainoksi. Nykyään sovellettava lainsäädäntö määräytyy kansallisten lainvalintasäädösten mukaisesti. Ne ovat eri jäsenvaltioissa varsin erilaisia ja sen lisäksi monimutkaisia. Jäsenvaltioiden enemmistö määrittelee sovellettavan lain liittymä- tai asuinpaikkaperusteen mukaisesti (*lex loci*). Muut jäsenvaltiot soveltavat järjestelmällisesti kansallista lakiaan (*lex fori*), mikä voi eittämättä johtaa sellaisen lain soveltamiseen, joka liittyy vain vähäisessä määrin puolisoihin, ja tulokseen, joka ei ole oikeusvarmuuden periaatteen mukainen.

Uudessa asetuksessa ehdotetaan lainvalintasääntöjen yhdenmukaistamista. Kannatamme ehdotusta, sillä sen pitäisi lisätä ennakoitavuutta tässä edelleenkin vakavassa tilanteessa. Ennakoitavuuden lisääminen on tarpeen erityisesti siksi, että lapsilla, jotka liian usein joutuvat kärsimään vanhempiensa erosta, on oikeus turvallisuuteen.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistaniin kuuluvat parlamentin jäsenet ovat hyvin pettyneitä havaitessaan, miten innokkaasti esittelijä pyrkii ajamaan asiaa, jonka neuvosto aivan äskettäin hylkäsi. Tosiasia on, että puutteistaan huolimatta nykyinen Bryssel II a -asetus on paljon parempi säädös kuin se, jota esittelijä ehdottaa. Poistamalla puolisoilta vapauden tuomioistuimen ja oikeusjärjestyksen valintaan komissio ja etenkin esittelijä osoittavat suhtautuvansa ylimielisesti kaikkien jäsenvaltioiden nykyiseen käytäntöön.

Emme ainoastaan hylkää tätä harkitsematonta mietintöä vaan kehoitamme myös kaikkia parlamentin jäseniä puolustamaan avioeroprosessia läpikäyvien puolisoitten valinnanvapautta. Nämä ihmiset eivät vaikeassa tilanteessa todellakaan tarvitse EU:n monimutkaisia sääntöjä.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) Irlanti on päättänyt olla hyväksymättä ja soveltamatta tätä asetusta, koska emme kannata toimivallan laajentamista Irlannin tuomioistuimiin avioeron myöntämiseksi EU:n kansalaiselle hänen kotivaltionsa olennaisesti erilaisen lain perusteella.

Jos Irlanti toteuttaisi tämän toimenpiteen, siellä asuvat EU:n kansalaiset voisivat saada avioeron irlantilaisissa tuomioistuimissa täysin erilaisin ja huomattavasti kevyemmin perustein kuin ne, joista Irlannin perustuslaissa määrätään avioerosta vuonna 1995 pidetyn kansanäänestyksen mukaisesti, toisin sanoen puolisoitten neljän vuoden asumuseron jälkeen. Se tarkoittaisi myös, että tällaisissa tapauksissa ei sovellettaisi Irlannin tuomioistuimille avioeroasioissa asetettua perustuslaillista vaatimusta, jonka mukaan avioero voidaan myöntää ainoastaan silloin, kun puolisoitten ja huollettavana olevien lasten toimeentulosta huolehditaan asianmukaisesti. Vaikka mietintöön liittyy myönteisiäkin näkökohtia, olen äänestänyt tyhjää Irlannin osallistumattomuuden takia.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin Evelyne Gebhardtin avioliittoasioita käsittelevää mietintöä vastaan, koska pidän tärkeänä, että Suomen oikeusistuimissa sovelletaan jatkossakin Suomen lakia erityisesti tapauksissa, joissa vieraan valtion lain soveltaminen olisi suuressa ristiriidassa suomalaisen lainsäädännön peruslähtökohtien kanssa.

Olen myös hyvin huolestunut ehdotetuista syyllisyysarvioinneista avioerotapauksissa. Suomessa luovuttiin parikymmentä vuotta sitten uskottomuuden tai siihen rinnastettavien tekojen tutkimisesta avioeroasioissa. Olisi suuri harppaus taaksepäin ja historian havinaa, mikäli tämä otettaisiin jälleen käyttöön.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Laajentuneessa Euroopan unionissa on yhä enenevässä määrin kansainvälisiä perheitä, toisin sanoen perheitä, joissa puoliset ovat eri maiden kansalaisia. Valitettavasti suuri määrä eri kansallisuuksien välisistä avioliitoista päättyy EU:ssa eroon, ja avioero prosessi on usein monimutkainen ja pitkäkestoinen. Tämä johtuu siitä, että toistaiseksi ihmisillä on ollut vähäiset mahdollisuudet valita, mikä tuomioistuin käsittelee heidän avioeroasiansa. Päätettyään asumuserosta puoliset pystyvät kääntymään ainoastaan oman asuinvaltionsa tuomioistuimen puoleen. Näin ollen heillä ei myöskään ollut mahdollisuutta valita muiden yhteisön jäsenvaltioiden lakeja, jotta niitä sovellettaisiin heidän avioeroonsa. Esimerkiksi liettualaisnaisen, joka oli naimisissa saksalaisen miehen kanssa ja jolla oli perhe Saksassa, oli miehestään erotakseen käännyt heidän asuinpaikkansa tuomioistuimen puoleen. Heidän avioeroasiansa oli käsiteltävä Saksan lain mukaan. Heti asetuksen hyväksymisen jälkeen, 1. maaliskuuta 2009 alkaen, nämä rajoitukset eivät enää ole voimassa. Avioero-oikeudenkäynnin vireille pannut perhe voi joko valita tuomioistuimen asuinpaikkansa mukaan tai valita lain, jota sovelletaan siinä maassa, jonka kansalaisia he ovat. Äänestyksessä kannatin tarkistuksia, joiden mukaan avioeroasiassa sovellettava laki ei saa olla ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan keskeisten periaatteiden kanssa. Tämä on erityisen tärkeää, sillä tavoitteenamme on torjua sukupuoleen perustuvaa syrjintää avioeroasioiden käsittelyn ja niitä koskevien päätösten yhteydessä.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Äänestin Gebhardtin mietinnön puolesta, sillä pidän tärkeänä komission ehdotusta yhtenäistää kansainvälisiin avioeroihin sovellettavia lainvalintasääntöjä. Avioero on osapuolille ja lapselle inhimillinen tragedia. Siksi sovellettavan menettelyn ja lain materiaalisen sisällön tulisi olla mahdollisimman selkeästi osapuolten tiedossa.

Nykyinen tilanne, jossa Bryssel IIa -asetuksen mukaan puoliset voivat valita toimivaltaisen tuomioistuimen useiden vaihtoehtojen välillä, ja sovellettava laki määräytyy forumin sijaintijäsenvaltion lainvalintasääntöjen perusteella, ei luo tarvittavaa oikeusvarmuutta. Forum shopping ja kanteiden kilpajuoksu toiselle osapuolelle edullisen lopputuloksen saamiseksi ovat vakavia lieveilmiöitä.

Aviopuolisoiden oikeus valita keskinäisellä sopimuksella toimivaltainen tuomioistuin ja sovellettava laki, tukisi käsitykseni mukaan sitä, että näiden sisällöstä otetaan myös selvää. Juuri tästä on syystä on ratkaisevaa, että informaation saantia sisällöistä ja menettelyistä helpotetaan tarkistuksen 2 mukaisesti. Tarkistus 1, jossa turvataan lapsen etu lainvalinnassa on niin ikään keskeinen.

Tuen ryhmäni tarkistusta 37, jossa valittavaksi tulee myös sen jäsenvaltion laki, jossa avioliitto on solmittu. Tämä on loogista ja helpottaa edelleen selonsaamista sovellettavaksi tulevan lain sisällöstä.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Euroopassa on yleisesti ottaen liian paljon avioeroja, varsinkin kotimaassani. Yhä useampi avioero koskee seka-avioliittoja, toisin sanoen avioliittoja, joissa puoliset ovat eri maiden kansalaisia.

Koska henkilöiden vapaa liikkuvuus on Euroopan yhdentymiseen perustuva tosiasia, on oleellista laatia selkeä lainsäädäntökehys.

Koska olen tietoinen siitä, että avioeroa koskevat kansalliset määräykset ovat hyvin erilaisia, ymmärrän täysin vaaran, johon ”avioeromatkailu” saattaisi johtaa, jos olisi mahdollista valita toisen puolison kannalta mahdollisimman suopea ja toisen kannalta mahdollisimman ankara tuomioistuin.

Olisin äänestänyt tämän mietinnön puolesta, sillä ehdotus asetukseksi olisi kompensoinut puutteet ja mahdollistanut sen, että eri jäsenvaltioissa asuvat puoliset voivat yhteisellä suostumuksella ja täysin tietoisina asiaan liittyvistä seikoista valita avioeroasiassaan toimivaltainen tuomioistuin, jonka olisi pitänyt olla jompikumpi Euroopan unionissa sijaitsevista asuinjäsenvaltioista.

Valitettavasti eräs äänestyksessä hyväksytty suullinen tarkistus aiheutti niin paljon sekaannusta, että koko mietintö oli välttämätöntä palauttaa valiokuntaan. Mietintöä ei kuitenkaan palautettu valiokuntaan, joten en enää osallistunut lopulliseen äänestykseen.

Aihe on liian arkaluonteinen, jotta siitä voitaisiin äänestää epätietoisuuden vallitessa.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) En osallistunut tästä mietinnöstä toimitettuun äänestykseen, sillä Irlanti päätti olla käyttämättä mahdollisuuttaan osallistua ehdotetun asetuksen antamiseen ja soveltamiseen, eikä se ole ollut aktiivisesti mukana neuvostossa käydyissä neuvotteluissa.

Irlanti ei kannattanut toimivallan laajentamista Irlannin tuomioistuimiin avioeron myöntämiseksi EU:n kansalaiselle hänen kotivaltionsa olennaisesti erilaisen lain perusteella.

Jos tämä olisi toteutettu, Irlannissa asuvat EU:n kansalaiset voisivat saada avioeron irlantilaisissa tuomioistuimissa täysin erilaisin ja huomattavasti kevyemmin perustein kuin ne, joista Irlannin perustuslaissa määrätään avioerosta vuonna 1995 pidetyn kansanäänestyksen mukaisesti.

Koska Irlanti ei osallistu tämän asetuksen antamista ja soveltamista koskevaan prosessiin, päätin olla osallistumatta tästä mietinnöstä toimitettuun äänestykseen.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Kannatan kollegani Evelyne Gebhardtin mietintöä, joka koskee tuomioistuimen valintaa, päätösten tunnustamista ja päätöksenteko-oikeutta avioliittoasioihin sovellettavista säännöistä. Olen vakaasti sitä mieltä, että tällä arkaluonteisella alalla on tärkeää luoda selkeä, täydellinen ja joustava lainsäädäntökehys.

Tänään toimitetussa äänestyksessä kannatin sitä, että otetaan käyttöön oikeus valita asianmukainen tuomioistuin avioero-oikeudenkäyntiä varten. Kannatin ehdotusta, jonka mukaan niin kutsuttu kansainvälinen aviopari voi valita joko vakinaisen asuinpaikkansa tuomioistuimen tai sen maan oikeusjärjestelmään kuuluvan tuomioistuimen, jossa avioliitto solmittiin.

Kannatan varauksetta näkemystä, että on tärkeää varmistaa molempien puolisoiden riittävä tiedonsaanti heidän taloudellisesta tilanteestaan tai koulutustasostaan riippumatta. Molempien osapuolten olisi saatava tarkat ja täydelliset tiedot tuomioistuimen valinnan seurauksista ja päätöksenteko-oikeudesta avioeroasioissa. Tämä koskee erityisesti kansainvälisiä avioliittoja, sillä jäsenvaltioiden lait, avioeromenettelyt ja edellytykset avioerojen käsittelylle vaihtelevat huomattavasti.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kansainvälisiin avioliittoihin liittyvissä tapauksissa on tärkeää, että Euroopassa on yhdenmukainen oikeustilanne. Kansalaisten oikeusvarmuus avioliitto- ja avioeroasioissa, joihin usein liittyy voimakkaita tunteita, on yhtä tärkeämpää eri politiikanaloilla.

Säädökset, kuten esimerkiksi voimassa olevat siviilioikeussäädökset, tässä tapauksessa osapuolten oikeus valita sovellettava laki ja tuomioistuin, ovat tärkeitä heidän liikkuvuutensa kannalta maailmassa, joka kutistuu yhä kiihtyvällä vauhdilla. Asetuksessa säädetään myös ”käyttäjystävällisestä” mahdollisuudesta turvautua yhteen perheoikeuden alaan. Toinen tärkeä tekijä tässä yhteydessä on se, että osapuolet ovat hyvin perillä päätöksensä oikeudellisista seurauksista. Siksi olen äänestänyt mietinnön puolesta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta ottaakseni huomioon ne yli 150 000 eurooppalaista miestä ja naista, jotka ovat osallisina rajat ylittävissä avioeromenettelyissä joka vuosi. Tämä koskee myös monia romanialaisia miehiä ja naisia, jotka ovat menneet naimisiin ulkomailla. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska olen vakaasti sitä mieltä, että meillä on velvollisuus tukea kaikkien niiden byrokraattisten esteiden ja ongelmien poistamista, jotka saavat jotkut väittämään, että EU olisi helvetti kansalaisille ja taivas lakimiehille.

Mielestäni meillä on myös edustamiamme ihmisiä kohtaan velvollisuus poistaa joitakin muita ongelmia, jotka aiheuttavat haittaa Euroopan kansalaisille. Näistä vain kaksi esimerkkiä ovat Euroopan kansalaisille muualla kuin heidän kotimaassaan annettuun sairaalahoitoon liittyvät ongelmat ja tutkintotodistusten vastaavuus.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen äänestänyt avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevan asiakirjan puolesta, jonka Evelyne Gebhardt esitteli. Sen varteenotettavana tavoitteena on luoda selkeä ja täydellinen lainsäädäntökehys, joka käsittää tuomioistuinten toimivaltaa koskevat lait. Muita tavoitteita ovat avioliittoasioita koskevien päätösten sekä sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen tunnustaminen ja täytäntöönpano.

Nykytilanteessa ”kansainväliset” avioerot saattavat kansallisten lakien ja yhteisön lainsäädännön välisten ristiriitaisuuksien takia tuoda esiin mitä erilaisimpia oikeudellisia kysymyksiä. On myös otettava huomioon riski, jonka ”kanteiden kilpajuoksu” aiheuttaa. Se hyödyttää sitä puolisoa, joka pyrkii viemään asian ensimmäisenä tuomioistuimeen, jossa sovellettava laki palvelee parhaiten hänen etujaan.

Tätä ei voida mitenkään hyväksyä, ja siksi kannatan tätä mietintöä, jonka tavoitteena on antaa puolisoille huomattavia vastuita, jotka koskevat ennen kaikkea tietoisia valintoja, tuomioistuimen valintaa ja lopulta sovellettavan lain valintaa.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Koska kannatan Euroopan unionia, ymmärrän yleensä EU:n lainsäädännön lisäarvon. Asioihin löydetään tavallisesti parempia ratkaisuja, kun useat ihmiset ovat pohtineet niitä. Tämä mietintö on valitettava poikkeus säännöstä. Olemme syystäkin ylpeitä lainsäädännöstä, joka

antaa ihmisille mahdollisuuden lähteä halutessaan eri suuntiin, ja siksi meillä on myös täysi syy turvata Ruotsin nykyinen järjestelmä. Näin ollen olen hallituksen tavoin sitä mieltä, että yhdenmukaistamista koskeva komission ehdotus on menossa väärään suuntaan, kun esimerkiksi Maltan järjestelmä on otettava huomioon. Emme voi sallia sitä, että Vatikaani asettaa esteitä kotimaan aktiiviselle tasa-arvopolitiikalle. Euroopan parlamentti oli eri mieltä. Siksi ajattelin äänestää mietintöä vastaan. Tarkistus on myös lisätty pöytäkirjaan.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin toimenpidettä vastaan, koska mielestäni on vastuutonta, että EU puuttuu asioihin, jotka eivät kuulu sen toimivaltaan. Näihin kuuluu myös perheoikeus. Ministerineuvoston olisi harkittava huolellisesti, hyväksyykö se parlamentin tai komission tekemiä ehdotuksia. EU:n ei pitäisi käyttää hyväkseen muutamia ongelmatapauksia lisätäksään toimivaltaansa. Euroopan yhdyntymisessä ei ole kyse tästä.

Lisäksi Euroopan parlamentti viittasi lausunnossaan Euroopan unionin perusoikeuskirjaan. Tämä on käsittämätöntä manipulointia parlamentin taholta, sillä Euroopan unionin perusoikeuskirja ei ole oikeudellisesti sitova asiakirja vaan poliittinen kompromissi. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 9 artiklassa todetaan seuraavaa: ”Oikeus solmia avioliitto ja oikeus perustaa perhe taataan tämän oikeuden käyttöä sääntelevien kansallisten lainsäädäntöjen mukaisesti.” Miksi tarvitaan rinnakkaiset EU:n avioerosäädökset, kun kerran perheoikeuteen liittyvät päätökset tehdään kansallisella tasolla? Tämä antaa mahdollisuuden manipulointiin. Siksi ei ole täysin selvää, mihin suuntaan tämä asetus on menossa, eikä komissio pysty poistamaan epävarmuustekijöitä. Ehdotan, että ministerineuvosto hylkää tämän toimenpiteen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) EU:n eri jäsenvaltioiden kansalaisten tai EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten välisten avioliittojen määrän on todettu lisääntyneen EU:ssa.

Näin ollen kysymys sovellettavan lainsäädännön tai toimivaltaisen tuomioistuimen valinnasta konkreettisissa tapauksissa nousee esiin yhä useammin.

Euroopan unioni tarvitsee tehokkaita riidanratkaisusäännöksiä oikeustoimivallan määrittelyä varten.

Sitä mukaa kuin avioerojen määrä lisääntyy, lisääntyy myös avio- tai asumuserohakemuksiin liittyvien syrjintätapausten määrä. Asioista paremmin selvillä oleva puoliso panee asian vireille ja vie asian tuomioistuimeen, jossa sovellettava laki palvelee parhaiten hänen etujaan. Näin tehdessään kyseinen puoliso arvioi ennalta asianomaisen oikeusjärjestelmän toimivallan.

Kun kyseessä on aviopari, jonka toinen puoliso asuu EU:n ulkopuolisessa valtiossa, saattaa olla vaikeaa saada EU:n ulkopuolisen valtion tuomioistuimen tekemä avioeropäätös tunnustetuksi.

Mietinnöllä, josta tänään äänestettiin, pyritään takaamaan molemmille puolisoille avioero- ja asumuseromenettelyjä sekä kansallisen ja yhteisön oikeuden pääkohtia koskevien luotettavien tietojen saatavuus. Tämä on oikeutetusti tunnustettu oleelliseksi lapsen edun kannalta, joka on aina otettava huomioon sovellettavan lain valinnan yhteydessä.

– Pedro Guerreiron mietintö (A6-0388/2008)

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) EU:n noudattama kalastuspolitiikka ei perustu, eikä ole koskaan perustunutkaan, tarkoin harkittuihin yhteisiin päätöksiin. Euroopan kalakannat ovat pienentyneet jyrkästi viime vuosina, ja tilanteen muuttamiseksi on tehty hyvin vähän. Sen sijaan EU tarjoaa tukea vastineeksi kalastusoikeuksista kolmannen maailman maissa ja kuluttaa siksi myös niiden merien kalavarat loppuun. Rannikon paikallisväestöltä riistetään sen elinkeino, ja se pakotetaan elämään tuen varassa – vieläpä sellaisen tuen, joka harvoin tarjoaa riittävää korvausta tai kompensoi menetettyjä tuloja.

EU:n pitäisi sen sijaan ajaa sellaista kalastuspolitiikkaa, jolle on leimallista pitkän aikavälin kaukonäköinen ajattelutapa. Tällaisessa prosessissa ei ole sijaa kalastuslaivastojen kehittämiseen ja nykyaikaistamiseen myönnettävälle tuelle, jonka lopullisena tavoitteena on pyyntikapasiteetin lisääminen. Kannattaisin kuitenkin ilomielin toimenpiteitä, joiden tavoitteena on tukea köyhien rannikkoalueiden heikossa asemassa olevaa paikallisväestöä, jonka ainoa tulonlähde on kalastus ja joka kärsii suunnattomasti kalakantojen pienenemisestä, suureksi osaksi EU:n harkitsemattoman kalastuspolitiikan takia. Pedro Guerreiron mietinnössä esitettyihin ehdotuksiin ei kuitenkaan sisälly tällaisia toimenpiteitä, ja siksi äänestin mietintöä vastaan.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista annetussa asetuksessa (EY) N:o 639/2004 säädetään joistakin poikkeuksista, jotka liittyvät elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa

annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artiklassa säädettyihin laivastoon lisäämistä ja laivastosta poistoa koskeviin järjestelyihin.

Koska komission säädös, jonka nojalla asianomaisten jäsenvaltioiden sallittiin myöntää valtiontukea, annettiin kuitenkin myöhäisessä vaiheessa, ja koska telakoiden kapasiteetti on rajallinen, on mahdotonta noudattaa asetuksessa (EY) N:o 639/2004 31 päiväksi joulukuuta 2008 vahvistettua määräaika, johon mennessä uusimiseen myönnettävää valtiontukea saavat kalastusaluukset on lisättävä laivastoon.

Mietinnössä kalatalousvaliokunta kannatti alusten uusimiseen ja rekisteröintiin tarkoitetun valtiontuen määräaikaisten jatkamista sekä voimassa olevan nykyisen asetuksen että Euroopan komission esittämän ehdotuksen osalta. Jälkimmäisen mukaan määräaika pitäisi jatkaa vain vuodella, toisin sanoen 31. joulukuuta 2009 saakka.

Syrjäisimpien alueiden laivastojen uusimiseen tarkoitetun valtiontuen jatkaminen 31. joulukuuta 2009 saakka ja mahdollisuus rekisteröidä aluksia 31. joulukuuta 2011 saakka auttavat merkittävästi edellä mainittujen rajoitusten huomioon ottamisessa.

Siksi äänestän Pedro Guerreiron mietinnön puolesta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Syrjäisimpien alueiden kalastuslaivastojen uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen tarkoitettu tuki on erittäin tärkeää ottaen huomioon kalastusalan strateginen merkitys kyseisillä alueilla. Mietinnössä, josta tänään äänestettiin, pyritään jatkamaan yhdellä vuodella rahoitusjaksoa syrjäisimpien alueiden kalastuslaivastojen uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi.

On perusteltua ottaa huomioon kyseisten alueiden erityinen rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne niiden kalastuslaivastojen hallinnoinnin osalta. Tätä varten säännökset, jotka koskevat laivastoon lisäämiseen ja laivastosta poistoon liittyviä järjestelyjä ja kapasiteetin pakollista käytöstä poistamista samoin kuin säännöt, jotka koskevat julkisen tuen saamista kalastusaluusten nykyaikaistamiseen ja uudistamiseen, olisi mukautettava kyseisten alueiden tarpeisiin.

Lyhyesti sanoen tukea syrjäisimpien alueiden kalastuslaivastojen uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen olisi jatkettava erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen osalta, sillä kyseisten alueiden laivastot koostuvat suurimmaksi osaksi vanhentuneista aluksista, jotka on joillakin alueilla rakennettu jopa yli 30 vuotta sitten. Nämä toimet ovat ehdoton edellytys saaliin säilytysolosuhteiden ja kyseisten alueiden kalastusalan ammattilaisten työolojen ja työturvallisuuden parantamiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä Pedro Guerreiron esittelmää mietintöä, joka koskee yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnointia. Komissio on käsiteltävästä alasta riippumatta aina asettunut Euroopan yhdentymisen kannalle, ja olen tästä samaa mieltä. Tässä tapauksessa kaikki määräajat on kuitenkin poistettava, jotta näillä alueilla olisi riittävästi aikaa asianmukaista uudistamista ja nykyaikaistamista varten ja varautukseen paremmin kilpailuun sisämarkkinoilla.

On selvää, että uudistamiseen myönnettävän tuen jatkuminen on ehdoton edellytys, jota ilman työolojen ja työturvallisuuden riittävä turvaaminen ja kalavarojen suojelu on mahdotonta. Tästä syystä tuen tätä aloitetta, jonka tavoitteena on syrjäisimpien alueiden laivastojen täydellinen rakenneuudistus, jotta ne voivat vastata kalastusalan uusiin eurooppalaisiin haasteisiin.

10. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 14.15 ja sitä jatkettiin klo 15.10.)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

12. EU:n ja Venäjän väliset suhteet (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on ensimmäisenä neuvoston ja komission julkilausumat EU:n ja Venäjän välisistä suhteista.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja Venäjän väliset suhteet ovat aikamme haastavimmat. Olemme luoneet yhteisten toimien ja yhteen kietoutuneiden etujen monimuotoisen verkon. Toisaalta Georgian tapahtumat varjostavat tilannetta.

Eurooppa-neuvosto on pyytänyt arviota EU:n ja Venäjän välisistä suhteista, ja niitä pohditaan sellaisten tapahtumien valossa, jotka ovat vakavasti varjostaneet EU:n ja Venäjän välisiä suhteita. Emme edelleenkään hyväksy sitä, että Georgian alueellista koskemattomuutta on rikottu voimakeinoin ja että Venäjä on yksipuolisesti tunnustanut Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden, emmekä voi hyväksyä hiljattain Moskovassa esitettyjä ulkopoliittikan periaatteita, joihin sisältyy vaikutusalueiden uusi nousu.

Sen vuoksi nyt tehtävässä arvioinnissa on pohdittava melko vakavamielisesti sitä, mitkä ovat EU:n omat edut tässä suhteessa. Samanaikaisesti Euroopan unionin ja Venäjän väliset talous- ja kauppasuhteet ovat kuitenkin vahvat, ja ne vahvistuvat entisestään. Venäjä on kolmanneksi tärkein kauppakumppanimme, ja kasvuvauhdin odotetaan nousevan jopa 20 prosenttia vuodessa. Energia on merkittävä ala, mutta myös palvelualalla tapahtuu voimakasta kasvua.

Viimeaikaisen nopean kasvuvauhdin ja nousevan keskiluokan ansiosta Venäjä on aivan naapurissamme sijaitseva tärkeä kasvava markkina-alue, joka tarjoaa mahdollisuuksia EU:n yrityksille huolimatta nykyisen talouskriisin vaikutuksista. Euroopan unioni on suuri sijoittaja Venäjällä, jonka osuus kaikista ulkomaisista sijoituksista on 80 prosenttia. Merkittävä osa Venäjän ulkomaisista varoista on ilmoitettu euroissa, minkä ansiosta Venäjä on yksi maailman suurimmista euroissa ilmoitettujen varojen haltijoista.

Kaikista näistä syistä meillä on osuutemme Venäjän talouden jatkuvassa kasvussa ja Venäjän tukemisessa sen tavoitellessa nykyaikaistamaan yhteiskuntaansa, mihin sisältyy täysin itsenäinen oikeuslaitos, joka kykenee panemaan toimeen sopimuksia. Nämä toimet ovat sen mukaiset, miten presidentti Medvedev on korostanut oikeusvaltion tärkeyttä Venäjällä.

Energiahuollon turvallisuus ja kysyntä ovat suhteidemme avaintekijä. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat merkittäviä Venäjän energiatuotteiden ostajia, ja on epätodennäköistä, että tämä tilanne muuttuu lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

Suhde perustuu keskinäiseen riippuvuussuhteeseen eikä riippuvuuteen. Euroopan unionin viennillä on ollut merkittävä osuus niihin vaikuttaviin kasvulukuihin, joita Venäjällä on nähty viimeisen kuuden vuoden aikana. Tästä huolimatta vielä on tehtävä paljon työtä sellaisen aidon energiakumppanuuden luomiseksi, joka perustuu energiaperuskirjasopimuksessa määrättyihin periaatteisiin, nimittäin avoimuuteen, vastavuoroisuuteen ja syrjimättömyyteen.

Mikä tärkeämpää, Venäjä on merkittävä geopoliittinen toimija, jonka rakentava osallistuminen kansainvälisiin asioihin on tehokkaan kansainvälisen yhteisön välttämätön edellytys. Sen vuoksi olemme sitoutuneet toimiin Iranissa, Lähi-idässä, Afganistanissa, Balkanilla ja muualla sekä monenvälisillä foorumeilla. Lisäksi yhteinen etumme on pyrkiä estämään joukkotuhoaseiden leviäminen. Kaikilla näillä aloilla yhteistyö ei aina ole helppoa, mutta meidän on jatkettava työtä. Entistä vahvempi yhteistyö vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla auttaa käsittelemään terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden kaltaisia haasteellisia uhkia.

Rakentamamme vuoropuhelun ansiosta kykenemme keskustelemaan ihmisoikeuksien kaltaisista asioista. Pariisissa järjestetään tänään näitä asioita koskevia kuulemistilaisuuksia. Muistutamme Venäjää jälleen kerran sen sitoumuksista Euroopan neuvoston ja Etyjin jäsenenä, erityisesti lehdistönvapauden ja esimerkiksi Ingushetian tapahtumien osalta sekä muissa ihmisoikeusasioissa.

Meille tilanne on selkeä. Eurooppa noudattaa kansainvälisten menettelytapojen mukaisia arvoja ja vahvistettuja sääntöjä, ja pidämme näistä kiinni kaikissa tilanteissa. Tähän sisältyy alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen ja kiistojen rauhanomainen ratkaiseminen. Eurooppa-neuvosto on pannut tyytyväisenä merkille, että Venäjän sotajoukot ovat vetäytyneet Etelä-Ossetian ja Abhasian lähialueilta ja pitää sitä ratkaisevana askeleena kuuden kohdan suunnitelman täytäntöönpanossa. Genevessä käynnistettiin keskustelut viime viikolla, ja tämä oli toinen merkittävä edistysaskel. Vielä on tietenkin paljon asioita hoidettavana.

Huomenna toimin puheenjohtajana Georgian hyväksi järjestettävässä avunantajien konferenssissa, jonka kautta on tarkoitus kerätä varoja vahingoittuneiden infrastruktuurien ennallistamiseen ja maan sisällä siirtymään joutuneiden ihmisten yhteiskuntaan sopeuttamiseen sekä Georgian taloudellisen elpymisen vauhdittamiseen konfliktin jälkeen. Aikomukseni on yhteistyössä parlamentin kanssa kohdistaa jopa 500 miljoonaa euroa tähän tarkoitukseen, ja haluan esittää kiitokseni budjettivaliokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajille, jotka ovat kirjoittaneet minulle ilmaistakseen tukensa tälle hankkeelle.

Pyynnöstä tehtävä EU:n ja Venäjän suhteiden arviointi yhdessä Eurooppa-neuvoston kanssa sisältää kokonaisvaltaisen yleiskatsauksen suhteen monista piirteistä, aina pyrkimyksistämme tukea Venäjän liittymistä WTO:hon, viisumin saannin helpottamiseen, tulliyhteistyöhön, koulutusvaihtoihin sekä yhteistyöhön tieteellisen tutkimuksen alalla. Arvion olisi tarkoitus ohjata meitä lähestymään kaikkia Venäjän kanssa aloitettuja nykyisiä toimia sekä vielä aloittamatta olevia toimia. Asiasta on tarkoitus keskustella seuraavassa yleisten asioiden neuvoston kokouksessa, joka pidetään 10. marraskuuta 2008, ja toivon, että kykenemme kokouksessa saavuttamaan oikeanlaisen yhteisymmärryksen siitä, miten EU:n ja Venäjän välistä uutta sopimusta koskevia neuvotteluja olisi vietävä eteenpäin.

Totean tämän siksi, että en tiedä parempaa tapaa edistää omia etujamme ja tuoda huolenaiheemme esiin. Toisaalta meidän ei pidä käyttäytyä kuin mitään ei olisi tapahtunut. Kaikessa, mitä teemme, meidän on varmistettava ja tehtävä selväksi, että olemme tehneet hyvin selkeän arvion tavoitteistamme, ja meidän on varmistettava, että Euroopan unioni seisoo näiden tavoitteiden takana yhtenäisesti.

On kenties sopivaa, että käymme tätä keskustelua tänään huomenna pidettävän kansainvälisen avunantajien konferenssin aattona, ja kuten totesin, toimin konferenssin puheenjohtajana yhdessä Maailmanpankin sekä nykyisen puheenjohtajavaltio Ranskan ja tulevan puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa.

Samoin kuin Euroopan unioni on toiminut koko tämän kriisin ajan, se aikoo edelleen toimia rakentavana ja luotettavana kumppanina, jota ohjaavat sen omat arvot, ja se aikoo päättäväisesti toimia vakauden ja rauhan edistäjänä.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensimmäiseksi pyytää teiltä anteeksi ja kiittää komission jäsen Ferrero-Waldneria siitä, että hän käytti puheenvuoron ennen minua, koska saavuin juuri paikalle valiokuntien puheenjohtajakokouksesta. Keskustelut kestivät hieman odotettua pidempään neuvoston puheenjohtajan kanssa käydyin tänäaamuisen keskustelun ja äänestysten vuoksi. Pyydän teitä näin olleen ottamaan vastaan anteeksipyyntöni.

Kuten komission jäsen Ferrero-Waldner korosti, olemme EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa todellisessa tienhaarassa, erityisesti Georgian konfliktin jälkeen. Kuten komission jäsen Ferrero-Waldner totesi, neuvosto keskusteli asiasta 13. lokakuuta Eurooppa-neuvoston 1. syyskuuta pitämän erityiskokouksen jälkeen. Tuolloin neuvosto ilmoitti, että Euroopan unionin Georgiassa suorittaman siviilitarkkailutehtävän jälkeen joukot vetäytyivät Etelä-Ossetian ja Abhasian lähialueilta. Tämä edisti olennaisesti 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoa. Euroopan unioni toimi sovittelijana niiden aikaansaamisessa, ja ne koskevat Georgian itsenäisyyttä, itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta, kuten minulla on jo ollut tilaisuus kertoa teille ulkoasiainvaliokunnassa useassa yhteydessä.

Euroopan unioni vetoaa edelleen asian osapuoliin, jotta ne pyrkisivät panemaan täytäntöön sitoumuksensa niiden keskustelujen puitteissa, joista on määrätty tämän vuoden 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehdyissä sopimuksissa.

Tiedätte varmasti, että nämä keskustelut aloitettiin Genevessä 15. lokakuuta Euroopan unionin, Yhdistyneiden Kansakuntien ja Etyjin alaisuudessa. Näiden neuvottelujen valmisteluja ja johtamista varten meillä on Georgiassa erityisedustaja Pierre Morel, joka on tehnyt erinomaista työtä. Ensimmäinen kokous, joka pidettiin 15. lokakuuta, mahdollisti osapuolten suoran tapaamisen.

Tämä kaikki kestää tietenkin pitkään. Tämä on pitkäkestoinen prosessi, mutta kun viime kädessä muistamme, mistä tavanomainen rauhanprosessi koostuu, kun palautamme mieliimme Balkanin tilanteen, voimme todeta, että sellaisen kokouksen järjestäminen, joka on mahdollistanut osapuolten tapaamisen suoraan, ollut suuri saavutus. Tie on kuitenkin ilman muuta pitkä, kuten jo totesin.

Seuraava prosessiin liittyvä tapaaminen järjestetään Genevessä 18. marraskuuta. Toivomme, että osapuolet sitoutuvat etsimään käytännöllistä ratkaisua keskustelujen jatkamiselle, minkä ansiosta pitäisi olla mahdollista käsitellä kaikkia ratkaisemattomia asioita, erityisesti turvallisuuteen ja vakauteen liittyviä järjestelyjä myös

ylemmän Kodorin laaksossa ja Akhagorin alueella, sekä tietenkin kotiseudultaan siirtymään joutuneiden ihmisten asioiden jouduttamista.

Unioni pitää määrätietoisesti kiinni sitoumuksestaan Georgian konfliktien ratkaisemisprosessissa ja kansainvälisen oikeuden periaatteisiin perustuvan kokonaisvaltaisen ratkaisun saavuttamisessa.

Tällä hetkellä yleisemmin puhuttaessa Eurooppa-neuvosto on pyytänyt komissiota ja neuvostoa suorittamaan täydellisen ja perusteellisen arvion EU:n ja Venäjän välisistä suhteista 14. marraskuuta pidettäväksi suunnitellun seuraavan huippukokouksen valossa. Kuten neuvoston puheenjohtajana toimiva presidentti Sarkozy totesi tänä aamuna, meidän on välttämätöntä keskustella Venäjän kanssa, ja se on etumme mukaista, koska suhteet Venäjän kanssa ovat niin tärkeitä.

Komission jäsen Ferrero-Waldner muistutti meitä siitä, että tämä on tärkeä kumppanuus. Euroopan unioni ja Venäjä ovat toisistaan riippuvaiset, ja on selvää, että myös keskustelun kautta voimme varmistaa sen, että ihmisoikeustilanne paranee Venäjällä ja sen alueella. On meidän etujemme mukaista vedota Venäjään, jotta se jatkaisi molempien tarvitsemaa yhteistyötä.

Muistutan teitä siitä, että tarvitsemme Venäjää terrorismin torjunnan, ilmastonmuutoksen tai joukkotuhoaseiden leviämisen estämisen kaltaisten maailmanlaajusten haasteiden kohtaamisessa. Euroopan unioni on tehnyt tämän valinnan, ja uskomme, että on Venäjän oman edun mukaista tehdä sama valinta. Sen vuoksi haluamme todellakin jatkaa tätä vuoropuhelua.

Marraskuun 14. päivänä pidettävä tuleva huippukokous tarjoaa tilaisuuden tutkia sen suhteen eri ulottuvuuksia, jollainen meidän täytyy Venäjän kanssa luoda, ja meidän on pidettävä kiinni rakentavasta sitoumuksesta sen määrittelemiseksi, toivooko Venäjä voivansa hyötyä täysipainoisesti tästä vuoropuhelusta. Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi tänä aamuna, meidän on kuitenkin syytä jatkaa tätä keskustelua vaarantamatta niitä peruseriaatteita, jotka muodostavat Euroopan integraation ytimen.

Venäjän kanssa käytävä keskustelu voi perustua vain valtioiden itsemääräämisoikeuden, oikeusvaltion ja yhteisten sääntöjen kunnioitukseen. Tätä taustaa vasten Venäjän liittyminen Maailman kauppajärjestön kaltaiseen organisaatioon on molempien etu. Sen ansiosta voitaisiin ratkaista monia kiistanalaisia kysymyksiä, jotka vaikuttavat tiettyihin jäsenvaltioihin.

Mainitsen esimerkkinä puuvientiiä koskevan lain ja Siperian ylittävistä lennoista perittävät verot. Katsomme myös, että myös tämänaamuisten keskustelujen mukaisesti on tärkeää sitoutua entistä tiiviimmin talous- ja kauppasuhteisiin Venäjän kanssa. Tässäkin yhteydessä meidän on luotava Venäjän kanssa sellainen alue, joka on määritelty selkeästi talouden ja kaupan kannalta, ja mikäli mahdollista, meidän on pyrittävä luomaan Euroopan unionin ja Venäjän yhteinen talousalue.

Tässä mielessä tähdennämme tietenkin Venäjälle edelleen energia-alan avoimuuden, vastavuoroisuuden ja syrjimättömyyden tärkeyttä. Tämä pitää paikkansa myös laajemmalti sijoitusasiassa sikäli kuin Venäjän kanssa toimivat Euroopan unionin yritykset joutuvat usein kohtaamaan todellisia ongelmia, joihin ei tällä hetkellä ole löydetty tyydyttävää ratkaisua.

On myös selvää, että huippukokouksen aikana meidän on määrä keskustella Venäjän kanssa talouskriisin vaikutuksista. Tämä on uusi asia, ja se on Euroopan unionille tärkeä. Se on tärkeä myös Venäjälle, investointitoimien sekä EU:n ja Venäjän välisten kauppatoimien kannalta.

Kuten jo mainitsin, meidän on myös tuotava uudelleen esiin huolestamme ihmisoikeuksia, demokratiaa ja oikeusvaltiota koskevien sitoumusten noudattamisesta. Kansainvälisissä yhteyksissä meidän on käsiteltävä kaikkia yhteistyökysymyksiä, jotka liittyvät yhteiseen naapuruuteemme, sekä tietenkin niitä, jotka liittyvät Georgian konfliktia seuranneisiin ajankohtaisiin kysymyksiin. Aiomme kuitenkin myös käsitellä keskinäisen edun mukaisia kansainvälisiä kysymyksiä, kuten Lähi-idän, Iranin ja Afganistanin kysymyksiä.

Haluan puheenvuoroni päätteeksi todeta, että on omien etujemme mukaista jatkaa keskustelua Venäjän kanssa ja vieläpä vahvistaa sitä. Mielestämme tämä on ainoa näkemys, joka mahdollistaa Venäjän kehittymisen ja varmistaa sen, että tulevaisuutemme perustuu yhä enemmän yhteisiin arvoihin. Meidän on otettava opiksemme Georgian tapahtumista ja pyrkiä luomaan rakentavat ja tasapainoiset suhteet Venäjän kanssa sekä pyrkiä saamaan aikaan pitkän aikavälin kumppanuuden tämän maan kanssa. Georgian konflikti ei suinkaan etäännyttä meitä tästä tavoitteesta, vaan päinvastoin sen on tässä yhteydessä jälleen kerran lujitettava sitä, mitä Euroopan unionin identiteetti edustaa muihin sellaisiin kumppaneihin nähden, joiden edut niiden suhteissa Venäjään eivät aina ole samat kuin meidän.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa puheenvuoroni siteeraamalla muutamia sanoja, jotka neuvoston puheenjohtajana toimiva presidentti Sarkozy lausui tänäaamuksen keskustelun aikana. Hän totesi, että Euroopan unioni ei voisi toimia rikoskumppanina uudessa kylmässä sodassa ja että se ei voisi vastuuttomasti ruokkia sellaisten jännitteiden kehittymistä, jotka johtavat kriisiin meidän ja Venäjän välillä. Venäjää on nimittäin kannustettu olemaan Euroopan unionille myönteinen ja rakentava kumppani strategisen merkityksensä, luonnonvarojensa, sotilas- ja ydinvoimansa, sen kanssa harjoittamamme kaupankäynnin tason – kuten komission jäsen toi esiin – vuoksi ja myös yksinkertaisesti siitä syystä, että se on EU:n tärkein energiantoimittaja.

Emme kuitenkaan esiinny pelkästään talouden ja kaupan unionina vaan myös arvojen unionina. Sen vuoksi emme voi vain valita arvojamme sen mukaan, kuka on kaikkein mahtavin tai tärkein.

Mielestäni vapauden, demokraattisten arvojen, ihmisarvojen sekä valtioiden itsemääräämisoikeuden ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittamisen kaltaiset arvot ovat niitä arvoja, jotka meidän on otettava huomioon. Emme voi suunnata katsetta toisaalle ja teeskennellä, että viime kesänä ei tapahtunut mitään, kun me itse asiassa todistimme maahanhyökkäystä ja sitä seurannutta itsenäisen valtion miehitystä voimakeinoin.

Meidän on vahvistettava naapuruuspolitiikkaamme ja oltava johdonmukaisia niiden arvojen noudattamisessa, joita puolustamme.

Monia asioita on edelleen tapahduttava. Niihin sisältyy Euroopan komission ja sen yksiköiden suorittama arviointi, Geneven keskustelut sekä tällä viikolla Brysselissä järjestettävä avunantajien konferenssi, ja kaikki ovat mielestäni tärkeitä asioita.

Haluan päättää puheenvuoroni siteeraamalla uudestaan neuvoston puheenjohtajaa, joka totesi, että Euroopan unionin on puhuttava yhdellä päättävällä äänellä. Emme kykene puhumaan yhdellä päättävällä äänellä – sen sijaan osoitamme heikkouden merkkejä – jos seuraavassa 14. marraskuuta järjestettävässä huippukokouksessa Euroopan unioni aloittaa neuvottelut tavoitteenaan saavuttaa Venäjän kanssa sopimus tai kumppanuus ilman, että kyseinen maa noudattaa ja kunnioittaa täysin niitä sopimuksia, jotka se allekirjoitti Euroopan unionin kanssa 12. elokuuta ja 8. syyskuuta.

Jan Marinus Wiersma, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin jäsen Salafrancan tavoin palata siihen, mitä presidentti Sarkozy totesi tänä aamuna: meidän on pyrittävä ratkaisemaan ongelmat Venäjän kanssa keskustelun eikä yhteenottojen kautta. Meidän on pyrittävä kehittämään Euroopassa sellaisia suhteita, jotka perustuvat kumppanuuteen mutta myös kumppaneiden samanarvoisuuden periaatteeseen, ilman, että kuitenkaan unohdetaan tarvittaessa esittää kriittisiä näkemyksiä.

Tässä yhteydessä meidän on etsittävä ratkaisuja Georgiaa ympäröiviin ongelmiin, ja meidän on tehtävä työtä Venäjän kanssa monien jo mainittujen keskeisten kysymysten parissa. Näitä ovat kansainväliset kysymykset, kuten asensulkujärjestelmän tulevaisuus, Irania ympäröivät kysymykset sekä Kioton sopimuksen jatko. Ympäristöön liittyvät omat tavoitteemme eivät voi osoittautua menestyksekkäiksi, jos emme kykene saavuttamaan niitä koskevaa sopimusta maailmalla olevien avainkumppaniemme kanssa.

Venäjän kanssa on pyrittävä yhteistyöhön myös talouskriisin ja Venäjän G8-ryhmässä olevan roolin yhteydessä. Talouskriisi osoittaa jälleen kerran, miten paljon voimme luottaa Venäjään, mutta myös sen, miten paljon Venäjä luottaa kansainväliseen talouteen. Se, että maailma on muuttunut täysin siitä, minkälainen se oli 30–40 vuotta sitten, on toinen syy, miksi paluu kylmän sodan taktiikkaan ei ole vaihtoehto.

Toiseksi totean, että haluamme ylistää puheenjohtajavaltio Ranskan toimintaa ja unionin yksimielisyyttä siinä tavassa, jolla se käsitteli Georgiaa ympäröivää konfliktia. On ratkaisevan tärkeää, että noudatamme tätä yksimielisyyttä myös tulevana viikkoina ja kuukausina. Tämä on erityisen tärkeää niiden keskustelujen kannalta, jotka käynnistimme Genevessä ja joita jatketaan marraskuussa. Ymmärrettävästi keskusteluissa ei saatu aikaan välitöntä sopimusta mallista, jonka avulla Georgian kysymys voitaisiin ratkaista.

Tämä asia saattaa itse asiassa osoittautua vaikeaksi ratkaista, koska unionin ja Venäjän välillä on perustavanlaatuinen mielipide-ero. Katsomme, että Georgian alueellinen koskemattomuus olisi säilytettävä, emmekä voi hyväksyä sitä, että Etelä-Ossetia ja Abhasia on tunnustettu itsenäisiksi valtioiksi. Näitä asioita koskevat keskustelut muodostuvat vaikeiksi.

Tässä yhteydessä voi olla tärkeää muistuttaa itseämme siitä, että meidän on käytävä laajempia keskusteluita turvallisuusrakenteista ja määräyksistä, joista on sovittu Helsingin prosessin nimissä myös Euroopassa.

Venäläiset ovat esittäneet ehdotuksia tämän asian muuttamiseksi ja parantamiseksi, mutta myös neuvostolla ja komissiolla saattaa olla joitakin mietteitä tästä asiasta.

Tämän keskustelun puitteissa tärkeää on se, Venäjälle ilmoitetaan täysin selvin sanoin, että emme halua alkaa kiistellä vaikutusalueista ja että emme hyväksy niitä, emme edes niillä alueilla, joilla on yhteinen raja sekä Venäjän että Euroopan unionin kanssa. En kannata Naton laajentamista tähän suuntaan.

Kannatan kuitenkin sitä, että EU jatkaa aktiivista politiikkaa Ukrainan, Georgian ja Moldovan kaltaisten maiden itsenäisyyden takaamiseksi. Toivon myös, että itäisiä kumppanuuksiamme käsittelevät ehdotukset, joita komissio aikoo esittää tänä syksynä, auttavat lujittamaan siteitä kyseisten naapurimaiden kanssa, jotta voimme taata niille niiden oman kehityksen ja oman itsenäisyyden.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, haluaisin ensimmäiseksi suositella teille hyvää kirjaa joulunpyhien aikana luettavaksi. Kirja on kreivitär Ségurin hieno elämäkerta. Ehkä tiedättekin, että kreivitär Ségurin oikea nimi oli Sophie Rostopchine – kyllä, Rostopchine – ja että hänen isänsä oli mies, joka teki lopun keisari Napoleonin hyökkäyksestä Venäjälle. Kirja tarjoaa upean kuvauksen siitä, miten tämä kaikki tapahtui. Eräät sen opetuksista ovat edelleen käypiä vielä nykyään. Joka tapauksessa, tämä oli pieni johdanto puheenvuorooni.

Ensinnäkin haluaisin selventää, että tänä aamuna, kun käytin puheenvuoron, tarkoitukseni ei mitenkään ollut esittää, että Euroopan unionin ja Moskovan välistä huippukokousta ei pitäisi järjestää. Asia ei tietenkään ole näin. Huippukokous on järjestettävä. Minulla oli vain puolitoista minuuttia aikaa puhua, joten en ehkä esittänyt asiaa selkeästi. Tarkoitukseni oli sanoa, että olen ymmärtänyt neuvoston päätelmistä, että kumppanuusneuvotteluja ja assosiaatiosopimusneuvotteluja oli jo päätetty jatkaa ja aloittaa uudelleen ja että tapahtuipa mitä tahansa, sillä on hyvin vähän merkitystä, minkälainen 14. marraskuuta pidettävän vaikeaksi ounastellun huippukokouksen tulos on. Joka tapauksessa komission ja neuvoston arviointi otetaan luonnollisesti huomioon, mikä on aivan oikein. Halusin näin ollen selventää tätä asiaa hieman paremmin.

En siis tiennyt, ymmärsikö presidentti Sarkozy puheeni tarkoituksellisesti väärin vai ei. Joka tapauksessa hän ei vastannut minulle, mutta antaisin arvoa teidän vastauksellenne, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, koska olisin henkilökohtaisesti hyvin pahoillani, mikäli neuvotteluiden uudelleen avaamisesta olisi jo joka tapauksessa päätetty. Tuen täysipainoisesti Venäjän kanssa käytävää keskustelua. Se on epäilemättä suuri maa. Se mahtava maa, joka on hyvin ylpeä, ja se on mahtava maa, joka ei osoita paljon armoa eikä mielestäni anna arvoa niille, jotka asettavat itsensä heikkoon asemaan.

Näin ollen jos neuvottelut on joka tapauksessa päätetty käynnistää uudelleen jopa ennen huippukokouksen järjestämistä, tämä ei ole osoitus kovin suurista diplomaattisista kyvyistä. Olen nyt kuitenkin käyttänyt minulle varatun ajan, joten ennen kaikkea toivon, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, että annatte minulle selkeän vastauksen, tavalla tai toisella. Olisin siitä hyvin kiitollinen.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät parlamentin jäsenet, Venäjän ja Georgian välisestä konfliktista voidaan sanoa paljon, ja se on epäilemättä nykyisissä Venäjän suhteissamme ratkaiseva tekijä.

Joka tapauksessa voidaan todeta se, että sekä Venäjä että Georgia ovat epäonnistuneet. Ei ole hyväksyttävää, että maat ovat käyttäneet sotilaallisia keinoja konfliktinsa ratkaisemiseen. On olemassa poliittisen tieteen teoria, jonka mukaan demokraattiset maat ratkaisevat periaatteessa konfliktinsa demokraattisin keinoin ja vuoropuhelun kautta eikä sotilaallisin keinoin. Koska näin ei tässä tapauksessa käynyt, sekä Georgian että Venäjän demokratiassa on varmasti jotakin pielessä. Muutoin asiat eivät olisi edenneet niin kuin ne viime aikoina ovat edenneet.

Tämänpäiväisessä keskustelussa keskitytään suhteisiimme Venäjän kanssa. Venäjän tilanne on edelleen hyvin kriittinen ainakin demokratian, ihmisoikeuksien kunnioituksen, lehdistönvapauden ja kokoontumisvapauden, Tšetšenian tilanteen – joka ei voi enää olla pääotsikkojen uutinen, mutta jokainen joka seuraa läheltä maan tapahtumia, tietää, että Tšetšenian tilanne on edelleen hyvin kriittinen – sekä myös niiden ongelmien osalta, jotka liittyvät Sotšin talviolympialaisten valmisteluun. Nämä ovat kaikki sellaisia asioita, jotka aiheuttavat monia ongelmia.

Kuten on jo todettu, mielestäni Euroopan unionin ja Venäjän välillä vallitsee keskinäinen riippuvuussuhde. Tämä pitää paikkansa. Aina, kun puhumme keskinäisestä riippuvuussuhteesta ja keskustelemme mainituista ongelmista, meidän olisi mielestäni kuitenkin otettava esille myös muut arvot, demokratian arvot, Euroopalle

luonteenomaiset arvot ja konfliktien ratkaisemiseen käytettävät muut keinot, tehokkaamman demokratian tavoittelu sekä pehmeät voimakeinot.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä kannattaa vuoropuhelua, joka on mielestäni yksi Euroopan unionin tunnusmerkeistä. Euroopan unioni on suuri vallankäyttäjä, joka ratkaisee konflikteja ja ehkäisee konflikteja rauhanomaisella tavalla. Mikäli kaikki ehdot täyttyvät ja että neuvosto, komissio ja Euroopan parlamentti pitävät tiukasti kiinni kyseisistä arvoista, voimme aloittaa keskustelut Venäjän kanssa, myös niistä asioista, jotka liittyvät kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin, ja pidämme samalla mielessä rauhan, päättäväisyyden ja tahdon onnistua.

Adam Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Venäjän sotilasvoimien toimet Georgiassa ovat erityisen merkityksellinen todiste Venäjän nykyisistä aikeista. Ne koettelevat myös Euroopan unionin poliittista mahtia ja toiminnan peruseriä. Valitettavasti useiden jäsenvaltioiden käyttäytyvät kuin Venäjän hyökkäystä itsenäiseen demokraattiseen Georgiaan ei olisi koskaan edes tapahtunut.

Hyvät kuulijat, Venäjä nöyryyttää jälleen kerran Euroopan unionia väittämällä, että se on vetänyt joukkonsa pois hyökkäystä edeltäneisiin aseisiin. Miten voimme sitten selittää sen, että Etelä-Ossetiassa ja sen lähistöllä sijaitsevat georgialaiskylät ovat jatkuvasti säälimättömän etnisen puhdistuksen kohteena? Miten voimme selittää sen, että unionin lähettämiltä 200 tarkkailijalta on evätty pääsy konfliktin tapahtumapaikoille? Tällainen tilanne on valovuosien päästä paluusta 7. elokuuta vallinneeseen tilanteeseen, joka on edellytys keskustelujen käymiseen Venäjän kanssa. Yksi Venäjän Georgiaan suorittaman hyökkäyksen tarkoituksista oli terrorisoida alueen naapurimaita Nabucco-hankkeen torpedoimiseksi. Hanke keskeinen unionin energiaturvallisuuden kannalta. Vaikuttaa siltä, että nyt ei ole yhtään ajateltu Georgian kautta kulkevaa kaasua- ja öljytoimitusväylää. Väylä on meille elintärkeä, ja se on ainoa, joka ei ole Kremlin valvonnan alainen.

Haluaisin lisäksi muistuttaa, että unionin naapurimaissa asuu lukuisia Venäjän passin haltijoita. Voisin mainita esimerkkinä Ukrainan, Valko-Venäjän ja Baltian maat. Sen vuoksi meidän on pidettävä mielessä, että Kreml saattaa milloin tahansa väittää, että nämä ihmiset tarvitsevat sen niin kutsuttua suojelua. Juuri näin tapahtui Etelä-Ossetiassa. Jälleen kerran minun on korostettava, että unionin jäsenvaltioita ja lähinaapureita vaanii Venäjän hyökkäyksen suora uhka.

Olemme nyt tilanteessa, jossa Venäjä on sen lisäksi, että se on ryhtynyt kiristystoimiin energia-asioissa, mennyt niin pitkälle, että on lisännyt arsenaaliinsa unionin jäsenvaltioihin ja sen naapureihin kohdistuvan sotilastoimien uhan. Georgian nykyinen tilanne on tästä selvä esimerkki. Tällaisessa tilanteessa unionin ja Venäjän välinen kumppanuus ei tule kysymykseen. Osallistuminen keskusteluihin tulevassa Nizzan huippukokouksessa 14. marraskuuta saattaa jälleen kerran osoittaa, että Euroopan unionin johtajat ovat täysin kykenemättömiä pärjäämään Venäjän kanssa.

Esko Seppänen, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, USA:ssa ovat pörssit romahtaneet, EU:n jäsenvaltioissa ovat pörssit romahtaneet, Venäjällä ovat pörssit romahtaneet, samassa turbokapitalismin kriisissä ollaan. Siitä huolimatta jotkut EU-maat, etunenässä Baltian maat, joiden presidentit on koulutettu USA:ssa, ja varsinkin Puola, haluavat eristää Venäjän eurooppalaisesta yhteisöstä. Ensin jarrutettiin kumppanuussopimusneuvottelujen aloittamista ja tänään on perusteena Georgian ja Abhasian konflikti Venäjän kanssa.

Media on antanut monissa länsimaissa sellaisen kuvan, että Venäjä olisi hyökännyt. Se kuva on väärä. Saakashvilin armeija hyökkäsi ja loi sillä tavalla maailmanpoliittisen konfliktin. Siitä ei saa häntä palkita. Näissä asioissa Euroopan parlamentissa PPE-ryhmä on valitettavasti omien ääriainestensa vanki.

Venäjä sai tietysti sotilaallisen voiton amerikkalaisten ja israelilaisten kouluttamasta ja ukrainalaisten aseistamasta Saakashvilin armeijasta. Oli poliittista ylireagointia tunnustaa Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyys. Venäjä kantaa siitä poliittiset seuraukset. Niihin seurauksiin ei ryhmämme mielestä voi kuulua Venäjän eristäminen. Eurooppalainen kapitalismikin tarvitsee Venäjän luonnonvaroja, ja Venäjä tarvitsee eurooppalaista poliittista kokemusta demokratiasta, kansalaisvapauksista ja oikeusvaltion periaatteista.

Nämä tavoitteet eivät toteudu poliittisella väkivallalla vaan yhteistyöllä ja vuoropuhelulla. Siitä lieene kysymys tänään niissä keskusteluissa, joita käyvät Helsingissä USA:n ja Venäjän armeijoiden yleisesikuntapäälliköt kenraali Mike Mullen ja Nikolai Makarov. EU:n ei pidä omasta puolestaan boikotoida vuoropuhelua.

Toivotamme menestystä puheenjohtajavaltion esittämille myönteisille pyrkimyksille rakentaa yhteistyötä.

Paul Marie Coûteaux, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, on katumuksen aika – mikä tuntuu olevan tänään vallitseva mieliala – tai ainakin on aika pohtia

uudelleen dogmeja ja vaistomaisia reaktioita. Lisäksi totean, että olen kiitollinen presidentti Sarkozylle siitä, että hän antoi tänä aamuna tästä esimerkin, joka vaikutti vilpittömältä. Meidän on sen vuoksi pohdittava uudelleen myös vanhaa, hyvin vanhaa epäluottamusta Venäjää kohtaan tai pikemmin sitä epäluottamusta, jota tämä maa osoittaa. Tämä maa on yksi kumppaneistamme, pitipä se siitä tai ei.

Kuten jäsen Neyts-Uyttebroeck teki, suosittelen tämän perusteella lukemaan kreivitär Ségurin elämäkerran, erityisesti Marie-Jose Strichin kirjoittaman ja erinomaisen Bartillan kustantaman kirjan. Sitten huomaatte, että todellisuudessa olisi korostettava ilmausta, jonka lausuite kahdesti, mikäli kuulin oikein: ”keskinäinen riippuvuussuhde”.

Me olemme toki selkeästi toisistamme riippuvaisia, mutta ei pelkästään terrorismin ja joukkotuhouksien torjunnassa. Olemme toisistamme riippuvaisia kaikista näkökulmista: energian kannalta, mikä on itsestään selvää, mutta myös tutkimuksen, teollisuuden ja politiikan aloilla ja totta kai moniulotteisesti.

Pohtikaamme, minkälaiset kasvot Euroopalla on ensivuosisadalla, mikäli tämä riippuu siitä, osallistuvatko maamme edelleen Siperian valtaviin rikkauksien kasvattamiseen. Pyydän, että lakkaamme siis käymästä keskusteluja, jotka eivät ole omiamme, vaan kuuluvat kolmannelle mahdollille, jonka etuna on jakaa Eurooppa voidakseen hallita sitä. Uskokaa minua, että tässä mielessä pohdin asiaa Euroopan edun kannalta, mikäli hyväksytte sen, että myös ranskalaiset suvereeninuden kannattajat pohtivat tätä asiaa.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät kuulijat, mielestäni neuvoston päätös olla aloittamatta Venäjän kanssa uudelleen keskusteluja strategisesta kumppanuudesta on typerä, lyhytnäköinen ja haitallinen unionin kansalaisille. Meidän olisi ymmärrettävä, että Eurooppa on riippuvainen tästä kumppanista raaka-aineiden toimittajana. Kyse ei ole pelkästään kaasusta ja öljystä. Esimerkiksi ilman Venäjältä tuotua titaania ei olisi mahdollista valmistaa ainoatakaan ilmapuolia. Mikä vielä pahempaa, Euroopan nykyinen Venäjä-fobia ei perustu tosiasioihin vaan siihen, miten ne on esitelty politiikassa ja tiedotusvälineissä. Meidän pitäisi olla tietoisia siitä, että Kaukasuksella sattuneen konfliktin aloitti Georgia seurauksista riippumatta, eikä Venäjä. Lisäksi totean, etten tiedä yhtään konkreettista syytä, miksi Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyyttä ei pitäisi tunnustaa, koska monet unionin jäsenet suhtautuivat välittömästi myönteisesti ja valtavalla riemulla Kosovon itsenäisyyteen. Olen iloinen siitä, että edustamani maan Tšekin tasavallan presidentti Václav Klaus kuvaili tilannetta realistisin sanoin todetessaan, että tässä tilanteessa Georgia ei ollut hyväosapuoli ja Venäjä paha osapuoli. Valitettavasti hän jäi sanoineen yksin. Mikäli unioni on vakavissaan halutessaan toimia strategisena kumppanina ja maailmanlaajuisena toimijana, sen on tunnustettava, että Venäjä on samanlaisessa asemassa. Vastakkainasettelun politiikka ei hyödytä ketään.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, yksi aikaisemmista puhujista totesi, että tämän kaiken takana oleva periaate on oltava ”ei voimakeinoja”. Ei voimakeinoja kummaltakaan puolelta, kuten kansainvälisessä oikeudessa on vahvistettu. Meidän on vaadittava, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan, ja tähän sisältyvät alueellinen koskemattomuus, puuttumattomuus toisen valtion sisäisiin asioihin, vaikutusvallan käytön välttäminen sekä elokuun ja syyskuun sopimusten noudattaminen. Toivon, että näin toimitaan myös Genevessä.

Meidän on edelleen varmistettava, että Eurooppa-neuvoston 1. syyskuuta tekemät päätökset ja komission neuvottelemat päätöslauselmat, jotka koskevat assosiaatiosopimuksia, vapaan kaupan sopimuksia ja Euroopan talousalue Plus-sopimusta, vai miksi sitä kutsutaankin, noudatetaan, jotta yksittäisiä maita voidaan vahvistaa, vakauttaa ja ottaa mukaan toimiin ilman muihin maihin kohdistuvaa provokaatiota ja jotta avunantajien konferenssissa voitaisiin tehdä tarvittava työ.

Samanaikaisesti meidän on taattava itäeurooppalaisille jäsenvaltioille turvallisuuden ja yhteenkuuluvuuden tunne Euroopan unionissa ja Natossa. Mielestäni tämä on tärkeää myös psykologisista syistä.

Arvoisa komission jäsen, olen kiitollinen siitä, että viittasitte puheenvuorossanne keskinäiseen taloudelliseen riippuvuussuhteeseen, joka on parasta mahdollista turvallisuuspolitiikkaa. Mitä enemmän keskinäistä riippuvuussuhdetta kuitenkin lujitetaan ja mitä enemmän siitä tulee osa molempien osapuolten etupiiriä ja nämä liitetään yhteen, sitä vaikeampaa meidän on vetää itsemme pois tästä riippuvuudesta käyttämällä ei-rauhanomaisia välineitä. Tässä tapauksessa meidän on näytettävä tietä. Meidän olisi myös tuettava kaikkia oikeudellisia velvoitteita sisältäviä toimia, joihin Venäjä osallistuu, yhdessä WTO:n ja kumppanuussopimusten ja niihin sisältyvien velvoitteiden kanssa. Kun taloudellista keskinäistä riippuvuussuhdettamme vahvistetaan oikeus- ja sopimustoimilla, silloin onnistumme edistymään asioissa.

Tämän on kuitenkin perustuttava omiin etuihimme. Energiaturvallisuus on yksi tärkeä asia, ja tällä alalla haasteita joudutaan kohtaamaan kaikkialla maailmassa. 5+1-osapuolet eivät syyttäneet jälleen kerran

Irania koskevan asian tiimoilta ja jatkoivat sitten normaalia työtään. Näin tapahtuu myös muilla tasoilla. Olen kuullut, että Euroopan parlamentin valtuuskunta on jälleen vierailut Moskovassa. Iranista, Lähi-idästä, ilmastonmuutoksesta, terrorismista ja monista muista asioista puhuttaessa Venäjä on oleellinen osa tätä kaikkea.

Meidän on oltava avoimia keskusteluille. Turvallisuskumppanuus Venäjän kanssa voi toimia ainoastaan, mikäli tämä ei tapahdu olemassa olevien liittojen ja sen kustannuksella, että Yhdysvallat pidetään Euroopan ulkopuolella. Tämä on tämänkaltaisen kumppanuuden edellytys.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Arvoisa puhemies, komissaari, kollegat, molemmathan tekivät väärin ja rikkoivat kansainvälisiä sopimuksia. Nyt on kysymys siitä, miten nopeasti me pääsemme tästä eteenpäin ja pystymme vakauttamaan tilanteen uudelleen.

Siihen tarvitsemme yhteistoimintaa myös Venäjän kanssa, se on lähtökohta, ja oikeastaan aika monet tavoitteet Venäjällä ovat samanlaisia kuin meidän Lissabonin-sopimuksemme tavoitteet. Presidentti Medvedev on sanonut, että tarvitaan institutionaalisia uudistuksia – totta. Infrastruktuuriuudistuksia, se on toinen kohta, kolmas kohta ovat investoinnit. Samanlainen meille tuttu asia, ja innovaatiot, meille vielä paljon tutumpi asia jos voimme näin sanoa. Nämä ovat yhteisiä asioita, he haluavat osallistua kansainvälisen finanssikriisin ratkaisuun, heillä on siihen vähän pääomaakin. He eivät siis halua eristäytyä ja kun Venäjä ei halua eristäytyä, on selvää, että meidän täytyy siihen vastata yhteistoiminnalla, jolla me voimme kääntää Venäjää haluamaamme suuntaan.

Venäjä ei halua puhua ideologiasta, tänä päivänä Euroopan unioni puhuu ideologiasta. Me haluamme sinne demokratiaa, se on meidän ideologiamme. Venäjä haluaa käytännön ratkaisuja, ja nämä molemmat on luultavasti hyvä sovittaa yhteen ja päästä tällä tavalla eteenpäin. Me siis tarvitsemme vielä yhden i:n eli integraation meidän välillemme näiden Medvedevin neljän i:n jälkeen, jolla me voimme vaikuttaa Venäjän tulevaisuuteen myös omalta kannaltamme hyvin ja vakautta lisäten.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Meillä on Venäjän ja Georgian välistä konfliktia käsittelevässä keskustelussa tapana katsoa läpi sormien sitä, miten tapahtui Abhasiassa pikemmin kuin Ossetiassa. Abhasiassa tapatui todellisuudessa jotakin hyvin merkittävää. Venäjällä on joitakin perusteluja, joiden pohjalta se voi väittää, että vaikka sen toimet olivat epäsuhtaiset, niillä pyrittiin reagoimaan Ossetian ongelman ratkaisemiseen sotilaallisin keinoin. Abhasiasta voidaan kuitenkin todeta, että siellä ei vastaavaa tapahtunut. Venäjän sotajoukkojen massiivinen maahanhyökkäys, laivaston ilmaantuminen Georgian rannikolle sekä Georgian valvoman alueen sotilaallinen valtaus kaikki osoittavat, että Venäjä on valmis käyttämään sotavoimiaan ennaltaehkäisevät toimet verukkeenaan. Tällaiset toimet on siten luokiteltava kuuluvaksi sellaisten joukkoon, jotka voidaan oikeuttaa ainoastaan ulkomaisten toimintaresurssien tekemän yksipuolisen arvioinnin pohjalta.

Antamassaan lausunnossa presidentti Medvedev otti esiin käsitteen yhteisestä turvallisuusalueesta, joka ulottuisi Vancouverista Vladivostokiin. Hyvät kuulijat, kysyn teiltä, miten kukaan voi luottaa yhteiseen toimintaan tällä yhteisellä turvallisuusalueella, jos Venäjä osoittaa itse olevansa uhkien lähde? Muista asioista, joita presidentti Medvedev haluaisi mahdollisen sopimuksen sisältävän, meidän on muistutettava, että ne sisältyvät jo nyt voimassa olevaan sopimukseen. Kyseinen sopimus tehtiin vuonna 1990, ja sen nimi on ”Pariisin peruskirja uudesta Euroopasta”. Tietenkin voidaan todeta, että nyt ei puhuta tosiasiaa vuoropuhelusta vaan veto-oikeudesta, joka liittyy sellaisiin eri toimiin, joihin Nato saattaisi ryhtyä.

(Suosionosoituksia)

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin viitata siihen, mitä jäsen Staes totesi puheessaan muista konflikteista, jotka ovat edelleen käynnissä Kaukasuksella.

Mikäli nyt aloitamme uudelleen keskustelut Venäjän kanssa, asia, jota kannatamme, mielestämme on tietenkin hyvin tärkeää, että emme unohda myöskään Karabahia, Tšetšeniaa, Moldovaa ja Transnistriaa ja että meidän on myös selviydyttävä hyvin vaikeasta Krimiin liittyvästä kiistasta Ukrainassa tulevana vuosikymmenenä. Euroopan unionin ei pidä tehdä samaa virhettä, jonka se teki ennen Georgian sota, ja olla ottamatta riittävän vakavasti tätä konfliktia.

Mielestämme kaikki nämä konfliktit on sen vuoksi selvitettävä. Kaukasus ja muut naapurialueet ovat hyvin tärkeitä alueita. Ne sijaitsevat kaikki Euroopassa, minkä vuoksi Euroopan ja Euroopan unionin on käsiteltävä niitä koskevia asioita paljon nykyistä enemmän, ja tämä meidän olisi tehtävä yhteistyössä Venäjän kanssa.

En ole tällä hetkellä varma siitä, onnistummeko ratkaisemaan nämä konfliktit tyydyttävällä tavalla, mutta olen oikeastaan melko optimistinen sikäli, että tämä kylmän rauhan tunne, joka on levinnyt hiljalleen kautta Euroopan – todellakin kautta koko Euroopan – ja joka on myös pannut hälytyskellot soimaan Venäjällä, oli riittävä varoitus ja että eri osapuolet palaavat nyt neuvottelupöytiin erityisen vakavissaan.

Lännen näkökulmasta on myös hyvin mielenkiintoista, että talouskriisin keskellä Venäjä pelastaa kokonaisia valtioita kyetäkseen selvittämään kriisin itse. Maailmanlaajuistumisen aikaan taloutemme yhteen kietoutumisen ominaisuus on paljon laajempi kuin energiaa koskevassa keskustelussamme kävi ilmi.

Mikäli haluamme luoda entistä paremman ilmapiirin ja mikäli länsimaat eivät aina väittäisi itsepintaisesti, että niiden järjestelmä on ollut menestyksenkäs 1980-luvun lopusta lähtien, tällöin voisimme saavuttaa paremmat lähtökohdat kiistan käsittelemiselle.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Venäjä on saattanut eniten hyötyä rahoituskriisistä. Hiljattain huomiomme siirtyi selvästi Venäjän Georgiaan kohdistamasta hyökkäyksestä pankkiemme kohtaamiin ongelmiin. Siirtyminen oli ilmeinen tämänaamuksessa keskustelussa.

Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa, että Venäjällä on vielä tälläkin hetkellä yli 7 000 sotilaan suuruiset joukot asemissa Ossetiassa ja Abhasiassa. Tämä on yli kolminkertainen määrä sotilaita verrattuna niihin, jotka olivat siellä 7. elokuuta, ja näin ollen Venäjä ei kunnioita rauhansopimusta siten kuin me toivoisimme sen tekevän. Tämä tarkoittaa, että Euroopan unionin ja Venäjän väliset suhteet ovat edelleen umpikujassa. Tämä tarkoittaa myös, että tällä hetkellä meillä ei ole mitään syytä aloittaa uudelleen poliittista keskustelua Euroopan ja Venäjän muodostaman yhteisen ryhmän puitteissa. Ei ole minkäänlaisia lähtökohtia aloittaa uudelleen kumppanuussopimusta koskevia neuvotteluja. Lopuksi haluan tuoda esiin, että olemme pettyneitä joidenkin jäsenvaltioiden kantaan, kun ne väittävät, että Venäjän Georgiaan kohdistama hyökkäys voidaan jättää huomiotta ja että tämä on pelkkä ajan kysymys. Passiivinen politiikka saattaa osoittautua Euroopan unionin ulkopoliitikalle kokonaisuudessaan hyvin kalliiksi.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, meidän on tunnustettava, että neuvosto on hoitanut Venäjän suhteita tasapainoisemmin kuin on tehty Euroopan parlamentin Georgian tapahtumia käsittelevässä päätöslauselmassa. Kyseisessä päätöslauselmassa kaikki syytökset kohdistettiin yksinomaan Venäjään, ja jopa Georgian 7. ja 8. elokuuta suorittama hyökkäys oikeutettiin.

Mikäli kuitenkin todella pidämme tärkeänä rauhan palauttamista, meidän on sanottava selkeästi ”ei” kaikille Georgian tai Ukrainan pyrkimyksille liittyä Natoon. Tiedämme, että tämä vain horjuttaisi koko aluetta ja lisäisi suuresti uusien sotien todennäköisyyttä. Neuvottelut Venäjän kanssa on aloitettava paitsi taloudellisen etumme vuoksi myös sen vuoksi, että niin kauan kuin asioista keskustellaan, ne eivät häviä mihinkään, ja tämä on aina paras tie.

Samanaikaisesti meidän on oltava täysin horjumattomia ihmisoikeuksia, tiedonvapautta ja poliittisia vapauksia koskeissa asioissa, jotka eivät todellakaan ole Venäjällä mikään sääntö. Paras tapa kyetä suojelemaan oikeuksia ei ole pitäytyä kiinni energiakysymyksessä, vaan jotta kykenemme irtautumaan riippuvuudestamme Venäjään, meidän on laajennettava energiatoimitustemme lähteitä ja lisäksi investoitava vaihtoehtoihin puhtaisiin energiamuotoihin.

Haluan lopuksi esittää vielä yhden huomion. Olen kuullut sekä komission että neuvoston toteavan, että ne luottavat vahvasti siihen, että Venäjän liittyy Maailman kauppajärjestöön. Haluaisin muistuttaa teille, että esititte samat kommentit, kun Kiina liittyi WTO:hon, ja olemme nyt nähneet ne hirveät seuraukset, joita Kiinan liittymisellä on ollut Euroopan talouteen ja eurooppalaisiin työntekijöihin. Ehkä meidän pitäisi näin ollen etsiä ratkaisuja muualta. Ehkä meidän olisi syytä kyseenalaistaa koko Maailman kauppajärjestön järjestelmä.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, Kremlillä on kaikki, mitä se halusi neuvotteluissaan presidentti Sarkozyn kanssa. Presidentti Sarkozyn ”aikamme rauha”-sopimus antoi heille sen, mitä he halusivat, sekä diplomaattisen ulospääsytien. Toisesta maailmansodasta lähtien kansainvälisten suhteiden peruseriaate on ollut se, että hyökkäys ei kannata tai että hyökkääjille ei pidä tehdä poliittisia myönnytyksiä, mutta Moskova on ollut voittoisa ja Nato nöyryytetty, ja EU on toiminut molemmilla puolilla.

Instituutioon Euroopan unioni ei yksinkertaisesti ole demokraattinen länsimainen osapuoli uudessa kylmässä sodassa. Euroopan unioni ei kuulu vapaaseen maailmaan. Se on demokratianvastainen, epädemokraattinen ja imperialistinen. Instituutioon se on kallistunut sille puolelle, johon kuuluu muita demokratianvastaisia imperiumeja, eikä vapaita valtioita. EU:ta ei johdeta oikeudella vaan ideologialla.

Valitettavasti Euroopan hallitukset – kuten kunnon eurooppalaiset – päätyvät tukemaan EU:n täysin epäonnistunutta kantaa Venäjää kohtaan sen sijaan, että ne ajattelisivat omaa kollektiivista kansallista etuaan.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Yhdessä Yhdysvaltojen kanssa Venäjän federaatio on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä kumppaneista. Venäjä on strateginen kumppani ja energian tuotantoon käytettävien raaka-aineiden toimittaja Euroopan unionin jäsenvaltioille, myös kotimaalleni Puolalle. Yhteistyö Venäjän kanssa on yksinkertainen tosiasia, ja on molempien osapuolten etu, että tämä yhteistyö onnistuu. Georgian hyökkäys Etelä-Ossetiaan ja sitä seurannut konfliktin laajeneminen ovat vakavasti uhanneet Brysselin ja Moskovan välisiä suhteita.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että meidän pitäisi kääntää selkämme Venäjälle tai jopa katkaista kaikki suhteemme sen kanssa, kuten jotkut eurooppalaiset poliitikot haluaisivat. Venäjä on tehnyt paljon työtä viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana voidakseen liittyä Euroopan demokraattisten valtioiden piiriin, ja vaikka paljon on vielä epäilemättä saavutettava, ei ole pienintäkään epäilyä siitä, ettei Venäjän kansa tue vahvasti Venäjän federaation nykyistä ja entistä presidenttiä. Toivon, että huolimatta joistakin esteistä, Euroopan unioni ja Venäjän jatkavat menestyksestä yhteistyötään, koska tämä on molempien osapuolten etu.

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät parlamentin jäsenet, emme voi kieltää sitä, etteivätkö suhteemme Venäjän kanssa ole viime aikoina muuttuneet. Haluaisin lisätä, että Venäjän eristäminen ei ole mielestäni vaihtoehto. Samaan aikaan on vaikea puhua kumppanuudesta, jos jäsenvaltioilla osoittavat niin suurta epäluottamusta Venäjää kohtaan.

Se, mitä Venäjän suhteista vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana ajattelen, on kuitenkin, että meidän olisi pidettävä keskustelut oikeilla raiteilla. Näin toimivat myös neuvosto ja komissio, ja näin myös parlamentin olisi toimittava. Tämä on itse asiassa ollut Venäjän valtuuskunnassamme hyvin kiivaan keskustelun aiheena tämän viikon loppupuolelle suunnittelemamme Moskovan vierailun yhteydessä. Keskustelun tulos oli se, että meidän olisi jatkettava keskustelua mutta että meidän olisi kerrottava kumppaneillemme, että nyt ei voida jatkaa asioiden hoitamista entiseen tapaan. Meidän on oltava avoimia jakaessamme tämän ja pyrkiessämme aloittamaan rakentavat neuvottelut.

Odotamme Venäjältä vielä paljon enemmän. Joukkojen vetäminen puskurivyöhykkeeltä oli ainoastaan ensimmäinen askel. Jännite voi lieventyä vain, mikäli Abhasiassa ja Etelä-Ossetiassa olevien joukkojen määrää vähennetään tai jos nämä sotilaat vedetään kokonaan pois. Vaikka tätä asiaa ei ole esitetty sopimuksissa sana sanalta, se sopii sopimusten henkeen ja haluaisin kuulla neuvoston puheenjohtaja Jouyet'n asiaa koskevan mielipiteen.

Euroopan unioni ja erityisesti puheenjohtajavaltio ovat viime kuukausina olleet uskomattoman yksitulkintaisia ja päättäväisiä. Näin on mielestäni jatkettava.

Minulla on vielä kolme kysymystä. Ensinnäkin haluan kysyä huippukokousta edeltävästä ajasta: mitä erityisiä signaaleja ja toimia pidätte välttämättömänä, jotta neuvottelut voidaan aloittaa uudelleen? Toinen kysymys on, minkälaiset mahdollisuudet annatte parlamentille osallistua tähän? Kolmanneksi haluan kysyä seuraavaa: Venäjä ei osallistu rypäleasemommiä koskevaan sopimukseen, joka allekirjoitetaan tänään Oslossa. Nyt on käynyt ilmi, että eräs alankomaalainen toimittaja sai surmansa venäläisen rypälepommin vuoksi. Arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, miten saisimme Venäjän osallistumaan tähän uuteen sopimukseen, joka sittenkin allekirjoitetaan Oslossa?

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ranskalla oli esimerkillinen rooli Georgian kriisin hoidossa. Tiedämme, miten kriisejä pitäisi hoitaa, mutta emme vielä kykene estämään niitä. Haluaisin muistuttaa parlamenttia siitä, että EU:ssa Saksan ulkoministeri Steinmeier esitti hyvin vakavasti otettavan ratkaisusuunnitelman, jonka kaikki osapuolet Tbilisiä lukuun ottamatta hyväksyivät. Tämä on historiallinen asia. Tämä on valitettavaa, koska tällä olisi jopa voitu estää sota. Olen vakuuttunut siitä, että ulkoministeri Steinmeierin suunnitelmaa voitaisiin edelleen käyttää neuvottelun ratkaisun perustana, vaikka tilanne on nyt paljon aikaisempaa vaikeampi, koska abhasialaiset ja eteläossetialaiset ovat nyt omaksuneet täysin erilaisen asenteen. Haluaisin heti lisätä, että neuvotteluja ei voida käydä ilman, että nämä kaksi kansaa,

abhasialaiset ja eteläossetialaiset, osallistuu niihin. Myös heidän näkemyksensä on ilman muuta ratkaisevan tärkeä, kun puhutaan heidän suhteistaan Venäjän kanssa.

Ollaksemme varmoja emme voi vain jatkaa siitä, mihin jäimme. Venäjä pysyy edelleen strategisena kumppanina, mutta vaikka emme voi pitää sitä eristettynä, luottamuksemme on heikentynyt. Venäjän on otettava opikseen näistä tapahtumista, kuten mekin teemme, ja tarkemmin ottaen meidän on ymmärrettävä, miksi Venäjä on niin paljon suvaitsevaisempi sitä kohtaan, että Ukraina ja Georgia lähentyvät enemmän kohti EU:ta kuin Natoa. Tämä on opetus, joka sekä Yhdysvaltojen politiikassa että omassamme on opittava, mikäli haluamme normalisoida Venäjän ja EU:n välisen strategisen kumppanuuden. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, Venäjän hyökkäys Georgiaan ei ole satunnainen tapahtuma. Seuraamme nyt ajattelutavan muutosta Venäjän ja sen naapurimaiden suhteissa, ja tällä ajattelutavan muutoksella saattaa olla vakavia seurauksia, mikäli Euroopan unioni ei toimi viisaasti. Todellisuudessa olemme nyt tienhaarassa, kuten valtiosihteeri Jouyet totesi. Olen huolestunut, koska monet EU:n johtajista puhuvat jo paluusta asioiden hoitamiseen entiseen tapaan EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa. Ne käyttäytyvät kuin Georgian sotaa ei olisi tapahtunutkaan, mutta jopa 8 000 sotilasta on edelleen miehitettyillä alueilla. Etnistä puhdistusta jatketaan edelleen.

EU:n on lähetettävä selkeä viesti ja tuomittava vahvasti Venäjän imperialistinen politiikka, jonka mukaan se ajattelee, että sillä on oikeus suojella ”omia” kansalaisiaan miehittämällä itsenäisiä valtioita. Tänä Georgia, huomenna voi olla Ukrainan ja Valko-Venäjän vuoro. Aion toistaa nämä sanat tapaamisessa Venäjän valtuuskunnan kanssa Moskovassa ensi perjantaina. Jos Euroopan unioni käynnistää ehdottomat sopimusneuvottelut Venäjän kanssa nykyisistä lähtökohdista, silloin hyväksymme Venäjän toimet Georgiassa ja annamme sille avoimen luvan jatkaa imperialistista politiikkaansa. EU:lla on velvollisuus auttaa uhreja eikä hyökkääjiä. Haluaisimme onnitella komission jäsen Ferrero-Waldneria hänen ehdotuksestaan myöntää 500 miljoonaa euroa, ja toivon, että huomenna pidettävä avunantajien konferenssi on menestyksenkäs.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, puhun tänään poliittisen ryhmäni edustajana ja EU:n ja Venäjän valtuuskunnan jäsenenä mutta myös Euroopan parlamentin jäsenenä, jonka äidinkieli on venäjä.

Eräät poliitikot unohtavat, että Venäjä on itse asiassa väkimäärältään Euroopan suurin valtio ja venäjänkieliset ovat Euroopan unionin suurin vähemmistöryhmä, johon kuuluu 10 miljoonaa ihmistä. Valitettavasti monet niistä, jotka puhuvat Venäjän resursseista, ajattelevat pelkästään raaka-aineita ja unohtavat inhimillisen ulottuvuuden. Meidän on muistettava, että ihmiset ovat EU:n ja Venäjän välisten suhteiden perusta. Euroopan unionin venäjänkieliset kannattavat EU:n ja Venäjän välisiä suhteita, jotka pohjautuvat strategiseen kumppanuuteen. Emme tue pelkästään EU:n ja Venäjän välisiä yhteismarkkinoita, kuten presidentti Sarkozy tänään totesi, vaan myös ihmisten entistä vapaampaa liikkuvuutta. Kannatamme ihmisoikeuksia, mistä presidentti Sarkozy myös puhui, mutta vastustamme kaksinaismoraalia, jonka perusteella Euroopan unionin toimielimet sulkevat silmänsä Baltian valtioissa tapahtuvilta venäjänkielisten kansalaisten oikeuksien rikkomisilta.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). - (LV) Ovatko he kilpailijoita vai kumppaneita, kavalta pelaajia vai riippuvaisia tomppelleita? Puhun läntisen demokratian ja Venäjän autokratian välisistä suhteista. Tämä tuo mieleen kissa- ja hiirileikin. Koomista on, että kaksi kuukautta Georgiassa suoritettujen sotatoimien jälkeen presidentti Medvedev ehdottaa uutta eurooppalaista turvallisuussopimusta. Presidentti Sarkozy on hyvin huomaavainen, eikä näe, että Venäjä on vahvistanut sotilaallista läsnäoloaan Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa. Onko meillä perusteita luottaa Venäjään? Kosovon prosessi ja Georgian konflikti olisivat voineet olla vielä opettavaisempia. Mitä tämä eurooppalaisten johtajien keskuudessa vallitseva optimismisuus aiheuttaa? Venäjä käyttää menestyksekkäästi lännen hyväuskoisuutta hyväkseen, se himoittaa koston länttä vastaan aina, kun se on mahdollista. Ulkomaalaisia koskeva Venäjän Ossetiassa, Abhasiassa ja Ukrainassa julistama politiikka on merkittävä riski, ja kamppailua käydään kyberavaruudessa. Kansalaiset Venäjällä ja sen joukkotiedotusvälineet aina Baltian valtioita myöten eivät tukeneet tyhjää Venäjän hyökkäystä Georgiaan. Meidän ei nyt pitäisi kiirehtiä aloittamaan uudelleen kokonaisvaltaisia keskusteluja Venäjän kanssa. Ensinnäkin Venäjän on pantava täytöntöön Kaukasuksen rauhansuunnitelma.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin päästä eroon siitä ajatuksesta, että Venäjä hyökkäsi Georgiaan. Mielestäni meidän olisi hyväksyttävä venäläisten esittämä ehdotus, kun he aikanaan pyysivät tuomioistuinta päättämään, kuka todella oli vastuussa sodan aloittamisesta.

Aikana, jona luova tilinpito on romahtanut, uskon, että on olennaisen tärkeää ajatella reaalitya, joka odottaa meitä tulevaisuudessa. Se koostuu raaka-aineista, maasta ja työvoimasta, ja nyt Euroopan kannalta mukana on tosiasiaa myös Venäjä. Lisäksi haluaisin todeta, että tämä ei ole pelkkä taloudellinen asia. Länsi-Eurooppa perustuu katolisuuuteen, ja se voisi liittyä ortodoksisuuteen pohjautuvaan Itä-Eurooppaan, jolloin luotaisiin kaksilla keuhkoilla, kaksilla hengellisillä keuhkoilla hengittävä Euroopan liitto.

Näin ollen on Euroopan etu toimia yhdessä Venäjän kanssa, ja Venäjän etu on toimia yhdessä Euroopan kanssa.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Arvoisa ministeri, sen jälkeen, kun presidentti puhui tänä aamuna siitä, että Euroopan on puhuttava vahvalla äänellä, haluaisin esittää muutaman kommentin puolankielellä.

- (PL) Vielä jokin aika sitten suhteemme Venäjän kanssa olivat erilaiset. Eurooppa oli jakautunut, eikä se puhunut yhdellä äänellä. Komission jäsen Mandelson totesi, että puolalaisen lihan tuontikieltoa koskeva asia oli kahdenvälinen asia. Tämä ei ole se Eurooppa, jollaisen haluan, eikä tällaiselle Euroopalle ole täällä sijaa.

Georgian kriisi avasi hetkellisesti Länsi-Euroopan, erityisesti sosialistikollegojen, silmät sille, minkälainen Venäjä voi olla. Se nimittäin voi olla kiinnostava, kiehtova mutta samalla myös arvaamaton, eikä se välttämättä noudata allekirjoittamiaan sopimuksia. Lisäksi sen suhtautumista WTO:n jäsenyyteen voi tuskin pitää innostuneena. Venäjä haluaa pitää yllä omia sääntöjään, jotka antavat sille vapaat kädet tehdä sellaisia päätöksiä, joista sille on hyötyä. Ei ole mahdollista saavuttaa tarvitsemiamme rauhanomaisia sopimuksia, jos tätä asiaa ei ymmärretä. Venäjä on lähin naapurimme, maa, jolla on valtavat mahdollisuudet ja kulttuurinen perintö. Se on ylpeä kansa, ylpeä maastaan Baltiasta Beringin salmelle. Tarvitsemme Venäjän kanssa sellaista keskustelua, johon sisältyy Venäjän kansan kunnioittaminen mutta myös päättäväinen ja yhteinen kanta sen johtajista eli presidentti Medvedevistä ja pääministeri Putinista, eikä meidän pidä elää siinä pelossa, että Venäjä saattaisi sulkea kaasuhanat milloin tahansa.

Suurelta osin Venäjän kansan elintaso riippuu Euroopan unionin sinne tuomista sen tarpeiden mukaisista tuotteista. Tämän tosiasian olisi annettava johtajillemme voimaa ja arvokkuuden tunteen neuvotteluissamme tämän vahvan kumppanin kanssa. Niinpä meidän olisi nöyryyteltävä sijaan istuuduttava neuvottelupöydän ääreen Kremlissä kumppaneina. Lopuksi totean, että komission jäsen ja neuvoston puheenjohtajat painottavat sitä, että vetäytyminen puskurivyöhykkeeltä oli menestys ja että tämä teko oli myönteinen viesti. Ehkä sitä olisi sen sijaan syytä tarkastella askeleena taaksepäin, jollainen otetaan vain myönnetyksen tekemiseksi, sillä Venäjä ei ole vetäytynyt Ossetiasta tai Abhasiasta, eikä sillä ole aikomustakaan tehdä niin. Olkaamme realistisia ja yrittäkäämme ennustaa seuraavaa siirtoa.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, Yhdysvaltojen ja Venäjän välillä on monia eroja. Ensinnäkin haluaisin nähdä, että Venäjällä järjestetään yhtä vapaat vaalit kuin odottaisint nyt tapahtuvan Yhdysvalloissa.

Näillä suurvalloilla on kuitenkin myös joitakin yhtäläisyyksiä, ja toivon, että monet teistä saavat pian mahdollisuuden nähdä Arte-kanavan lähettämän ohjelman Henry Kissingerin henkilökuvasta. Chileen kohdistetuista toimista ja Latinalaiseen Amerikkaan jatkuvasti kohdistetuista toimista Kissinger ja kenraali Alexander Haig totesivat seuraavaa: jos Yhdysvaltoja jollakin tavalla häiritään, se puuttuu asiaan hallintojärjestelmän muuttamiseksi. Ne ilmoittivat toimiensa olevan täysin perusteltuja. Voimme kenties lausua jotakin vastaavaa Venäjästä, vaikka todennäköisesti harvemmissa tapauksissa kuin Yhdysvaltojen kohdalla.

Kumpikin suurvalta toimii myös jonkin verran ristiriidassa kansainvälisen oikeuden kanssa. Erityisesti toimet Latinalaisessa Amerikassa olivat ehdottomasti kansainvälisen oikeuden vastaisia. Irakin sota oli selkeästi kansainvälisen oikeuden vastainen, ja Venäjän toimet Abhasiassa ja Etelä-Ossetiassa olivat niin ikään ristiriidassa kansainvälisen oikeuden kanssa. Kosovon ongelmasta puhuttaessa meidän on odotettava nähdäksemme, määritteleekö kansainvälinen oikeustuomioistuin kyseisten toimien olevan kansainvälisen oikeuden vastaisia.

Hyvän jäsen Zaleski, molemmissa tapauksissa – sanon tämän siksi, että pidän teitä korkeassa arvossa – olitte täysin oikeassa todetessanne, että Venäjä on kiehtova ja vahva maa, mutta myös arvaamaton. Tämä koskee yhtä lailla Yhdysvaltoja kuin Venäjää, ja meidän on reagoitava tähän asiaan.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että kummassakin tapauksessa olisi väärin keskeyttää keskustelut. Sen jälkeen, kun kansainvälistä oikeutta rikottiin selkeästi Irakin sodassa – rikkominen oli todellakin merkittävää, kun

tuhansia ihmisiä sai surmansa – emme todenneet keskeyttävämme nyt keskusteluja Yhdysvaltojen kanssa. Jatkoimme ilman muuta keskusteluja kyseisen maan kanssa.

En vertaa keskenään Yhdysvaltojen ja Venäjän sisäistä rakennetta, ainoastaan niiden toimintaa kansainvälisissä yhteyksissä. Presidentti Sarkozy on täysin oikeassa, ja haluaisin kiittää häntä hänen pragmaattisesta ja selkeästä poliittisesta viestistään: meidän on kiistattomasti aloitettava tämä vuoropuhelu.

Toinen asia, jonka haluaisin tuoda esiin, on se, että meidän on vahvistettava naapurimaita, erityisesti siksi, että ne ovat myös meidän naapureitamme. Meidän on annettava Ukrainalle ja Georgialle voimaa, jotta ne kykenevät myös käsittelemään asioita niiden vaikean naapurin, Venäjän kanssa. Meidän on kuitenkin varmistettava, että toimintamme on järkevää. Presidentti Saakašvilin toiminta ei ollut järkevää. Myöskään presidentti Jushenkon pääministeri Timoshenkoon kohdistama toiminta ei ollut järkevää. Meidän on varmistettava, että naapuriemme toiminta on järkevää. Mikäli ne toimivat näin ja me annamme niille tukemme, silloin ne kykenevät myös vastustamaan Venäjää, joka pyrkii jälleen kerran toimimaan suurvallan elkein.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, olen hyvin kiitollinen jäsen Swobodalle siitä, ettei hän halua keskeyttää keskustelua Yhdysvaltojen kanssa, mutta palataan nyt puheena olevaan aiheeseen. On selvää, että molemmat osapuolet, Euroopan unioni ja Venäjä, tarvitsevat luotettavaa ja tehokasta yhteistyötä, erityisesti energia-alalla.

Ilman teknistä tukeamme Venäjä ei varmasti tosi asiassa kykenisi hyötymään luonnonvaroistaan. On kuitenkin selvää, että tarvitsemme yhteisen ja tehokkaan energiapolitiikan, jollainen meiltä nyt puuttuu, kuten tämän keskustelun aikana on jo korostettu.

On totta, että rauhan aikaansaamiseksi Kaukasuksella tarvitsemme myös yhteisiä toimia. Presidentti Sarkozyn ja presidentti Medvedevin allekirjoittamien sopimusten täytäntöönpano, myös siltä osin kuin ne koskevat Venäjän joukkojen vetämistä Abhasiasta ja Ossetiasta – joukkojen määrä on nyt kolminkertaistunut siitä, mikä se oli kolme kuukautta sitten – on välttämätön toimi, juuri siksi, että voidaan näyttää tarvittavat todisteet hyvästä tahdosta sekä luotettavasta ja uskottavasta yhteistyöstä.

Venäläisten vastuu Kaukasian tasavallan tilanteesta on ilmeinen. Venäjän sotilaallinen läsnäolo viimeisen 16 vuoden aikana ei näin ollen ole edesauttanut konfliktien lieventämistä. Päinvastoin se on ollut sellaisen suuren maan imperialistisen politiikan väline, joka on pyrkinyt hyötymään näistä konflikteista. Tästä seuraa, että kuten jotkut kollegoistani ovat jo todenneet, venäläisten sotilaiden määrän vähentämisen Abhasiassa ja Ossetiassa ennen elokuussa tapahtuneen konfliktin tasolle olisi pohjustettava tehokkaiden neuvotteluiden aloittamista.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kun presidentti Sarkozy puhui tänään parlamentissa, hän totesi, että Venäjä on täyttänyt velvollisuutensa joukkojen vetämisessä 7. elokuuta edeltävien asemien mukaisesti, ja hän vaati, että Venäjän kanssa jatketaan normaaleja suhteita. Tällainen toimi olisi vakava virhe, ja itse asiassa se varmistaisi Venäjän federaation hallitukselle täydellisen rankaisemattomuuden tunteen.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että 8 000 sotilaan suuruiset venäläisjoukot ovat tällä hetkellä sijoittuneena Abhasiaan ja Etelä-Ossetiaan sekä niihin paikkoihin, joissa ne olivat läsnä ennen konfliktin alkamista. Rajakylissä on toteutettu julmaa etnistä puhdistusta, ja abhasialaissotilaat ovat valloittaneet Georgian valvonnassa olevan Kodori Gorgen. Yli 200 Euroopan unionin tarkkailijaa odottaa vielä pääsy kumpaankin tasavaltaan, jotka Venäjä on tunnustanut itsenäisiksi valtioiksi. Minusta vaikuttaa siltä, että tämä asioiden tila on kaukana 7. elokuuta 2008 tilanteesta.

Ei voida puhua paluusta normaaleihin suhteisiin samalla, kun venäläiset eivät huomioi velvoitteitaan. Mikäli Euroopan unioni päättää ottaa sellaisen askeleen, vaarana on, että siitä pilkan kohde, ja ennemmin tai myöhemmin se osoittaa, että se oikeuttaa kaikki Venäjän toimet, jopa kaikkein vaarallisimmat.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät ole tiivistäneet rivejään sillä tavalla, jolla ne reagoivat Georgian yksipuoliseen alueelliseen jakoon Venäjän valvonnan alaisuudessa. Jälleen kerran emme ole nähneet minkäänlaista osoitusta Euroopan yhteisestä saati sitten määrätietoisesta vastauksesta Kremlin voimalliseen vehkeilyyn. Niinpä keskeinen kysymys on seuraava: mitä unioni tarkoittaa strategisella kumppanuudella Venäjän federaation kanssa? Toisin sanoen, onko Moskova todella välttämätön kumppani Brysselille, vai sohaitsenko näin kysyessäni Euroopan poliittista hermoa?

Loppujen lopuksi asianlaita on niin, että Venäjä on tähän mennessä sabotoinut tehokkaan kansainvälisen vastauksen Iranin ja Pohjois-Korean ydinohjelmiin. Samanaikaisesti Moskova ei ole aivan osoittanut olevansa välttämätön kumppani verisessä sodassa islamilaista terrorismia vastaan, ei esimerkiksi edes Afganistanissa.

Ainoastaan energia-alalla kylmät luvut osoittavat, että Euroopan unionin ja Venäjän välillä on kaiketi strateginen, jopa välttämätön, kumppanuus. Nykyään 27 EU:n jäsenvaltiota laskee Venäjän öljyn ja kaasun viennin varaan aina 70 prosenttiin asti. Euroopan unionin olisi kuitenkin oman etunsa vuoksi irrottauduttava mahdollisimman pian tästä huomattavasta riippuvuudesta. Myöntäähän Moskova loppujen lopuksi, että sen energiavarat ehtyvät 10–15 vuoden kuluessa.

Neuvosto ja komissio, missä nyt viipyy energian monimuotoisuutta koskeva strategianne? Turkkiilaisten uuden kaasulöydön luulisi herättävän teidät toimimaan.

Josef Zieleniec (PPE-DE). – (CS) Ylimääräisessä huippukokouksessa, joka järjestettiin 1. syyskuuta, Euroopan unioni otti kantaa uutta kumppanuussopimusta koskevien neuvottelujen käynnistämiseen Venäjän kanssa, kunhan Venäjän joukot on vedetty pois Georgian alueelta 7. elokuuta edeltäneisiin asemiin. Voidakseen pitää sanansa ja osoittaa, että unioni on johdonmukainen kumppani, ainoan edellytyksen keskustelujen aloittamiselle olisi oltava arviointi siitä, ovatko Venäjän joukot 7. elokuuta edeltävissä asemissa vai ei. Venäjä ei ole vielä täyttänyt tätä ehtoa. Keskustelujen uudelleen aloittamista ei pidä missään oloissa tulkita siten, että hyväksymme Venäjän Kaukasuksella harjoittaman politiikan ja että jatkamme itse asiassa keskustelujen jäädyttämistä alueen tulevista järjestelyistä. Meidän on vedettävä selkeä raja keskustelujen uudelleen aloittamisen ja niiden tulevan jatkumisen välillä.

Kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva sopimus on avainasiakirja Venäjän suhteidemme vahvistamisessa. Uusi kumppanuussopimus on välttämätön sekä unionille että uskoakseni jopa vielä enemmän Venäjälle itselleen. Uusi sopimus, jolla parannetaan nykyistä tekstiä sekä laadullisesti että määrällisesti, on edellytys suhteillemme Venäjän federaation kanssa, ja samanaikaisesti se kuvastaa näiden suhteiden laatua. Sen vuoksi on ratkaisevan tärkeää ilmaista selvästi, mikä on meidän kantamme ja arvomme neuvottelujen aikana. Katson, että sen jälkeen, kun on tehty puolueeton ja yksimielinen arvio siitä, että Venäjä on vetänyt joukkonsa 7. elokuuta edeltäneisiin asemiin, Euroopan unionin olisi aloitettava neuvottelut, kuten on luvattu. Neuvottelujen jatkamisen edellytys on kuitenkin oltava vähintään se, että Venäjä antaa selvän sitoumuksen siitä, että se ei aio käyttää voimakeinoja Georgiaa tai mitään muuta naapurimaataan vastaan ja että yhteisiä naapureitamme koskevat kiistat ratkaistaan Euroopan unionin sopimuksen mukaisesti. Venäjän kanssa käytävien keskustelujen jatkumisen koetinkiven on oltava Venäjän valmius löytää yhteinen lähestymistapa Kaukasian, Ukrainan ja Moldovan ongelmien ratkaisemisessa sen sijaan, että toimia jatketaan yksipuolisista lähtökohdista voimakeinoja käyttämällä.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Muun mailman tavoin Euroopalla on edessään koko joukko vakavia maailmanlaajuisia ongelmia. Näitä ovat ydinaseiden leviäminen, kansainvälinen terrorismi, maapallon lämpeneminen, ratkaisemattomat konfliktit Lähi-idässä ja Afganistanissa, maailman talouskriisi ja monia muita. Euroopan unioni ei kykene ratkaisemaan mitään näistä ongelmista yksin. Tarvitaan muiden kansainvälisten toimijoiden yhteistyötä, ja näihin lukeutuu Venäjä. Venäjäkin tarvitsee yhteistyötä ja keskustelua. Venäjän on myytävä kaikki mineraaliraaka-aineensa, sen on ostettava länsimaista tekniikkaa, asiantuntemusta, kulutustuotteita ja monia muita tuotteita. Vain silloin Venäjällä on mahdollisuus nykyaikaistaa ja asteittain uudistaa sekä talouttaan että yhteiskuntaansa. Venäjän kanssa tehtävä yhteistyö luo yhteisen tulevaisuuden Euroopan unionille ja Venäjän federaatiolle. Tämä edellyttää kuitenkin keskustelua ja tällä tarkoitetaan keskustelua kaikilla tasoilla, energiapolitiikasta keskinäisiin sijoitustoimiin, unohtamatta tietenkään keskustelua ihmis- ja siviilioikeuksista ja demokratiasta.

Euroopan unionin päätös jatkaa EU:n ja Venäjän välisten suhteiden arviointia ennen tulevaa Nizzan huippukokousta on mielestäni oikea. Unioni on antanut selvän signaalin siitä, että se on halukas jatkamaan keskusteluja Venäjän kanssa uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta. Ehtona on kuitenkin oltava se, että Venäjä noudattaa 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehtyjä sopimuksia.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Arvoisa puhemies, EU pyrkii kumppanuuteen ja yhteistyöhön Venäjän kanssa, mutta emme voi puhua kumppanuudesta, jos se ei perustu vastavuoroisuuteen, kansainväliseen oikeuteen ja sopimusten noudattamiseen. Venäjän toimet Georgialla tuhosivat kumppanuutemme keskeisimmän psykologisen perustan: luottamuksen. Tämä luottamus voidaan palauttaa vain siinä tapauksessa, että kuusikohtainen sopimus pannaan täytäntöön kaikkien sen sisältämien yksityiskohtien osalta ja kokonaisuudessaan. Emme tarvitse edistysaskeleita tai toimia oikeaan suuntaan, vaan haluamme, että sopimuksia noudatetaan aidosti ja täysipainoisesti. Venäjän on päätettävä vähintään se, pitääkö se Eurooppaa kumppaninaan, kilpailijanaan vai vihollisenaan. Moskovan on tiedettävä, että mitä tahansa se päättääkin – siis pitääkö se meitä kumppaninaan vai vihollisenaan – Ukrainan, Georgian ja muiden naapurimaiden tulevaisuus ja itsenäisyys eivät voi riippua voimaan pohjautuvista sopimuksista. Eurooppa ei voi koskaan

sallia maanosan uutta jakoa, uutta Jaltan sopimusta. Me todellakin haluamme tämän kumppanuuden, mutta sen on perustuttava vastavuoroisudelle ja keskinäiselle kunnioitukselle. Kiitos.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Venäjän ja Georgian välinen sota ja sen jälkivaikutukset viittaavat siihen, että Euroopan unionin on vakavasti arvioitava uudelleen suhteitaan Venäjän kanssa, kuten komission jäsen aivan perustellusti korosti tänään. Lisäksi asioiden hoitaminen entiseen tapaan olisi keskeytettävä siihen asti, kunnes Eurooppa saa selkeitä vastauksia Venäjältä eräisiin hyvin tärkeisiin kysymyksiin.

On todettava, että Euroopan pitää löytää keino keskustella Venäjän kanssa uudella, erilaisella ja vahvemmallalla äänellä. Syy tähän on se, että Venäjä on palannut 1800-luvun vaikutusaluepiireihin pohjautuvaan toimintatapaan tai yksinkertaisesti sanottuna reaali politiikan oppiin. Tästä ovat todisteena Venäjän puheet etuoikeutetuista eduista lähialueillaan. Reaali politiikkaa pidetään käynnissä aggressiivisella kansallismielisyydellä kotimaassa ja Venäjällä harjoitettavalla sitä ympäröimien vihollisten leimaamisella. Tästä näkökulmasta Euroopan kannalta on ratkaisevan tärkeää, että se ymmärtää tarpeensa panna täytäntöön kovemmat voimakeinonsa.

Euroopan reaktiot Venäjän ja Georgian väliseen konfliktiin ja sen jälkiseurauksiin ovat olleet sekavia. Joidenkin mielestä on järkevää, että EU:n ja Venäjän välisten suhteiden hoitamista jatketaan entiseen tapaan. Näin tapahtuu huolimatta siitä, että Moskova ei ole vielä täyttänyt kokonaisuudessaan sitoumuksiaan joukkojen vetämisestä, ja mikä tärkeintä, se on tunnustanut Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden. Paluu asioiden hoitamiseen entiseen tapaan ennen kuin Moskova täyttää täysipainoisesti sitoumuksensa lähentelee lepyttämistä. Euroopan on aloitettava toiminta Venäjän kanssa, mutta sen on tehtävä niin periaatteellisella ja johdonmukaisella tavalla.

EU:n vaikutusvalta Venäjään on rajoitettu. Tästä huolimatta Venäjä pitäisi varmasti tärkeänä yhtenäistä länsimaista asennoitumista. Venäjä on hyvin herkkä kansainväliseen maineeseensa ja arvovaltaansa liittyvissä asioissa. Esimerkkinä mainittakoon G7:n ja G8:n väliset näkökohdat. Teknologiaan liittyvät tutkimusohjelmat, kauppasopimukset ja ydinpolttoaineet ovat myös asioita, joista Moskova on kiinnostunut.

Lopuksi haluan todeta, että EU:n on pysyttävä vahvana ja johdonmukaisena kyetäkseen edistämään näkemystään siitä, miten kumppanuutemme Venäjän kanssa olisi kehityttävä.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston edustaja Jouyet, arvoisa komission jäsen, EU:n ja Venäjän väliset suhteet on arvioitava uudelleen jopa ilman Georgian tapahtumia. Energiaan, turvallisuuteen ja yhteiseen naapuruuteen liittyvät kysymykset edellyttävät yhteisen hallinnan käsittelyä, jollaista ei vielä ole olemassa. Euroopan unionissa suositetaan edelleenkin enemmän kahdenvälistä kuin monenvälistä toimintaa, joka heikentää toimintatapojemme tehokkuutta. Tämän lisäksi unionin saamien erilaisten kokemusten pohjalta voidaan todeta, että Venäjältä ei edelleenkään ole idän ja lännen välistä yhteistä näkemystä, joka olisi perusedellytys yhteiselle kannalle. Haluan tehdä tämän selväksi: idässä olemme kaikkein vähiten kallistuneet yhteenoton suuntaan, koska olisimme ensimmäisiä häviäjiä. Yhtä lailla olemme vähiten halukkaita hyväksymään sen, että Venäjän tuomittava käytös jätetään vaille huomiota, koska tässäkin tapauksessa me häviäisimme ensimmäisenä, jos tällainen toistuisi.

Yleistäminen on kummassakin tapauksessa väärin. Venäjän suhteiden ei pitäisi jäädä kokonaan Georgian tapahtumien loukkuun. Toisaalta sitä, mitä Georgiassa tapahtui, ei pitäisi unohtaa vain vuoksi, että voisimme säilyttää kahdenväliset suhteemme koskemattomina. Meidän ei tarvitse keskeyttää suhteitamme Venäjän kanssa. Onnistuimmehan menneisyydessä elämään paljon pahemmassa tilanteessa. Tarvitsemme vilpittöntä keskustelua, joka pohjautuu vahvuuksiimme – ilmeisesti tämä ainoa asia, jota Venäjä kunnioittaa – ja jonka puitteissa osoitamme, mikä on hyväksyttävää ja mikä ei, ja Venäjän on vihdoin kerrottava, mitä se todella haluaa meistä. Toivon, että kykenemme kumpikin selviytymään tästä.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan ulkopoliitikassa on tapa, joka on olennaisilta osiltaan Hans-Dietrich Genscherin muovaama. Hän aloitti keskustelut Neuvostoliiton kanssa jopa kaikkein vaikeimpina kylmän sodan aikoina, mutta keskustelut pohjautuivat aina Venäjän etujen vakavamieliseen analysointiin. Tuohon aikaan vallitsevan tilan puolustaminen oli Neuvostoliiton ensisijainen tavoite, kun taas nykyään Venäjän ensisijainen tavoite on muuttaa vallitsevaa tilaa oman edun mukaisesti. Tämä on täysin eri kanta, kun puhutaan Venäjän eduista. Sillä on Abhasian ja Etelä-Ossetian tunnustamisen kautta puolueeton etu ratkaisemattomissa konflikteissa ja Pariisin peruskirjan arvostelamisessa. Tässä näkyvät sen edut. Se on kiinnostunut epävakasta Ukrainasta.

Tässä asiassa ei ole mitään hyvää. Tämä on meille haaste. Tämä on kuitenkin paljon parempi vaihtoehto kuin Neuvostoliiton aiheuttama eksistentiaalinen uhka, ja jopa niinä aikoina kävimme keskustelua venäläisten kanssa. Niinpä voidaan todeta, että meidän osaltamme yksi asia on selvä: emme kaipaa kylmän sodan retoriikkaa, mutta emme myöskään halua naiviutta. Haluamme käydä Moskovan kanssa kriittistä keskustelua. Tuemme ajatusta strategisen kumppanuuden pitkän aikavälin tavoitteesta, mutta emme sellaista naiivia oletusta, että olemme jo saavuttaneet tämän tavoitteen.

Haluaisin lisätä tähän, että olisimme olleet iloisia, jos olisimme voineet käydä tätä keskustelua Brysselissä eikä Strasbourgisissa.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, Venäjä on tärkeä maailmanlaajuinen toimija ja turvallisuusneuvoston pysyvä jäsen. Sillä on mittava ydinasevarasto, laaja alue ja runsaat luonnonvarat, joihin kuuluvat muun muassa kaasua ja öljyä. Sen yhteistyö on tärkeää, jotta voidaan selvittää Lähi-idän rauhanprosessin kaltaisia haasteita tai Iranin ydinasiaa sekä torjua järjestäytyntä rikollisuutta, terrorismia, ilmastonmuutosta ja ydinaseiden leviämistä.

Sen vuoksi meidän ei mielestäni pidä eristää Venäjää, vaan pikemmin yrittää saada sen kanssa aikaan keskustelua ja yhteistyötä. Voisimme myös luoda suhteen toisella vielä kunnianhimoisemalla tasolla. Venäjän federaatio on Euroopan naapuri, joka on jätettyään taakseen pitkän poliittisen totalitaarisen ja taloudellisen keskusjohtoisuuden kauden aloittanut viime vuosikymmenellä matkan demokratian, ihmisoikeuksien ja yksityisiin aloitteisiin perustuvan talouden tiellä.

Jos Venäjä pitää edelleen kiinni näistä ihanteista, sen Euroopan unionin kanssa luomiensa suhteiden olisi oltava syvälliset ja todellisille naapureille ja kumppaneille tyypilliset ja yhteisiin perusarvoihin perustuvat. Georgian kriisi oli todellakin hyvin vakava. Meille Euroopan unionin jäsenille perusperiaatteisiin on kuuluttava voiman käytön välttäminen, valtioiden suvereenisuuden ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen sekä kansainvälisten sopimusten noudattaminen vilpittömin mielin.

Venäjän kesäinen toiminta ei ollut näiden periaatteiden mukaista. Minusta vaikuttaa myös siltä, että Venäjä ei ole pannut 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehtyjä sopimuksia täytäntöön täysin tyydyttävästi ja että se on ehkä voinut hyötyä näiden sopimusten epäselvyyksistä.

Geneven konferenssi ei myöskään alkanut kovin hyvin. Mikäli Venäjän viranomaiset haluavat rakentaa meidän, Euroopan unionin, kanssa todelliseen yhteistyöhön ja luottamukseen perustuvat suhteet, heidän toimintansa ei pitäisi jatkua samanlaisena kuin viime kuukausien aikana. Heidän on myös taattava se, että heidän kotimaassaan kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion periaatetta, asia, jonka presidentti Medvedev itse julisti virkakautensa alussa.

Hyvät kuulijat, elämme nyt mielestäni ratkaisevan tärkeää aikaa. Meidän on oltava tarkkaavaisia ja pyrittävä vakuuttamaan Venäjä siitä, että todellisten kumppanien ja Euroopan naapurien keskinäiseen luottamukseen perustuvat tiiviit suhteet edellyttävät sitä, että noudatamme samoja perusperiaatteita ja -sääntöjä.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, Venäjän suhteita käsittelevä kysymys on tullut monesti esiin parlamentin keskusteluissa, mikä itsessään osoittaa sen, miten tärkeä asia tämä on, eikä pelkästään Euroopan unionin toimielinten vaan myös sen kansalaisten mielestä. Arvoisa komission jäsen, suhtaudun myönteisesti suhtautumistapaanne, koska meidän on elettävä todellisessa maailmassa ja koska meidän on oltava täysin tietoisia niistä riskeistä ja kielteisistä seurauksista, joita avoimella yhteenotolla Venäjän kanssa saattaa olla. Meidän on pyrittävä ottamaan opiksi jokaisesta konfliktitilanteesta kääntämällä ne eduksemme tulevaisuutta varten. Emme aliarvioi Georgian sotatoimien vakavuutta. Ehkäiseminen on ainoa toimintatapa, jolla voitaisiin välttää vastaavat tapahtumat naapurimaissamme.

Kaksi kuukautta sitten kysyin Javier Solanalta, odottiko hän Venäjän olevan Georgian sodan jälkeen suostuvaisempi ja valmiimpi kompromissiin vai jatkaisiko se toimintaansa entistä riitaisemmalla ja ylimielisemmällä tavalla. Hän ei tietenkään vastannut, mutta nyt voin tehdä sen johtopäätöksen, että kielteinen ennuste ei käy toteen. Tämä riippuu kuitenkin pitkälti myös meistä. Katson, että edessämme oleva haaste on se, miten rakentaa uudet ja käytännölliset suhteet Venäjän kanssa vaarantamatta niitä arvoja, joihin Euroopan unioni perustuu. Sen vuoksi on tärkeää, että meillä on selvä strategia, jolla varmistetaan, että jokaisen askeleen rinnalla kohti talous-, energiakysymyksiä sekä ulkopoliittisia kysymyksiä ja kaikenlaisten haasteiden kohtaamista koskevaa yhteistyötä otetaan askel kohti ihmisoikeuksien ja demokraattisen uudistuksen edistämistä Venäjällä.

Yhteenvedon haluaisin korostaa, että on tärkeää tuoda esiin sellaiset asiat, joiden kautta Venäjä voi ryhtyä panemaan täytäntöön niitä toimia, jotka ovat meille yhteisiä. En luettele näitä kysymyksiä tässä yhteydessä. Katson, että komission ja neuvoston tähän mennessä esiin tuoma lähestymistapa säilyy ja tuo menestystä.

Kiitos.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on ainoa Euroopan unionin elin, joka on suoraan Euroopan unionin kansalaisten valitsema. Sitä on myös kutsuttu Euroopan omatunnoksi. Tätä omatuntoa ovat vuosien aikana rasittaneet Venäjän aikaan saamat konfliktit. Ajatelkaapa Tšetšenian sotaa, muistella Ukrainaa, rekka-autoja, jotka jonottavat viikkoja Suomen, Viron ja Latvian rajoilla, ratkaisematonta konfliktia Transnistriassa, kyberhyökkäyksiä Virossa, puolalaisen lihan tuontikieltoa. Kaikkien näiden asioiden lisäksi Venäjä on nyt hyökännyt Georgiaa vastaan.

Olen huolissani siitä, että EU osoittaa ainoastaan arkoja reaktioita ja hiipii varpaillaan kysymysten ympärillä sen sijaan, että se keskustelisi pakotteista. Me vain rohkaisemme Venäjää omaksumaan entistä vastuuttomamman toimintatavan. Olen vakuuttunut siitä, että puhdas omatunto Venäjän suhteissa ei ole mikään ylellisyyys, johon Euroopan unionilla ei ole varaa.

Ari Vatanen (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, ensi viikolla Moskovassa aloitetaan Formula 1 -kilparadan rakentaminen. Kilparataa rakennettaessa on pidettävä kiinni insinöörin suunnitelmasta. Asiassa ei voi toimia kahdella tavalla. Meidän oletetaan olevan demokratian insinöörejä täällä parlamentissa, ja ehkä meidän ei niinkään pitäisi puhua EU:n ja Venäjän välisistä suhteista vaan EU:n ja Kremlin välisistä suhteista, koska Kremlin johtajat vaihtuvat jonakin päivänä, ja toivomme, että vaihdos tuo muutoksen parempaan suuntaan.

Totta kai haluamme Venäjän mukaan ja haluamme Kremlin mukaan, kukaan ei kiistä tätä asiaa, mutta kysymys kuuluukin: kenen ehdoilla? Emme voi toimia heidän ehdoillaan. On toimittava maailmanlaajuisiin arvoihin perustuvilla maailmanlaajuisilla ehdoilla. Meidän odotetaan puolustavan Euroopan unionin perusrakenteita. Jos on partiolaisten jäsen, on oltava sääntöjä noudattava partiolaisten jäsen. Jos katsomme näitä nykyisiä, sanoisinko, Kremlin hallintojärjestelmän käytäntöjä, läpi sormien, olemme pian siinä tilanteessa, että kiellämme itseltämme EU:n tarkoituksen. Me myös petämme Venäjän kansaa, koska meidän pitää tukea demokraattisia voimia kaikkialla maailmassa. Emme voi toimia kahdella eri tavalla. Meidän on annettava toivoa näille ihmisille, jotka taistelevat elämän perusarvojen puolesta. Tämä on velvollisuutemme.

Jos Venäjästä tulee demokraattinen, meidän on toivotettava se tervetulleeksi mihin tahansa kansainväliseen rakenteeseen. Meidän on katsottava kauas eteenpäin, kuten esi-isämme tekivät. Miksei Venäjä voisi jonakin päivänä olla uudistetun EU:n tai Naton jäsen? Emme koskaan tiedä. Jean Monnet ja Robert Schuman olivat hyvin kaukokatseisia ihmisiä. Se on tapa päästä asioissa eteenpäin. Keskustelu alkaa muuttua hyvin vakavaksi, joten saanen nyt, kun pohdimme näitä suhteita, tuoda mieliinne yhden venäläisen anekdootin. Kana sanoi possulle ”Aloitetaan yhteinen hanke. Perustetaan aamiaista tarjoava yritys. Minä tuon munat, ja sinä pekonin.”

Katrin Saks (PSE). - (ET) On selvää, että emme voi puhua Venäjän suhteidemme kunnostamisesta tai parantamisesta, jos keskinäinen luottamus puuttuu, eikä tällaista luottamusta voida luoda ilman rauhansuunnitelman täydellistä täytäntöönpanoa. Näen suhteet Moskovan kanssa kahdesta näkökulmasta. Ensinnäkin katson niitä jäsenvaltioiden näkökulmasta, jossa kannatan sellaista näkemystä, jonka mukaan on järkevämpää keskustella tällaisista aiheista kuin panna suhteet poikki. Euroopan unionin näkökulmasta viestimme on kuitenkin se, että unionin olisi otettava huomioon sellaisten pienten maiden toiveet ja pelot, jotka ovat kokeneet erilaisen historian kuin muut. Samalla tavalla kuin Venäjän aggressiivinen ulkopolitiikka ja ihmisoikeusrikkomukset eivät voi olla ainoa viesti, sellaiset Euroopan unionin edut, jotka nousevat heikompien, toisin sanoen Itä-Euroopan maiden yläpuolelle, eivät myöskään voi muodostua ainoaksi toimintatavaksi.

Pidin siitä, mitä oikeistolainen Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy totesi tänään. Hän korosti, että tarvitaan keskustelua vastahyökkäyksen sijaan. Hän muistutti meitä siitä, että aikaisemmin katsottiin, ettei Moskovaan menemisessä ole mitään järkeä, mutta samalla hän muistutti, että niin toimiminen kuitenkin pysäytti Venäjän joukot. Emme tietenkään tarvitse uutta kylmää sotaa, mutta meidän on kyllä puolustettava eurooppalaisia suvereeniuden, alueellisen koskemattomuuden ja arvoihin perustuvan politiikan ja demokratian periaatteita.

Vetoan Euroopan unioniin, jotta se pyrkisi edelleen harjoittamaan kestävää ulkopolitiikkaa Venäjän kanssa, eikä katkaisisi suhteita sen kanssa. Parlamentin jäsenten velvollisuus on ratkaista jännitteet. Tarvitsemme diplomatiikkaa ja myös kansantajuisia diplomatiikkaa, josta hyvänä esimerkkinä on hyvin menestyksekkäs venäläinen teatterifestivaali, joka juuri päättyi kotimaassani Virossa. Haluaisin lisäksi vedota Euroopan johtajiin, EU:n puheenjohtajavaltioon sekä Euroopan parlamentin ryhmien johtajiin, jotta he eivät unohtaisi niitä naapureiden

kokemia pelkoja ja kauhua, joita Venäjä edelleen saa aikaan jatkamalla aggressiivista politiikkaansa. On selvää, että tällä hetkellä Euroopan unionin ja Venäjän välillä on hyvin vähän luottamusta, mikä johtuu..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Kiitän tilaisuudesta keskustella tästä kysymyksestä. Uskon, että kaikki tässä parlamentissa haluavat samaa asiaa. Haluamme tehdä yhteistyötä Venäjän kanssa. Lisäksi haluamme Eurooppaan vakaan ja helposti ennustettavan poliittisen tilanteen. Venäjä todellakin tarvitsee meitä, Euroopan unionia, koska se haluaa myydä kaasua ja raakaöljyä, mutta ennen kaikkea siksi, että sillä on omat sisäiset ja ulkoiset ongelmansa. Venäjä tarvitsee meidän vakauttamme, vastuutamme ja voimaamme. Niinpä on kysyttävä, miten me tässä parlamentissa eroamme toisistamme? Eroamme tavalla, jolla haluamme edetä suhteissamme Venäjän kanssa, jotta saavuttaisimme Euroopan unionin tavoitteet, ei pelkästään taloudelliselta kannalta vaan myös sen kannalta, miten noudatamme niitä periaatteita ja arvojärjestelmää, joihin uskomme.

Haluaisin esittää teille omaan kokemukseeni perustuvan esimerkin. Vuonna 2001 Venäjän ja Puolan väliset suhteet olivat totisesti hyvät, ja Puolan ulkoministeri otettiin Moskovassa vastaan kunnianosoituksin. Venäjän pääministeri saapui Varsovaan keskustelemaan tärkeistä asioista, jotka liittyivät keskinäisiin suhteisiimme, erityisesti energia-alalla. Hän jopa pidensi vierailuaan päivällä, veto, joka on normaaleissa oloissa harvinainen. Tämä tapahtui huolimatta siitä, että vain alle kaksi vuotta aikaisemmin vuonna 1999 Puola karkotti noin 12 venäläisdiplomaattia, jotka olivat sekaantuneet sellaiseen toimintaan, jolla ei ollut paljon tekemistä diplomatian kanssa. Tätä seurasi sitten lyhytaikainen kriisi, kunnes venäläiset vihdoinkin myönsivät, että meidän kanssamme kannatti aloittaa keskustelut ja ryhtyä yhteiseen toimintaan, ja näin tapahtui siksi, että olemme oikealla asialla, meillä on vahvuutta pitää kiinni kannastamme.

Venäläiset ovat ylpeä kansa, jolla on suuret perinteet. He arvostavat muiden peräänantamattomuutta ja vahvuutta enemmän kuin monimutkaisia selityksiä, joiden mukaan ”musta ei ole aivan musta”. Kun olemme selkeästi oikeassa, tiukka ja päättäväinen asenne on ainoa ratkaisu.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla on nyt edessään haaste, joka liittyy sen ja Venäjän välisten suhteiden ennalleen palauttamiseen. Näiden suhteiden on perustuttava ihmisoikeuksien kunnioitukseen ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen. Kansainväliset tapahtumat ovat senkaltaisia, että Euroopan unionin ja Venäjän välille on luotava uudet strategiset suhteet. Yhtenäinen Eurooppa, johon ei liity menneisyyden jakolinjoja, on lopullinen tavoite.

Meidän on tehtävä läheistä yhteistyötä Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa voidaksemme luoda alueelle vakautta, koska millään Kaukasuksen ratkaisemattomista konflikteista ei ole vakavasti otettavia ratkaisun näkymiä ilman Venäjää. Meidän etumme on etsiä yhteisiä ratkaisuja yhteisiin ongelmiin, jatkaa kumppanuusneuvotteluja mahdollisimman pian ja aloittaa keskustelu yhteisymmärryksen ja keskinäisen kunnioituksen hengessä. Vain näin voidaan luoda edes vähän toivoa ratkaisujen löytämisestä jopa kaikkein vaikeimpiin ongelmiin tavalla, joka palvelee yhteistä etua. Tarvitsemme tätä myös sisäistä vakauspolitiikkaa varten koko Eurooppaa varten.

Kaukasuksen maille ja Yhdysvalloille on tehtävä selväksi että entistä laajempien Euroopan ja Atlantin välisten suhteiden on kehityttävä tiiviisti Moskovan kanssa luotavien suhteiden normalisoinnin rinnalla. Jos tavoitteena todellakin on yhteinen turvallisuus, silloin tarvitaan kaikkien yhteistyötä ja osallistumista. Muuten paluu kylmän sodan mentaliteettiin on yksisuuntainen tie.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Arvoisa puhemies, Euroopan kartta on muuttunut aseistettujen hyökkäysten ja sodan myötä. Tällaisella toiminnalla Venäjä on osoittanut, että se on valmistautunut käyttämään sotilaallisia voimia poliittisten tavoitteidensa saavuttamiseksi. Meidän ei pidä sallia sitä, että tämä asia työnnetään syrjään tämänpäiväisessä keskustelussa. Asian on ilman muuta vaikutettava näkemykseemme Venäjästä, mutta se vaikuttaa myös erilaisiin vaatimuksiin, joita on asetettava kaikenlaisen tulevan yhteistyön mahdollistamiseksi. Haluaisin varoittaa niitä, jotka vertaavat tätä tilannetta muihin asiantiloihin. Jäsen Swovoda, pyydän, että ette vertaa tätä tilannetta Irakiin. Irak oli äärimmäisen julma diktatuuri, jolla oli konflikti kansainvälisen yhteisön kanssa. Meillä saattaa olla eriäviä mielipiteitä siitä, mitä tapahtui, mutta alkää verratko Irakia eurooppalaiseen demokratiaan ja suvereeniin valtioon.

Sille, mitä Georgiassa tehtiin, ei ole minkäänlaista oikeutusta. Ei pidä antaa oikeutusta jollekin sellaiselle, jota ei voida oikeuttaa. Venäjällä eikä millään muullakaan maalla ei ole mitään oikeutettuja turvallisuuteen liittyviä etuja missään toisessa Euroopan maassa. Tämän on oltava lähtökohta kaikelle eurooppalaiselle yhteistyölle. Muuten yhteistyön perustaa heikennetään, ja tie uusille väkivaltaisuuksille avautuu.

On lukuisia merkittäviä yhteistyötä edellyttäviä aloja, joilla tarvitaan Venäjän osallistumista. Näitä ovat energia-ala, Iran ja ilmastonmuutos. Oma mielipiteeni on se, että Euroopan ja Euroopan unionin olisi oltava avoimia yhteistyölle, mutta on tietenkin sovellettava sellaisia vaatimuksia, joita tarvitaan yhteistyöperustan muodostamiselle. Meidän olisi suhtauduttava yhteistyöhön myönteisesti, mutta samalla sen olisi oltava selkeää sille asetettavien vaatimusten kannalta. Näin voimme osaltamme auttaa Venäjää kehittämään myönteistä suhtautumista demokratiaan ja perussääntöjen kunnioittamiseen. Tämän on oltava Euroopan Venäjän toimien perusta.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, ymmärrän, miksi monet parlamentin jäsenet ovat esittäneet Venäjän vastaisen kannan. He ovat menneisyydessä joutuneet kärsimään. Kreikassa meillä oli siviilisota, joka kesti täydet neljä vuotta ja aiheutti monta kuolonuhria.

Emme siis voi aina vain katsoa taaksepäin. Meidän on myönnettävä ne asiat, joissa Venäjä on oikeassa. Olemmeko unohtaneet, että Putin varoitti, että Kosovon tunnustaminen aiheuttaisi vastaiskun? Olemmeko unohtaneet, että Bush on rikkonut Yhdysvaltojen Venäjälle antaman lupauksen siitä, että Nato ei laajenisi itään päin?

On vain yksi toimintatapa, jota meidän olisi noudatettava, ja sen presidentti Sarkozy esitti tänään todetessaan, että olisi vastuutonta sallia kriisin vaikuttaa Euroopan unionin ja Venäjän välisten suhteiden kehittymiseen.

Adrian Severin (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, Venäjä ei ole enää Neuvostoliiton kaltainen vapaan ja demokraattisen Euroopan vihollinen. Venäjä ei ole vielä Euroopan unionin strateginen kumppani. Meidän on päästävä eroon tällaisesta monitulkintaisuudesta. Venäjä on liian tärkeä, jotta se voitaisiin eristää, ja Venäjä on liian tärkeä, jotta se voitaisiin jättää huomiotta. Euroopan unionin on pohjauduttava näihin tosiasioihin.

Geopoliittiset kriisit Etelä-Kaukasiassa ja Länsi-Balkanissa todistavat, että Venäjä ja euro-atlanttiset demokratiat voivat parantaa käsivarren mitan päässä yksipuolisia toimia kaikessa rauhassa välittämättä siitä, mitä ovat muiden painopistealat.

Viimeaikainen maailmanlaajuinen rahoitus- ja talouskriisi on osoittanut, että Venäjä ja Euroopan unioni ovat toisistaan riippuvaisia ja tarvitsevat toisiaan. Sen vuoksi meidän on kutsuttava koolle uusi turvallisuus- ja yhteistyökonferenssi laajemmassa Euroopassa, joka ulottuu tällä kertaa Vancouverista ja Shanghainiin, voidaksemme laatia uudelleen kansainvälisten suhteiden ja kansainvälisten organisaatioiden kansainvälisen oikeuden periaatteet ja säännöt..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Askel askeleelta Venäjä palauttaa itselleen naapuriensa hallinnan ja saavuttaa menestyksekkäästi ulkopoliittikkaa koskevat tavoitteensa. Se esittelee maailmalle tosiasiat, kun taas eurooppalaiset poliitikot vain osoittavat tekopyhyyttä ja heikkoutta. Ranskan presidentti miltei keikahti kumoon ylistäessään Venäjää, eikä Venäjä siltikään vetänyt joukkojaan Georgian kapinallisilta alueilta vaan tunnusti niiden itsenäisyyden. Saksan liittokansleri puolestaan vakuutti Tbilisissä, että Georgia ei liittyisi Natoon. Muutama viikko myöhemmin hän vakuutti presidentti Medvedeville, että ei ollut mitään syytä kiirehtiä asioita.

Venäjä tietään todellakin, miten tällainen uskollisuus on palkittava. Saksalaiselle E.ON-yritykselle on myönnetty pääsy Siperian varastoihin ja energiamarkkinoille, ja molemmat maat rakentavat yhdessä kaasuputken, eräänlaisen napanuoran, Itämeren alle. Ranskan presidentti on taas allekirjoittanut Moskovassa monen miljardin euron arvoisia sopimuksia, jotka liittyvät Venäjän rautatieverkoston nykyaikaistamiseen. Kaikkein häpeällisin esimerkki Euroopan käyttäytymisestä Venäjää kohtaan oli se, kun presidentti Sarkozy totesi, että Venäjällä on oikeus puolustaa omia kansalaisiaan.

Onko meidän muka kuviteltava, että neuvoston puheenjohtaja ei tiennyt, että Venäjä on käyttänyt tätä tempua aikaisemmin useissa yhteyksissä? Tämä on uusi jalta..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. - (ES) Hyvät kuulijat, minun on todettava, että kun puhutte yhtä nopeasti kuin edellinen puhuja, tulkkausta ei järjestetä, koska tulkit eivät tietenkään kykene pysymään tällaisten puheiden vauhdissa. "Catch-the-eye" -menettelyä ei ole tarkoitettu käytettäväksi ovelana tapana käyttää puheenvuoro, kun teille ei ole myönnetty aikaa. Meidän on esitettävä menettely puhemieshistön tarkasteltavaksi, koska yhä useammat jäsenet käyttävät sitä. Kun 14 tai 15 jäsentä pyytää puheenvuoroa tällä tavalla, emme yksinkertaisesti voi

mahduttaa kaikkia puheenvuoroja. Joka tapauksessa, pyydän teitä huomioimaan, että jos puhutte hyvin nopeasti, ainoastaan maanmiehenne ymmärtävät teitä, koska yksikään tulkki ei kykene pysymään sellaisessa vauhdissa.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on kolme kysymystä komission jäsenelle. Hän puhui keskustelujen jatkamisen puolesta kollega Hökmarkin puheenvuoron jälkeen. Mitkä ovat EU:n tavoittelemat edut näiden keskustelujen aikana? Aikooko hän vaatia, että Venäjän sotilasjoukot – joista 8 000 sotilasta on edelleen Georgian alueella – vetäytyvät erityisesti Kodori Gorgesta, jota abhasialaiset ammattisotilaat ovat laittomasti miehittäneet ja vieneet sen jälkeen Georgian joukoilta?

Toiseksi haluan kysyä, pohtiiko Venäjä osallistumista sellaisten varojen maksamiseen, joita tarvitaan niiden joukkojen aiheuttamien Georgian kansalaisille ja Georgian infrastruktuureille koituneiden vahinkojen korjaamiseen?

Lopuksi haluan kysyä, onko asia niin, että hänellä on tietoa siitä, että vaikka Saakašvilia on syytetty harkitsemattomasta toiminnasta, 400 venäläistankkia itse asiassa..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Lähdemme liikkeelle vääristä lähtökohdista, aivan kuin haluaisimme kohdella Venäjää vihollisena. Kuten on jo moneen kertaan todettu, meillä on Venäjän kanssa monta yhteistä strategista etua. Globalisaatio on tosiasia, ja meidän olisi oltava selvillä siitä, mitkä ovat tulevaisuuden todelliset vaarat rauhan, kehityksen ja itse olemassaolomme kannalta.

Olen samaa mieltä näistä asioista. Meidän on tuomittava Georgian suhteeton reagointi ja kaikki vastaavanlainen toiminta. Mitä muuta saatoimme kuitenkaan odottaa? Esitämme arvosteluja ja reagoimme, mutta meidän on myös tehtävä työtä yhdessä Venäjän kanssa tasa-arvoisena ja potentiaalisena strategisena kumppanina. Meidän on esitettävä ehdotettuja ratkaisuja marraskuun huippukokouksessa. Siten ainakin pidämme huolta omista eduistamme.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, edellinen keskustelu on varsin selvästi osoittanut sen, että meillä on Venäjän kanssa monta yhdistävää tekijää, ja monet näistä tekijöistä vaikuttavat myös aiheuttavan ristiriitoja. Näitä ovat tilanne Kaukasuksella ja Georgiassa, ja energiakysymyksestä on keskusteltu moneen kertaan. Lisäksi on kysymys yhteisistä eduistamme finanssikriisin keskellä, asia, joka on nostettu esiin jälkeen kerran ja aivan perustellusti.

Haluan esittää komissiolle ja neuvostolle pyynnön – presidentti Sarkozy puhui asiasta lyhyesti – että Euroopan ei pidä enää pelkästään tyytyä reagoimaan tilanteisiin, vaan sen on pyrittävä aktiivisesti ja ennakoivasti tekemään aloitteita ja aloittamaan keskusteluja joukosta kysymyksiä, jotka ovat meille tärkeitä. Tarvitsemme Venäjän kanssa rakentavaa keskustelua, mutta sen ei aina pitäisi olla yhden osapuolen harjoittamien toimien määrittämä.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, suurin ongelma ei mielestäni ole Venäjä, vaan Euroopan unionin luonteeseen liittyvät eroavuudet. Eroavuuksia ilmenee arvojen ja houkutusten välillä sekä siinä, että asioita halutaan hoitaa entiseen tapaan. Ratkaisu on osoittaa vakuuttavasti, että Eurooppa aikoo vakavissaan panna täytäntöön yleismaailmalliset arvonsa – nyt ei puhuta EU:n arvoista tai Venäjän arvoista – ja varmistaa, että sellaisia hyökkäyksiä, joita Georgiaan tehtiin, ei koskaan enää tapahdu Euroopassa. Georgia on osa Eurooppaa.

Miten meidän pitäisi varmistaa tämä? Kuten jäsen Savi totesi, meidän ei pidä hiipiä varpaisillamme, vaan ottaa selvästi kantaa siihen, miten vastaavat tapahtumat voidaan tulevaisuudessa estää.

Kysymykseni koskee myös lahjoittajien konferenssia. Pitäisikö meidän pyytää Venäjää kattamaan osan vahingoista..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hyvien suhteiden luominen Venäjän federaation kanssa on Euroopan unionille valtava haaste. Venäjän federaatio on yksi mahtavimmista kumppaneista poliittisissa, taloudellisissa ja sotilaallisissa kysymyksissä.

Viimeaikaiset tapahtumat Georgiassa ovat suuresti vaarantaneet luottamuksemme itäiseen naapuriimme. Venäjän ulkopolitiikka on paljastanut Kremlin pyrkimykset, se aikomuksena on rakentaa uudelleen laaja, maailmanlaajuinen valtakunta, eikä se osoita kunnioittavan riittävästi kansainvälisiä sopimuksia. Moskova

on selvästi osoittanut, mitkä ovat sen vaikutuspiirit. Tämä on asettanut Euroopan unionin hyvin vaikeaan tilanteeseen, jossa kuitenkin onneksi puhuimme yhdellä äänellä, vaikkakin tuota ääntä on jonkin verran vaimennettu.

Georgian tapahtumien jälkeen meidän olisi pohdittava, miten voidaan säilyttää johdonmukainen politiikka Venäjää kohtaan. Turvallisuuskysymys on ala, joka edellyttää nyt meiltä välittömiä toimia.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin osoittaa erityisen kunnianosoitukseni presidentti Sarkozylle, joka on Ranskan puheenjohtajakauden aikana varmistanut, että 90 prosenttia kuusikohtaisesta suunnitelmasta on toteutettu puhuttaessa joukkojen vetäytymisestä Georgiasta. Mielestäni Putinin ja Medvedevin johtamalla Venäjällä on myöhään ymmärretty, että niiden suhteettomat hyökkäykset Georgiaan olivat virhe, koska Venäjä tarvitsee edelleen hyviä suhteita lännen kanssa tai se muuten se ajautuu taloudelliseen tuhoon. Lisäksi on todettava, että ainoastaan Venezuela, Nicaragua ja terroristijärjestö Hamas ovat todellisuudessa tunnustaneet Etelä-Ossetian ja Abhasian, mikä on niiden hallitukselle häpeä, ja niiden lähimmät liittolaiset, kuten Valko-Venäjä ja Uzbekistan, ovat vastustaneet sitä, että tällaiset painostukset noudattavat Venäjän uutta ja hiljattain luodun itsemääräämisoikeuden aatetta, jota ei koskaan sovellettu tšetšeneihin.

Venäjän on ymmärrettävä, että 1800-luvun vaikutuspiirit eivät päde nykymaailmaan, ja kädet on pidettävä irti Ukrainasta ja erityisesti Krimistä, kädet on pidettävä irti Moldovasta tai Etelä-Kaukasian tasavalloista tulevaisuudessa. Moskovan on kunnioitettava alueellista koskemattomuutta..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, minun on todettava, että unionin luonteen vuoksi voimme odottaa kuulevamme parlamentissa erilaisia näkemyksiä. Olen iloinen voidessani todeta, että tämä keskustelu on ollut korkealaatuinen, lukuun ottamatta jäsen Battenin huomioita, joita itse pidin tyrmistyttävinä. Kyseistä puheenvuoroa lukuun ottamatta muut ovat olleet täysin oikeutettuja. Haluaisin lisäksi kiittää jäsen Neytsiä ja jäsen Couteaux'ta heidän suosituksistaan lukea. Lukeminen auttaa meitä rikastuttamaan näkemyksiämme Napoleonin ja Venäjän välisistä suhteista, ja sen ansiosta Benita Ferrero-Waldner ja minä tutustumme paremmin Itävallan ja Venäjän välisiin suhteisiin.

Haluaisin esittää perusteellisemmin konfliktin alkuperästä ja kehittämisestä kolme huomiota Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajan näkökulmasta. Ensimmäinen on tietenkin se, että voimankäyttö oli virhe, toinen on se, että Venäjän reaktio oli suhteeton, mutta kuten tänä aamuna on korostettu, reagointi edellytti joitakin toimia, vaikka reagointi olisikin sitten ollut suhteetonta. Kolmas huomio on se, että Euroopan unioni haluaisi riippumattoman kansainvälisen selvityksen konfliktin synnystä ja kehittämisestä.

Venäjän joukkojen vetäytymisen laajuudesta ja Kaukasian vakaudesta haluaisin todeta, että meidän ei myöskään pidä käyttäytyä kuin mitään ei olisi tapahtunut. Meille on sanottu seuraavaa: "Puheenjohtajavaltio toimii aivan kuin suhteet olisivat normaalit." Tarkoitan, että tiettyjä asioitahan on kuitenkin tapahtunut elokuusta lähtien. Kaksi kuukautta sitten jouduimme kohtaamaan aseistetun konfliktin, 10. lokakuuta saatoimme seurata Venäjän vetäytymistä lähialueilta. Kuten totesin, tämä on ratkaiseva lisäaskel.

Tämä ei tarkoita sitä, että Venäjä on täyttänyt kaikki velvollisuutensa, joista se on täysin tietoinen – vastaan nyt niille puheenvuoron pitäjille, jotka korostivat Akhagorin alueen ongelmia – mutta tässä vaiheessa kaikkein tärkein asia on panna välittömästi alkuun poliittinen prosessi. Tämä on Genevessä parhaillaan käytävien keskustelujen tavoite. Euroopan unionin sanoma on se, että tässä maanosassa ei pidä enää olla vaikutusalueita. Euroopan unioni ja Venäjä kuuluvat samaan lähialueeseen, jonka hyväksi meidän on tehtävä yhteistyötä, eikä asettua vastakkain.

Kumppanuutta koskevien neuvottelujen jatkamisesta toteaisin, että tulevaa sopimusta koskevia neuvotteluja on siirretty, eikä keskeytetty, sellaisista oikeudellisista syistä, joihin myös tämän aamun keskustelussa on viitattu. Lisäksi, kuten Eurooppa-neuvosto totesi 15. lokakuuta, näiden keskustelujen jatkaminen edellyttää arviota, jota komissiota ja neuvostoa on pyydetty laatimaan. Tämä on täysin järkeenkäypää, kuten jäsen Neyets lisäksi korosti. Haluaisin tähdentää, että meidän on erotettava selkeästi toisistaan neuvottelujen jatkaminen ja Euroopan ja unionin välisen huippukokouksen pitäminen 14. marraskuuta. Huippukokous järjestetään, ja kuten tämä keskustelu on osoittanut, se on tärkeämpi kuin koskaan. Huippukokouksen ei ole tarkoitus olla harjoitus tulevasta kumppanuussopimuksesta käytäviä neuvotteluja varten.

Haluaisin myös palata siihen, mitä useat puhujat ovat todenneet keskinäisen riippuvuussuhteen käsitteestä. On totta, että tällaista keskinäistä riippuvuussuhdetta on tarkasteltava laajassa näkökulmassa. Se koskee kaikkia aloja. Tietenkin se koskee energia-alaa, ja sanoisin jopa, että eräille EU:n jäsenvaltioille kyse on riippuvuudesta, joka meidän on ratkaistava monipuolistamalla hankintalähteitä. Olemme myös riippuvaisia Venäjästä kansainvälisissä turvallisuusasioissa, ja sen vuoksi Euroopan unionin ei pidä jättää vastaamatta Venäjän presidentti Medvedevin ehdotuksiin, jotka puoltavat uutta eurooppalaista turvallisuuskehystä, vaikka Euroopan unionin näkökanta ei olekaan sama kuin Venäjän.

Haluaisin tässä yhteydessä korostaa, kuten monet teistä ovat tehneet, että noudatamme Helsingin päätösasiakirjaa ja Pariisin peruskirjaa, jotka myös Venäjä on allekirjoittanut, kuten jäsen Onyszkiewicz perustellusti korosti. Kuten useat teistä ovat korostaneet, tarvitsemme epäilemättä vakavamielistä analyysiä suhteistamme Venäjän kanssa. Emme mitenkään voi palata kylmään sotaan, emmekä vaarantaa arvojamme ja periaatteitamme. Tämän varmistamiseksi on kuitenkin tärkeämpää kuin koskaan aloittaa vuoropuhelu Venäjän kanssa.

Haluaisin kiittää kaikkia niitä, jotka ovat onnitelleet Euroopan unionin puheenjohtajavaltio Ranskaa sen tekemästä työstä, ja erityisesti jäsen Wielowieyskia ja jäsen Tannockia. Puheenjohtajavaltio Ranska toimi sitäkin tehokkaammin – ja haluaisin päättää puheenvuoroni tällä – koska se kykeni luottamaan kaikkien jäsenvaltioiden, Euroopan komission sekä Euroopan parlamentin tukeen. Euroopan unionin sisäinen jako ei epäilemättäkään olisi paras tapa Venäjälle heikentää EU:ta.

Kun ottaa huomioon, että keskustelu on hyvin selkeästi jakautunut niiden valtioiden välillä, jotka ovat liittyneet unioniin kaikkein viimeisimpinä, ja EU:n vanhempien jäsenvaltioiden välillä, on syytä korostaa, että enemmän kuin koskaan se, mitä nyt tarvitsemme ja minkä tämä keskustelu on osoittanut, on yksimielisyys tavassamme käsitellä Georgian kriisiä ja yksimielisyys vuoropuhelussamme Venäjän kanssa. Tarvitsemme Euroopan unionin yksimielisyyttä, kun tuomitsemme osapuolten voimankäytön ja alueellisen koskemattomuuden rikkomisen, ja Euroopan unionin on oltava yksimielinen toimissaan, jotka siis koskevat siviilitarkkailijoiden käyttöä tapahtumapaikalla. Viimeiseksi todettakoon, että tarvitaan Euroopan unionin yksimielisyyttä, kun se määrittelee etujaan, erityisesti energia-alalla ja enemmän koko maailmaa koskevalla kansainvälisen turvallisuuden alalla. Tällaisen yksimielisyyden pohjalta aloitamme aikanaan neuvottelut tulevaisuuden sopimuksesta Venäjän kanssa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut hyvin mielenkiintoinen keskustelu, mutta se on samalla osoittanut, että pohdinnat ovat varsin erilaisia. On erilaisia näkökulmia ja erilaisia näkökohtia, ja samalla tavalla näemme joitakin näkökohtia, joita tulee esiin neuvostossa käytävässä keskustelussa. Olen ehdottomasti samaa mieltä neuvoston puheenjohtajan ja ystävämme kanssa siitä, että kaikkein tärkein asia on se, että puhumme yhdellä äänellä ja vahvalla äänellä. Tämä olisi toteutettava seuraavassa Euroopan huippukokouksen tapaamisessa Venäjän kanssa.

Mitkä ovat omat etumme? Mielestäni ilmaisin asian varsin selvästi ensimmäisessä puheenvuorossani. Meillä on vahva keskinäinen riippuvuussuhde, minkä vuoksi on olemassa joukko tärkeitä talous- ja energiakysymyksiin liittyviä etuja, mutta on myös maailmantilanteeseen liittyviä etuja. Nämä asiat mainittiin jo – ilmastonmuutos, energiaturvallisuus, kysymys siitä, miten saavutamme tulevaisuudessa sopimuksen Kööpenhaminassa. Mitä teemme Iranin ja Lähi-idän kysymyksen kanssa? Kaikkiin eri kysymyksiin liittyy selkeitä etuja, ja tätä halusin korostaa ja toistaa.

Seuraavassa yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokouksessa, joka pidetään 10. marraskuuta, käymme hyvin tärkeää keskustelua, ja toivomme, että saavutamme oikeanlaisen yhteisymmärryksen neuvottelujen jatkamisesta uutta EU:n ja Venäjän välistä sopimusta varten, koska neuvotteluja on ainoastaan siirretty. Se, mitä neuvoston puheenjohtaja totesi, oli mielestäni hyvin selvä asia. Sanon tämän siksi, että tämä on mielestäni paras mahdollinen etenemistapa, mutta samanaikaisesti meidän on myös oltava päättäväisiä. Meidän on kohdeltava Venäjää sellaisena kuin se on, eikä sellaisena Venäjänä, jollaisen haluaisimme sen olevan. Myös tämä on selvää. Tämä tarkoittaa ihmisoikeuksiin perustuvaa vuoropuhelua, kuten tänään on kuvailtu, sekä kaikista eroavaisuuksista puhumista. Näin toimimme edellisissä huippukokouksissa, joissa olin itse paikalla.

Kaikkiin niihin kysymyksiin, joita 8 000 sotilaan joukoista on esitetty, Eurooppa-neuvosto on antanut selkeän vastauksen, ja se on pannut tyytyväisenä merkille, että Venäjän joukot ovat vetäytyneet Etelä-Ossetian ja Abhasian lähialueilta, mitä pidetään välttämättömänä lisäaskeleena 12. elokuuta ja 8. syyskuuta tehtyjen sopimusten täytäntöönpanossa sekä Geneven kansainvälisten keskustelujen käynnistämisessä, minkä nämä sopimukset ovat mahdollistaneet. Katson, että Geneve on oikea paikka poliittista ratkaisua koskevien

keskustelujen jatkamiselle. Keskustelut aloitettiin vaikeana ajankohtana, mutta prosessi on aloitettu, ja nyt haluamme siirtyä eteenpäin. Tämä on ensimmäinen näkökohtani.

Toiseksi totean selkeänä vastauksena, että Venäjä ei ole mukana avunantajien konferenssissa, mutta uskon, että vielä tulee se aika, jolloin vahinkoja koskeva kysymys saatetaan tuoda esiin ja siinä yhteydessä tehdään kansainvälinen selvitys. Tästä asiasta on jo keskusteltu neuvostossa, ja neuvosto on ilmaissut tukevansa tällaista kansainvälistä keskustelua.

Haluan nyt sanoa muutaman sanan ihmisoikeuksista. Kuten aikaisemmin totesin, Venäjällä on ollut lukuisia tapahtumia, jotka ovat antaneet meille aihetta huoleen, eritoten toimittajien väkivaltaiset kuolemat, kansalaisjärjestöihin kohdistetut rajoitukset, Pohjois-Kaukasian tilanne yleisesti ja Ingushetian tilanne erityisesti. Olemme myös vaatineet täydellisiä tutkimuksia Anna Politkovskajan kuolemasta sekä Magomed Jevlojevin hiljattain tapahtuneesta surmasta, joka sattui sen jälkeen, kun poliisi oli pidättänyt hänet. Kuten jo totesin, viimeisin ihmisoikeuksia koskeva neuvottelukierros pidetään tänään, ja se tarjoaa epäilemättä myös tilaisuuden ilmaista selvästi nämä huolenaiheet.

Olemme myös tehneet Venäjälle selväksi, että sen on tehtävä täysimääräistä yhteistyötä Euroopan neuvoston kanssa ja ratifioitava Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen pöytäkirja 14 ja kuolemanrangaistusta koskeva pöytäkirja 6.

WTO:hon liittymisestä totean seuraavaa: Euroopan unioni tukee vahvasti Venäjän liittymistä WTO:hon, koska näin meillä on mielestämme yhtäläiset toimintaedellytykset, mikä on talousyhteisöllemme välttämätöntä. Lisäksi katsomme, että tärkeän kauppakumppanin ominaisuudessa on oman etumme mukaista, että Venäjä liittyy sääntöihin perustuvaan järjestelmään. Sen on kuitenkin tärkeää myös kahdenvälisen suhteiden tulevan kehittymisen kannalta. Sen vuoksi on mitä tärkeintä, että tuemme edelleen tätä asiaa. Meidän on sitouduttava toimimaan avoimesti Venäjän kanssa tässä tärkeässä prosessissa, mutta on selvää, että meidän on löydettävä ajankohtaan sopivia ratkaisuja sen kanssa ja sitä varten.

Myös energiaturvallisuutta ja puhdasta energiaa koskeva kysymys mainittiin. Haluan vain todeta, että olemme käyneet myös energiakeskustelua ja ympäristökeskustelua, ja sen vuoksi energiatehokkuutta ja puhdasta energiaa ja muita asioita koskevia kysymyksiä on jo käsitelty eri G8:n kokouksissa ja EU:n huippukokouksissa, ja ne ovat varmasti yksi tärkeimmistä aiheista Kööpenhaminan kokouksen alla. Komissio on tukenut yhteisiä täytäntöönpanohankkeita Kioton pöytäkirjan mukaisesti, ja se on valmis tekemään enemmänkin, koska pidämme tätä hyvin tärkeänä asiana.

Euroopan turvallisuusrakenteista puhuttaessa haluaisin vain selventää, että presidentti Medvedev mainitsi jo asian EU:n ja Venäjän huippukokouksessa, joka pidettiin kesäkuussa Hanti-Mansijskissa, ei siis Georgian kriisin jälkeen, vaan sitä ennen. Olin paikalla kokouksessa, ja tiedän asian varsin hyvin, joten halusin vain mainita siitä selvennyksen vuoksi. Tämä on vanha venäläinen ajatus, joka on tullut uudelleen esiin, ja pidän mielenkiintoisena sitä, että presidentti Sarkozy on ehdottanut, että hän saattaisi puhua siitä Etyjin huippukokouksessa vuonna 2009. Emme ole vielä niin pitkällä, mutta haluaisin todeta, että on hyvin tärkeää, että turvallisuuskumppanuutta koskevasta asiasta keskustellaan, mutta sen on aina tapahduttava niin, että otetaan huomioon kaikki nykyiset turvallisuuskumppanuudet. Tässä meidän on pidettävä selkeä linja.

Viimeisenä huomiona haluaisin todeta, että on hyvin tärkeää, että etenemme ratkaisemattomia konflikteja koskevassa asiassa, se on selvää. Niinpä ehdotan laadittavaksi itäistä kumppanuutta koskevaa tiedonantoa hyvin pian, marraskuun lopulla ja joulukuun alun välisenä aikana. Olemme myös keskustelleet tästä asiasta neuvostossa, ja siihen sisältyy hyvin vahva turvallisuustekijä, mutta meillä on myös muita institutionaalisia järjestelyjä, kuten Minskin ryhmä, jota ei näin ollen pitäisi sulkea pois.

Viimeiset sanani koskevat rypälepommeja, koska myös tämä asia tuotiin esiin. Haluan sanoa, että olemme myös hyvin pahoillamme siitä, että molemmat osapuolet ovat käyttäneet rypälepommeja, jotka ovat näin luoneet valtavia esteitä maan sisäisten pakolaisten kotiinpaluulle. Sen vuoksi haluamme luoda yhteyden tällä alalla työskenteleviin kansainvälisiin järjestöihin.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alexandra Dobolyi (PSE), kirjallinen. – (EN) Viimeaikaiset tapahtumat ovat nostaneet esiin kysymyksiä suhteidemme luonteesta sekä lyhyen että pitkän aikavälin kannalta. Meidän on mentävä eteenpäin ja suunnattava katseemme eteenpäin. EU:n ja Venäjän välisten neuvottelujen uudesta strategisesta kumppanuussopimuksesta olisi jatkuttava. On molempien osapuolten etu saada tämä sopimus päätökseen.

EU:lla on kaikki syyt edistää aitoa strategista kumppanuutta Moskovan kanssa. Meidän on oltava käytännöllisiä ja realistisia ja harjoitettava tuloksiin tähtäävää politiikkaa. EU:n on löydettävä paras mahdollinen yhteinen lähestymistapa Venäjän kanssa erilaisissa asioissa, kuten nykyiset maailmanlaajuiset taloushaasteet, energia, taloudellinen riippuvuussuhde, asetusku, terrorismi ja ilmastonmuutos, koska nämä asiat ovat olennaisen tärkeitä keskinäisen etumme kannalta. Meillä ei ole varaa jättää Venäjää sivuun, meidän on oltava sen kanssa yhteydessä rakentavalla tavalla. Nyt enemmän kuin koskaan tarvitaan keskustelua ja pitkäkestoista yhteistyötä. Venäjän eristäminen ei auta. Suhteita on vahvistettava monilla keskinäisen edun mukaisilla aloilla, erityisesti nykyisen rahoituskriisin selvittämisessä ja uusien maailmanlaajusten rahoitusrakenteiden luomisessa, missä yhteistyö Venäjän sekä Kiinan ja Intian kanssa on ehdottoman tärkeää, sekä vakauden ja turvallisuuden varmistamisessa EU:n ja Venäjän yhteisillä naapurialueilla.

Lasse Lehtinen (PSE), kirjallinen. – (FI) Läntinen maailma on jälleen kerran joutunut pettymään Venäjää koskeviinsa toiveissaan. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen uskottiin, että ideologian kahleista vapautunut Venäjä olisi kommunismin hylättyään päässyt samalla eroon totalitarismista, autoritaarisuudesta ja toisinajattelijoiden vainoamisesta. Uskottiin, niinkuin monta kertaa aikaisemmin, että Venäjä lähenee Eurooppaa ja sen arvoja. Demokraattista markkinatalousmaata Venäjästä ei kuitenkaan tullut, vaan jonkinlainen riistokapitalistinen diktatuuri, jossa kansalaisoikeudet saavat tehdä tilaa vahvemman oikeudelle.

Keskustelussa on joskus vaikea erottaa naiivi toiveajattelu laskelmoivasta pragmaattisuudesta. Georgian sotaan EU:n jäsenmaat ovat reagoineet kovin monella tavalla. Nyt pitääkin kysyä, eikö esimerkiksi talouden arvot esille nostava valikoiva suhtautuminen Venäjään vaaranna yhteisen arvopohjamme? EU rakentuu yhteisille arvoille ja käsitykselle, että kaikki käytännön ongelmat on ratkaistava neuvottelemalla, ei sotimalla. Instituutio on pidettävä hengissä, jotta myös pienimmät EU:n jäsenet ja jäseneksi pyrkivät pysyisivät hengissä. Yhteiset periaatteet eivät saa olla kaupan jäsenmaiden kahdenvälisissä suhteissa Venäjän kanssa.

Andres Tarand (PSE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, useat parlamentin jäsenet ovat todenneet, että ahneus on nykyisen rahoituskriisin syy. Keväällä ilmestyneessä artikkelissaan jäsen Schöpflin kuvaili ikivanhaa ilmiötä tärkeänä tekijänä EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa. Minun on pantava merkille, että hänen artikkelinsa julkaisuaikoihin olin päätenyt samalle kannalle ja otin huomioon energiaan liittyvät suhteet useiden EU:n jäsenvaltioiden välillä viime vuosina. Viime viikkojen aikana elokuun tapahtumien aiheuttaman ensishokin jälkeen tämä sama ilmiö on näkynyt myös Georgian kysymyksessä. Voidakseen keventää kollektiivista omatuntoaan, tietty poliitikkojen ryhmä kykeni saamaan itsensä keskenään vakuuttuneeksi siitä, että konfliktin pääsyyllinen oli presidentti Saakašvili. Ehkä presidentti Saakašvili myös järjesti georgialaisten karkotuksen Moskovasta kaksi vuotta sitten ja Pskovin laskuvarjosotilasdivisioonan kokoamisen alueelle taistelujen aattona. Mielestäni on järkevämpää nähdä tämä Venäjän vaikutuspiirien palauttamiseen liittyvän vaarallisen toiminnan tuloksena, ja meidän olisi toimittava sen mukaisesti.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen – (PL) Tämä tilanne ilmenee talousalalla siten, että Venäjä tarvitsee Euroopan unionin investointeja ja teknologiaa. Euroopan unioni tarvitsee Venäjän raaka-aineita. Vuonna 2001 jäsenvaltioiden osuus Venäjän ulkomaisista investoinneista oli 79 prosenttia, mikä vastaa miltei 30 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Toukokuussa 2004 25 Euroopan unionin jäsenvaltion osuus Venäjän ulkomaankaupasta oli 55 prosenttia.

Euroopan unionin jäsenvaltioiden etu ei ole sallia sitä, että suhteemme Venäjän kanssa huonontuvat. Unionin on monipuolistettava raakaöljyn ja maakaasun toimituksia. Poliittisten ja taloudellisten mahdollisuuksiensa ansiosta Venäjä on Euroopan unionille vakavasti otettava kumppani. Mikäli Euroopan unioni haluaisi kansainvälisissä yhteyksissä edistää sellaisia ideoita, jotka poikkeavat Yhdysvaltojen ideoista, silloin Venäjän poliittinen tuki saattaisi tarjota avaimen niiden toteuttamiseen. Esimerkiksi Kioton pöytäkirja tuli voimaan sen jälkeen, kun Venäjä ratifioi asiakirjan, minkä vastineeksi Euroopan unioni antoi suostumuksensa Venäjän liittymiselle WTO:hon.

13. Demokratia, ihmisoikeudet sekä Euroopan unionin ja Vietnamin uusi kumppanuus- ja yhteistyösopimus (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Marco Cappaton kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä demokratiasta, ihmisoikeuksista sekä EU:n ja Vietnamin uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta (O-0095/2008 – B6-0473/2008) ja

– Marco Cappaton kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä demokratiasta, ihmisoikeuksista sekä EU:n ja Vietnamin uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta (O-0096/2008 – B6-0474/2008).

Marco Cappato, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset neuvoston edustajat, hyvät kollegat, nyt käydään keskusteluja EU:n ja Vietnamin uudesta yhteistyösopimuksesta, ja mielestäni on tärkeää, että parlamentille kerrotaan neuvottelujen sisällöstä, erityisesti ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamiseen liittyvistä asioista.

Emme väitä, että yhteistyösopimusten kautta onnistumme sormia napsauttamalla saamaan kuin ihmeen kautta aikaan sen, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia aletaan kunnioittaa Vietnamin tai muualla. Unionin lainsäädäntö edellyttää meidän kuitenkin kieltäytyvän hyväksymästä ihmisoikeuksien ja demokratian vakavia ja järjestelmällisiä rikkomisia. Tiedämme, että meillä ei ole valtavia resursseja, joiden kautta kykenisimme edellyttämään tällaista kunnioitusta. Tiedämme kuitenkin, että yhteistyösopimuksista käytävät uudet neuvottelut voivat tarjota tilaisuuden edistyä edes hiukan kaikkein vakavimpien ja järjestelmällisimpien rikkomistapausten kohdalla.

Toivon, että päätöslauselmassa, joka hyväksytään huomenna, parlamentti kykenee esittämään komissiolle ja neuvostolle joitakin erityisen vakavia seikkoja, jotka otettiin esiin myös parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan kuulemisessa muun muassa Kok Ksorin, Vo Van Ain ja väkivallattoman radikaalipuolueen jäsenten kanssa.

Ensinnäkin mainittakoon degarivähemmistö, joka koostuu Keski-Vietnamin ylängöillä asuvista kristityistä. Satoja heistä pidätetään edelleen, eikä kansainvälisillä, erityisesti Yhdistyneen Kansakunnan edustamilla, tarkkailijoilla ole vapaata pääsyä Keski-Vietnamin ylängöille. Nyt, kun Vietnam on Yhdistyneen Kansakunnan turvallisuusneuvoston jäsen, tällaista ei enää pitäisi tapahtua: sadat tällä hetkellä pidätettynä olevat poliittiset vangit on vapautettava.

Tämä on valtava uskonvapautta koskeva ongelma, ja Vietnamin on reagoitava tähän tilanteeseen ennen uuden sopimuksen allekirjoittamista, erityisesti siihen, että yhdistynyttä buddhalaiskirkkoa ei ole tunnustettu. Kirkon johtaja Thich Quang Do on edelleen pidätettynä, ja katolilaisille kuuluva maa on takavarikoitu. Vietnamin on aika kumota lait, jotka kriminalisoivat poikkeavan ja uskonnollisen toiminnan.

Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, pyyntömme on näin ollen erityislaatuinen: voimmeko varmistaa, että nämä ongelmat ja ainakin kaikkein vakavimmat ihmisoikeusrikkomukset ratkaistaan ennen kuin uusi yhteistyösopimus tulee voimaan?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, hyvä jäsen Cappato, olen iloinen siitä, että olen jälleen keskuudessanne tänään.

Seuraamme Vietnamin ihmisoikeustilannetta hyvin tiiviisti, ja puheenjohtajavaltioilla oli vasta hiljattain tilaisuus ilmaista huolensa jälleen kerran sen jälkeen, kun erityisesti kahdelle korruptiotapauksista raportoineelle toimittajalle oli julistettu tuomiot. Neuvosto ja komissio pitävät Vietnamin kanssa säännöllisesti yllä vuoropuhelua ihmisoikeusasiasta, jota koskevia keskusteluja järjestetään kahdesti vuodessa. Viimeisessä kokouksessa, joka järjestettiin Hanoissa 10. kesäkuuta 2008, puitiin Vietnamin yleistä ihmisoikeustilannetta ja erityisesti sananvapautta, vähemmistöjen tilannetta ja kuolemanrangaistuksen soveltamista sekä lukuisia yksittäisiä tapauksia.

Tämän keskustelun lisäksi on otettu käyttöön lukuisia muita valikoivampia toimia yksittäisten tapausten kohdalla, joissa pidätykset tai tuomiot vaikuttavat meistä sellaisilta, että ne heikentävät kansalaisvapauksien sekä kansainvälisten sitoumuksien ja erityisesti Vietnamin allekirjoittaman kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen noudattamista.

Tämän lisäksi Euroopan kuolemanrangaistuksen vastaisena päivänä 10. lokakuuta toimimme jälleen kerran julki hyvin selkeän kantamme tästä aiheesta Vietnamin viranomaisille. Ne vaikuttivat olevan avoimia sanomaamme kohtaan ja esittivät parhaillaan meneillään olevan rikoslainsäädännön uudistuksen, jonka odotetaan vähentävän kuolemanrangaistukseen johtavien rikosten määrää. Tämä on vähintään, mitä viranomaiset voivat tehdä.

Hyvät kuulijat, kuten hyvin huomaatte, ihmisoikeuskysymys on tärkeä osa suhteitamme Vietnamin kanssa. Se on arkaluonteinen kysymys. Jäsen Cappato, mainitsitte Keski-Vietnamin kristittyjen tilanteen. Se on asia, jota seuraamme hyvin valppaasti. Kiitän teitä asian mainitsemisesta. Haluaisin korostaa, että Euroopan unioni on ainoa mahti, joka kykenee harjoittamaan tällaista maailmanlaajuista ja määrätietoista politiikka tässä

asiassa, ja tämä tekee meistä toisinaan kumppanillemme kritiikin kohteen. Haluaisin kuitenkin tarkentaa tätä asiaa: harjoitamme tätä politiikkaa päättäväisesti.

Haluan nyt ottaa esiin tulevan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, josta käydään parhaillaan keskustelua. Uusi keskustelukierros on parhaillaan käynnissä Hanoissa, ja sitä jatketaan 22. lokakuuta asti. Kuten mikä tahansa sopimus, jonka Euroopan unioni tekee kolmannen maan kanssa, tämäkin sisältää hyvin tärkeän ihmisoikeuksia koskevan lausekkeen. Tämä lauseke muodostaa olennaisen osan tulevaa sopimusta, joka voidaan keskeyttää tai jopa peruuttaa, jos jompikumpi osapuolista ei noudata sitä. Tätä asiaa haluan korostaa. Neuvottelujen tässä vaiheessa Vietnam ei ole kyseenalaistanut tällaisen lausekkeen periaatetta. Jälleen kerran tämä on vähintäänkin, mitä se voi tehdä. Tämä on Vietnamilta myönteinen merkki ja sen antama käytännön sitoumus siitä, että se kunnioittaa ihmisoikeuksia. Euroopan unionilla on näin ollen käytössään vahva oikeudellinen väline ihmisoikeuksien kunnioittamisen varmistamiseksi, kun sopimus on ratifioitu.

Hyvät kuulijat, hyvä jäsen Cappato, olemme kanssanne samaa mieltä siitä, että Vietnamin ihmisoikeustilannetta on parannettava. Katsomme, että toimet, joihin olemme ryhtyneet useiden vuosien ajan, edesauttavat nyt tilanteen parantamista, mutta sen lisäksi tavoitteenamme on allekirjoittaa tuleva kumppanuus- ja yhteistyösopimus, jonka ansiosta tässä, kuten muissakin tapauksissa, voimme turvautua ihmisoikeuslausekkeeseen luodaksemme mahdollisimman hyvät puitteet asian käsittelemiseksi Vietnamin kanssa. Parlamentille tietenkin kerrotaan neuvottelujen etenemisestä, ja haluan muistuttaa teitä siitä, että ne ovat käynnissä.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (ES) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, että häiritsin menettelyjä kuuntelemalla hetken eräitä jäseniänne.

Puhemies. – (ES) Arvoisa komission jäsen, teitä ei voi syyttää siitä, että jäsenet kääntävät huomionsa johonkin epäolennaiseen asiaan, mikä on selkeä osoitus epäsolidaarisuudesta puheenvuorossa olevaa jäsentä kohtaan. Saatte näin ollen anteeksi, ja nimenomaan jäsenten on otettava huomioon, että jos joku meistä puhuu, heidän ei pitäisi häiritä neuvoston puheenjohtajaa tai ketä tahansa, joka puhuu komission puolesta. Olkaa hyvä, voitte jatkaa.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat neuvoston edustajat ja hyvät parlamentin jäsenet, hyvä jäsen Cappato, komissio on hyvin iloinen siitä huomiosta, jota parlamentti on osoittanut Euroopan unionin ja Vietnamin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen neuvotteluihin sekä maan ihmisoikeustilanteeseen.

Tätä keskustelua käydään mitä sopivimpaan aikaan, koska kuten neuvoston puheenjohtaja juuri mainitsi, juuri tänään Hanoissa käydään tätä sopimusta koskevia neuvotteluja. Voin kertoa teille, että ihmisoikeustilanne on ehdottomasti suuri huolenaihe, jonka Euroopan unioni ottaa huomioon suhteissaan Vietnamin kanssa. On totta, että kaikesta huolimatta tämä maa on jonkin verran edistynyt tässä asiassa. Tarkoitin tällä erityisesti viime aikojen pyrkimyksiä kaventaa kuolemanrangaistuksen soveltamisalaa, luoda esimerkiksi sellainen lainsäädäntökehys, jolla määrätään uskonnonvapauden harjoittamisen ehdoista, sekä hallita entistä paremmin sellaisten etnisten vähemmistöjen asiaa, jotka ovat paenneet Kambodzaan ja jotka nyt palaavat Vietnamiin.

Tästä huolimatta – olette tältä osin oikeassa – on selvää, että viime kuukausien aikana on valitettavasti ollut nähtävissä joitakin huolestuttavia tapahtumia, jotka liittyvät erityisesti uskonnonvapauteen ja sananvapauteen. Nämä tapahtumat korostuvat erityisesti Hanojin katolisen yhteisön häirinnässä ja viime viikolla tuomittujen toimittajien tuomitsemisessa heidän korruptioon liittyvien tutkimustensa vuoksi.

Kuten totesin Vietnamin pääministeri Khiêmille, kun hän vieraili vähän aikaa sitten Brysselissä 17. syyskuuta, että Vietnamin pitkän aikavälin vakaudelle ja sen kansainväliselle uskottavuudelle olisi erittäin vahingollista, jos maan nykyiset taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikeudet ajaisivat sen vaistomaisesti taantumaan autoritarismiin ja sortoihin.

Vietnamin on päinvastoin nyt enemmän kuin koskaan luotava sellaiset mekanismit, jotka mahdollistavat maassa syntyvien jännitteiden ja yhteiskunnallisten turhaumien ilmaisun rauhanomaisesti. Tämä on se viesti, jonka puheenjohtaja Barroso aikoo toistaa tällä viikolla, kun hän tapaa pääministeri Dungen ASEM-huippukokouksen ohella Pekingissä. Tämän on tarkoitus olla Euroopan unionin viesti seuraavan Euroopan unionin ja Vietnamin välisen ihmisoikeuskeskustelun aikana, joka järjestetään niin ikään Hanoissa joulukuussa. Euroopan unionin Vietnamille ehdottama kumppanuus- ja yhteistyösopimusluonnos vahvistaa ja lisää sitä merkitystä, jonka liitämme ihmisoikeuskysymyksiin suhteissamme kyseisen maan kanssa.

Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, nykyinen sopimusluonnos sisältääkin keskeisen ja suspensiivisen ihmisoikeuslausekkeen, se vahvistaa EU:n ja Vietnamin välistä säännöllistä keskustelua ihmisoikeuksista antamalla sopimukselle oikeudellisen aseman, ja lisäksi se sisältää määräyksiä, joilla Vietnamia autetaan laatimaan itselleen ihmisoikeuksia koskeva kansallinen toimintasuunnitelma. Se sisältää koko joukon yksityiskohtaisia määräyksiä työlaainsäädännön, hyvän hallintotavan ja oikeusvaltion edistämisen noudattamisesta. Lisäksi se sisältää kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevan lausekkeen. Näin ollen sopimus on sellainen oikeudellinen väli ja poliittisten toimien painostuskeino, jota mielestämme tarvitsemme lisätäksemme osallisuuttamme ihmisoikeuksiin ja demokratisointiin liittyvissä asioissa.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minun on todettava – vieläpä melko surullisin mielin – että suhtaudun edelleen melko epäileväisesti siihen, onko Euroopan unionin ja Vietnamin yhteistyösopimuksen sisältämä ihmisoikeuslauseke todellakin sen paperin arvoinen, jolle se on kirjoitettu.

Sen sisältämät ylevät aiheet kuvaavat ymmärrettävästi Euroopan yhteisiä arvoja, mutta mielestäni unionin sisäiselle mahtavalle ihmisoikeuksien eturyhmälle kyse on hieman enemmästä kuin silmänlumeesta ja ymmärrettävästä myönnytyksestä. Onhan Kiina nyt EU:n toiseksi suurin kauppakumppani, ja silti Pekingin kommunistinen diktatuuri ei kiinnitä minkäänlaista huomiota siihen, että olemme huolestuneita ihmisoikeustilanteesta. Joskus jopa mietin sitä, kannattaako asiaa enää edes ottaa esiin.

Kiinassa tapahtuvalla poliittisella tukahduttamisella ja ihmisoikeusrikkomuksilla on tapana kääntää huomionni pois siitä, mitä tapahtuu sen naapurimaassa Vietnamin, jossa asiat ovat aivan yhtä kaunistelemattomassa tilassa. Demokratiaa puoltavia toisinajattelijoita ja uskonnollisia vähemmistöjä pidetään vankeina, toimittajia pelotellaan vaikenemaan, ja Euroopassa itsestäänselvyyksinä pitämiämme vapauksia, kuten sensuroimatonta Internetiä, ei yksinkertaisesti ole olemassa.

Tämän vuoksi ehdotin viime vuonna yhdessä jäsen Cappaton ja muiden jäsenten kanssa, että Thich Quang Dota harkittaisiin Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi. Urhea buddhalaismunkki on kärsinyt vuosia ahdistelusta ja vankeudesta pyrkiessään saavuttamaan uskonnollisen vapauden ja ihmisoikeudet.

Vietnam kiteyttää ongelmatilanteen, jota Euroopan unionin on pohdittava. Miten suuri merkitys ihmisoikeuksilla olisi oltava kolmansien maiden kanssa luomissamme kauppasuhteissa, kun ne kirjataan muodollisesti kauppasopimuksiin ja kumppanuussopimuksiin? Lisäksi on kysyttävä, voivatko entistä vahvemmat taloudelliset siteet toimia myönteisenä voimana poliittisissa uudistuksissa sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevissa uudistuksissa?

Nämä ovat kiperiä kysymyksiä, joiden parissa Yhdistyneen kuningaskunnan uusi kauppapolitiikan asioista vastaavan komission jäsen paronitar Ashtonin on kamppailtava. Mielestäni yhteiset arvomme eivät ole neuvoteltavissa. Sen vuoksi kehotan komissiota ja neuvostoa olemaan joko rehellisiä ja lopettamaan tällainen teeskentely poistamalla nämä ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet tai aidosti ja vilpittömästi vaatimaan kolmansia maita tilille niiden harjoittamasta meidän pyhinä pitämiemme arvojen umpimähkäisestä väärinkäytöstä. Esitän erityisen kunnianosoituksen jäsen Cappatolle ja kaikelle sille hienolle työlle, jota hän on tässä asiassa tehnyt.

Barbara Weiler, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tunnemme Euroopassa syvää ymmärrystä, vahvaa kiinnostusta ja suurta yhteenkuuluvuutta Vietnamin kansaa kohtaan. Ryhmäni muistaa edelleen aivan liian selvästi kaiken sen kärsimyksen ja tuhon, joita sodat ja miehitykset ovat Vietnamin aiheuttaneet, mistä ovat olleet vastuussa paitsi Yhdysvallat, myös Euroopan maat.

Vietnam on nyt kehittyvä maa erityisen dynaamisella ja mielenkiintoisella alueella Kaakkois-Aasiassa. ASEANin 10 jäsenmaata eivät ole demokratioita siinä mielessä kuin miellämme termin Euroopassa, mutta asiat muuttuvat koko ajan. Jäsen Tannock, uusi ASEANin peruskirja osoittaa täsmällisesti, että ihmisoikeusrikkomuksista ei voi olla piittaamatta, ja siihen johtaneet neuvottelut todistavat, että ihmisoikeusrikkomukset ovat asialistalla hyvin tärkeällä sijalla.

Nyt on erityisen hyvä aika, koska neuvottelut on aloitettu uudelleen, ja vuonna 1995 tehdystä yhteistyösopimuksesta käydään uudet neuvottelut. On totta, että Kiinan jälkeen Euroopan unioni on Vietnamin toiseksi suurin kauppakumppani, ja juuri tästä syystä kykenemme etenemään asiassa. Kumppanuussopimukset eivät todellakaan ole merkityksettä.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmä vetoaa komissioon, jotta se tekisi työtä ja varmistaisi, että lehdistönvapaus, vähemmistöjen demokratiaa ajavat aktivistit, uskonnonvapaus ja tietenkin YK:n

tarkkailijoiden vapaus toimia taataan. Silloin voimme kehittää jopa tiiviimmän ystävyys-suhteen tämän kauniin maan kanssa.

Athanasios Pafilis, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, ymmärrämme täysin, että imperialismi ja sen edustajat, Euroopan unioni ja Amerikan Yhdysvallat ja kaikki niitä tukevat hyvin epätodennäköisesti unohtavat Vietnamin, koska se muodosti maailmanlaajuisen symbolin: sen kansa nujersi sekä Ranskan että Amerikan imperialismiin ja voitti niiden itsenäisyyden.

Tänään esitetyt identtiset päätöslauselmat ovat hyväksyttäviä, ja niissä kehoitetaan Vietnamia noudattamaan Euroopan unionin aloitteita. Sen, minkä hävisitte aseita käyttämällä, pyritte nyt saavuttamaan taloudellisella kiristyksellä. Tämä on hyväksymienne niin kutsuttua ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamista koskevien lausekkeiden ydin.

Olette nostaneet esiin ihmisoikeuskysymyksen, joten pyydän kaikkia teitä, jäsen Cappato mukaan luettuna, vastaamaan meille seuraavaan. Vietnamin on kymmeniä tuhansia ihmisiä, jotka kärsivät Agent Orangen, Amerikan Yhdysvaltojen käyttämän epäinhimillisen kemiallisen ja biologisen aseensa vuoksi. Tuhansilla syntyneillä on ollut synnynnäisiä vikoja, on syöväin aiheuttamia kuolemantapauksia ja kokonaisia alueita on tuhoutunut tämän hyvin tunnetun Monsanto-yhtiön valmistaman aseensa käytön vuoksi.

Eikö näillä ihmisillä, jotka edelleen kärsivät ja kuolevat, ole ihmisoikeuksia, joihin lukeutuu kaikkein korkein ihmisoikeuksista, oikeus elää? Miksi ette siis tue Vietnamin hallituksen ja uhrien esittämää vaatimusta korvaukseen ja siihen, että tämän kielletyn biokemiallisen aseensa seurauksia selvitetään, vaan sen sijaan tuette oletettuja ihmisoikeuksia sellaisen kirkollisen omaisuuden palauttamiseksi, joka kuuluu kansalle?

Tämän vuoksi on tekopyhää vedota ihmisoikeuksiin. Vain Vietnamin kansalla on valta ratkaista omat ongelmansa, eikä niillä ihmisillä, joiden loppujen lopuksi olisi pitänyt pyytää näiltä anteeksi sitä, että he ovat murhanneet miljoona ihmistä sodassa, jonka he pääsivät valloilleen näitä kohtaan. Se, mitä tarvitaan, on tasapainoinen, keskinäinen, suotuinen taloudellinen yhteistyö, johon ei liity poliittista ja taloudellista kiristystä.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, huolimatta Vietnamin hallituksen aikaisemmin esittämistä vakuutteluista, että se takaa uskonnonvapauden, ja huolimatta edellisen puhujan hyvistä yrityksistä kaunistella Vietnamin hallintoa, todellisuus on hyvin toisenlainen, erityisesti eristetyille kristittyjen ryhmille. Kirkon omaisuuden takavarikointi on ollut yleistä, mutta samanaikaisesti rekisteröimättömät evankeliset kirkot ovat olleet valtion suorittamien takavarikoiden erityisenä kohteena. Vain muutama kuukausi sitten kyseiseen kirkkoon kuuluva nuori mies, joka kieltäytyi kiistämästä kristinuskostaan, kuoli virallisen kuulustelun aikana syntyneisiin vammoihin. Sadat ovat edelleen uskontonsa vuoksi vankilassa, jossa pahoinpitelyä esiintyy hillittömästi. Ihailen heidän rohkeuttaan, tuomitsen vainoajat, mutta ennen kaikkea vetoan Euroopan unioniin, jotta se ei asettaisi Vietnamin kanssa luotujen suhteiden parantamista ja kauppaa näiden suurta uskontoa tunnustavien ihmisten perusihmisoikeuksien suojelemisen ja vaatimisen yläpuolelle. Meidän ei pidä kaupan tai lyhyen aikavälin voittojen vuoksi kaunistella Hanoiin pöyristyttävää ihmisoikeustilannetta.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Vietnam on maa, josta tulee koko ajan yhä avoimempi Euroopan unionia kohtaan, mutta sillä on yksi suuri kompastuskivi, eli ihmisoikeudet ja perusvapaudet. Haluaisin tässä yhteydessä meidän kiinnittävän huomiota erityisesti uskonnonvapauteen, aivan kuten tässä päätöslauselmassa on kiitettävästi tehty. Vietnamin kristittyjä vainotaan, ja Augsburgin piispa, joka on erityisen huolestunut vainotuista kristityistä, on tänään luonamme keskustelemassa tästä asiasta. Lisäksi on todettava, että buddhalaisia ja muita uskonnollisia ryhmiä estetään harjoittamasta uskontoaan ja vainotaan uskontonsa vuoksi.

Voimme tehdä täysin selväksi, että meidän velvollisuutemme on tehdä työtä sen varmistamiseksi, että Vietnamista tulee yhdenvertainen kumppani, joka avautuu, ja että se alkaa lähestyä meitä. Tämän ei kuitenkaan pidä tapahtua perusihmisoikeuksien kustannuksella, vaan sen on perustuttava oikeudenmukaiseen perusihmisoikeuksiin pohjautuvaan kumppanuuteen.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tänään käsiteltävänä olevassa päätöslauselmassa ei tyydytä ottamaan esiin huolenaiheita, jotka liittyvät sananvapauteen, eriuskoihin kohdistuvaan ja uskonnolliseen syrjintään Vietnamin. Siinä vedotaan Euroopan unioniin, jotta se tekisi tiliä siitä, mitä ihmisoikeuskeskustelun

kautta on saatu aikaan ja asettaisi selkeitä kriteerejä, jotta työ EU:n ja Vietnamin välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen saavuttamiseksi etenisi.

Emme koskaan hyväksyisi sellaista, että toimittaja joutuisi vankilaan esitettyään todisteita siitä, että liikenneministeriössä on kavallettu 750 000 Yhdysvaltain dollaria, joista osa on käytetty Englannin liigan jalkapallo-otteluihin kohdistuvaan vedonlyöntiin.

Emme koskaan hyväksyisi kuolemanrangaistuksen soveltamista 29 eri rikoksen kohdalla, emmekä edes yhden rikoksen kohdalla. Meille on kerrottu, että teloitukset tapahtuvat klo 16 ilman varoitusta, mikä tarkoittaa sitä, että vangit eivät koskaan nuku ennen kello kuutta aamulla peläten sitä, että heidän aikansa on tullut.

Emme myöskään ikinä hyväksyisi sen kaltaisia katoliseen kirkkoon kohdistuvia uhkauksia ja pelottelua, jollaisia jouduimme seuraamaan rauhanomaisissa suurmielenosoituksissa Hanoissa viime kuussa. Amnesty International tallensi erään naisen liikkeitä, kun hän lähti kirkosta ja sai vastaansa joukon, joka huusi ”Tappakaa arkkipiispa” ja ”Tappakaa papit”.

Vietnam on kuulunut kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen piiriin vuodesta 1982. Nykyiset todisteet osoittavat, että 2 ja 18 artiklaa on räikeästi rikottu. Sen lisäksi heinäkuussa Vietnam otti hoidettavakseen Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston puheenjohtajuuden. Vetoamme eurooppalaisiin neuvottelijoihin, jotta nämä tekisivät Vietnamin hallitukselle selväksi, että kaikki pyrkimykset pitää yllä kansainvälistä oikeutta kansainvälisissä instituutioissa on rinnastettava kyseisen oikeuden noudattamiseen omassa maassa.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Vietnamin sattuineiden ihmisoikeusrikkomusten listalta on mielestäni tarpeen korostaa valtion katolilaisiin osoittamaa väkivaltaa. Hanoi hallitus valvoo yksipuolisesti katolisen kirkon varoja, mikä on ristiriidassa aikaisemmin annettujen lupauksen kanssa. Katolilaiset, jotka vastustavat Hanoissa olevien apostoliselle nuntiukselle kuuluvien rakennusten takavarikointia, joutuvat iskuryhmien iskujen kohteeksi. Mieli-pidevankien määrä kasvaa koko ajan. Hiljattain suoritettiin uusia pidätyksiä redemptorisen luostarin alueella Thai Ha'ssa. Hanoi arkkipiispa Quang Kiêt on kotiarestissa ja valvonnan alaisena ja pelkää henkensä edestä. Vietnam on suhteellisesti arvioituna avautunut talous- ja yhteiskunnallisissa asioissa, mutta siitä on kuitenkin tullut maa, jossa kristittyjä vainotaan yhä enemmän. Euroopan unionin ja Vietnamin välisessä uudessa sopimuksessa on käsiteltävä maan uskonnonvapauskysymystä. Muuten sitä ei pitäisi allekirjoittaa.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin sanoa jäsen Pafilikselle, että nykyisessä Vietnamin sodassa Vietnamin hallitus sotii omaa kansaansa, Vietnamin kansaa, Khmer Kromin kansaa ja degerikansaa, vastaan.

Uuteen sopimukseen sisällytetään ihmisoikeuslauseke. Se on hyvä asia, mutta nykyisessä sopimuksessa on jo lauseke, emmekä onnistu varmistamaan sitä, että lauseketta noudatetaan. Näin ollen vaatimuksemme, joka on mielestäni hyvin tärkeä, on se, että ennen kuin uusi sopimus allekirjoitetaan, saamme aikaan myönnötyksiä tärkeissä ihmisoikeusrikkomuksiin liittyvissä kysymyksissä. Haluamme pääsylvän Keski-Vietnamin vuoristoalueille, poliittiset vangit on vapautettava ja buddhalainen kirkko ja katolilaisten omaisuus on tunnustettava. Jos emme saavuta jotakin ennen sopimuksen allekirjoittamista, tällöin on jälkepäin mahdotonta vaatia Euroopan ja kansainvälisen oikeuden noudattamista sen jälkeen, kun sopimus on allekirjoitettu.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, hyvä jäsen Cappato, olen sitä mieltä, että meidän ei pitäisi sekoittaa sitä, mitä tarkoittaa olla joutunut imperialismin uhriksi, kun tietää, mitä ihmisoikeuksien kunnioittaminen tarkoittaa nykyään. Itse en vertaisi biokemiallisten aseiden uhreja niiden kanssa, jotka ovat uskonnonvapautteen perustuvien hyökkäysten uhreja. Kaikki tämä muodostaa yhtenäisen ja ehdottoman jakamattoman kokonaisuuden.

Vastauksena jäsen Tannockille mutta jossakin määrin myös jäsen Cappatolle totean, että meidän ei pidä aliarvioida suspensiivisen lausekkeen arvoa silloin, kun on kyse ihmisarvoista. Meidän on vain otettava huomioon ne vaikeudet, joita muiden sellaisten sopimusten päätökseen saattamisessa ilmenee, joista usein neuvotellaan jopa 20 vuotta muiden valtioryhmien kanssa, ja tarkoitan tällä Persianlahden alueen valtioita. Meidän on myös vain otettava huomioon, mikä merkitys tällä lausekkeella on eräille maille Cotonoun sopimuksen puitteissa. Tämä osoittaa, että Euroopan unioniin suhtaudutaan vakavasti, kun se ilmaisee huolensa edistääkseen ihmisoikeuksia näiden sopimusten kautta.

Jäsen Cappaton esittämistä lisämyönnytyksistä haluan todeta, että juuri komission käymien neuvottelujen kautta on kyettävä näkemään – komission jäsen korosti tätä asiaa – ovatko Vietnamin viranomaiset saavuttaneet edistystä näissä asioissa. Tällaista edistystä arvioidaan kokonaisuutena. Jälleen kerran katson, että juuri keskustelun kautta näiden maiden ja Euroopan unionin välissä suhteissa onnistutaan saavuttamaan edistystä, ja juuri tällaisten sopimusten ja lausekkeiden kautta unioni kykenee parhaiten edistämään niitä arvoja, joita te ja me, jäsen Cappato ja muut tässä parlamentissa, pidämme selkeästi suuressa arvossa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on varsin selvää, että me kaikki haluamme selvittää ihmisoikeuskysymyksiä milloin ja missä hyvänsä se on mahdollista. Kuten totesin, toimin näin juuri muutama viikko sitten, ja toimin näin, kun menin paikan päälle kaksi vuotta sitten. Muistan, että onnistuin silloin saamaan aikaan muutaman vangin vapauttamisen, joten mahdollisuuksia todella on. Sen lisäksi esitämme heille listoja ja toteamme, että tässä ja tässä asiassa on tehtävä jotakin.

Sen vuoksi tämä on mielestäni ollut tärkeä keskustelu, koska siinä on kohdistettu uudelleen huomio ajatuksiimme siitä erityisasiasta, joka liittyy uskonnollisiin yhteisöihin ja tässä nimenomaisessa tapauksessa kristittyihin ja katolilaisiin. Meidän on keskityttävä hyvin tiiviisti näihin kysymyksiin, mutta samalla haluaisin myös korostaa, että ymmärrämme sen, että Vietnam elää nyt vaikean taloudellisen ja yhteiskunnallisen tilanteen keskellä, joten jos Vietnam ei ole varovainen, ulkomaat, erityisesti Euroopan maat, eivät tee maahan investointeja. Meillä on myös käytössämme tämä erinomainen väline pelkän vuoropuhelun lisäksi.

Esimerkkinä mainittakoon, että aiomme ilman muuta pyytää Vietnamin viranomaisilta laupeuden elettä niiden kahden hiljattain vangitun toimittajan hyväksi, jotka on tuomittu Hanoissa käytettyään sananvapauttaan. Tämän asian aiomme ilman muuta tuoda uudelleen esiin.

Haluaisin vielä päätteeksi lisätä, että seuraavalla kerralla Vietnamin ihmisoikeustilanteesta tehdään määräajoin suoritettava ja yleinen arviointi, jolloin saadaan jälleen uusi erinomainen tilaisuus ottaa nämä kysymykset selkeästi esiin ja tarkastella, mitä siihen mennessä on saatu aikaan.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

(EN) Olen vastaanottanut neljä työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

(EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

14. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0475/2008).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Meillä ei valitettavasti ole paljon aikaa, mutta aion keskeyttää istunnon suunnitellusti klo 19.00. Neuvoston puheenjohtaja Jean-Pierre Jouyet on ollut läsnä koko iltapäivän, samoin kuin komission jäsen Benita Ferrero-Waldner.

Claude Moraesin laatima kysymys numero 1 (H-0703/08)

Aihe: Edistyminen niin kutsutun sinisen kortin käyttöön otossa

Ranskan puheenjohtajakausi on nyt puolivälissä. Mitä edistystä neuvosto voi kertoa tapahtuneen nk. sinisen kortin käyttöön otossa sekä siihen liittyvien, koulutetun työvoiman muuttoliikettä ja kiertomuuttoa koskevien painopisteiden yhteydessä?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin todeta parlamentin jäsen Moraesille, että komissio esitti neuvostolle direktiiviehdotuksen kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten – niin sanotun sinistä korttia koskevan direktiivin – lokakuussa 2007, kuten hän toki tietääkin.

(2) Ks. pöytäkirja.

Ehdotuksen tarkoituksena on kannustaa erittäin päteviä kolmansien maiden kansalaisia muuttamaan Euroopan unioniin. Jotta Euroopan unionista tulisi houkuttelevampi kohde, ehdotuksessa esitetään yhteiset maahantulon perusteet, tunnustetaan yhdenvertainen kohtelu EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa useilla aloilla ja tarjotaan sinisen kortin haltijoille mahdollisuus muuttaa Euroopan unionin alueella.

Kuten tiedätte, tämä ehdotus on yksi Ranskan puheenjohtajakauden painopisteistä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen yhteydessä. Neuvosto antoi tukensa tälle aloitteelle 25. syyskuuta puheenjohtajavaltion esittämän kompromissin pohjalta. Kompromissiehdotuksessa määriteltiin toisaalta korkea ammattipätevyys ja korkea-asteen tutkinto ja toisaalta siinä tarkasteltiin suhdetta kansalliseen lainsäädäntöön; lopuksi kompromissiehdotuksessa käsiteltiin vähimmäispalkkakynnystä, johon myönnetään poikkeuksia tiettyjen ammattien erityistarpeiden mukaisesti.

Neuvosto on pyytänyt pysyvien edustajien komiteaa viimeistelemään tekstin, jotta ehdotus saadaan valmiiksi hyvin nopeasti. Se voidaan hyväksyä lopullisesti sen jälkeen, kun parlamentin lausunto ehdotuksesta on hyväksytty. Uskon tämän olevan mahdollista marraskuun täysistunnon yhteydessä.

Claude Moraes (PSE). - (EN) Kiitos kattavasta vastauksestanne. Sininen kortti voi olla hieno saavutus, jos se on kattava, oikeudenmukainen ja tasapainoinen. Tässä suhteessa haluaisin kysyä neuvostolta, miten vältetään siltä, että syntyy aivovuotoa tai että valikoimme vain parhaat työntekijät eikä ainoastaan kehitysmaista vaan myös kehittyvien talouksien maista? Ovatko EU:n hallitukset, komissio ja kolmansien maiden hallitukset – ja erityisesti niiden työministeriöt – pohtineet asiaa yhdessä sen takaamiseksi, että vaikka hankimme parhaita työntekijöitä ja kilpailemme heistä, emme vie kasvavan talouden mailta ja kehitysmailta niiden parhaita ihmisiä; että seuraamme tätä kysymystä ja säilytämme valinnanvapauden, mutta että saamme oikeuden siniseen korttiin, koska sillä voitaisiin edistää myönteistä kehitystä näillä alueilla?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Haluaisin vain ottaa uudelleen esille erään seikan. Meillä oli aikaisemmin toistuvasti ongelmana se, että vaikka toisaalta ilmoitimme eurooppalaisesta näkökulmasta, että tarvitsemme ammattitaitoisia maahanmuuttajia, toisaalta toimintamme oli silti aina hyvin rajoittavaa.

Onko mahdollista verrata uskottavasti Yhdysvaltojen vihreän kortin ja vastaavien järjestelmien houkuttelevuutta siihen, mitä me haluamme toteuttaa Euroopassa?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni me yritämme tehdä juuri näin: ratkaista sen asian, että Eurooppa tarvitsee aina maahanmuuttajia. Olemme selvästikin epätasapainoisessa tilanteessa, kun otetaan huomioon väestönkasvu ja houkuttelevuutemme verrattuna maailman muihin alueisiin, ja meidän on tästä syystä jatkettava avointa politiikkaa sekä Euroopan unionin alueella että suhteessa todellisiin kehittyvän talouden maihin. Tässä yhteydessä meidän on varmistettava, että meillä toisaalta on taloudellisista syistä muuttaville siirtolaisille soveltuva oikeudellinen kehys ja että toisaalta me pyrimme tekemään alkuperämaiden kanssa tasapainoisia sopimuksia, joissa otetaan huomioon vastaanottokykymme ja torjutaan kyseisten maiden aivovuotoa.

Taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto on ilmiönä uusi, ja uskoakseni tämän ilmiön huomioon ottaminen ja kehysten tarjoaminen tämän tyyppisille maahanmuuttajille on yksi kaikkein innovatiivisimmista osista 27 jäsenvaltion hyväksymässä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa. Vastatakseni arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen: kyllä, me pyrimme tällä alalla seuraamaan jossakin määrin kehitystä, jota Yhdysvalloissa on toteutettu älykkäästi ja tehokkaasti.

Puhemies. - (EN) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 2 (H-0705/08)

Aihe: Riskiin perustuvan strategian vaikutukset elintarvikkeiden hintoihin ja tuholaisien vastustuskykyyn

Olettaen, että riskiin perustuva strategia vähentää markkinoilla olevien torjunta-aineiden määrää, mikä on neuvoston näkemys tuholaisien vastustuskykyä ja EU:n viljelykasvien tuotantoa koskevasta tulevasta kehityksestä? Miten tämä vaikuttaa elintarvikkeiden hintoihin ja elintarviketurvaan ja mitä seurauksia tällä on kehitysmailla (eräät asiantuntijat arvioivat, että EU tuo jatkossa entistä enemmän elintarvikkeita kehitysmaista, mikä johtaa elintarvikkeiden hintojen nousuun näissä maissa, millä on vastaavasti seurannaisvaikutuksia köyhille)?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Neuvostolle on esitetty kasvinsuojeluaineita koskeva torjunta-ainepaketti, jonka tarkoituksena on tarkistaa tällaisten tuotteiden markkinoille saattamisesta annettuja asetuksia sekä esittää direktiivi niiden kestävä kehityksen mukaisesta käytöstä.

Tavoitteena on varmistaa, että torjunta-aineiden käyttö sopii yhteen ympäristön ja terveyden suojelun kanssa, ja meidän on luonnollisesti otettava huomioon pakettien vaikutukset tuholaisien vastustuskykyyn. Neuvostossa hyväksyttiin tältä pohjalta yhteinen kanta 15. syyskuuta.

Yhteisessä kannassa esitetään määräyksiä torjunta-aineissa käytettävistä vaikuttavista aineista, joille on saatava hyväksyntä sen jälkeen, kun on laadittu arvio vaaroista ja riskeistä, joita ne aiheuttavat ihmisten ja eläinten terveydelle sekä ympäristölle.

Kyseessä on tärkeä haaste. Tässäkin asiassa meidän on suojeltava kansalaisiamme, koska on olemassa vaarallisia aineita, kuten karsinogeenisia tai mutageenisia aineita sekä aineita, jotka ovat vaarallisia lisääntymiselle tai jotka voivat häiritä sisäeritysjärjestelmän toimintaa ja joita ei tästä syystä pitäisi käyttää. Neuvosto on ottanut huomioon myös vaikutukset maataloustuotantoon, koska se on päättänyt varmistaa, että uudella lainsäädännöllä ei ole minkäänlaisia kielteisiä vaikutuksia elintarvikkeiden kustannuksiin tai saatavuuteen Euroopassa tai muualla maailmassa.

Päinvastoin torjunta-aineita ja kasviterveyden suojelua koskevan lainsäädännön tarkistamisen pitäisi edistää tuotteiden vapaata liikkuvuutta, kun tuotteiden hyväksymiset tunnustetaan tietyllä alueella vastavuoroisesti ja otetaan käyttöön järkevämpiä menettelyjä vaikuttavien aineiden hyväksymiseksi Euroopassa. Kaikkien näiden toimien pitäisi edistää Euroopan unionin maatalouden nykyaikaistamista ja parantaa kuluttajiemme ja kansalaistemme suojelua.

Liam Aylward (UEN). - (EN) Voinko vakuuttaa ministerille, että me kaikki haluamme pitää huolta kansalaisten terveydestä ja ympäristöstä, mutta yhtyykö neuvosto vaatimukseen, jonka mukaan Euroopan komission on teetettävä arviointi kyseisen lainsäädännön vaikutuksista elintarviketuotantoon ja elintarvikkeiden toimittamiseen kussakin jäsenvaltiossa? Emme mitenkään voi hyväksyä sitä, että Euroopan komissio on tähän saakka laiminlyönyt arvioinnin laatimisen.

Onko neuvosto yhtä mieltä siitä, että me emme voi tehdä perusteltuja valintoja ja päätöksiä, jos meillä ei ole käytössämme asianmukaista ja ajankohtaista tietoa?

Jim Allister (NI). - (EN) Jatkona edelliseen kysymykseen, mitä pelkäämistä neuvostolla on perusteellisessa vaikutusten arvioinnissa, jonka perusteella voisimme selvittää ehdotustenne todelliset vaikutukset elintarviketuotantoon Euroopassa? Asia vaikuttaa sekä tuottajiin että kuluttajiin. Tuottajilla ja kuluttajilla on paljon menetettävää, jos torjunta-aineet, jotka tällä hetkellä ovat erittäin tärkeitä viljelykasvien tuotannossa, poistetaan ilman, että saatavilla on korvaavia tuotteita. Mitä esimerkiksi Pohjois-Euroopan perunanviljelijät tekevät kosteassa ilmastossaan, kun käytettävissä ei ole minkäänlaisia korvaavia tuotteita perunanaruton torjumiseksi? Toteammeko me vain yksinkertaisesti, että "huono juttu"? Sanommeko me kuluttajille, että "tuodaan perunaa maista, joissa ei piitata torjunta-aineiden valvonnasta"? Eikö todellakin ole aika harkita asiaa uudelleen ja laatia perusteellinen vaikutusten arviointi kyseisistä ehdotuksista?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Saanko kannattaa kahta edellistä puheenvuoroa, jotka koskivat vaikutusten arviointia? Olisin kuvitellut sekä komission että neuvoston hyötyvän paljon näytöstä, jota vaikutusten arviointi tarjoaisi. Tiedän Irlannin perunaruton olevan vanha tarina, mutta kyseessä on todella merkittävä ongelma, ja mielestäni teidän on puututtava siihen, eikä ainoastaan tuottajien näkökulmasta, vaan on otettava huomioon vaikutukset elintarvikehintoihin ja saatavuuteen sekä se, että me ryhdymme tuomaan tuotteita, joiden tuotannossa käytetään Euroopassa kiellettäviä kemikaaleja.

Sanokaa minulle, että tässä on järkeä, sillä en itse onnistu ymmärtämään sitä.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Kiitän parlamentin jäsen Aylwardia, jäsen Allisteria ja jäsen McGuinnessia heidän esittämistään kysymyksistä. Meidän tavoitteenamme on päästä tästä arkaluontoisesta aiheesta sopimukseen toisessa käsittelyssä ennen vuoden loppua niin, että Euroopan parlamentti hyväksyy sen virallisesti joulukuun istuntojaksolla. Tarkoituksena on järjestää komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin väliset kolmikantaneuvottelut eri näkökantojen yhdistämiseksi, ja tässä yhteydessä on mielestäni erittäin johdonmukaista suorittaa vaikutusten arviointi, jotta määritetään asetusten vaikutukset sekä tuotantomenetelmiin että kuluttajansuojaan. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, ettemmekö saisi niiden avulla paremman käsityksen direktiivien vaikutuksista.

Puhemies. – (EN) Seán Ó Neachtainin laatima kysymys numero 3 (H-0707/08)

Aihe: EU:n tutkimus-, teknologia- ja kehittämisohjelmien rahoituksen saatavuus

Mihin aloitteisiin neuvosto on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että eurooppalaiset yritykset ovat täysin tietoisia siitä, miten ne voivat käyttää hyväkseen yrityksille suunnattujen EU:n tutkimus-, teknologia- ja kehittämisohjelmien rahoitusta, minkä arvo on 55 miljardia euroa rahoituskaudelle 2007–2013?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata jäsen Ó Neachtainille, että ensimmäisen tutkimuksen puiteohjelman hyväksymisen jälkeen neuvosto on ottanut käyttöön toimia yritysten tiedonsaannin parantamiseksi. Näiden toimien ansiosta yritysten pitäisi olla täysin tietoisia siitä, miten ne voivat käyttää hyväkseen yhteisön tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmien rahoitusta.

Käytössä on esimerkiksi Cordis-verkkosivusto, joka on eräänlainen sähköinen työväline ja joka on perustettu helpottamaan eurooppalaisten teknologista tutkimusta ja kehittämistä koskevien hankkeiden ehdottamista. Yritykset voivat saada kaikki tarvittavat tiedot yhteisön ohjelmista ja tärkeimmistä kansallisista ja alueellisista toimijoista eri jäsenvaltioissa. Sivustoon sisältyy käytännön opas tutkimusta ja innovaatiota varten käytettävissä olevista rahoituslähteistä.

Meillä on myös kansallisten yhteyspisteiden verkosto, joka on perustettu edistämään yritysten tiedonsaantia ja jota tuetaan seitsemännen tutkimuksen ja kehityksen ohjelman sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman yhteydessä. Verkoston tarkoituksena on siten helpottaa mahdollisimman yksilöllisen ja hajautetun tiedon saantia luomalla yhteyksiä eri laitosten välille, olivatpa ne sitten kansallisia ministeriöitä, yliopistoja, tutkimuskeskuksia tai yksityisiä konsulttiyrityksiä.

Lopuksi me olemme julkaisseet suuntaviivoja seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman varojen käytöstä sekä tutkimusalalla käytettävissä olevien rakennerahastojen varojen käytöstä. Nämä suuntaviivat tarjoavat yrityksille tärkeää tietoa, ja me tiedämme myös, että tämän tiedon ja näiden lukuisten tietolähteiden ansiosta yrityksemme pystyvät kilpailemaan Euroopan unionin tarjoamista välineistä.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän kattavasta vastauksestanne. Haluaisin kuitenkin kysyä, voiko neuvosto mainita, millä tavoin kehityksen ohjelman yhteydessä esitettäviä hakemuksia voitaisiin käsitellä tehokkaammin ja onko neuvostolla mitään suunnitelmia sen varmistamiseksi, että vastaukset saataisiin nopeammin. Millä tavoin mielestänne tämä asia olisi hoidettava?

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, sekä seitsemännessä puiteohjelmassa että kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmassa yhtenä tavoitteenamme oli kannustaa pienten ja keskisuurten yritysten osallistumista.

Nyt kun näiden ohjelmien hyväksymisestä on kulunut kaksi vuotta, voiko neuvosto kertoa meille, onko pienten ja keskisuurten yritysten osallistuminen jäsenvaltioissa lisääntynyt verrattuna esimerkiksi edellisiin puiteohjelmiin?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Voisiko neuvosto ystävällisesti vahvistaa, että seitsemännen puiteohjelman koko hakumenettely on todellakin muutettu käyttäjäystävällisemmäksi, niin kuin oli tarkoitus, ja että menettely on avoin, jotta yritykset yleensä tietävät, millä tavoin hyödynnetään rahoitusta ja vastataan seitsemännessä puiteohjelmassa saatavilla olevia varoja koskeviin pyyntöihin?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Vastaan jäsen Ó Neachtainille täysin rehellisesti: kun otetaan huomioon joulukuussa järjestettävän Eurooppa-neuvoston kokouksen esityslistalla jo olevat asiat, en usko, että tätä kysymystä otetaan esille Eurooppa-neuvostossa siihen liittyvistä haasteista huolimatta. Se on otettava esille tutkimus- ja kilpailukykyneuvostojen kokouksissa. Käsittääkseni tiedotusjärjestelmän parantamiseksi on jo tehty paljon.

Vastaan jäsen Rieralle, että mielestäni työtä on vielä todella paljon. Komissio, neuvosto ja parlamentti hyväksyvät huomenna poliittisen sopimuksen viestinnästä Euroopan unionin toimia koskevan tiedotuksen parantamiseksi.

Pidän sitä tärkeänä askeleena, mutta mielestäni vielä tärkeämpää on lisätä käytännön tietoa jakavien tiedotuspisteiden määrää – ja jäsen Doyle, aivan kuin jäsen Rierakin, ovat oikeassa korostaessaan tätä asiaa. Uskon, että parlamentilla on hyvin tärkeä valvojan rooli varmistettaessa, että tällaisia tiedotuspisteitä kehitetään yhä pidemmälle, kun arvioidaan, kenelle ne pitäisi suunnata ja minkälaista menettelyä niissä olisi käytettävä.

Puhemies. – (EN) Brian Crowleyn laatima kysymys numero 4 (H-0709/08)

Aihe: Luonnonkatastrofien jälkeinen hätäapu

Mitä sellaisia ehdotuksia neuvoston puheenjohtajavaltio on esittänyt, jotka laajentavat ja parantavat luonnonkatastrofien, tulvien, metsäpalojen jne. jälkeen annettavan hätäavun toimittamista Euroopan unionissa?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Jäsen Crowley, Euroopassa on viime vuosina koettu yhä useampia luonnonkatastrofeja ja mittavia kriisejä. Metsäpalot ja tulvat, jotka ovat viime aikoina koetelleet useita Euroopan maita, ovat osoittaneet, että on erittäin tärkeää parantaa Euroopan unionin tehokkuutta ja valmiuksia toimia hätätilanteissa. Myös tässä asiassa on pyrittävä solidaarisuuteen ja kansalaistemme suojeluun. Me tarvitsemme solidaarisuutta ja yhtenäisyyttä, ja meidän on suojeltava kansalaisia Euroopan unionin alueella ja sen ulkopuolella. Tästä syystä puheenjohtajavaltion painopisteisiin kuului vahvistaa Euroopan unionin valmiuksia toimia katastrofi- ja kriisitilanteissa.

Meidän on pidettävä lähtökohtana yhteisön nykyisiä voimavaroja ja erityisesti sen pelastuspalvelumekanismeja ja edettävä vaihe vaiheelta katastrofivalmiuksien vahvistamiseksi. Ensiksi me tarvitsemme ennaltaehkäisyä, tutkimusta ja tiedotusta. Meidän on tehostettava työtämme varhaisvaroitusjärjestelmien toteuttamiseksi. Toiseksi meidän on valmistauduttava kriisitilanteisiin vahvistamalla hallinta- ja toimintavalmiuksia ja koordinoimalla alan eurooppalaisten ja kansainvälisten virastojen työtä. Näillä toimilla me toivomme parantavamme Euroopan unionin humanitaariseen apuun ja väestönsuojeluun liittyviä valmiuksia, ja tehostamme siten yhteisön pelastuspalvelumekanismeja yhä toimintakykyisemmän keskuksen ansiosta.

Tästä syystä näitä aiheita käsitellään neuvostossa erilaisissa toimivaltaisissa työryhmissä, ja neuvosto tarkastelee tätä työtä ennen vuoden loppua. Arvoisat jäsenet, puheenjohtajavaltio järjestää 4. ja 6. marraskuuta väestönsuojeluharjoituksen, johon osallistuvat kaikki jäsenvaltioiden väestönsuojelusta vastaavat pääjohtajat. Tämän ansiosta saamme kentällä käsityksen siitä, missä asioissa meidän on päästävä eteenpäin tällä erittäin tärkeällä alalla.

Brian Crowley (UEN). – (EN) Toimien koordinointi on luonnollisesti kaikkein tärkein näkökohta, niin kuin saimme havaita viime vuonna Kreikasta Italiaan ja tiettyihin Slovenian osiin levinneiden metsäpalojen vuoksi sekä niiden Tonavan toistuvien tulvien johdosta, joilla oli seurauksia paitsi Itävallassa, myös muissa Tonavan rannalla sijaitsevilla maissa.

Onko tehty ehdotusta jatkuvasti toimintakykyisen ja sijainniltaan keskeisen koordinointiyksikön perustamisesta? Yksikön pitäisi auttaa koordinoimaan toimia tällaisissa rajat ylittäviä luonnonkatastrofeja koskevilla tilanteissa, jotka vaikuttavat eri puolilla Euroopan unionia.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, aputoimien koordinointi on yksi näkökohta; toinen on se, onko Euroopan kansalaisille selvää, että Euroopan unioni osallistuu työhön, eivätkä vain jäsenvaltiot – että Eurooppa todellakin toimii paikallistasolla yksittäisten ihmisten hyväksi.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa ministeri, haluaisin kiinnittää huomionne EU:n solidaarisuusrahaston kynnysarvoon. Ymmärtääkseni vahvistettu kynnysarvo on noin 3 miljardia euroa. Kynnysarvo on sama, oli sitten kyseessä suuri maa tai pieni tai suuri alue. Tämän seurauksena jollakin alueella voidaan kärsiä sellaisista tuhoista kuin koettiin tänä kesänä tulvien seurauksena Pohjois-Irlannissa, jossa tuhot olivat hyvin laajoja, mutta silti EU:n solidaarisuusrahastosta ei myönnetä varoja, sillä tuhojen laajuus jää alle kynnysarvon eivätkä ne koske koko maata. Onko tämä oikeudenmukaista? Eikö tätä asiaa pitäisi tarkistaa ja eikö teidän pitäisi tarkistaa myös niitä järjestömiä vaatimuksia, joihin erityisesti maataloustuottajien on vastattava, kun he yrittävät saada rahoitusta?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Vastaan ensiksi jäsen Crowleylle, että uskon puheenjohtajavaltion pyrkimyksenä todellakin olevan päästä niin pitkälle, että saamme mahdollisimman toimivan koordinoitikeskuksen. Sitä me toivomme. Ongelmana on se, että meidän on löydettävä tasapaino eri jäsenvaltioiden välille, joista osa haluaa puheenjohtajavaltion tavoin lisätä koordinointia ja osa haluaa korostaa toissijaisuuden merkitystä myös tällä alalla. Mutta viime kädessä puheenjohtajavaltiolla on neuvostossa selvästikin pyrkimyksenä parantaa koordinointia sekä – vastatakseni jäsen Rackin kysymykseen – koordinoinnin näkyvyyttä, sillä meidän on varmistettava Euroopan unionin toiminnan näkyvyys, kuten jäsen Rack aivan oikein toteaa.

Jäsen Allister, Euroopan solidaarisuusrahaston osalta olen täysin tietoinen siitä huomiosta, jota meidän on kiinnitettävä Pohjois-Irlantiin siellä esiintyneiden lukuisten luonnonkatastrofien vuoksi. Minulla ei ole

minkäänlaista tietoa siitä, että Pohjois-Irlantia olisi syrjitty, mutta varmistan luonnollisesti neuvoston yksiköiden kanssa, että solidaarisuusrahastosta myönnetään varoja mahdollisimman nopeasti ja oikeudenmukaisesti alueista riippuen sekä Euroopan että jäsenvaltioiden tasolla.

Puhemies. – (EN) **Eoin Ryanin** laatima kysymys numero 5 (H-0711/08)

Aihe: Elintarviketurva epätasavertaisessa kumppanuussuhteessa

EU vakuuttaa jatkavansa sellaisten aloitteiden tekemistä, joilla varmistetaan turvattu elintarvikehuolto kehitysmaissa. Mitä neuvosto aikoo tehdä sen suhteen, että kehitysmaiden esittämien väitteiden mukaan EU käyttää hyväkseen epätasavertaisia kumppanuussuhteita ensinnäkin neuvottelemalla kauppasopimuksia – joista YK:n alainen Afrikan talouskomissio on sanonut, että ne eivät ole ”riittävän kattavia” vaan ”avoimuuden suhteen puutteellisia” ja että niiden avulla EU voi hyötyä Afrikan maiden puutteellisesta kyvystä käsitellä mutkikkaita juridisia asioita – ja toiseksi turvaamalla Euroopan elintarvikehuollon muun muassa Länsi-Afrikan kalastusalan kustannuksella?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Jäsen Ryan, kuten tiedätte, Cotonoun sopimuksella käynnistettiin uusi Euroopan unionin ja 78 AKT-maan välinen kumppanuus 23. kesäkuuta 2000. Näiden uusien sopimusten pitäisi edistää Euroopan unionin ja kyseisten maiden välisiin suhteisiin liittyvää kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Se kattaa tavaroita ja palveluja koskevan kaupallisen toimintatavan, oheistoimenpiteitä, alueellista yhdentymistä edistäviä toimia sekä vaatimuksen siitä, että kyseisissä kaupallisissa toiminnoissa on noudatettava Maailman kauppajärjestön sääntöjä. Vuoden 2007 lopussa pantiin alulle väliaikaisia sopimuksia, joissa käsiteltiin tärkeää huolenaihetta kaupan keskeytymisriskistä, kuten neuvosto korosti toukokuussa 2008 esittämässään päätelmässä.

On täysin selvää, että täysimääräiseen alueelliseen talouskumppanuuteen tähtääviä sopimuksia koskeva neuvotteluprosessi on yksi neuvoston tärkeimmistä painopistealueista. Lisäksi neuvosto on hyväksynyt uusia päätelmiä talouskumppanuussopimuksista – neljännen kerran vuoden 2006 jälkeen – ja se on vahvistanut, että näiden WTO:n sääntöjä noudattavien sopimusten tarkoituksena on tukea kehitystä. Näin ollen neuvostossa ollaan yhä yksimielisiä tästä tärkeästä kysymyksestä, ja sen yhteisenä tavoitteena on saada aikaiseksi täysimääräistä alueellista talouskumppanuutta koskevia sopimuksia, joilla edistetään kestävää talouskehitystä AKT-maissa.

Elintarviketurva on keskeisellä sijalla yhteisissä keskusteluissa neuvotteluista vastaavan komitean antamien tietojen mukaan. Alueellisella tasolla on tapahtunut vakaata kehitystä, ja tavoitteenamme on yhä saada mahdollisimman nopeasti aikaiseksi täysimääräiset alueelliset sopimukset.

Muistuttaisin parlamenttia siitä, että yhteisö on ottanut kalastusalan kumppanuussopimuksissa käyttöön uudentyypin kahdenvälisen sopimuksen neuvoston heinäkuussa 2004 tekemien päätelmien seurauksena. Tärkeää on mielestäni ensiksikin se, että kalastusmahdollisuuksia olisi myönnettävä – ja toivottavasti myönnetään – yhteisön aluksille avointen tieteellisten lausuntojen perusteella, ja toisaalta, että osa yhteisön niin sanottujen alakohtaisten tukisopimusten perusteella maksamasta taloudellisesta korvauksesta pitäisi käyttää kalastusalan kehittämiseen kumppanina olevassa rannikkovaltiossa, jotta varmistetaan vastuullinen ja kestävä kalastus.

Lopuksi meidän on muistettava, että me tarvitsemme väliaikaisia sopimuksia, mutta ennen muuta meidän on pyrittävä toteuttamaan mahdollisimman nopeasti kattavia talouskumppanuussopimuksia. Tämä on kaikkien neuvoston jäsenten pyrkimyksenä.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Mitä avoimuustoimenpiteitä neuvosto voi ottaa käyttöön taatakseen parhaimman mahdollisen tehokkuuden, eikä ainoastaan kauppasopimuksissa, vaan myös kehityksmaille suunnatussa avussa?

Kun otetaan huomioon, että kuulemme toisaalta komission puhuvan talouskumppanuussopimuksista ja toisaalta kansalaisjärjestöjen kritisoivan niitä runsaasti, on hyvin vaikea tietää, kuka on tässä asiassa oikeassa ja kuka siitä todellakin hyötyy. Varmaa on kuitenkin se, että talouskumppanuussopimuksia arvostellaan jatkuvasti ja että ne eivät ole riittävän avoimia. Pyytäisin teitä vain kommentoimaan tätä asiaa.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Länsi-Afrikan kalastusalaa koskevasta kysymyksestä haluaisin todeta neuvoston puheenjohtajalle, että vaikka kalastusalan sopimukset ovatkin kahdenvälisiä, ne edellyttävät EU:lta ja komissiolta huomattavasti enemmän seurantaa ja tarkistuksia, jotta taataan, että kyseisten kolmansien maiden köyhyys ja velkaisuus eivät aiheuta kestämatöntä ja sietämätöntä painetta allekirjoittaa tuottoisia sopimuksia, joista on usein ja yleensä seurauksena kestämaton ja vastuuton kalavarojen hyödyntäminen?

Uskoakseni iso kysymysmerkki on se, mitä Eurooppa tekee tässä asiassa. Voisiko neuvoston puheenjohtaja ystävällisesti kommentoida asiaa?

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin toistaa kollegani Avril Doyle'n kysymyksen mutta muotoilla sen hieman toisin.

Länsi-Saharan kalastuksen hallinnointi siirrettiin Marokon vastuulle suunnilleen kaksikymmentä vuotta sitten. Aiheeseen ei ole liittynyt mitään painostusta. Euroopan unioni on harjoittanut kyseisellä alueella kalastusta erittäin vähän, mutta kalastusalan heikko hallinnointi on aiheuttanut ongelmia.

Haluaisin kysyä seuraavaa: millä toimenpiteillä voimme auttaa kalastusalaista vastuussa olevia maita tehokkaasti valvonnan takaamiseksi? Kalastusalan sopimusten allekirjoittamatta jättäminen ei yksinään riitä. Ongelmia on aina, jos kalastusta ei valvota tehokkaasti.

Voiko Euroopan unioni tehdä jotakin auttaakseen näitä maita valvomaan tehokkaasti kalastustaan ja välttämään kalavarojen liiallista hyväksikäyttöä, niin kuin tällä hetkellä tapahtuu?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Mitä tulee avoimuuteen, mielestäni näiden sopimusten pitäisi olla erittäin avoimia. Henkilökohtaisesti minulla ei ole huomautettavaa avoimuuden puutteesta. Meidän on muistettava, että väliaikaisten sopimusten voimassaoloaikana me olemme siirtymävaiheessa. Ne eivät ole täysin tyydyttäviä, mutta emme voi toimia toisin WTO:n sääntöjen vuoksi.

Toiseksi arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa: näitä sopimuksia tehneet maat ovat arvostelleet niitä. Kehitysavun tehokkuutta arvostellaan aina. On selvää, että työskentelemme yhdessä komission kanssa varmistaaksemme, että apu- ja tukijärjestelmiä kehitetään yhä avoimemmiksi.

Kolmanneksi haluamme päästä eteenpäin sellaisten kokonaisvaltaisten sopimusten toteuttamisessa, joiden piiriin kuuluvat kaikki sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunnan edustajat kumppanimaissa.

Neljänneksi jäsen Avril Doyle on uskoakseni oikeassa Länsi-Afrikan rannikolla harjoitettavaa kalastusta koskevassa asiassa. Meidän on luonnollisesti varmistettava, että kalastus on aina kestävä kehityksen mukaista ja että, maksoi mitä maksoi, kahdenvälisinä pysyvissä sopimuksissa ei käytetä liiallista painostusta. Kuten arvoisa parlamentin jäsen painottikin, meidän on käytettävä tehokkaita toimenpiteitä kalavarojen valvomiseksi. Se ei ole helppoa. Luonnollisesti meidän on otettava huomioon talouden kehitystaso ja autettava näitä maita integroitumaan paremmin kansainvälisiin kauppa-alueisiin.

Puhemies. – (EN) Kysymystä numero 6 ei otettu käsiteltäväksi, koska se on samantyyppinen kuin kysymys, johon vastattiin syyskuun toisella istuntojaksolla.

(EN) **Manuel Medina Ortegaa** laati kysymys numero 7 (H-0719/08)

Aihe: Lentoturvallisuus

Lento-onnettomuudet ovat lisääntyneet viime kuukausina eri puolilla maailmaa. Pitääkö neuvosto nykyisiä ilmaturvallisuutta koskevia kansainvälisiä normeja ja käytäntöjä riittävinä vai pitäisikö tehdä uusia ehdotuksia, joilla taataan kansalaisten turvallisuus Euroopan ja sen rajojen ulkopuolisessa ilmatilassa?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Manuel Medina Ortegalle, että lentäminen on yhä yksi turvallisimmista liikennemuodoista, mutta on totta – ja ymmärrän meidän kaikkien tunteita tässä asiassa – että muutamat onnettomuudet, erityisesti Espanjassa tänä kesänä tapahtunut onnettomuus, palauttavat mieliimme tällaisten onnettomuuksien erittäin traagiset seuraukset.

Lentomatkustajien turvallisuuden parantaminen kuuluu yhä neuvoston tärkeimpiin painopisteisiin. Muistuttaisin parlamenttia siitä, että on olemassa parlamentin ja neuvoston hyväksymä asetus riskialttiita lentoyhtiöitä koskevan mustan listan laatimisesta. Asetuksen ansiosta vaarallisina pidettäviä ilma-aluksia voidaan estää käyttämästä yhteisön ilmatilaa, ja se auttaa tehokkaasti parantamaan kansainvälisten turvallisuusstandardien noudattamista maissa, joissa komission mielestä ei noudateta turvallisuutta koskevia vähimmäissääntöjä. Luetteloa päivitetään säännöllisesti.

Toinen ratkaisevan tärkeään lentoturvallisuusalaan liittyvä seikka koskee Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamista. Viraston tehtävänä on edistää parasta mahdollista lentoturvallisuuden ja ympäristönsuojelun tasoa siviili-ilmailun alalla. Yhteisön toimielimet ovat myös käsitelleet kysymyksiä, jotka koskevat yhteisön alueella liikennöiviä kolmansien maiden, toisin sanoen yhteisön ulkopuolisten maiden, lentotoiminnan harjoittajien ilma-aluksia, ja yhteisössä on laadittu sääntöjä miehistön lupakirjojen myöntämisestä, toiminnasta ja turvallisuusstandardeista.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen aivan oikein totesi, on selvää, että näitä sääntöjä on täydennettävä ja vahvistettava, ja toivoakseni komissio antaa joitakin ehdotuksia mahdollisimman pian. Neuvosto ja parlamentti käsittelevät ehdotuksia teille tutun sääntelymenettelyn mukaisesti.

Meidän on myös työskenneltävä yhdessä Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kanssa, joka on tietysti keskeinen kumppani tällä alalla, ja puheenjohtajavaltio Ranska pyrkii määrätietoisesti edistämään lentomatkailun turvallisuutta. Se on jo ryhtynyt tarkastelemaan viime kesäkuussa hyväksytyjä komission uusia ehdotuksia lentokenttiä, lentoliikenteen valvontaa ja ilmailualan palveluja koskevien yhteisön turvallisuussääntöjen laatimiseksi.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, paljon kiitoksia pitkästä vastauksestanne. Se oli hyvin kattava.

Haluaisin vain esittää lisäkysymyksen siitä, että joidenkin tahojen mukaan onnettomuuksien lisääntyminen on sidoksissa lentoyhtiöiden pyrkimykseen kilpailla halpojen lentojen tarjoamisessa. Kuluttajat ovat hyvin ilahuneita saadessaan edullisempia lentoja, mutta en tiedä, onko komissiolla käytössään tutkimuksia, jotka osoittaisivat, että halpalentojen ja lento-onnettomuuksien lisääntyneen määrän välillä olisi jokin yhteys.

Robert Evans (PSE). - (EN) Minun puheenvuoroni liittyy lentoturvallisuuteen yleensä. On raportoitu lukuisista välikohtauksista, joissa matkustajat, jotka joskus ovat olleet brittejä ja joskus muiden maiden kansalaisia, ovat käyttäneet liikaa alkoholia lennon aikana ja ovat olleet vaaraksi muille matkustajille ja todellakin koko lentokoneelle.

Onko mielestänne perusteita estää pääsy lentokoneeseen sellaisilta matkustajilta, joilla on mukanaan alkoholia?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Mielestäni komission olisi tarkasteltava ehdotustensa yhteydessä kaikkia vaarantavia tekijöitä. Vastaan jäsen Evansin esittämään viimeiseen kysymykseen, että olen yhtä mieltä tässä asiassa, jos käy ilmi, että kyseessä on vaarantava tekijä, kuten saattaa olla. Meidän on tarkasteltava tässä yhteydessä myös matkustajien käyttäytymistä. Tästä pääsenkin vastaamaan jäsen Ortegalle, sillä tämäntyyppisiä välikohtauksia ei esiinny halpalennoilla, koska myynti on niillä epäilemättä rajoitetumpaa.

Jäsen Ortega, minulla ei kuitenkaan ole tietoa minkäänlaisesta suorasta yhteydestä halpalentojen ja onnettomuusmäärien välillä, mikäli tämä oli kysymyksenne; on totta, että on nähtävissä yhteys onnettomuusmäärien ja sellaisten yritysten välillä, jotka pyrkivät kustannusten karsimiseen, erityisesti huoltoon, turvallisuuteen ja ilma-alusten käyttöikään liittyvissä asioissa. Tähän meidän on puututtava, ja meidän on pyrittävä valvomaan olemassa olevien komiteoiden ja erityisesti CESAR-hankkeen avulla tehokkaammin tällaisia yrityksiä ja erityisesti niiden huoltotoimintaa, joka voi tutkimuksissa osoittautua syyksi osalle näistä katastrofeista, joiden uhriksi teidänkin maassanne ikävä kyllä jouduttiin. Mielestäni meidän pitäisi todellakin kiinnittää erityistä huomiota tähän ilmiöön.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Kiitos, vaikka keskeytänkin puheenvuoron. Me haluamme nimenomaan takeita. Puhumme nyt hieman asian vierestä ja käytämme väärin puhemiehen hyväntahtoisuutta – mutta voisitteko ystävällisesti puuttua Strasbourgin yhteyksiin, jotta pystyisimme lentämään Strasbourgin lentokentälle ja pääsisimme sieltä tänne? Strasbourg on kaunis kaupunki, mutta meillä on vaikeuksia päästä tänne, ja siksi me kaikki valitamme täällä järjestettävistä istunnoista.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Minua ilahduttaa, että voin vastata jäsen Doylelle, josta pidän hyvin paljon ja jota arvostan suuresti. Haluaisin huomauttaa, että ponnistelemme suuresti parantaaksemme yhteyksiä Strasbourgiin ja että tuemme viittä lentoyhtiötä, kuten te tiedätte. Ranskan hallitus, jos vaihdan hetkeksi rooliani, käyttää yli 22 miljoonaa taatakseen, että kyseiset lentoyhtiöt lentävät Strasbourgiin. Olemme myös pyrkineet parantamaan Brysselin ja Strasbourgin välistä rautatieyhteyttä, johon kuuluu Roissyn kautta kulkeva osuus sekä Thalys- ja TGV-suurnopeusratojen välinen yhteys. Meidän on selvästikin tehtävä enemmän. Pyrimme jatkamaan työtä. Keskustelemme parhaillaan siitä, millä tavoin voimme jatkuvasti parantaa yhteyksiä tähän kauniiksi kutsumaan kaupunkiin – ja olen kanssanne tässä asiassa yhtä mieltä.

Puhemies. - (EN) **Robert Evansin** laatima kysymys nro 8 (H-0721/08)

Aihe: Sähköiset passit

Lentokenttäviranomaiset eivät tarkasta sähköisiä passeja visuaalisesti. Mitä takuita neuvosto voi antaa siitä, että sähköisten passien käyttö joillakin lentokentillä ei heikennä turvallisuutta tai lisää väärin henkilötietojen antamista?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Evansille, että neuvostosta on todellakin hyvin tärkeää vahvistaa valvontaa Euroopan unionin ulkorajoilla. Tätä asiaa on korostettu jälleen tänä aamuna.

Me emme halua rakentaa Euroopasta linnoitusta, mutta meidän on muistettava, että Schengenin alue on laajentunut ja että Schengenin on toimittava tehokkaasti, ja meidän on yhdessä vastattava siitä, että toimimme rajat ylittävän rikollisuuden torjumiseksi ja pyrimme kokonaan tukahduttamaan laittoman toiminnan.

Neuvosto on siksi pitänyt huolta siitä, että uutta teknologiaa käytetään yhä tehokkaammin ulkorajojemme hallinnassa. Komissio on julkaissut hyvin ilahduttavan tiedonannon ”Euroopan unionin rajaturvallisuuteen liittyvien tulevien toimien valmistelu”, joka vaikuttaa meistä erinomaiselta ehdotukselta.

On myös ratkaisevan tärkeää, että valvonnan helpottaminen rajatarkastusasemilla ei kyseenalaista Schengenin alueen yhtenäisyyttä ja turvallisuutta, ja voin rauhoittaa jäsen Evansia tässä asiassa. Matkustajien henkilöllisyyden automaattinen tarkastaminen ei saa johtaa rajaturvallisuuden heikkenemiseen.

Asetuksessa 2252/04 annetaan takeita tästä aiheesta; siinä määritetään tarkat standardit biometrisille tunnistajille, jotka on sisällytettävä jäsenvaltioiden myöntämiin passeihin ja matkustusasiakirjoihin. Näillä säännöksillä parannetaan passien turvallisuutta ja edistetään asiakirjaväärennösten tehokasta torjuntaa siten, että luodaan luotettava yhteys matkustusasiakirjan ja sen haltijan välille. Asetukseen sisältyviä takeita on vahvistettava, ja meidän on jatkettava tämän aloitteen toteutusta – nimenomaan tästä on kysymys maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa, jota presidentti Sarkozy kuvasi melko laajasti tämän aamun istunnossa.

Tärkeää on se, että meillä on toimintaa varten tarvittava oikeudellinen kehys; tärkeää on myös se, jäsen Evans, että meillä on sopimuksen ansiosta samanaikaisesti nyt myös yhteinen poliittinen tahto, jolla taataan välttämätön turvallisuus yhä laajemmalla vapauteen perustuvalla alueella.

Robert Evans (PSE). – (EN) Ministerin tavoin minäkään en halua tehdä Euroopasta linnoitusta, vaan kannatan käytännöllisiä turvatarkastuksia ja uuden teknologian käyttöönottoa. Mutta minulla on ollut tilaisuus seurata uusien passien käyttöä, ja mietin, voiko arvoisa ministeri kertoa minulle, missä kohtaa erehdyn, koska mielestäni sähköisen passin haltija saapuu koneen luokse, työntää passinsa lukulaitteeseen ja jatkaa sitten matkaansa, jos passi on kunnossa. En voi ymmärtää, mitä muuta tässä yhteydessä tapahtuu kuin se, että laitteella tarkistetaan, onko henkilöllä hallussaan voimassaoleva passi.

Siinä ei tarkasteta, että henkilöllä on sellainen passi, joka on myönnetty hänen nimelleen. Näin ollen ymmärtääkseni mikään ei estäisi minua käyttämästä teidän passianne, arvoisa ministeri – jos te lainaisitte sitä minulle – päästäkseni läpi tarkastuksesta, koska paikalla ei ole ketään katsomassa, onko henkilö sama kuin valokuvassa, tai voisin käyttää jonkun muun huomattavan henkilön, kuten jäsen McMillan-Scottin passia.

Mietin, voitteko vakuuttaa minulle, että passin omistajuus ja henkilön tosiasiallinen henkilöllisyys todellakin tarkistetaan.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Tämä on helppo kysymys, josta olen teille kiitollinen, jäsen Evans. Olen hyvin vakavasti sitä mieltä, että jos henkilöllisyyden tarkistamisessa on jokin porsaanreikä, ja minun on selvitettävä tämä asia, siinä tapauksessa meidän on todellakin varmistettava, että meillä on osoitus henkilöllisyydestä. Tämä on mielestäni selvää. Emme voi käydä vaihtokauppaa passeista.

Tästä syystä pidän huomionne mielessäni. Tarkistamme asian, josta puhuitte, ja voitte olla vakuuttunut siitä, että neuvoston käytettävissä olevien toimien sekä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen täytäntöönpanoon liittyvän työn yhteydessä me varmistamme vielä kerran, olisiko Schengen-alueen yhteydessä viisasta vahvistaa tätä seikkaa. Näin meidän on tehtävä.

Puhemies. – (EN) **Marian Harkinin** laatima kysymys numero 9 (H-0723/08)

Aihe: Vapaaehtoistoiminta

Voiko puheenjohtajavaltio Ranska pyytää Eurostatia suosittelemaan voittoa tuottamattomia järjestöjä koskevan YK:n käsikirjan soveltamista kansallisessa tilinpidon tilastoinnissa sen perusteella, että vapaaehtoistoiminta on se järjestötoiminnan osa, joka koskettaa suoraan Euroopan kansalaisia, mikä oikeuttaa kansalaisten vapaaehtoistoiminnan tunnustamisen siten, että se sisällytetään ensimmäisen kerran näkyvästi kansallisiin tilastoihin?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Harkinille, että, kuten hän tietää, komissio kävi aiheesta keskustelua raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomiteassa; käsittääkseni kyseessä on Eurostat. Keskustelujen lopussa komitea katsoi, että aiheesta oli laadittava akateemisia lisätutkimuksia voittoa tuottamattomia järjestöjä koskevien yhdenmukaisten määrittelyperusteiden esittämiseksi, jotta voidaan laatia ajallisesti ja alueellisesti luotettavia vertailuja näiden järjestöjen välillä. Tämän mukaisesti tilastokysymys on tärkeä, koska on totta, että rakenteet ovat hyvin vaihtelevia vapaaehtoistyön alalla, ja meidän on ymmärrettävä näitä rakenteita paremmin. Tärkeää on kuitenkin se, että neuvostossa me pidämme vapaaehtoistoiminnan kehittämistä erittäin merkityksellisenä, ja haluaisin saada arvoisan jäsenen vakuuttuneeksi tästä asiasta. Kansalaisten ja erityisesti nuorten asiana on tehdä eurooppalaisesta pyrkimyksestä heidän omansa. Uusimmat viime aikoina laaditut tutkimukset ovat osoittaneet meille, etteivät he luonnollisestikaan suhtaudu Euroopan unioniin kaikkein myönteisimmin huolimatta niistä mahdollisuuksista, joita heille on annettu.

Tästä syystä neuvoston koulutus-, nuoriso- ja kulttuuriohjelmaan on tarkoitus hyväksyä marraskuussa suositus nuorten vapaaehtoistyöntekijöiden liikkuvuudesta Euroopassa. Tarkoituksena on kannustaa vapaaehtoistyötä Euroopassa ja siten tarjota Euroopasta selkeämpi kuva erityisesti nuorille kansalaisillemme.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Aivan ensimmäiseksi kiitän puheenjohtajaa hänen antamastaan vastauksesta, ja olen todellakin tyytyväinen puheenjohtajavaltio Ranskan liikkuvuutta koskevaan aloitteeseen. Vastauksessanne viittaatte kuitenkin Euroopan komissiolta saatuun kirjeeseen, joka on pelkästään harhaanjohtava, sillä sen mukaan on korostettu erityisesti oikeudellisten asemien monimuotoisuutta sekä sitä, että käytössä ei ole yhdenmukaistettuja perusteita eri maiden voittoa tavoittelemattomien toimien nimeämiseksi. Arvoisa ministeri, tiedätte oikein hyvin, että voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä jo laaditaan tilinpitotietoja 32 maassa, joihin kuuluvat, niin kuin voin ilokseni kertoa, Ranska ja Tšekin tasavalta, joka toimii neuvoston puheenjohtajavaltiona tammikuusta alkaen. Mielestäni komissio esittää, kuten jo sanoin, harhaanjohtavia tietoja ja hidastaa tämän asian etenemistä, ja kun otetaan huomioon, että Ranska itse laatii kyseisiä tilinpitotietoja, olisin hyvin ilahtunut, jos te ainakin kehottaisitte Eurostatia suosittamaan kaikille EU:n jäsenvaltioille näiden tietojen laatimista.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Yli 100 miljoonaa eri-ikäistä ja eri uskontoja ja kansallisuuksia edustavaa eurooppalaista tekee vapaaehtoistyötä, ja aktiivisen vapaaehtoistyön luomalla sosiaalisella pääomalla on monikerroksisen kumppanuuden ansiosta tärkeä rooli paikallisessa demokratiassa. Tästä syystä kannatan suunnitelmaa vuoden 2011 julistamisesta Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodeksi. Eikö neuvosto usko, että me voisimme ja meidän pitäisi tehdä tällä alalla paljon enemmän vuoteen 2011 mennessä kuin mitä olemme tähän mennessä tehneet?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Kysymykseni koskee sitä, millä tavoin näitä tilastoja kootaan. Näkemissämme eurooppalaisissa tilastoissa luetellaan kerta toisensa jälkeen monia maita, kuten Saksa, Espanja, Puola ja niin edelleen, mutta ne viittaavat harvoin, jos koskaan, koko 27 jäsenvaltion Eurooppaan; ja silti näitä tilastoja verrataan Yhdysvaltoihin, Intiaan tai Kiinaan. Meidän pitäisi pyrkiä takaamaan, että 27 jäsenvaltion Eurooppa näkyy näissä tilastoissa, nimenomaan siksi, koska vapaaehtoistyö on meille erityisen tärkeää.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Vastaan ensin jäsen Plešinskälle ja palaan sitten jäsen Harkinin ja jäsen Rübigin kysymyksiin. Mielestäni on todella tärkeää, että vapaaehtoistoiminnalla on vertauskuva ja että vuodesta 2011 tehdään vapaaehtoistyön teemavuosi. Tästä syystä puheenjohtajavaltio Ranska haluaa valmistella sitä ja kannustaa todella nuorten liikkuvuutta sekä varmistaa, että eri puolilla Eurooppaa edistytään vapaaehtoispalvelujen kehittämisessä.

Vastaan tilastoja koskevaan kysymykseen viittaamalla jäsen Doylen kanssa käytyyn keskusteluun. Kuten jäsen Rübig on sanonut, kannatan todellakin tietämyksen lisäämistä siitä, mitä Eurooppa tekee yhteisöllisyyden ja hyväntekeväisyyden edistämiseksi, ja kannatan myös avoimuuden lisäämistä. Voimme kuitenkin helposti nähdä myös Euroopan humanistisen perinteen jatkuvuuden suhteessa muuhun maailmaan, erityisesti Yhdysvaltoihin, mutta myös muihin alueisiin, ja ajattelen tässä yhteydessä sitä, minkälainen tilanne voi olla Aasiassa.

Mutta, vaikka en olekaan tämän alan asiantuntija, meidän on varmistettava myös, että saavutamme hyvän tasapainon tilastollisten vaatimusten ja yksinkertaistamisen välillä, ja meidän on pyrittävä yksinkertaistamaan ja keventämään sellaisiin rakenteisiin kohdistuvaa räsistystä, joiden voimavarat ovat joskus vähäiset. Kannatan itse hyvää tilastollista osaamista ja kannatan, että etenemme suuntaan, jota te suosittelette. Vastustan yhdenmukaisuutta tällä alalla: mielestäni on myös tärkeää säilyttää tietynlainen monimuotoisuus, eikä tämä nähdäkseni millään tavoin estä hyvää tilastollista toimintatapaa. Toisaalta minusta on tärkeää taata, että

vaatimukset, joiden hyödyllisyyden ymmärrän ja joita tarvitaan, ovat sopivassa suhteessa siihen, mitä me pyrimme saavuttamaan, kun yritämme keventää erityisesti sellaisten rakenteiden taakkaa, joilla on eniten hallinnollisia puutteita.

Puhemies. – (EN) Kysymykset 10 ja 11 on yhdistetty, sillä ne ovat hyvin samantyyppisiä, mutta molemmat niiden esittäjät voivat esittää lisäkysymyksiä ministerille.

(EN) **Avril Doyle**n laatima kysymys numero 10 (H-0725/08)

Aihe: EU:n suhtautuminen muuntogeenisiin tuotteisiin

EU:n nykyinen nollatoleranssipolitiikka kieltää tuomasta unionin alueelle yhteisön hyväksyntää omaamattomia tuotteita, jotka sisältävät muuntogeenisiä organismeja satunnaisesti tai pieninä määrinä. Yhtyvätkö neuvoston puheenjohtajavaltio ja neuvosto näkemykseen, että tästä koituu suuria ongelmia EU-alueen maatalousyrityksille, jotka ovat riippuvaisia viljan ja rehujen tuonnista?

Kyseiset tuotteet sisältävät usein yhteisön aiemmin hyväksymiä muuntogeenisiä lajikkeita, mutta jos niistä löytyy hiukankin muuntogeenisiä organismeja, joita yhteisö ei ole hyväksynyt, ne kielletään ja tuhotaan. Menettely ei ole tieteellisesti eksakti eikä yhtenäinen.

Komission yhteisen tutkimuskeskuksen hiljattain julkistamassa raportissa todetaan, että tähän mennessä ei ole saatu näyttöä sääntelymenettelyn alaisten muuntogeenisten elintarvikkeiden terveysvaikutuksista.

Kun otetaan huomioon yhteisen tutkimuskeskuksen raportti ja muuntogeenisten lajikkeiden arviointimenettelyssä vallitsevat kohtuuttomat viiveet, mihin toimiin neuvoston puheenjohtajavaltio aikoo ryhtyä varmistaakseen muuntogeenisten tuotteiden nopean turvallisuusarvioinnin Euroopan unionissa?

Mairead McGuinnessn laatima kysymys numero 11 (H-0730/08)

Aihe: Keskustelu muuntogeenisten organismien strategisista näkökohdista

Euroopan komission puheenjohtaja pyysi hiljattain jäsenvaltioita nimittämään korkean tason virkamiehiä, jotka osallistuvat keskusteluihin muuntogeenisten organismien strategisista näkökohdista. Ryhmässä käsiteltäviä aiheita ovat muun muassa hyväksymismenettelyjen toiminta, muuntogeenisten organismien eriaikaisten hyväksyntöjen seuraukset ja muuntogeenisistä organismeista käytävä julkinen keskustelu. Korkean tason ryhmän ensimmäinen kokous pidettiin 17. heinäkuuta ja toinen kokous pidetään kuluvan kuun aikana.

Voiko neuvosto ilmoittaa, miten keskustelut ovat edistyneet ja milloin korkean tason ryhmän odotetaan antavan raporttinsa?

Voiko neuvosto ottaa kantaa siihen, kuinka kyseisen korkean tason ryhmän tavoitteet ja sen antamat suositukset mahdollisesti eroavat ympäristöneuvoston vahvistamista muuntogeenisiä organismeja käsittelevän ryhmän tavoitteista ja sen antamista suosituksista?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että minulla on mahdollisuus vastata samaan aikaan jäsen Doylelle ja jäsen McGuinnessille. Puheenjohtajavaltio Ranska päätti jatkaa monitahoista ja poliittisesti hyvin arkaluontoista keskustelua muuntogeenisistä organismeista – keskustelua, jonka edellinen puheenjohtajavaltio käynnisti, jotta aiheesta päästäisiin sopimukseen ennen tämän vuoden loppua.

Jäsen Doyle ja jäsen McGuinness, kuten tiedätte, ympäristöneuvosto vaihtoi eilen näkemyksiään muuntogeenisistä organismeista viime heinäkuussa Celle Saint-Cloudissa järjestetyn ympäristöministerien epävirallisen tapaamisen johdosta. Keskustelua jatketaan, ja tavoitteena on esittää operatiivisia päätelmiä joulukuussa Ranskan puheenjohtajuuskauden päättyessä järjestettävää neuvoston kokousta varten.

Mihin suuntaan keskustelu on kehittymässä tässä vaiheessa? Ensimmäiseksi on vahvistettava ympäristötarkastusten ja -arvioinnin menetelmiä yhdenmukaistamalla niitä Euroopan tasolla, ja haluan luonnollisesti selostaa joulukuussa pohdintoissa saavutettuja tuloksia.

Näiden pohdintojen yhteydessä meidän on myös otettava huomioon muuntogeenisiin organismeihin liittyvien riskien hallinnoinnin sosioekonomiset perusteet ja tutkittava, miten me voimme tehostaa tieteellisen asiantuntemuksen soveltamista, määritettävä yhdenmukaistetut merkintöjä koskevat raja-arvot ja lopulta otettava huomioon tiettyjen herkkien tai suojeltujen alueiden hauraus.

Kuten tiedätte, puheenjohtaja Barroso on tästä syystä perustanut korkean tason työryhmän käsittelemään tätä aihetta, ja mielestäni teidän olisi selvitettävä komission kanssa, mihin vaiheeseen työryhmä on päässyt työssään. Raporttia ei ole vielä tähän mennessä julkaistu. Työryhmä tarkastelee oikeudellista kehystä, aiheeseen liittyviä muita kysymyksiä, kuten kauppaa ja ympäristöä, maataloustuotteiden hintojen nousua ja sen vaikutusta muuntogeenisiä organismeja koskevaan aiheeseen.

Kuten olen todennutkin, tärkeää on se, mitä neuvostossa on käsitelty, ja meidän on varmistettava, että hyväksymme nopeasti uusia suuntaviivoja ympäristöarviointeja varten, jotta voimme ottaa huomioon muuntogeenisten organismien ympäristöriskit pitkällä aikavälillä. Tätä halusin painottaa.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Kiitän puheenjohtajaa vastauksesta, mutta korkean tason työryhmän odotetusta raportista huolimatta, jos Maailman kauppajärjestön roolilla on merkitystä, eikä sillä pitäisi olla – vähintäänkin – yhtenäinen menettely maailmanlaajuisesti kaupattavien muuntogeenisten tuotteiden turvallisuuden arviointia ja hyväksyntää varten? Sillä varmastikaan me emme väitä, että Yhdysvaltojen, Australian ja Japanin kuluttajat ovat suuremmassa vaarassa näissä maissa muuntogeenisten tuotteiden turvallisuuden arvioinnissa käytettyjen menettelyjen ja hyväksyntöjen vuoksi, sillä ne ovat erittäin tehokkaita. Lopuksi, eikä puheenjohtaja ole yhtä mieltä siitä, että muuntogeenisten organismien turvallisuuden arvioinnissa ja hyväksymisessä muut kuin vertaisarviointiin ja tieteeseen perustuvat menettelyt eivät olisi riittävän yhtenäisiä ja että ne vaarantaisivat parlamenttimme hyväksymän lainsäädännön maineen?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Saanen sanoa, että näiden kahden kysymyksen yhdistäminen yllätti minut, sillä kysymykseni on hyvin erityislaatuinen. Aivan ensiksi en ole varma siitä, tehtiinkö korkean tason työryhmän kanssa täysipainoista yhteistyötä, mutta haluaisin tietää, millä tavoin asiassa on edistytty, jos edistystä on tapahtunut, ja milloin työryhmä toimittaa raporttinsa, koska minusta tuntuu, että Euroopassa puhutaan paljon geenimuunnelluista tuotteista mutta ei niinkään toimita, ja me tarvitsemme nimenomaan toimintaa, koska olemme tilanteessa, jossa Yhdysvaltojen tyyppisessä suuressa maassa ja myös muissa maissa ollaan hyvin tyytyväisiä geenimuunneltujen organismien arviointitapaan, ja Euroopassa halutaan käyttää erilaisia perusteita. Vastauksestanne päätellen, että pyritte löytämään huomattavasti ”tiukempia” perusteita – mitä sillä sitten tarkoitetaan – ja sen vuoksi meillä on yhä sama ongelma.

Puhemies. - (EN) Itse asiassa kysymyksiä käsiteltiin yhdessä neuvoston pyynnöstä.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Myönnän olevani vastuussa. Arvoisa puhemies, voin vakuuttaa, ettette ole lainkaan syyllinen tässä asiassa. Myönnän olevani kokonaan vastuussa tästä tilanteesta, ja esitän jäsen McGuinnessille pahoitteluni.

Jäsen Doyle, neuvosto on käynnistänyt Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen asiantuntijoiden kanssa mahdollisia arviointeja ja erityisesti vertaisarviointeja koskevasta kysymyksestä hyvin hedelmällisen keskustelun, jossa käsitellään varsinkin ympäristöriskien arviointia. Keskustelut ovat vaikuttaneet myönteisesti erityisesti aiheeseen, joka liittyy ympäristöasioita koskevan arvioinnin vahvistamiseen, sekä, kuten olen todennut, teknisen asiantuntemuksen käytön tehostamiseen ja tiettyjen herkkien alueiden huomioon ottamiseen.

Vertaisarvioinnin laatiminen on mielestäni todellakin askel oikeaan suuntaan. Mielestäni se on osoitus terveestä kehityksestä. Vastaa jäsen McGuinnessin esittämiin huolenaiheisiin, että minun mielestäni meidän on välttämättä arvioitava huolellisesti muuntogeenisten organismien käyttöön liittyviä pitkän aikavälin ympäristövaikutuksia. Tunnen tähän aiheeseen liittyvät amerikkalaiset suuntaukset. Eurooppalaisia huolenaiheita tarkastellessamme meidän on pidettävä mielessämme myös pitkän aikavälin kysymykset, ja tästä syystä meidän on suoritettava arviointi todellakin hyvin huolellisesti.

Puhemies. - (EN) **Jim Higginsin** laatima kysymys numero 12 (H-0728/08)

Aihe: Zimbabwen tilanne

Thabo Mbekin yritykset sopimuksen aikaansaamiseksi Zimbabwessa ovat epäonnistuneet, ja kansan kärsimykset jatkuvat. Euroopan unioni pysyttelee sivustakatsojana ja antaa neuvottelujen epäonnistua. Voiko neuvosto kertoa, onko se arvioinut uudestaan Zimbabwen tilanteeseen ottamaansa kantaa?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Higginsille, että me seuraamme yhä Zimbabwen tilannetta erittäin tiiviisti ja olemme siitä hyvin huolissamme. Tästä syystä me tuomitsimme väkivaltaisuudet jo viime huhtikuun alussa. Olemme tuominneet tavan, jolla vaalit järjestettiin, mutta en palaa enää tähän aiheeseen. Turvallisuusneuvostossa Euroopan unioni on pyrkinyt saamaan aikaiseksi hyvin tiukan Zimbabweta koskevan päätöslauselman.

Syyskuun 15. päivänä allekirjoitettiin SADC:n alaisuudessa sopimus, jossa edellytettiin yhtenäisen hallituksen perustamista. Euroopan unioni on tämän jälkeen lähestynyt kumppaneitaan, jotta luotaisiin mahdollisimman nopeasti uskottava yhtenäinen hallitus Zimbabween kansan 29. maaliskuuta ilmaiseman tahdon mukaisesti.

Neuvottelut jatkuvat, mutta sovitteluyritykset ovat epäonnistuneet sen jälkeen, kun presidentti Mugabe esitti suunnitelmansa tärkeiden salkkujen varaamisesta omalle puolueelleen (muistutan teitä siitä, että puolue hävisi vaalit, joiden toinen kierros oli vilpillinen). Neuvosto on ilmoittanut, että se seuraa jatkossakin tilannetta hyvin tiiviisti.

Se on lisäksi rohkaissut SADC:n presidentti Mbekin johdolla käynnistämiä sovittelupyrkimyksiä, jotta päästäisiin Zimbabween kansan 29. maaliskuuta tekemän valinnan kannalta tyydyttävämpään tulokseen. Jos nämä pyrkimykset torjutaan jatkuvasti, olemme valmiita ryhtymään muihin toimenpiteisiin ja käynnistämään pakotteita Zimbabween viranomaisia vastaan.

Kyseessä on erittäin vaikea humanitaarinen tilanne emmekä halua väestön joutuvan sen uhriksi, ja tästä syystä komissio on juuri varannut 10 miljoonan euron suuruisen lisämäärärahan Zimbabween kansan tilanteen korjaamiseksi.

Taloudelliselta ja sosiaaliselta kannalta muistuttaisin parlamenttia lopuksi siitä, että Euroopan unioni on valmis ryhtymään toimenpiteisiin, joilla tuetaan maan demokratiaa ja taloudellista elpymistä, sen jälkeen, kun maahan on saatu uskottava yhtenäinen hallitus.

Sen vuoksi muistuttaisin teitä siitä, että meidän on oltava jatkuvasti valppaita, ja palautan mieliinne sen seikan, että Euroopan unioni toimii jatkuvasti kaikilla rintamilla – poliittisella, diplomaattisella, taloudellisella ja humanitaarisella rintamalla – varmistaakseen, että Zimbabween kansa saa oikeutta.

Puhemies. – (EN) Minulla on kaksi tähän kysymykseen liittyvää lisäkysymystä, mutta tämä on viimeinen käsiteltävä kysymys. Pelkään, että minun on nyt päätettävä kysymysten käsittely. Kiitän ministeriä hänen kattavista vastauksistaan. Jos jollakin parlamentissa on esitettävänä kysymys, hänelle vastataan kirjallisesti.

(Gay Mitchellin välihuomautus)

Ymmärrän ongelmanne, jäsen Mitchell. Noudatan aikataulua. Jos muut eivät tee niin, se on heidän ongelmansa, mutta minä vastaan omasta puolestani. Sanoin kyselytunnin alussa, että me lopettaisimme klo 19.00.

(Gay Mitchellin välihuomautus)

Me pyrimme noudattamaan jonkinlaista järjestystä, ja ymmärrän huolenne.

(Gay Mitchellin välihuomautus)

Panen merkille huomautuksenne, mutta mielestäni minua ei voida syyttää tilanteesta.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, neuvosto on tietoinen siitä, että NDC:n (kansallisen demokraattisen kongressin) tavoitteena on järjestää uudet vaalit ja että suunniteltuja neuvotteluja Swazimaan vallanjaosta on siirretty viikolla.

Neuvottelujen siirtäminen on seurausta siitä, että oppositiojohtaja Morgan Tsvangiraille ei suostuttu myöntämään passia. Arvoisa ministeri, onko tämä teidän mielestänne oikein tai hyödyllistä? Entä suhtaudutteko te nyt luottavaisesti siihen, että on mahdollista saada aikaiseksi kestävä pitkäaikainen järjestely?

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Ihmettelen vain, onko Euroopan unioni tehnyt minkäänlaista suoraa sitoumusta Zimbabween poliittiseen kehitykseen osallistuvien sidosryhmien kanssa. Vaikka se ratkaisisikin huomenna poliittiset ongelmansa, vaaditaan runsaasti sekä taloudellista että uusien kauppasuhteiden rakentamiseen liittyvää tukea. Ihmettelen vain, onko Euroopan unioni tehnyt minkäänlaista sitoumusta sidosryhmien kanssa.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Aivan ensiksi, kuten jäsen Higgins on maininnutkin, tilanne pysyy erittäin huolestuttavana, ja me ymmärrämme, mistä syystä oppositiojohtajat eivät voi tällä hetkellä hyväksyä ehdotettuja ratkaisuja, mutta uskoakseni SADC-troikan eli Swazimaan, Angolan ja Mosambikin muodostaman poliittisen elimen kokous järjestetään Hararessa 27. lokakuuta.

Jäsen Burke, yhteydenpito on luonnollisesti vaikeaa Morgan Tsvangirain tilanteen vuoksi. Hänen passinsa on takavarikoitu eikä sitä ole palautettu hänelle; hän ei tullut Swazimaahan. Komissio samoin kuin ministerineuvoston puheenjohtaja Bernard Kouchner pysyttelevät luonnollisesti ajan tasalla tässä asiassa,

ja he ovat tiiviisti yhteydessä SADC:n ja presidentti Mbekin edustajiin. Omasta puolestamme voimme ainoastaan vakuuttaa, että suhteet Zimbabween palautetaan ennalleen, mutta ainoastaan sen jälkeen, kun maassa taataan oikeusvaltion periaatteen noudattaminen ja tilanne on ratkaistu tyydyttävällä tavalla. Pidämme kuitenkin yhteyttä niin tiiviisti kuin tämänhetkisessä tilanteessa on mahdollista joko Louis Michelin tai Bernard Kouchnerin välityksellä.

Puhemies. – (EN) Kyselytunti on päättynyt.

(EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.00, ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

15. Parlamentaarisien koskemattomuuden puolustaminen: ks. pöytäkirja

16. Puolalaisten telakoiden uudistusohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma puolalaisten telakoiden uudistusohjelmasta.

Marek Siwiec (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmoittaa teille, että puolalaisen ammattiliiton valtuuskunta on saapunut lehterille. He aikovat seurata keskusteluamme. Valtuuskuntaan kuuluu edustajia Gdanskin, Gdynian ja Szczecinien telakoilta Pyytäisin teitä toivottamaan puolalaiset ystävämme tervetulleiksi.

Puhemies. – (IT) Kiitos, Marek Siwiec. Valtuuskunta on tervetullut.

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on hyvin tietoinen Puolan telakoiden historiallisesta merkityksestä. Sen vuoksi olemme pyrkineet onnistuneesti löytämään ratkaisun, jonka avulla koko ala voidaan uudistaa siten, että kyseisille alueille tarjotaan toimeentulo. Olemme kuitenkin riippuvaisia Puolan viranomaisten yhteistyöstä, jotta pääsemme toteuttamiskelpoiseen ratkaisuun. Tehdäkseni asian selväksi, näitä tapauksia koskeva valtiontukien tutkinta on ollut vireillä noin neljän vuoden ajan.

Tämä tutkinta koskee Szczecinien, Gdynian ja Gdanskin telakoille myönnettyä merkittävää toimintatukea. Vaikka vuodesta 2002 tähän saakka myönnettyjä valtiontakuita ei laskettaisi mukaan, Gdynian telakka sai Puolan valtiolta, eli Puolan veronmaksajilta, tukea noin 167 000 euroa työntekijää kohden. Tämä merkitsee vuodessa noin 24 000 euroa työntekijää kohden, eli jokaisen telakatyöntekijän saama tuki on ainakin kaksinkertainen puolalaisen työntekijän keskimääräiseen vuosituloon verrattuna.

Vaikka valtiontakuita ei huomioitaisi, Gdynian telakan saama tuki on nimellisarvoltaan yhteensä noin 700 miljoonaa euroa ja Szczecinien telakan noin miljardi euroa.

Tästä rahamäärästä huolimatta telakkojen ja työntekijöiden tulevaisuus on edelleen vaarassa. Haluaisin korostaa, että tämä huolestuttaa minua kovasti. Minusta työntekijöiden tulevaisuus on otettava huomioon. He ovat välttäneet tuskallisen, mutta välttämättömän uudelleenjärjestelyn, johon on ryhdytty esimerkiksi Saksan ja Espanjan telakoilla ja johon myös Malta valmistautuu tällä hetkellä.

Näiden neljän kuluneen vuoden aikana komissio on aina pitänyt ovea auki Puolan eri hallituksille. Olen tavannut monia Puolan eri hallitusten ministereitä ja pääministereitä. Olemme jatkuvasti pyrkineet pääsemään sopimukseen ja valitettavasti, sanon tämän hyvin raskain sydämin, Puolan viranomaiset eivät ole hyödyntäneet näitä mahdollisuuksia.

Tämän vuoden heinäkuussa komissio tuli siihen tulokseen, että uusimmilla rakenneuudistussuunnitelmilla ei varmistettu telakoiden toimintakelpoisuutta, mutta koska olemme tietoisia siitä, kuinka tärkeä tämä asia on Puolan taloudelle ja Puolan yhteiskunnalle, komissio toimi joustavasti ja antoi kaksi kuukautta lisää, jotta lopulliset suunnitelmat esitettäisiin 12. syyskuuta mennessä.

Komission virkamiehet olivat jatkuvasti tavoitettavissa kesän aikana ja he antoivat saamastaan luonnoksesta palautetta Puolan viranomaisille. Olen tutkinut hyvin tarkkaan Puolan viranomaisten 12. syyskuuta jättämiä rakenneuudistussuunnitelmia. En voi kuitenkaan valitettavasti nähdä, miten kyseisillä tarkistetuilla lopullisilla

suunnitelmilla varmistetaan telakoiden toiminnan kannattavuus. Näihin suunnitelmiin tarvitaan vielä lisää julkista rahoitusta tulevaisuudessa mukaan lukien päivittäistoiminnan tukea.

On korostettava sitä, että 12. syyskuuta toimitetuissa rakenneuudistussuunnitelmissa, puhun siis Puolan hallituksen suunnitelmista, ennakoidaan, että noin 40 prosenttia työpaikoista häviää. Nämä uhraukset tehtäisiin kuitenkin siten, että jäljelle jääville työntekijöille ei annettaisi mitään mahdollisuuksia kestäväan työllisyyteen, koska telakat eivät olisi todennäköisesti tuottavia. Ne tarvitsisivat valtion tukea, minkä kustantaisivat puolalaiset veronmaksajat.

Tämä ei ole hyväksyttävä lopputulos. Se ei ole hyväksyttävä EU:n kilpailulainsäädännön näkökulmasta eikä telakoiden tulevaisuuden kannalta. Se ei ole hyväksyttävä työntekijöille ja yleisemmin Puolan taloudelle. Sen vuoksi en näe tässä tilanteessa, miten Gdynian ja Szczecin telakoihin kohdistuvat kielteiset päätökset voidaan välttää.

Komissio ei halua kuitenkaan pelkästään sanoa "ei". Olemme tehneet hyvin aktiivisesti työtä voidaksemme auttaa Puolan viranomaisia löytämään ratkaisun, jolla Gdanskin, Gdynian ja Szczecin talouskeskuksille varmistetaan elinkelpoinen liiketoiminnallinen tulevaisuus ja vakaalla pohjalla olevat työpaikat.

Tämän skenaarion mukaan Gdynian ja Szczecin telakkojen omaisuus myydään markkinaehtojen mukaisesti useassa paketissa. Omaisuus järjestetään paketteihin avoimien, rajoittamattomien ja syrjimättömien tarjouksien jälkeen. Jäljelle jäänyt osa yritystä käyttää omaisuuden myynnistä saadut tulot maksaakseen vuosien aikana saadut tuet. Sitten se asetetaan selvitystilaan. Omaisuuden ostaneet osapuolet voivat sen jälkeen jatkaa taloudellista toimintaa telakoilla ja niitä ei tarvitse rasittaa vuosien aikana saadun merkittävän valtiontuen takaisinmaksuilla. Ne voivat ottaa uudelleen töihin enemmän henkilöitä, kuin mikä olisi mahdollista siinä tapauksessa, että 12. joulukuuta esitetyt rakenneuudistussuunnitelmat pantaisiin täytäntöön.

Luulen, että kaikki sijoittajat, jotka ovat valmiita jatkamaan telakoiden toimintaa tai kantamaan ainakin osan niistä nykyisestä vastuusta, hankkisivat mieluiten kaikkein tärkeimmät tuotantovälineet ilman, että niihin liittyy velkaa, ja kehittäisivät niitä kilpailukykyisellä ja kestäväällä tavalla. Lopputulos olisi todennäköisesti myönteinen kahdesta syystä: ensinnäkin ilman työtä jääneiden työntekijöiden määrä olisi pienempi kuin Puolan viranomaisten esittämässä rakenneuudistussuunnitelmassa ja toiseksi niillä työntekijöillä, jotka telakoiden ostajat ottavat uudestaan työhön, olisi paljon vakaammat työnäkymät toimivissa yrityksissä, koska entisten velkojen taakkaa ei enää esiintyisi.

Tämä Olympic Airwaysin ennakkotapauksen kanssa yhdenmukainen ratkaisu antaisi mahdollisuuden aloittaa telakoiden taloudellinen toiminta uudelleen, mikä myös hyödyttäisi työntekijöitä.

Komissio on esittänyt tämän mahdollisuuden Puolan viranomaisille. Olemme tehneet sen monta kertaa, ja toivon vilpittömästi, että he käyttävät hyväksi joustavuuttamme ja tekevät meille konkreettisen ehdotuksen. Puolan viranomaisten ja komission virkamiesten välillä käydään muodollista keskustelua siitä, että Olympic Airwaysia koskevaa ratkaisua voitaisiin soveltaa Gdynian ja Szczecin telakoihin.

Gdanskin tapauksessa uskon, että myönteiseen tulokseen pääsyyn on hyvät mahdollisuudet, jos kumpikin osapuoli osoittaa jatkossakin joustavuutta ja hyvää tahtoa. Kysytte varmasti minulta, miksi tätä lähestymistapaa sovelletaan Gdanskiin. Tähän on kaksi syytä: ensinnäkin Gdansk on jo myyty yksityiselle toimijalle, joka on sijoittanut siihen varoja ja toiseksi tämän telakan velkarasite on huomattavasti Gdynian ja Szczecin telakoita alhaisempi.

Komissio on jo ilmoittanut kantansa Puolan viranomaisille korvaavista toimista, joita tarvitaan EY:n valtiotukisääntöjen noudattamiseksi. Koska tämä telakka on saanut vähemmän tukea aikaisemmin, voimme myös olla vähemmän vaativia. Puolan viranomaisten pitäisi antaa nyt vastapalveluksena komission avoimuudesta Gdanskin telakan rakenneuudistussuunnitelma, jotta kaikista avoimista kysymyksistä keskusteltaisiin. Olen pahoillani, että emme ole tähän mennessä saaneet tällaista suunnitelmaa, ja on tärkeää, että Puolan viranomaiset toimittavat sen nopeasti.

Lisäksi Puolan hallitus voi pyytää tukea Euroopan globalisaatiorahastosta, ja siihen vastataan todennäköisesti myönteisesti. Tuen suuruus riippuu siitä, kuinka paljon Puolan hallitus on valmis investoimaan yhteisrahoitukseen, koska Euroopan globalisaatiorahasto myöntää korkeintaan 50 prosenttia hankkeen kustannuksista.

Komissio arvioi, että Euroopan globalisaatiorahastosta pitäisi myöntää henkeä kohden 500–10 000 euroa, johon on lisättävä saman verran tukea jäsenvaltioilta.

Lopuksi voin todeta, että komissio on pyrkinyt arvioimaan avoimesti näitä tapauksia ja se on osoittanut huomattavaa joustavuutta. Olemme tehneet asiassa kaikemme ja jatkamme yhteistyötä Puolan viranomaisten kanssa sellaisen taloudellisesti kannattavan ja yhteiskunnallisesti kestävä ratkaisun löytämiseksi, joka on EY:n kilpailulainsäädännön ja komission ennakkotapausten mukainen.

Pallo on nyt Puolan viranomaisilla. Telakoiden ja työntekijöiden tulevaisuus riippuu siitä, kuinka valmiita Puolan viranomaiset ovat yhteistyöhön komission kanssa, jotta voitaisiin löytää nopeasti myönteinen ratkaisu edellä esittämieni näkökohtien mukaisesti.

Puhemies. – (IT) Vetoaisin parlamentin jäsenten järjestykseen ja vastuuntuntoon, koska meillä on hyvin tiukka aikataulu. Meillä on hyvin paljon asioita tänä iltana esityslistalla, joten pyydän teitä noudattamaan tunnollisesti puheaikoja.

Jerzy Buzek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kroes, kiitos, että tulitte tänne tänään käsittelemään telakoita koskevaa kysymystä ja kiitän myös puheenvuoronne lopussa esittämistänne myönteisistä näkökohdista.

On itsestään selvää, että tunnustamme kilpailuperiaatteen ja haluamme, että Euroopan yritykset saavat voittoa ja varmistavat kunnollisen palkan työntekijöilleen. Puolan telakoilla on ollut pitkään vaikeuksia soveltaa näitä periaatteita. Komission telakoita koskeva päätös johtaa kuitenkin niiden konkurssiin, ja tätä tilannetta on vaikea hyväksyä.

Hyväksymme sen, että tällaisen konkurssin taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset olisivat alueellisia tai korkeintaan kansallisia ja että Euroopan unioni kamppailee tällä hetkellä maailmanlaajuisen kriisin kanssa. Ei ole kuitenkaan mitään järkeä, että yleisen talouskasvun hidastumisen lisäksi lisätään Puolan telakoiden ja niiden työntekijöiden ahdinkoa. Euroopan ja Puolan telakkateollisuus kannattaa säilyttää. En voi sen vuoksi ymmärtää kielteistä päätöstä ja pyydän, että tätä päätöstä lykätään, jotta Puolan hallituksella ja sijoittajilla olisi aikaa toimia. Me odotamme sen vuoksi, että komissio antaa myönteisen viestin. Ensinnäkin tällä tarjotaan rakenneuudistuksen aikana mahdollisuus varmistaa, että asianmukaiset yritykset voivat jatkaa telakkatoimintaa. Jos telakat hajotetaan osiin yksityistämisen vuoksi, telakkateollisuutta ei ole mahdollista elvyttää. Toiseksi myönteisen ratkaisun ansiosta telakoiden työntekijät pitävät työpaikkansa tai löytävät sopivaa uutta työtä ja tuotannon ja työllisyyden jatkuvuus varmistetaan.

Kolmanneksi tämän ajanjakson aikana tarvitaan jonkin verran suojatoimia tuotannon ylläpitämiseksi ja sen varmistamiseksi, että muutokset ovat kestäviä. Tähän tilanteeseen olisi löydettävä optimaalisia ratkaisuja ja uskon vahvasti, että komission jäsen Kroes ja komissio ovat samaa mieltä niistä.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni pyysi keskustelua kanssanne, arvoisa komission jäsen, koska olemme lähes joka suhteessa eri mieltä kanssanne. Ette voi nykyisessä maailmanlaajuisessa taloudellisessa tilanteessa vaan todeta, että telakat on suljettava, koska joitain sääntelyä koskevia näkökohtia ei ole noudatettu. Jos suljette telakat nyt tässä taloudellisessa tilanteessa, kuten juuri ilmoititte, niin syöksette koko alueen taloudelliseen katastrofiin. Tätä ei voida hyväksyä. Puolan hallitus sekä komissio ja parlamentti tarvitsevat sen vuoksi enemmän aikaa. Ette voi tällaisessa taloudellisessa tilanteessa sanoa vain, että joitakin sääntöjä ei ole täytetty, joten se siitä.

Toinen näkökohtani on se, että 24 000 euroa käytetään jokaiseen työpaikkaan, ja tämä on oikeutettua. Toteaisin kuitenkin, että toimin aikaisemmin kaupunginjohtajana saksalaisessa kaupungissa, jossa oli toimiva hiilikaivos. Meille kerrottiin, että jokaiseen työpaikkaan käytettiin liikaa määrärahaa, joten kaivos suljettiin. Kesti 20 vuotta, kokonaista 20 vuotta, ennen kuin saimme takaisin puolet menetetyistä työpaikoista. Tilanne on aivan sama Puolan telakkakaupungeissa. Jos te sanotte tänään, että kaikki on ohi, niin teillä kestää vähintään kaksi vuosikymmentä toteuttaa rakenneuudistus tällä alueella.

Sen vuoksi on keskityttävä siihen, että telakat pidetään auki eikä niitä suljeta. Kehotan ryhmäni kollegoiden tavoin sekä komissiota että Puolan hallitusta tekemään kaikkensa, jotta Puolan telakat säilytetään näissä kolmessa kaupungissa. Tämä on yksi ratkaiseva asia, jonka haluamme teidän toteuttavan.

Jos Puolan viranomaiset eivät ole toimineet riittävän nopeasti, jos toimintasuunnitelmat ja liiketoimintasuunnitelmat, jotka komission jäsen mainitsi, eivät ole vielä saatavilla, kysyn teiltä: pitääkö meidän rangaista Puolan telakoiden työntekijöitä, koska tietyt viranomaiset tai hallitus eivät ole hoitaneet tehtävänsä? Jotakuinkin näinhän te meille ilmoititte: työntekijät joutuvat maksamaan hallituksen tai hallinnon laiminlyönneistä, ja tätä ei voida missään nimessä hyväksyä.

Siten globalisaattiorahaston käyttö on hyvä asia, mutta teidän on käytettävä sitä niin, että voimme tarjota apua paikan päällä. Voimme siten säilyttää telakat, ja näin säilytämme Puolan kilpailukykyisen laivanrakennusteollisuuden.

Tämä on tärkeä näkökohta myös meille sosiaalidemokraateille, jotka emme ole peräisin Puolasta, ja sen vuoksi esitän asian tässä keskustelussa. Puolan telakat esimerkiksi Gdanskissa ja Szczecinissä olivat tärkeä symboli meille kaikille Puolan kansan demokraattisesta taistelusta diktatuuria vastaan. Tämä on toinen syy, minkä vuoksi näitä telakoita ei saa sulkea.

Janusz Onyszkiewicz, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Puolan telakoita koskeva ongelma ei ole mikään uusi asia. Se on kehittynyt usean vuoden aikana. Perättäiset hallitukset eivät ole valitettavasti pystyneet ratkaisemaan asianmukaisesti ongelmaa. Miksi kävi näin? Tämä ei ole oikea paikka tai aika käsitellä tätä kysymystä. Tästä tilanteesta vastuussa olevien tahojen on vastattava seuraamuksista Puolan demokraattisten menettelyjen mukaisesti.

Tilanne on kuitenkin vaikea tällä hetkellä. On ymmärrettävää, että komissio ei voinut olla ottamatta huomioon, että toimiin ei ole ryhdytty. Meidän on toisaalta korostettava sitä, että eri suunnitelmiin sisältyy erilaisia kustannuksia. Vaihtoehto tilanteen parantamisesta siten, että telakat tosiasiallisesti suljetaan, aiheuttaisi varmasti vakavia seurauksia. Työpaikkoja joudutaan ennen kaikkea vähentämään. Nämä työntekijät voidaan palkata uudelleen tulevaisuudessa, mutta he joutuvat siihen saakka epävarmaan tilanteeseen ja suuriin vaikeuksiin.

Meidän on tämän lisäksi otettava huomioon toinen näkökohta. En halua palata aikaisemmin esitettyihin seikkoihin, mutta Puolan telakkojen sulkeminen ja edessämme oleva todennäköisesti vaikea kausi on tullut esille Euroopan parlamentin vaalikautena. Olisi erittäin valitettavaa, jos eräät henkilöt voisivat käyttää hyväkseen näitä päätöksiä, ja valitettavasti Puolassa on paljon henkilöitä, jotka vielä vastustavat Euroopan unionin jäsenyyttä.

Haluaisin sen vuoksi, että komissio toimii mahdollisimman joustavasti Gdanskia koskevassa kysymyksessä. Me toteutamme luonnollisesti puolestamme toimia Puolassa sen varmistamiseksi, että Puolan hallitus toimii määrätietoisesti ja joustavasti.

(Suosionosoituksia)

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, kehotan Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta, että komissio varmistaa telakoiden tulevaisuuden.

Kyse ei ole lyhyen aikavälin rakennemuutoksesta, kuten usein läntisissä maissa. Emme saa unohtaa, että nämä telakat kantavat raskasta historiallista taakkaa, ei ainoastaan sosialistisen valtion talouden taakkaa vaan myös liittymisprosessissa tehtyjen virheiden taakkaa. Komissio ei ottanut huomioon sitä, että tässä valtiossa oli vaikea siirtymäkausi ja se esitti silloin vaatimuksia, jotka olivat epärealistisia ja jotka eivät edistäneet asianmukaisesti sosioekonomista kehitystä. Nämä virheet tehtiin tässä prosessissa, ja teidän on jaettava siitä vastuu.

Sen vuoksi ei ole mitään järkeä kieltää valtion tukea ja tuhota työpaikkoja ja sen jälkeen tukea työttömäksi jääneitä työntekijöitä globalisaattiorahastosta. Mitä hyötyä tässä vaiheessa on työttömien tukemisesta? Tämä olisi suuri pettymys paikallisille asukkaille, ja EU olisi siitä vastuussa. Olisi paljon järkevämpää aloittaa telakoiden asianmukainen kehittäminen, jotta kolmelle kaupungille, Szczecinille, Gdanskille ja Gdynialle, tarjotaan kestävä tulevaisuus. Tämä on mahdollisuus, jota meidän on tuettava, emme saa ainoastaan reagoida asiaan jälkikäteen. Tämä on ainoa vaihtoehto, jonka näen tässä tapauksessa.

Meillä on se vaihtoehto, että komissio hyväksyy valtiontuen käytön, mutta tällä valtiontuella olisi uudenaikaistettava työpaikkoja ympäristönäkökohtien vuoksi. Näin varmistetaan telakoiden pitkän aikavälin tulevaisuus ja se, että työntekijöillä on siellä hyviä työpaikkoja pitkäksi aikaa.

Adam Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin toimipaikkaa pidetään symbolina Ranskan ja Saksan sovinnosta, ja olemme kokoontuneet sinne tänään. Se on ainoa syy, miksi Euroopan parlamentilla on edelleen kaksi sijaintipaikkaa, jossa pidetään täysistuntoja, eli Bryssel ja Strasbourg. Euroopan veronmaksajat maksavat tästä useita satoja miljoonia euroja vuodessa.

Puolan telakat, erityisesti Gdanskin telakka, ovat symboli kommunistisen hallinnon vastaisesta taistelusta. Ne ovat symboli Euroopan kahtia jakaneen rautaesiripun kaatumisesta. Sen vuoksi Euroopan parlamentin

rakennusten ympärillä olevat lipputangot, joissa liehuvat jäsenvaltioiden liput, valmistettiin Gdanskin telakoilla. Yhdistyneen Euroopan puolesta taistelleiden Puolan telakkatyöntekijöiden urhoollisten toimien ansiosta voimme tavata täällä yhdessä. Nämä ihmiset ansaitsevat kunnioituksemme, ihmisarvoisen ja kunnollisen elämän.

Komission ehdottama telakoiden sulkeminen merkitsee, että useat tuhannet koulutetut työntekijät irtisanotaan julmasti ja että lisäksi 80 000 henkeä menettää elinkeinonsa. Tällaiset toimet johtaisivat massiiviseen taloudellisista syistä tapahtuvaan maastamuuttoon. Puolan telakkatyöntekijät eivät halua tätä. He haluavat pysyä kotimaassaan ja työskennellä uudenaikaisilla ja kannattavilla telakoilla.

Vetoan sen vuoksi komission jäseneen Kroesiin, että tätä merkittävää mahdollisuutta ei menetetä. Meidän on annettava Puolan telakoille tilaisuus toipua taloudellisesta perikadosta. Arvoisa puhemies, olen tietoinen, että Puolan nykyinen hallitus ja erityisesti sen valtiovarainministeri tekivät useita virheitä viime vuonna. Kymmenien tuhansien viattomien henkilöiden ei pitäisi joutua kärsimään Aleksander Gradin epäpätevyydestä. Erityisesti nyt, kun Länsi-Euroopan valtiot käyttävät kymmeniä miljoonia euroja pankkijärjestelmiinsä vapaan kilpailun periaatteista huolimatta, komission kielteinen päätös tulkittaisiin Puolassa hyvän tahdon puutteeksi.

(Suosionosoituksia)

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, on aika, että komissio tarkastelee uudelleen Euroopan unionin telakoita koskevaa strategiaansa. Laivanrakennusteollisuus uhrattiin maissamme uusliberalismin vuoksi, ja nyt on vakava vaara, että Puolassa tai Portugalissa jäljelle jääneet telakat tuhoetaan.

On selvää, että komission yhteisön laivanrakennusalan kilpailukykyyn soveltama globaali strategia on riittämätön. Joissain valtioissa laivanrakennusteollisuus on elpynyt, mutta niin ei ole käynyt kaikkialla. Portugalin tärkeimmät telakat, kuten Almadassa sijaitseva tuhansia työntekijöitä työllistänyt Lisnave, on lopetettu. Tähän päivään saakka tällä alueella ei ole toteutettu minkäänlaisia taloudellisia tervehdyttämistoimia. Meillä on vielä jäljellä Viana do Castelon telakka, joka on strategisen tärkeä koko alueelle ja joka tarvitsee tukea uudistamista varten, jotta vakavat uudet ongelmat voidaan välttää.

Tämä vuoksi meidän on ilmaistava solidaarisuutemme laivanrakennusteollisuuden työntekijöille Puolassa, Portugalissa ja kaikissa muissa jäsenvaltioissa, ja meidän on pidettävä kiinni ratkaisusta, joilla tästä teollisuudesta saadaan kannattava. Jos erityist toimiin voidaan ryhtyä talouskriisin vuoksi, miksi laivanrakennusteollisuudelta evätään samat toimet? Tämä on kysymykseni, arvoisa komission jäsen.

Witold Tomczak, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, solidaarisuus merkitsee, että toimimme yhdessä emmekä koskaan toisiamme vastaan. Puolan telakoita koskeva ongelma tuo esille perustavanlaatuisen kysymyksen: palvelemmeko me taloutta vai palveleeko talous meitä? Pankkien ahne ja epäpätevä johto nopeutti rahoituskriisiä, ja syyttävä sormi osoitti kansalaisia pankkiirien sijasta. Maailma käyttää siten veronmaksajien varoja rahoitusjärjestelmän pelastamiseksi, vaikka taloudellisten näkökohtien mukaan syylliset olisi tuomittava ja pankkien olisi mentävä konkurssiin. Valitettavasti Puolan telakoihin sovelletaan toisenlaista ajattelutapaa. Onko pankkiiri parempi ihminen kuin telakan työntekijä?

Puolan telakat ovat symboli muutoksista, jotka johtivat Berliinin muurin kaatumiseen ja uuden Euroopan luomiseen. Pankit eivät jättäneet mitään sellaista jälkeä historiaamme. Me autamme kuitenkin pankkeja, kun meidän pitäisi lykätä päätöstä telakoista. Puolan telakoiden hankalaan tilanteeseen eivät ole syypäänä työntekijät eikä laivanrakennusalan puutteellinen ammattitaito. Siihen on syynä huono hallinto, poliittiset pelit ja telakoiden luhistumiseen liittyvät hämärät taloudelliset edut.

Vaikka monet vanhojen jäsenvaltioiden telakat saivat valtiontukea, Gdanskin telakka, vapauden ja ihmisoikeustaistelun symboli, tuhoetaan poliittisista syistä. Puolan telakoiden rahoituksellinen perikato on niiden osapuolten edun mukaista, jotka kaappaavat niiden omaisuuden sekä houkuttelevan maa-alueen, jolla telakat sijaitsevat. Telakoiden tuhoaminen hyödyttää selkeästi myös kilpailijoita mukaan lukien Euroopan ulkopuolisia kilpailijoita. On syytä korostaa, että koko Euroopan unionin osuus maailmanlaajuisesta laivanrakennusteollisuudesta on kolme kertaa pienempi kuin pelkästään laivanrakennusteollisuuttaan tukevan Etelä-Korean osuus.

Hyvät parlamentin jäsenet, on käynyt ilmi, että merkittävä osuus telakoille myönnetystä valtiontuesta käytettiin muihin tarkoituksiin. Tätä asiaa olisi tutkittava perusteellisesti. Hyvä komission jäsen Kroes, kehitysmahdollisuuksien varmistaminen Puolan telakoille turvaa tuhansien puolalaisten telakkatyöntekijöiden ja heidän perheidensä sekä telakoihin liittyvien teollisuusalojen työntekijöiden elannon. Se on myös tilaisuus

kehittää modernia puolalaista taloutta, ja Euroopan unionin pitkän aikavälin edun mukaista on, että laivanrakennusteollisuutta tuetaan. Puolan telakoiden lopettaminen on siten ristiriidassa Lissabonin strategian kanssa.

(Suosionosoituksia)

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Puolan telakoiden tämänhetkinen tilanne edellyttää hallitukselta, koko laivanrakennusteollisuuden alalta ja komissiolta välittömiä toimia. Telakoiden yksityistämisen sijasta ne olisi kansallistettava, jotta kattava rakenneuudistusohjelma toteutetaan. Mitä järkeä on antaa apua, jos ainoa ratkaisu on yksityistäminen ja se, että telakat omistavat Euroopan unionin ulkopuoliset toimijat? Tämä häiritsee EU:n kilpailusääntöjä ja johtaa Puolan taloudelle strategisen alan menettämiseen. Yli 100 000 henkeä työskentelee tällä hetkellä laivanrakennusalalla ja siihen liittyvillä teollisuudenaloilla.

Kansainvälisen talouskriisin vuoksi pankeille äskettäin myönnetty tuki johtaa tosiasiasa niiden kansallistamiseen ja niiden saattamiseen valtion valvontaan. Valtiontukea myönnetään, jotta taloudellinen toiminta olisi kannattavaa rakennemuutoksen aikana. Tällaiset toimet olisivat esimerkiksi pelastaneet Puolan telakkateollisuuden. Komissio on tiedustellut, mihin Puolan telakoille vuodesta 2005 lähtien myönnetty valtiontuki on käytetty. Olisi hyvä, jos komissio soveltaisi vastaavanlaisia perusteita myös Euroopan unionin muiden maiden telakoiden toimiin.

Sen sijaan, että telakat suljetaan ilman, että tällaisia toimia harkitaan, Puolan pitäisi saattaa näiden yritysten epäasianmukaiseen hallintoon syyllistyneet vastuuseen aina johtoportaasta keskushallintoon saakka. Huonoista päätöksistä vastuussa olevat henkilöt olisi selvitettävä. Emme saisi rangaista Puolan veronmaksajia, joilta saatavilla maksuilla rahoitetaan myönnettävä valtiontuki. Pyydän teitä, arvoisa komission jäsen, että toimitte harkitusti. Tarvitsemme aikaa asianmukaisiin ja tehokkaisiin toimiin ryhtymiseksi. Olen varma, että tämä aika ei valu hukkaan.

(Suosionosoituksia)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kaikki kotimaani kansalaiset odottavat komissiolta myönteistä ratkaisua. Meidän pitäisi pyrkiä varmistamaan myönteinen tulos. Meidän olisi tarjottava apua Puolan telakoiden uudistamisessa sen sijaan, että uhkaamme niitä sulkemisella. Gdynian, Gdanskin ja Szczecin telakoiden sulkeminen johtaa kokonaisen taloudenalan romahtamiseen. Sadat tuhannet henkilöt menettävät työpaikkansa ja ihmiset osoittavat mieltään kaduilla. Sitäkö haluamme?

On olemassa monia perusteita, jotka tukevat Puolan laivanrakennusalan pelastamista. Ensinnäkin asiantuntijat ovat samaa mieltä siitä, että alusten maailmanlaajuinen kysyntä lisääntyy nopeasti. Toiseksi telakoilla on täydet tilauskirjat parin seuraavan vuoden ajan, millä taataan niiden kannattavuus tänä ajankohtana. Kolmanneksi Puolan telakoilla on pätevää henkilöstöä ja erinomaista tekniikkaa, joka on edellytys selviytyä Aasian telakoiden kilpailusta. Neljänneksi telakoiden toiminnan lopettaminen ja siitä seuraavat joukkoirtisanomiset asettavat suuremman rasitteen Puolan sosiaaliturvajärjestelmälle.

Komission jäsenen joustamattomuuden vuoksi meidän pitäisi ehkä pysähtyä harkitsemaan tilannetta erityisesti, kun otamme huomioon, että tietyt Euroopan valtiot käyttivät valtavia summia rahoituskriisin uhkaamien pankkien pelastamiseksi. Ovatko nämä kaksi asiaa todella niin erilaisia? Vai onko kyse siitä, että komissiolta puuttuu hyvää tahtoa?

Haluaisin jälleen kerran pyytää, että Puolan telakoita koskeva ongelma ratkaistaan myönteisesti.

(Suosionosoituksia)

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen Etu-Pommeria edustava parlamentin jäsen. Szczecin pitää alueellisenä pääkaupunkina telakkaa yhtenä symboleistaan, samoin kuin Gdansk ja Gdynia. Arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olemme tällä hetkellä talouskriisin kourissa, pankkikriisissä ja uudistusoppimuksen ratifiointia koskevassa kriisissä. Liberalismin aika on päättymässä ja sen vuoksi komission on joustettava enemmän valtiontukia kokevassa asiassa eikä ainoastaan pankkien vuoksi. Vaikuttaa siltä, että pankin työntekijä asetetaan valtiontuen käytön osalta puolalaisen telakkatyöntekijän edelle.

Ehdotan, että valtiontuen myöntäminen Puolan telakoille hyväksytään tarkoituksenmukaiseksi toiminnaksi. Koska se on valtiontukea, sitä ei tarvitsisi maksaa takaisin. Laivanrakennusteollisuuden uudistaminen on viivästynyt. Kuten puheenjohtaja Martin Schulz totesi, komission ei pitäisi rangaista 100 000 henkilöä Puolassa, kolmen hallituksen laiminlyöntien ja sydämetömyyden vuoksi.

Mikä on tilanne tällä hetkellä? Telakoilla on sijoittajia, jotka odottavat myönteistä päätöstä. Telakoilla on rakennemuutossuunnitelmia. Jos niitä on parannettava, se on komission ja Puolan hallituksen tehtävä. Tiedämme, mitä aluksia voidaan rakentaa ja mitä voidaan tuottaa aluksien lisäksi. Työntekijät ja ammattiliitot ovat olleet poikkeuksellisen yhteistyöhaluisia. Meidän pitäisi saada uudistaa telakoita häiritsemättä. Emme saisi aiheuttaa konkurssia ja irtisanomisia tai päättää sopimuksia toimittajien ja asiakkaiden kanssa.

Meidän on saatava telakoista tehokkaita ja kilpailukykyisiä. Tätä ei voida toteuttaa vain muutamassa viikossa. Siihen tarvitaan ainakin yksi vuosi, ja ehdotan juuri sitä. Tiedätte, arvoisa komission jäsen, että tarvitsemme aikaa. Rinnastuksenne Olympic Airwaysiin ei ole asianmukainen, kun otetaan huomioon telakoiden nykyinen tilanne. Yksi vuosi ei ole paljon, kun lähes 100 000 perheen kohtalo on vaakalaudalla.

(Suosionosoituksia)

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Puolassa ollaan yhä enemmän katkeria ja suuttuneita tästä asiasta. Julkinen mielipide ei voi ymmärtää, miksi komissio haluaa pakottaa Puolan laivanrakennusteollisuuden konkurssiin. He kysyvät yhä useammin, kuka tästä hyötyy eniten. Onko tämän teollisuuden tuhoaminen Euroopan kehityksen edistämistä? Maailmanlaajuisessa kriisissä rahoituslalle annetaan avustuksia satoja miljardeja. Onko järkevää tai kohtuullista vaatia palauttamaan muutaman kymmenen miljoonan valtionapu, joka maksettiin joitakin vuosia sitten telakkateollisuudelle? Onko nyt oikea ajankohta tuhota työnantajat ja viedä alihankkijoilta niiden tärkeimmät asiakkaat? Olemmeko todella valmistautuneet lumipallovaikutukseen, jolla voi nykyisessä kriisissä olla tuhoisia seurauksia?

Toivon, että huhut edunvalvojen vaikutuksesta komission kovaan linjaan tässä asiassa eivät pidä paikkansa. Solidaarisuuden ajatus, joka syntyi Puolan kansalaisten silmissä telakoilla, merkitsee yksinkertaisesti, että meidän kaikkien pitäisi huolehtia toisistamme, ellei komissio usko joidenkin Orwellin *Eläinten vallankumouksen* hahmojen tavoin, että kaikki eurooppalaiset ovat tasa-arvoisia, mutta tietyt henkilöt ovat muita tasa-arvoisempia.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, pyydän komissiota hyväksymään rakenneuudistussuunnitelmat, jotka koskevat yhteisesti Gdynian ja Gdanskin telakoita sekä Szczecinin telakkaa. Komission ei pitäisi hyväksyä näitä suunnitelmia, koska Gdanskin telakka on symboli. Symbolin olemassaolo on tärkeää, erityisesti jos on kyse Gdanskin telakan kaltaisesta vertauskuvasta, mutta edes tämä ei vapauta sitä tarpeesta kunnioittaa lainsäädäntöä ja yleisiä sääntöjä. Rakenneuudistussuunnitelmat olisi hyväksyttävä muidenkin syiden vuoksi: koska ne ovat järkeviä ja koska ne ovat luultavasti ainoa mahdollinen ratkaisu. Tämä johtuu siitä, että niillä vastataan laivanrakennuksen uudistamista koskevaan tarpeeseen ja niiden soveltaminen merkitsee vapaan kilpailun periaatteiden vaalimista. Tämä tarkoittaa, että telakat yksityistetään ja että ne voivat toimia itsenäisesti markkinaehtojen mukaisesti.

Meidän pitäisi olla tyytyväisiä siihen, että Puolan tämänhetkinen hallitus on ensimmäinen hallitus moneen vuoteen, joka pyrkii auttamaan laivanrakennusta pääsemään vaikeasta asemasta. Adam Bielan on asiasta täysin väärässä, koska ministeri Gradówin ansiosta meillä on nyt mahdollisuus ratkaista nämä ongelmat pysyvästi.

Presidentti Sarkozy totesi tänä aamuna parlamentissa, että ”me haluaisimme, että Eurooppa toimii yhtenäisesti”. Yhtenäisyys merkitsee myös, että Puolan telakoiden pelastamiseksi on syytä luoda mahdollisuus. Rakenneuudistussuunnitelmien hyväksyminen tarjoaisi tällaisen mahdollisuuden. Presidentti Sarkozy totesi myös, että Eurooppa tarvitsee vahvan teollisuuden ja että Euroopan on tuotettava ajoneuvoja ja aluksia. Jos komissio hylkää rakenneuudistussuunnitelmat, se merkitsee, että jälleen yksi Euroopan valtio lopettaa aluksien rakentamisen.

Puheenjohtajavaltio Ranskan tänään esittämän pyynnön looginen seuraus olisi hyväksyä Puolan telakoiden rakenneuudistussuunnitelmat. Silloin meillä olisi eurooppalaisen yhteisymmärryksen mahdollisuus tässä asiassa, ja parlamentti, komissio ja neuvosto voisivat yhdessä edistää Puolan telakoiden pelastamista.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa komission jäsen, en voi olla samaa mieltä yhdenkään täällä mainitsemanne liberaalin näkemyksen kanssa. Te ehdotitte, että Puolan telakat hajotetaan osiin ja myydään tarjouskilpailussa, johon ei sisälly ehtoja, ja siten ne saatetaan yksityisten sijoittajien käsiin. Ihmettelen, kenen edun mukainen tämä ehdotus on? Se ei ole todellakaan telakkatyöntekijöiden tai telakan edun mukainen, vaan se palvelee sijoittajien etua.

Haluaisin myös kertoa teille, että tekemänne ehdotus ei ole valitettavasti Puolan lainsäädännön mukainen, sillä se merkitsee yksinkertaisesti selvitystilaa. Miksi te ja komissio ette ehdottaneet, että Euroopan pankkien

omaisuus pilkotaan ja myydään tarjouskilpailussa, johon ei liity ehtoja? Tällä hetkellä hallitukset ovat ehdottaneet 10 miljardin euron takauksia Alankomaissa, 10,5 miljardin Ranskassa ja 400 miljardin Saksassa, koska Eurooppa on sosiaalisten arvojen ja solidaarisuuden tyyssija.

Tiedän, että Puolan eräät hallitukset ovat tehneet paljon virheitä. Ne on valitettavasti korjattava nyt, ja Puolan hallitus tarvitsee ainakin vuoden verran aikaa sen varmistamiseksi, että nämä virheet eivät kohdistu Puolan työntekijöihin. Pyydän teiltä lisää aikaa. Vetoan sosiaaliseen myötätuntoon ja talousasioita koskevaan terveeseen järkeen. Puolan telakat ovat Euroopan telakoita.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, muistan, miten noin viisitoista vuotta sitten Szczecin telakan edustajat ilmoittivat minulle valtavasta määrästä tukea, jota EU ja Saksa myönsivät Saksan laivanrakennusteollisuudelle Szczecin telakoiden aiheuttaman kilpailun vuoksi. Sanon tämän nyt, jotta ei yhtäkkiä nouse esille, että Bryssel suhtautuu asiaan kahden mittapuun mukaisesti, eli että EU:lla on parempia ja huonompia telakoita, tasa-arvoisia ja tasa-arvoisempia telakoita ja telakoita, joihin komissio suhtautuu hyväntahtoisesti ja niitä, joita se arvostelee vain pikkuasioista.

Ensiksi neljän suurimman jäsenvaltion johtajat, sen jälkeen euroalueen maat ja lopulta kaikki 25 jäsenvaltiota päättivät jakaa huolettomasti miljoonia euroja satoja henkilöitä työllistävien pankkien pelastamiseksi, mutta ne eivät halunneet antaa tukea telakoille, joissa työskentelee tuhansia tai kymmeniä tuhansia työntekijöitä, jos alihankkijat lasketaan mukaan. Puolan telakatyöntekijöiden ei pitäisi joutua maksamaan irtisanomisista aiheutuvia korkeita kustannuksia komission ja Puolan nykyisen hallituksen välisen kummallisen köydenvedon vuoksi. Komission on helppo tehdä päätös siitä, pelastetaanko vai lopetetaanko Szczecin ja Gdynian telakat. Jos komissio tekee tällaisia kiistanalaisia päätöksiä, sen pitäisi ainakin antaa kiistan osapuolille jonkin verran aikaa. Hyväksyä asiantuntijakomitean luominen ja alkää kääntäkö selkäänne Puolan laivanrakentajille ja heidän perheilleen.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut keskustelua Puolan telakoista tyytyväisenä ja uskon, että suurin osa Puolan valtuuskunnasta on osoittanut olevansa tehtävän tasalla, esittänyt aukottomia näkökohtia sekä samalla pidättäytynyt syyttämästä ketään osapuolta.

Emme voi hyväksyä selvitystilaa, joka johtaa lopulta telakoiden pilkkomiseen. Mainitsitte esimerkkinä Kreikan lentoyhtiön, joka pystyi selvitystilan vuoksi pääsemään eroon veloistaan ja jatkamaan toimintaansa. Valitettavasti Puolan konkurssilainsäädännön mukaan maksukyvyttömään yritykseen ei voida soveltaa tällaisia elvyttämistoimia, joilla se pyritään saamaan parempaan kuntoon. Tällaiset toimet tuhoaisivat Puolan telakat. Velkataakan vuoksi telakat eivät kuitenkaan koskaan pystyisi toimimaan kannattavasti. Puolalaisen sanomalehden haastattelussa sanoitte, että velkaantuneiden pankkien pelastaminen on aivan eri asia kuin velkaantuneiden telakoiden auttaminen. Telakoita on ehkä hallinnoitu huonosti ja vaikeaa rakennemuutosta on ehkä jatkuvasti lykätty, mutta yksi asia on varma: ne eivät turvautuneet pankkialan tavoin vastuuttomiin ja kyseenalaisiin toimiin. Puolan veronmaksajat ovat maksaneet Puolan telakoiden virheistä ja me kaikki maksamme nyt ja jatkossakin Euroopan pankkien virheistä.

Tämä keskustelu on osoittanut, että olemme samaa mieltä telakoiden uudistamisesta siten, että niille annetaan toivoa kannattavasta toiminnasta tulevaisuudessa. Tiedämme kaikki, että jos komissio hyväksyy näkökantamme, mutta Puola haaskaa tämän mahdollisuuden, niin toista mahdollisuutta ei tule.

Marek Siwiec (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, eikö nyt olisi aika myöntää, että jotain uutta tapahtuu Euroopassa ja koko maailmassa? Eikö nyt olisi aika muuttaa jonkin verran tunteita ja ajatuksia? Eikö nyt ole aika myöntää, että tässä kiistassa ei ole kaksi osapuolta vaan ainoastaan yksi? Olemme kaikki samalla puolella ja haluamme kaikki tehdä sen vuoksi jotain myönteistä. Eikö ole oikea aika näyttää Puolan työntekijöille ja Puolan kansalle, että Euroopan unioni voi tehdä jotain myönteistä tässä tilanteessa?

Haluaisin rohkaista teitä siirtymään myönteiselle puolelle. Haluaisin rohkaista teitä hyödyntämään enemmän herkkyyttänne ja mielikuvitustanne ja asettautumaan tälle uudelle puolelle, koska historian kulku muuttuu juuri nyt, ja teillä on mahdollisuus olla tällä asioiden myönteisellä puolella.

(Suosionosoituksia)

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, pankeille ja rahoituslaitoksille on myönnetty välittömästi satoja miljardeja euroja vapaiden markkinoiden ja Euroopan unionin suojelemiseksi. Puolan telakat eivät ole saaneet edes nimellistä summaa, kun taas taloudellisten laitosten keinottelu johti maailmanlaajuiseen kriisiin ja Puolan valuutan vahvistuminen yli 30 prosentilla johti sen laivanrakennusteollisuuden romahtamiseen.

Tällä hetkellä unioni antaa apua kriisistä vastuussa oleville osapuolille kansalaistensa taskusta, mutta uhrin asetetaan selvitystilaan. Puolan telakoille annettu rangaistus on myös lahja Saksan telakoille, jotka saivat vuoden 1989 jälkeen satoja miljardeja Saksan markkoja avustuksina, joita ei tarvinnut maksaa takaisin. Yli 100 000 työpaikan menettäminen pääasiassa Puolassa on hinta, jonka Puolan kansalaisten, eikä Euroopan unionin, on maksettava.

Pitääkö henkilöiden ja paikkojen, jotka olivat Solidaarisuus-liikkeen, Berliinin muurin murtumisen ja Euroopan vapauttamisen alullepanijoita, joutua Brysselin mielivaltaisten päätöksen uhriksi? Kyseiset päätökset on tehty niiden keinottelijoiden etua ajatellen, jotka haluavat rikastua äkkiä telakoiden raunioiden ja joutomaan kustannuksella. Me vaadimme komissiolta päätöksiä, joilla autetaan pelastamaan laivanrakennusteollisuus ja kehittämään sitä.

Janusz Lewandowski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, näin monen puheenvuoron, joista suurimman osan on pitänyt puolalainen jäsen, jälkeen minulla on vain kaksi huomautusta. Ensiksi viitaan PPE-DE-ryhmän Puolan valtuuskunnan komission puheenjohtaja Barrosolle lähettämään kirjeeseen, jossa häntä muistutettiin, että laivanrakennusta pidettiin rautaesiripun takana puolalaisena erikoisalana. Sen vuoksi tekniikka on suhteellisen korkeatasoista ja inhimillinen pääoma hyvälaatuista. Annoimme sen eräänlaisena myötäjäisenä yhdentyneelle Euroopalle. Tämä voidaan nähdä tällä hetkellä hyvin toimivissa pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, mutta myös kolmen tänään käsiteltävänä olevan telakan mahdollisuuksissa mukaan lukien niiden inhimillisissä voimavaroissa. Telakoiden suunnitelmien uskottavuus määräytyy myös niiden nykyisten ja mahdollisten yksityisten sijoittajien mielenkiinnosta, jotka haluavat riskeerata rahansa näiden telakoiden tulevaisuuden vuoksi.

Toinen huomautukseni koskee kilpailupolitiikan järkevyyttä näinä vaikeina aikoina. Järkevä toiminta ei voi päättyä siihen, että kilpailijoiden väliset oikeudenmukaiset suhteet varmistetaan Euroopan alueella. Sen perusteella olisi vastattava maailmanlaajuiseen tilanteeseen sekä otettava se huomioon. Sen on kohdattava kilpailijat, jotka joskus pelaavat eri peliä: kun me pelaamme jalkapalloa Euroopassa, he pelaavat rugbyä. Se, että tulokset eivät ole aina hyviä, voidaan nähdä esimerkiksi Puolan lähiympäristöstä. Olette varmaan kuulleet Aker-konsernista, nykyisen Euroopan vaikutusvaltaisimmasta konsernista, johon on yhdistetty Skandinavian, Ranskan, Saksan ja jopa Brasilian laivanrakennusteollisuus luultavasti Kaukoidän kilpailua vastaan. Aker-konserni on menetetty jo kauan sitten. Siitä on tullut Korean STX. Asiassa ei käynyt niin kuin piti. Siten näinä vaikeina aikoina on erittäin tärkeää tehdä päätöksiä, joilla saadaan aikaan vakautta eikä aiheuteta vaaraa. Tämä koskee myös Puolan telakoita.

(Suosionosoituksia)

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olette esittänyt suunnitelman, joka voi olla perustana Puolan telakoiden onnistuneelle rakenneuudistukselle. Puolan hallitus on jo aloittanut intensiivisen työn tämän suunnitelman vuoksi, mutta tärkein ongelma on aika. Me vetoamme teihin, jotta komissio lykkäisi telakoita koskevaa päätöstään. Pyydämme, että annatte enemmän aikaa Puolan viranomaisille, jotta he valmistelevat ohjelman, jolla voidaan onnistua asiassa ja jolla pelastetaan 100 000 työpaikkaa Puolassa. Sillä autetaan Eurooppaa säilyttämään tärkeä teollisuudenala, joka pystyy kilpailemaan kansainvälisellä areenalla. Minulla on ainakin kaksi syytä pyytää lisää aikaa. Ensinnäkin ehdottamamme suunnitelma edellyttää huomattavia lainsäädännöllisiä muutoksia Puolassa. Tätä ei voida tehdä muutamassa viikossa, vaan se vie useita kuukausia. Toiseksi nykyinen tilanne vaikuttaa meihin kaikkiin. Rahoituskriisistä uhkaa tulla yleinen eurooppalainen kriisi. Viimeinen asia, jota Eurooppa tarvitsee tällä hetkellä, arvoisa komission jäsen, on koko teollisuudenalan romahtaminen.

(Suosionosoituksia)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan korostaa kolmea näkökohtaa tässä keskustelussa. Ensinnäkin Puolan telakoille myönnetty rahoitus on kohdennettua tukea. Sen vuoksi komission ei pitäisi vaatia sen palauttamista. Toiseksi Puolan telakoille myönnettävä tuki merkitsee Euroopan laivanrakennusalalle annettavaa tukea. Sitä annettiin aikaisemmin Itä-Saksan laivanrakennusteollisuudelle. Euroopan unioni tarvitsee nykyaikaisen ja tuotantokykyisen laivanrakennusteollisuuden, jolta myös Euroopan merenkulkualan toimijat tilaavat aluksia. Kolmanneksi Puolan telakoiden tähän asti saaman valtiontuen taso sekä tulevaisuutta varten ennustettu määrä ovat nimellisiä verrattuna lähes 2 miljardin euron tukeen, joka on myönnetty Euroopan yksityisen pankkisektorin käyttöön. Eräiden jäsenvaltioiden hallitukset tekevät lisäksi tästä asiasta niin hätäisiä päätöksiä, että niillä ei ole edes aikaa ilmoittaa niistä komissiolle.

Emme voi hyväksyä komission ehdotuksia siitä, että Puolan telakoiden rakenneuudistuksessa paras vaihtoehto on perustaa erillisiä tuotantoyrityksiä. Tämä merkitsisi telakoiden omaisuuden jakamista osiin, joten telakat eivät voisi enää rakentaa laivoja.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa komission jäsen, olen tyytyväinen, että ymmärrätte näiden telakoiden historiallisen ja moraalisen ulottuvuuden. Olette liian älykäs, että ette ymmärtäisi sitä, että taloudellinen peruste ei ole enää pitävä. Mielestäni se, että toteutamme toimia pankkien mutta emme telakoiden vuoksi, ei kestä lähempää tarkastelua. Minusta meidän olisi tehtävä rohkeita päätöksiä tässä vaikeassa tilanteessa. Ehkä tämä olisi se mahdollisuus.

Kolmanneksi antaessani synkän tulevaisuudennäkymän konkurssista ja omaisuuden myynnistä luultavasti Puolan ulkopuolelta tuleville sijoittajille, koska heitä ei ole ollenkaan maassamme, voisin kuvitella, että tilanne olisi sama, jos korealaiset hallinnoisivat Siemensiä tai Airbusia. Hyötyvätkö Puola ja Eurooppa, jos laivanrakennuksen kaltainen suuri kansallinen teollisuudenala joutuu toisiin käsiin?

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, esitin kahdesti, heinäkuussa ja syyskuussa, kysymyksen, johon en saanut kirjallista vastausta, joten kysyisin sitä nyt suullisesti. Kysymys koski sitä, onko totta, että komission ja Ulstein-konsernin (joka on yksi sijoittajista) valtuuskunnan välillä 20. kesäkuuta pidetyssä kokouksessa komission edustaja Soukup – lainaan komission muistiinpanoja – ilmoitti Szczecin Nowa -telakan ostohintaa koskevaan kysymykseen, että hinta ei olisi korkeiden velkojen ja tappioiden vuoksi kovin suuri. Tässä yhteydessä hän kysyi, miksi Ulstein-konserni ei ollut kiinnostunut ostamaan omaisuutta mahdollisen maksukyvyttömyysmenettelyn jälkeen. Menettely aloitettaisiin tuen palauttamista koskevan päätöksen jälkeen. Hän korosti, että rakennemuutostuelle ei olisi minkäänlaista mahdollisuutta, jos omaisuus otetaan haltuun maksukyvyttömyysmenettelyssä, mutta tukea olisi mahdollista saada uusia investointeja ja työpaikkojen luomista koskevasta alueellisesta tuesta. Kokeneena liikemiehenä tämä merkitsee mielestäni, että sijoittajaa neuvotaan pidättäytymään ja toimimaan vastoin yrityksen etua. Oliko asia näin, komission jäsen?

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gdanskin telakka, solidaarisuuden kehto, kommunismin vastaisen taistelun tärkein toimija, telakka, joka kärsi syrjinnästä ja joka kommunistien poliittisten päätösten vuoksi saatettiin huonoon taloudelliseen tilanteeseen, odottaa komission myönteistä päätöstä. Samaa voidaan sanoa koko laivanrakennusteollisuudesta. Puolan laivanrakennusteollisuus ei ole yksin riippuvainen tästä päätöksestä, koko Euroopan unionin telakkateollisuus on siitä riippuvainen. Ongelma on kilpailu Korean ja sellaisten valtioiden kanssa, jotka antavat julkista tukea, jotka heikentävät työolovaatimuksia ja jotka eivät kunnioita työntekijöiden oikeuksia. Kilpailu ei ole reilua, jos telakoita kohdellaan huonommin kuin pankkeja, jotka käyttivät epäreiluja keinoja kiinnitysluottojen edistämiseksi.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Puolan laivanrakennusteollisuuden tuhoutuminen ei ole tarpeen Puolalle eikä Euroopan unionille. Meidän on siten löydettävä ratkaisu yhdessä.

Komission on ensiksi peruutettava pyyntönsä julkisen tuen palauttamisesta erityisesti siksi, että suurin osa niistä oli valtiontakuita lainaajille. Toiseksi pyydätte telakoita palauttamaan tuet samaan aikaan, kun EU pyrkii pois markkinataloudesta ja kansallistaa pankit. Tämä ei ole oikeudenmukaista ja se heikentää Euroopan unionin tarkoitusta.

Kolmanneksi Euroopan unionin ja Puolan talouden on kehityttävä. Kehitys ei voi perustua pelkästään siihen, että yksittäisiä teollisuudenaloja asetetaan selviytymistilaan tai niiden tuotantoa rajoitetaan. Neljänneksi jos Solidaarisuus-liikkeen ja Euroopan muutosten kehto asetetaan selvitystilaan, siitä voi aiheutua laajamittainen julkinen puolustusreaktio, mitä kukaan ei tarvitse tällä hetkellä. Ja viidenneksi Euroopan unionissa lähes 100 miljoonaa ihmistä elää jo toimeentulon rajalla. Miksi köyhyyttä pitäisi lisätä?

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, voimme havaita Euroopan unionin toimielimiin kohdistuvan luottamuskriisin Irlannissa, Alankomaissa ja Ranskassa. Mutta emme Puolassa. Emme ainakaan vielä. Puola luottaa EU:n toimielimiin. Jos telakoita estetään toimimasta ja uudistumasta, myös Puolassa voidaan kokea Euroopan unionin toimielimiin kohdistuva luottamuskriisi, sillä kaikille olisi selvää, että käytämme eri mittapuita: ne olivat erilaisia entisen Itä-Saksan tapauksessa ja ne ovat erilaisia myös pankkeja koskevassa asiassa. Voimme puhua mittakaavaa koskevista eroista, mutta työpaikkansa menettävät eivät ymmärrä niitä. Minulla oli kunnia vierailla Puolan laivanrakentajien luona komission jäsenen kanssa, ja sain vaikutelman, joka on luultavasti oikea, että haluatte löytää hyvän ratkaisun. Pyydän teitä sen vuoksi saamaan aikaan parhaan mahdollisen ratkaisun ja antamaan näille telakoille mahdollisuuden. Kiitos paljon.

Puhemies. – (IT) Pyydän anteeksi Mieczysław Edmund Janowskilta, Bernard Wojciechowskilta ja Bogdan Pękiltä, koska emme voi valitettavasti jatkaa. Toimin ammattiyhdistysliikkeessä 30 vuotta ja ymmärrän murheen ja inhimillisen draaman, mutta minun on annettava puheenvuoro komission jäsenelle Kroesille.

Neelie Kroes, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin vaikuttunut, miten parlamentin jäsenet ovat osallistuneet tähän asiaan ja olen kiinnittänyt huomiota tänä iltana esitettyihin kommentteihin.

Haluan tehdä parhaani antaakseni teille vastauksen ja jos sallitte, käytän jonkin verran aikaa ja yritän selvittää, mikä on tämänhetkinen todellinen tilanne.

Jerzy Buzek aloitti antamalla selvityksen Puolan tilanteesta ja hän mainitsi aivan oikein, että meidän pitäisi olla valmiita tarjoamaan myönteistä ratkaisua liiketoiminnan säilyttämiseksi. Me *tarjoamme* myönteisen ratkaisun liiketoiminnan säilyttämiseksi. Jos sijoittajat ovat kiinnostuneita laivanrakennuksesta, kuten eräät ilmoittivat heidän olevan – emme saaneet tätä viestiä ainoastaan yhdeltä hallituksen jäseneltä vaan eri osapuolilta – he voivat tehdä tarjouksen, ja juuri tätä seikkaa halusin korostaa. Olkaa hyvä ja ottakaa huomioon, että komission mielestä ratkaisu voi johtaa kannattavaan taloudelliseen toimintaan Puolassa. Meidän on puhuttava kannattavasta taloudellisesta toiminnasta, koska en halua esittää asiaan osallistuville työntekijöille jotain, joka ei ole kannattavaa.

Tämä on vienyt liikaa aikaa. Kaikilla näillä henkilöillä on oikeus tietää, mitä tapahtuu ja mikä heidän tulevaisuutensa on. Kukaan ei odota, että sanomme: jatketaan, vähät siitä, mitä voimme tehdä nyt, jatketaan vaan siitä, mitä olemme tehneet tähänkin saakka. Olemme tietoisia, että tämä ei ole enää kannattava tilanne. Komissio yritti kuitenkin kaikin keinoin saada aikaan ratkaisun.

Sen vuoksi, kuten totesin aikaisemmin, Puolan hallituksen pitäisi ensiksi tarjota meille Gdanskia varten liiketoimintasuunnitelma, joka on tulevaisuudessa toteutuskelpoinen. Kaikki siellä olevat ammatinharjoittajat voivat tehdä erinomaista työtä ja tekevät jo työtä, jota voidaan hyvin todennäköisesti kehittää. Telakka on yksityistetty, omistajat voivat tehdä investointeja, ja on mahdollisuus, että toiminta voi jatkua. Kaipaamme kuitenkin kovasti liiketoimintasuunnitelmaa, ja sitä minä teiltä pyydän. Teidän, jotka olette niin sitoutuneet tähän Puolan tilanteeseen, pitäisi vedota Puolan hallitukseen ja sanoa: ”hei pojat ja tytöt, nyt on aika tehdä jotain. Me, Euroopan parlamentin jäsenet, emme enää hyväksy sitä, että ette toimi”. Toisin sanoen, he eivät tarjoa ratkaisua kysymykseen, joka teillä on mielessä.

Jos Gdanskia koskevaan ongelmaan puututaan mainitsemallani tavalla, voin nyt käsitellä kahta muuta telakkaa. Mainitsin juuri, että Gdynian ja Szczecinien telakoiden työllisyyden tulevaisuus voisi olla kannattavalla pohjalla. Juuri tästä keskustelemme, ja siksi mainitsin Olympic Airwaysin esimerkin. Ne ovat luonnollisesti täysin eri asioita: yksi koskee laivanrakentamista ja toinen lentotoimintaa. Kuitenkin Olympic Airwaysin tapauksessa alkuperäinen ajatus oli selvitystilaan asettaminen, sen jälkeen ei tarvitsisi maksaa takaisin valtavia summia, ja sitten uudet sijoittajat voisivat antaa näille yrityksille mahdollisuuden kannattavaan tulevaisuuteen.

Hyvä Martin Schulz, emme sanoneet, että telakat pitäisi sulkea. Me pyrimme löytämään tavan, jolla näistä telakoista saadaan tarvittavan voimakkaita, jotta ne voivat kestää tulevan taantuman ja jotta niillä olisi mahdollisimman kannattavaa toimintaa. Tässä on mahdollisuus kummallekin telakalle, kun pääoma niputetaan. On otettava huomioon, että on olemassa pari mahdollista sijoittajaa, jotka ovat kiinnostuneita antamaan niille kannattavan tulevaisuuden.

Hyvä Elisabeth Schroedter, Puolan telakoilla on ollut pidempi siirtymäkausi kuin Itä-Saksan telakoilla ja lisäksi voimakkaasti kasvavan talouden aikana. Sylwester Chruszcz ja Ryszard Czarnecki, jos vertaatte tätä tilannetta Saksan telakoihin, ja on oikein todeta, että niissä on samankaltaisuuksia, niin minulla on kaksi yleistä näkökohtaa asiasta.

Meidän on ensinnäkin ymmärrettävä, että laivanrakennusteollisuutta muissa valtioissa, kuten Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, joissa julkisia varoja ei saatu niin avokätisesti, on vähennetty huomattavasti tai jopa lopetettu. Voin vakuuttaa, että tiedän tästä: omassa maassani useat telakat jouduttiin sulkemaan. Jos puhumme tasa-arvoisesta kohtelusta, niin meidän on otettava huomioon, että muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa on suljettu telakoita, jotka eivät pystyneet enää olemaan kannattavia.

Eräät parlamentin jäsenet vertasivat tilannetta Saksaan. Puolan kolmen, Gdynian, Gdanskien ja Szczecinien, telakan koko on verrattavissa Saksan telakoiden kokoon ennen niiden rakennemuutosta, ja Puolan telakoille kaudella 2002–2008 myönnetty tuki on myös verrattavissa Saksan telakoille annettuun tukeen, joka on 3 miljardia euroa. Vertailu voidaan siis tehdä.

Kilpailun vääristymisen ja vakaan työllisyyden turvaamisen näkökulmasta Puolan rakennemuutosprosessi on kuitenkin tilannetta vaikeuttava tekijä. Saksan telakat yksityistettiin vuonna 1993 ja niiden rakennemuutos saatiin toteutettua vuosina 1995–1996. Puola telakoiden toimintaa on tuettu hyvin kauan, jo kauan ennen kuin Puola liittyi EU:hun, ja niitä on autettu selviytymään monta kertaa.

Olen maininnut jo aikaisemmin, että vuonna 2008 on kulunut yli neljä vuotta Puolan liittymisestä EU:hun ja kahdeksan vuotta siitä, kun vuonna 2000 otettiin käyttöön ensimmäiset valtiontukisäännöt vuoden 1994 assosiaatiosopimuksen mukaisesti. Laivanrakennusteollisuus on hyötynyt lisäksi ennennäkemättömästä nousukaudesta edellisen viiden vuoden aikana. Tämäkin olisi otettava huomioon: silloinkin kuin alalla on ollut noususuhdanne, Puolan telakoita ei saatu kannattavaan kuntoon. Tämä on siis pantava merkille. Myöskään tämän ajanjakson aikana asiat eivät sujuneet hyvin muihin telakoihin verrattuna.

Jos otamme huomioon, että tämä noususuhdanne, jonka aikana tilauksia tuli runsaasti ja hinnat nousivat, loi suotuisat edellytykset kauaskantoiselle rakennemuutokselle Puolassa, niin Puola ei hyödyntänyt tätä mahdollisuutta. Teollisuuden asiantuntijat ennustavat jo taantumaa, ylikapasiteettia maailmanmarkkinoilla seuraavaksi kahdeksi tai kolmeksi vuodeksi.

Yhteenvetona voidaan todeta, että vertaus Saksaan voi olla merkitsevä. Kyllä, kyseessä on samankaltainen ja hyvin vertailukelpoinen tilanne. Tämä osoittaa, että Puolan telakoita kohdellaan täsmälleen samalla tavalla kuin Saksan telakoita. Samoja perusteita käytetään, kun arvioidaan valtiontukea, ja kannattavuus on yksi näkyvin peruste.

Lopuksi asiaa olisi verrattava tapauksiin, joissa komissio ei sallinut valtionavun käyttöä ja joissa se jopa määräsi perimään takaisin laittoman valtiontuen muissa jäsenvaltioissa. Muistan laivanrakennusalalla tehdyt kielteiset päätökset, joiden perusteella määrättiin palauttamaan tuki, ja jotkut teistä muistavat myös Espanjan julkisen telakan IZARin, Kreikan telakat ja muutaman muun tapauksen.

Adam Bielan sanoi, kuten itsekin totesin puheenvuorossani, että tähän on kulunut vuosia näiden telakoiden taloudellisen, sosiaalisen ja symbolisen merkityksen vuoksi. Kyllä, tämä on totta. Minä puolustan sitä, mutta paras asia, jonka voimme tarjota telakoiden sankareille on kestävä tulevaisuus, ja juuri sitä minä pyydän teiltä: realistista lähestymistapaa, jota sankarit ansaitsevat.

Eurooppalaisesta laivanrakennuksesta esitettiin kysymys. Komissio, yhteistyössä Euroopan laivanrakennusteollisuuden kanssa, toteuttaa aktiivisesti integroitua strategiaa, jota kutsumme nimellä ”Leadership 2015” -ohjelma, jolla pyritään lisäämään laivanrakennusteollisuuden kilpailukykyä kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tässä yhteydessä toteutetaan toimia, joilla autetaan teollisuutta Puolassa ja muualla vastaamaan alan keskeisiin haasteisiin esimerkiksi siten, että innovaatiota helpotetaan ja kansainvälisiä teollis- ja tekijänoikeuksia suojellaan paremmin. Jatkuva tukien myöntäminen ei voi olla vastaus kilpailukyyn haasteisiin.

Komissio haluaa, aivan kuten te, toimintakykyisen teollisuuden, joka voi toimia ilman valtion väliintuloa ja valtionapua ja joka voi kilpailla omien ansioidensa perusteella. Tästä on kyse monilla telakoilla Euroopassa erityisesti korkean teknologian laivoja koskevalla alalla.

Witold Tomczak ja monet muut parlamentin jäsenet vertailivat asiaa rahoitusalan ja pankkien tämänhetkiseen tilanteeseen ja siihen, ketä talous palvelee. EU:n pienenevää osuutta maailman laivanrakennuksesta ei voida kääntää ympäri siten, että telakat pidetään toiminnassa, vaikka se ei ole kannattavaa. Sylwester Chruszcz ja Witold Tomczak puhuivat rahoituskriisin yleisestä suuntauksesta. Yritin selittää tämän ensimmäisessä puheenvuorossani. Haluaisin esittää vielä muutaman näkökohdan joistakin esittämistänne kysymyksistä.

Täällä esitettiin kysymys mahdollisuudesta soveltaa valtiontukisääntöjä vähemmän tiukasti, kun otetaan huomioon komission juuri hyväksymät rahoituslaitosten valtiontuet. Tämä on mielenkiintoinen kysymys, eikä ainoastaan tämpäpäiväisessä kokouksessanne. On kuitenkin totta, että meidän on tarkasteltava, miksi komissio vaikuttaa olevan tiukempi Puolan telakoita koskevassa tapauksessa, vaikka se sallii valtavat tuet Euroopan pankeille.

Haluaisin sanoa, että Puolan telakoiden tilanne on täysin erilainen kuin pankkialan tilanne. Tähän on kaksi syytä, jotka haluaisin selvittää. Ensimmäinen syy: suuren eurooppalaisen pankin konkurssi voisi johtaa monen muun rahoituslaitoksen romahtamiseen ja siten aiheuttaa systeemisiä kielteisiä vaikutuksia yhden tai useamman jäsenvaltion talouteen. Sen vuoksi harkitsimme tällä hetkellä kiireellisiä lyhyen aikavälin toimia pankeille, mutta Puolan telakat ovat saaneet monen vuoden ajan rakennemuutostukea. Jos pankit tarvitsevat pitkäaikaista valtiontukea, niin niihin sovelletaan samankaltaisia vaatimuksia kuin Puolan telakoihin. Niiden on annettava uskottava rakennemuutossuunnitelma. Niiden on varmistettava edunsaajilleen

pitkän aikavälin kannattavuus. Siten on tosiseikka, että käännyimme pankkialalla tällä hetkellä pankkien puoleen myös siksi, että rakennemuutos toteutetaan ja saadaan toteuttamiskelpoisia liiketoimintasuunnitelmia tulevaisuutta varten.

En näe, miksi jotkut teistä ovat niin huolestuneita telakoiden omaisuuden ostajien kansalaisuudesta. Jos he ovat todellisia yrittäjiä ja jos he ovat kiinnostuneita näiden yritysten omistuksesta, niin meidän on annettava tälle tilaisuus. Olemme velkaa telakan työntekijöille sen, että etsimme ratkaisua ilman kansalaisuutta koskevia huolenaiheita tai protektionismia. Tämä ei ole vastaus, jonka haluaisin tarjota niille työntekijöille, jotka ovat kiinnostuneet työpaikastaan ja sen kestävydestä.

Olen erittäin iloinen joidenkin parlamentin jäsenten tunnustuksesta sille, että telakat ovat joustavia ja että meidän ei ole tarkoitus tehdä niistä mitään opinkappaleita. Jos alusten tuottaminen on ainoa mahdollisuus, luulen, että emme käsittele näitä tapauksia asiantuntevasti. Kyseisten henkilöiden ammattitaidolla pitäisi tuottaa kestävästi kaikkia mahdollisia tuotteita. Jos kysyntä kasvaa ja telakoiden työntekijät ovat päteviä, jonka uskon ja mihin viittasitte, voimme antaa heille mahdollisuuden vapauttaa ne aikaisemman valtiontuen taakasta.

Lopetan puheenvuoroni, koska ymmärrän elekieltänne. Yksi tärkeimmistä kysymyksistä, johon minun on vastattava on: voitteko antaa enemmän aikaa? Onko tämä tapa, jolla meidän olisi käsiteltävä tätä vaikeaa kysymystä? Uskon, että kaikilla näillä työntekijöillä on oikeus pyytää meiltä toimivaa ratkaisua tulevaisuutta varten. Se, mitä komissio esittää ja mitä pyydämme Puolan hallitukselta ja mitä varten tarvitsemme kipeästi tukeanne Puolan hallituksen suhteen, on se, että he olisivat tietoisia. Heidän olisi annettava liiketoimintasuunnitelma Gdanskien telakoille. Pyydämme sitä hartaasti. Voitte olla tietoisia, että Gdynian ja Szczecinien kysymyksessä on olemassa mahdollisuuksia.

On olemassa tulevaisuus, mutta meidän on toimittava siten, että viime vuosien valtiontuesta aiheutunut taakka maksetaan takaisin pääomasta ja että pääomaa niputtamalla luodaan uusi tulevaisuus kummankin telakan toiminnalle molemmilla alueilla.

On ehdottoman tärkeää, että tämä taakka ei ole telakoiden pääomassa, sillä jos tämä taakka on pääomassa, niin sijoittajat ovat vähemmän kiinnostuneita. Tämä on oikeudenmukainen tapa ajatella ratkaisua. Jos telakat asetetaan selvitystilaan, se voidaan toteuttaa samalla kertaa, ja jos se tehdään samalla kertaa, niin se ei vie niin paljon aikaa.

Jos minun on kohdattava nämä työntekijät, niin pyytäisin heitä mieluummin ottamaan vastaan komission tarjoaman ratkaisun. Jos hyväksytte sen, niin se voidaan tehdä nopeasti. Älkää sanoko minulle, että jos Puolan laki on tietynsuuntainen, niin ette voi muuttaa sitä. En ole täysin varma siitä, että ratkaisu ei olisi lainsäädännön mukainen, mutta jos näin on, te voitte toimia hallituksen tavoin. Kokemuksellani viime vuosisadalta toisessa asemassa tiedän, ja tiesin aikaisemminkin, että jos ratkaisu halutaan, niin siihen on keinot. Pyydän teitä hartaasti kaikkien näiden työntekijöiden puolesta: olkaa hyvää ja vedotkaa asiasta Puolan hallitukseen.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, komission tämänhetkinen toiminta Puolan telakoita koskevassa asiassa on vahvistanut uskoani siihen, että Puolan ei olisi pitänyt liittyä EU:hun muutama vuosi sitten tarjottujen ehtojen mukaisesti. Miljoonat maanmieheni olivat asiasta samaa mieltä, mutta enemmistöä huijattiin uskomaan, että EU auttaisi Puolaa saavuttamaan "vanhan" EU:n kehitystason. Tämä ei koske ainoastaan telakoita, vaan monia muita aloja, kuten maataloutta. Kannatan, että kotimaani osallistuu Euroopan yhteisöön, mutta vastustan ja protestoin sitä vastaan, että Puolaa kohdellaan talouden kannalta kuin valloitettua aluetta. Voin nähdä, kuinka aikaisempaan kommunistiseen Itä-Saksaan tai pankkialaan sovelletaan eri kriteerejä. Ne voivat saada valtiontukea.

Tällä hetkellä, kun Lissabonin sopimuksen kohtalo on avoin, olen vakuuttunut, että se saattaisi taloudellisesta näkökulmasta Puolan täysin riippuvaiseksi Brysselin byrokratiasta. Sen vuoksi Euroopan parlamentin tulevissa vaaleissa Euroopan kansojen on tuettava poliitikkoja, jotka sanovat "ei" tälle sopimukselle.

17. Puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistäminen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Dan Jørgensenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston

direktiiviksi puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistämisestä (KOM(2007)0817) (A6-0291/2008).

Dan Jørgensen, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, eurooppalaisia sairastuu ilmansaasteiden vuoksi joka päivä. Eurooppalaisia myös kuolee joka päivä Euroopan liikenteen aiheuttamista ilmansaasteista. Tiedämme, että edessämme on äärimmäinen ilmastomuutos, joka aiheutuu suuressa määrin siitä, että polttoainetta käytetään liikaa liikenteen alalla. Näiden kahden syyn takia parlamentissa tänä iltapäivänä käsiteltävä lainsäädäntö on erityisen tärkeä. Näistä kahdesta syystä parlamentin ja neuvoston onnistuneesti neuvoteltu kompromissi on myös erittäin merkittävä, ja toivon, että hyväksymme sen huomenna.

Se, minkä hyväksymme, on Euroopan viranomaisten sitoumus toimia paljon aktiivisemmin ilmansaasteen torjumisessa. Hyväksymme sitoumuksen, että kun viranomaiset ostavat ajoneuvon, jätteidenkuljetusauton, linja-auton tai muun ajoneuvon, jota ne käyttävät julkisen sektorin tehtävien suorittamisessa, ne ottavat huomioon enemmän kuin hinnan punnissa ja penneissä tai euroissa ja senteissä. On otettava huomioon myös ne terveydelle, ympäristölle ja ilmastolle aiheutuvat kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että ajoneuvot päästävät ilmaan erilaisia hiukkasia ja siitä, että fossiilisten polttoaineiden polttaminen lisää saastetta ja siten myötävaikuttaa ilmaston lämpenemiseen.

Emme edellytä, että paikallisviranomaiset valitsevat ympäristölle kaikkein edullisimman ratkaisun, mutta edellytämme niitä ottaman huomioon laskelmissaan terveyteen ja ympäristöön aiheutuvat vaikutukset. Tehdyillä päätöksillä tarjotaan myös avoimuutta. Olen myös varma, että yhä useammat julkisviranomaiset Euroopassa tekevät oikeita, eli ympäristöystävällisiä, valintoja sellaisten lyhytaikaisten, vaikkakin ehkä halvempien vaihtoehtojen sijaan, joiden laskelmissa otetaan huomioon vain punnat ja pennit. Lisäksi tämä on koko ehdotuksen tarkoitus.

Tällä ehdotuksella on toivottavasti lisäksi joitakin suoria ympäristövaikutuksia, koska itse asiassa julkinen sektori hankkii suuren osan erilaisista ajoneuvoista: Euroopan julkisviranomaiset ostavat esimerkiksi suunnilleen kolmasosan linja-autoista. Suoran ympäristövaikutuksen lisäksi tällä ehdotuksella on myös toissijainen vaikutus, koska me haluamme luoda kysyntää erityisille ympäristöystävällisille ajoneuvoille. Tämä kysyntä voi ohjata markkinoita ja sen vuoksi teollisuuden on kannattavampaa kehittää uusia, parempia ja ympäristöystävällisempiä ajoneuvoja ennen kuin siltä edellytetään näitä toimia lainsäädännön nojalla.

Mielestäni on tärkeää korostaa, että tämä ei ole kovin byrokraattinen järjestely. Kyse ei ole siitä, että paikallisviranomaisille asetetaan paljon rasittavia sääntöjä. Kyse ei ole myöskään siitä, että loisimme valtavan määrän byrokratiaa. Olemme päinvastoin luoneet järjestelyn, jota on erittäin helppo soveltaa ja toteuttaa. Kyseessä on järjestely, johon sisältyy tarpeen vaatiessa myös poikkeuksia. Yksi niistä on se, että valtio, jolla on jo tehokas järjestelmä, jossa otetaan huomioon ajoneuvojen ostamisen terveydelle ja ympäristölle aiheuttamat vaikutukset, voi säilyttää tämän järjestelmän.

Kuten on jo todettu, olemme saaneet menestyksekkäästi neuvoteltua sopimuksen, kompromissin. Olemme tässä prosessissa lähettäneet myös tärkeän viestin, että seisomme Euroopan parlamentissa rinta rinnan, kun on kyse tärkeästä lainsäädännöstä. Haluaisin kiittää kaikkia varjoesittelijöitä ja komissiota rakentavasta yhteistyöstään. Haluaisin kiittää myös puheenjohtajavaltio Ranskaa keskittyneistä toimista, joita se toteutti tämän kompromissin aikaansaamiseksi. Olen ylpeä, että voimme äänestää huomenna lainsäädännöstä, jonka avulla saastumista vähennetään Euroopassa. Paikallisviranomaiset ohjaavat siten taistelua, jolla torjutaan ilmaston lämpenemistä ja ilmansaastetta, jonka vuoksi monet eurooppalaiset sairastuvat joka vuosi.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, tämän ehdotuksen tavoite on lisätä Euroopan markkinoilla energiatehokkaita ajoneuvoja, jotka tuottavat vähän saastetta. Tarkoitus on vähentää energiankulutusta sekä hiilidioksidipäästöjä ja muita päästöjä. Näistä toimista on hyötyä suurissa kaupungeissa asuville kansalaisille, jotka muodostavat suurimman osan Euroopan väestöstä.

Haluaisin ensiksi kiittää esittelijä Dan Jørgensenia ja varjoesittelijöitä heidän sitoumuksestaan ja rakentavasta palautteestaan tiiviistä yhteistyöstä, jota tehtiin toimielinten välisissä keskusteluissa koko kesän ajan. Tämä yhteistyön perusteella olemme voineet saada aikaan kompromissitekstin, joka on saanut laajaa kannatusta ensimmäisessä käsittelyssä.

Direktiiviehdotuksen säännöksissä säädetään, että julkisten viranomaisten ja yritysten sekä julkisia henkilöliikennepalveluja tarjoavien yritysten on sisällytettävä energiakulutus, hiilidioksidipäästöt ja muut epäpuhtauspäästöt tarjouskilpailun perusteella hankittavien ajoneuvojen valintaperusteisiin. Hankintapäätöstä ei perustuisi siten tulevaisuudessa ainoastaan ajoneuvon hintaan vaan myös koko ajoneuvon elinkaaren aikana aiheutuviin ympäristökustannuksiin. Ehdotuksessa jätetään samalla paikallisviranomaisille mahdollisuus päättää säännöksiin täytäntöönpanoa koskevista näkökohdista, joten siinä noudatetaan täysin toissijaisuusperiaatetta. Hyväksymämme lainsäädäntöteksti ei aiheuta uusia hallinnollisia menettelyjä. Ehdotus on siten täysin yhdenmukainen voimassa olevien julkisia hankintoja ja julkisia palveluita koskevien nykyisten säännöksiin kanssa. Kaikki niihin sisältyvät säännöt, kuten kynnysarvoja koskevat poikkeukset, pysyvät voimassa.

Ehdotukset ovat lisäksi merkittävä askel eteenpäin yhteisön energia-, ilmasto- ja ympäristöpolitiikassa. Direktiivillä sisällytetään energiankulutuksen, hiilidioksidipäästöjen ja muiden epäpuhtauspäästöjen yleiset rajoitukset tarjouskilpailuihin. Euroopan julkinen sektori toimii siten esimerkillisesti. Se edistää kehittyneempiä innovatiivisia tekniikoita, jotta tulevaisuudessa kehitetään kestäviä liikennejärjestelmiä. Tämä on mielestäni hyvin selkeä viesti. Se voidaan lähettää paikallisten yleisten huolenaiheiden osalta tai tärkeän, saasteen vähentämisen alan, paikallisten palveluiden tuottamisen osalta.

Ehdotuksessa otetaan lisäksi käyttöön kestävä talous, jota sovelletaan ajoneuvojen julkisiin hankintoihin ilman, että aiheutetaan korkeampia kustannuksia. Sen sijaan ajoneuvojen koko elinkaaren aikainen vaikutus voidaan ennustaa ja saattaa avoimeksi ennen kuin aiheutuu kustannuksia. Tämän vuoksi julkisen liikenteen resurssien ostaminen voidaan päättää järkevästi, jotta toimijoille ja julkisen liikenteen yrityksille aiheutuvat korkeammat kustannukset voidaan välttää.

Tämän direktiivin vaikutusten, päätän juuri puheeni, arvoisa puhemies, oletetaan ulottuvan sen välitöntä soveltamisalaa laajemmalle. Julkiset hankintamenettelyt ovat avainasemassa, koska kyse on erittäin näkyvistä markkinoista ja ne voivat vaikuttaa yritysten ja yksityishenkilöiden päätöksiin. Tämän direktiivin ansiosta on odotettavissa, että pitkällä aikavälillä markkinoille tulee enemmän puhtaita ja energiatehokkaita ajoneuvoja ja että niiden kustannukset vähenevät mittakaavaedun vuoksi. Tämän seurauksena energiatehokkuus lisääntyy ja kaikkien Euroopassa liikennöivien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja muut epäpuhtauspäästöt vähenevät.

Haluaisin nyt kuulla, mitä tähän keskusteluun osallistuvilla Euroopan parlamentin jäsenillä on sanottavaa, jotta voin keskustelun lopussa antaa täsmennyksiä asiasta. Toivon, että voimme saada tässä keskustelussa aikaan myönteisen tuloksen ja että tarkistettu direktiiviehdotus voidaan hyväksyä.

Andreas Schwab, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, ensinnäkin haluaisin todeta tämän mietintöluonnoksen osoittavan selvästi, että ympäristösuojelu ja ilmastonmuutos on todella tärkeää koko Euroopan parlamentille ja kaikille sen valiokunnille sekä myös komissiolle ja neuvostolle.

Sen vuoksi voimme olla varmasti samaa mieltä Dan Jørgensenin kanssa, kun hän toteaa, että kaikkien pitäisi Euroopassa kiinnittää huomiota päästöjen vähentämiseen ja siihen, että ympäristön ja ilmaston suojelemista koskevat näkökohdat ovat ajoneuvoja hankittaessa tärkeässä asemassa. Myös ihmisten, Euroopan unionin kansalaisten, on otettava huomioon ympäristönsuojelu ja ilmastonmuutos. Kyseessä on oltava sellainen riippumaton aihe, jonka kaikki autoja tai linja-autoja Euroopan unionissa ostavat ottavat huomioon. Mietin edelleen, lisäävätkö täällä ehdottamamme määräykset todella kansalaisten tietoisuutta tästä asiasta vai heikentävätkö ne sitä, ja saavutetaanko tällä direktiivillä todella pyrkimämme tavoitteet, vai herättääkö se jälleen turhautuneisuutta Brysselin väitetyä byrokraattisuuden vuoksi.

Monissa EU:n valtioissa on lukuisia esimerkkejä, jotka osoittavat, että vedyllä toimivia ajoneuvoja ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavia ajoneuvoja ostetaan tällä hetkellä direktiivistäkin huolimatta. Toisin sanoen, ympäristötietoisuutta on jo olemassa. Epäilen, että direktiivillä todella edistetään tätä asiaa, koska minun mielestäni direktiivillä saadaan aikaan vain vähän. Ei ole totta, hyvä Dan Jørgensen, että ympäristövaikutus olisi erityisen suuri.

Meidän olisi pyrittävä lisäämään ostajien tietoutta sen sijaan, että vaikutamme tällä direktiivillä vain yhteen prosenttiin henkilöautomarkkinoista ja kuuteen prosenttiin kuorma-automarkkinoista. Luulen, että sen vaikutus on melko vähäinen: tarjouksia koskevat edellytykset ovat melko laajat ja kansallinen täytäntöönpano hallitsee viime kädessä päätöksentekoa. Tämä merkitsee ainakin neuvoston oikeudellisen yksikön mielestä, että ympäristövaikutuksen painoarvo on mahdollisesti vain yksi prosentti, joten vaikutus ympäristöön on suhteellisen pieni.

Direktiivistä ei ole kuitenkaan haittaa, koska loppujen lopuksi kaikki osapuolet voivat jatkaa toimiaan enemmän tai vähemmän samalla tavalla. Tämä on neuvoston ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden varjoesittelijän Karsten Friedrich Hoppenstedtin ansiota. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnossa, jonka valmistelijana toimin, otettiin tämä kanta, ja direktiiviä oli mahdollista parantaa huomattavasti kolmikantaneuvotteluissa.

Sen vuoksi on varmasti myönteisiä seikkoja, joita voidaan korostaa, sillä jotkut direktiivin byrokraattiset esteet on poistettu. Jäsenvaltioilla on nyt sen mukaan mahdollisuus vahvistaa julkisissa hankinnoissa tekniset ehdot, millä tarjotaan huomattavaa joustavuutta. Siinä todetaan myös, että erikoisajoneuvot eivät kuulu yleisesti sen soveltamisalaan.

Kuitenkin riskinä on nollapainotus, ja sen vuoksi haluaisin lopuksi sanoa, että direktiivillä pyritään pääsemään oikeaan lopputulokseen väärää tietä pitkin. Kolmikantaneuvotteluiden kompromisseissa tehty tarkistukset merkitsevät – jos kompromissi pannaan täytäntöön kansallisella tasolla tavalla, joka hyödyttää hankintayksiköitä – että sillä ei ole monessa jäsenvaltiossa todennäköisesti lähes mitään vaikutusta.

EU:n toimielimien toimijoiden on kysyttävä itseltään, onko tällä direktiivillä nykyisessä muodossaan – kolmikantaneuvottelujen vaikean kompromissin jälkeen – sitä merkitystä, jota alun perin haluttiin. Sen säännöksiä laatu on lähes täysin riippuvainen siitä, miten jäsenvaltiot saattavat ne osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja siinä tapauksessa yhteisön tason sääntelylle ei ole mitään todellista tarvetta.

Muistutan jälleen kerran siitä, että tämä direktiivi koskee valitettavasti vain yhtä prosenttia henkilöautojen myynnistä ja kuutta prosenttia kaupallisten ajoneuvojen myynnistä, joten se ei hyödytä näin ollen erityisemmin ympäristöä.

Silvia-Adriana Țicău, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (RO) Direktiivillä otetaan käyttöön kriteerejä vihreistä arviointiperusteista, joita tarkastellaan puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen ostamiseksi. Jäsenvaltiot tiedottavat hankintaviranomaisille ja yhteisöille, jotka tarjoavat julkisia matkustajaliikennepalveluita, ympäristöystävällisten ajoneuvojen hankintaa koskevista säännöksistä.

Liikenne- ja matkailuvaliokunta ehdottaa, että jäsenvaltiot ja komissio tarkastelevat kaupunkialueiden liikkuvuutta koskevien hankkeiden tukikelpoisuutta ja ympäristöystävällisten ajoneuvojen edistämistä kansallisten strategisten viitekehysten ja kansallisten ja alueellisten toimintaohjelmien kesken ohjelmakauden tapahtuvassa uudelleentarkastelussa. Samoin kaupunkien liikennettä koskevia aloitteita ja Civitas-aloitetta sekä Euroopan älykäs energiahuolto -aloitetta olisi jatkettava.

Liikenne- ja matkailuvaliokunta ehdottaa, että viranomaiset käyttävät merkintää ”puhdas ja energiatehokas kaupunkiliikenne”, koska niiden hankkimat ympäristöystävälliset ajoneuvot muodostavat suurimman osuuden vuosittaisista julkisista hankinnoista. Haluaisin onnitella esittelijää ja olen varma, että tämä asiakirja muuttaa paikallisten viranomaisten suhtautumista ympäristöön.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, komission esillä oleva ehdotus energiatehokkaiden ajoneuvojen edistämisestä on tarkistettu versio alkuperäisestä ehdotuksesta, jonka hylkäsimme kaksi vuotta sitten. Uuteen komission ehdotukseen sisältyy huomattavia parannuksia. On kuitenkin sanottava, että myös tässä tekstissä on monia seikkoja, joita voidaan kritisoida. Siihen ei sisälly esimerkiksi vaikutusten arviointi, kyseisten ajoneuvojen suhteellisen pienen markkinaosuus, mikä tuotiin jo esille, ja se rikkoo yhteisöjen tuomioistuimen lainsäädäntöä, koska sillä otetaan hakemusmenettelyssä käyttöön pakollisia ympäristökriteereitä.

Näitä vikoja on pahennettu asiasta vastaavan valiokunnan sopimuksessa, jolla olisi luotu jäykkiä ja byrokraattisia sääntöjä. En olisi voinut hyväksyä tällaista tulosta. Kompromississa, ja tämä on pantava merkille, tämä sisältö on muutettu täysin erilaiseksi yhdessä neuvoston ja komission kanssa, joten nyt täysistunnossa on hyväksyttävänä asiakirja, jota voidaan tukea.

Kunnille tarkoitettu joustavuus on tämän asian ytimessä. Jäsenvaltiot pystyvät vapaasti asettamaan omia suuntaviivojaan, joten komission ehdotuksen mukainen standardoitu menettely korvataan. Tiedän, että pelkästään Saksassa on useita vaatimuksia, joita sovelletaan ympäristöystävällisten ajoneuvojen hankintasopimuksiin. Näitä vaatimuksia sovelletaan tällä hetkellä menestyksekkäästi, ja kuntia edustavan yhdistyksemme mielestä näin pitäisi toimia jatkossakin. Näissä tapauksissa ei ole siten odotettavissa mitään uusia velvoitteita.

Asiakirja muodostaa kuitenkin niille jäsenvaltioille, joilla ei ole mitään vastaavaa lainsäädäntöä, suuntaviivat ympäristöystävällisille julkisille hankinnoille. Jos jäsenvaltiot kuitenkin valitsevat komission luoman mallin,

ne voivat nyt luottaa yksinkertaistettuihin menettelyihin. Jos on kyse yli 249 000 euron julkisista hankinnoista, minkäänlaista virallista hakemusmenettelyä ei tarvitse ottaa käyttöön. Vähimmäistason raja-arvoja sovelletaan. Erikoisajoneuvot jätetään soveltamisalan ulkopuolelle, kuten olemme kuulleet.

Neuvosto ja komissio tukevat kompromissitekstiä, ja sen on hyväksynyt myös kuntien järjestöt sekä autoteollisuus. Vaikka olisi ehkä ollut mahdollista luopua koko lainsäädäntötekstistä, niin siinä ei ole tuskin mitään ristiriitaisia näkökohtia jäljellä. Suosittelen yleisesti, että seuraamme kompromissin lähestymistapaa.

Inés Ayala Sender, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää itsepintaisuudestaan asiassa, jonka parlamentti aluksi hylkäsi. Haluaisin myös kiittää komissiota, että se piti kiinni tästä asiasta ja esitti tarkistetun asiakirjan. Se on hyvin tärkeä, koska siinä käytetään jo olemassa olevaa välinettä, eli paikallisten viranomaisten valmiutta edistää esimerkillisiä julkisia hankintoja erityisesti erittäin tärkeiden puhtaiden maantieliikenteen ajoneuvojen alalla.

Olen myös tyytyväinen, että otettiin riski nopeuttaa tätä prosessia, joka toivoakseni voi nyt edetä, aivan kuin sopimuksen tai sovittelumenettelyn tapauksessa.

Olen myös iloinen siitä, että Civitas-aloitteelle (City-VITAlity-Sustainability) ja Euroopan älykäs energiahuolto-ohjelmalle, jotka ovat tämänkaltaisen ohjelman perusta, annetaan tukea ja ne tunnustetaan. Toivomme, että tämä tuki jatkuu ja että kaikkien sidosryhmien osallistuminen tunnustetaan mukaan lukien vetyä koskevalle vaihtoehdolle ilmaistu tuki.

Kuitenkin tarjonnan infrastruktuurin osalta minusta on valitettavaa, että emme ole kyenneet käyttämään liikenteen alan välinettä, jonka parlamentti on tähän mennessä jossain määrin torjunut, eli Euroopan laajuisia energiaverkkoja, joita esitettiin aikaisemmin, mutta joita ei loppujen lopuksi hyväksytty.

Kaikista varoista ja valtiontuista on puhuttu, mutta yhtään Euroopan laajuisien energiaverkkojen rahastoa tai ohjelmaa ei ole otettu esiin. Ne ovat olleet jonkin verran jälkijunassa viimeisten vuosien aikana, mutta ne ovat kuitenkin elintärkeitä uusille vaihtoehtoisille polttoaineille, kuten kaasulle tai vedylle.

Haluaisin sen vuoksi kysyä komission jäseneltä Tajanilta, aikooko hän tulevaisuudessa, kun tätä asiakirjaa tarkastellaan uudelleen, tai ehkä ennen sitä, tehdä meille ehdotuksen tässä asiassa: voidaanko Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevalla välineellä varmistaa näiden uusien polttoaineiden toimitukset tietyllä alalla, jossa tarve on suurin, eli uusien polttoaineiden välttämättömän infrastruktuurin alalla.

Vittorio Prodi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän Dan Jørgenseniä hänen mietinnöstään. Uskon, että tämä toimi on johdonmukainen keskusteltavana olevan energia- ja ympäristöpaketin kanssa. Se vaikuttaa varmasti julkisiin hankintamenettelyihin ja epäilemättä ohjaa viranomaisten valintoja, mutta ennen kaikkea se ohjaa sitä ennen valmistajien tekemiä valintoja.

Tällä tavalla saadaan aikaan johdonmukaiset puitteet niille eritelmille, jotka ajoneuvojen on täytettävä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien parametrien sekä suoraan saasteeseen ja terveyteen liittyvien muiden parametrien osalta.

Taloudellinen arviointi aiheuttaa myös hieman huolta: hiilidioksidin osalta tämä on Kioton pöytäkirjan ajankohtainen aine päästökaupan suhteen. Muilla aloilla se tarkoittaisi tiukasti terveyden muuttamista rahaksi tai terveyden taloudellista arviointia. On kuitenkin selvää, että erityisenä tavoitteena on löytää vertailukohtia, eikä kannustaa vaan vähentää päästöjä mukaan lukien niitä, jotka vaikuttavat terveyteen. Energiatieteiden ja ympäristönsuojelun tasoa koskevia teknisiä eritelmiä on näin ollen olemassa.

Tämä on se tärkeä tilaisuus, jota tässä direktiivissä tarjotaan. Tilanne on sen vuoksi selkeä, mutta sillä ei rajoiteta viranomaisten käytettävissä olevia vaihtoehtoja. Minä olen hieman yllättynyt vastustuksesta, joka on minusta täynnä ennakkoluuloja. Tällä direktiivillä tehdään varteenotettava ehdotus viranomaisille, mutta se on mielestäni suunnattu ennen kaikkea ajoneuvojen valmistajille.

Margrete Auken, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DA) Kiitos, arvoisa puhemies ja kiitos Dan Jørgensenin rehellisestä ja rakentavasta yhteistyöstämme. Lainsäädäntö, jonka toivoakseni hyväksymme huomenna, on tarpeellinen. Kokemus ja ainakin Tanskan, josta Dan Jørgensen ja minä olemme peräisin, kokemus on osoittanut meille, että jos emme luo puitteita ympäristöystävällisille hankinnoille, emme koskaan pääse keskusteluvaiheen yli. Julkisiviranomaiset valitsevat ympäristöystävällisimmän tarjouksen sijasta aina halvimman tarjouksen. Siksi on tärkeää, että Euroopan viranomaisten on otettava huomioon uusiin ajoneuvoihin investoidessaan esimerkiksi hiilidioksidin- ja hiukkaspäästöt. Olisimme ihannetapauksessa halunneet nähdä, että viranomaiset soveltavat yhteistä menetelmää, jotta ympäristövaikutukset otetaan

huomioon tarjouksien tekemisessä. Siten olisi ollut selvää, että saastuttaja maksaa. Kutsumme tätä periaatetta ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin, ja olisimme halunneet, että se toteutetaan. Se antaisi myös tuottajille jonkin verran turvaa käytettyjen jakelukriteerien osalta. Voimme kuitenkin olla tyytyväisiä parlamentissa saavutettuun ratkaisuun, jonka mukaan paikallisviranomaiset ja valtio voivat itse valita, haluavatko ne sisällyttää erityisiä vaatimuksia polttoaineen kulutuksesta ja hiukkaspäästöistä tarjouskilpailun aineistoon vai haluavatko ne käyttää mallia, jonka mukaan arvo perustuu ajoneuvon ympäristövaikutukseen, josta tulee siten osa sopimuksen perusteita. Tässä yhteydessä olemme tyytyväisiä siitä, että hinta, joka ehdotuksessa asetetaan kilogrammaa hiilidioksidia kohti, on lähempänä odotettavissa olevaa markkinahintaa. Ainoastaan tällä tavalla luodaan vahva kannustin puhtaiden linja-autojen, kuorma-autojen ja henkilöautojen kehittämiseksi. On sääli, että emme saaneet aikaan enemmistöä valiokunnassa samojen vaatimusten määräämisestä käytettyjen ajoneuvojen kaupalle. Ei ole mitään teknisiä syitä olla soveltamatta niitä tässäkin asiassa. Koska niitä sovelletaan ainoastaan uusiin ajoneuvoihin, kestää kauan ennen kuin ehdotuksen myönteiset vaikutukset tulevat esille, ja meillä ei todellakaan ole aikaa odottaa näitä täysin tarpeellisia parannuksia. Lainsäädäntö on kuitenkin tärkeä askel julkisen sektorin valtavan ostovoiman hyödyntämiseksi, jotta ympäristöystävällisiä ratkaisuja hyödynnetään kaikkialla.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, pidän myönteisinä suosituksia, jotka sisältyvät parlamentin, neuvoston ja komission edustajien hyväksymään sovitteluratkaisuun saastuttamattomista maantieajoneuvoista.

Paikallisviranomaisia ja julkisia laitoksia on kannustettava sijoittamaan kestävään ja puhtaaseen liikenteeseen.

Kun ympäristöystävällisiä ja tehokkaita liikenteen alan valintoja tehdään erityisesti kaupungeissamme, parannetaan kansalaisten terveyttä ja ympäristöä. Tämä auttaa meitä noudattamaan ilmastoa koskevia sitoumuksiamme ja mikä tärkeämpää, tämä voi edistää puhtaan liikenteen valintojen markkinoita. Julkisiin hankintoihin osallistuvien olisi harkittava pitkän aikavälin etuja.

Kaikki valittuihin toimiin liittyvät kustannukset olisi otettava huomioon laskelmissa.

Euroopassa on eniten vaikeuksia liikenteen alalla.

Toivon, että tämä direktiivi hyväksytään mahdollisimman pian, jotta sitä voidaan soveltaa vuoteen 2010 mennessä tukena paikallisille viranomaisille ja julkisille laitoksille, jotka arvostavat ympäristöä.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kestävän yhteiskunnan merkitystä korostetaan aina tällä hetkellä ilmastosta ja energiasta pidettävässä keskustelussa parlamentissa, ja kestävän liikenteen ala kuuluu tähän alaan. Olemme yrittäneet viime kuukausien ajan asettaa tiukempia vaatimuksia tavarankuljetukselle (Euro 6) ja ajoneuvoille. Olemme puuttuneet tässä asiassa ongelmaan sen alkulähteellä. Voisimme tehdä liikenteestä kestävämpää myös myöhäisemmässä vaiheessa järjestämällä tarjouskilpailuja, joissa ympäristönäkökohdat otetaan huomioon, kuten ehdotetaan esillä olevassa ehdotuksessa.

Kannatan täysin periaatetta energia- ja ympäristövaikutuksen sisällyttämisestä ajoneuvoja koskevaan tarjouskilpailuun. Se tukee kestävää ajoneuvojen kehittämistä, koska kestävien ajoneuvojen kysyntää edistetään, ja tämä kannustaa valmistajia innovoimaan. Tärkeät näkökohdat, jotka olisi otettava huomioon, ovat polttoaineen kulutus ja siihen liittyvät hiilidioksidipäästöt sekä toksisten ja muiden haitallisten hiukkasten ja aineiden, kuten hiilidioksidin ja pienten hiukkasten, päästöt.

Tehokkaassa politiikassa on tärkeää varmistaa arvokas kokemusten ja tietojen vaihto jäsenvaltioiden välillä. Tällä tavalla voidaan vaihtaa parhaita käytäntöjä, jonka tuloksena ympäristöystävällistä hankintamenettelyä voidaan optimoida.

Haluaisin kiittää esittelijä Dan Jørgenseniä kompromissista, jonka hän sai aikaan neuvoston kanssa tästä asiasta. Tästä kysymyksestä oli hankala keskustella aikaisemmassa vaiheessa, mitta toisessa käsittelyssä saatiin aikaan kohtuullinen sopimus, jonka voin allekirjoittaa.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, juuri tänä aamuna presidentti Sarkozy puhui parlamentissa protektionismin ja älykkään markkinaintervention erosta. Jos me lisäämme siihen lukemattomat tapaukset, joissa Euroopan teollisuutta rasisetaan säännöillä ja rajoituksilla, jotka ovat välttämättömiä, mutta joiden vuoksi se on vähemmän kilpailukykyinen, voimme helposti ymmärtää, miksi ylistämme parhaillaan käsiteltävää ehdotusta ja miksi äänestämme sen puolesta.

On hyvin tiedossa, että Euroopan unionilla on erilaisia välineitä, joilla voitaisiin saavuttaa ehdotettu 20-20-20-tavoite: yksi yleisimmistä lähestymistavoista on se, että Euroopan teollisuutta edellytetään

noudattamaan ympäristöä ja päästöjen valvomista koskevia kriteereitä; vaihtoehto, josta keskustelemme tänään on ehdotus, että julkisviranomaisten olisi toimittava markkinoiden katalysaattoreina. Tämä on täysin järkevää. Se, että tärkeitä julkisia ostajia kannustetaan edistämään markkinoita ja luomaan kysyntää puhtaille ja energiatehokkaille ajoneuvoille, joiden tuotanto olisi kalliimpaa, mutta varmasti ympäristön kannalta myönteistä, on oikeutettu, asianmukainen ja kannatettava keino puuttua markkinoihin.

Tällainen toiminta ei voi selkeästi tapahtua tavalla, joka on ristiriidassa veronmaksajien edun kanssa. Näitä etuja on kuitenkin arvioitava välittömien kustannusten ja kansalaisten päivittäiselle elämälle aikaansaadun mahdollisen ympäristöhyödyn valossa. Tänään keskusteltavana olevan sitoumuksen mukaan julkisviranomaisten on maantieliikenteen ajoneuvoja ostaessaan laskettava ostohinnan lisäksi ajoneuvon elinkaarikustannukset polttoaineen, hiilidioksidipäästöjen ja ilmansaasteiden osalta. Näitä kustannuksia on käytettävä loppujen lopuksi hankintoja koskevana kriteerinä.

Julkisviranomaisilla on sen vuoksi mahdollisuus näyttää tulevaisuudessa esimerkkiä ja ne voivat toimia autoteollisuuden katalysaattorina, jotta teollisuus kehittää ja investoi ympäristöystävällisiin ajoneuvoihin, jotka aiheuttavat vähemmän hiilidioksidipäästöjä ja saastepäästöjä. Kiitän lopuksi Dan Jørgensenia ja valmistelijoita, joiden työn tuloksena voimme keskustella tästä asiakirjasta. Toivomme, että se todella auttaa muuttamaan tottumuksia siten, että yhteiskuntiemme tulevaisuuteen vaikutetaan myönteisesti.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, vaikka olemme nyt päässeet kompromissiin tai ehkä juuri siksi, että olemme päässeet kompromissiin, jolla, kuten Andreas Schwab juuri sanoi, on poistettu tämän lainsäädäntötekstin esteet, herää kysymys, miksi tarvitsemme tätä direktiiviä.

Julkisilla hankinnoilla ostettujen ajoneuvojen markkinaosuus on hyvin pieni, yksi prosentti henkilöautoista ja kuusi prosenttia kuorma-autoista, joten ei voida sanoa, että tällä edistetään huomattavasti ilmastonsuojelusta. Tämä on vain pisara meressä. Siitä aiheutuvat menot eivät ole perusteltuja siitä saadun hyödyn kannalta.

Pidän ennen kaikkea kyseenalaisena, että välineenä käytetään julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä. Julkisia hankintoja koskeva lainsäädäntö on suunniteltu viranomaisten ostoja koskevana välineenä selkeästi siten, että se liittyy tuotteeseen, sen sopivuuteen ja suorituskykyyn. Täydentävät ympäristöä koskevat näkökohdat eivät yksinkertaisesti kuulu siihen.

Haluaisin myös huomauttaa, että aiomme keskustella tuotestandardeista Brysselissä. Keskustelemme kuorma-autojen ja henkilöautojen päästövaatimuksista sekä niiden hiilidioksidipäästöjä koskevista kynnysarvoista. Emme tarvitse lisää tuotteiden hankkimista koskevia EU:n säännöksiä. Luomme tässä tapauksessa jälleen kerran lisää hyödytöntä byrokratiaa ja rikomme jälleen kerran toissijaisuusperiaatetta.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämänhetkiset keskustelumme käydään pyörivien dervissien lailla ympärillämme pyörivästä kriisistä. En voi vastustaa kiusausta kuvata kollegani Dan Jørgensenin lähestymistapaa syklisteksi, mutta tällä kertaa järkeväksi sykliseksi, jonka etu on sen avoimuus.

Julkisilla hankinnoilla kannustetaan vanhojen ajoneuvojen korvaamista uusilla, joten sillä asetetaan talousympäristön palvelukseen. Hiilidioksidipäästöjen vähentäminen kysynnän luomiseksi merkitsee puolestaan ympäristön asettamista talouden palvelukseen. Tämä merkitsee täydellistä tasapainoa. Sillä luodaan järkevä sykli talousarvion, ympäristön ja avoimuuden tasolla. Tämä on hinta, joka on maksettava todellisesta edistysaskeleesta.

Meidän on noudatettava kahta periaatetta, jotta tämä saadaan aikaan: todellista kustannusarvoa ajoneuvon koko elinkaaresta ja avointa paikallista päätöksentekoa, jotta voidaan tehdä sosiaalisesti vastuullinen arvio ympäristöedun vaikutuksista. Avoimuuden puuttuessa joudumme sykliin, joka ei ole myönteinen. Haluaisin kiittää kollegamme työstä jota hän on tehnyt tämän avoimuuden vahvistamiseksi. Kun käyttöön saadaan lopulta kaikki tiedot hankinnoista ja paikallisten viranomaisten todellisesta valmiudesta hankkia saastuttamattomia ajoneuvoja, jokainen kansalainen voi tehdä, korkealentoisista puheista huolimatta, saman konkreettisen ja julkisen arvion näiden sitoumusten todellisesta vaikutuksesta.

Voimme tästä syystä edistää ympäristönsuojelun merkinnän luomista. Kyseessä on oltava näkyvä, selkeä ja ymmärrettävä merkintä ympäristönsuojelun laadukkuudesta. Euroopan autoteollisuus huomaa tänä kriisiaikana, että saastuttamattomien ja ympäristönsuojelun merkinnöillä varustettujen ajoneuvojen uusi kysyntä ei ole este vaan sillä edistetään kehitystä ja että se on haaste, johon on vastattava. Talouskriisiä ei saa missään nimessä käyttää tekosyynä laistaa toimista, joilla parannetaan käytäntöjämme ympäristölle kielteisten vaikutusten vähentämiseksi.

Meillä tarjotaan tässä asiassa päinvastoin mahdollisuus. Meidän on tartuttava siihen ja luotava uusia myönteisiä syklejä siten, että otamme välittömästi huomioon planeettamme ja ennen kaikkea tulevat sukupolvet.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos kärsivällisyydestänne. Ensimmäisestä mietinnöstä käydyin vilkkaan keskustelun jälkeen komissio esitti tarkistetun ehdotuksen viime tammikuussa. Sen tavoite oli myötävaikuttaa siihen, että EU:sta kehittyy erittäin energiatehokas ja vähän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttava talous ja että tämä saadaan aikaan edistämällä saastuttamattomia ja energiatehokkaita ajoneuvoja. Tämä politiikka on samansuuntainen useiden muiden ehdotusten kanssa mukaan lukien niiden, jotka koskevat ilmasto- ja energiapakettia. Direktiivi nopeuttaisi mielestäni entistä puhtaampien ja tehokkaampien ajoneuvojen käyttöönottoa ja loisi markkinoille dynamiikkaa näiden ajoneuvojen hyväksi.

Neuvosto on tarkistanut luonnosta ehdotukseksi ja määritellyt soveltamisalan uudelleen, jotta johdonmukaisuus julkisia hankintoja koskevan direktiivin kanssa varmistetaan. Se on lisäksi lisännyt vaihtoehtoihin joustavuutta. Direktiiviluonnos koskee nyt hankintaviranomaisten ja lukuisten eri viranomaisten ja toimijoiden ostamia ajoneuvoja, joihin sovelletaan julkisia hankintoja koskevia direktiivejä, sekä julkisia henkilöliikenteen palveluita, joihin sovelletaan julkisen palvelun velvoitetta koskevaa direktiiviä. Siinä edellytetään, että asianmukaiset viranomaiset sisällyttävät energian kulutusta, hiilidioksidipäästöjä ja epäpuhtauspäästöjä koskevat vaatimukset hakemusten eritelmiin tai että ne sisällyttävät tällaiset vaikutukset urakan myöntämistä koskeviin perusteisiin.

Kannatan yleistä lähestymistapaa, koska sen perusteella on mahdollista valita vaihtoehdot elinkaarikustannusten huomioon ottamisesta ja koska sillä tarjotaan joustavuutta sen osalta, kuinka paljon elinkaarikustannuksia painotetaan valintaperusteissa. Direktiivi sopii lisäksi hyvin kestävän kehityksen ohjelmaan, jossa edellytetään mahdollisimman vähän saastuttavia ajoneuvoja. Ehdottaisin, että tämä direktiivi voisi olla tärkeä lisä jäsenvaltioiden ei-kaupalliselle asialistalle, jotta hiilidioksidipäästöjä vähennetään ilmasto- ja energiapaketin yleistavoitteenamme.

Direktiiviä sovelletaan kaikkiin ministeriöiden, paikallisviranomaisten ja valtion elinten hankkimiin ajoneuvoihin lukuun ottamatta luonnollisesti hälytys- ja pelastusajoneuvoja sekä armeijan ajoneuvoja. Minulle on vakuutettu, että monet näistä elimistä jo ottavat hankintakriteereissä huomioon elinkaarikustannukset mukaan lukien polttoainekustannukset. On arvioitu, että kokonaiskustannuksissa todelliset kustannukset mukaan lukien päästöt olisivat vähäiset. En pidä byrokratiasta, ja tämä ehdotus ei luo uusia hallinnollisia esteitä, niin kuin komission jäsen Tajani totesi. Toimia tarvitaan kuitenkin kaikilla tasoilla, jos muutamme talouttamme vähän hiilidioksidia tuottavaksi taloudeksi. Tarvitsemme sitä kipeästi. Tuen näistä syistä ehdotusta.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään kysymyksestä, joka yhdistää eikä suinkaan erota meitä Euroopan parlamentissa. Keskustelemme kysymyksestä, miten voimme tehdä kansalaisillemme palveluksen ja miten käyttämistämme ajoneuvoista saadaan mahdollisimman ympäristöystävällisiä.

Käsiteltävä asiakirja ei ole missään nimessä täydellinen. Siihen sisältyy paljon kompromisseja, jotka ovat luultavasti välttämättömiä tässä vaiheessa keskustelua. Kyseessä on epäilemättä askel oikeaan suuntaan. Siinä kannustetaan erityisesti julkisten ajoneuvojen käyttäjiä, paikallisia ja keskushallinnon viranomaisia, hankkimaan ympäristöystävällisiä ajoneuvoja. Tämä on direktiivin keskeinen merkitys, mutta tämä on todennäköisesti vasta keskustelun alku eikä sen loppu, kuten kysymyksissä joita olemme käsitelleet parlamentissa maanteiden ja liikenteen turvallisuudesta.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämä ehdotus direktiiviksi julkisten laitosten saastuttamattomien maantieajoneuvojen edistämisestä on hyvin byrokraattinen ja epäkäytännöllinen. Ei ole oletettavissa, että sillä olisi mitään havaittavia ympäristövaikutuksia. Tavoitteessa ei ole mitään vikaa, me tuemme sitä. Haluamme kuitenkin yrittää kaikkemme, jotta saamme Eurooppaan hyvälaatuisen ilmaston.

En voi kuitenkaan yhtyä tähän byrokraattiseen lähestymistapaan, jolla itse asiassa luodaan enemmän ongelmia kuin ratkaistaan. Tämä ei merkitse parannusta. Tänään on todettu jo useaan kertaan, että ehdotus koskee ainoastaan yhtä prosenttia henkilöautoista ja kuutta prosenttia kuorma-autoista, joten on vaikea uskoa, että mitkään vaikutukset tuntuvat. Jos paikallisviranomaisten on aina laskettava, mitä ajoneuvo elinkaarensa aikana tuottaa ja mitä kustannuksia siitä syntyy, ja sen jälkeen tehtävä päätöksensä näiden tekijöiden mukaisesti – kun otetaan huomioon myös se, että direktiivi aiheuttaa vielä enemmän byrokratiaa – niin silloin kumoamme julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön kokonaisuudessaan. Sanomme yksinkertaisesti, että nyt on päätetty jotain muuta. On tosiasia, että paikallisten viranomaisten on päätettävä hinnan perusteella.

Käsitlemme nyt päällekkäistä lainsäädäntöä ja luomme oikeudellista epävarmuutta. Tämä on erittäin tuomittava tilanne, ja en voi hyväksyä sitä. Jopa kompromissilla, joka suunniteltiin lieventämään ehdotusta, ei saada aikaan mitään parannusta. Emme voi olettaa, että ilmaston tila parantuu. Emme voi myöskään olettaa, että byrokratiaa vähennetään lähitulevaisuudessa.

Lisäksi nämä toimet toteutetaan ainoastaan kuusi kuukautta ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Arvoisa komission jäsen, teidän ei tarvitse johtaa tätä keskustelua. Meidän on käytävä keskustelua vaalikampanjassa.

Jos olen vielä täällä kahden vuoden kuluttua, kun komissio esittää kertomuksensa, arvelen, että se toteaa: toimenpide ei ole onnistunut; meidän on tiukennettava säännöksiä. Se ei näe, että se on tehnyt virheen aivan kuten silloin, kun se ei ennakoinut asian hylkäämistä kaksi vuotta sitten. Se vain toteaa edelleen, että – kuten asian tarkastelusta on käynyt ilmi – yksityishenkilöiden suorittama matkustajien kuljetus on sisällytettävä ehdotukseen. Tämä on tavoite, enkä voi yksinkertaisesti toimia sen mukaisesti. Keskusteluamme on käytävä ruohonjuuritasolla, joten komission on oltava myös tietoinen, että sen on kuunneltava enemmän parlamenttia ja parlamentin jäseniä tässä asiassa.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Kiitos paljon, arvoisa puhemies. Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tänäaamuisessa keskustelussa olimme jo samaa mieltä yhdestä asiasta: maailma on joutumassa ympäristökatastrofiin. Voimme vielä muuttaa suuntaa, ja Eurooppa haluaa saada aikaan muutoksia. Rahoituskriisi tai mikään muu näkökohta eivät voi pakottaa meitä luopumaan johtavasta asemastamme kestävä kehityksen aikaansaamiseksi. Jos suhtaudumme tähän vakavasti, niin tarvitaan radikaaleja muutoksia, jotta luodaan ympäristötietoisempi autoteollisuus.

On vaikeaa suostutella kuluttajia valitsemaan ympäristöystävällisempiä ajoneuvoja, jotka ovat tällä hetkellä kalliimpia. Hyvillä säännöksillä voimme tehdä paljon puhtaamman ajoneuvokannan luomiseksi. Meidän on kiinnitettävä julkisesti rahoitettujen ajoneuvojen hankinnassa enemmän huomiota ympäristönäkökohtiin ja annettava hyvä esimerkki suurelle yleisölle. Voimme lisätä myös kysyntää niin laajasti, että se tekee puhtaamman teknologian kehittämisestä taloudellisempaa. Tämä asetus on tärkeä ympäristönsuojelun vuoksi, ja se tarjoaa keskeisen mahdollisuuden säilyttää vahva eurooppalainen autoteollisuus, joten meidän on otettava käyttöön se mahdollisimman pian mahdollisimman laajassa mittakaavassa. Kiitos paljon.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä direktiivi on hyvin myönteinen, koska sillä täydennetään edellisiä ehdotuksia, vuoden 2006 direktiiviä ja komission energiatehokkuutta koskevaa toimintasuunnitelmaa.

Julkisilla hankinnoilla on tärkeä tehtävä suunnannäyttäjänä sekä siksi, että suuret tilaukset edistävät massatuotantoa ja siten alentavat energiatehokkaiden ajoneuvojen kustannuksia. Myös tekniikan näkökulmasta aika on kypsä tälle direktiiville. Sähköautojen valikoimaa ja nopeutta on muutettu akkuteknikkaa koskevalla innovaatiolla. Monet hankintaviranomaisen hankkimat ajoneuvot kuuluvat ajoneuvokantaan, ja ne palautetaan yöllä työpaikalle, jossa ne voidaan helposti kytkeä ja ladata uudelleen, joten ne eivät ole riippuvaisia huoltoasemien latauslaitteiden kehittämisestä.

Lopuksi toivon, että tämä direktiivi tarjoaa ponnahduslaudan sille, että tehdään kattava ehdotus hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, faktat puhuvat puolestaan: 26 prosentin kulutus EU:n kokonaisenergiasta ja 24 prosentin tuotto hiilidioksidipäästöistä. Energiankulutus ja päästöjen määrä kasvaa noin kaksi prosenttia vuodessa.

Päästöt huonontavat ilman laatua monissa Euroopan kaupungeissa ja monilla alueilla on vaikeuksia saavuttaa yhteisön ilman laatua koskevia tavoitteita. Korkeat kehittämiskustannukset ovat hidastaneet vähäpäästöisten ajoneuvojen kysynnän kasvua, mikä puolestaan hidastaa hankintakustannusten alentumista, vaikka vaikutusten arvioinnin perusteella säännöt alentuneista polttoainekustannuksista kompensoivat vähäpäästöisten ajoneuvojen mahdollisesti korkeampia hankintakustannuksia.

Nämä tieliikennettä koskevat tosiasiat ovat kaikkien tiedossa ja on viimein aika reagoida. Nyt käsittelemämme direktiiviehdotuksen kustannussäästöksi arvioidaan noin 21,5 miljardia euroa, ympäristöhyödyistä puhumattakaan. Silti ei ole yhdentekevää, millä asetetut tavoitteet saavutetaan.

Muistissamme on monta esimerkkiä lainsäädännön päällekkäisyyksien aiheuttamista kaksoistaakoista, joissa ideologinen kunnianhimo on toteutuessaan luonut byrokraattisen oravanpyörän. Esittelijän ehdotukset esimerkiksi ympäristöystävällisen hankinnan merkistä tai käytössä olevien ajoneuvojen parantelun asettamisesta uusille ajoneuvoille tarkoitettujen kriteerien alle, söisivät toteutuessaan sivukuluina muutoin

lainsäädännöllä saavutettavaa kustannushyötyä. Juuri tämän takia meillä ei tulisi olla niin kiire kunnianhimosammme ratkoa ympäristöllisiä epäkohtia.

Kollega Jørgensenin tarkoitusperä on kuitenkin ollut hyvä ja monin paikoin hän on onnistunut. Avoimuuden lisääminen koskien julkisia hankintoja on kannatettava asia, niin kauan kuin huolehditaan, että tietoa ei käytetä väärin populistisiin tarkoituksiin. Samoin julkisten hankintojen rooli ympäristöystävällisten ajoneuvojen markkinoiden katalysaattorina on todennäköisesti välttämätöntä.

Ymmärrän kuitenkin kollegoitani, jotka huomenna aikovat äänestää tätä lakiehdotusta vastaan. Ensimmäisen käsittelyn kompromissi harvoin täyttää demokratian kriteerit, sen olemme viimeistään parlamentin ilmasto- ja energiapaketin käsittelyn aikana saaneet selkeästi todeta.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ilmaston suojeleminen on meidän kaikkien tavoite. Menetelmät ovat kuitenkin erilaiset, eikä niitä kaikkia voida tunnustaa ensi näkemältä. En vastusta mitenkään ympäristöystävällisiä hankintoja silloin, kun se on järkevää. En kuitenkaan hyväksy tätä direktiiviä, mutta olen tietoinen että oma näkemykseni ei muuta parlamentissa aikaansaatavaa lopputulosta. Selitän siitä huolimatta päätöstäni koskevat syyt.

Ensimmäisen käsittelyn päätös tällaisesta tärkeästä yhteispäätösmenettelyn kysymyksestä, jossa on kyse paljon enemmän kuin teknisestä mukautuksesta, heikentää demokratiaa. Tosiasia on, että esittelijä, jonka työtä arvostan suuresti, ei edusta parlamentin vaan pelkästään valiokunnan äänestystä ja hän käsittelee sen perusteella asiaa neuvoston ja komission kanssa. Parlamentti suljetaan lopulta pois asiasta.

Toiseksi direktiiviä on tarkistettu kompromisseilla siinä määrin, että sen sisältö on enemmän tai vähemmän tyhjä, mutta se aiheuttaa merkittäviä hallintokustannuksia paikallisille viranomaisille. Hallinnollinen taakka ei ole ilmaista, mutta se on usein turhaa. Lisäämme tällä tavoin tarpeettomasti eurooppalaisten tyytymättömyyttä Euroopan unioniin ja paikallisiin viranomaisiimme.

Sen jälkeen kun monia merkittäviä osia direktiivistä lievennettiin, olisin halunnut, että neuvosto ja komissio peruuttavat sen kokonaan. Kaikkia asianmukaisia seikkoja on jo säännelty EU:n tasolla, mikään asetus ei ole tarpeen, tai kysymys voidaan ratkaista paremmin toissijaisuusperiaatteen perusteella. Ehdotuksen peruuttaminen olisi lähettänyt viestin, että suhtaudumme yhdessä vakavasti hallinnollisen taakan poistamiseen.

Omalla alueellani on esimerkiksi hyvin monia paikallisia viranomaisia, jotka tekevät jo asiaa koskevat päätöksensä EMAS-järjestelmän avulla. Tällä tavalla käytetty raha olisi edistänyt sata kertaa enemmän ilmaston suojelua, jos sitä olisi myönnetty hankkeisiin julkisten rakennusten eristämiseksi.

Minulle herää kysymys, laaditaanko tätä direktiiviä vain pelkän laadinnan vuoksi vai pyritäänkö saamaan aikaan toimia. Useimmat eurooppalaiset eivät ymmärrä kumpaakaan lähestymistapaa.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Pidän myönteisenä Dan Jørgensenin mietintöä, jonka tavoite on edistää puhtaita, edullisia ja energiatehokkaita ajoneuvoja Euroopan maanteillä. Uskon vakaasti, että yhteisten sääntöjen käyttöön otolla Euroopan tasolla saamme aikaan myönteisempää ympäristövaikutusta. Paikallisilla viranomaisilla on keskeinen tehtävä päättää maantiliikenteen alan julkisten hankintojen kriteereistä. Sen vuoksi kannatan ehdotusta, jonka mukaan julkisissa hankinnoissa on otettava huomioon hankintakustannusten lisäksi kulutuksesta aiheutuvat kustannukset, hiilidioksidipäästöt ja ilmakehän saastumista koskevat tiedot ajoneuvon koko elinkaaren aikana. Uskon vakaasti, että selkeillä ympäristökriteereillä voidaan edistää merkittävästi saastuttamattomien ajoneuvojen markkinoita.

Olen myös samaa mieltä siitä, että kaupunkien joukkoliikennevälineiden hankintakilpailuja koskevien tietojen on oltava avoimia ja yleisesti saatavilla. Paikallisviranomaisten, ympäristönsuojeluryhmien ja kansalaisten välinen intensiivinen ja avoin vuoropuhelu edistää varmasti ajoneuvojen hankinnan osalta ympäristönäkökohtien merkitystä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Saastuttamattomat ajoneuvot ovat tärkeä ja täysin oikeutettu tavoite, mutta tällä hetkellä paikallisviranomaisilla on jo vaihtoehto sisällyttää ympäristönäkökohdat julkisen liikenteen palveluja koskeviin sopimuksiin. Näin ne myös tekevät. Direktiivillä ei tarjota mitään uutta lisäarvoa ympäristölle ja se aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista taakkaa paikallisille ja alueellisille viranomaisille. Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet vähentämään päästöjä 20 prosentilla, ja olisi parasta, että juuri ne voivat päättää, sijoitetaanko kodin lämmitykseen vai muihin asioihin. Päätös olisi jätettävä alueille. Kukaan ei ole sanonut täällä totuutta. Kyse on siitä, miten turvataan myyntikanava Euroopan autoteollisuudelle, jota olemme rasittaneet päästövähennyksiä koskevilla vaatimuksilla. Tämä merkitsee, että kyse on siitä, kuka ostaa kalliita ajoneuvoja kulutuksen heikentyessä ja taantumaan vajotessamme. Kuitenkin aiheutamme tällä direktiivillä

lisää rasi- ja paikallisille ja alueellisille viranomaisille. En voi hyväksyä tätä. Sen vuoksi pyydän kollegoiltani, että annatte tukenne meille, jotka uskomme, että tämä ehdotus olisi yksinkertaisesti ja selkeästi hylättävä.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin entisenä kunnanvaltuutettuna ilmaista, että torjun käsiteltävänä olevan ehdotuksen. Direktiivi on tarpeeton, ja emme tarvitse sitä. Tähän on useita syitä: ensinnäkin se on vapaiden markkinoiden sääntöjen vastainen; toiseksi sillä puututaan paikallisviranomaisten toissijaisuusperiaatteeseen, koska niiden pitäisi voida määritellä omat painopisteensä; kolmanneksi edellytykset, joita sovelletaan julkisiin hankintoihin, sisältävät jo ympäristövaatimukset ja ajoneuvojen päästöjen tiiviin seurannan; neljänneksi saamme aikaan vain vähän vaikutusta hyvin korkein kustannuksin sekä lisäämme paikallisviranomaisten hallinnollista taakkaa ja aiheutamme lisää byrokratiaa. Olisi parempi käyttää paikallishallinnon niukkoja varoja rakennusten lämmittämiseen, ikkunoiden eristämiseen ja vanhojen hehkulamppujen korvaamisen uusilla lampuilla. Tällä tavoin saamme aikaan paljon suuremman vaikutuksen ja lisäämme säästöjä ja samalla suojelemme ympäristöä ja ilmastoa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tämä direktiivi auttaa lisäämään paikallisviranomaisten tietoisuutta kaupunkiliikenteen vaikutuksesta ympäristöön. Jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiiviä tiukempia valintaperusteita puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen hankintaan. Ne voivat myös halutessaan ostaa uudelleen kunnostettuja ajoneuvoja tai olemassa olevia ajoneuvoja, joihin on asennettu hiukkassuodattimia tai joiden moottoria on mukautettu käymään puhtaammilla polttoaineilla.

Uskon henkilökohtaisesti, että olisi oltava mahdollisuus ostaa puhtaita ja energiatehokkaita maantieajoneuvoja ja asentaa niihin jälkikäteen moottoreita ja varaosia siinä tapauksessa, että niiden koko käyttöiän aikaisesta ajokilometrimäärästä ei ole ylitetty 75 prosenttia. Nykyiseen direktiiviin ei sisälly maantieajoneuvoihin jälkikäteen asennettavat moottorit ja varaosat silloin, kun niiden koko käyttöiän aikaista ajokilometrimäärää ei ole ylitetty 75 prosentilla. Uskon, että nämä näkökohdat ovat tarpeet käsitellessämme investointia, jonka on oltava kestävä.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, se mitä, meiltä puuttuu, on yksinkertaisesti kannustinjärjestelmä, ja komission jäsenelle Kovácsille pitäisi esittää kysymys tästä. Eikö olisi järkevää, että myös tällä alalla harkitaan kuolettamisaikojen vähentämistä, määrärahojen myöntämistä tai bonuksien maksamista?

Euroopan unionin näkökulmasta voisin nähdä, että annamme tukea tällä alalla esimerkiksi kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmasta. Meillä on Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelma ja seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma.

Ehdotan, että tällä alalla toimitaan aktiivisesti siten, että myönnetään verohelpotuksia ja tarjotaan apua. Tällä alalla voitaisiin saada paljon aikaan. Haluaisin ehdottaa, että teemme tässä yhteydessä uuden aloitteen.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi sanoa Paul Rübigerille ja Inés Ayala Senderille, että otan asiasta yhteyttä siitä vastaaviin komission jäseniin ja pyydän heitä vastaamaan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin. Haluaisin kiittää kaikkia muita keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä. Keskustelu ei ollut tylsä vaan vilkas, siinä tehtiin hyvin perusteltuja huomioita ja esitettiin jotain vastaväitteitä, joita on aina hyvä kuulla.

Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa vastauksessani ainoastaan kolmea seikkaa. Ensimmäinen on se, että ehdotuksen vaikutuksesta tehty kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että mahdolliset hyödyt ovat merkittävät, koska ajoneuvojen alkuperäiset investointikustannukset, jotka ovat todennäköisesti korkeammat, korvataan säästöillä, joita saadaan aikaan alemman energiakulutuksen ja alemmien hiilidioksidin ja muiden epäpuhtauspäästöjen ansiosta.

Toiseksi ajoneuvon elinkaari- ja vaikutuksen sisällyttäminen arviointiperusteisiin saattaa aiheuttaa suurempia kustannuksia, mutta voi aikaansaada säästöjä toimijoille ja yleisölle.

Kolmanneksi polttoainekustannusten säästöt hyödyttävät suoraan toimijoita, koska ne suurelta osin kompensoivat ostohetkellä mahdollisesti aiheutuneita korkeampia kustannuksia.

Dan Jørgensen, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, uskon että kymmenen–kahdenkymmenen vuoden kuluessa eurooppalaiset ovat aivan eri tavalla tietoisia ympäristöstä kuin tällä hetkellä. Uskon ehdottomasti, että siihen mennessä ajatus veronmaksajien varojen, eli heidän oman rahan, käyttämisestä muihin kuin ympäristöystävällisiin hankintoihin olisi käsittämätöntä. Siihen mennessä ne meistä, jotka kannattavat huomenna äänestettävää kompromissia, voivat katsoa taaksepäin ylpeänä tähän ajankohtaan, kun otimme ensimmäisiä askeleita oikeaan suuntaan. Haluaisin sen vuoksi kiittää jälleen varjoesittelijöitä, jotka osallistuivat

kompromissin aikaansaamiseen. Haluaisin myös kiittää teitä monista myönteisistä kommenteista, joita parlamentissa tänään esitettiin käydyistä neuvotteluista.

Minun on kuitenkin kommentoitava joitain esitettyjä kriittisiä näkökantoja, koska niitäkin on tuotu esiin. Luulen, että Thomas Ulmer ilmaisi asian kaikkein äänekkäämmin. Hän sanoi esimerkiksi, että koko asia on liian byrokraattinen. Ei, se ei ole erityisen byrokraattinen. Se on laadittu itse asiassa hyvin helpolla ja joustavalla tavalla. Se on yhdistetty siten, että pieninkin paikallinen viranomainen tai pieninkin kaupunki tai alue voi käsitellä näitä asioita helposti. Tietyillä aloilla sovelletaan myös poikkeuksia, kun se on perusteltua. Hän totesi myös, että toteutettavilla toimilla ei ole mitään vaikutusta. Hyvät parlamentin jäsenet, viranomaiset hankkivat vuodessa 100 000 henkilöautoa Euroopassa. Sata tuhatta, se merkitsee miljoonaa kymmenessä vuodessa. Ette voi sanoa, että ympäristöystävällisten hankintojen edistämällä ei ole mitään vaikutusta. Tottakai sillä on jotain vaikutusta. Kuorma-autojen osalta määrä on 35 000 vuodessa ja linja-autojen 17 000 vuodessa. Seitsemäntoista tuhatta merkitsee itse asiassa kolmasosaa kaikista vuoden aikana Euroopassa ostettavista linja-autoista. On selvää, että toteuttamillamme toimilla on merkittävä vaikutus. Yksi asia Thomas Ulmerin puheenvuorossa oli kuitenkin miellyttävämpi. Se oli hänen toteamuksensa, että hänen mielipiteellään on tuskin mitään vaikutusta huomisen äänestyksen tulokseen. Luulen, että hän on onneksi aivan oikeassa.

Puhemies – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. lokakuuta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ivo Belet (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jos haluamme ottaa käyttöön uskottavan ilmastopolitiikan, ja olemme tässä suhteessa kriittisten viikkojen edessä, niin ensisijaisesti hallituksen olisi annettava hyvä esimerkki.

Tämä on sen vuoksi hyvä direktiivi, ja meidän pitäisi ottaa se käyttöön mahdollisimman nopeasti. Kukaan ei estä sitä, että kansalliset hallitukset voivat panna sen täytäntöön vuoden kuluessa. Tämä on täysin mahdollista.

Vaikka Euroopan tason merkintä ei ole ajankohtainen tällä hetkellä, mikään ei estä meitä luomasta kansallisella tasolla aloitteita, joilla lisätään tietoisuutta ja saadaan selville sen yleiseen mielipiteeseen aiheuttama vaikutus.

Tarkoitus on loppujen lopuksi vakuuttaa kuluttajille ja meille kaikille, että ympäristöystävällisiä ajoneuvoja on saatavilla ja että niiden ei tarvitse maksaa enemmän kuin saastuttavat autot.

Siksi on tärkeää, että uusien ajoneuvojen hankintaan sovelletaan mahdollisimman suurta avoimuutta. Siten kaikki voivat erityisesti paikallisella tasolla tarkistaa asioita ja tehdä vertailuja.

Mekin voimme näyttää esimerkkiä siten, että päätämme, että Strasbourgiin tai Brysseliin ei matkusteta maastoautoilla vaan ympäristöystävällisillä ajoneuvoilla, jotka päästävät vähemmän pölyä, nokea ja hiilidioksidia, mutta joiden ajomukavuudesta ei tingitä.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kaikki aloitteet, joita on toteutettu niiden Euroopan neuvoston maaliskuussa 2007 jäsentelien ilmastomuutosta koskevien vaatimusten täyttämiseksi, jotka on toistettu tämänhetkisen neuvoston puheenjohtajavaltion päätelmissä, vahvistavat selkeästi EU:n asemaa ilmastomuutoksen vastaisen taistelun maailmanlaajuisena johtajana.

Siten esillä oleva mietintö on samansuuntainen niiden jatkuvien keskusteluidemme kanssa, joilla pyritään löytämään tehokkaita keinoja haitallisten hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.

Vaikuttaa siltä, että julkisten viranomaisten autonvalmistajille antama uusi sysäys on askel oikeaan suuntaan. Meidän pitää kuitenkin muistaa, että EU:n talouden innovaation kannustamisen on oltava tasapainossa EU:n yritysten avoimen kilpailun ylläpitämisen kanssa. Toivomme, että autoteollisuus hyödyntää tätä kannustimena sellaisen tutkimuksen tehostamiseksi, joka johtaa uusien ympäristöystävällisten ja energiaa säästävien teknikoiden nopeampaan käyttöönottoon.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (EN) Ilmastomuutos ja luonnonvarojen liiallinen hyväksikäyttö ovat nykypäivän maailmassamme tärkeitä aiheita. Tällä aloitteella tarjotaan hyvä alku, jolla tuetaan ympäristömme puhdistamista ja Euroopan kestävyyslujuutta tulevaisuudessa. Tämä lainsäädäntö on keskeisessä asemassa, jos EU aikoo saavuttaa tavoitteensa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, energiatehokkuuden lisäämisestä 20 prosentilla ja siitä, että vähintään 20 prosenttia kokonaiskulutuksesta katetaan uusiutuvista energialähteistä.

Lisäksi puhtaat ja energiatehokkaat autot ovat yleensä kalliimpia. Jos ympäristöystävällisten ajoneuvojen kysyntä lisääntyy, se voi johtaa hintojen laskemiseen siinä määrin, että ympäristöystävälliset ajoneuvot ovat kilpailukykyisempiä ja edullisempia kuluttajille. On tärkeää, että kannustamme kaikkia eurooppalaisia suojelemaan omalta osaltaan ympäristöä.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisinä kompromissipaketin suosituksia.

On oikein vaatia, että paikalliset viranomaiset ja julkiset laitokset näyttävät tietä kestäväälle ja puhtaalle liikenteelle. Julkisten hankintojen olisi perustuttava kestävyYTEEN.

Tehokkaiden ja ympäristöystävällisten kuljetusvaihtoehtojen valitseminen erityisesti kaupungeissa edistää kansalaisten terveyttä, ympäristöämme ja ilmastoa koskevia sitoumuksiamme ja voi toimia markkinoiden katalysaattorina puhtaalle liikenteen vaihtoehdoille. Julkisista hankinnoista vastuussa olevien tahojen pitäisi harkita näitä pitkän aikavälin hyötyjä.

Tiedämme, että liikenne on yksi niistä aloista, joilla hiilidioksidipäästöjä on vähennettävä. Toivon, että tämän direktiivin uudelleentarkistaminen voidaan toteuttaa mahdollisimman nopeasti, jotta se voidaan panna täytäntöön vuoteen 2010 mennessä tukena ympäristötietoisille paikallisille viranomaisille ja julkisille elimille.

(GA) Uskon, että valiokunta on oikeassa haastaessaan paikallisviranomaiset. Tiedämme kaikki, että liikenne on yksi ala, jolla hiilidioksidipäästöjä on vähennettävä. Tällä direktiivillä tuettaisiin paikallisia viranomaisia ja julkisia laitoksia, jotka arvostavat ympäristöä. Julkisten hankintojen olisi perustuttava kestäväan kehitykseen, eikä ainoastaan hintaa olisi tarkasteltava, vaan kaikki muut kustannukset, jotka koskevat terveyttä, ympäristöä ja hiilidioksidipäästöjä, olisi myös otettava huomioon.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen saattaminen markkinoille edistää huomattavasti ympäristönsuojelua, parantaa ilmanlaatua ja tehostaa eri liikennemuotojen energiankäyttöä sekä vähentää epäpuhtauspäästöjä. Ilmanlaatua koskevan direktiivin ja kaupunkiliikennettä käsittelevän vihreän kirjan tavoitteita pannaan täytäntöön tehokkaammin edistämällä ympäristöystävällistä julkista liikennettä. Samalla Japanin autoteollisuus, joka keskittyy ponnekkaasti valmistamaan ympäristöystävällisiä autoja, uhkaa Euroopan unionin markkinoita. Sen on sijoitettava enemmän sellaisten ajoneuvojen tekniseen kehittämiseen, jotka aiheuttavat vähemmän hiilidioksidipäästöjä, sekä vaihtoehtojen polttoaineiden edistämiseen.

Jotta autonvalmistajia kannustetaan jatkuvasti lisäämään tuottamiensa ympäristöystävällisten ajoneuvojen määrää, julkisten hankintojen osalta olisi tarkasteltava näiden ajoneuvojen elinkaarikustannuksia sekä niiden vaikutusta ympäristöön ja kansanterveyteen. Nämä vaatimukset eivät kuitenkaan vääristä julkisen ja yksityisen sektorin välistä kilpailua, koska niihin sovelletaan viime kädessä samoja ympäristösäännöksiä ja -vaatimuksia kuin julkisten liikennepalveluiden tarjoamiseen.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ehdotuksessa siitä, että paikallisten ja alueellisten viranomaisten hankkimiin maantieajoneuvoihin sovellettavat energiatehokkuus- ja päästövaatimukset asetetaan pakolliseksi, ei oteta tietyiltä osin huomioon toissijaisuusperiaatetta, ja siinä edellytetään ennen kaikkea kestävämmiä ja ylimääräisiä hallinnollisia kustannuksia. Puhtaiden ja saastuttamattomien maantieajoneuvojen tae on esimerkiksi liian monimutkainen asia ottaa käyttöön ja toteuttaa siten, että siitä on jotain hyötyä. Ehdotettu kompromissi kuitenkin hieman yksinkertaistaa tätä hallinnollisesti liian raskasta järjestelmää.

Erityisen myönteinen seikka tässä yhteydessä on se, että jäsenvaltiolle tarjotaan enemmän joustavuutta, kun ne saattavat ehdotuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään. De minimis -periaate, jonka mukaan tietyn kynnysarvon jälkeen ajoneuvot eivät kuulu tämän hankintaprosessin piiriin, vähentää huomattavasti pienten paikallisten viranomaisten taakkaa. Jäljelle jää kuitenkin kysymys, onko tämä yksityisiä automarkkinoita koskevan mallin toivottu vaikutus yhtä merkittävä, mitä odotettiin, kun otetaan huomioon, että julkisten hankintojen markkinaosuus hyötyajoneuvoista on vain kuusi prosenttia.

18. Lentoliikenteen turvatoimien ja henkilökannereiden käytön vaikutukset ihmisoikeuksiin, yksityisyyden suojaan, tietosuojaan ja ihmisarvoon (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Philip Bradbournin ja Marco Cappaton kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta

kysymyksestä, joka koskee lentoliikenteen turvatoimien ja henkilöskannerien käytön vaikutuksista ihmisoikeuksiin, yksityisyyden suojaan, tietosuojaan ja ihmisarvoon (O-0107/2008 – B6-0478/2008).

Philip Bradbourn, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää parlamentin huomion komission hiljattain antamaan ilmoitukseen siitä, että Euroopan lentokentillä käytetään vuoteen 2010 mennessä koko vartaloa kuvaavaa henkilöskanneria.

Haluaisin, että komissio selventää ja perustelee näkökohtia, joita on esitetty kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Kaikkein tärkein on se, miksi tätä toimea pidetään ainoastaan teknisenä muutoksena olemassa olevaan ilmailun turvaamista koskevaan asetukseen, jolloin parlamentaarista valvontaa yksityisyyden suojasta ja ihmisarvoa koskevista perustavanlaatuisista kysymyksistä kierretään.

Tällä tekniikalla on mahdollista, korostan sanaa mahdollista, pakottaa lentomatkustajia kokemaan kohtelua, jota voidaan pitää ihmisarvon kunnioittamisen vastaisena, ja tämä ei ole todellakaan pieni tekninen askel.

Jos meidän pitää perustella tätä kansalaisillemme, meidän on ensi tiedettävä, miksi sitä yleensä tarvitaan. Aiotaanko ottaa enemmän tekniikkaa käyttöön ainoastaan siksi, että kyseinen tekniikka on saatavilla? Missä määrin tätä tekniikkaa käytetään? Voin ymmärtää, että tämä on joissain tapauksissa toissijainen toimenpide, kun henkilö ei halua, että turvallisuusvirikailija tutkii hänet. Ensisijaisena tutkintatoimena tällä loukataan erittäin vakavasti yksityisyyttä koskevia perusoikeuksiamme ja tämä toimi on niiden vastainen.

Olemme jo nähneet nesteitä koskevien sääntöjen vuoksi ennakkotapauksen, että täydentävistä turvallisuustoimista tulee pysyviä lentokentillä. Vaikka nämä nesteitä koskevat säännöt ovat hankalia matkustajille, niin niillä ei loukata yksityisyyttä.

Toinen merkittävä huolenaiheeni on tietojen säilyttäminen. Olen ymmärtänyt, että kuvien säilyttäminen ei ole alkuperäinen tarkoitus, mutta tämä ei tarkoita, etteikö tämä olisi mahdollista. Voiko komissio sen vuoksi kertoa, minkä seikkojen vuoksi tietoja pitäisi tallentaa, miten niitä turvataan ja voidaanko (ja miten voidaan) tänään päättää siitä, että tätä mahdollisuutta ei käytetä, jotta siitä voitaisiin luopua kokonaan, jolloin lainkuuliaisten matkustajien huolenaiheita lievitetäisiin?

Haluaisin myös nähdä, että käyttäjäryhmiä kuullaan asianmukaisesti. Näitä laitteita on testattu joillain lentokentillä mukaan lukien omassa maassani Lontoon Heathrow'lla, mutta tietääkseni asiantuntijat tai asianmukaiset parlamentin valiokunnat eivät ole vielä tarkastelleet testien tuloksia.

Haluaisin lopuksi kehottaa, että komissio ei pakota henkilöitä mahdolliseen ihmisarvoa alentavaan menettelyyn ennen kuin ensin ymmärretään viattomien matkustajien oikeudet huolenaiheet.

Meidän olisi luonnollisesti suhtauduttava vakavasti turvallisuuteen, mutta tällainen tekniikan yleinen käyttöönotto voi mahdollisesti johtaa siihen, että oikeutetusta turvallisuuskysymyksestä muodostuu turvallisuusalan tirkistysesitys, jota on mahdotonta hyväksyä.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamenttia tämän suullisen kysymyksen esittämisestä, koska voin sen vuoksi selventää tärkeänä pitämäni asiaa. Matkustajien oikeudet – oikeus turvallisuuteen ja oikeus olla sietämättä hyvin pitkiä jonoja – sekä valvontajärjestelmä, joka vaikuttaa olevan vanhentunut eikä aina erittäin tehokas, tätä kaikkea me olemme arvostelleet, ja kun olen Euroopan parlamentin jäsen, minäkin arvostelin sitä. Meidän on sen sijaan pyrittävä saamaan aikaan valvontajärjestelmä, jonka avulla kansalaiset voivat matkustaa mahdollisimman helposti ja miellyttävästi. Ilmoitimme siten pari viikkoa sitten, mitä esineitä voidaan kuljettaa käsimatkatavarana ja mitä ei.

Komission ja energian ja liikenteen pääosaston toteuttamien toimien tavoite on siirtyä kansalaisille hyödylliseen suuntaan: kansalaisten oikeuksien suojeleminen kaikissa olosuhteissa on sitoumus, jonka tein Euroopan parlamentissa ja jota aion edelleenkin kunnioittaa.

Ehdotuksen tavoite – haluan ilmoittaa sen hyvin selvästi ja sen vuoksi olen tyytyväinen, että voimme keskustella tästä asiasta tänään – ei ole komission päätös lisätä henkilöskannerien käyttöä vuodesta 2010 lähtien. Tästä on ilmeisesti syntynyt väärinkäsitys. Komissio on esittänyt kysymyksen parlamentille: pitääkö se hyödyllisenä keskustelua henkilöskannereiden käyttöönotosta ja käytöstä lentokentillä valvontajärjestelmänä, joka ei ole pakollinen? Se on ehdotuksen tavoite ja se ilmoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä annetun asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa. Euroopan parlamentin tällä hetkellä harkitsema toimenpide valvonnan käsittävän komiteamenettelyn mukaisesti rajoittuu mahdollisuuteen käyttää henkilöskannereita keinona varmistaa lentoturvallisuus.

Aikataulun osalta ainoastaan siinä tapauksessa, että parlamentti ilmoittaa kannattavansa ehdotusta ja ainoastaan silloin kun olemme varmistaneet, että nämä välineet ovat hyödyllisiä eivätkä vahingollisia erityisesti kansalaisten terveyden näkökulmasta, me voimme arvioida, pitäisikö tehdä päätös siitä, millä edellytyksellä näitä laitteita voidaan käyttää.

Kun otetaan huomioon menettelykysymys, ilmoitin valvonnan käsittävän komiteamenettelyn mukaisesti 4. syyskuuta asiasta parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, puheenjohtajalle. Paolo Costa vastasi minulle 26. syyskuuta kirjeellä, jossa hän pyysi lisätietoja erityisesti henkilökannereista, eli siitä, miten komissio aikoi käyttää henkilökannereita, jos asiasta annetaan myönteinen lausunto.

Lähetin 7. lokakuuta kirjeen vastaukseksi Paolo Costalle ja korostin useita näkökohtia. Ensimmäinen oli se, että tarkasteltavana olevissa toimenpiteissä voitaisiin tutkia mahdollisuutta käyttää henkilökannereita täydentävänä vaihtoehtona matkustajien tutkimiseksi, eli ei-pakollisena edellytyksenä. Matkustajat voisivat valita, kulkevatko he henkilökannerin läpi, jos henkilökannereita pidetään asianmukaisena, vai tarkastetaanko heidät manuaalisesti, kuten tällä hetkellä.

Mainitsin, että joitain näkökohtia, erityisesti vaikutuksia matkustajien terveyteen ja heidän yksityisyyteensä, on tarkasteltava tarkemmin ennen kuin henkilökannereista annetaan mitään säännöstä. Lisäksi Euroopan tietosuojavaltuutetun toimisto olisi mukana. Tämä siis sisältyy edelleen 7. lokakuuta Paolo Costalle lähettämäni kirjeeseen. Lisäksi tietosuojavaltuutettu on kutsuttu kansallisten asiantuntijoiden, alan asiantuntijoiden ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenten kanssa osallistumaan 6. marraskuuta pidettävään työryhmäkokoukseen, jonka tarkoitus on varmistaa avoimuus, ja joka pidetään luonnollisesti ennen päätöksen tekemistä. Tässä kokouksessa, joka voidaan pitää vielä useammankin kerran, todetaan, onko olemassa mitään terveysriskejä, mikä on suurin huolenaiheeni. Meidän on tiedettävä, vahingoittavatko nämä henkilökannerit niiden henkilöiden terveyttä, jotka vapaaehtoisesti kulkevat niiden kautta. Sen jälkeen arvioimme vakavasti niiden tehokkuutta, ja tämä merkitsee luonnollisesti, että kuulemme kaikkea, mikä liittyy kansalaisten yksityisyyttä koskevaan oikeuteen. Euroopan tietosuojavaltuutettua kuullaan tästä asiasta ja aion kuulla myös Euroopan unionin perusoikeusviraston kantaa.

Miten niitä käytetään, jos parlamentti päättää näyttää vihreää valoa henkilökannereita koskevan ajatuksen tarkastelemiseksi? Niitä ei olisi mielestäni käytettävä pakollisena välineenä ja kaikissa olosuhteissa olisi luonnollisesti tarjottava vaihtoehto, joten lentokentällä olisi siten oltava käytössä tällainen vaihtoehto. Se ei olisi siten ainoa vaihtoehto vaan yksi mahdollisuuksista.

Toinen asia on se, että kuvia ei säilytettäisi vaan ne poistettaisiin välittömästi. Siten käytössä pitäisi olla tekninen järjestelmä, jolla estetään henkilökannerin läpi kulkevan henkilön kuvan tallentaminen. Se tuhottaisiin siten välittömästi ja sitä ei missään nimessä tallennettaisi, koska se olisi mahdotonta.

Eräs kysymys koskee terveyttä, jota pidän painopistealana: 6. marraskuuta pidettävässä työryhmässä pyydämme lentoliikenteen turvallisuudesta vastaavia antamaan meille EU:n eri valtioita koskevia tietoja, jotka koskevat henkilökannerien ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheuttamia haittoja. Tämä merkitsee, että riskin olemassaolon selvittämiseen tarvitaan yliopistojen tutkimuksia, terveysministeriöiden tai vastaavien elinten tutkimuksia tai henkilökannereita käyttävien valtioiden, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan, tilastotietoja.

Tämän sanottuani en ole tehnyt mitään päätöstä enkä aio painostaa tässä asiassa mihinkään suuntaan. Esitän ainoastaan yhden ongelman parlamentin käsiteltäväksi. Haluammeko tarkastella tätä vaihtoehtoa ei-pakollisten tarkistusten suorittamisesta lentokentällä vai emme? Juuri tämä on kysymys. Jos haluamme tarkastella tätä ehdotusta, meidän on tarkistettava, onko se toteuttamiskelpoinen, tai toisin sanoen, onko se mahdollinen ensisijaisesti terveyden näkökulmasta, ja sen jälkeen meidän on tarkasteltava muita perusteita yksilön oikeuksien kunnioittamisesta alkaen.

Lisäksi mahdollisesti käyttöön otettavassa säännöksessä on tärkeää, että toimijat toimivat etäisyyden päästä ja he eivät näe suoraan matkustajia, vaan ovat erityisessä suljetussa paikassa. Toisin sanoen on varmistettava kaikin tavoin, että tästä ei synny häiritsevä väline, koska se on tarkoitettu ainoastaan helpottamaan kansalaisten matkustamista ja tarjoamaan heille enemmän suojaa. Käytettävissämme olevien tietojen mukaan niillä lentokentillä, joissa henkilökannerijärjestelmiä on käytössä, suurin osa henkilöistä kulkee henkilökannerin läpi sen sijaan että heidät tutkittaisiin muulla tavalla.

Nämä ovat joitain niistä aiheista, joita on tarkasteltava. Meillä on tietenkin mahdollisuus säännellä asiaa, jos parlamentti hyväksyy, että henkilökannergia koskevaa ajatusta tarkastellaan. Sen jälkeen on mahdollisuus, että parlamentti voi tarkastella asiaa edelleen. Tarkoitukseni on ottaa parlamentti tähän mukaan. Olen sanonut tämän aina ja osaksi siksi, että minulla on pitkä kokemus Euroopan parlamentissa. Sen vuoksi tulini erittäin mielelläni tänään parlamenttiin keskustelemaan henkilökannereita koskevasta asiasta. Tavoitteeni on ottaa parlamentti mukaan asiaan ja päästä siitä yhdessä päätökseen.

Haluammeko, että yhteisö säätelee asiaa, jos kaikki henkilökannereilla tutkimisen vaiheet hyväksytään, vai haluammeko jättää tämän välineen eri jäsenvaltioiden päätettäväksi? Uskon, että jos päätetään mahdollisuudesta tarkastella henkilökannereita ja tämä mahdollisuus todetaan toteuttamiskelpoiseksi, Euroopan kansalaisille olisi oikeudenmukaisempaa ja asianmukaisempaa, että asiasta laaditaan yhteisön lainsäädäntöä. Uskon, että tämä on parempi tae kaikille kansalaisille, jotka päättävät vapaasti kulkea henkilökannereita käyttävän turvatarkastuksen läpi, vaihtoehtona toiselle järjestelmälle, eli manuaaliselle ruumiintarkastukselle, joka jäisi käyttöön muille lentokentille.

Ymmärrän tietenkin, että kaikenlaisella valvonnalla puututaan ihmisen yksityisyyteen. Minusta henkilökohtaisesti manuaalisella tarkastuksella häiritään jopa enemmän kuin henkilökannereilla. Jokainen voi tehdä vapaan valintansa. Emme elä täydellisessä maailmassa. Meidän on valitettavasti vastattava moniin epämiellyttäviin tilanteisiin. Meidän on torjuttava, terrorismia, rikollisuutta, huumekauppaa, mafiaa ja Camorraa koskevat ongelmat pelkästään valtiossa, jonka tunnen parhaiten, joten tarkastukset ovat valitettavasti välttämättömiä. Tästä aiheutuu myös yksityishenkilöihin kohdistuvia vaikutuksia. Meidän on varmistettava, että ne ovat mahdollisimman vähäisiä. Meidän on varmistettava, että minkäänlaisia tallenteita ja muistiinpanoja ei ole olemassa ja että yksityisyyttä tai perusihmisoikeuksia ei rikota.

Tämän vuoksi katson, että oikein keskustella tästä asiasta. Toimin luonnollisesti parlamentin tahdon perusteella sen jälkeen, kun selvitin syyt, miksi toin tämän mahdollisuuden esille parlamentissa. Toivon, että sitä voidaan käsitellä ja siitä voidaan keskustella pelkästään kansalaisten edun pohjalta.

Luis de Grandes Pascual, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa liikenteestä vastaava komission jäsen, me olemme hyvin tietoisia, että pyritte tiedottamaan liikenne- ja matkailuvaliokunnalle puheenjohtaja Costan välityksellä kirjeenvaihdon sisällöstä. Kiitän teitä nyt lämpimästi koko parlamentille annetuista tiedoista.

Arvostelen kuitenkin, että tämä päätöslauselma esitetään nyt, kun määräaika päättyy klo 10 aamulla. Se ei ole hyväksyttävää. Tässä asiassa ei rehellisesti sanoen toimittu asianmukaisesti. Minun on myös todettava, että vaikka asiasta oltiin yhtä mieltä, komiteamenettely ei ole asianmukainen menettely henkilökannereita koskevassa arkaluontoisessa asiassa, vaikka se käsittää valvontatoimia.

Minun mielestäni meidän olisi arvioitava perusoikeuksiin aiheutuvia vaikutuksia. Meidän on arvioitava etukäteen myös vaikutusta terveyteen. Ehdotuksen ja aikaansaadun hyödyn välillä on sovellettava suhteellisuusperiaatetta.

Parlamentti on turhautunut nesteitä koskevan asian vuoksi, ja tämän toteaa henkilö, joka neuvoi espanjalaisia Euroopan parlamentin jäseniä olemaan äänestämättä vastaan. Se, että terrorismin vastaisessa taistelussa tehdään myönnytyksiä menettelyn toimivuuden suhteen, vie meitä liian kauas tavoitteesta. On totta, että järjestimme luottamuslauseäänestyksen. Kirjeessänne esitetty toteamus siitä, että edes uusilla kokeiluvaiheessa olevilla nesteillä koskevilla tarkistuksilla ei voida torjua kaikkia mahdollisia räjähtäviä nesteitä, on myös totta.

Kuitenkin henkilökannergia koskevat pyrkimykset ovat mielestäni valitettavan riittämättömät, vaikkakin ne ovat vapaaehtoiset.

On totta, että tämä voi olla vapaaehtoisia ja sitä voidaan käyttää ylimääräisenä välineenä, kuten jo tähän mennessä, huumausainekauppaa koskevissa epäilyksissä, jos jotain on kätkeyty kehon sisään. Sillä ei voida kuitenkaan korvata kokonaan asianmukaisia tarkistuksia, jotka voivat olla erittäin hyödyllisiä ja jotka kaikki hyväksyvät.

Joka tapauksessa, arvoisa komission varapuheenjohtaja, tämä asia on jätettävä parlamentin ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan päätettäväksi. Perusoikeudet ja ihmisarvo on turvattava. Kaikki terrorismin vastaiset toimet saavat tukemme, mutta niitä ei voida esittää millä tahansa tapaa. Minusta teidän pitäisi olla hyvin varovaisia ja tahdikkaita, kun ilmoitatte tästä asiasta.

Claudio Fava, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluaisin kiittää komission varapuheenjohtaja Tajania antamistaan selvennyksistä sekä vastata välittömästi hänen

pyyntöönsä. Hän kysyy parlamentilta, haluammeko tarkastella tätä ehdotusta yhdessä: vastaus on kyllä. Suullinen kysymys esitettiin tämän pyyntömme vuoksi. Haluaisimme tarkastella sitä kaikkien käytettävissämme olevien tietojen perusteella, jotta voimme saada selville, kuten te aivan oikein kysytte, onko tämä väline välttämätön, onko se turvallinen ja kunnioittaako se kansalaisten yksityisyyttä, joka on ensisijainen tavoitteemme.

Pidämme myönteisenä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja Deprez'lle lähettämämme kirjettä, jossa esititte sitoumuksen, jota haluaisimme pitää virallisena sitoumuksena. Sitouduitte kuulemaan Euroopan tietosuojavaltuutettua. Ryhmällämme ei ole virallista kantaa henkilökannereista: tarvitsemme enemmän tietoja, ja meidän on tarkasteltava tätä kysymystä paremmin. Terveystieteistä vaikutuksesta haluaisimme tietää, milloin etenkin paljon lentävät matkustajat altistuvat liikaa. Meidän on oltava varmoja, että tätä asiaa koskevat tiedot ovat luotettavia, koska meidän on monen vuoden ajan ollut pakko matkustaa ilman nestemäisiä tuotteita, ja nyt me saamme tietää, että kyse oli luultavasti liiallisesta varautumisesta ja sitä koskevat tiedot ja arviot olivat todennäköisesti perusteettomia. Tarvitsemme arvion suhteellisuusperiaatteesta ja Euroopan parlamentin täysimääräisestä osallistumisesta.

Emme katso, että näitä toimia voidaan pitää pelkästään teknisinä: kyseessä ovat toimet, joilla on suora vaikutus ihmisoikeuksiin ja yksityisyyteen. On vaikeaa yhdistää turvallisuus, yksityisyys ja matkustajan terveyden suojeleminen, mutta kyseessä on velvollisuus, jonka parlamentti hyväksyy ja jonka se antaa vastuulleen. Toivomme, että voimme saada näitä tietoja ja että te sekä Euroopan tietosuojavaltuutettu annatte ne meille. Tarvitsemme lisää tietoja voidaksemme tehdä varman päätöksen siitä, miten hyödyllisiä nämä henkilökannereit ovat.

Marco Cappato, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, hyvät parlamentin jäsenet, minusta vaikuttaa siltä, että kyseessä on ensisijaisesti menettelytapaa koskeva ongelma eikä tässä niinkään ole kyse itse asiasta, koska olemme siitä selkeästi samaa mieltä. Esityksen pääsisällön osalta on selvää, että kaikkia turvallisuusvälineitä on tarkasteltava ihmisten turvallisuuden ja yksityisyyden, toimen tehokkuuden ja kustannushyötysuhteen – eli kuinka paljon nämä laitteet maksavat, koska sekin on ongelma – näkökulmasta ja uskon, että tästä tulee kaikkein hankalin näkökulma.

Hyvin järjestäytyneet terroristiryhmät voivat yleensä välttää helposti tällaisen tekniikan, mutta niillä on vaikutus kansalaisiin. Tämä pätee sormenjälkiin sekä puhelinkeskustelujen tallentamiseen ja kuunteluun, koska hyvin järjestäytyneet ryhmät eivät pelkää näitä tarkastuksia. Niistä tulee kymmenien miljoonien henkilöiden massatarkastuksia. Uskon sen vuoksi meidän olevan samaa mieltä siitä, että Euroopan unioni voi hyväksyä tällaisen välineen vasta, kun sen kaikkia näkökohtia on analysoitu tarkasti ja kun kyseinen analyysi on johtanut myönteiseen tulokseen kaikista näistä näkökohdista.

Menettelyn osalta olemme saaneet asiakirjan, jonka asiakirjan nro 1258 liitteen A osassa oleva otsikko on ”henkilökannaus sallitaan”. Ehkä juuri tämä otsikko on aiheuttanut meille liikaakin huolta sanan ”sallitaan” merkityksen vuoksi. Me pyydämme, että ne pitäisi sallia ainoastaan teknisen arvioinnin jälkeen. Siten tämän vuoksi on tehty täysin poliittinen päätös. Tästä on kyse tämänpäiväisessä päätöslauselmassa.

Tässä vaiheessa teidän tehtävänne on poliittisen sitoumuksenne vuoksi löytää tekniset keinot tämän tavoitteen saavuttamiseksi, ja parlamentti on teille siinä asiassa reilu kumppani.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelimme liikenne- ja matkailuvaliokunnassa mahdollisuudesta tarkastella näitä laitteita, jonka jälkeen saimme ensimmäiset valokuvat, jotka osoittivat, millaisia kuvia todella saadaan. Sen jälkeen oli selvää, että ehdotus kaatuisi teknisten näkökohtien vuoksi. Kuten sanoin, en halua keskustella nyt tästä seikasta yksityiskohtaisemmin, mutta minkäänlaista vaikutusten arviointia ei ole suoritettu. Kuitenkin esimerkiksi kuorma-autojen taustapeilejä koskevassa tapauksessa lähes kaikilta Euroopan yrittäjiltä kysyttiin, olivatko he samaa mieltä erilaisen taustapeilin käytöstä. Tällaisesta tärkeästä asiasta ei tehty mitään arviota. Sitä ei pidetty tarpeellisenä.

Näkemämme kuvat vaikuttavat hieman epäselviltä alastomien vartaloiden mustavalkokuvilta. Tämä on itsestään selvää. En sano todellakaan pelkän häveliäisyyden vuoksi, että minulla on epäilyksiä tästä seikasta, koska kuva alastomasta vartalosta on hyvin yksityinen asia, ja haluan, että ihmisillä on mahdollisuus päättää, voivatko muut nähdä heidät alasti. Meille kerrotaan, että kaikki perustuu luonnollisesti vapaaehtoisuuteen. Ei ole ensimmäinen kerta, kun meille kerrotaan tällaista. Jos joku kieltäytyy tästä järjestelmästä, niin häntä epäillään heti. Seuraavaksi ne otetaan pakollisena käyttöön. En uskalla ajatellakaan, mikä on sitä seuraava toimi.

Uskon, että tämä on todella lähestymistapa, jota ei voida sallia nykyisessä muodossaan. Muutaman vuoden kuluessa tästä tulee pakollista, koska turvallisuuspalveluiden työntekijät esittävät perusteluja tällaisen järjestelmän puolesta. Sitä seuraava askel on, että tiedot tallennetaan, vaikka se tällä hetkellä torjutaan. Tiedämme kuitenkin, että turvallisuudesta vastaavat tekevät aikanaan sen, mikä on teknisesti mahdollista.

Hyvä komission jäsen, Euroopan unionista tulee tällä tavalla vielä vähemmän suosittu ja sen suosio laskee edelleen. Tämä aiheutuu siitä, että jäsenvaltiot syyttävät EU:ta, eivätkä kannu vastuuta tämän järjestelmän käyttöönottoamisesta.

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, haluaisin kiittää komission jäsentä Tajania sekä esittää muutaman näkökohdan. Ensimmäinen on se, että lentokentistä on viime vuosien aikana kehittynyt paikka, jossa turvallisuudesta on tullut todellinen pakkomielle. Tämä ehdotus liittyy PNR-ehdotukseen, joka koskee matkustajarekisteritietojen umpimähkäistä käsittelyä, sekä nesteiden kuljettamista koskevaan asetukseen, joka otettiin käyttöön kaksi vuotta sitten väitetyn hyökkäyksen jälkeen. Kun asetus oli myöhemmin tullut voimaan, havaittiin kuitenkin, että kaikki terrorismista epäillyt oli vapautettu.

Kuten Stefano Rodotà totesi, tämä henkilökanneri on viimeisin toimenpide tässä nykyajan kidutuksessa. Vimma saada yhä enemmän tietoja, jotka voisivat olla hyödyllisiä terrorismin vastaisessa taistelussa, edistää oikeusvaltioperiaatteen autoritaarista tulkintaa. Yksityisyyttä, ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa loukataan selvästi. Uusi edellytys täydellisestä valvonnasta muodostaa uudelleen sosiaalisen hallinnan järjestelmän. Yhteiskunnassa kehitellään "massavalvonnan vankilaa" valvontajärjestelmäksi, jotta kaikista kansalaisista tulee vähitellen epäiltyjä, joita on valvottava.

Näiden välineiden luominen on vahvistus Foucault'n teorioista, ja henkilökanneri on kuin sivu Foucault'n kirjasta *Tarkkailla ja rangaista*. Ei ole sattumaa, että tämän strategian ytimessä on keho. Foucault toteaa, että kehon poliittisesta teknologiasta voidaan lukea valtasuhteiden jaettu historia. Näistä syistä ja tässä yhteydessä henkilökannerin autoritaarinen luonne on ilmeinen, ja näiden poliittisten ja filosofisten syiden vuoksi mielestäni ei ole hyväksyttävää alistaa kehoamme tälle välineelle, joka on jälleen kerran despoottinen osoitus teknologisesta vallasta.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me kannatamme eurooppalaista lähestymistapaa. Tästä ei saa olla epäilystäkään. Olisi oltava myös selvää, että kun päätöksentekovalta siirretään jäsenvaltioilta EU:hun, Euroopan parlamentilla olisi oltava enemmän valtaa tehdä päätöksiä ja suorittaa tarkistuksia kyseisellä alalla. Me itse asiassa sovimme tästä muutama kuukausi sitten, kun asetusta tarkistettiin.

Käsitlemme tänään ensimmäistä sarjaa toimia, joita meidän on tarkasteltava. Tältä osin on kaksi tärkeää näkökohtaa. Ensinnäkin nesteitä koskeva kielto poistetaan huhtikuuhun 2010 mennessä, mikä on erittäin myönteistä, vaikka olisimme halunneet toteuttaa sen vielä aikaisemmin.

Toinen on se, että luetteloon sisällytetään henkilökannerin mahdolliset skannausmenettelyt. Mainitsitte, että kokeiluhankkeita sovelletaan monilla lentokentillä, mukaan lukien Heathrow'lla ja Schipholilla ja että eurooppalaiset sopimukset ovat välttämättömiä.

Olen ymmärtänyt, että kyseiset jäsenvaltiot eivät voi jatkaa kokeiluhakkeita, jos emme sääntele asiaa EU:n tasolla. Perustelut ovat siten pääläellään. Minusta Euroopan parlamentin pitäisi selvittää perin pohjin tätä asiaa, ja tarvitsemme yksityiskohtaisen vastauksen joihinkin täällä ja muualla esitettyihin kysymyksiin ennen kuin hyväksymme sen.

Olette jo jossain määrin vastanneet tähän, mistä olen erittäin tyytyväinen, mutta minusta meidän pitäisi ottaa järjestelmällisemmin huomioon täällä mainittu yksityisyyden suoja mukaan lukien siihen kohdistuva vaikutus. Mikä hyöty uudella järjestelmällä tarjotaan verrattuna olemassa oleviin skannausjärjestelmiin? Odotamme teidän vastaavan tähän kysymykseen ja muihin kysymyksiin jäsennetysti, ja jos vastaukset ovat tyydyttäviä, voimme näyttää asialle vihreää valoa myöhemmässä vaiheessa.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, emme keskustele tänä iltana liikenteeseen liittyvistä teknisistä toimista emmekä siitä, onko yksi laite muita tehokkaampi tai halvempi turvatarkastuksien osalta.

Avasimme tämän keskustelun, sillä sen aihe on perusoikeudet, oikeus yksityisyyteen ja se mahdollisuus, että laitteen vastuuton, byrokraattinen ja valvoton käyttö voi rikkoa vakavasti matkustajien oikeuksia.

Pyydämme sen vuoksi, että tästä asiasta ei tehdä mitään päätöstä tarkastelematta ensin sen vaikutusta, kuulematta Euroopan tietosuojavaltuutettua, luomatta oikeudellista kehystä, jossa määritellään, kuka voi nähdä meidät kaikki alasti ja missä olosuhteissa ja vahvistamatta, miten voidaan todella varmistaa käytännössä jokaisella lentokentällä, että sen käyttö perustuu vapaaehtoisuuteen ja että virkailijat eivät pakota käyttämään sitä. Kertokaa meille, kuka pitää hallussaan tällaisia yksityisiä kuvia vartalostamme.

Osallistuin henkilökohtaisesti työhön, joka koski julkisten tilojen kameravalvontajärjestelmää koskevaa Espanjan lakia. Espanjan tapauksessa asiasta luotiin laki. Puolustin järjestelmän hyödyllisyyttä, mutta edellytyksenä olivat tädet takeet. Tässä tapauksessa takeita ei ole annettu ja siihen asti kun niitä ei anneta, tämän ehdotuksen hyväksyminen komiteamenettelyn mukaisesti, hyvä komission jäsen, on vain vallan väärinkäyttöä.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). - (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, sanomme Espanjassa *"llueve sobre mojado"*, mikä merkitsee, että vahinko tulee harvoin yksinään. Aivan viime aikoihin asti osa turvallisuuslainsäädäntöä oli salainen. Tämä salailu ja avoimuuden puute aiheutti huomattavaa vahinkoa kansalaisillemme, jotka eivät tietäneet, mitä odottaa. Teemme tilanteesta vieläkin hankalamman täysin epäasianmukaisella menettelyllä, koska siinä ei oteta huomioon Euroopan parlamentin näkökantoja. Kyse ei ole kuitenkaan ainoastaan parlamentin sisällyttämisestä täysistunnon puitteissa, vaan myös julkisen keskustelun avaamisesta kansalaistemme kanssa, jotta he voivat esittää mielipiteensä. Olemme itse asiassa saavuttaneet pisteen, jossa oikeus yksityisyyteen, tietosuoja ja ihmisarvo voidaan asettaa kyseenalaiseksi.

Tämän vuoksi Euroopan parlamentti vaatii, että voimme toimia johtavassa asemassa kansalaistemme edustajina ja että käymme tämän keskustelun, koska tätä rajaa ei saa ylittää, eli oikeus yksityisyyden suojaan, tietosuojan ja ihmisarvoon on ratkaistava.

Me asetamme kyseenalaiseksi tämän toimen tehokkuuden, tarpeen ja suhteellisuuden. Tämän vuoksi meidän mielestämme asiasta pitää keskustella virallisesti parlamentissa eikä komiteamenettelyn puitteissa ja on luonnollisesti avattava julkinen keskustelu Euroopan kansalaisten kanssa. He joutuvat loppujen lopuksi kärsimään jo tälläkin hetkellä tarkastuksista kaikilla Euroopan unionin lentokentillä.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, henkilökannereiden käyttö lentokentillä on hyvin arkaluontoinen aihe, joka vaikuttaa suoraan kansalaisten turvallisuuteen ja yksityisyyteen.

Kansalaisemme vaativat avoimuutta tällaisesta arkaluontoisesta kysymyksestä, ja me puolestamme vaadimme avoimuutta komissiolta.

Kyseessä ei ole pelkästään tekninen kysymys, joka voidaan ratkaista komiteamenettelyn avulla. Jos valitsemme sen lähestymistavan, emme toimi legitiimillä ja demokraattisella tavalla. Kansalaisten on oltava täysin tietoisia toimenpiteistä, jotka vaikuttavat heihin suoraan. Emme voi sallia avoimuuden puutetta, joka on jälleen kerran haitannut lentokenttien viimeisimpiä turvatoimia.

On selvää, että parlamentti kannattaa toimia, joilla varmistetaan parempi turvallisuus matkustettaessa ja joilla nopeutetaan tarkastuksia lentokentillä. Pyrimme kuitenkin ennen kaikkea varmistamaan, että terveyttämme ja yksityisyyttämme suojellaan.

Tarvitsemme tekniikkaa, joka ei haittaa terveyttä ja loukkaa yksityisyyttä eikä aiheuta enemmän ongelmia, kuin mitä sillä yritetään estää.

Tästä syystä, kuten on jo sanottu, on tehtävä ennakkoon lääketieteellisiä ja tieteellisiä tutkimuksia millimetriaaltojen vaikutuksesta matkustajien terveyteen ja erityisesti kaikkein haavoittuvaisimmassa asemassa oleviin matkustajiin, kuten raskaana oleviin naisiin, lapsiin, sairaisiin, vanhuksiin ja vammaisiin.

Mitä toimia komissio ehdottaa näiden kuvien ottamisesta ja käsittelemisestä luottamuksellisuuden ja yksityisyyden takaamiseksi? Kuten sanoitte, on ensiarvoisen tärkeää, että nämä kuvat poistetaan välittömästi ja että niitä ei voida tulostaa, tallentaa tai lähettää.

Komission jäsen Tajani, voivatko matkustajat valita vai pitääkö heidän kieltäytyä kulkemasta skannereiden läpi? Kyseessä ei ole selvästikään sama asia. Aiotaanko uutta teknologiaa käyttävälle turvallisuushenkilöstölle antaa erikoiskoulutusta? Onko käytettävän vaihtoehdoisen tekniikan kustannushyötysuhdetta ja suhteellisuutta arvioitu?

Arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tavoitteemme on selkeä. Meidän on varmistettava, että kansalaisille annetaan tietoa ja että kaikissa lentoliikenteen turvatoimissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja että niitä sovelletaan samalla tavalla kaikilla lentokentillä.

Tämän uuden tekniikan käyttö ei voi heikentää perusoikeuksia paremman turvallisuuden varjolla. Minä lopetan juuri. Kyse on asioiden pitämisestä tasapainossa.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä tämän asian selväksi. Olen sitoutunut terrorismin torjuntaan ja kaikkien kansalaisten turvallisuuden varmistamiseen, mutta en aio kuitenkaan kertoa vaalipiirini kansalaisille, miten 11 Euroopan parlamentin jäsentä päätti epämääräisen hallintomenettelyn nojalla hyväksyä Euroopan lentokentillä henkilöskannerit, jotka näyttäisivät heidät alasti.

Tämä koko komiteamenettely on jälleen kerran esimerkki siitä, miten Euroopan kansalaisista tehdään euroskeptikkoja. Komission ja myös tekniikan kehittäjien väite on se, että henkilöskannerit on tarkoitettu vaihtoehdoksi fyysisille tarkastuksille. Jos me kuitenkin sallimme tämän tekniikan, meillä ei ole mitään takuuta siitä, että henkilöskanneria ei oteta ensisijaiseen käyttöön. Tiedämme kaikki kokemuksesta, että eräillä lentokentillä suoritetaan pakollisia fyysisiä tarkistuksia. Sen vuoksi kyse on siitä, hyväksymmekö henkilöskannerit vai emme. Ehkä meidän pitäisi kieltää ne.

Sen vuoksi kehotan komissiota keskeyttämään tämän menettelyn, joka on vienyt meidät sekavaan tilanteeseen. Meidän on käytävä laajaa demokraattista keskustelua, johon Euroopan parlamentin ja Euroopan tietosuojavaltuutetun on osallistuttava. Tämä on häiritsevä tekniikka, ja yksityisyyden suojaa, suhteellisuutta ja tehokkuutta koskevia kysymyksiä on tarkasteltava huolellisesti.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, kuten on nähty monta kertaa, liikenne- ja matkailuvaliokunta kannattaa mahdollisimman laajaa turvallisuutta, josta aiheutuu kaikkein vähiten haittaa matkustajille. Olemme sen vuoksi periaatteessa samaa mieltä matkustajille aiheutuvien haittojen vähentämisestä, jos samalla pidetään yllä tarkastuksien ja turvallisuuden korkeaa tasoa.

Parlamentti on jo ehdottanut nesteitä koskevassa kysymyksessä vaihtoehtoisia skannereita kaikkien näiden ongelmien välttämiseksi. On totta, että tekniikan kehityksen ansioista tämän prosessin pitäisi olla helpompaa.

Esillä olevassa henkilöskannereita koskevassa tapauksessa saatetaan ajatella, että tarvitaan enemmän hienotunteisuutta ruumiintarkastuksissa ja että laite tekisi tämän helpommaksi. Siten vältettäisiin erityisesti niitä poikkeuksellisia tilanteita, kun tavallinen ruumiintarkastus ei yksin riitä.

Olen kuitenkin täysin samaa mieltä liikennevaliokunnan kanssa tarpeesta ryhtyä kaikkiin varotoimenpiteisiin, jotta matkailijoiden ja Euroopan kansalaisten turvallisuus varmistetaan tämän laitteen suhteen siinä tapauksessa, että sitä käytetään ja että tämänhetkiset tutkimukset ja testit – jotka ovat vain tutkimuksia ja testejä – tarjoavat myönteisiä johtopäätöksiä. Näillä henkilöskannereilla ei saa vahingoittaa millään tavalla terveyttä, niillä ei saa loukata henkilöiden yksityisyyttä, niillä ei saa nöyryyttää ihmisiä, ja kerättyihin tietoihin ja kuviin on sovellettava tietosuojaa.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän asiani lyhyesti. Haluan esittää ainoastaan kaksi näkökohtaa. En usko, että meidän pitäisi sulkea kaikkia ovia tässä asiassa. Esimerkiksi Lontoon Heathrow'n kentällä neljän vuoden aikana tehdyssä kokeessa 98 prosenttia matkustajista valitsi henkilöskannerin normaalin fyysisen tarkastuksen sijaan. Tämä merkitsee sitä, että tähän tekniikkaan luotetaan. Sillä lisätään myös turvallisuutta. Tiedän, että eräät muut henkilöt ovat eri mieltä asiasta tänä iltana, mutta se lisää turvallisuutta, koska sillä voidaan havaita keraamiset ja muoviset aseet, joita tavalliset metallinilmaisimet eivät havaitse.

Toinen seikka, jonka haluan ottaa esille, koskee kansalaisia joilla on vammojen vuoksi metallisia implantteja kehossaan. He kärsivät jatkuvasta nöyryytyksestä, koska heidät otetaan aina täydentäviin tarkastuksiin lentokentillä. Ehdotan järjestelmää, jolla hyväksytään tällaisten käyttäjien passit, jotta he eivät joudu tämän nöyryytyksen kohteeksi säännöllisesti. Pyydän, että komissio tarkastelee tätä ongelmaa, koska se on tällä hetkellä valtava ongelma ihmisille, jotka ovat kärsineet fyysisestä vammasta ja joilla on implantti. Pyydän, että tätä asiaa tarkastellaan

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Lähden siitä olettamuksesta, että matkustajien turvallisuus lentoliikenteessä on ensiarvoisen tärkeää. Henkilöskannaus merkitsee kuitenkin, että ihmisten kehosta otetaan yksityiskohtaisia kuvia. Näillä kuvilla loukataan henkilön yksityisyyttä. Haluaisin tietoa edellytyksistä, miten näitä kuvia aiotaan käyttää.

Arvoisa komission jäsen, ymmärrämme, että näitä kuvia ei tallenneta. Käytetäänkö niitä kuitenkin tietosuojaa koskevan lainsäädännön kaikkien määräysten mukaisesti? Mitä toimia aiotte toteuttaa sen varmistamiseksi, että näitä skannereita käyttävä henkilöstö on tietoinen ja noudattaa tietosuojalainsäädännön määräyksiä? Arvoisa komission jäsen, haluaisin saada takeet, että otetut kuvat poistetaan myös olosuhteissa, joissa matkustajat antavat suostumuksensa näiden skannereiden käytöstä. Saamme valitettavasti vasta parin vuoden kuluttua tietoa, mitä vaikutuksia näillä skannereilla on ihmisten terveyteen.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Arvoisa puhemies, toimenpide, joka saattaa vaikuttaa perustellulta liikenteen turvallisuuden ja terrorismin vuoksi, on muista näkökulmista kaikkea muuta kuin itsestään selvä. Alankomaiden lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan henkilöskannerit ovat aiheuttaneet huomattavaa närkästystä. Jos henkilöskanneri on hyvä laite, niin se on esitetty väärällä tavalla. Emme voi käyttää niitä niin kauan kun niiden vaikutukset terveyteen ja yksityisyyteen eivät ole tiedossa. Asiassa on toimittava äärimmäisen varovaisesti, koska kansalaiset kokevat uuden kehityksen uhkaavaksi.

Puhemies. – (IT) Arvoisa komission jäsen, odotamme nyt tarvittavia selvennyksiä ja tutkimuksia, joten teidän on nyt tehtävä henkilöskannaus tästä keskustelusta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, uskon, että olemme saavuttaneet tänään tärkeän tavoitteen, joka on keskustelun aloittaminen henkilöskannereista. On selvitettävä, onko tarpeen puuttua tähän asiaan vai ei. Minusta keskustelu osoitti selkeästi, että kysymyksestä halutaan keskustella.

Menetelmän ja osittain sen vuoksi, mitä on päätetty Lissabonin sopimuksen hyväksynnän osalta, ja toivon, että sen hyväksyvät myöhemmin kaikki EU:n jäsenvaltiot, ymmärrän, että parlamentti haluaa käyttää sanavaltaansa ja tuntee itsensä täysivaltaiseksi lainsäätäjäksi. Olen vain noudattanut voimassa olevia sääntöjä. Minulla ei ole valtuuksia muuttaa komiteamenettelyä; minulla ei ole siihen oikeutta. Minulla on ainoastaan kertomus asiasta, ja vakuutan, että parlamentti otetaan aina mukaan, kun on kyse tärkeästä kysymyksestä ja että se voi sanoa, käydäänkö tällaisesta kysymyksestä keskustelua.

Työryhmään, jonka järjestämme 6. marraskuuta, osallistuu jäsenvaltioiden edustajia ja Euroopan parlamentin jäseniä. Se tarjoaa mahdollisuuden – eikä vain yhden ainoan vaan se on osa ensimmäistä kokoussarjaa – tarkastella kaikkia näkökohtia henkilöskannereiden käytöstä mielestäni kaikkein tärkeimmästä, eli ihmisten terveydestä, lähtien. Sen jälkeen käymme läpi kaikki muut ongelmat, jotka koskevat sitä, että tätä välinettä ei mahdollisesti käytetä pakollisena, mikäli parlamentti sen hyväksyy. En halua pakottaa ketään mihinkään: Haluan vain tarkastella mahdollisuuksia.

Sanon vielä kerran, että uskon, että on oikein tehdä tämä parlamentin kanssa. Olen myös sitoutunut – toistan tämän vielä kerran tämän keskustelun loppuksi – kuulemaan virallisesti Euroopan tietosuojavaltuutettua ja kuulemaan Euroopan unionin perusoikeusviraston kantaa. Omalta osaltani, mikäli kaikkien näiden arvioiden jälkeen, joista tiedotan parlamentille, päätetään hyväksyä vaihtoehto henkilöskannereiden käyttämisestä, komission ja omasta puolestani sitoudun siihen, että henkilöskannereista – voin vakuuttaa tämän ja sanon tämän vielä kerran – ei tehdä koskaan pakollisia ja että lentokenttien on aina tarjottava niille vaihtoehto.

Jos laaditaan EU:n säännöksiä asiasta, niin niiden on oltava näiden edellytysten mukaisia. Jos lainsäädäntöä rikotaan, niin on tietenkin selvää, että siitä aiheutuu seurauksia. Jos säännös hyväksytään ja jos meillä on EU:n asetus, niin komission osalta asiasta voidaan olla joko yhtä mieltä tai eri mieltä, mutta tällä tavalla on toimittava. Sitoudun toimien toteuttamiseen, vaikka joku ei usko, mitä sanon ja luulee, että tätä ei voida toteuttaa. Muutoin emme tee mitään.

Kuvia ei tallenneta ja niitä ei koskaan säilytetä. Kyseessä on vain se, että laitteen läpi kuljetaan, kun otetaan huomioon kaikki se, joka on tehtävä etukäteen. Mikäli tehdään päätös henkilöskannereiden käyttämisestä vapaaehtoisena välineenä, kuvia ei koskaan tallenneta tai säilytetä. Tämä kohta aiotaan sisällyttää komission asetuksen tekstiin. Jos joku sen jälkeen rikkoo sääntöjä, niin komissio ryhtyy asianmukaisiin toimiin. Sama koskee muita säännöksiä ja kaikkea rikoslainsäädäntöä. Jos joku rikkoo lakia, niin siitä määrätään rikoslaissa säädettyjä seuraamuksia.

Tällä hetkellä on käytössä manuaalinen ruumiintarkastus: virkailija, joka koskee epäasianmukaisesti kansalaista, rikkoo yksityisyyttä ja sääntöjä ja ei näin ollen noudata lainsäädäntöä. Virkailija asetetaan tietenkin syytteeseen ja hänen syyllisyytensä todetaan asianmukaisessa oikeudellisessa menettelyssä. Sitoudun ennen kaikkea terveyttä koskevaan kysymykseen. Katson, että parlamentin on tarkasteltava jälkeinpäin näitä takeita ja se voi tarkastella niitä. Aion kuunnella parlamenttia seuraavissa vaiheissa alkaen 6. marraskuuta pidettävästä työryhmäkokouksesta. Euroopan parlamentin jäsenet voivat esittää tässä kokouksessa kysymyksiä, kertoa, mitä he ajattelevat ja he voivat tiedustella myös teknisistä seikoista. Voin antaa poliittisia, mutta en teknisiä

takuuta. Teknisten asiantuntijoiden on vastattava kysymyksiin. Teknisten arvioiden jälkeen voimme vastata tähän seikkaan. Työryhmään kutsutut parlamentin jäsenet osallistuvat myös arviointiin.

Totean sen vuoksi, että olen samaa mieltä, mitä Claudio Fava ja Marco Cappato esittivät tästä kysymyksestä. Yleiseen yksimielisyyteen voidaan päästä. Kyseessä on yhteinen arvio siitä, onko tätä teknistä välinettä suositeltavaa käyttää tulevaisuudessa. Jos vaikuttaa, että sitä ei voida käyttää, koska asianmukaisia kriteerejä ei ole täytetty, niin sitä ei edes sisällytetä luetteloon mahdollisista käytettävistä välineistä. Jos päästään myönteiseen lopputulokseen kaikkien niiden toimien jälkeen, joita olen luvannut toteuttaa, niin asetuksen tekstiin sisällytetään kaikki takeet, joita olen luvannut sisällyttää siihen niin kuin sanoin aloituspuheenvuorossani vastauksessa kysymykseen sekä loppupuheenvuorossani. Tämä on sitoumus ja olen tottunut pitämään kiinni sitoumuksestani ennen kaikkea Euroopan parlamentille, jonka jäsen olin lähes 15 vuoden ajan.

Puhemies. – (IT) Hyvä Eva Lichtenberger, minun on keskeytettävä tämänhetkinen skannausmenettely, joka on erityisen vaarallinen etenkin tulkkien terveydelle, ja kiitämme heitä yhteistyöstä.

⁽³⁾Olen vastaanottanut kuuden poliittisen ryhmän jättämän päätöslauselmaesityksen¹.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 23.lokakuuta.

19. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

20. Istunnon päättäminen

(Istunto päätettiin klo 00.14.)

⁽³⁾ 1 Ks. pöytäkirja.